ARISTOPHA
NIS
COMOED.
GRAE.

BLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ

RSERVE — XVIe SIÈCLE

1396

DE LA BIBLIOTHÈQUE

DE

RENÉ STUREL

AGRÉGÉ DE L'UNIVERSITÉ

CHEVALIER DE LA LÉGION D'HONNEUR

CROIX DE GUERRE

AUTEUR DE *Jacques Amyot*

Traducteur des Vies Parallèles de Plutarque

Né à Paris, le 23 Avril 1885

Mort pour la France

à la bataille de Charleroi

le 22 Août 1914

RXVI 1396

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΟΥΜΕΝΩΝ ΔΕ
ξιωτάτου κωμῳδίαι σύδεκα.

ARISTOPHANIS

COMOEDIÆ VNDECIM,

Multis metris corruptis, mendisq; plurimis purgatæ, ut emendatiores hactenus non prodierint.

Emendationis ratio ad calcem libri explicatur.

BIBLIOTHEQUE DE L'UNIVERSITE DE PARIS

IOAN. GRYPHIVS EXCVDEBAT.

M D XLVIII.

ACQUISITIONS
N° 61.381

Πλοῦτος.	Plutus.
Νεφέλαι.	Nebulæ.
Βάτραχοι.	Ranæ.
Ἱππεῖς.	Equites.
Ἀχαρνεῖς.	Acharnes.
Σφῆκες.	Vespæ.
Ὄρνιθες.	Aues.
Εἰρήνη.	Pax.
Ἐκκλησιάζουσαι.	Concionantes.
Θεσμοφοριάζουσαι.	Cereri sacra celebrantes.
Λυσιστράτη.	Lysistrate.

τοῖς φιλέλλησιν, οὗ πράττειν.

Πολλάκις ἀνθυμοῦμαί μοι τῶν ἐν τῷ νεωτέρῳ χρόνῳ ἀνδρῶν δοκιμοσόφων τὴν ἀμαθίαν καὶ ἀναισχυντίαν, θρηνεῖν τοσαύτην εὐτυχίαν ἐπέρχεται. καὶ γὰρ τὸν κέρδους ἕπονται, καὶ τοῦτο μόνον διώκοντες, τὸν καλὸν φροντίδα ποιοῦνται οὐδεμίαν. ὅπερ κἀπὶ τεχνιτῶν μὲν ἁπάντων ἀξίως ἂν ἐμέμφετο, οὐχ ἥκιστα δ' καὶ τῶν τυπογράφων καθάπτεται, οἱ συγγνώμης τυγχάνειν ἧττον ἱκανοί, ὅσῳ καὶ πλείω τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ τὰς πολιτείας βλάπτουσι. καὶ διὰ τοῦτο. ὅτε παλαιῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν συγγράμματα, ὥσπερ ἐλώρεια κυσίν, οἰωνοῖσί τε πᾶσιν, ἃς ἀνδρῶν βαρβάρων καὶ ἀμούσων ἁπαιδεύτων χεῖρας ἐμπίπτουσιν, οἳ οὐχ ὅπως τὰ τῶν λεγομένων συνιᾶσιν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀναγινώσκειν οἶδέ τινες τοῦ. ὦ τῆς ἀβελτερίας; ὦ, τί καὶ κατ' ἀξίαν αὐτῶν εἴπω; καὶ περὶ τούτων μὲν ἄλλοις. νυνὶ δ' ὅπερ ἡρήμην, ὑμῖν ἐξηγήσομαι. Ἰωάννης ὁ Γρύφιος, ἀριστοφάνους τὰς σὺν δεκαπωμῳδίας, ὑμηττείου μέλιτος γεμίσας, καὶ τῆς ἀττικῆς δεινότητος καὶ εὐγλωττίας λείψανον, τυπῶσαι διανοούμενος, ἐμοὶ διείλεκται, ὅπως εἴ τι πταῖσμα τῇ βίβλῳ ἐνείη, τοῦτο διορθώσω. ὅπερ ἐγὼ ἆθλον ἡδέως ὑπέστην, καὶ πάμπολλα μὲν τῶν φαυλμάτων ἰασάμην, σὺν ἅπασι δὲ, ὡς ἀνήκεστα, ἀρχαίᾳ ἀντιγράφῳ χρησάμενος, κατέλιπον, σημειωθεὶς τάγε ἀστερίσκῳ. καθ' ὃ ἰδεῖν ἔξεστι τὴν ἀμέλειαν τῶν τυπωσάντων, οἳ ἐνίοτε ὅλων φανερῶν σφαλμάτων κατέμυσαν. ἀλλ' ἔγωγε κἀγὼ τὸ τῆς βίβλου τέλος, πολλὰ τῶν ἐνιφανεστέρων διεσημηνάμην

μῶ, σὺν οἷς πάντες οἱ πρὸ ἡμῶν ἐσφάλησαν, ἵνα μὴ αὐτοὺς μιμήσωμαι, οἳ πάντα μὲν ὑπαχνοῦνται, ὥστε τὸν κναφέα σκοντα ἐσπερίδων κήπους εὑρηκέναι ἐλπίζειν, συντυχόντα δὲ σὺν χρῷ, τῆς ἐλπίδος καταπολὺ ψεύσασθαι. Τοῦτο δὲ καὶ τῇ καπήλους σοφίζονται, οἶνον μὲν τὸν ἥδιστον ἔχειν φάσκοντας, ἐπὶ δὲ ὄξει διδόντας. Δέξασθε οὖν ὦ νέοι φιλομαθεῖς τὸν ἀριστοφάνη τὰ ὑμέτερα παιδικὰ, καὶ χρήσασθε εὐτυχῶς. Τυτωνὶ ἀεὶ ἀνελίττετε, ἢ θησαυρὸς τῶν κροίσου λαμπροτέρους καὶ πλουτερους εὑρεῖν ὀφθυμεῖτε. ὀλεῖς γὰρ τοῖς ὑμετέροις ὀφθαλμοῖσιν ἑτοιμότερος, οὔτε χρησιμώτερος εἶναι δυνάσται. εὐτυχεῖτε σὺν τῷ μεταξὺ, καὶ ὑπὲρ ἅς μακρὰν τῆς ἑλληνικῆς σοφίας ἡγέμονας πολὺ καλλίους πασῶν μονονυχὶ τῶν χιλίων χαμαικαταρρυτὰς προσλοκᾶτε.

Ἐνετίησι, μηνὸς ἰουλίου ἑβδόμῃ ὑπὲρ δέκα, ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας, αφμη.

ποιητῶν ὀνόματα καὶ δράματα.

Θεοπόμπου δράματα ιζ'. πλάτωνος δράματα. κή.
σφάπηλος δράματα ις'. τηλεκλείδη δράματα ς'.
φερεκράτους δράματα ιή. φρυνίχου δράματα ί.
κράτητος δράματα ή.

Η ὑπόθεσις τῦ παρόντος δράματος ἔστιν αὕτη.

ΠΡοῦβούτης τὶς χρεμύλος πένης ὢν τῲ ὄσίαν ἀφι-
κνεῖται ἀς θεὸ, ἐπερωτᾷ ὃ χὸν θεὸν πῶς ἂν ἀς ἔκθι-
λον ἀβρόντε μετασαίη βίον, τοιόνδε ὃ ἐγγεγύηται ὁ χρησ-
μὸς, χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ὄξιόντι τῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι
ὧ πρώτῳ σωτύχη, καὶ δὴ τυφλῷ καὶ γέροντι σωτυχὼν
εἵπετο πλιρῶν χὸν χρησμὸν, ὧ δὲ πλοῦτος οὗτος. ὕστερον
δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ, ἀσάγει ἀς ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος
ἀλλὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυ-
σχεράνασα ἡ πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τῦ-
το κατορθώσασι, πρὸς ὧ καὶ διάλογος δὴ ἀφυὴς γίνεται,
συμεινομένων τῶν φαύλων τῆς πενίας καὶ τῶν πλόυτου
ἀγαθῶν ὑπὸ βλεφιδήμου καὶ χρεμύλε, πολλῶν τε ἄλλων
ἐπεισρεόντων, σὺν τῷ ὀπαδοδρόμῳ τῆς ἀθλιώτας ἀφιερώσαν
το πλόυτε ἱνδάλματα. τὰ μὲν δὴ τῆς ὑποθέσεως τοιαῦτα.
προλογίζει δ' θεράπων δυσχεράνων πρὸς χὸν δεσπότην, ὅτι
τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν δὴ ἠξίωσε.

Αριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις δι' ἰάμβων.

Μαντεύεται δίκαιος ὢν τις καὶ πένης,
Εἰ μεταβαλὼν πλοῦτον τυχεῖν δυνήσεται.
Ἔχρησεν ὁ θεὸς συναπελθεῖν ᾧ πρῶτ' ἂν
Ἀνδρὶ πρὸς τύχῃ, πλοῦτος δ' ὀπίσω ἕπεται τυφλός.
Γνοὺς δ' αὐλὸν ἤγαγεν οἰκαδ', ἄλλους δημότας
Καλέσας μεταλαχεῖν. εἶθ' ὑπάσαι τὰς ὥρας
Ἐσθυδόν, ὡς ἀσπλητὸν δ' ἀπῆγον. ἡδ'
Ἄφνω πενίαν ἐπεκώλυσεν. *
Ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτῷ, τῶν κακῶν
Οὐδεὶς ἐπλάτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἰὼ τἀγαθά.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Καρίων οἰκέτης.	Χρεμύλος δεσπότης.
Πλοῦτος.	Χορὸς ἀγροίκων.
Βλεψίδημος.	Πενία.
Γυνὴ χρεμύλου.	Δίκαιος ἀνήρ.
Ἕτερος ἀνὴρ ἄδηλος.	Συκοφάντης.
Γραῦς ἡ φίλη τοῦ μειρακίου.	Νεανίας.
Ἑρμῆς.	Ἱερεὺς δίός.

Ἰστέον ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τὸν ποιητήν. χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος, ἢ τοῦ κιμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεοφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ καρίων ὀξυλλωιζόμενον τὸν δῆλον δηλοῖ. καιρὸν γὰρ οἱ δῆλοι, ὅταν μὴ παροιμίαι, ἐν καιρὸς ἄτη, ἤτοι ἐν δήλῳ τάξει. μὴ τὸ βλεψίδημος ὃ ἤτοι πτωχὸς, ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΟΡΟΙΩΝ ΑΡΙ,

ΣΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Καρίων οἰκέτης.

Σ αρχαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ ζεῦ καὶ θεοί,
Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
Ἢν γὰρ τὰ βέλτιθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Τοῦ σώματος γὰρ ὰν ἐᾷ τὸν κύριον
Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ταῦτα. τῷ δὲ λοξίᾳ,
Ὃς θεσπιῳδεῖ πρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι τοιάδε, ὅτι
Ἱερὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασι, σοφός,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μ' ὃν δεσπότην,
Ὃς τις ἀνθρώπου τυφλοῦ, τοὐναντίον
Ὁρῶν, ἥδιστ' ἂν αὐτῷ ποιεῖν.
Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
Οὗτος δ' ἀνθλουβεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
Καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου παράπαν, οὐδὲ γρῦ.
Ἐγὼ μὲν οὖν δὴ εἶμι, ὅπως σιγήσομαι.

Ἢν μὴ φράσῃς, ὅπ τῷδ' ἀκηλουθῶμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ', ἄλλάσοι παρέξω πράγματα.
Οὐ γάρ με τυπήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.
Χρ. Μὰ δί, ἀλλ' ἀφελῶν γ' τὸν στέφανον, ὦ λυπῆς τί με,
Ινα μᾶλλον ἀλγῇς. Καρ. λῆρος. οὐ γὰρ παύσομαι
Ρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν ὅτοσί.
Εὔνυς γὰρ ὤν σοι πωθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Αλλ' ὅ σε κρύψω, τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Ῥιζότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπίσατον.
Εγὼ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
Κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ὢν. Καρ. οἶδα τοι.
Χρ. Ετεροι δ' ἐπλάτοων ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
Καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. πείθομαι.
Χρ. Επεισόμενος δ' ἂν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῷ τῷ παλαιπώρᾳ χεδνὸν
Ηδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
Τὸν δ' ἰόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
Ῥυσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τῇ φόπους,
Εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδενὶ,
Ως τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ, νομίσας ξυμφέρειν.
Κα. Τί δῆτ' ὁ φοῖβος ἔλαχεν ἐκ τῶν ἐμμάτων;
Χρ. Ρύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί,
Οτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ὄξιών,
Ἐκέλευσε τοῦτον μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι.
Ρᾴθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακηλουθεῖν οἰκάδε.
Κα. Καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρ. τουτωί.
Κα. Εἶτ' ὦ ξυνίης τὴν ὠδῖνοιαν τοῦ θεοῦ,
Φράζουσαν ὡς σκαιότατέ σοι σαφέστατα,
Ασπεῖν τὸν ἰὸν τὸν ὠδιχώτιον τρόπον;

Χρ. Τῷ τοῦτο κρίνεις; Καρ. δηλονοτὶ καὶ τυφλῷ,
Γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
Τὸ, μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. Οὐκ εἶδ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτ' ἐρέπει,
Ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον, ὦ δι' ἡμῶν φράσῃ,
Ὅς τίς ποτ' ἐστὶν ἄτοσι καὶ τοῦ χαρίν,
Καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν σὺθαδί,
Ῥυθοίμεθ' ἄν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ, τι νοεῖ.
Κα. Ἀγαθὴ σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον,
Ἢ, ταῦτ' ἐπὶ τούτοις δρῶ. Χρ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
Πλ. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Καρ. μανθάνεις
Ὅ'ς φησιν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
Σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπαιθαίνει.
Ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς ὀρθοῦ ῥόποις,
Ἐμοὶ φράσον. Πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Κα. Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. Οὔτοι μὰ τὼ δίμηφ' χαιρήσεις ἔτι.
Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὅλω κακὸν κακῶς.
Πλ. Ὦ τῶν ἀπαλλάχθαι ἀπ' ἐμοῦ. Χρ. πῶμαλα.
Κα. Καὶ μὰ τὸ λέγω βέλτιόν ὀδί δέσποτα,
Ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κἀκεῖσε τουτονί.
Ἀναθεὶς γὰρ αὐτὸν κρεμνόν τιν' αὐτὸν, κἄτα λιπὼν,
Ἀπεμπίν' ἐκεῖθεν ἑκατοντακισχιλιοῦ πεσών.
Χρ. Ἀλλ' ἆρε ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. Χρ. ἀκούω ἐρεῖς;
Πλ. Ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅς τις εἰμὶ, δοῦ οἱ δόπι
Κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κἀκ ἀφήσετε.
Χρ. Νὴ τὸν θεοὺς ἡμεῖς γ' ἐὰν βάλῃ γε σύ.
Πλ. Μέτεσθε νῦν μοι πρῶτον. Χρ. ἴνα μεθίεμεν.
Πλ. Ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ' ἐμὲ

Λέγειν, ἢ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος.
Ἐγὼ γάρ εἰμι πλοῦτος. Χρ. ὦ μιαρώτατε
Ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσῆγας πλοῦτος ὤν;
Κα. Σὺ πλοῦτος, ὅτῳ ἀθλίως διακείμενος;
Ὤ Φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
Καὶ ζῇ, τί φῄς, ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. ναί.
Χρ. Ἐκεῖνος αὐτὸς; Πλ. αὐτότατος. Χρ. πόθεν δῆτ' φράσον
Αὐχμῶν βαδίζεις. Πλ. ἐκ Ραφοκλέους ἔρχομαι,
Ὅς δὴ ἑλόσατ' ὀξύτυπερ ἐγένετο.
Χρ. Τί δ' ἦν τὸ κακὸν πῶς ἔπαθε, κἀτεπέ μοι.
Πλ. Ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ' ὅτι
Ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ σωφρόνους
Μόνους βαδιοίμην, ὁ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλὸν,
Ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνος,
Καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. ὁμολογῶσοι. Χρ. φέρε, τί δῆτα
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρότερον,
Φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. φημὶ ἔγωγε.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. πάνυ μὲν οὖν.
Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς ἔχ' ἐώρακα χρόνου.
Χρ. Καὶ θαῦμα γ' οὐδέν, οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἀφετόν με νῦν. ἴσον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
Χρ. Μὰ δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεθά σου.
Πλ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
Ἐμέλλετόν μοι; Χρ. καὶ σύ γ' ἀντιβολῶ, πιθοῦ.
Καὶ μή μ' ἀπολίπῃς. ἃ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
Ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοῦ τρόπου βελτίονα.

Μὰ τὸν Δί', ὃ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
ΠΛ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες, ἵνα κἀν δέ μοι
Τύχω σ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλείονες,
Ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τὴν μοχθηρίᾳ.
ΧΡ. Ἔχει μὲν οὕτως, ἀτὰρ σ' ὁ πάντες κακοί.
ΠΛ. Μὰ Δί', ἀλλὰ σὲ πάντες. Κα. οἰμώξει μακρά.
ΧΡ. Σὺ δ' ὡς κἀν ἀδῇς, ὅσα παρ' ἡμῖν ἦν μένης
Γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἴμαι γὰρ οἴμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
Βλέψαι ποιήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
Οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Καρ. τί φῄς;
Ἄνθρωπος ἔτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
ΠΛ. Ὁ ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐμέ, ἀεὶ
Ῥύθοιτ' ἄν, ἀθῳρίψειε. ΧΡ. νὴ δί' ὃ τοῦτο δρᾷς,
Ὅς τις σε προσπαίοντα πεινοσεῖν ἐᾷ;
ΠΛ. Οὐκ οἶδ', ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
ΧΡ. Ἀληθοῦ; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
Οἴει γὰρ εἶναι τὼ διὸς τυραννίδα,
Καὶ τὴ κεραυνὸς, ἀξίως θριωβόλα,
Ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον;
ΠΛ. Ἆ. μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτ'. ΧΡ. ἔχ' ἥσυχος.
Ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τῷ διὸς πολὺ
Μείζω δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σύ; ΧΡ. νὴ τὸν Ἀπόλλω.
Αὐτίκα γὰρ. ἄρ' ἔχει διὰ τίν' ὁ ζεὺς τῶν θεῶν;
Κα. Διὰ τ' ἀργύριον. πλεῖστον γὰρ ἐς αὐτὸν. ΧΡ. φέρε,
Τίς ἂν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; Καρ. ὅδί.
ΧΡ. Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; ἢ διὰ τουτονί;
Κα. Καὶ νὴ Δί', οὗ χοντοὐμὲ πλακτὸν ἀεὶ πικρύς.

Χρ. Οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αὐτὸς, καὶ ῥᾳδίως
Ῥαύσειεν εἰ βούλοιτο ταῦτ' αὖ. Πλ. ὁτιὴ δή;
Χρ. Οτι δ' αὖ εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐ βουῶν αὖ, ἀλλὰ φασὸν, ἢ κἄλλ' ὁδεσὶ,
Μὴ βουλομένῳ σθ. Πλ. πῶς; Χρ. ὅπως; ἢ ἐθ' ὅπως
Ωνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
Αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τῷ δοὺς
Τἀκὼ δικάσαμεν ἢν λυπῇ τι, καὶ παλύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγεις. δί' ἐμὲ θύσειν αὐτῷ; Χρ. φημὶ ἐγώ.
Καὶ νὴ δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
Η χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
Απαντα τῷ πλουτεῖν μὲν ἐθ' ὑπήκοα.
Κα. Εγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
Δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. Καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς κομψοτάτας,
Οταν μὲν αὐτὰς τὶς πένης πειρῶν τύχῃ,
Οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. ἐὰν δ' ὁ πλούσιος,
Τὸν πρωκτὸν αὐτὰς δῦθυς ὡς τοῦτον φέπειν.
Κα. Καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταυτὸ τοῦτο δρᾶν,
Οὐ τῶν ἐρασῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
Χρ. Οὐ τοὺς γε χρυσοὺς, ἀλλὰ τὴ πόρνης. ἐπεὶ
Αἰτοῦσιν δὴ ἀργύριον οἱ χρυσοί. Καρ. Τὶ δαί;
Χρ. Ο μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δ' ἥκιὼς θηρευτικάς.
Κα. Αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αὐτεῖν ἴσως,
Ονόματι πεδιπέπλοισι τιὼ μοχθηρίαν.
Χρ. Τέχναι δ' πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
Εν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔθ' ὑρημένα.
Ο μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
Ετερος δ' χαλκεύει τις. ὁ δ' τεκτονίνεται.

Ο ὃ χρυσοχοεῖ, τὸ χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
Ο ὃ λωποδυτεῖ γε νή Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.
Ο δὲ ἀναφδύει τις, ὁ ὃ πλωτεῖ κώδια.
Ο δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.
Ο δ' ἀλιεύς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
Πλ. Οἴμοι πάλαι. ταυτί μ' ἐλανθάνεν πάλαι.
Χρ. Μέγας ὃ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον ἡμᾶς;
Κα. Ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
Χρ. Τὶ δὲ, τὰς ῥήτρας οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Κα. Τὸ δ' εἰρήνην ξυνιὼν οὐχ οὗτος φέρει;
Χρ. Ὁ Ῥαμφίλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
Κα. Ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Ῥαμφίλου;
Χρ. Ἀργύριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
Κα. Φιλέψιος δ' οὐχ εἵνεκά σου μύθους λέγει;
Χρ. Ἡ ξυμμαχία δ' οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
Κα. Ἐρᾷ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
Χρ. Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος; Κα. ἐμπέσοι γέσοι.
Χρ. Τἀλλ' ὃ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
Μονώπατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
Καὶ τῶν κακῶν, κἀγαθῶν, οὐδ' ἴσθ' ὅτι.
Κα. Κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
Ἐφ' οἷς ἂν οὗτος αὐτὸς ἀθλοθέτης μόνος.
Πλ. Ἐγὼ τοσοῦτος διὰ τί ἐστ' ἐς ὧν ποιεῖν;
Χρ. Καὶ ναὶ μὰ δία τούτων γε πολλῷ πλείονος.
Ὡς τἀδὲ μέσος σου γέγον' ἀλεὶς πώποτε.
Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή.
Ἔρωτος. Κα. αὐτῶν. Χρ. μουσικῆς. Κα. φαγημάτων.
Χρ. Τιμῆς. Κα. πλακούντων. Χρ. ἀνδραγαθίας. Κ. ἰαχάδων.
Χρ. Φιλοτιμίας. Κα. μάζης. Χρ. στρατηγίας. Κα. φακῆς.

Χρ. Σὺ δ' ἐγένετ' ὀδεὶς μεσὸς οὐδεπώποτε.
Ἀλλ' ἤν τάλαντά τις λάβῃ φιακαίδεκα,
Πολὺ μᾶλλον ὠθυμεῖ λαβεῖν ἑπκαίδεκα.
Κἤν ταῦτ' ἀνύσῃ, τεπαράκοντα βάλεται,
Ἢ φησιν, ὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸ βίον.
Πλ. Εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ.
Πλὴν σὺ μόνον δέδοικα. Χρ. φράζε τᾶδε πέρι. 200
Πλ. Οπως ἐγὼ τῷ δώσομεν, ἤν ὑμεῖς φατὲ
Ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. Νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
Δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. Πλ. ἴσως, ἀλλά με
Τοι χωρύχος τις διέβαλλ'. εἰσὶν γάρ ποτε
Οὐκ εἶχεν ὡς τῷ οἰκίαν, ὀδὲν λαβεῖν
Εὑρὼν ἅπαξ ἅπαντα κατακεκλεισμένα.
Εἶτ' ὠνόμασέ μοι τῷ πρόνοιαν, δειλίαν.
Χρ. Μὴ νῶν μελέτω σοι μηδέν, ὡς ἐὰν γένῃ
Ανὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα, 210
Βλέπων τ' ἀκριβείξω σ' ὀξύτερον τοῦ λυγκέως.
Πλ. Πῶς δῆτ' ἂν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
Χρ. Εχω τίν' ἀγαθὼ ἐλπίδ' ὄξων εἰπέ μοι
Ο φοῖβος αὐτὸς, πυθικῶ σείσας δάφνῳ.
Πλ. Κἀκεῖνος δῆτ' ξυνοίδε ταῦτα; Χρ. φημ' ἐγώ.
Πλ. Ορᾶτε. Χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦ γαθέ.
Εγὼ γὰρ οὗτ' ἴσθι, κἂν δεῖ μ' ἀκριβοθανεῖν,
Αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Καρ. κἂν βάλῃ γ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἕτεροι νῶν ξύμμαχοι,
Οσοις δικαίοις ὄσιν, ὐκ ἰῶ ἄλφιτα. 220
Πλ. Ιὴ παί· πονήρως γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὐκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ὄξ ἀρχῆς πάλιν.

Αλλ' ἴθι σὺ μὴν ταχέως δραμών. Καρ. τί δρῶ λέγε.
Χρ. Τὰς ξυγγεωργοὺς κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
Ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς παλαιπωρημένους,
Ὅπως αὖ ἴσον ἕκαστος σὺν ταυθοῖ παρών,
Ἡμῖν μεταλάχῃ τῆδε τῆς πλούτου μέρος.
Κα. Καὶ δὴ βαδίζω, τουτὶ δὲ τὸ κρεάδιον
Τῶν σὺν δορὸς ἔνενηκα τῶν λαβών.
Χρ. Ἐμοὶ μελήσει τοῦτο· ἀλλ' ἀνύσας φέρε.
Σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
Εἶσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ', ἡ γὰρ οἰκία
Αὕτη σὴν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τὴμερον
Μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως καὐδίκως.
Πλ. Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν ἔπων νὴ τὴν θεὸν,
Ἐς οἰκίαν ἕκαστ' ἀλλοφίαν πάνυ.
Ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
Ἢν μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν ἐσελθὼν τύχω,
Εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
Κἂν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
Αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
Ἐξαρνός ἐστι μὴ δ' ἰδεῖν με πώποτε.
Ἢν δ' ἐς παραπλὴν ἄνθρωπον ἐσελθὼν τύχω,
Ῥόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
Γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον σὺν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. Μεμῖσθ' γὰρ οὐδὲν ἧκες ἐπέτυχες πώποτε.
Ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον πῶς εἰμὶ ἀεὶ,
Χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
Πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνικ' ἂν τούτου δέῃ.
Ἀλλ' ἴσαμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι.
Καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,

Ον ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις ἄλλο πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;
Κα. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ τἀνδρὸν θύμων φαγόντες,
Ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τὸν πονεῖν ἐρχταί,
Ἴτ' ἐγηγερτε, ὡς δύδεκ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν.
Ἀλλ' ἐς ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντας ἀμύνειν.
Χο. Οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι πρὸ θύμου,
Ὡς εἰκὸς ὄντιν' ἀθρόνεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
Ὅ τοῦ χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
Κα. Οὐκοῦν πάλαι δή που λέγω, σὺ δ' αὖτ' οὐκ ἀκούεις.
Ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
Τυχρᾶ βίᾳ καὶ δυσκόλως ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
Χο. Ἔστιν ὅ δὴ τί, μὴ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
Κα. Ἔχων ἀφῖκται δᾶδα πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι,
Ῥυπῶντα, κύφον, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν.
Οἶμαι δέ νιν τὸν οὐρανὸν, καὶ φίλον αὐτὸν εἶναι.
Χο. Ὦ χρυσοῦν ἀγγελίας ἐπῶν. πῶς φῄς, φράσον μοι.
Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σῶρον ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Κα. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
Ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμὲ βακτηρίαν ἔχοντος;
Κα. Ῥᾴστως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον ὄντα τὰ πάντα
Ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν οὐ νομίζεσθ' ὑγιὲς ἁπεῖν;
Χο. Ὡς σεμνὸς οὐπὶ ῥιπὸς. αἰὲ κνημαὶ δέ σου βοῶσιν
Ἰὼ, ἰὼ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Κα. Ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
Σὺ δ' οὐ βαδίζεις. ὁ χαίρων τὸ ξύμβολον δίδωσι.
Χο. Διαῤῥαγείης, ὡς μόθωνι εἰ καὶ φύσει κύβαλος,
Ὅστις

Οστις φυσικὸς εἶ, φράσαι δ' ὅπῃ τέτληκας ἡμῖν,
Ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
Οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, ἂν ἄσης σχολῆς πρόθυμως,
Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' αὖ κρύψαιμι τἀληθὲς γὰρ ὦ νὰρδυ ἥκει
Ἀγὼν ὁ δεσπότης, ὃς ἡμᾶς πλησίος ποιήσει.
Χο. Οὕτως γάρ ἐστι πλησίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
Κα. Νὴ τὸν θεὸν, Μίδας μοὐστὶν, ἢν ὧτ' ὄνου λάβητε.
Χο. Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βάλλομαι χορδῆσαι
Ὑφ' ἡδονῆς, εἴ περ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Κα. Καὶ μὴν ἐγὼ βαλήσομαι, θρεπτανελὸν γὰρ Κύκλωπα
Μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρασκαλδύων,
Ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἰα τέως θαμὰ ἐπαναβοῶντες
Βλιχώμενοί τε προβατίων
Αἰγῶν τε μυαβρῶντα μέλη,
Ἑπεσθ' ἀπεφωλιμένοι, φάγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.

Χο. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρεπτανελὸν τὸν Κύκλωπα
Βλιχώμενοι σὲ τοῦτον ἰὼν τὰ καταλαβόντες,
Ῥήγνυντα ἔχοντα, λάχανα τ' ἄγρια δροσερὰ, καὶ κρᾶμβε
Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
Εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που,
Μέγαν λαβόντες ἡμιμνὸν σφηνίσκον ἐκτυφλῶσαι.

Κα. Ἐγὼ γὰρ τῷ Κίρκωνι τῷ τὰ φάρμακ' ἀνακινοῦσαν,
Ἢ τὴν ἑταίρους τοὺς φιλωνίδου πότ' ἐν Κορίνθῳ
Ἔπεισεν ὡς ὄντας καπρους
Μεμαγμένον σκῶρ ἐνθέειν, αὐτὴ δ' ἔμπλεν αὐτοῖς,
Μιμήσομαι πάντας τρόπους,
Ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιλησίας,
Ἑπεσθε μηρὶ χοῖροι.

Χο. Οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
Καὶ μαγγανεύσασαν μολυνθέντε τὴν ἑταίρας,
Λαβόντες ὑπὸ φιλησίας,
Τὸν λάρτιν μιμήμενοι, τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
Μινθωσομενθ', ὥσπερ φάγου,
Τὴν εἶναι. σὺ δ' Αἰσυλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
Επαθε μηδὲν χοῖροι.

Κα. Αλλ' εἰ ἀνιῶ τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
Ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε
Σθ'. Εγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
Βουλήσομαι τὸ δεῦρ' ὅτου,
Λαβὼν τιν' ἄρτον καὶ κρέας
Μασώμενος τοὐποῖον, ὅπως τῷ ἤπατι ξυνεῖναι.

Χρ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ὅστις ὢν νυνὶ δικάζει,
Ἀρχαῖον ἤδη προσχορεύειν καὶ σαπρόν.
Ἀσπάζομαι δ', ὁπηνίκ' ἥκετε,
Καὶ σωτεταγμένως, κἀκαταβεβλακυμένως.
Ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαρασκεύσεται
Εσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τὸ θεῖον.

Χο. Θάρρει, βλέπειν γὰρ αὖ τι κρυς δόξεις μ' ἄρτι.
Δεινὸν γὰρ ἡ φρικωβόλα μὲν εἶνεκα
Ωσιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ κλησίᾳ,
Αὐτὸν ἴδ' ὄν τὸν πλοῦτον παρεῖναι τῷ λαβεῖν.

Χρ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ βλεφίδημον τουτονὶ
Προσιόντα. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
Ακήκοεν τῇ βαλίσει καὶ τῷ τάχει.

Βλ. Τί αὖ ἂν τὸ πρᾶγμ' εἴη, πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ,
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ὀξαπίνης; οὐ πείθομαι.
Καί τοι λόγος γ' ἰὼ, νὴ τὸν Ηρακλέα, πολύς

Επὶ τοῖσι κτρείοισι τῶν καθημενῶν,
Ως ὀξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
Εστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν, χὤπως
Χρηστόν τι πρᾶξαν, τῇ φίλους μεταπέμπεται.
Οὔκουν ἀδικαίου τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. Αλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τὴν θεὰν
Ω Βλεψίδημε, ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν.
Ωστε μετέχειν ἔξεστιν, εἰ γὰρ τῶν φίλων.
Βλ. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
Χρ. Εσομαι μὴν οὐκ οἶδ' αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
Ενί γάρ τις, οἷ' ἡνδρωσε τῷ πράγματι.
Βλ. Ποῖός τις; Χρ. οἷος; Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ, τι φύς ποτε.
Χρ. Ην μὲν κατορθώσωμεν, οὗ πράττειν ἀεί.
Ην δὲ σφαλῶμεν, ὠθεῖσθαι τὸ παράπαν.
Βλ. Τοῦτ' ἐπονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
Καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ὀξαίφνης ἄγαν
Οὕτως ὑπὲρ πλοῦτεῖν, τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
Τρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐς ἔργασμένος.
Χρ. Πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές; Βλ. εἶτα κεκλοφὼς νὴ Δία,
Εκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
Παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Απολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν ὦ ταθ', οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. Σὺ μηδὲν ὡς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. φοῦ.
Ως οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ὄστιν οὐδενός.
Αλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἢ πονοῦ.
Χρ. Οὔτοι μὰ τὼ δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. Ως πολὺ μετέσχηκ' ὧν πρότερον εἶχε φρόνων.
Χρ. Μελαγχολᾷς ὦ 'νθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.

Βλ. Αλλ' ὅδε γε βλέμμ' οὐ κατὰ χώραν ἔχει,
Αλλ' ἔστιν ὡὶ δηλόν τι πεπανουργηκώς.
Χρ. Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
Ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
Χρ. Τόδ' ἔστιν ὃ τοιοῦτον, ἀλλ' ἕτερος ἔχον.
Βλ. Μῶν ὃ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; Χρ. κακοδαιμονᾷς.
Βλ. Αλλ' ὅδε μὲν ἀπεστέρηκας γ' ὅδέ γε;
Χρ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἂν
Τράποιτο; παλιδὴς γὰρ ὃκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρ. Κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλ. Ωταῖ, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικρᾶς πάνυ
Εθέλω διαπεῖραι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
Τὸ σόν' ὠθήσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
Χρ. Καὶ μὲν φίλος γ' ἂν μοι δοκῇς νὴ τὸν θεὸν,
Τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. Ορῶ τιν' ὠὴ τὸ βήματος καθεδόμενον,
Ικετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων,
Καὶ τὴς γυναικὸς, κὰ δοίσουτ' ἂν πικρὺς
Τῶν δ' Ηρακλειδῶν ὃδ' ὁποσῶ, τῶν Καμφίλα.
Χρ. Οὐκ ὦ κακοδαιμον, ἀλλὰ τὴ χρησοὺς μόνους
Εγωγε, καὶ τὴ δεξιοὺς, καὶ σώφρονας
Απαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλ. τί σὺ λέγεις,
Οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν
Απολεῖς. Βλ. σὺ μὲν δὴ σεαυτὸν, ὥσγ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. Οὐ δῆτ'. ἐπεὶ τὸν πλοῦτον ὃν μόχθηρε σὺ
Εχω. Βλ. σὺ πλοῦτον; ὁποῖον; Χρ. αὐτὸν τὸν θεόν.
Β. μὴ πῶς ἔστιν; Χ. ὅλον. Β. πῶς; Χ. παρ' ἐμοί. Β. παρὰ σοί; Χ. πάνυ.
Βλ. Οὐκ ἐς κόρακας; πλοῦτος παρὰ σοὶ; Χρ. νὴ τὸν θεόν.
Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί. Βλ. πῶς τῆς ἑσίας;

Χρ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. Βλ. τὸν θαλάσσιον λέγεις;
Χρ. Εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. Εἶτ' ἀδιαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τὰς φίλας;
Χρ. Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. τί φῄς;
Οὐ τῷ μεταδόναι; Χρ. μὰ δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. Β. τί; 400
Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νῷ. Βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. Τὸν πλοῦτον, ὥσπερ τοπρότερον ἐνί γε τῷ τρόπῳ.
Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. Οὐκ ἐγὼ ἀρ' ὡς ἐμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρ. Ἀλλ', ὦ θεοὶ θέλωσι, νῷ ἀφίξεται.
Βλ. Οὐκοῦν ἰατρὸν ἄσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα.
Χρ. Τίς δῆτ' ἰατρὸς ὅστις νῷ ἐν τῇ πόλει;
Οὔτε γὰρ ὁ μαθὼν οὐδέν ἐστ', οὐθ' ἡ τέχνη.
Βλ. Σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. Μὰ δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην 410
Ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν ὡς Ἀσκληπιῷ,
Κράτιστόν ὅστι. Βλ. πολὺ μᾶλλόν γ' ἢ νὴ τὼ θεούς.
Μή νυν διάβλεπ', ἀλλ' ἄνυε πρᾶττ' ἐν γέ τι.
Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. ὦ βούδε νῶν. Χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ. 415
Ρε. Ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
Τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρέσκω καὶ θεοῖς ἐχθρῷ.
Ποῖ, ποῖ, τί φεύγετον, ἃ μενετόν; Χρ. ἡράκλεις.
Ρε. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ὀξολῶ κἀκοὺς κακῶς.
Τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀναχετόν,
Ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε, 420
Οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος. ὥστ' ἀπολώλατον.
Χρ. Σὺ δ' εἶ τίς; ὡς χρὰ μᾶλλόν γ' εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. Ἴσως ἑρμῆς ὅστιν ἐκ γραφῆς.
Βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ γραφικόν.

Χρ. Αλλ' ὐκ ἔχει γὰρ δλᾶδας. Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε. Οἴεσθε δ' εἶναί τίνα με; Χρ. παν δλοκδύφιον,
Η λεκιθόπωλιν. ὐ γὰρ ἂν τοσοῦτονὶ
Ενέκραγες ἡμῖν ὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. Αληθδῦ; ὐ γὰρ δεινότατα δεδρακότον
Ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βαράθρον γίνεται.
Αλλ' ἤτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε. Η σφῶ ποιήσω τήμερον δδύναι δίκην
Ανθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον σὐθενδὶ ἀφανίσαι.
Βλ. Αρ' ἐστὶν ἡ κάπηλις ἢ κ τῶν γειτόνων,
Η ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. Γυνία μὲν ὄν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
Βλ. Αναξ Απολλον, καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγοι;
Χρ. Οὗτος, τί δρᾷς ὦ δειλότατον σὐθηρίον,
Οὐ παραμενεῖς; Βλ. ἥκιστα πάντων. Χρ. ὐ μενεῖς;
Αλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φδύγομεν μίαν;
Βλ. Γυνία γάρ ὄστιν ὥ πόνηρ', ἧς ὐδαμοῦ
Οὐδὲν πέφυκε ζῶον ὀξωλέστερον.
Χρ. Στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Βλ. μὰ δί', ἐγὼ μὲν ὄ.
Χρ. Καὶ μὴν λέγω δεινότατον ἔργον παραπολὺ
Εργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', ἢν θεὸν
Ερημον ἀπολιπόντε τοι φδυξόμεθα.
Τί ωδὶ δεδιότε, μὴ δὲ δίκαι μαχούμεθα.
Βλ. Ποίοισιν ὅπλοις, ἢ δυνάμει πεποιθότες;
Ποῖον γὰρ ὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα,
Οὐκ εὐέχυρον τίθησιν ἢ μαρωτάτη;
Χρ. Θάρρει. μόνος γὰρ ὄστος οἶδ' ὁ θεὸς, ὅτι
Τροπαῖον ἀνάξησαυτο τῶν ταύτης τρόπων.

πε. Γρύζειν δὲ καὶ τολμᾷτον ὦ καθαρμάτε
Ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' ἐλημμένω;
Χρ. Σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε τί λοιδορεῖς
Ἡμῖν προσελθὼν δ' ὅπιθεν ἀδικούμενε;
πε. Οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
Ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
Βλέψαι πάλιν; Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε, 460
Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
πε. Τί δ' αὖ γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ὄξυροιθ'; Χρ. ὅ, τι; *
Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς ἐλλάδος.
πε. Ἐμὲ ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
Κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. ὅ, τι;
Εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ὠθλιαθοίμεθα.
πε. Καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
Τὸ πρῶτον αὐτοῦ. κἂν μὴ ἀποφήνω μόνην
Ἀγαθῶν ἁπάντων ὅσων αἰτίαν ἐμὲ
Ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή, 470
Ποιεῖτον ἤδη τοῦτ', ὅ, τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. Τοῦτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρώτατ' εἰπεῖν;
πε. Καὶ σύ γε διδάσκω. πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
Ἅπαντ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
Εἰ τῇ δικαίᾳ φῂς ποιήσειν πλησίον.
Βλ. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνος οὐκ ἀρεῖτε;
Ρε. Οὐ δεῖ κατλιάζειν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.
Βλ. Καὶ τὶς δίωκτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰὰ, ἰά,
Τοιοῦτ' ἀκούων; Ρε. ὅστις ἐστὶν οὐ φρονῶν.
Χρ. Τί δῆτά σοι τίμημ' ὠθιγράψω τῇ δίκῃ, 480
Εἰ γ' ἀλῶς; Ρε. ὅ, τι σοι δοκεῖ. Βλ. καλῶς λέγεις.
Ρε. Τὸ γὰρ αὐτοῦ ἐὰν πάθῃ τις, καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.

Βλ. Ιηχνοις νομίζεις δήτα θανάτους εἴκοσι;
Χρ. Ταύτη γε. νῷν δὲ δὺ' ἔχω χρήσουσιν μόνω.
Γε. Οὐκ αὖ φθαίοιτον τοῦτο πράττοντ', ἢ πῦ' αὖ
Εχοι τις αὖ δίκαιον αὖτειπεῖν ἔτι.
Χο. Αλλ' ἦδη χρὴν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ὦ νικήσετε τιωδί,
Εν τοῖσι λόγοις αὖτιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἀνδρώσετε μηδέν.
Χρ. Φανερὸν μ' ἔγωγ' οἶμαι γῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
Οτι τοὺς χρηστοὺς τ' ἀνθρώπων δεῖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον.
Τοὺς δ' πονηρὸς, καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων πάναντία δοκεῖ.
Τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἀθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι,
Βέλτιμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον ἅπασ ἔργον.
Ην γὰρ ὁ πλοῦτος νωὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν πυνθάνῃ,
Ως τοὺς ἀγαθοὺς τ' ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει.
Τοὺς δ' πονηρὸς καὶ τοὺς ἀθέους φεύξεῖται, κἀπὶ ποιήσει
Ῥάπτας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δίκῃ, τά τε θεῖα σέβοντας,
Καί τοι τοῦτ' τοῖς ἀνθρώποις τὶς αὖ ὄξύροι ποτ' ἄμεινον;
Βλ. Οὔτις. ἐγώ σοι τούτου μάρτυς, μηδὲν ταύτῃ γ' ἀνερώτα.
Χρ. Ως μ' γὰρ νῷ ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
Τὶς αὖ δ' ἡγοῖτ' ἂν μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
Πολλοὶ μ' γὰρ τ' ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ,
Αδίκως αὐτὰ ξυλεξάμενοι. πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
Ῥάττουσι κακῶς κἀπεινῶσιν, μὴ σθένει τὰ πλεῖστα σώζεσιν.
Οὐκοῦν εἶναί φημ' ἢ παύσει ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ πλοῦτος,
Οδὸν μοῦ πιὼν ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθ' αὖ μείζω ποιήσειν.
Γε. Αλλ' ὦ πάντων ῥᾴστ' ἀνθρώπων, ἀπειθέστατ' ἔχ ὑγιαίνειν
Δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ λιρεῖν κἀπαπαίειν.
Εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, ἄ φημ' αὖ λυσιτελεῖν σφῷν.
Εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανέμειέτ' ἴσον ἑαυτὸν,
Οὔτε τέχνῃ αὖ τ' ἀνθρώπων, ἄτε σοφίαν μελετῶν

Οὐδεὶς. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τὸ τοιοῦτον ἐθελήσει
Τὶς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ προχοπλοεῖν,
Ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλωΐειν, ἢ σκυτοδεψεῖν,
Ἢ γῆς ἀρόσεις ῥίξας δάπεδον καρπὸν δικὸς θερίσασθαι,
Ἢ ὀξὴ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσι;
Χρ. Λῆρον λαρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν κατέλεξας,
Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Ρε. πόθεν δ' ἔξεις θεράποντας;
Χρ. Ὠνησόμεθ' ἀργύρια δήπου. Ρ. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
Ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
Ἔμπορος ἥκων ἐκ θετταλίας παραπλεύσεται ἀνδραποδιστῶν.
Ρε. Ἀλλ' ὅδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων ὧδε, ὅδ' ἀνδραποδιστής,
Κἄστα τὸν ἄγγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτεῖν ἐθελήσει
Κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι; χθεῖν,
Ὡς τἀνδρὸς ἀρδὴν ἐπανεχόμενος, ἢ σκάπτειν, ἢ ἄλλο τι μο-
Ὀδυνηρότερον ῥίψεις βίοτον πολυτρόπως. Χ. ἐς κεφαλήν σοι.
Ρε. Εἶτ' οὐκ ἔξεις ὅτου κλίνῃ κατασκληθεῖν, ὃ γὰρ ἔσονται,
Οὔτε τάπητιν, τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
Οὔτε μύροισιν μυρίσασθαι σκυτοῖς, ὁπόταν νύμφιον ἀγάγωσθον.
Οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάνας ἡδυπάθησαι ποικιλομόρφων.
Καίτοι τί πλέον πλουτεῖν δοκεῖ, πάντων τούτων ἀπορροῦντας;
Ῥᾳδίως δ' ἔστιν ταῦτ' οὐ πορίσαι πάντ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ
Τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπανάγκαζόσα κάθημαι
Διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χ. Σὺ γὰρ αὖ ποίησαι τί δῆτα ἀγαθὸν, πλὴν φώσδων ἐκβαλεῖν
Καὶ παιδαρίων ὑποπινώντων, καὶ γραϊδίων κλοσυρῶν,
Φθειρῶντ' ἀριθμὸν, καὶ κωνώπων, καὶ ψυλλῶν; ὧδε λέγωσοι
Ὑπὸ τοῦ πλήθους αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνίωσιν,
Ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις. ἀλλ' ἐπανίσω.
Πρὸς δέγε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μί' ἔχειν ῥάκος. αὖτη ἡ κλίνης,

Σπβάδδε χοίνων, κόρεων μεσὴν, ἢ τᾷ βύδλοντ' ἐγείρᾳ. (λαίᾳ
*Καὶ φορμὼ ἔχειν αὐτὶ πάπτος σαπρᾶν. αὐτὶ ὀ πᾷ σκεφα
Λίθον βύμεγέθη πρὸς τὴ κεφαλῇ. στεῖδδ' ἀντὶ μὲ ἄρτων
Μαλάχης πόρθας. αὐτὶ ὀ μάζης, φύλλ' ἰχνῶν ῥαφανίδων.
Αντὶ ὀ θραίνας, σάμνᾳ κεφαλᾷ κατεαγότος. αὐτὶ ὀ μάκρας,
φιδάκνᾳ Ριδάκνης πλδυρὰν ἐρρῶγᾶαν ἢ ταύτλω. ἀρ' ἄγε πολλῶν
Ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν ὄσαν;
Ρε. Σὺ μὲ γὰρ ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸ τᾶ πωχῶν δ' ὑπερόσω.
Χρ. Οὐκᾶν δίκᾳ πωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
Ρε. Υμεῖς γ', οἳ πᾶ καὶ Θρασυβύλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
γρ ο Αλλ' ἄχ' οὐμὸς τᾶτο πέπονθε βίος. ἀμὰ δί', ἄδεγε μέλει.
πενιδίας Ρτωχὸ μὲ γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ὄδι μηδὲν ἔχοντα.
Τὸ ὀ πένητος, ζῆν φειδόμενον, ἢ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
Ρεμίγνεδδ' αὐτῷ μηδὲν, μή μοί τοι μήδ' ὠφελεῖπειν.
Χρ. Ως μακαρίτω, ὦ δάματερ, τὸν βίον αὐτᾶ κατέλεξας,
Εἰ φειδόμενος ἢ μοχθήσας, καταλείφει μὴ δὲ ταφῆναι.
Ρε. Σκώπτειν πειρᾷ ἢ κωμῳδεῖν, τᾶ ὠιδάζειν ἀμελήσας,
Οὐ γινώσκων, ὅτι τᾶ πλάτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας,
Καὶ τιὼ γνώμω, ἢ τιὼ ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες,
Καὶ χαῤῥῴδεις, ἢ παχύκνημοι, ἢ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.
Ραῤῥ' ἐμοὶ δ' ἰχνοὶ, καὶ σφικώδεις, ἢ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
Χρ. Υπὸ τᾶ λιμᾶ γὰρ ἴσως αὐτοῖς ὁ σφικῶδες σὺ ποείζεις.
Ρε. Ρεὶ σωφροσώνης ἤδη τοίνω περαιῶ σφῶν, κἀναδιδάξω,
Οτι ἠθμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμᾶ, τ' πλάτου δ' ἐσὶν ὑβείζειν.
Χρ. Ραίνυ γοὖν κλέπτειν ἠθμιόν ὄδιν, καὶ τᾷ τοίχᾳ διορύττειν.
Βλ. Νὴ τὸν δί' ἄγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς ἀχὶ ἠθμιον ὄδι
Ρε. Σκέψαι τοίνω γ' εἰ ταῖς πόλεσι τᾷ ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲ
Ωσι πένητες, περὶ τ' δῆμον ἢ τιὼ πόλιν ἀεὶ δίκαιοι,
Ραθτήσαντες δ' ἀπὸ τ' κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένην].

Επιβυλεύσητε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμεῖν.

Χρ. Ἀλλ' ὀφθαλμὸς τούτων γ' ὢν καὶπερ σφόδρα βάσκανος ὅσα.
Ἃ τἀρ' ἐχ' ἥττον γ' ὢν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κωμήσῃς,
Οτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
Πενίᾳ πλοῦτος. Πε. μὴ σύγ' ἐλέγξαιμ' ὅπως δικάσασι περὶ τούτου,
Ἀλλὰ φλυαρεῖς μὴ περυγίζῃς. Χ. μὴ πῶς φεύγουσι' ἅπαντες;
Πε. Οτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψαιο δ' ἔστι μάλιστα
Ἀπὸ τῶν παίδων. τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦντας ἀρίστα
Αὐτοῖς, ὅτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
Χρ. Τὸν δίκ' φήσεις ἆρ' ὃν ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
Κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει, ταύτῃ δ' ἡμῖν ἀσωπέμπει.
Πε. Ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λιμῶντε τὰς φρενίας ἅμ
Ὀζοῦς δήπου πένῃ, μὴ τῶν γε δὴ φανερῶς σε διδάξω. (φω.
Εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸς τ' ὀλυμπιονίκην ἀγῶνα,
Ἵνα τὰς ἕλλως ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπων ξεναγείρει,
Ἀνεκήρυττεν τ' ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας
Κοτίνῳ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
Χρ. Οὐκοῦν τούτῳ δήπου δικαίως τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.
Φειδόμενος γὰρ μὴ βυλόμενος τοῦ μηδὲν δαπανᾶσθαι
Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
Πε. Πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' ἄμεινον ζητεῖς αὐτῷ πειθόμενος,
Εἰ πλούσιος ὤν, ἀνελεύθερός ἐσθ' ὅπως καὶ φιλοκερδής.
Χρ. Ἀλλά γε σ' ὀζοὺς ὀλοίσεσιν, κοτίνῳ στεφάνῳ στεφανώσας.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτιλέγειν τολμᾷν ὑμᾶς ὡς ἅπαντ' ἐστ' ἀγαθὸν ὑμῖν
Διὰ τὴν πενίαν; Χρ. παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
Εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πενῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ οὕτω (γειν.
Τοὺς μὲν ἔχοντας μὴ πλουτοῦντας, λεῖπνον μὴ μιμνάσκε πορεύ-
Τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
Ἀλλ' ἄφθαρτον, καὶ μὴ γρύζῃς

Επι μηδ' ὁπωσῶν.
Οὐ γὰρ πείσεις, ἀδ' ἢν πείσῃς.
Ρε. Ω πόλις ἀΐργας, κλύεθ' οἷα λέγει;
Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύστιτον.
Ρε. Τί πάθω τλήμων;
Χρ. Ἐρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
Ρε. Εἶμι δὲ ποῖ γῆς;
Χρ. Ες τὸν κύφων'. ἀλλ' ἁνύτειν.
Ρε. Ἢ μὴν ὑμεῖς γ' ἔπι μ' ἐνταυθοῖ
Μεταπέμψεσθον.
Χρ. Τότε νοσήσεις, νὴ δὲ φθείρᾳ.
Κρεῖττον γάρ μοι πλατεῖν ὀδεῖ,
Σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τἰὼ κεφαλιώ.
Βλ. Νὴ Δί' ἔγωγ' οὕτω ἐθέλω πλατῶν
Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
Τῆς τε γυναικὸς, καὶ λασάμενος
Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
Τῶν χειροτεχνῶν,
Καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.
Χρ. Αὕτη μὴν ἡμῖν ἡ πίριπος οἴχεται.
Ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
Ἐγκαταλινοῶντες ἄγωμεν ἐς Ἀσκληπιόν.
Βλ. Καὶ μὴ διαρρίβωμεν, μὴ πάλιν τὶς αὖ
Ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν περγου ποιεῖν.
Χρ. Ω παῖ Καρίων τὰ σκεύαθ' ἑκφέρειν ἐχρῆν,
Αὐτόν τ' ἄγειν τὸν πλᾶτον ὡς νομίζεται,
Καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν σύλλογον νυκτερινόν. ΧΟΡΟΥ.
Κα. Ω πλεῖστα θησείοις μεμυλημένοι

Γέροντες ἄνδρου, ἐπ' ὀλιγίστις ἀλφίτοις,
Ὡς δύτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
Ἀλλοιθ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρυσοῦ φόπου.
Χο. Τί δ' ἔσιν ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων;
Φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρυσοῦ τινος.
Κα. Ὁ δεσπότης πέπραγεν δύτυχέστατα,
Μᾶλλον δ' ὁ πλοῦτος αὐτός. ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
Ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρωται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος δύμενοῦς τυχών.
Χρ. Λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
Κα. Ἁρέσει χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή.
Χο. Ἀναβοάσομαι γὰρ δύπαιδα, καὶ
Μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.
Γυ. Τὶς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρ' ἀγγελεῖ
Χρυσόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
Ἔνδον καθῆμαι πεμπόμενος τουτονί.
Κα. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποιν', ἵνα
Καὶ τὴ πίῃς, φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
Γυ. Κἀπ' ὄψιν; Κα. σὺ τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
Γυ. Ῥέραινε τοίνυν ὅ, τι λέγεις αὐθύσας ποτέ.
Κα. Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
Ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.
Γυ. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Κα. μὴ τἀγαθὰ
Ἄνω γεγένηται; Γυ. μὴ μᾶλλον ἂν τὰ πράγματα.
Κα. Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
Ἀγοντες αὐτὸν δρᾶμα τότε μᾶλλον ἀθλιώτατον,
Νοῦν, δ' ἔστιν ἄλλον, μακρὸν κἀδαίμονα,
Ῥῶπον μᾶλλον αὐτὸν ἢ δαίμονα ἡγόμεν,

Επειτ' ἐλθ̃μεν. Γυ. νὴ Δί' βύλαίμων ἀρ' ἦν
Ανὴρ γέρων ψυχρᾶ θαλάττ' ἠλαύμενος.
Κα. Επειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τ̃ θεο̃.
Επεὶ ὁ βωμῶ πόπανα καὶ πρόθύματα
Καθωσιώθη, πέλανος ἠφαίσου φλογί,
Κατεκλίνομεν τὸν πλ̃τον, ὥσπερ ἦθος ἦν,
Ημῶν δ' ἕκαστος σιβάδα παρεκαττύετο.
Γυ. Ησαν δ' ἕτεροι κἄλλοι δεόμενοι τ̃ θεοῦ.
Κα. Εἷς μού γε Νεοκλείδης, ὃς ὄδι μ' τυφλός,
Κλέπτων ὁ τ̃ βλέποντας ὑπερηύτισεν.
Ετεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
Εχοντες. ὡς δὲ τ̃ λύχνος ἀποσβέσας,
Ημῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τ̃ θεο̃
Ο πρόπολος, ἅπὼν εἴτις αὖ θήτου φόφα,
Σιγᾶν, ἅπαντες ἡσυχίως κατεκείμεθα.
Κἀγὼ καθεύδειν ἠδυνάμην, ἀλλά με
Αθαρίς χύτρά τις ὀξέπλητε κειμένη
Ολίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τ̃ γραΐδίου,
Εφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι,
Επειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
Τὰς φθοῖς ἁφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰαχάδας
Από τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τ̃το δὲ
Περιῆλθε τ̃ βωμοὺς ἅπαντας σὺν κύκλῳ,
Εἴπου πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον.
Επειτα ταῦθ' ἥιζεν ἐς σάκκαν τινά.
Κἀγὼ νομίσας πολλῶ ὄσίαν τ̃ πράγματος,
Επὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθαρίνης ἀνίσταμαι.
Γυ. Ταλαίπατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Κα. Νὴ τ̃ θεὸς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με,

Επὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
Ο γὰρ ἱερεὺς αὐτὸν μὲ προὐδιδάξατο.
Τὸ γραῖδιον δ' ὡς ἤκουσε δή μου τὸν τόφον,
Τὴν χεῖρ' ὑφῆρει. κἄπα συείξας ἐγὼ
Ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρεῖας ὢν ὄφις.
Ηδ' ὀὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέστασε,
Κατέκειτο δ' αὐτὴν σὺ τυλίξασ' ἡσυχῇ,
Υπὸ τὸν δέρν βδέουσα δεμύτερον γαλῆς.
Κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων,
Επειτ' ἐπειδὴ μεσὸς ἰὼ κἀπαυόμην.
Γυ. Ο δὲ θεὸς ὑμῖν ὐ προσήειν; Κα. ὐδέπω.
Μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δή τί
Επoίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
Απέπαρδον. ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
Γυ. Ηπου σε διὰ τοῦτ' ὀὐθὺς ἐβδελύττετο;
Κα. Οὔκ. ἀλλ' ἴασιν μύτις ἀνηλούθησ' ἅμα
Υπηρυθρίασε, χ' ἡ ῥινάκει ἀπεσφάφη,
Τὴν ῥῖν' ἐπλαβοῦσ', ὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; Κα. ὐ μὰ δί' ὐδ' ἐφρόντισεν.
Γυ. Λέγεις ἄγροικον ἄρ' ἀ σὺ γ' εἶναι τὸν θεόν.
Κα. Μὰ δί' ὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. αἰ τάλαν.
Κα. Μετὰ ταῦτά γ' ὀὐθὺς ἐγὼ μὴν σωνεκλυφάμην
Δείσας, ἐκεῖνος δ' εὐ κύκλῳ τὰ νοσήματα
Σκοπῶν περιήειν πάντα κοσμίως πάνυ.
Επειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
Παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κυβώτιον.
Γυ. Λίθινον; Κα. μὰ δί', ὐ δῆτ' ὐχὶ τόγε κυβώτιον.
Γυ. Σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κακὴς ἀπολόμενε,
Ος ἐμεκλύφθαι φής; Κα. δία τὴν ῥιβωνίαν,

Οπὰς γὰρ εἶχεν ὀλίγας μὰ τὸν δία.
Γρῶτον δὲ πάντων, τῷ Νεοκλείδῃ φαρμάκῳ
Καταπλασὸν ἐπεχείρησε βίβειν, ἐμβαλὼν
Σηθρόδων κεφαλὰς βεῖς τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
Ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπόν,
Καὶ ἀχῖνον. εἶτ' ὄξει διέμενος σφιτλίφ,
Κατέπλασεν αὐτῷ τὰ βλέφαρ' ἐκζρέψας, ἵνα
Ὀδυρῷτο μᾶλλον, ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
Ἐφθὺγ' ἀναίξας. ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,
Ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
Ἵν' ἐπομνύμενον παύσωσι τῆς ἐκκλησίας.

Γυ. Ὡς φιλόπολίς τις ἔνθ' ὁ δίκαιος καὶ σοφός.

Κα. Μετὰ τοῦτο, τῷ πλάτωνι παρεκαθέζετο.
Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
Ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
Τὰ βλέφαρα πᾶσ' ἔψησεν. ἡ γυναῖκα δὲ
Κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπτυσεν.
Ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ,
Ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. ὦ φίλοι θεοί.

Κα. Τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδὺς ὑσυχῇ,
Τὰ βλέφαρα πᾶσ' ἔλειχον, ὡς γέ μοι δοκεῖν.
Καὶ πρίν σε κοτύλας ἑκπιεῖν οἴνου δέκα,
Ὁ πλοῦτος ὧδέ σοι ἀνέξηκεν βλέπων.
Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
Τὸν δεσπότην δ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
Ἠφάνισεν αὐτὸν, οἴτ' ὄφεις ἐς τὸν νεών.
Οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
Τὸν πλοῦτον ἠσθάνοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην

Ἐγρηγόρεσαν

Εγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
Ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
Ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν πλοῦτον ταχύ,
Τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
Γυ. Ὅσου ἔχεις τιμῶ διώκειν ὦ 'ναξ δέσποτα.
Ἀπάρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ πλοῦτος. Κα. ἔρχεται.
Ἀλλ' ὦ πρὸς αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
Ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠκολούθουν, καὶ
Ἐδεξιοῦθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
Ὅσοι δ' ἐπλούτουν ὑβρίζειν τ' εἶχον συχνόν,
Οὐκ ἐν δικαίῳ τὸν βίον κεκτημένοι,
Οφρῦς σωπῶγον, ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
Οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
Γελῶντες, εὐφημοῦντες. ἐκτυπεῖτο δὲ
Ἐμβὰς γερόντων ῥυθμοῖς προβήμασιν.
Ἀλλ' εἶα πάντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Ὀρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
Οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν ἄδικος ἀγγελεῖ,
Ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. Νὴ τὸν Ἑκάτην κἀγὼ γ' ἀναδῆσαι βάλομαι
Εὐαγγελιάσ' ἐν κειβανιτῶν ὁρμαθῷ,
Τοιοῦτ' ἀπαγγείλαντα. Κα. μῶν μέλλ' ἔτι.
Ὡς οὐδὲν ἐγγύς ἐστιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. Φέρε νῦν ἴσως ἔσω νομίσω καταχύσματα,
Ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. Ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βάλομαι.

KOMMATION XOPOY.

Γλ. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,

Ἔπειτα σεμνῆς Ῥαλλάδος κλεινὸν πέπλον,
Χώραν τε πᾶσαν κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
Αἰχμώομαι δὲ τὰς ἐμαυτῆ ξυμφορὰς,
Οἵοις αὖ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλαύθανον,
Τὰς ἀξίας δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
Ἐφθύγον, ἁδέως ἄδειν ὁ τλήμων ἐγώ.
Ὡς ἄδ' ἐκεῖν' αὖ' ἄδε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναγρέψας ἐγὼ
Δείξω τοὐλοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
Ἀκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς συνέδυσα.

Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας, ὡς χαλεπὸν ἅπασιν οἱ φίλοι,
Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράγμ' ἦ τις δυᾶ.
Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια
Ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος δύνοιάν τινα.
Ἐμὲ γὰρ τίς ἂν προσεῖπε, ποῖος ἂν ὄχλος
Ῥεμιεσεφάνωσεν ἂν ἀγορᾷ πρεσβυτικῶς;

Γυ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
Φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ κατάχυσματα
Ταυτὶ κατάχεώ σου λαβοῦσα. Γλ. μηδαμῶς.
Ἐμοῦ γὰρ ἁσθέντος ἐς τὴν οἰκίαν
Ῥώτησα, καὶ βλέψαντος, ἄδειν ἐνφέρειν
Ῥεπῳδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἁσφέρειν.

Γυ. Εἶτ' οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ κατάχυσματα;

Γλ. Ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
Οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
Ἰαχάδια καὶ φωγάλια τοῖς θεωμένοις
Ῥοβαλόντ', ἀλλὰ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.

Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις, ὡς δὲ ξυνίημ' ὅτοσί

Ανίσχε ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰχάδας. ΧΟΡΟΥ.

Κα. Ως ἡδὺ πράττειν ὦν' νδρὸν ἐς δύσκαμόνως.
Καὶ ταῦτα μηδὲν ὄξενεγκόντ' οἴκοθεν.
Ημῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἂς τὴν οἰκίαν
Επεισεπαικεν ἅδὲν ἡδικημένοις,
Οὕτω τὸ πλουτεῖν ὄντιν ἡδὺ πρᾶγμά τι.
Η μὲν σιπύη μεστή τι λευκῶν ἀλφίτων,
Οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
Απαντα δ' ἡμῖν ἀργυρία καὶ χρυσία
Τὰ σκεύη ἐστὶν, ὥστε θαυμάσαι.
Τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν. αἱ δὲ λήκυθοι
Μύρου γέμουσι. τὸ δ' ὑπερῷον, ἰχάδων.
Οξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονε. τοὺς δ' πνακώσεις τῆς σαπρᾶς,
Τὰς ἰχθυηρὰς, ἀργυρᾶς πάρεσθ' ὁρᾷν.
Ο δ' ἵππος ἡμῖν ὀξαπίνης ἐλεφάντινος.
Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ' ἀργυρίοις ἔτι,
Αλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ φυφῆς ἐκάστοτε.
Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν εἴδιον βαθυτεῖ
Υνῖ, καὶ φάγον, καὶ κεῖον ἐστεφανωμένος.
Εμὲ δ' ὀξέπεμψεν ὁ καπνὸς. ἀχ' οἷός τε γὰρ
Ενδον μένειν ἦν, ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

Δι. Επου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
Ιωμεν. Κα. ἔα, τίς ἐσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;

Δι. Ανὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

Κα. Δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.

Δι. Μάλις'. Κα. ἔπειτα τοῦδέ; Δι. πρὸς τὸν θεὸν
Ηκω, μεγάλων γὰρ μοῦσιν ἀγαθῶν αἴτιος.

Εγὼ γὰρ ἐκεῖνῳ ἀσίαν παρὰ τὸν πατρὸς
Λαβὼν, ἐπίρριψω τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
Εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κα. Ἦπου σε ταχέως ἀπέλιπεν τὰ χρήματα.
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν. Κα. οὐκοῦν μὴ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
Δι. Κομιδῇ μέν οὖν. κἀγὼ μὲν ὤμην ὡς τέως
Εὐεργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
Οὕτως βεβαίους, ἢ δεηθεῖμι ποτέ.
Οἱ δ' ὀξέως ἔπεντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. Καὶ κατεγέλων γ' οὖν οἶδ' ὅτι. Δι. κομιδῇ μὲν οὖν.
Αὐχμὸς γὰρ ὢν τὸ σκυταρείων μ' ἀπώλεσεν.
Κα. Ἀλλ' ὀχίνῳ. Δι. αὐθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
Προσευξόμενος ἦκω δικαίως αὐθάδε.
Κα. Τὸ βιβλίον δ' ἔτι δώσεται πρὸς τῶν θεῶν,
Ὃ φέρει μοι σοῦ τὸ παιδάριον τουτί, φράσον.
Δι. Καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Κα. Μῶν δῆτ' ἐμνήσθης δῆτ' αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δι. Οὐκ, ἀλλ' ἐρρίγωσ' ἔτη δυοκαίδεκα.
Κα. Τὰ δ' ἐμβάδια; Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες δῆτα; Δι. νὴ τὸν Δία.
Κα. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
Συ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
Καὶ δισκακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
Καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰώ, ἰώ.
Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
Κα. Ἀπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
Τί ποτ' ἔστιν ὅ, τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν.
Συ. Οὐ γὰρ κέτλια πέπονθα νωὶ πράγματα;
Ἀπολωλεκὼς ἅπαντα πάκ τῆς οἰκίας

Διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, ὃν ἐσόμενον τυφλὸν
Πάλιν αὖθις, ἵνα μὴ λίπωσιν αἱ λίναι.
Δι. Ἐγὼ χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα γνώσειν ὁρῶ.
Προσέρχεταί γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
Ἔοικε δ' εἶναι τῶν πονηρῶν ἡμμάτων.
Κα. Νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλυται.
Συ. μὴ πρὸ θεῶν ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλησίον
Ὑποχόμενος ἔτος ποιήσειν δύθεως,
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ὀξαρχῆς. ὁ δὲ
Πολὺ μᾶλλον εὐίης ἐστὶν ὀξολωλεκώς.
Κα. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; Συ. ἐμὲ τουτονί.
Κα. Ἢ τῶν πονηρῶν ἥψατο καὶ τοιχωρύχων;
Συ. Μὰ Δί' ὐμνοῦν ἔθ' ὑγιὲς ὑμῶν ὐδενός,
Κὐκ ἔθ' ὅπως ὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
Κα. Ὡς σοβαρὸς, ὦ δέσποτα, προσελήλυθεν
Ὁ συκοφάντης. Δι. δῆλον ὅτι βαλιμᾶ.
Συ. Σὺ μὴν ἐς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, ὐκ ἂν φθάνοις.
Ἐπὶ τῶν ὀχῶν γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ γρεβλώμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Κα. οἴμωζ' ἄρα σύ.
Δι. Νὴ τὸν Δία γὰρ σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
Ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔοικ', ὅτι
Τοὺς συκοφάντας ὀξολεῖ κἀκοὺς κακῶς.
Συ. Οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων κατηγελᾷς;
Ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί.
Ἐχθὲς δ' ἐχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ ῥιβώνιον.
Δι. Οὐδὲν πρὸ τιμῶ σου φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' οὐδαμοῦ δραχμῆς.
Κα. Ἀλλ' ὐκ εὐέστι συκοφάντου δήγματος.
Συ. Ἀρ' ὐχ ὕβρεις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σιώπετον,

Ο, τι δὲ ποιεῖτον σὺ θάδ' ἂν ἥκατον,
Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ σὺ θάδ' ἔσον ἀδενί.
Κα. Μὰ τὸν δί' ἥκω τῷ γε σῷ πάφ' ἰὼ ὅτι.
Συ. Ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ δία λειπνήσετον;
Δι. Ὡς δὴ π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τᾶ μαρτύρος
Διαῤῥαγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. Ἀργεῖα θον; σῦλον ἐστὶν, ὦ μακρωτάτω,
Πολὺ χρῆμα τεμάχων καὶ κρεῶν ὠπημένων.
ὔῦ. ὔῦ. ὔῦ. ὔῦ. ὔῦ. ὔῦ.
Κα. Κακόδαιμον, ὀσφραίνει τί; Δι. τᾶ ψύχους γ' ἴσως,
Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται ῥιβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνάγκη ἐστὶν, ὦ ζεῦ καὶ θεοὶ,
Τὰ τους ὑβρίζειν εἰς ἐμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι,
Ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς δοκεῖς ἀνήρ.
Δι. Καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκρινάί μοι. Συ. τὸ, τί;
Δι. Γεωργὸς εἶ; Συ. μελαγχολᾷν μ' ἄττως οἴει;
Δι. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
Δι. Τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συ. ὔ, μὰ τὸν δία.
Δι. Πῶς ἂν διέζης, ἤ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
Συ. Τῶν τῆς πόλεως ἐμ' ὠδὶ μελιτᾶς πραγμάτων,
Καὶ τ' ἰδίων πάντων. Δι. σύ; τὶ μαθὼν; Συ. βούλομαι.
Δι. Πῶς ἂν οὖν εἴης χρηστὸς ὢν τοιχωρύχε,
Εἴσοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνει;
Συ. Οὐ γὰρ προσήκει τῷ ἐμαυτᾷ μοι πόλιν
Εὐεργετεῖν μᾶλλον ἢ πέφυκε καθ' ὅσον οἷόν τ' ὦ;
Δι. Εὐεργετεῖν δ' ἂν ὄντι τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. Τὸ μὲν ἂν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
Καὶ μὴ 'πιτρέπειν πόλλ' ὧν τις ὀξυμαρθάνει.

Δι. Οὐκοῦν δικαστὰς ὅξ ἐπιτηδὲυ ἡ πόλις
Αρχειν καθίστησιν. Συ. καταγορεῖ δὲ τίς;
Δι. Ο βυλόμενος. Συ. ὀυκοῦν ἐκεῖνός ἐμὲ ἐγώ;
Ωστ' ἐς ἐμὲ ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. Νὴ δία πονηρόν γ' ἀρχὲ προστάτιν ἔχει.*
Ἐκεῖνο δ' ὃ βύλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
Ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ προβατίυ βίον λέγεις,
Εἰ μὴ φανεῖται διαφερή τις τῷ βίῳ.
Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. ὀδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
Τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ βατίχ σίλφιον.
Δι. Κατάθου ταχέως θοιμάτιον. Κα. ἔτος, σοὶ λέγει.
Δι. Επειθ' ὑπόλυσαι. Κα. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἐμὲ ὑμῶν σὺθαδὶ
Ο βυλόμενος. Κα. ὀὐκοῦν ἐκεῖνος εἰμὲ ἐγώ;
Συ. Οἴμοι τάλας, ἀπόλυομαι μεθ' ἡμέραν.
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐᾶθ' ἐιν.
Συ. Ορᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. Αλλ' οἴχεται φύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. Οἴμοι, πέφευγμαι μόνος. Κα. νυνὶ βοᾷς.
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. δὸς σύ μοι τὸ ῥιβώνιον,
Ιν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. Μὴ δῆθ' ἱερὸν γὰρ ὄντι τῷ πλούτου πάλαι.
Κα. Επειτα ποῦ καὶ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
Η περὶ πονηρὸν κἄπειτα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον γὰ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. Τοῖς δ' ἐμβάδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα,
Ὥσπερ κοτίνῳ προσαπαλεύσω τουτωί.
Συ. Απειμι. γιγώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ

Υμῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινά
Καὶ σύμμαχον, ὃν ἰσχυρὸν τῶν θεῶν
Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δῆναι δίκην.
Οπι καταλύει πᾶσιφανῶς εἰς ὢν μόνος
Τὴν δημοκρατίαν, ἥτε τὴν βουλὴν πιθὼν
Τὴν τῶν πολιτῶν, ἥτε τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
Ἔχων βαδίζεις, ἧς ὁ βαλανεῖον φέρε.
Ἔπειτ' ἐκεῖ κηρυφαῖος ἑστηκὼς, θέρε.
Κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν σάσιν ταύτην ποτέ.
Κα. Ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
Τῶν ὀρχιπέδων. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
Οτ' ἐς ἐκεῖνα τῶν πονηρῶν ἡμάρτομεν.
Νῷν δ' ἥσωμεν ἵνα προσβλέξῃ τὸ θεόν. ΧΟΡΟΥ.
Γρ. Ἀρ' ὦ φίλοι γέροντες, ὠθῶ τὴν οἰκίαν
Ἀφίγμεθ' ὄντως τῶν νέων τούτου θεῶν,
Ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;
Χο. Ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
Ω μειρακίσκη, πωθάνει γὰρ ὡρικῶς.
Γρ. Φέρε νυν ἐγὼ τῶν σύνδουλοι καλέσω τινάς;
Χρ. Μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
Ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.
Γρ. Ῥέπουθα δεινὰ καὶ παρανόμ' ὦ φίλτατε.
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Αβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
Χρ. Τί δ' ἔστιν, ἤπου καὶ σὺ συνῳφάνθρικ
Εν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. μὰ δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Ἀλλ' ἢ λαχοῦσ' ἔπινδυ σὺν τῷ γράμματι;
Γρ. Σκώπτεις, ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δεινά.

Χρ. Οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμόν τινα;
Γρ. Ἀκκέναω. ὢ δή μοι τὶ μειράκιον τέλον,
Ρωνι χρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
Καὶ χρηστὸν. ἡ γάρ του δεινθείλω ἐγώ,
Ἅπαντ' ἐποίει ἡσμίως μοι καὶ καλῶς.
Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. Τὶ δ' ὦ πόπου μάλις' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. Οὐ πολλά. καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠχώετο,
Ἀλλ' ἀργυρίᾳ δραχμὰς αὖ ἥτησ' εἴκοσιν
Εἰς ἱμάτιόν γ', ὀκτὼ δ' αὖ εἰς ὑποδήματα,
Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
Ἐκέλευσεν αὖ, τῇ μητρί τε θοιμάτιόν,
Ῥωρῶντ' αὖ ἐδεήθη μελίμνων τετταράων.
Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω ταῦτάγε
Εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἠχώετο.
Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν ὤχ' ἕνεκεν μισητίας
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας ἕνεκα,
Ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτό μου.
Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομώτατα.
Γρ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνίγ' ὁ βδελυρὸς τὴν νοῦν ἔχει
Τὸν αὐλὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέσηκεν πάνυ.
Ἐμοῦ γὰρ αὐλῷ τὸν πλακοῦντα τουτονί,
Καὶ τἄλλα ταὐτὶ τῆς πίνακος ῥαχήματα
Ἐπόντα πεμψάσης, ὑπεπούσης θ' ὅπη
Εἰς ἑωτέραν ἥξοιμι. Χρ. τί σ' ἔδρασ' ἀπέμοι.
Γρ. Ἀμυτά τε πρωτὰ πεμψεν ἡμῖν τουτονί
Ἐφῴτ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Καὶ πρὸς, ὡὐτὶ τούτοις εἶπεν ἀπωπέμπων, ὅτι
Ῥάλλα πότ' ἦσαν ἄλλαι μιλήσιοι.

Χρ. Δῆλον, ὅτι τῷ φόπους τὶς ἀ μοχθηρὸς ἰῶ,
Ἐπειτα πλυτῶν ἀκ ἐθέλει ἅπτεσθαι φακῆ,
Ῥροτᾶ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατάθιε.
Γρ. Καὶ μὰ τὸ τᾶ γ' ὀσημέραι, νὴ τὼ θεώ
Ἐπὶ τὼ θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὼ ἐμήν.
Χρ. Ἐπ' ἐκφορήν. Γρ. μὰ δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
Ἐρῶν ἀκηῦσαι. Χρ. τᾶ λαβεῖν μᾶλλον χάριν.
Γρ. Καὶ νὴ δί', ἁ λυπουμένην γ' αὖθοιτό με,
Νιτάριον αὖ καὶ βάτιον ὑπενθρίζετο.
Χρ. Ἐπειτ' ἴσως ἤτησεν αὖ σ' ὑποδήματα.
Γρ. Μυσηείοις ἢ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένῳ
Ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὅπ προσέβλεψεν μέ τις,
Ἐνεπόμπευσα διὰ τᾶθ' ὅλω τὼ ἡμέραν.
Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἰῶ.
Χρ. Μόνος γὰρ ἥδετ' ὡς ἔοικεν ἐθίων.
Γρ. Καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. Ὁπότε προτείνοιεν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. Ὀζειν τε τᾶς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μοι.
Χρ. Εἰ θάσιον σὺ ἔχεις, εἰκότως γε νὴ δία.
Γρ. Τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι, μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. Οὐ σκαιὸς ἰῶ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
Γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεδίειν.
Γρ. Ταῦτ' ἦν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, ἀκ ὀρθῶς ποιεῖ,
Φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. Τί γὰρ ποιήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ δία,
Τὸν δῦ παθόν θ' ὑπ' ἐμᾶ, πάλιν μ' ἀντυποιεῖν.
Ἢ μηδ' ὁτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἐς' ἔχειν.
Χρ. Οὐκᾶν καθ' ἑκάστω ἀπελίδου τὼ νύκτα σοι;

Γρ. Αλλ' ὅδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. Ορθῶς γε. νῦν δέ γ' οὐκ ἔτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. Υπὸ τῶν γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
Χρ. Οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίου μὴν ὄνε μέγ' αὖ διελκύσας.
Χρ. Εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλίκος.
Γρ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
Οὗπερ πάλαι κατηγορῶν τυγχάνω,
Εοικε δ' ὠδὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. φαίνεται.
Στέφανον γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
Νε. Ασπάζομαι. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαίαν φίλην
Ρολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
Ερ. Τάλαιν' ἐγὼ, τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. Εοικε διὰ πολλῶν χρόνων σ' ἑωρακέναι.
Ερ. Ποίων χρόνων τοσούτων, ὅς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
Χρ. Τἀναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἔρως.
Μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. Οὐκ ἀλλ' ἀηδίας ὅδ' ἐστὶν αἰεὶ τὸν τρόπους.
Νε. Ω ροντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβύται γε,
Εν τῷ προσώπῳ τ' ῥυτίδων ὅσας ἔχει. Ερ. ἆ. ἆ.
Τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. Χρ. οὐ μέντοι λέγει.
Εὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος ἀσινὴς λάβῃ,
Ωσπερ παλαιὰν ἱερασύνην κατέστακεν.
Νε. Βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. ποῖ τάλαν;
Νε. Αὐτὴν λαβοῦσα κέρυα. Γρ. παιδιὰν τίνα;
Νε. Ρόσους ἔχεις ὀλόντας; Χρ. ἀλλὰ γνώσυμαι
Κἄγωγ'. ἔχει γὰρ φρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
Νε. Απόπισον. σῦκα γὰρ γόμιον μόνον φορεῖ.
Γρ. Ταλαίπατ' ἀνδρῶν δ' οὐχ ὑμαίνειν μοι δοκεῖς,

Γλωῶν με ποιῶν σὺ τοσούτοις ἀνδράσιν.

Νε. Οναιο μέν γ' ἄν εἴ τις ἐκπλώσειέ σε.

Χρ. Οὐ δῆτ' ἐπεὶ μὴν νῶϊ κατηλικῶς ἔχει.
Εἰ δ' ἐκπλωσεῖτον τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
Ὀφείκατάδηλα τοῦ προσώπου γε τὰ ῥάκη.

Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὤν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Νε. Πειρᾷ μέν, ἂν ἴσως σε, καὶ τῶν πτθίων
Ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ' ὡς βδελυρὲ σύ.

Χρ. Μὰ τὴν ἐνάτην δῆτα, μαινοίμην γὰρ ἄν.
Ἀλλ' ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μέρκιδα
Μισεῖν σε ταύτην. Νε. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.

Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. τί κατηγορεῖ;

Χρ. Εἶναί σ' ὑβριστὴν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
Ῥάλλαι ποτ' ἦσαν ἄλλαι μιλήσιαι.

Νε. Ἐγὼ περὶ ταύτης δ' μαχοῦμαί σοι. Χρ. ἦ, τί;

Νε. Ἀϊχμώμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν. ἐπεὶ
Οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν.
Νῶϊ δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μέρκιδα.

Χρ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
Εἶναι μετ' ἀλλῆς. Γρ. ὁ δ' ὠθιρέφων ἐστὶ τίς;

Νε. Οὐκ ἄν διαλεχθείην διεστεκλωμένῃ
Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ χιλίων.

Χρ. Ομως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίας
Πίνειν, σωτέον ἐστί σοι καὶ τὴν φύγα.

Νε. Ἀλλ' ἔστι καμοὶ φὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

Χρ. Οὐκοῦν φύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

Νε. Ἀλλ' εἶσιθ' εἶσω. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
Ἐλθὼν κἀκεῖνα τἄλλ' σεφχάς τούσδ' ὅς ἔχω.

Γρ. Εγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
Νε. Εγὼ δέ γ' ὐκ εἴσειμι. Χρ. θάρρει, μὴ φοβοῦ,
Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
Ικανὸν γὰρ αὐτῷ πρότερον ὑπεπίπτουν χρόνον.
Γρ. Βάδιζ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. Ως οὐτόνως ὦ ζοῦ βασιλοῦ τὸ γραίδιον,
Ωσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσήκεται. ΧΟΡΟΥ.
Κα. Τίς ἐστ' ὁ κόπτων τὴν θύραν, τουτὶ τί λῶ;
Οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
Φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ερ. σέτοι, σέτοι
Λέγω καείων ἀνάμενον. Κα. ὄστος ἁπέ μοι,
Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες ὑπερφυῶς σφόδρα;
Ερ. Μὰ δί' ἀλλ' ἔμελλον. εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
Αλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην φέρων ταχύ,
Επειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
Επειτα τὴν θεράποντας, εἶτα τὴν κώμαν,
Επειτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὦν. Κα. ἁπέ μοι
Τί δ' ἐστὶν; Ερ. ὁ ζοῦς ὦ πόνηρε βούλεται
Ες ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας φύβλιον,
Απαξάπαντας ἁς τὸ βαράθρον ἐμβαλεῖν.
Κα. Η πλῶτα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
Απὰρ δίκτυόν γε ταῦτ' ἀθρόβολόν ποιεῖν
Ημᾶς; Ερ. ὁπὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
Εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ὀξαρχῆς βλέπειν
Ο πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
Οὐ φασιὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν
Ημῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ δί', οὐδέγε
Θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖθ' ἡμῶν τότε.
Ερ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει.

Εγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Κα. σωφρονεῖς;
Ερ. Πρότερον γὰρ εἶχον μὴν παρὰ ταῖς κατηλίσι
ταὐτ' ἀγαθὰ ἔωθεν δύθυς, οἰνοβάπτην, μέλι,
Ιχάδας, ὅσ' ἐστὶν ἁρμῶ ἐδέσματα.
Νυνὶ δὲ πεινῶν, κἀναβάλλω κἀναπαύομαι.
Κα. Οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγαθὰ ἔχων. Ερ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ τρυφῆς πεπεμμένου.
Κα. Ροθεῖς τ' ἀπόντα, κἀμάτην καλεῖς.
Ερ. Οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήθιον.
Κα. Ασκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἀθρίαν.
Ερ. Σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήθιον.
Κα. Οδυρόμενος πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιτρέφειν.
Ερ. Οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. Ταύτην ἐπίπιων, χἀποφέρων ἂν ἀν' φθαίνοις.
Ερ. Ἆρ' ὠφελήσας ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. Εἴ του δέει γ' ὧν δίψιχός εἰμί σ' ὠφελεῖν,
Ερ. Εἴ μοι πορίσας ἄρτον τίν' ὑπεπεμμένον,
Δοίης κατάφαγεῖν κἀπρέας νεανικῶν,
Ων θύεθ' ὑμεῖς σῦλον Κα. ἀλλ' ἔχ' ἔκφορα.
Ερ. Καὶ μὴν ὁπότε τι συμβαίημον τοῦ δεσπότου
ὑφέλου ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Κα. Εφῶτε μετέχειν αὐτὸς ὡ τοιχωρύχε.
Ηκεν γὰρ ἄν σοι νασὸς ὑπεπεμμένος.
Ερ. Επειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήθιον.
Κα. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
Οπότε τι λιφθείην παν[illegible]ργήσας ἐγώ.
Ερ. Μὴ μνησικάκησης, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβον.
Αλλ' ἦν σώσωμεν πρὸς θεῶν δέξαθέ με.

Κα. Επειτ' ἀπολιπὼν τὴν θεὸς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ὄντι βελτίω πολύ.
Κα. Τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἄξιον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ερ. Ραδίως γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' αὖ πράττῃ τις δοῦ.
Κα. Τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ερ. Παρὰ τὴν θύραν σκοφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. Σκοφαῖον; ἀλλ' ὄκνηρόν ἐς' ὄδὲν σκοφῶν.
Ερ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κα. ἀλλὰ πλαστὸν. τί δ' ἂν
Ερμῆ παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ φέρειν;
Ερ. Ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. δόλιον; ἥκιστά γε.
Οὐ γὰρ δόλου νῷ ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
Ὡς θ' ἡγεμόνος ὄδὲν δεησόμεθ' ἔτι.
Ερ. Ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι, καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλάττω γάρ ὄντι τοῦτο συμφορώτατον,
Ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κα. Ὡς ἀγαθόν ἐς' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
Οὗτος γὰρ ὀξύρυγχον αὐτῷ βιότιον.
Οὐκ ἐκ πάντοθ' οἱ διηθίζοντο θαμὰ
Σπουδάσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. Οὐκοῦν ὧδὶ τούτοις ἁσίω; Καρ. καὶ πλουσίως γε
Αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
Ἵν' οὐθέως διανοικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

KOMMATION XOPOY.

Ιερ. Τίς ἐν φράσειε πού ἐστι χρεμύλος μοι σαφῶς;
Κα. Τί δ' ὄδὶν ὦ βέλτιστε. Ιερ. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς;
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ, κατάφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.
Καὶ πάντα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν τοῦ διός.

Κα. Η δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
Ιερ. Θύειν ἔτ' ἄδεις ἀξιοῖ. Κα. τίνος ἕνεκα;
Ιερ. Οτι πάντες ἁσὶ πλούσιοι, καίτοι τότε
Οτ' εἶχον ἄδην, ὁ μὲν ἀνὴρ ἔμπορος,
Εθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς. ὁ δέ τις αὖ
Δίκλω ἀποφυγών. ὅδ' αὖ ἑκὰς ἱερεῖόν τις,
Καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ' ἄδε εἷς
Θύει τὸ παράπαν ἄδην, ὅδ' εἰσέρχεται,
Γλίσχρως ἀποπατήσόμενοί γε πλεῖν ἢ μύελοι.
Κα. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
Ιερ. Τὸν δῆν δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
Χαίρειν ἑάσας, ἐνθάδ' αὐτὸς κατανεῖν.
Κα. Εὐάρρει. καλῶς ἔσται γὰρ ἂν θεὸς θέλῃ.
Ο ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
Αὐτόματος ἥκων. Ιερ. πάνθ' ἁγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Κα. Ιδρυσόμεθ' ἂν αὐλίκ', ἀλλὰ περίμενε,
Τὸν πλοῦτον ὅπῃ πρότερον ὦ ἱδρυμένος,
Τὸν ὁπαδόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
Αλλ' ἐκδότω τις δοῦρο δᾷδας ἡμμένας,
Ιν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. Ιερ. πάνυ μὲν οὖν
Δρᾶν ταῦτα χρή. Κα. τὸν πλοῦτον ἔξω τις καλεῖ.
Γρ. Εγὼ δ' τί ποιῶ; Κα. πὰς χύτρας αἷς ἂν θεόν
Ιδρυσόμεθα, λαβοῦσ' αὐτὴ τῆς κεφαλῆς φέρε
Σεμνῶς. ἔχουσα δ' ἦλθον αὐτὴ ποικίλα.
Γρ. Ων δ' ἕνεκ' ἦλθον; Κα. πάντα σοι πεπράξεται.
Ηξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σὲ εἰσέραν.
Γρ. Αλλ' εἴγε μέντοι νὴ δί', ἐγγυᾷ σύ μοι
Ηξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμέ, οἴσω πὰς χύτρας.
Κα. Καὶ μὰ πολὺ τἄλλων χυτρῶν πανταχοῦ

Αὖτου

Αὖτοι ποιῶσι. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
Ἡγραῖς ἔπεστ' ἀνὼ τάττω, ταύτης δὲ νῶν
Τῆς γραὸς, ἐπιπολῆς σὺ εἶσιν αἱ χύτραι.
Χο. Οὐκ ἔστι τοίνυν γ' ἡμῖν μέλλειν ὅλως ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
Εἰς τοὔπισθεν. δεῖ γὰρ καὶ τόπιν τούτων ἅδοντας ἔπεσθαι.

ἔξοδος — Ἀριστοφάνους πλούτου τέλος.

ΗΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ἐστὶν αὕτη.

ΑΝυτος καὶ Μέλιτος σωκράτει τῷ σωφρονίσκου βασιλεύοντες, καὶ αὐλὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι, ἀργύριον ἱκανὸν ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συγκόψωσι, καὶ ὃς πεισθεὶς, γέροντά τινα συκοφάντην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ὃν δὴ κύκλωκεῖ περὶ πλοῦτον τὸν παιδὸς φειδιππίδου ἱπποφορβίαν. ὅτω δὲ τούτων ἐχόντων μὴ ἔχων ὁ συκοφάντης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ σωκράτει τὸν τοῦτου παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ λάβῃ τὸν ἄδικον μάθημον, καὶ ὕστερον τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. φειδιππίδης μὲν οὖν πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπείσθη. ἀκούσας δὲ ὁ πρωτοβούτης τῆς ἐπ' ἐκεῖνον ἐλπίδος, καὶ οὐκ ἔχων ὅς τις καὶ γένηται, ἄλλος δεύτερος εἰσέπλευσεν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας, οὐδ' ἀνθυμηθεὶς εἴπερ ἔστιν ἄτοπος δόξειεν ἀνὴρ γέρων ὢν μανθάνειν, καθάπερ νεωμηνίου ἀρχόμενος, ἀλλ' ὡς εὖ ἀφεωρακὼς μόνος

δ

νον ἐκεῖνο, ἐὰν ἀρξ οἷός τε γένηται τῆ δανειστῆς διὰ πειθῆς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐλὸς πρόσεισι ᾧ σωκράτει. ὃν ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδιᾶς ἐφῆν φθαι, αὐλὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι. προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αὖθις πολλαῖς πεποίηκε ταῖς δεήσεσιν εἶναι τῶν σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι. ὃ δὲ καὶ μέγα νεμεῖ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χορῶ νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τῶ σωκράτους, ὅτι τῆ συνήθεις θεὸς ἀφεὶς καινὰ σὺ νόμιζε δαιμόνια, ἀέρα, νεφέλας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἄλλως διὰ στίχων.

Ῥᾴτηρ γὰρ ἡμῶν σωκρατίζειν προφέπεται,
Καὶ τῆς πρὶν αὐλὸν ψυχρολογίας διαφυγὴ
Ἱκανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοὐναντίον.
Χορὸς δὲ νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
Καὶ τὴν ἀσέβειαν σωκράτους διεξιών.
* Ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς κατηγορίαι πικραί,
Καὶ τῶν μαθητῶν ἃς παῤῥησίας ἐκτόπως. 1208
Εἴ τ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τῶ σωκράτους. 1208

Τὰ τῶ δράματος πρόσωπα.

Στρεψιάδης.
Φειδιππίδης.
Θεράπων στρεψιάδου.
Μαθητὴς σωκράτους.
Σωκράτης.
Χορὸς νεφελῶν.
Δίκαιος λόγος.
Ἄδικος λόγος.
Δανειστὴς πασίας.
Μάρτυς.
Ἕτερος δανειστὴς ἀμυνίας.
Χαιρεφῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ

ὁ πρωλογίζων.

ΟΥ, ἰού.

Ω Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυ-
κτῶν ὅσον
Ἀπέρατον, οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσε-
ται;
Καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤ-
κουσ' ἐγώ.
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἔστ' ἐμοί.
Ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν ἕνεκα,
Ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τὴν οἰκέτας.
Ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας,
Ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
Ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκλυμμένοι.
Ἀλλ' οὐ δυνάμεθ' εἰλκόμεθ' οὐλέαν, δακνόμενος
Ὑπὸ τῆς δακτάνης, καὶ τ' φάτνης, κἀπ' ἀχρεῶν,
Διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν· ὃς δ' ἐκθέλω ἔχων
Ἱππάζεταί τε κἀξωμοσκυβέτου,
Ὀνειροπολεῖθ' ἵππους. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
Ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπιτε παῖ λύχνον,
Κἄνεγκε τὰ γραμματεῖα, ἵν' ἀναγνῶ λαβών,

Οπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τὸ τόκους.
Φέρ' ἴδω τὶ ὀφείλω. δώδεκα μνᾶς Γασίᾳ.
Τὸ, δώδεκα μνᾶς Γασίᾳ τί ἐχρησάμην;
Οτ' ἐπριάμην τὴν κοππατίαν, οἴμοι πάλαι.
Εἴθ' ὄξεκόψω πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

Φει. Φίλων ἀδικεῖς ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.

Σφ. Τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, ὅμ' ἀπολώλεκεν,
Ονειροπολεῖ γὰρ κἀθεύδων ἱππικήν.

Φει. Πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;

Σφ. Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
Ἀπὸ τί χρέως ἔβαλε με μετὰ τὸν Γασίαν;
Τρεῖς μναῖ διφεῖσαι, καὶ φοχοῖν Ἀμμωνίᾳ.

Φει. Ἄπαγε τὸν ἵππον ὄξαλίσας οἴκαδε.

Σφ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὄξαλίσας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
Οτι καὶ δίκας ὤφληκα, χ' ἕτεροι τόκου
Ενεχυράσασθαί φασιν. Φει. ἑτεὸν ὦ πάτερ
Τί δυσκολαίνεις, καὶ σχρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;

Σφ. Δάκνει με δίμαρχός τις ἐκ τῶν σχρωμάτων.

Φει. Εασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.

Σφ. Σὺ δ' ὢν κάθευδε, τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν φέψεται.

Φθῦ. Εἶθ' ὤφελ' ἓν μόνον σχεῖν ἀπολέσθαι κακῶς,
Ητις μὲ γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
Εμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
Εὐρωτιῶν, ἀνόρητος, εἰκῇ κείμενος,
Βρύων μελίττας, καὶ πρόβατα, καὶ σκεμφύλοις.
Επειτ' ἔγημα μεγακλέους, τοῦ μεγακλέους
Ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν δεξάστεος,
Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκονισμένην.

Ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
Ὀζων φυγὸς, φασιᾶς, ἐρίων πεδιάσας.
Ἡδ' αὖ, μύρα, κρόκου, καταπλωτισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, κωλιάδος, γενετυλλίδος.
Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσαόθαι.
Ἐγὼ δ' αὖ αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδί
Ἐφόρεσιν, ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σαθρᾶς.
Θε. Ἐλαιον ἡμῖν ἦν σὺ ἐς σὺ τῷ λύχνῳ.
Σω. Οἴμοι τί γάρ μοι ἦν ποτ' ἢ πόθεν λύχνον,
Δοῦρ' ἔλαβ' ἵνα κλαύσῃς. Θε. διατί δὴ κλαύσομαι;
Σω. Οτι τῶν παχειῶν συνετίθεις θρυαλλίδων.
Μετὰ ταῦθ' ὅπως νῷν ἐγένεθ' ὑὸς ὕστοι,
Ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ ἀθῇ.
Περὶ τοὐνόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορούμεθα.
Ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον, ἢ χαίριππον, ἢ καλλιππίδην.
Ἐγὼ δὲ τὸν πάππον τιθέμην Φειδωνίδην.
Τέως μὲν οὖν ἐκεινόμεθ', εἶτα τῷ χρόνῳ
Κοινῇ ξυνέβημεν, καθέμεθα Φειδιππίδην.
Τοῦτον τ' υἱὸν λαμβάνουσ' ἐνθείζετο.
Οταν σὺ, μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
Ωσπερ μεγακλέης ξύσιδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
Οταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
Ωσπερ ὁ πατήρ σου δι' φθέραν συνημμένος.
Αλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
Αλλ' ἵππερόν μ' ἐκτέχεν τῶν χρημάτων.
Νῷν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
Μίαν δοῦρον ἀφαπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
Ην ἢν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.

Αλλ' ὀξέγειραι πρῶτον αὐλὸν βόλομαι.
Πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐλὸν ἐπεγείραιμι, πῶς;
Φεῦ δῆτα πίθηκ, φεῦ δῆτα πίθηκον. Φει. τί ὦ πάτερ;
Στρ. Κύσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
Φει. Ἰδού. τί δ' ἔστιν; Στρ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
Φει. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
Στρ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.
Οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
Αλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς
Ὦ παῖ, πιθοῦ. Φει. τί δ' ἔστιν πιθέμενον δῆτ' ἄσοι;
Στρ. Ἐκζεῦξον ὡς τάχιστα τὴν σαυτοῦ τρόπους,
Καὶ μανθανέλθων ἃ 'γὼ παραινέσω.
Φει. Λέγε δὴ τί κελεύεις. Στρ. κἄ τι, πείσει; Φει. πείσομαι,
Νὴ τὸν Διόνυσον. Στρ. βλέπε νυνὶ γ' ἀποβλέπεις,
Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τὸ ᾠδεῖον;
Φει. Ὁρῶ. τί δ' ἔστι τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;
Στρ. Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
Ἐνταυθοῖ σκοπούσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
Λέγοντες ἀνακπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεύς,
Κἄστι περὶ ἡμᾶς ἕτος, ἡμεῖς δ' ἀνθρακεύς.
Οὗτοι διδάσκουσ' ἀργύριον ὅστις τις διδῷ
Λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
Φει. Εἰσὶ δὲ τίνες; Στρ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα,
Μεριμνοφροντισταί, καλοί τε κἀγαθοί.
Φει. Αἰβοῖ. πόνηροί γ' οἶδα, τοὺς ἀλαζόνας,
Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
Ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης, καὶ Χαιρεφῶν.
Στρ. Ἢ ἢ, σιώπα, μηδὲν εἴπῃς νήπιον,
Αλλ' εἴτι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,

Τούτων γενοῦ μοι, χαπάμενος τὴν ἵππικήν.
Φει. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Δία δοίην γέ μοι
Τὰς φασιανοὺς, ἃς τρέφει Λεωγόρας.
Στρ. Ἰοὺ ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
Ἐλθὼν διδάσκε. Φι. καὶ τί σοι μαθήσομαι;
Στρ. Εἶναι παρ' ἄλλοις φασὶν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅστις ὄζει, καὶ τὴν ἥτταν,
Τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
Νικᾶν λέγοντά φασι παντὸς μᾶλλον.
Ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἥττονα τοῦτον λόγον,
Ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν,
Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
Φει. Οὐκ ἂν δῆτα πεισθείην. ἃ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
Τὰς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
Στρ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἕνεκα,
Οὔτ' ἄλλος, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας,
Ἀλλ' ἔξελῶσ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Φει. Ἀλλ' ἀπολοῦμαί γ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
Ἀνίππου. ἀλλ' εἶσειμι, σοῦ δ' ἕνεκα φροντιῶ.
Στρ. Ἀλλ' οὐδ' ἐγώ μοί τοι πεσὼν γε κείσομαι.
Ἀλλ' ὀξυθυμούμενος τοῖσι θείοις, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς,
Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι;
Ἰητέον. τί ταῦτ' ἔχων σχολὴν ἄγω,
Ἀλλ' οὐκὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
Μα. Βάλλ' ἐς κόρακας, τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν;
Στρ. Φειδωνίδου γὼς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
Μα. Ἀμαθὴς γε νὴ Δί' ὅστις εἶ τῶν σκορόδων

Απειμεείμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
Καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.
Σφ. Συγγνωθί μοι. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
Αλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
Μα. Αλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Σφ. Λέγε νυν ἐμοὶ θαῤῥῶν. ἐγὼ γὰρ ἔτοσι,
Ηκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
Μα. Λέξω, νομίσας δέ σε ταῦτα χρὴ μυστήρια.
Ανήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τὴν αὑτῆς πόδας.
Δακοῦσα γὰρ τὸν χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
Επὶ τὴν κεφαλὴν τὸν σωκράτους ἀφήλατο.
Σφ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; Μα. δεξιώτατα.
Κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβών,
Ενέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε,
Κἄπειτα ψυχείσῃ περιέφυσαν πρόσκαι,
Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Σφ. Ω ζοῦ βασιλοῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Μα. Τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο σωκράτους
Φρόντισμα; Σφ. ποῖον αὐτιβολῶ κἀτείπέ μοι;
Μα. Ανήρετ' αὐτὸν χαιρεφῶν ὁ σφήττιος,
Οπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
Κατὰ τὸ στόμ' ἅδειν, ἢ κατὰ τὸ πρωκτόπυγον.
Σφ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
Μα. Εφασκεν εἶναι τοὔντερον τὴν ἐμπίδος
Στενόν, διαλέπτειν δ' ὄντος αὐτό, τὴν πνοὴν
Βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου.
Επειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον,
Τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

Σφ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἀρ' ἅπαντων ἐμπίδων.
Ω φρισμαφόρειος τῆς διεντερεύματος.
Ἡ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκλω,
Ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
Μα. Ῥᾳδίως δέγε γνώμῃ μεγάλῃ ἀφηρέθη
ὑπ' ἀσπαλαβώτου. Σφ. τίνα φόπον κἀτειπέ μοι.
Μα. Ζητοῦντος αὐτῷ τὴν σελήνης τὰς ὁδοὺς,
Καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
Σφ. Ἡδέως γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
Μα. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον ἦν λῷον ἑωρᾶς.
Σφ. Εἰ ἦν. τί δ' ἦν πρὸς πάλαιστ' ἐπαλαμήσατο;
Μα. Κατὰ τὴν φαπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
Κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διχβήτιον λαβὼν,
Ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
Σφ. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῶ θαυμάζομεν;
Ἀνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
Μαθητῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τηλὶ θύραν.
Ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
Μα. Τί θαυμάσας, τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι;
Φει. Τοῖς ἐκ Ῥύλλης ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
Ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τηλὶ γῆν βλέπουσιν ὅτοιί;
Μα. Ζητοῦσιν ὅτοι τὰ κατὰ γῆς. Σφ. βολβὸς ἆρα
Ζητοῦσι μὰ νὼ τοῦτό γε φροντίζετε.
Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
Τί γὰρ οἴδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐμπεκυφότες.
Μα. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.
Σφ. Τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

Μα. Αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
Ἀλλ' εἰσὶν ἥκοντές τινες ἡμῖν ὑφιτύχη.
Σφ. Μήπω γε, μήπω, ἀλλ' ἀθιμεναύτων, ἵνα
Αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μα. Ἀλλ' οὐχ οἷόντ' αὐτοῖσι πρὸς τὴν ἀέρα
Ἔξω διαφρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐστὶ χρόνον.
Σφ. Ἱρὸς τῶν θεῶν τί ἦρ' ἄρ' ἐστὶν εἰπέ μοι.
Μα. Ἀστρονομία μὲν αὕτη. Σφ. τουτὶ δὲ τί;
Μα. Γεωμετρία. Σφ. τοῦτ' ἔστιν τί ὄφελος χρήσιμον;
Μα. Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Σφ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
Μα. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Σφ. ἀστεῖον λέγεις.
Τὸ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
Μα. Αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης, ὁρᾷς;
Αἵδε μὲν Ἀθῆναι. Σφ; τί σὺ λέγεις, ἃ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
Μα. Ὡς τοῦτ' ἀληθῶς ἀπίκην τὸ χωρίον.
Σφ. Καὶ ποῦ Κικωνεῖς εἰσιν οἱ μοὶ δημόται;
Μα. Ἐνθαῦθ' ἔνεισιν. ἡ δὲ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,
Ἠλί, παρατέτακται μακρὰ πόρρω πάνυ.
Σφ. Οἴμ' ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
Ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν; Μα. ὅπου 'στιν; αὐτηί.
Σφ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
Μα. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. Σφ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
Φέρε, τίς ἦρ' ἔστος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας αὖ ἀήρ;
Μα. Αὐτός. Σφ. τίς αὐτός; Μ. Σωκράτης. Στ. ὦ Σώκρατες;
Ἰθ' ἔστος αὖ καβόησον αὐτόν μοι μέγα.
Μα. Αὐτὸς μὲν ἂν σὺ κάλεσον. ἃ γάρ μοι σχολή.
Στρ. Ὦ Σώκρατες,

Ω Σωκρατίδιον. Σω. τί με καλεῖς ὦ φήμερε;
Στρ. Πρῶτον μέ ὅ, τι δρᾷς ἀντιβολῶ κἀτειπέ μοι.
Σω. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Στρ. Ἔπειτ' ἄνω θρῴττ' τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
Ἀλλ' ὄκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἰ πέρ. Σω. ὀ γὰρ ἄν ποτε
Ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα,
Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸ ὅμοιον ἀέρι.
Εἰ δ' ὧν χαμαὶ, πάνω κἀτωθεν ἐσκόπουν
Οὐκ ἄν ποτ' εὗρον. ἡ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
Ῥάφει δ' ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
Στρ. Τί φής; Ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
Ἰθι νυν, κατάβα θ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
Ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς ὧν πάρ' ἄνεκ' ἐλήλυθα.
Σω. Ἦλθες δὲ καὶ τί; Στρ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήσων τε δυσκόλων τε κἀπάντων
Ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐξεχυράζομαι.
Σω. Πόθεν δ' ὑπὸ χρεὼν σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
Στρ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
Ἀλλά με δίδαξον τἄτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὁντιν' ἄν
Βράτῃ μ' ὁμωμόκει σοι καταθήσειν τῇ θεῷ.
Σω. Ποίᾳ θεῷ ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ἡμῖν νόμισμ' ὄκ ἔστι. Στρ. τῷ γὰρ ὄμνυτ', ἢ
Σιδαρέοισιν ὥσπερ οἱ Βυζαντίοι;
Σω. Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
Ἀπ' ἐστὶν ὀρθῶς; Στρ. νὴ δί' εἴπερ ἔστιγε.
Σω. Καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν εἰς λόγους,

Ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; Σφ. μάλιστά γε.
Σω. Κάθιζε τοίνυν αὖθι τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Σφ. Ἰδοὺ κάθημαι. Σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
Τὸν στέφανον. Σφ. αὖθι τί στέφανον; οἴμοι σώκρατες,
Ὡς πέρ με χὠ ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
Σω. Οὔκ. ἀλλὰ πάντα ταῦτα τῇ τελουμένῃ
Ἡμεῖς ποιοῦμεν. Σφ. εἶτα δῆτί κερδανῶ;
Σω. Λέγειν γενήσει ῥίμμα, κρόταλον, παιπάλη.
Ἀλλ' ἔχ' ἀφέμας. Σφ. μὰ τὸν δι' ὀφθαλμούς γέ με,
Κατάπτομένος γὰρ, παιπάλη γενήσομαι.
Σύημα κατὰ πυκνοπὴν, στίχων ιβ'.
Σω. Εὐφημεῖν χρὴ τ' πρεσβύτιν τὴν δυσχερῆ τ' ὑπακοῦσαι.
Ὦ δέσποτ' ἀὴρ ἀμέριτ' ἀὴρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Λαμπρός τ' αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
Ἀρθῆτε, φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
Σφ. Μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πύξωμαι μὴ καταβρεχθῶ.
Τὸ γὰρ μὴ λιῶν οἰκαδε ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα ἔχοντα.
Σω. Ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι τῷδ' ἁς ὠδίσειν.
Εἴτ' ἐπ' ὀλύμπου κορυφὰς ἱερὰς χιονοβλήτους καθέδρας,
Εἴτ' ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε νύμφας,
Εἴτ' ἀρδόμεναι λίμνας ποτίμου χρυσέοις κρατῆρσιν,
Ἢ μαιῶτιν λίμνην ἔχετ', ἢ σκόπελον νιφόεντα μίμαντος,
*Επακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
Χο. Ἀέναοι νεφέλαι, Ῥοδιακὰ
Ἀρθῶμεν φανεραί,
Δροσερὰν φύσιν ὑδάτων,
Πατρὸς ἀπ' ὠκεανοῦ βαρυαχέος,
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
Δενδροκόμους, ἵνα

Τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορῶμεθα,
Καρπούς τ' ἀρδομένανθ' ἱερὰν χθόνα,
Καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
Καὶ πόντον κέλαδοντα βαρύβρομον.
Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-
Κάματον σελαγεῖται.
Μαρμάρεαι σὺν αὐγαῖς.
Ἀλλ' ἄγε θεισάμεναι νέφος ὄμβριον
Ἀθανάταις ἰδέαις ὐδισθῶμεθα
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Σω. Ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
Ἠιθέᾳ φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
Στ. Καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι, καὶ βάλλομαι αὐτὰ παρλεῖν
Πρὸς τὰς βροντάς. ὅπως αὐτὰς τεθρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
Κεἰ θέμις ἐστὶ νυί γ' ἤδη, κἀ μὴ θέμις ἐστὶ χεσείω.
Σω. Οὔ, μὴ σκώψῃς, μὴ ᾽ποιήσῃς, ἅπερ οἱ φυσοδαίμονδ' ὅτοι.
Ἀλλ' οὐφήμει. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Αντωδὴ ἀντίστροφος ὠλων ιε'.

Χο. Παρθένοι, ὀμβροφόροι,
Ἐλθωμεν λιπαρὰν
Χθόνα Παλλάδος, οὖθαρον γᾶν,
Κέκροπος ὀφόμεναι πολυήρατον.
Οὗ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυστοδόκος δόμος
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις κἀναδείκνυται,
Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
Ναοί θ' ὑψιρεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
Καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
Εὐσεφανοί τε θεῶν
Θυσίαι, θαλίαι τε,

12 parodos ai
chiude con un
strofe anapestica I
acatalectico

285

anapesti

290

300

verbi dicoso

Ραντο δαπαῖσιν ἐν ὥραις.
Ἠιτ' ἐπερχομένῳ, βρομία χαρίς.
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.
Σφ. Πρὸς τῶν διὸς ἀντιβολῶσε, φράσον τίνος εἵσ' ὦ σώκρατες
Αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνὸν, μῶν ἡρῷναι τινές ἐσιν;
Σ. Ηκιστ', ἀλλ' ὀρανίαι νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς,
Αἵπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν,
Καὶ περατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ ῥῶσιν, καὶ καταληψιν.
Σφ. Ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτοῖν τὸ φρένημ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καρπνοῦ ξενολεχεῖν,
Καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι.
Ως τ' εἴπως ἐστὶν ἰδεῖν αὐτὰς, ἤδη φανερῶς ὠθυμῶ.
Σω. Βλέπεταν δουλεὶ πρὸς τὴν ραρύνθ', ἤδη γὰρ ὁρῶ καθιδύσας
Ησυχ' αὐτάς. Σφ. φέρε ποῦ δεῖξον. Σω. χωρδσ' αὖ του
πάνυ πολλαί,
Διὰ τ' κοίλων ἠ τ' δασέων αὖτου πλάγιαι. Σ. τί τὸ χρῆμα,
* Ως ὐ καθορῶ; Σω. παρὰ τ' εἰσδυν. Σ. ἤδη νῶ μόλις ὁρῶ.
Σω. Νῶ γέτοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰμὴ λημᾶς κολοκύντας.
Σφ. Νὴ δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχασι.
Σω. Ταύτας μέντοι σὺ θεὰς ὅσας ὐκ ἤδεις, δδ' ἐνόμιζου.
Σφ. Μὰ δί' ἀλλ' ὁμήχλω ἠ δρόσον αὐτὰς ἠγούμην ἠ σκιάν.
Σω. Οὐ γὰρ μὰ δί' οἰσθ' ὅτιν' πλείστας αὖτου βόσκασι σοφιστάς,
Θερσιομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργυροθήκτας,
Κυκλίωντεχορῶν ἀσματοκάμπτας, ἀνδρας μετεωροφένακας
ἀργοὺς ὄντας, βόσκασ' ἀργάς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν, (κας.
Σ. Ταῦτ' ἄρ' ἔστ' ἰδεῖν ὑγρὰν νεφελὰν σχεπαιγλὰν δίον ὁρμαί,
Γλοκάμασθ' ἑκάντα κεφάλα τυφῶ, πιμνάσασ' τὴν θυέλλαν,
Εἶτ' ἀερίας διερὰς, λαμπὰς οἰωνὸς ἀερονηχεῖς,

Ομβρασθῦσαι πρὸς τὴν νεφελοκοκκυγίαν, εἶτ' αὖτ' αὖ κατέπινον.
Κεφαλῆς τε μάχην μεγάλην ἀγαθήν, κρέα τ' ὀρνίθια κιχλῶν.
Σω. Διὰ μὴν τοσοῦτ' ἀχὶ δικαίως. Στ. λέξον δήμοι τι παθοῦσα;
Εἴπερ νεφέλας ἐσθ' ἁλιθῶς, θυητὴ εἶξασι γυναιξίν.
Οὐ γὰρ ἐκεῖναι εἰσὶ τοιαῦται. Σ. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
Σφ. Οὐκ οἶδα σαφῶς εἴξασιν δ' ἐρίοισι πεπαμένοισιν,
Κἀχὶ γυναιξὶ μὰ δι' ἀλλ' ὁπόταν, αὗται ῥῖνας ἔχουσιν.
Σ. Ἀπόκριναι νυνὶ πρὸς ἃ σ' ἐρωμαι. Σφ. λέγε ταχέως ὅ, τι βούλει.
Σω. Ἦ ἤδη ποτ' ἀνέβλεψας εἰς νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
Ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; Σφ. νὴ δι' ἔγωγ', εἶτα τί τοῦτο;
Σω. Γίνον' ἐκεῖνο πάνυ σοφόν, ἃ νῦν βούλονται. κατ' ἐμὲ μὲν ἴδωσι κομήτην
Ἀγριόν τινα τῶν λασίων τούτων οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
Σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις εἰκάσουσιν αὐτάς.
Σφ. Τί δῆτα μ' ἄρπαγα τὸν δημόσιον κατίδωσι σίμωνα, τί δρῶσιν;
Σω. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτῶν, λύκοι ὀξυφίνης ἐγένοντο.
Σφ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα κλεωνύμων αὐτοὺς ῥίψασιν χθὲς ἰδοῦσ'
Ὅτι δειλότατον τῶν ἑαυτῶν, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο. (σαι,
Σ. Καὶ νὼ ὅτι κλειτοῦν εἴδομεν, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Σφ. Χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι, καὶ νὼ εἴ περ τινὶ κἄλλῳ.
Οὐρανομήκη ῥήξατε καὶ μοὶ φωνὴν ὦ παμβασίλειαι.

Σύστημα κϛ' πεντηκοντόν, στίχων ς'.

Χο. Χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομόσων.
Σύτε λεπτοτάτων λήρων ἱερὸν, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρήζεις.
Οὐ γὰρ ἄν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
Ἢ λιβὶ ἢ προσλίκῳ τῷ μ', οὐσίας καὶ γνώμης ἕνεκα, σὺ δὲ,
Ὅτι βρενθύεται ἐν τοῖσιν ὀδοῖς, καὶ τὼ φθαλμὼ παραβάλλει,
Κἀνυπόδητος κακὰ πολλὰ ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
Σφ. Ὦ μῆτερ θεάων, ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.
Σω. Αὗται γάρτοι μόναι εἰσὶ θεαὶ, τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

Σφ. Ο ζδὺς δ' ἡμῖν φέρε πῶς τῆς γῆς οὐλύμπιος ἀ θεός ὄϛιν;
Σω. Ποῖος ζδύς; ἄ. μὴ λιρήσης, ἀδ' ἔϛι ζδύς. Σφ. τὶ λέγεις σύ;
Ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἐμοίγ' ἀπόφωσαι πρῶτον ἁπάντων.
Σω. Αὖται δήπτα, μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγώ σ' αὐτὸ διδάξω.
φέρε. πᾶ γὰρ πώποτ' ἄνδυ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
Καί τοι χρὼ, αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
Σφ. Νὴ τ' Ἀπόλλω, τάτφ γέτοι τῷ νυὶ λόγῳ δῦ πεσέφυσας.
Καί τοι πρότερον τ' δι' ἀληθῶς ὤμλω διὰ ηοσκίνα ὁρᾶν.
Ἀλλ' ὅστις ὁ βροντᾷ ὄϛι, φράσον. τᾶτό με ποιεῖ τεφεμαίνειν.
Σω. Αὖται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Σφ. τῷ τρόπῳ ὦ πάντα
σὺ τολμῶν;
Σω. Οταν ἐμπλαθῶσ' ὕδατος πολλᾶ καὶ ναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακριμνάμεναι πλήρεις ὄμβρα δι' αἰάγκλω, εἶτ' ἐκ βαρεῖαι
Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται καὶ ηὶ παταγοῦσιν.
Σφ. Ο δ' ἀναγκάζων ἐϛὶ τίς αὐτὰς, ἀχ' ὁ ζδύς, ὥστε φέρεσθαι;
Σω. Ηκιϛ', ἀλλ' ἀιθέριος δῖνος. Σφ. δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθει,
Ο ζδὺς ἁὴ ὤν, ἀλλ' αὐτ' αὖ δῖνος νυὶ βασιλεύων.
Ατὰρ ἄδε πω πρὶ τᾶ παταγοῦ ηὶ τ' βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
Σω. Οὐκ ἤκουσάς μα, τὰς νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημί
Εμπιπλάσας ἐς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητας;
Σφ. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιϛεύειν; Σω. ἀπὸ σαυτ' γώσει διδάξω.
Ηδη, ζωμᾶ παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
Τὴν γαστέρα, ηὶ κλόνος ὄξαίφνης αὐτὴν διεσρηγόρυγησε;
Σφ. Νὴ τ' ἀπόλλω, ηὶ δεινὰ ποιεῖγ', δὐθύς μοι ηὶ τεπάρακται.
Χ' ὥσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, ηὶ δεινὰ κέκραγεν.
Αφέμ' πρῶτον παππάξ, κἄπειτ' ἐπάγᾳ παππαπαππάξ.
Χ' ὅταν χέζω κομδῇ βροντᾷ παπαπαππάξ, ὥσπ' ἐκεῖναι.
Σω. Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυντουὶ οἵα πέπορδας.
τ' δ' ἀέρα τόνδ' ὅϛι τ' ἄπρατον, πῶς ἂν ἓν μέγα βροντᾶν;

Ταῦτ' ἄρ' ἀμῆ τῶ̓ νόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ μῆ πορδὴ, ὁμοίω.
Σφ. Ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρει λάμπουσι τοδί δεξιόν;
Καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
Τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὀζοῦς ἵησ' ὠδὶ τῇ ἐπόρησις.
Σω. Καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ, μῆ κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέλινε.
Εἴπερ βάλλει τῇ ἐπόρησις, πῶς δῆτ' ἐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν, 400
Οὐδ' Κλεώνυμον, ὄντ' Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐπόρκοι.
Ἀλλ' αὐτὸ γε νεὼν βάλλει, μῆ Σύνιον ἄκρον ἀθλιῶν,
μῆ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας, τί παθῶν. ὁ γὰρ δὴ δρῦς ἐπορκεῖ.
Σφ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ δῦ λέγ' φαίνει. τί γὰρ ὄδι δῆθ' ὁ κεραυνός;
Σω. Ὅταν ἐς αὐτὰς αἴ' ἐμὸς μετεωρισθεὶς καταπλεισθῇ,
Ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύσιν φυσᾷ. κἄπειθ' ὑπ' αὐάγκης
Ῥῆξας αὐτὰς, ἔξω φέρει συβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητα.
Ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου μῆ τοῦ ῥύμης, αὐτὸς ἑαυτὸν καταπαίων.
Σφ. Νὴ Δί', ἐγὼ γὰρ ὧν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτὶ ποτὲ διασίοισιν,
Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κἄτ' ὀκ ἔχων ἀμελήσας.
Ἦ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ὀξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ
Τὼ φθαλμὼ μου προσεπίλησε, μῆ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον. 412
Σύγκαμα κατὰ περιωπὴν σίχων ἡ.
Χο. Ὦ τοῦ μεγάλης σοφίας ὠθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
Ὡς δυλαίμων σὺ Ἀθωναίοις μῆ τοῖς Ἕλλησι γενήσει, 415
Εἰ μνήμων εἶ μῆ φροντιστὴς, μῆ τὸ παλαίπωρον σὺ ἔσειν
Ἐν τῇ ψυχῇ, μῆ μὴ κάμνῃς, μήδ' ἑσῶς, μήτε βαδίζων,
Μήτε γε ῥιγῶν ἄχθει λίαν. μήτε γ' ἀρίστου ὠθυμεῖς.
Οἶνον τ' ἀπέχει μῆ γυμνασίων, καὶ τἄλλων ἀνοήτων.
Καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ ἀνὴρ δεξιὸν ἄνδρα,
Νικᾶν, πράττων μῆ βυλεύων, μῆ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
Σφ. Ἀλλ' ἐνέκευγε ψυχῆς σέρρας, δυσκολοήθη τε μεμιμνῆς
Καὶ φειδολᾶ, μῆ δυσβίᾳ, γαστρὸς, μῆ θυμβρεπιδείπνου, 423

Αμέλει θαῤῥῶν οὕνεκα τούτων ἀθῳχλιβύειν παρέχοι μ' ἀεί.
Σω. Ἄλλο τί δῆτ' ἂν, νομεῖς ἤδη θεὸν ὄδ' ἔνα, πλὴν ἄπ' ἡμεῖς,
Τὸ χάος τουτί, ἢ πὰς νεφέλας, ἢ τὴν πλούτειαν, ῥία ταυτί.
Σφ. Ὄδ' ἀεὶ διαλεχθείλω ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, ὄδ' ἀεὶ ἅπαντ',
Οὐδ' ἀεὶ θύσαιμ', ὄδ' ἀεὶ σπείσαιμ', ὄδ' ἀθθείλω λιβανωτόν.
Χο. Λέγε νυν ἡμῖν ὅ, τι σοι δρῶμεν θαῤῥῶν, ὡς ὄκ ἀτυχήσεις
Ἡμᾶς τιμῶν, ἢ θαυμάζων, καὶ ζηὴ δεξιὸς εἶναι.
Σφ. Ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρὸν,
Τῶν ἑλλίων εἶναί με λέγειν ἑκάτον σταδίοισιν ἄριστον.
Χο. Ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν. ὥστε τοιποὺν γ' ἄσσο τουτὶ
Εν ᾧ δήμῳ γνώμας μεγάλ' ὄδεις νικῆσαι πλείονας ἢ σύ.
Σφ. Μή μοι λέγειν γνώμας μεγάλας. ὄ γὰρ τούτων ἀθθυμοῦ,
Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ χρεφοδικῆσαι μὴ τὴν χρῆσας διολιθεῖν.
Χο. Τοῦξει τοίνυν γ' ὧν ἐμείρεις. ὄ γὰρ μεγάλων ἀθθυμεῖς.
Ἀλλὰ σαυτὴν παράδος θαῤῥῶν τοῖς ἡμετέροις πτερόποδοιν.
Σφ. Δράσω τοῦτ' ὑμῖν πιθοῦσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πέζει,
Διὰ τὴν ἵππος τὴν ὑπατείας, ἢ τ' γάμον, ὡς μ' ἐπέρισεν.
Νῶν ὧν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅπη βούλονται. 439
Τουτὶ τὸ γ' ἐμὸν σῶμα αὐτοῖσι
Παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
Αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσιτεῖν δέρειν,
Εἴπερ τὰ χρέα διαφθυξόμαι.
Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω,
Θρασὺς, δύπλωτος, τολμηρὸς, ἴτης,
Βδελυρὸς φθυδῶν συγκολλήτης,
Εὑρεσιεπὴς, περίριμμα δικῶν,
Κύρβις, κρόταλον, μίναθος, ῥύμη, 450
Μάθλης, εἴρων, πλοιος, ἀλαζών,
Κέντρον μαχρὸς,

Σρῶφις, ἀρχαλέος, ματτολοιχός,
Ταῦτ' εἴ με λέγουσιν ἅπαντῶντες,
Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ, τι χρήζω.
Κεἰβάλλοντο νὴ τὸν Δήμη
Ἢ 'κ μοῦ χορδὴν ἀμύειν
Τοῖς φροντισαῖς παραθέντων.

Σω. Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε
Οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἰδὲ δὴ ὡς
Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ,
Κλεῶν ὑρανομήκη
Ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.

Σφ. Τί πείσομαι;

Σω. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
Ζηλωτότατον βίον αὖ
Θρώπων διάξεις.

Σφ. Ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ
Ῥότ' ὄψομαι;

Σω. Ὡς τέ σου πολλοὺς
Ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ἀεὶ καθῆσθαι,
Βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί
Τε, καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
Γράμματα καὶ γραφὰς
Πολλῶν παλαιῶν,
Ἄξια σῇ φρενὶ
Συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

Χο. Ἀλλ' ἐγχείρει τ' πρεσβύτερω ὅ, τι ποτ' μέλλεις πορίσαι,
Καὶ διανύει τ' νῦν αὐτ', καὶ τ' γνώμης ἀποπειρῶ.

Σω. Ἄγε δὴ καὶ τεκμήριόν μοι σὺ τὸ σαυτοῦ τρόπον,

Ἵν' αὐτὸν ἥδιστ' ὄντιν' ὄντ', μηχανὰς
Ἤδη τι τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω,
Σφ. Τί δ', ἐπιχειρεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
Σω. Οὐκ. ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
Εἰ μνημονικὸς εἶ. Σφ. Δύο γ' ὅπως νὴ τὸν Δία.
Εἰ μέν γ' ὀφείλεταί μοι, μνήμων πάνυ.
Ἐὰν δ' ὀφείλω, κεφαλαιώδης, ὠθλιώτατος πάνυ.
Σω. Ἔστιν δῆτά σοι λέγειν ἀνὴρ τὴν φύσιν;
Σφ. Λέγειν μὲν οὐκ ἔστ', ἀποστερεῖν δ' ἔστιν.
Σω. Πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; Σφ. ἀμέλει καλῶς.
Σω. Ἄγε δὴ σὺ ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
Περὶ τῶν μετεώρων, οὐθέως ὑφαρπάσει.
Σφ. Τί δαί, κωνοῦν πιὼ σοφίαν σιτήσομαι;
Σω. Ἄνθρωπος ἀμαθὴς ὅτοσι καὶ βάρβαρος.
Δέδοικά σ' ὦ πρεσβύτα, μὴ πλήγων δέῃ.
Φέρ' ἴδω τί δράσ, ὦ τις σε τύπτῃ. Σφ. τύπτομαι.
Κἄπειτ' ὠθίσας ὀλίγον, ὠθιμαρτύρομαι.
Εἶτ' αὖθις ἀναρρήξας διαλιπών, διηκάζομαι.
Σω. Ἴθι νυν κατάθου μάτιον. Σφ. ἠδίκημαί τι;
Σω. Οὐκ. ἀλλὰ γυμνὸς ἅπασι νομίζεται.
Σφ. Ἀλλ' ὄχι φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
Σω. Κατάθου, τί λυπεῖς; Σφ. ἀπὲ δή νυν μοι τοδί,
Ἢν ὠθίμελής ὢν καὶ πρόθυμος μανθάνω,
Τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;
Σω. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
Σφ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἠμυδρὸς γενήσομαι.
Σω. Οὔ. μὴ λαλήσῃς, ἀλλ' ἀνελθὼν εἰσοῦ,
Ἀνύσας τι, δευρὶ θᾶττον. Σφ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
Δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον, ὡς δέδοικ' ἐγὼ

Εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.

Σω. Χώρει. τί κυπάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΟΛΩΝ. ν. 512.

Χο. Ἄλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
Εἵνεκα ταύτης,
Εὐτυχία γένοιτ' ἀν-
θρώπῳ, ὅτι περᾷ πόνων
Ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
Νεωτέροις τὴν φύσιν αὖ
Γράμμασι χρωτίζεται,
Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΚΩΛΩΝ με.

Ὦ θεώμενοι κατ' ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
Τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με,
Οὕτω νικήσαιμ' ἐγώγε κοὐ νομίζοιμ' ὑμῶν σοφός,
Ὡς ἡμᾶς ἡγεμόνος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς,
Καὶ ταύτην σοφὼτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
Γρῶτους ἠξίωσ' ἀναγοῦσ' ὑμᾶς; ἢ παρέσχε μοι
Ἔργον πλεῖστον. εἶτ' ἀνέχωρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
Ἠπειθεῖς ἁνὴρ ἄξιος ὤν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
Τοῖς σοφοῖς, ὧν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην,
Ἀλλ' ὅμως ὑμῶν ποθ' ἑκὼν πρόσθωμαι δεξιός.
Ἐξὸν γὰρ αὖθ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ κἀμὲ λέγειν,
Χ' ὡ σώφρων τε κἀγαθὸς, ἀρὶς ἠκροᾶτ' ἐμοῦ,
Κἀγὼ παρθένος ἔτ' ἦν, κἠδυνάμην πω μοι τεκεῖν,
Ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
Ὑμεῖς δ' ὄζ' ἐθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε.
Ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γιγνώμης ἔβδ' ὁρμιά.
Νῦν δὴν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἦλθ' ἡ κωμῳδία.

Ζητῶ σ' ἦλθεν ἰὼ πού ποτ' ἐν θεαταῖς ἔτω σοφοῖς.
Γνόσεταί γ' ἰὼ πᾶ 'ξ ἴσης, παδελφὸς τ' βόσρυχον.
Ὡς ὁ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ', ὅτις πρῶτα μὲν
Οὐδὲν ἦλθε ῥᾳψαμένη σκύτινον καθειμένον
Ἐρυθρὸν ὀξ ἄκρᾳ παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως,
Οὐδ' ἐσκώψε τῇ φαλακρᾷ, ὃ κἠρόδαχ' εἵλκυσεν.
Οὐδ' πρεσβύτης ὁ λέγων τἀπὶ τῇ βακτηρίᾳ,
Τύπτει τ' παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
Οὐδ' εἰσῆξε δᾷδας ἔχων, δ' ἰὰ ἰὰ βοᾷ,
Ἀλλ' αὐτῇ κἀν τοῖς ἔπεσι πιθύρας ἐλύθην.
Κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, δ κομῶ,
Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν, δ' ἵνα μὴ ῥᾳδίως ταῦτ' ἄγων.
Ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας δ φέρων, σοφίζομαι.
Οὐδ' ἐν ἀλλήλοισιν ὁμοίας, κἀν πάσας δεξιάς,
Ὃς μείζονα ὄντα Κλεώνυμ' ἐπαισ' ἐς τὼ γαστέρα.
Κἀκέτ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπηδήσαγ' αὐτῷ κειμένῳ.
Οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὼ ὑπέρβολος,
Τὸν δειλαιον, κἠλεφῶσ' αἰεί, κἀν τῇ μητέρα,
Εὖ πολὺς μὲν τ' Μαρικᾶν πρῶτιστον παρείλκυσεν,
Ἐκγρέψας τὴν μητέρα ἱππέας κἀκῶς κἀκῶς,
Προαθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τῆς κἠρόδακος ἕνεκα,
Ἦν φρυνίχου πάλαι πεποίηκ', ἣν ὁ κῆτος κἀδικεν,
Εἶθ' ἑρμιππος αὖθις πεποίηκεν ἐς ὑπέρβολον,
Ἀλλοιτ' ἤδη πάντες ἐρεισθῶσιν ἐς ὑπέρβολον,
Τὰς ἀκμὰς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μαμυκόμενοι.
Ὅστις δ' ἂν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
Ἢν δ' ἐμοὶ κἀν τοῖσιν ἐμοῖς δ' ὑφαίνηθ' δ' ῥήμασιν,
Ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας δ' ὑφρονεῖν δοκήσετε.

ΩΙΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Χο. Υψιμέδοντα μὴν θεῶν,
Ζῆν᾽ ἄτυραννον, ἐς χορὸν
Γρᾶτα μέγαν κικλήσκω,
Τόν τε μεγαλόθενη θριά-
νης πάμπαιον, γᾶς τε καὶ ἁλ-
μυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλεύτην,
Καὶ μεγαλώνυμον ἠμέτερον πατέ-
ρ᾽ αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων.
Τόν θ᾽ ἱππονώμαν ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
Γᾶς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς,
Ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ΕΡΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Χο. Ὦ σοφώτατοι θεατά, λῦρο τ᾽ ἐμῷ προσέχετε.
Ἠδικήμεθα γάρ, ὑμῖν μεμφόμεθ᾽ ἐναντίον.
Γλεῖσα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελήσασ᾽ τὴν πόλιν,
Δαιμόνων ἡμῖν μόναις θύετ᾽ οὐδ᾽ ἀσπένδετε
Αἰπυδυπήρθμευν ὑμᾶς. ἰὼ γὰρ ἡ τις ἐξοδος
Μηδενὶ ξυνοίᾳ, τοτ᾽ ἢ βροντῶμεν ἢ ψεκάζομεν,
Εἰ πατὴρ θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην παφλάγονα
Ἠνίχ᾽ ἥρεθ᾽ ἑρατήν, τὰς ὀφρῦς συνηγόμεν,
Διαλογ. Καὶ ποιοῦμεν δεινά, βροντὴ δ᾽ ἐρράγη δι᾽ ἀστραπῆς.
Ἡ σελήνη δ᾽ ἐξέλιπε τὰς ὁδοὺς ὁ δ᾽ ἥλιος
Τὼ θρυαλλίδ᾽ εἰς ἑαυτὸν βυθέως σωφελκύσας,
Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ἡμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλεώνυμος,
Ἀλλ᾽ ὅμως ἔλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
Τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μέντοι τῇ θεῷ
Ἁπαξαπάντων ὑμεῖς ἐξαμαρτόντες, αὖθι τὸ βέλτιον φέρειν,
Ὡς ἢν καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.

Ην Κλεώνυμ' ἔλαχον ἀλλ' ὦρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
Εἶτα ξυμώσητε τοῦτον τῷ ξύλῳ ἢν αὐχένα,
Αὖθις ἐς ἀρχαῖον ὑμῖν εἴ τι κἀξημάρτηται,
Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξωοίσεται.

Αντ. ὠδὴ καὶ ἀντιστροφή, κώλων ιβ'.

Χο. Ἀμφί μοι αὖτε φοῖβ' ἄναξ
Δήλιε, κωθίαν ἔχων
Ὑψικέρατα πέραν,
Ἥτ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγα
Χρυσὸν ἔχεις οἴηον. ἔνθ' ὦ
Κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν.
Ἥτ' ὠδὶ χάλκειος ἡμετέρα θεός,
Αἰγίδος ἰωιόχος, πολιοῦχος Ἀθάνα
Ῥαρνασίαν θ' ὃς κατέχων
Πέτραν, σὺν πτύκαις σελαγεῖ,
Βάκχας Δελφίσιν ἐμπρέπων,
Κωμάζει Διόνυσος.

Αντ. ῥῆμα, στίχων ἡ.

Χο. Ἠνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
Ἡ σελήνη σωτυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέσκηψε φράσαι.
Ῥᾳστα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις,
Εἴ τι θυμαίνειν ἔφασκε. δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
Ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, δῆλον, ἀλλ' ἐμφανῶς,
Ῥᾳστα μὲν τοὐμοῦ μέλους ἕνεκ' οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμοῦ.
Ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας δεῖ τὰς ἑωθινὰς,
Μὴ πρίν τι παῖσαι, ἐπειδὴ φῶς σελήνης κἀλόν,
Ἀλλ' ἀτὰρ δρᾶν φησιν ὑμᾶς, κἀκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' αἰῶτε καὶ κάτω κυλίνδειν ὀπᾶν.
Ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τῇ θεὸς ἑκάστοτε,

Ηνίκ' ἂν ψευθῶσι λείπνα, κἀπίωσιν οἴκαδε,
Τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, ἣν λόγων τῶν ἡμερῶν.
Καθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλᾶτε καὶ διηκάζετε.
Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τ' θεῶν ἀπασίαν
Ηνίκ' ἂν πενθῶμεν, ἢ τ' Μέμνον', ἢ τ' Σαρπηδόνα
Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν λαχὼν ὑπέρβολος
Τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τ' θεῶν
Τὸν στέφανον ἀφῃρέθη. μᾶλλον γὰρ ὅτως εἴσεται,
Κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τὰς βίᾳ πὰς ἡμέρας.

Σω. Μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος, μὰ τ' ἀέρα,
Οὐκ εἶδον ὅτως ἀνδρ' ἄγροικον ὄδιον,
Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν, οὐδ' ἀδιλήμονα,
Ὅστις σκληρόθριξ ἅπαξ μικρὰ μανθάνων,
Ταῦτ' ἀδιλέλησαι πρὶν μαθεῖν. ὅμως γέμιε
Αὐτὸν καλῶ θύραζε δεῦρο πρὸς τὸ φῶς.
Ρυ Στρεψιάδης, ἔξει τ' ἀσκαντὶ λαβών.

Στρ. Ἀλλ' ὦ κατοικίδιον οἱ ὧραι.
Ἀνύσας τί, κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Στρ. ἰδού.

Σω. Ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νῳὶ μανθάνειν,
Ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' ὀδὲν, ἄπεμοι.
Ρότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν.

Στρ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. εὖ γὰρ ποτε
Ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπτην δίχοινίκῳ.

Σω. Οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
Ἡγεῖ. πότερον, τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον.

Στρ. Ἐγὼ μὲν, οὐδὲν πρότερον ἢ μεκτέον.

Σω. Οὐδὲν λέγεις ὦ ἄνθρωπε. Στρ. πεῖσθί νυν ἐμοί,
Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἢ μεκτέον.

Σω. Ἐξηύρηκας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής,

Ταχύ γ' ἂν δικαίως μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.
Σφ. Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς πάλην τινα.
Σω. Πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
Εἶτ' ἐπαίειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν,
Κατ' ἐνόπλιον, χ' ὡ ποῖος αὖ κἀ δάκτυλον.
Σφ. Κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸ δί' ἀλλ' οἶδ'. Σω. ἆπε δή.
Σφ. Τίς ἄλλος αὐτὶ τουτουί τὸν δακτύλου;
Πρὸ τοῦ μέν, ἐτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος ὀτοί.
Σω. Ἀχρείως εἶ κἀκαίος. Σφ. ὁ γὰρ ὦ ἰζυρέ
Τὸν τῶν ἀθύμων μανθάνειν ὀδοί. Σω. τί δέ;
Σφ. Ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸ ἀδικώτατον μέγον.
Σω. Ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
Τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἀρρενα.
Σφ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τὰ ἄρρενα, εἰ μὴ μαίνομαι,
Κριός, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
Σω. Ὁρᾷς ὦ πάτχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
Ἀλεκτρυόνα κἀτὰ ταυτὸ κἀὐτὸ ἄρρενα.
Σφ. Πῶς δὴ φέρε. Σω. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
Σφ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ ναὶ μὰ πῶς με χρὴ καλεῖν;
Σω. Ἀλεκτρύαιναν. τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Σφ. Ἀλεκτρύαιναν; δῦ γε νὴ τὸν ἀέρα.
Ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου,
Διαλῶ πώσω σου κύκλῳ τὴν καρδόπην.
Σω. Ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν καρδόπην
Ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. Σφ. τῷ τρόπῳ,
Ἄρρεν' ἀκαλῶ γὼ καρδόπην; Σω. μάλιστά γε.
Ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. Σφ. πῶς δή; φράσον.
Σω. Ταυτὸν δικαιοῖ σοι καρδόπη Κλεωνύμῳ.
Σφ. Ἀλλ' ὦ γάθ' ὀδοὶ ὦ καρδόπη Κλεωνύμῳ,

Αλλ' εὐθυέως χροιᾶς γ' ἀνεμάξετο.
Ατὰρ τοι ποὺν πῶς με χρὴ καλεῖν; Σω. ὅπως;
Τὸν καρδόπιον, ὥσπερ καλεῖς τὸν Σωκράτιον.
Σφ. Τὸν καρδόπιον θήλειαν, ὀρθότερον λέγεις.
Ἐκεῖνον δ' ὧν χὠ καρδόπη κλεονύμη.
Σω. Ἔτι δήγε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ.
Ἄρρενα ἔστιν, ἅττα δ' αὖ θήλεα.
Σφ. Αλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. Σω. εἰπὲ δή.
Σφ. Λύσιλλα, φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημφία.
Σω. Ἄρρενα δ' ποῖα τῶν ὀνομάτων; Σφ. μυρία,
Φιλόξενος, Μελησίας, Αμυνίας.
Σω. Αλλ' ὦ πόνηρε, ταῦτα γ' ἐς ταὐτὸν ἄρρενα.
Σφ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ὄντιν'; Σω. ἀδαμῶς γ', ἐπεὶ
Πῶς ἂν καλέσειας σὺ τυχὸν Αμυνίαν;
Σφ. Οἵπως ἄν; ὦδί, δεῦρο δεῦρ' Αμυνία.
Σω. Ορᾷς; γυναῖκα τὸν Αμυνίαν καλεῖς.
Σφ. Οὐκοῦν δικαίως ὅστις ἀγρατδύεται.
Ατὰρ τί ταῦθ' ἅπαντες ἴσμεν μανθάνω;
Σω. Οὐχὶ μὰ δί', ἀλλὰ καταπλινεῖς δεῦρι. Σφ. τί δρῶ;
Σω. Ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτῷ πραγμάτων.
Στρ. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπερ γε χρή,
Χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
Σω. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Στρ. καὶ μὴ δῆτ' ἐγώ
Οἵαν δίκην τοῖς κήρεσι δώσω τήμερα.
Σω. Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει στροφὴ, καὶ χωρὶς ἕκαστα
Καὶ τὰ τρόποντε σαυτὸν
Στρόβει πυκνώσας. ἐὰν
Ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς
Ες ἄλλο πήδα γόνιμα φρενός.

Ὕπνος δ' ἀπέσω πλυκύθυμος ὀμμάτων.

Σφ. Ἰαπαπαῖ, ἰαπαπαῖ.

Σω. Τί παθὼν, τί κάμνεις;

Σφ. Ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τῆς σιμπόδος
Δάκνουσί μ' ὀξέρποντες οἱ κωρύνθιοι,
Καὶ τὰς πλευρὰς διαρδάπτουσι,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
Καὶ τὴν ὄρχεις ὀξέλκουσι,
Καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι,
Καί μ' ἀποκτείνουσι.

Σω. Μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.

Σφ. Καὶ πῶς ὅτε μου
Φρῦδα τὰ χρήματα, φρῦδη χροιὰ,
Φρῦδη ψυχὴ, φρῦδη δ' ἐμβολὰς,
Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
Φρυγῶν ἄδων,
Ὀλίγου φρῦδος γεγένημαι.

Σω. Οὗτος τί ποιεῖς, οὐχὶ φροντίζεις; Σφ. ἐγώ,
Νὴ τὸν Ποσειδῶ. Σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

Σφ. Ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τὴν πλευρὰν διέτρησαν.

Σω. Ἀπολεῖ κἀμέ. Σφ. ἀλλ' ὦ γαθ' ἀπόλωλ' ἁρπαίως.

Σω. Οὐ μαλθακιστέ, ἀλλὰ πανκαλυπτέα.
Εὐριπίδου γὰρ νῦς ἀποστεριτικὸς,
Κἀπαιόλημά. Σφ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ὠθιβάλοι
Ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστεριτίδα.

Σω. Φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ, τι δρᾷ τουτονί,
Οὗτος καθεύδεις; Σφ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὰ δί'.

Σω. Ἔχεις τί; Σω. μὰ δί', οὐδὲν ἔγωγ'. Σω. οὐκοῦν πάνυ;

Σφ. Οὐδαμοῦ γε πλὼ ἢ τὸ πέος αὐ τῇ δεξιᾷ.

Σω. Οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τί φροντιεῖς;
Στ. Περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φάσον ὦ Σώκρατες.
Σω. Αὐτὸς ὅ, τι βούλει πρῶτος ὀξυρεῖν, λέγε.
Στ. Ἀκήκοας μυριάκις ἀ γὼ βούλομαι.
Περὶ τῶν τόκων ὅπως αὖ ἀποδῶ μηδενί.
Σω. Ἴθι νυν, κάλυπτε, καὶ χάσας τὴν φροντίδα
Λεπτὴν, κατὰ μικρὸν δι᾽ ἐφόρει τὰ πράγματα,
Ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. Στ. οἴμοι τάλας.
Σω. Εἶχ᾽ ἀτρέμα, κἂν ἀπορῇς τι τῶν νομάτων,
Ἀφεὶς ἄπελθε, κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν,
Κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
Στ. Ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. Σω. τί ὦ γέρον.
Στ. Ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
Σω. Ἐπίδειξον αὐτήν. Στ. εἰπὲ δή νυν μοι. Σω. τό, τί;
Στ. Γυναῖκα φαρμακίδ᾽ ἀριάμενος θετταλήν,
Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ
Αὐτὴν καθείρξας μ᾽ ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
Ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων.
Σω. Τί δῆτα τοῦτ᾽ αὖ ὠφελήσειεν σ᾽. Στ. ὅπως;
Εἰ μηκέτ᾽ ἦν τέλειος σελήνη μηδαμοῦ
Οὐκ ἂν γ᾽ ἀποδοίην τὰ τόκους. Σω. πῃ δή;
Στ. Ὅπη κατὰ μῆνα γ᾽ ἀργύριον δανείζεται.
Σω. Εὖγ᾽. ἀλλ᾽ ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
Ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
Στ. Ὅπως; ὅπως δὴ οἶδ᾽, ἀτὰρ ζητητέον.
Σω. Μὴ νῶν πρὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνώμην ἀεί,
Ἀλλ᾽ ἀποχάλα τὴν φροντίδ᾽ ἐς τὸν ἀέρα,
Λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην, τῷ ποδί.

Σφ. Εὕρηκ' ἀφανίσιν τ' δίκης σοφωτάτ' ὤν.
Ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. Σω. ποίαν τίνα;
Σφ. Ἦ δὴ παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τιὼ λίθον
Ταύτην ἑώρας, τιὼ καλήν, τιὼ διαφανῆ,
Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; Σω. τὴν ὕαλον λέγεις;
Σφ. Ἔγωγε. Σω. φέρε, τί δῆτ' αὖ. Σφ. ἢ ταύτην λαβὼν 768
Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
Ἀπωτέρω σὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,
Τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.
Σω. Σωφῶς γε νὴ τὰς χάριτας. Σφ. οἴμ' ὡς ἥδομαι,
Ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
Σω. Ἄγε δὴ τάχεως τουτὶ ξυναράπασον. Σφ. τὸ τί;
Σω. Ὅπως ἀποφεύξει αὖ, ἀντιδικῶν δίκην,
Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων. 778
Σφ. Φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. Σω. ἦπε δή. Σφ. καὶ δὴ λέγω.
Εἰ πρόσθεν ἔπιμας συνεστώσης δίκης,
Πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ' ἀπαγξαίμην φέχων.
Σω. Οὐκοῦν λέγεις. Σφ. νὴ τὴν θεὰς ἔγωγ', ἐπεὶ
Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος ᾄσεται δίκην.
Σω. Ὑθλεῖς, ἄπερρ', οὐκ αὖ διδαξαίμην σ' ἔτι.
Σφ. Οὐ πιτί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ Σώκρατες
Σω. Ἀλλ' οὐθὺς ὠθηλήθει σύγ' ἔτ' αὖ καὶ μάθοις.
Ἐπεὶ, τί δήγε πρῶτον ἐδιδάσκετο, λέγε.
Σφ. Φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν,
Τίς ἦν συνῆν μαθόμεθα μέντοι πάλαι πα;
Οἴμοι τίς ἦν; Σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
Ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
Σφ. Οἴμοι. τί δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι.
Ἀπολοῦμαι, μὴ μαθὼν πλωπολοχροφῆν.

Αλλ᾽ ὦ νεφέλαι, χρησόντι συμβαλοῦσατε.

Χο. Ημεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβαλλόμεν,
Εἴσοι τις ὑός ὄξιν ἐκπεφραμμένος,
Γέμπειν ἐκεῖνον αὐτὶ σαυτῦ μανθάνειν.

Σφ. Αλλ᾽ ἐς ἔμοιγ᾽ ὑός καλός τε κἀγαθός.
Αλλ᾽ ὄκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;

Χο. Σὺ δ᾽ ἀθυρέψεις; Σφ. δῦσωματεῖ γὰρ καὶ σφεναξ, 798
Κἀς ἐκ γυναικῶν δῦπέρων τῶν κοισύρας.
Ατὰρ μέτειμί γ᾽ αὐτόν. ἰὼ ὄ μὴ θέλη; 800
Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ὄκ ὄξελῶ κπῆς οἰκίας,
Αλλ᾽ ἐπανάμνον μ᾽ ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι. 803

Χο. Α ῥᾴγ᾽ αἰσθάνει πλεῖστα στροφὴ parabola a
Δι᾽ ἡμᾶς ἀγαθὰ αὐτίχ᾽ quella del vento 790 — e poi
Ε ξων μόνας θεῶν; —
Ω ς ἕτοιμος ὅδ᾽ ἐστὶν ἀντιστροφὴ — 813 —
Ι κάντα δρᾶν ὅσ᾽ ἂν κελεύῃς,
Σὺ δ᾽ ἀνδρὸς ἐκπεπλημμένε,
Καὶ φανερῶς ἐπιρρμένε
Γνὰς, ἀσολέψεις ὅ, τι πλεῖσον δώσασαι.
Ταχέως. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι=
αῦθ᾽ ἕτερος ῥέπεσθαι.

Σφ. Οὔτοι μὰ τὼ δίχλω ἔτ᾽ αὖ ταυθοῖ μενεῖς,
Αλλ᾽ ἔσθι ἐλθὼν τᾷ μεγακλέος πίονας.

Φει. Ω δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;
Οὐκ δῦ φρονεῖς μὰ τὰ δία τὸν ὀλύμπιον.

Σφ. Ιδού γ᾽ ἰδοὺ δὶ ὀλύμπιον, τὰ μωρίας,
Τὸν δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί. 778

Φει. Τί δῆτ᾽ ἐγέλασας ἐπ᾽ ἐόν. Σφ. σὺ μὲν γὰρ

Οτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
Οἴμως γε μὼ πρόσελθ', ἵν' ἀδικῇς πλείονα.
Καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει,
Οπως ὑ τᾶτο μὴ διδάξῃς μηδένα.
Φει. Ιδὺ τί ὄδιν; Στρ. ὦ μάσας νεῶ, νὴ δία;
Φει. Εγωγ'. Στρ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
Οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη ζδύς. Φει. ἀλλὰ τίς;
Στρ. Δῖνος βασιλεύει τὸν δι' ὄξελιλακώς.
Φει. Αἰβοῖ, τί λέγεις. Στρ. ἴαθι τᾶθ' ὕτως ἔχον. 828
Φει. Τίς φησι ταῦτα. Στρ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,
Καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Φει. Σὺ δ' ἆς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
Ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν. Στρ. δύσμει,
Καὶ μὴν εἴπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
Καὶ νοῦν ἔχοντας. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
Απειράτ' ἄδεις πώποτ', ἀδ' ἠλείφατο,
Οὐδ' ἆς βαλανεῖον ἦλθε λᾶσόμενος. σὺ δ'
Ὥσπερ τεθνεῶτος ἀκαλεῖ μᾶ τὸν βίον.
Αλλ' ὡς τάχις' ἐλθὼν, ὑπὲρ ἐμᾶ μάθε. 838
Φει. Τίδ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
Στρ. Αληθᾶ; ὅσα περ ἐς' σὺ ἀνθρώποις σοφά.
Γνώσει δ' σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
Αλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον σύταυθοῖ χρόνον.
Φει. Οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τᾶ πατρός;
Πότερον παρανοίας αὐτὸν ἀσαγαγὼν ἔλω,
Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὼ μανίαν αὐτᾶ φράσω;
Στρ. Φέρ' ἴδω, σὺ τᾶτον τίνα νομίζεις, ἆπέ μοι.
Φει. Αλεκτρυόνα. Στρ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δ', τί; 900
Φει. Αλεκτρυόν'. Στρ. ἄμφω ταὐτό; καὶ παγκάλως εἶ.

Μὴ νῶ τολοιπὸν, ἀλλὰ τἰὼ δὲ μὴ κἀλεῖν
Ἀλεκτρύωνων, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
Φει. Ἀλεκτρύωνων; ταῦτ' ἔμαθὸν τὰ δεξιὰ
Εἴσω παρελθὼν αὖτι παρὰ τὴ γυγενεῖς;
Σφ. Χ' ἄτεραγε πόλ'. ἀλλ' ὅπι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
Ἐπελανθανόμιν αὖ δυθὶς ὑπὸ πλήθος ἐτῶν.
Φει. Διὰ ταῦτα δὴ κἀθοιμάτιον ἀπώλεσας;
Σφ. Ἀλλ' ὄκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ κατεφρόντικα.
Φει. Τὰς δ' ἐμβάδας, ποῖ τέτροφας ὢ νόητε σύ;
Σφ. Ὥσπερ Περικλέης, ἃς τὸ δέον ἀπώλεσα. 858
Ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν, εἶτα τῷ παρὶ
Ῥαθόμενος, ὀξάμαρτε, κἀγώτοι ποτὲ
Οἷ δ' ἐξέτεισι φαυλίσαντι πειθόμενος,
Οὗ πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικὸν,
Τοῦτον περιάμιν σοι διασίοις ἁμαξίδα. 862
Φει. Ἢ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
Σφ. Εὖγ' ὅπι ἐπείθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες
Ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
Ἀηθη τ' ἀναπείσας. Σω. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
Καί τῶν τρεμαθρῶν ὑ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
Φει. Αὐτὸς σὺ τρίβων εἶης ἄν, ὃ τρέμαιό γε.
Σφ. Οὐκ, ἐς κόρακας, κατατρῷ σὺ τῷ διδασκώλῳ;
Σω. Ἰδὲ, τρέμαιόν, ὡν ἥλίθιον ἐφθέγξατο,
Καὶ τοῖς χείλεσιν διερρυηκόσιν.
Πῶς ἄν μάθοι πόθ' ὅτος ἀποφυξιν δίκης,
Ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπεισηρίαν.
Καί τοι παλαιόν τοῦτ' ἔμαθεν γ' ὁ πέρβολος.
Σφ. Ἀμέλει, δίδασκε, θυμόσοφός ὅδι φύσει.
Εὐθὺς γέ τοι παιδάριον ὢν τωὐτονὶ

Ε᾽πλεπ᾽σεν σ᾽ὅλον οἰκίας, ναῦστ᾽ἔπλυφεν,
Αμαξίδας ϑ᾽ σκυτίνας ἀργάζετο.
Κἀκ τῶν σαλίων βαρβάρους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
Ο᾽πως σ᾽ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
Τὸν κρείττον᾽ὅστις ὄδι᾽, κἀὰν ὢν πόνηρος.
Ε᾽ὰν δὲ μὴ, γὼν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
Σω. Αὐτὸς μαθήσεται παρ᾽ἀλλοῖν τοῖν λόγοιν.
Σρ. Ε᾽γὼ σ᾽ἀπέσομαι. τοῦτο δ᾽οὖν μέμνησ᾽ὅπως
Πρὸς πάντα τὰ δίκαι᾽ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΥ.

Δι. Χώρει δεῦρὶ δεῖξον σαυτὸν
Τοῖσι θεαταῖς καίπ᾽ θρασὺς ὤν.
Α᾽δι. Ι᾽αθ᾽ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον
Σ᾽ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀσπαλῶ.
Δι. ἀσπαλεῖς σύ; τίς ὤν; Α᾽δι. λόγος. Δι. ἥττων γ᾽ὤν.
Α᾽δι. Ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
Φάσκοντ᾽εἶναι. Δι. τί σοφὸν ποιῶν;
Α᾽δι. Γνώμας καινὰς ἐφευρίσκων.
Δι. Ταῦτα γὰρ αὐθεῖ διὰ τουτουσὶ
Τοὺς αὐλητάς. Α᾽δι. ὄκνει ἀλλὰ σοφούς.
Δι. Ἀπολῶ σε κακῶς. Α᾽δι. ἀπὸ τί ποιῶν.
Δι. Τὰ δίκαια λέγων. Α᾽δι. ἀλλ᾽ἀκαρέψω
Ταῦτ᾽ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
Φημὶ δίκην. Δι. οὐκ εἶναι φῄς; Ζεὺς
Α᾽δι. Φέρε γὰρ ποῦ᾽στι. Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
Α᾽δι. Πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
Οὐκ ἀπόλωλε τὸν πατέρ᾽αὐτοῦ
Δήσας. δι. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
Χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην.

Α'δι. Τυφογέρων εἶ καὶ παράφρων.
Δι. Καταπύγων εἶ καὶ παράκοπος, 907
Α'δι. Ῥόδα μ' εἰρήνης. Δι. καὶ βωμολόχος.
Α'δι. Κείνεσι στεφανοῖς. Δι. καὶ παραλοίας.
Α'δι. Χρυσῷ πάππων μ' ὄντ' γνώσεις.
Δι. Οὐδὲν πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολίβδῳ,
Α'δι. Νῷ δέγε ἡθμὸς τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
Δι. Θρασὺς εἶ πολλοῦ. Α'δι. σὺ δέγ' ἀρχαῖος.
Δι. Διὰ σὲ δὲ φοιτᾷν
Οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.
Γνωσθήσει πότ' Ἀμιναίοισιν,
Οἷα διδάσκεις τὴν ἀνόητους.
Α'δι. Αὐχμεῖς αὐχρῶς. Δι. σὺ δέγ' οὖ πράττεις.
Καίτοι πρότερόν γ' ἐπῴχου,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
Ἐκ πηριδίου 92
Γνώμας φώγων πανδελετείους.
Α'δι. ὤμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης.
Δι. ὤμοι μανίας τῆς σῆς πόλεως
θ' ἥτις σὲ τρέφει
Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
Α'δι. Οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνος ὤν.
Δι. Εἶπ' γ' αὐτὸν σωθῆναι χρή,
Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
Α'δι. Δεῦρ' ἴθι, τοῦτον ἔα μαίνεσθαι.
Δι. Κλαύσει, τίν' χεῖρ' ὦδὶ βάλλεις;
Χο. Παύσασθε μάχης καὶ λοιδωρίας.
Ἀλλ' ὦδὶ λέξαι σύτε τῷ πρεσβύτερος
Α'π' ἐλίσσοντε, σύτε τῷ καινῷ 934

f ζ ii

Γκιδλῦσιν, ὅπως αὖ ἀηδύσας σφῶιν
Ἀντιλεγόντοιν, κἀίνας φοιτᾷ.

Δι. Δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. Ἀδ. κἄγωγ' ἐθέλω.

Χο. Φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν;

Ἀδ. Τύτῳ δώσω.
Κἄτ' ἐκ τούτων ὧν αὖ λέξῃ
Ῥήμασιν καινοῖς αὐτὸν,
Καὶ διανοίαις, κἀκτοξεύσω.
Τὸ τελευταῖον δ' ἅλῳ αὐχγρύξῃ,
Τὸ πρόσωπον ἅπαν κἀὐτῷφθαλμῷ
Κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρώπων,
Ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀχθολεῖται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ.

Χο. Νῷ δείξετον τῷ πιθήνῳ
Τοῖς πρὸ δεξίοισιν
Λόγοισι, κἀὶ φρονήσι, κἀὶ
Γνωμοτύποις μερίμναις,
Ὁπτέρα χρὸς γ' αὐτοῖν λέγων,
Ἀμείνων φανήσεται.
Νῷ γὰρ ἅπας αὐθάδης κἀνδρῶος
Ἀνεῖται σοφίας,
Ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
Ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

Ἀλλ' ὦ πολλοῖς τῇ πρεσβυτέρᾳς ἤθεσι χρησοῖς στεφανώσας,
Ῥῆξον φωνὴν, ἥτινι χαίρεις, κἀὶ τὴν σαυτῆς φύσιν ἔμφηνε.

Δι. Δέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διῆκετο.
Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἐθόων, κἀὶ σωφροσύνη νενόμιστο
Πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι.
Εἶτα βαδίζειν ἐν τοῖσιν ὁδοῖς δι' τάκτως, εἰς ἐθαρίσου,

Τὰς κωμήτας γυμνὰς ἀθρόας, καὶ κεμνώδη κατανίφοι,
Εἴ τ' αὖ προμαθεῖν ἅμ' ἐδίδαξε, τὼ μηρὼ μὴ ξωέχοντας.
Ἢ παλαίδας πρὸ πόλιν δεινὰν, ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
Ἐντεναμένας τ' ἁρμονίαν, ὧν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
Εἰ δέτις αὖ τ' βομβολοχύσαιτ', ἢ καμψειέ τινα καμπὴν.
Οἵας οἱ νῦν τὰς ἐν φρεσὶν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους
Ἐπερίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων.
Ἐν παιδοτρίβου δ' ἀθίζοντας, τ' μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
Τὰς παίδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δέξειαν ἀπηνές.
Εἰ τ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνεστραμένας συμφῆσαι μὴ προνοῆσαι
Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τ' ὄβης μὴ καταλείπειν,
Ἢ λείψατο δ' αὖ τὰμφαλὸν ἄλειπτος πᾶς ὑπένερθε τότ' ἦν, ὡς
Τοῖς αὐδίοισι δρόσος ἢ χνοῦς ὥσπ' μήλοισιν ἐπήνθει. (τε
Οὐδ' ἀν μελαν[illegible]φυρασάμενος τ' φωνὴν πρὸς τ' ἔρασην ἂν
Αὐτὸς ἑαυτ' προχεωγυΐων, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
Οὐδ' ἀν ἐλέαδας δειπνοῦντ' ὀξῆν κεφάλαιον τ' ῥαφανῖδος,
Οὐδ' ἀν ἄνηθον τ' πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, ἢδὲ σέλινον,
Οὐδ' ὀψοφαγεῖν, ἢδὲ μιχλίζειν, ἢδ' ἰσχειν τὼ πόδ' ὠκαλάξ.
Ἀδι. Ἀρχαῖάγε, μὴ δῖ' πολιώδη, καὶ τετρίγων ἀνάμεσα,
Καὶ κικεῖδα, μὴ βαφωνίων. Δι. ἀλλ' ἦν τῶν τ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
Ἐξ ὧν ἀνδρας μαραθωνομάχας, ἃ μὴ παίδευσις ἔθρεψεν,
Σὺ δ' τ' νῦν βύβους ἐν ἱματίοισι διδάσκεις σὺ τετυλίχθαι,
Ὥστε μ' ἀπάγχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι παναθηναίοις δέον αὐτ',
Τὴν ἀσπίδα τ' κωλῆς προέχων, ἀμελῆ τ' τετογενείας.
Πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τ' κρείττω λόγον αἴρου,
Κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
Καὶ τοῖς αἰχροῖς αἰχύνεσθαι. κἄν σκώπτη τίς σε φλέγεσθαι.
Καὶ τ' θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι,
Καὶ μὴ πρὸς τ' σαυτοῦ γονέας κακοεργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν

Αἰ. χρὸν ποιεῖν. ὅτι δ' αὐδᾷς μέλλεις τἀγάλμ' ἀναπλήσειν,
Μήδ' ἆς ὀρχηστρίλος ἔσειαι, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς
Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου δυκλείας ἀποθρανσθῇς,
Μή σ' αὖτι πεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μήδ' ἀπεῖν καλέσαντα
Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ὄξ ἧς σὺ νεοτροφόθης.
Α'δι. Εἰ ταῦτ' ὦ μαράκιον πείσει τοῦτο, νὴ τὸν Διόνυσον,
Τοῖς ἱπποκράτης ἔσιν εἴξεις, καίσε καλῶ βλιτομάμμ'
Δι. Ἀλλ' ἦν λιπαρός γε μὴ δύνηθῆς σὺ γυμνασίοις διαφρίψεις
Οὐ σωμύλων ἐν τῇ ἀγορᾷ βριβολεκφράπελ' οἷα πονῶ,
Ἀδ' ἐλιθόμενος πρὶ πραγματίδ' ἀλιχρανπλογεξεπιρίπτῳ,
Ἀλλ' ἆς ἀναδημίαν καπιῶν, ὑπὸ τῆ μοιρίας ἀποβρέξεις,
Σοφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μὴ σώφρονος ἡλικιώτᾳ
Μίλακος ὄζων, μὴ πραγμοσύνης, μὴ λύκης φυλλοβολάσης
Ἥρος σὺ ὥρᾳ χαίρων ὁπότ' ἂν πλάτανος τελέα ϕιθυείζῃ. 1008
Ἢν ταῦτα ποιῇς ἃ γὼ φράζω, Π V I γος
Καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις τὸν νοῦν, 1005–1023
Ἕξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρὸν,
Χροιὰν λαμπρὰν, ὦμους μεγάλους,
Γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
Ῥόδον μικρὸν, ἰὼ δ' ἀπὸ οἴνου
Ἐπιτηδύῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις
Χροιὰν ὠχρὰν, ὦμους μικρὸς,
Στῆθος λεπτὸν, γλῶτταν μεγάλην,
Πυγὴν μικρὰν, κωλὴν μεγάλην,
Ὑπόσιμα μακρὸν, καίσ' ἀναπείσει,
Τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν, καλὸν ἡγεῖσθαι, 1080
Τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν. καὶ πρὸς τούτοις
Τῆς Ἀντιμάχου
Καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Ἀντίστροφη ὠλον ιβ΄.

Χο. Ὦ καλλίπυργον σοφίαν
Κλεινοτάτην τ' ἐπασιῶν,
Ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις
Σῶφρον ἔπεσιν αὔθος.
Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
Τότε θῶντες ἰδίᾳ ἧς.
Τῶν προτέρων [πρὸς ὃν τάδ' ὦ ἡμῖν
πρέπει μοῦσαν ἔχων,
Δεῖσε λέγειν τι καινόν, ὡς εὐκατάκεστος
Εὐδοκίμησεν ἀνήρ.]
Δεινῶν δέ σοι βλαβευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
Εἴπερ τ' ἀνδρὸς ὑπὲρ βακεῖ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

Ἀντ. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπινεύω τἀπὸ λόγχης ἀπευθύνειν
Ἅπαντα ταὐτ' ἀνταίρεις γὼ μαὶ συντάρασσε.
Ἐγὼ γὰρ ἦ πρῶτος λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
Ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα,
Καὶ τοῖσι νόμοις, καὶ τοὺς δίκας τἀναντί' ἀντιλέξαι.
Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἐς ἄξιον σατῆρων,
Αἱρούμενον τὸν ἥττονας λόγους, ἐπεὶ τἀνικᾶν.
Σκέψαι δ' ἐπὶ τῶν παίδευσιν ἣ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
Ὅς τις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον ἀνιέασιν.
Καίτοι τίνα γνώμην ἔχων φέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;

Δι. Ὅτι κακίστους ὄντας, καὶ δειλοὺς ποιεῖ τοὺς ἄνδρας.

Ἀντ. Ἐπίσχες. οὐθὶς γάρ σε μέσων ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
Καί μοι φράσον, τὸν τοῦ διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
Τυχὴν νομίζεις ἥτε, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι,

Δι. Ἐγὼ μὲν οὐδένʼ Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κείνου.

Ἀντ. Ποῦ δῆτα πώποτ' εἶδες ἡρακλεᾶ λουτρά,

Καίτοι τίς αὐδρειότερος ἰὼ. Δι. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα
Α" τ' νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
Ρλῆρον τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς ἢ τὰς παλαίστρας.
Α"δι. Εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διαφθορὰν φέρεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ,
Εἰ γὰρ πονηρὸν ἰὼ, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
Τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν, οὐδὲ τὴν σοφὴν ἅπαντας.
Α"νεμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἰὼ ὁδὶ μοι
Οὗ φησι χρῆναι τὴν νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι
Καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι, δύο κακὼ μεγίστω.
Ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν, ᾧ πώποτ' εἶδον ἤδη
Ἀγαθόν τι γενόμενον φράσον, κἀμ' ὄξελεγξεν ἅπαν.
Δι. Πολλοῖς, ὁ γοῦν Ρηλῆς ἔλαβε διὰ τὸ τ' μάχαιραν.
Α"δι. Μάχαιραν; αἰσχίον γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' ὢν ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
Εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' ὦ μὰ δί' ὦ μάχαιραν.
Δι. Καὶ τὴν Θέτιν δ' ἐγὼ με διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Ρηλῆς.
Α"δι. Κἄτ' ἀπολιποῦσαν αὐλὸν, ὤχετ', ὦ γὰρ ἰὼ ὑβρισθείς,
Οὐδ' ἥδυς εἰ τοῖς στρώμασι, τὴν νύκτα παννυχίζειν.
Γυνὴ δὲ σὺ ἀμωρμία χαίρει. σὺ δ' εἰ κρόνι ὦσος.
Σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον εἰ τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
Α"νεσιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
Ῥαιδίων, γυναικῶν, κοτταβίων, ὀψων, πίττ', κυκλισμῶν,
Καί τοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
Εἶεν πάρειμ' εἰς τοῦθ' ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας,
Ἡμάρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσας, τί, κατελήφθης,
Ἀπόλωλας, ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν, ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
Χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
Μοιχὸς γὰρ ἰὼ τύχῃς ἁλοὺς, πάλ' αὖ τρέπου πρὸς αὐτὸν,
Ὡς ἥδιον ἡλίκης. εἶτ' ἐς τὸν δί' ἔπαυσε μηδέν.

Κἀκεῖνος ὡς ἥπτων ἐρωτός ὅστι καὶ γυναικῶν.
Καί τοι σὺ θνητὸς ὤν, θεὸν πῶς μεῖζον αὖ δυώσεις;

Δι. Τί δ' ἰὼ ῥαφανιδωθῆγε πειθόμενός σοι, τέφρα τὲ πλθῦ, 1084
Ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν, ὃ μὴ δυρύπρωκτος εἶναι;

Ἀ'δι. Ἢν δ' δυρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεταί κακόν;
Δι. Τὶ μὴν ὃν αὖ ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
Ἀ'δι. Τὶ δῆτ' ἐρεῖς ἰὼ τοῦτο νικηθεὶς ἐμοῦ;
Δι. Σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο. Ἀ'δι. φέρε δήμοι φράσον.
Σωηγορῶσιν ἐκ τίνων;
Δι. Ἐξ δυρυπρώκτων. Ἀ'δι. πείθομαι.
Τὶ δαὶ φαγῳλοῦσ' ἐκ τίνων;
Δι. Ἐξ δυρυπρώκτων. Ἀ'δι. δῦ λέγεις,
Καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων;
Δι. Ἐξ δυρυπρώκτων. Ἀ'δι. ἆρα δῆτ'
Τ' ἔγνωκας ὡς δὴ λέγεις;
Καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.
Δι. Καὶ δὴ σκοπῶ. Ἀ'δι. τὶ δῆτ' ὁρᾷς;
Πολὺ πλείονας; νὴ τὸν θεόν,
Τοὺς δυρυπρώκτους, 1100
Καὶ τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγώ, κἀκεινονὶ,
Καὶ τὸν δημήτην τουτονί.
Ἀ'δι. Τί δῆτ' ἐρεῖς;
Δι. Ἢ πώμεθ' ὧ κινούμενοι.
Φει. Πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μ' ὅστις
Θοιμάτιον, ὡς
Ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Σύσημα κατὰ πεντηκοντήρη ἔχων ἡ'.

Σω. Τὶ δῆτα, πότερον τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
Βούλει τὸν ὑὸν, ἢ διδάσκω σοί λέγειν.

Σρ. Δίδαξε καὶ κέλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
Εὖ μοι σομώσεις αὐτὸν. ὡς μὲν θάτερα,
Οἷαν διωδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὖ τὸ γνάθον
Στόμωσον, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
Σω. Ἀμέλει, κομεῖ τοῦτον συφιστὴν δεξιόν.
Φει. Ὦ χρὼν μὲν ἂν οἶμαι, καὶ κακοδαίμονα.
Χο. Χώρειτέω, οἴομαι δὲ
Σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

ΕΡΙΡΡΗΜΑ.

Τὰς κεπὰς ἃ κερδανῶσιν, ὦ τί τόνδε τὸ χορὸν
Ὠφελῶσ' ἐν τοῖς δικαίοις, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι,
Πρῶτα μὲν γὰρ ὦ νεωστὶ βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τῇ ἀγορᾷ,
Ὑμῖν ἐσμεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
Εἶτα τὸν καρπὸν τεκόσας ἀμπέλους φυλάξομεν.
Ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
Ἢν δ' ἀτιμάσητέ μ' ἡμᾶς, θνητὸς ὤν, ἅσας θεάς,
Προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
Λαμβάνων ἅττ' οἶνον, ἅττ' ἄλλ' ἅδιον ἐν τῷ χωρίῳ.
Ἡνίκ' αὖ γὰρ αὖτ' ἐλαίας βλαστάνωσ' αὖτ' ἄμπελοι,
Ἀποκεκόψονται τοιούτους σφενδόνας παιήσομεν.
Ἢν δ' πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν, καὶ τὸ τέγος
Τὸν κέραμον αὖ χαλάζας στρογγύλας συνρίψομεν τῶν.
Κἂν γάμῃ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
Ὑσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν ὥστ' ἴσως βουλήσεται
Κἂν σὺ αὐγύπιῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κεῖνα κακῶς.
Σρ. Ῥέμπη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην, δευτέρα.
Εἶθ', ὦ ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ πέφευγα καὶ βδελύττομαι,
Εὐθὺς μετὰ ταύτην, ἑβδόμη τε καὶ νέα.

Ῥᾷς μάρτις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θεὸς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με φησὶ κἀξολεῖν,
Ἐμοῦ μετειά τε καὶ δίκαι' αὐτουμένου, 1040
Ὃς δικμόνιε τὸ μί τι νυὶ μὴ λάβῃς,
Τὸ δ' αὖ ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφοβ', ὃ φασίν ποτε
Οὕτως ἀπολήψεσθ' ἀλλὰ λοιδορῶσί με,
Ὡς ἄδικος ἁμὶ, καὶ δικάσασθαι φασί μοι.
Νῷν δ' ἂν δικαζέσθων. ὀλίγον μάρ μοι μέλει,
Εἰπὼν μεμάθηκεν οὗ λέγειν φεισὶ πίδης.
Τάχα δ' ἔσομαι, κἤτας τὸ φροντιστήριον.
Ῥαῖ ἡμὶ παῖ παῖ. Σω. Σρεψιάδην ἀπαίζομαι.
Σφ. Κἄγω γέ σ', ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
Χρὴ γὰρ ἀθλεῖν μάζειν τὸν διδάσκαλον,
Καίμοι τὸν υἱόν, ἃ μεμάθηκε τὸν λόγον 2051
Ἐκεῖνον, εἴφ, ὃν ἀρτίως ἀπήγαγες.
Σω. Μεμάθηκεν. Σφ. οὐ γὰ ὦ παμβασίλεια ἀπαιόλη.
Σω. Ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἢ τὴν δίκην ἂν βάλῃ δίκῃ.
Σφ. Καὶ μάρτυρε παρῆσαν ὅτ' ἐδανειζόμην;
Σω. Πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι χίλιοι.
Σφ. Βοᾶσομ' ἀρ' ἢ τὴν ὑπέρτονον
Βοαί. ἰὼ κλαίετ' ὦ βολοστάται,
Αὐτοί τε καὶ πρᾶγμα, καὶ τόκοι τόκων.
Οὐδὲν γὰρ ἂν μ' φλαῦρον ἐργάσαιθ' ἔτι, 1060
Οἷος ἐμοὶ πρέπεται
Τοῖς δ' ἐν δώμασι παῖς,
Ἀμφὶ κεῖ πλώτῃ
Λάμπων, πρόβολος ἐμὸς,
Σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνίαρὸς,
Λυσανίας παρὼν μεγάλων κακῶν.

Οὐ καλέσων ῥέχων
Ἐνθοῦν ὡς ἐμέ.
Ὦ τέκνον, ὦ παῖ παῖ,
Ἔξελθ' οἴκων,
Ἄϊε σοῦ πατρός.
Σω. Οὗτος ἐκεῖνος ἀνήρ.
Σῤ. Ὦ φίλος, ὦ φίλος.
Σω. Ἄπιθι σὺ λαβών.
Σῤ. Ἰὼ, ἰὼ τέκνον,
Ἰού. ἰού.
Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τῇ χροιᾷ ἰδών.
Νὴ μὰ γ' Ἰδεῖν εἶ πρῶτον ὀξαρνητικὸς,
Κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον.
Ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ, τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
Ἀδικεῖσθαι, μὴ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι
Ἐπὶ τοῦ προσώπου ὄζειν ἀπικὸν βλέπος.
Νὴ τὸν Ἄπολλω σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φει. Φοβεῖ γὰ δῆτα; Σῤ. τὼ σὼ τε καὶ νέαν.
Φει. Ἔνη γάρ ὄζει καὶ νέα τις ἡμέρα;
Σῤ. Εἰς ὧν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.
Φει. Ἀπολοῦτ' ἄρ' αὐτὼ οἱ θέντες. ἀ γὰρ ἔθ' ὅπως
Μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.
Σῤ. Οὐκ ἂν γένοιτο. Φει. πῶν γὰρ, ἢν περ γ' ἅπαξ
Αὐτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Σῤ. Καὶ μὴν νενόμικά γ'. Φει. ἃ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον
Ἴσασιν ὀρθῶς ὄ, τι νοεῖ; Σῤ. νοεῖ γά τι:
Φει. Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς, ὦ φιλόδημος τὼ φύσιν.
Σῤ. Τοῦτ' μὲν ἤδη πω πρὸς σὼ τε καὶ νέαν.
Φει. Ἐκεῖνος οὖν, ἢν κλῆσιν ἧς δύ' ἡμέρας

Ἐ"θηκεν, εἴς τε τὴν σῦκον τε καὶ νέαν.
Ἵ"ν' αἱ θέσις γίγνοιντο τῆ ῥυμῳδίᾳ.
Σω. Ἵ"να δὴ τὴν σῦκον προσέθηκεν. Φει. ἵ"ν' ὦ μέλε
Γραῦντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
Πρότερον ἀπαλάπτοινθ' ἑκόντες. ἢ ὅ μὴ, 1200
Ἐ"ωθεν ὑπανιῶντο τῆ ῥυμῳδίᾳ.
Σω. Πῶς δ' ἂν δέχοντοι δῆτα τὴν ῥυμῳδίᾳ,
Ἀρχαῖ' τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' σῦκα τε καὶ νέᾳ;
Φει. Ὅ"πῃ γὰρ οἱ προτένθαι γ' ἐδοκοῦμέν μοι παθεῖν,
Ἵ"ν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο.
Διὰ τοῦτο προὐτένθυσαν ἡμέρα μιᾷ.
Σω. Εὖγε ὦ καινοδαίμονδυ, τί καθηδ' ἀβέλτεροι,
Ἡ"μέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
Ἀριθμὸς, πόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νεναρμοσμένοι.
Ὥ"στ' ἆς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ,
Ἐ"π' εὐτυχίαισιν ἀστέον μου γνώμιον. 1211
Μάκαρ ὦ Σφηττίοδυ
Αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
Χοἷον τὸν υἱὸν ἐκφέρεις,
Φήσουσι δημοῖ τοὶ φίλοι,
Χοἱ δημόται ζηλοῦντες.
Ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας,
Ἀλλ' ἀσαμαχῶν σε βάλομαι
Γρῶτον ἐπᾶσαι.
Δικ. Εἶτ' ἄνδρα τῶν αὐτῶν τι χρὴ ποιεῖσθαι; 1220
Γα. Οὐδέποτέ γ' ἄλλο κρεῖττον ἢ βύθυς τότε
Ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα.
Ὅ"τε τῶν ἐμαυτῷ γ' ἕνεκα ναυὶ χρημάτων
Ἕ"λκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι

Ἐχθρὸς ἔπι πρὸς τούτοισιν κἀνδρὶ δημότῃ,
Ἀπὰρ ὀδέποτέ γε τὴν πατρίδα κατιαχωῶ
Ζῶν, ἀλλὰ κελάσμαι Σφενδιάδην. Σφ. τίς ὅτοσί.
Δα. Ἐς τὴν σὴν τε κἀὶ νέαν. Σφ. μαρτύρομαι,
Ὅτι ἐς δὶς εἶπεν ἡμέρας τὸ χρήματος;
Δα. Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβον ὠνούμενος
Τὸν ψαρὸν ἵππον. Σφ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
Οὐ πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦντ' ἵππικήν;
Δα. Καὶ νὴ δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τῇ θεᾷ,
Τὸ χρέος. Σφ. μὰ δί', ὦγάρ πω τότ' ὤφλισκάνετο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκάταβλητον λόγον.
Δα. Νὴ τὼ δι' αὐτὸ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
Σφ. Τί γὰρ ἄλλ' ἢν ἀποδώσαιμι τὸ μαθήματος;
Δα. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀποδώσαι μοι τῇ θεᾷ;
Ἵν' οὖν κελεύσω γώσε; Σφ. τῇ ποίᾳ θεᾷ;
Δα. Τὸν δία, τὸν ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. Σφ. νὴ δία,
Κἂν προσκαταθείλω γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον.
Δα. Ἀπόλοιο τοίνυν, σὺν κακοδαιμονίᾳ ἔτι.
Σφ, Ἀλλὰν διασμηχθεὶς, ὄναιτ' ἂν ὅτοσί.
Δα. Οἴμ' ὡς καταγελᾷς. Σφ. ἐξ ὁδοῦ χωρήσεται.
Δα. Οὔτοι μὰ τὸν δία τὸν μέγαν, κἀὶ τὴν θεὰν,
Ἐμοῦ καταπροίξει. Σφ. θαυμασίως πάθοιμι θεοῖς,
Καὶ ζῶν γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς θεοῖσιν.
Δα. Ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
Ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
Ἀπόπεμψον ἀποκεινάμενος. Σφ. ἔχεται ἥσυχος,
Ἐγὼ γὰρ αὖθις ἀποκεινήσομαί σοι σαφῶς.
Δα. Τί σοι δοκεῖ δράσειν; Μαρ. ἀποδώσειν σοι δοκεῖ,
Σφ. Ῥᾴδιός ὦ πάντων με πάρχιστον, λέγε.

Τυπὶ τί δῆτ'. δικ. τοῦθ' ὅ, τι δῆτα; κἀρδόπος.
Στρ. Εἶτ' ἀπαυτᾶς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
Οὐκ αὖ ἀποδοίμω δῆθ' ὁβολὸν αὖ δεκνὶ,
Ὅστις καλέσειε κἀρδόπον τὸν κἀρδόπην,
δικ. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Στρ. ἔχ' ὅσον γέ μ' ἆδέναι.
Οὔπω σὺ κινύσας τὸ θᾶττον, ἀπολιπαρεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; δικ. ἄπειμι. καίτοι ἴσθ' ὅτι 1260
θἠσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
Στρ. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς τοῖς δώδεκα,
Καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν.
Ὅτι μὲ καλέσας οὐνθικῶς τὸν κἀρδόπον.
Ἕτερος δανειστής. Ἰώ μοι μοι. Στρ. ἔα,
Τίς οὗτοσὶ ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν, ἤτις που
Τῶν Καρμίνου τὸν δαιμόνων ἐφθέγξατο.
δικ. Τί δ' ὅστις ἁμὶ τοῦτο βούλεσθ' ἆδέναι,
ἀνὴρ κακοδαίμων. Στρ. ἐγὼ σεαυτὸν νῶν φέπου.
Δα. Ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θρασσάν τυγες
Ἵππων ἐμῶν, ὦ παλλὰς, ὡς μ' ἀπώλεσας.
Στρ. Τί δαί σε τλημόλεμός ποτ' εἴργασαι κακόν;
Δα. Μὴ σκῶπτε μ' ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
Τὸν υἱὸν ἀποδόσθαι κέλευσον ἅ "λαβεν,
Ἄλως τε μοὔστι καὶ κακῶς πεπραγότι.
Στρ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήματ'. δικ. ἃ 'δανείσατο.
Στρ. Κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχον ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Δα. Ἵππους γ' ἐλαύνων ὄξέπεσον νὴ τὸν Δία.
Στρ. Τί δῆτα λυπεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών.
Δα. Λυπῶ τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν ἃ βούλομαι; 1280
Στρ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὖθις ὑμαίνεις. Δα. τί δαί.
Στρ. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσοῖσθαί μοι δοκεῖς.

Δα. Σὺ δῆτα νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλίσεταί γέ μοι,
Εἰ μὴ ἀποδώσεις ταὐργύριον. Σφ. κἀτειπέ νυν,
Πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν δίκαι
Υἶεν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
Ἕλκειν κἀπωθεῖν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.
Δα. Οὐκ οἶδ' ἐγώ· ὁ πότερον, οὐδέμοι μέλει.
Σφ. Πῶς οὖν ἀποστραβεῖν ταὐργύριον δίκαιος εἶ,
Εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων.
Δα. Ἀλλ' ἢ σανίζεις ταὐργύριόν μοι τὸν τόκον
Ἀπόδος γε. Σφ. τοῦτο δ' ἔστ' ὁ τόκος τί θηρίον;
Δα. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κῦμ' ἡμῖν καὶ καθ' ἡμέραν,
Πλέον πλέον ταὐργύριον αἰεὶ γίνεται,
Ὑποῤῥύοντος τοῦ χρόνου. Σφ. καλῶς λέγεις.
Τί δῆτα, πλοῦν θάλατταν ἔστ' ὅτι πλείονα
Νοῦν νομίζεις, ἢ πρότου; Δα. μὰ δί' ἀλλ' ἴσην.
Οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι. Σφ. κἆτα πῶς,
Αὕτη μὲν ὦ κακοδαίμον οὐδὲν γίνεται
Ἐπῤῥεόντων τῶν ποταμῶν πλείων. σὺ δὲ
Ζητεῖς ποιῆσαι ταὐργύριον πλεῖον τὸ σόν.
Οὐκ ἀποδώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
Φέρε μοι τὸ κνίφον. Μαρ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Σφ. Ὑπάγετε τί μέλλεις, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
Δα. Ταῦτ' οὐχ ὕβρεις δῆτ' ἐστίν; Σφ. ἄξεις, ἀθλαλῶ
Κοντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
Φεύγεις; ἔμελλον αὖθις κινήσειν σ' ἐγώ,
Αὐτοῖς φοχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυωρίσιν.

Στροφὴ κώλων ιη'.

Χο. Οἷον τὸ πρᾶγμάτων ἐρᾶν φλαῦρον.
Ὃς γὰρ γέρων ὢν ἐρᾷ τινός,

Ἀποστερῆσαι

Ἀποστερῆσαι βούλεται
Τὰ χρήματ' ἄν' διανείσατο.
Κἀκεῖθ' ὅπως ἡ τήμερον λήψεται
Ῥᾳ̃γμ' ὃ τῦτον ποιήσει
Τὸν σοφιστὴν ὧν πανοῦργον
Ἤρξατ', ὀξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
Οἴμοι γὰρ αὐτίχ' ὑρήσειν ὅπερ
Ῥάλαι ποτ' ἐζήτει,
Εἶναι χὠ μὲν δεινόν οἱ,
Γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν,
Τοῖσι δικαίοις,
Ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
Οἷς πᾶν ξυγγένηται,
Κἂν λέγῃ παμπόνηρα,
Ἴσως ἴσως βουλήσεται
Κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

Σύστημα κατὰ περιωπήν.

Σφ. Ἰοὺ, ἰού.
Ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς, καὶ δημόται,
Ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
Οἴμοι κακοδαίμων τ' κεφαλῆς, καὶ τ' γνάθου.
Ὦ μαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; Φει. φήμ' ὦ πάτερ.
Σφ. Ὁρᾶθ' ὁμολογοῦθ' ὅτι με τύπτει; Φει. καὶ μάλα.
Σφ. Ὦ μαρὲ, καὶ παμφάλοιαι, καὶ τοίχορυχε.
Φει. Αὖθις με ταυτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πολλὰ κἀγὼ δὴ κακά;
Σφ. Ὦ λακκοπρωκτε. Φει. πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
Σφ. Τὸν πατέρα τύπτεις. Φει. κἀποφανῶ γε νὴ δία,
Ὡς σὺ λίκνον ἔτυπτον. Σφ. ὦ μακρώτατε,

Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν σὺ δίκην.

Φει. Ἐγὼ γ' ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.

Σφ. Τῳ δὴ σὺ νικήσεις; Φει. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
Ἐλθὲ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.

Σφ. Ῥοίοιν λόγοιν; Φει. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἧττονα.

Σφ. Ἐδιδαξάμην μὲν τοί σε νὴ δί' ὦ μέλε,
Τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
Μέλλεις ἀναπείσειν ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
Τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἑστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.

Φει. Ἀλλ' οἶομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
Οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος, ὅδ' ἐν αὐτερεῖς.

Σφ. Καὶ μὴν ὅ, τι καὶ λέξεις ἀκηδοῦσαι βούλομαι. 1345

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ἢ. ἀρχὼν ὠδή

Χο. Σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ
Τὸν αὖ λαὸν κρατήσεις,
Ὡς ὅστις εἰ μή τῳ πέποιθεν, ὀκναῖ λιὼ
Οὕτως ἀηδῶς.
Ἀλλ' ἔθ' ὅτῳ θρασύτατ' ἐπιλόγχευε τὸ
Λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου.
Ἀλλ' ὀξύτου τοῦ πρώτου ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,

Ἢ δὴ λέγειν χρὴ πρὸς χορὸν, πάντως ὃ τοῦτο δράσεις. 1353

Σφ. Καὶ μὴν ὅθενγε τὸν πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι;
Ἐγὼ φράσω· πεισθὴς γὰρ εἶ σπουδῇ ὥσπερ ἴσθ',
Γρῶτον μὲν αὖτ' λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα.
Ἆισαι Σιμωνίδου μέλος, ἢ κριὸν ὡς ἐπέχθη.
Οὐδ' οὐθὶς ὡς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν.
Ἄιδειν τε πίνοντ' ὡσπερεὶ καὶ χρὴς γυναῖκ' ἀλοῦσαν

Φει. Οὐ γὰρ τότ' οὐθὶς χρὴν σε γ' ἁρπάσαι τύπτεσθαι, 1385
Ἄιδειν κελεύοντ' ὡσπερεὶ τέτριγας ἐσιῶντα;

Σφ. Τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν οὗτος, οἷα περ νεῶν.
Καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
Κἀγὼ μέλις μέν. ἀλλ' ὅμως ὠνεχόμην τοπρῶτον,
Εἶτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν, ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα,
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι. καθ' ὅτου διέπεσεν.
Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον σὺ ποιητάς, 1366
Τόφρα πλέων, ἀσυστατον σομφακα, πρημνοποιόν,
Κἀνταῦθα πως οἰεσθέ μοι τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν.
Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην. σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
Λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅτε ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
Οὐδὲν διοίσει δῆτ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν' ὡς ἐκεῖνει
Ἀδελφὸς, ὦ' λεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
Ἐγὼ δέ τ' οὐκ ὠνεχόμην, ἀλλ' ὀθνεῖ ὀξαράττω
Πολλοῖς κακοῖς καὶ χροῖσι, κἀτενεύθεν οἷον εἰκὸς
Ἔπος πρὸς ἔπος ἠμείβομεθ', εἶθ' ὅτου ἐπαναπηδᾷ,
Κἄπειτ' ἔφλαμε, κἀσώδει, κἄπνιγε, κἀπέριβεν.
Φει. Οὐκοῦν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
Σοφώτατον. Σφ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον; ὦ, τί σ' εἴπω,
Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπήσομαι. Φει. νὴ τὸν Δί' οὐδὲν γάρ.
Σφ. Καὶ πῶς δικαίως, ὅστις ὦ' ναίχμαστε, σ' ὀξέθρεψα.
Αἰσθανόμενός σου πάντα φαυλίζοντος, ὅ, τι νοοίης.
Εἰ μέν γε βρωτὸν εἶπες, ἐγὼ γνὰς αὖ πιεῖν ἐπέχον.
Μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἤνεγκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον,
Κακκᾶν δ' ἂν ἤθελ' εἰπεῖν, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
Ἐξέφερον ἂν μὴ προυχόμην σε, σὺ δέ με νῷν ἀπάγχων 1385
Βοῶντα, κἀκεκραγόθ' ὅτι
Χεζητιῶ, δῆτ' ἔτλης
Ἔνδον συνεγκεῖν ὦ μιαρὲ
Θύραζε μ' ἀλλ' ἀσπαιρόμενος αὐτὸν ποίησα κακκᾶν

Χο. Οἴμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Ῥιγᾶν, ὅ, τι λέξει.
Εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ὀξειργασμένος,
Λαλῶν ἀνατείσει,
Τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν,
Ἀλλ' ὅδ' ἐρεβίνθου.

Σὸν ἔργον ὦ καινὸν κινητὰ καὶ μοχλευτά, *
Ῥαθώπιν' ἀζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Φει. Ὡς ἡδὺ καινοῖς πρᾶγμασι καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
Καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δεδιδαγμαι.
Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικὴ μόνη 'τ' νοῦν προσεῖχον,
Οὐδ' ἂν ῥῖ' εἰπεῖν ῥῆμα θ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτεῖν.
Νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' ἔστοιπούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
Γνώμας δὲ λεπτὰς καὶ λόγοις ξυνεῖμι κεκόμψαις,
Οἴμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον 'τ' πατέρα κολάζειν.

Σφ. Ἵππευε τοίνυν νὴ δί' ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
Ἵππον τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἀδιφρεῖν.

Φει. Ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισας μὲ τὸν λόγον μέτειμι.
Καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί. παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

Σφ. Ἐγὼ γέ σ' ὑνόων τε καὶ κνδόμενος. Φει. εἰπὲ δή μοι,
Οὐκ ἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν ὑνοεῖν ὁμοίως;
Τύπτειν τ' ἐπειδὴ τοῦτ' ἴσ' ὑνοεῖν τὸ τύπτειν;
Πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
Τὸ μὲν δὲ μή; κοὐ μοὶ φαίνεται ἐλεύθερός γε κἀγώ.

Κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
Φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι;
Ἐγὼ δέ γ' αὐτὸ ποιμὶ κἀγώ, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
Εἰκὸς γὰρ ἦν μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν,

Ὅσωπερ ὄξα μαρτάνειν ἦπτον δίκαιον αὐτούς.

Σφ. Ἀλλ' ὐδαμᾶ νομίζε τὸ πατέρα τοῦτο πάσχειν.

Φει. Οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἰῶ τοπρῶτον,
Ὥσπερ σὺ κἀγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
Ἦ τἄρ' ἔστι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τοὶς ποὺ
Θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν.
Ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
Σκέψαι δ' τοὺς ἀλεκτρυόνας, καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
Ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται, καί τοι διαφέρουσ' ἄττ'
Ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι.

Σφ. Τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
Οὐκ ἐθίεις κἀτ τὼ κόπρον, κἀπὶ ξύλα καθεδεῖσαι.

Φει. Οὐ ταυτὸν ὦ ταὐτὸν ἔστιν, ἀλλ' οὐ Σωκράτει δοκοῖ.

Σφ. Ῥᾳδίως ταῦτα μὴ τύπτ' εἰ δὲ μὴ σαυτὸν ποτ' αἰτιάσει.

Φει. Καὶ πῶς; Σφ. ἐπεί σε μᾶλλ' δίκαιός ἀμ' ἐγὼ κολάζειν.
Σὺ δ' ἰῶ γένοιτό σοι τὸ χόν. Φει. ἰῶ, ἢ μὴ γένηται;
Μάτ' ἰῶ ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

Σφ. Ἐμοὶ μὲν ὦ νδρῶν ἡλικῶν δοκεῖ λέγειν δίκαια.
Κἀμοίγε συγχωρεῖν δοκεῖ τοὐτοισι τἀπιεικῆ.
Κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ' ἰῶ μὴ δίκαια δρῶμεν.

Φει. Σκέψαι δ' χἀτέραν ἔπι γνώμην. Σφ. ἀλλ' ἔχω γὰρ ὀλβίως.

Φει. Καὶ μὴν ἴσως γ' δὲ κἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.

Σφ. Ῥᾴδιον, δίδαξον γὰρ τί δῆτ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.

Φει. Τὼ μητέρ' ὥσπερ κἀγὼ σὲ τύπτησω. Σφ. τί δῆτα φὴς σύ.

Τοὐθ' ἕτερον οὖ μεῖζον κακόν.

Φει. Τί δ' ἰῶ ἔχων τὸν ἵππον—

Λόγον σε νικήσω λέγων,

Τὼ μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών.

Σφ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταυτὶ ποιῇς
Οὐδὲν σε κωλύσει, σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
Εἰς τὸ βάραθρον μετὰ Σωκράτους,
Καὶ τὸν λόγον τὸν ἵππων.
Ταυτὶ δ' ὑμᾶς ὦ νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
Ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
Χο. Αὐτὸς μὲν οὖν σεαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
Σφέλας σεαυτὸν εἰς πονηρὰ πράγματα.
Σφ. Τί δῆτα ταῦτά γ' ἄττ' ἔμοιγε τότ' ἠγορεύετε,
Ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπιτρίβειν;
Χο. Ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοτ' ὅτ' ἄν τινα
Γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων.
Ἕως ἂν οὖν λάβωμεν εἰς ἄκην,
Ὅπως ἂν εἰδῇ τὴν θεὸν διδοικέναι.
Σφ. Οἴμοι, πονηρὰ γ' ὦ νεφέλαι, δίκαια δέ.
Οὐ γὰρ μ' ἔχρῃν τὰ χρήματ' ἀπολέσαι μόνα,
Ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε,
Τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη,
Ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ ἐλθ', οἳ σε κἀμὲ δεξιπάτων.
Φει. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμί σ' ἀδικούμενος.
Σφ. Ναὶ ναί, κἀκτοῦδ' ἔθηκε παῤῥῶν δίκας.
Φει. Ἰδοὺ δέ γε δίκας παῤῥῶν, ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γὰρ τίς ἐστιν; Σφ. ἔστιν. Φει. οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξελήλακώς.
Σφ. Οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὠόμην
Διὰ τουτονὶ τὸν δίκαιον οἴμοι δείλαιος,
Ὅτε καὶ σὲ χρυσέοιν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
Φει. Ἐνταῦθα σαυτῷ παράφρονει καὶ φλυάρει.
Σφ. Οἴμοι παραγνώμης ὡς ἐμαινόμην ἄρα,

Ο᾽τ᾽ὀξέβαλον καὶ τὴ θεὸς διὰ Σωκράτη.
Ἀλλ᾽ ὦ φίλ᾽ Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
Μὴ δέ μ᾽ ἀποδιρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
Ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ.
Καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ᾽ αὐτοὺς γράφω
Διωκάθω γραψάμενος, εἴθ᾽ ὅ, τι σοι δοκεῖ.
Ὀρθῶς παραινεῖς, χὴ ἐῶν διορρύχφειν.
Ἀλλ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐμπίπρημι τὴν οἰκίαν
Τῶν ἀδολεσχῶν. δᾶδ᾽ ὦ Ξανθίᾳ,
Κλίμακα λαβών, ἔξελθε, καὶ σμινύην φέρων,
Κἄπειτ᾽ ἐπαναβὰς αὐτὴ τὸ φροντιστήριον,
Ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
Τὸ τέγος κατάσπα πρὶν φίλτρα σ᾽ ἀπολέσαι.
Ἐμοὶ ὗς δᾶδ᾽ ἐνεγκάτω τις ἡμιόνιον,
Κἀγὼ τιν᾽ αὐτῶν τὴμερον δῆσαι θέλω
Ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ᾽ εἰσ᾽ ἀλαζόνες.

Μα. Ἰοὺ, ἰού.
Σφ. Σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἰσχνὰ πολλὰ φλόγα.
Μα. Ἄνθρωπε τί ποιεῖς; Σφ. ὅ, τι ποιῶ; τί ἄλλο γ᾽ ἢ,
Διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
Μα. Οἴμοι, τὶς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
Σφ. Ἐκεῖνος, ὃπερ θοιμάτιον ἁλίφατε.
Μα. Ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. Σφ. τοῦτ᾽ αὐτὸ γὰρ κἀβούλομαι,
Ἵνα μὴ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
Ἢ γὰ πρότερόν πως ἐκφαχιλιοθῶ πεσών.
Σω. Οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν, οὐπὶ τοῦ τέγους;
Σφ. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Σω. Οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
Σφ. Τί γὰρ μαθὼν ὑβρίζετόν γ᾽ εἰς τὴ θεά.

Φαι. Ἐγὼ ᾽ν ἀκηδιάμων γε κατακυθήσομαι.
Σφ. Καὶ τ᾽ σελιώνης ἐσηθεῖσθε τὴν ἕδραν.
Δίωκε, βάλλε, παῖε. πολλῶν ὄντων κακῶν,
Μάλιστα δ᾽ εἰδὼς τ᾽ θεὸς ὡς ἡδίκηται. 1510
Χο. Ἠγεῖσθ᾽ ἔξω. κεχόρευ᾽ γὰρ μερίως τόγε τἡμέρον ἡμῖν.

Tetrametro anapestico

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΩΝ ΤΕΛΟΣ.

L'ἔξοδος della Commedia sta sottinteso nell' ultimo verso. — Dal 1453 al 1509 tutti è lo scioglimento del dramma

ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ
διὰ στίχων.

Μαθὼν παρ᾽ Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν,
Ῥῆσιν τ᾽ κατοιχομένης πορεύεται, λαβὼν
Τὸ δέρμα καὶ τὴν συντάλλω, κἀνάγειν θέλων *
Εὐριπίδην. λίμνην ὑ διέβαινεν κάτω,
Καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν βύφιμος χορός.
Ἔπειτα μυσῶν ἐκλοχὴ, πλάτων δ᾽ ἰδὼν,
Ὡς Ἡρακλεῖ προσέκοπτε διὰ τ᾽ κέρβερον.
Ὡς δ᾽ κἀνεφάνη, τίθεται φαγῳδίας ἀγῶν,
Καὶ δὴ στεφανοῦται γ᾽ Αἰσχύλος, τὸν δ᾽ ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, ὃ μὰ δία γ᾽ Εὐριπίδην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ξανθίας, ὃς προλογίζει τῷ ἀναφόρῳ τ' ὦμον θλιβόμενος.

Διόνυσος.
Νεκρὸς.
Χορὸς βατράχων.
Χορὸς μυσῶν.
Θεράπαινα Περσεφόνης.
Ἑτέρα παυδοκεύτρια.
Οἰκέτης Πλούτωνος.
Αἰσχύλος.
Ἡρακλῆς.
Χαρών.
Ἱέρεύς.
Αἰακός.
Παυδοκεύτρια.
Πλατάνη.
Εὐριπίδης.
Πλούτων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΞΑΝΘΙΑΣ Ο ΠΡΟΛΟΓΙΖΩΝ.

Ἰ' Ρ Ω τί τ' ἐωθότων ὧ δέσποτα,
Ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
Δι. Νὴ τ' δί' ὅ, τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι.
Τοῦτο δ' φύλαξαι πάνυ γάρ ἐς' ἤδη χολή.

Ξα. Μὴ δ' ἕτερον ἀσεῖόν τι; Δι. πλὴν γ' ὡς θλίβομαι.
Ξα. Τί δαί, τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω; Δι. νὴ δία.
Θαῤῥῶν γ', ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ῥεῖς. Ξα. τὸ τί;
Δι. Μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, ὅτι χεζητιᾷς.
Ξα. Μὴ δ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,

Εἰ μὴ κἀθαιρήσει τὶς, ἀλλοπαρδήσομαι;

Δι. Μὰ δῆθ' ἱκετεύω, πλεῖν γ' ὅταν μέλλω ξεμεῖν.

Ξα. Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
Εἴπερ ποιήσω μηδέν, ὥνπερ Φρυνίχος
Εἴωθε ποιεῖν, κἀλλοι, κἀμειψίας,
Σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ;

Δι. Μὴ νῦν ποιήσῃς, ὡς ἐγὼ θεώμενος
Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
Πλεῖν ἢ 'ναυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

Ξα. Ὦ βδελυκαθάρματ', ἀλλ' ὁ βάτραχος ὅτου
Οἴεται μολεῖν, τὸ γελοῖον ἦν ἐρεῖ;

Δι. Εἶτ' οὐχ ὕβρεις ταῦτ' ἐστὶ κἀπολλὴ φυφή;
Ὅτ' ἐγὼ μολὼν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
Αὐτὸς βαδίζω κἀπονῶ, τἄλλοτον δ' ὀχῶ,
Ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι;

Ξα. Οὐ γὰρ φέρω γώ; Δι. πῶς φέρεις γὰρ, ὅστις γ' ὀχεῖ.

Ξα. Φέρων γε ταυτί. Δι. τίνα δρόπον; Ξα. βαρέως πάνυ.

Δι. Οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ' ὃ σὺ φέρεις, οὗτος φέρει;

Ξα. Οὐκ οἶδ' ὅτῳ γ' ἔχω γώ, κἀφέρω, μὰ τὸν Δί' ἔγωγε.

Δι. Πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;

Ξα. Οὐκ οἶδ', ὁ Δῶμος ὅτοι πιέζει.

Δι. Σὺ δ' ἂν ἐπειδὴ τοῦνον ἀφῇς σ' ὠφελεῖν,
Ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

Ξα. Οἴμοι κακοδαίμων, τί γὰρ ἐγὼ δὴ σὺν μάχομαι,
Ἢ τἀνῶσε κωκύειν' ἐκέλευον μακρά.

Δι. Κατάβα πανδῆμε, κἀγγὺς τῆς θύρας
Ἤδη βαδίζων εἴμι τἀλλοῖ πρῶτά με
Δεῖ παραπέσθαι, παιδίον, παῖ, ἡμὶ παῖ.

Ἡρ. Τὶς τὸν θύρᾳν ἐπάταξεν, ὡς κεκτανεμκῶς

Ἐννήλαθ' ὅστις, ἆπέ μοι, τουτὶ τί ἰῶ;

Δι. Ὁ παῖς. Ξα. τί δῆτα; Δι. ἆρ' οὐ κινεῖθυμήθης; Ξα. τὸ τί;

Δι. Ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. Ξα. νὴ δία μὴ μαίνοιό γε.

Ἡρ. Οὕτοι μὰ τὼ δῆτ' ἔμπροσθε δώσομαι μὴ γελᾶν,
Καίτοι δέδοικα γ' ἔμαυτὸν, ἀλλ' ὅμως γελῶ.

Δι. Ὦ δαιμόνιε πρόσελθε. δέομαι γάρ τι σου.

Ἡρ. Ἀλλ' ἆρ' οἷός τ' εἰμὶ ἀπόσοβῆσαι τὸ γέλων,
Ὁρῶν λεοντῆν ὠδὶ κροκωτῷ κειμένην.
Τίς ὁ νοῦς, τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξιφιδίῳ;
Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.

Ἡρ. Κἆτα μάχιμος; Δι. καὶ κατέδυσαμέν γε ναῦς
Τῶν πολεμίων; ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα

Ἡρ. Σφώ. Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω. Ἡρ. κἄτ' ἐγὼ ὀξυγρόμην.

Δι. Καὶ δῆτ' αὖθ' ἡνίκ' ἐκ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι
Τὼ Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ὀξύφωνος πόθος,
Τὼ καρδίαν ἐπάταξε, πῶς· οἶει σφόδρα.

Ἡρ. Ῥόθος; πόσος τις; Δι. μικρὸς, ἢ λίμνης Μέλων.

Ἡρ. Γυναικός. Δι. ὦ δῆτ'. Ἡρ ἀλλὰ παιδός. Δι. ὦ δαιμῶς.

Ἡρ. Ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀπαπαῖ. Ἡρ. ξυνεγίνω κλεισθένει;

Δι. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦ δέλφ'. ὦ γῆ, ἀλλ' ἔχω κακῶς.
Τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.

Ἡρ. Ῥᾴδιός τις ὦ δελφίδιον. Δι. οὐκ ἔχω φράσαι.
Ὅμως γε μήν τοι σοὶ δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ,
Ἢ δή ποτ' ἐπεθύμησας ὀξύφωνης ἔτνους;

Ἡρ. Ἔτνους; βαβαιὰξ, μυριάκις σὺν τῷ βίῳ.

Δι. Ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φράζω.

Ἡρ. Μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε. πάνυ γὰρ μανθάνω.

Δι. Τοιοῦτόν τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τὴν τεθνηκότος.

Κἄδηλός γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων, ὃ μὴ οὐκ *
Ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. Ηρ. πότερον, εἰς ᾅδου κάτω;
Δι. Καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
Ηρ. Τί βουλόμενος; Δι. δέομαι ποιητῆ δεξιοῦ.
Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες, κακοί.
Ηρ. Τί δ' οὐχ ἱοφῶν ζῇς; Δι. τοῦτο γάρτοι μὴ μόνον
Ἔτ' ἔστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ κἀκεῖ τοῦτ' ἄρα,
Οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' ὅδ' αὐτὸ τοῦτ' ὅπως ἔχει.
Ηρ. Εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου
Μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
Δι. Οὐ, πρὶν γ' ἂν ἱοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
Ἄνδρ' ὅστις ἐστὶν, ὅ, τι ποιεῖ κωδωνίσω,
Κἄπειτα, ὁ μέν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὤν,
Καὶ ξυναποδρὰς οἴχεται δεῦρ' ἀθυμήσειέ μοι.
Ὁ δ' εὔκολος μὲν αὐθαδέστατ', οὐ κόλος δ' ἐκεῖ.
Ηρ. Ἀγαθῶν δὲ ποῦ 'στιν; Δι. ἀπολιπὼν μ' ἀπῳδίχει),
Ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
Ηρ. Ποῖ γῆς ὁ τλήμων; Δι. ἐς μακάρων δυωχίαν.
Ηρ. Ὁ δὲ Ξενοκλῆς; Δι. ὄξόλοιτο νὴ Δία.
Ηρ. Ῥυθάγγελος ὄ. Ξα. πρὶ ἐμοῦ δ' ἀδεὶς λόγος,
Ἐπιβρομενοῦ τ' ὤμον ἀτῳσὶ σφόδρα;
Ηρ. Οὐκοῦν ἕτερ' ἐς' σὶν ταῦθα μειρακύλλια,
Τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύριοι,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ στασίῳ λαλίστερα.
Δι. Ἐπιφυλίδων ταῦτ' ἐστὶ καὶ σωμύλματα,
Χελιδόνων μουσεῖα, λωβητοῦ τέχνης,
Ἃ φρόδακ θᾶττον ἢ μόνον χορὸν λάβῃ,
Ἅπαξ περισυρήσαντα τῇ φαγῳδίᾳ,
Γόνιμον ὃ ποιητῶν, οὐχ δύροις ἔτι

Ζητ᾽ αὖ, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

Ηρ. Ῥῶς γόνιμον. Δι. ὠδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται,
Τοιουτονί τι παρακεκινδυλευμένον,
Αἰθέρα δι᾽ὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα,
Ἢ φρενὶ μὴν ὑπ᾽ ἐθέλουσαν ὀμόσαι κατ᾽ἱερῶν,
Γλῶτταν δ᾽ ἀθορυβήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

Ηρ. Σὲ δὲ ταῦτ᾽ἀρέσκει; Δι. οὐ μάλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.

Ηρ. Ἦ μὴν κόβαλός γ᾽ἐστὶν ὡς κατὰ σοὶ δοκεῖ.

Δι. Μὴ τ᾽ ἐμὸν οἴκει νοῦν. ἔχεις γὰρ οἰκίαν.

Ηρ. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε πανοῦργος φαίνεται.

Δι. Δειπνεῖν με δίδασκε. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ᾽ὐδεὶς λόγος.

Δι. Ἀλλ᾽ὧν ἕνεκα τὴν δὲ τὴν σκευὴν φέρων
Ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τῷ ξένῳ
Τὰς σὰς φράσειας, εἰ δοκοίμην, οἷσι σὺ
Ἐχρῶ τόθ᾽ὧδε ἦλθον ὠδὶ τ᾽ἐπέρβερον,
Τούτοις φράσον μοι, λιμνάς, ἀρτοπώλια,
Συρνεῖα, κἀναπαύλας, ἐκφοράς, κρημνώδη, δῆλα,
Πόλεις, δειπνίδας, πανδοκευτρίας, ὅπου
Κόρεις ὀλίγιστοι. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ᾽οὐδεὶς λόγος;

Ηρ. Ὦ κέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι κἀγώ γε;

Δι. Μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ᾽, ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
Ὅπως τάχιστ᾽ἀφίξομαι εἰς ἅιδου κάτω.
Καὶ μήτε θερμὸν, μήτ᾽ ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.

Ηρ. Φέρε δὴ τίν᾽αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα;
Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀτραπὸς κάλως κατὰ θρανίον,
Κρεμάσαντι σαυτὸν. Δι. παῦε πυνθανόμενος λέγεις.

Ηρ. Ἀλλ᾽ἔστιν ἀτραπὸς σκότομος τετριμμένη
Ἢ διὰ θυείας. Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;

Ηρ. Μάλιστά γε. Δι. ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον.

Εὐθὺς γὰρ ἀπὸ πίννυσι τὰντικνήμιε.

Ηρ. Βούλει ταχέως καὶ κατόντησοι φράσω;

Δι. Νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδίσιμου.

Ηρ. Καθέρπυσόν νυν εἰς κεραμεικόν. Δι. κἄπειτά,

Ηρ. Ἀναβὰς ἀνὰ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν. Δι. τί δρῶ;

Ηρ. Ἀφιεμένω τὼ λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.

Κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι

Εἶναι. τοῦθ' ἕνεκα καὶ σὺ σαυτόν. Δι. ποῖ; Ηρ. κάτω.

Δι. Ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐμεφάλα θεῖσ' ὑπὸ

Οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὼ ὁδὸν ταύτην. Ηρ. τί δαί;

Δι. Ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθεν. Ηρ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς,

Εὐθὺς γὰρ ὠὴ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ

Ἄβυσσον. Δι. εἶτα πῶς γε περαιωθήσομαι;

Ηρ. Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωί σ' ἀνὴρ γέρων

Ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

Δι. Φεῦ. ὡς μέγα δὴ τὠγαθὸν πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ,

Ῥῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε. Ηρ. Θησεὺς ἥγαγε.

Μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θῆρες ὄψει μυρίαι,

Δεινότατα. Δι. μὴ μ' ἐκπλήττε, μηδὲ δειμάτου.

Οὐ γὰρ μ' ἀποφεύξεις. Ηρ. εἶτα βόρβορον πολύν,

Καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν. σὺ δὲ τούτῳ κειμένους

Εἴ που ξυνόντας τὶς ἠλίκησε πώποτε.

Ἢ παῖδα κινῶν πὰργύριον ὑφείλετο,

Ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον

Ἐπάταξεν, ἢ πόρνην ὤμοσεν, *

Ἢ μορμύρου τὶς ῥῆσιν ὀξεγράψατο.

Δι. Νὴ τὴν θεούς ἐ χρῆν γε πρὸς τούτοισι, κεἰ

Τὼ πυρρίχω τὶς ἔμαθε τὼ κινησίου.

Ηρ. Ἐνθοῦθεν αὐλῶν τίς σε περιέσει πνοή.

Ὄψει τε φῶς κάλλιον, ὥσπερ σὺ θάδε,
Καὶ μυρρίνων ἄς, καὶ θιάσους εὐδαίμονας,
Ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
Δι. Οὗτοι δὲ δὴ τίνες ἔσιν; Ἡρ. οἱ μεμυημένοι.
Ξα. Νὴ τὸν Δί' ἔγωγ' ὃν ὄνος ἄγων μυστήρια.
Ἀτὰρ δὴ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
Ἡρ. Οἱ σοι φράσουσ' ἅπαξάπανθ' ὧν αὖ δέει.
Οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτῷ τὸν ὁδὸν
Ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσι θύραις,
Καὶ χαῖρε πολλὰ ὦ δέλφε. Δι. νὴ Δία καὶ σύ γε,
Ὑάκινθε. σὺ δὲ τὰ σκεύη ταυτὶ λάμβανε.
Ξα. Ῥᾴδιον καὶ καταθέσθαι; Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
Ξα. Μὴ δῆτ' ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μάθωσαί τινα
Τῶν ἐκφερομένων, ὅστις αὖθι τοῦτ' ἔρχεται.
Δι. Ἐὰν δὲ μή 'γω; Ξα. τότε μ' ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.
Καὶ γάρ τινος δ' ἐκφέρεται τουτονὶ νεκρὸν,
Οὗτος, σὲ λέγω μέν τοι, σὲ τὸν τεθνηκότα,
Ἄνθρωπε, βάλει σκοροδρίδι εἰς ἅλα φέρειν;
Νε. Πόσ' ἄττα; Δι. ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
Δι. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔλαττον. Νε. ὑπάγετ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
Δι. Ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι' ἐάν σ' ξυμβῶ τί σοι.
Νε. Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
Δι. Λάβ' σὺν ἓ ὀβολούς. Νε. οὐκ ἀποβιώμην πάλιν.
Ξα. Ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος, ὅτι οἰμώξεται;
Ἐγὼ βαστοῦμαι. Δι. χρηστὸς εἶ καὶ γενναῖος.
Χωρῶμεν αὖθι τὸ πλοῖον. Χά. ὦ ὅπ. παραβαλοῦ.
Δι. Τοῦτί τί ἐστι. Ξα. τοῦτο λίμνη νὴ Δία
Αὕτη 'στιν, ὡς ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ
Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χαρίων ἐτοσί.

Δι. Χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.
Χά. Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων.
Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας,
Ἢ 'ς κερβερείους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ πὶ ταίναρον.
Δι. Ἐγώ. Χά. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῦ σχήσειν δοκεῖς,
Ἐς κόρακας ὄντως; Χά. ναὶ μὰ δία σοῦ γ' ἕνεκα.
Ἔμβαινε δή. Δι. παῖ δεῦρο. Χά. δᾶλον ὅτι ἄξω,
Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τοῖς περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. Μὰ τὸν δί' ὃ γὰρ. ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμῶν.
Χά. Οὐκοῦν πεδορέξει δεῦτα τοῖς λίμνῃ φέρων.
Ξα. Ῥᾴδ' δῆτ' ἀναμενῶ; Χά. παρὰ τὸν αὐαίνᾳ λίθον,
Ἐπὶ τῇ ἀναπαύλαις. μανθάνεις. Ξα. πάνυ μανθάνω.
Οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ὄρνιθι;
Χά. Κάθιζ' ὦδὶ κώπην. εἴ τις ὠδὶ πλεῖ, κωδυδέτω.
Οὗτος, τί ποιεῖς; Δι. Ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ἵζω τὴ κώπην οἵπερ ἐκέλευσάς με σύ.
Χά. Οὕκουν καθεδεῖ δῆτ' εὐθὺς ὑγρὸς μάλα; Δι. ἰδού.
Χά. Οὕκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀντενεῖς; Δι. ἰδού.
Χά. Οὔ, μὴ φλυαρήσῃς ἔχων. ἀλλ' ἀντιβάς,
Ἕλκ' εὖ προθύμως. Δι. κἆτα πῶς δυνήσομαι
Ἄπειρος, ἀθλαύτωτος, ἀσκαλαμίνιος,
Ὧν εἶτ' ἐλαύνειν; Χά. ῥᾴστ'. ἀκούσει γὰρ μέλη
Κάλλιστ' ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. Δι. τίνων;
Χά. Βαφάχων, κύκνων θαυμαστά. δι. κατακέλευε δή.
Χά. Ὠὸπ ὀπ. ὠὸπ ὀπ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Βα. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
Ξυνάυλον ὕμνον βοὴν

φθεγξώμε-

φθεγξώμεθ' ὀρθίῳ μέλει τινὶ μολπῆς,
Κοὰξ, κοὰξ,
Ἥν ἀμφὶ νυσήϊον δίος
Δινάνσομεν σὺν λίμναισιν ἰαχήσαμεν.
Ἠνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
Τοῖς ἱεροῖσι χύδροισιν
Χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἐγὼ γὰρ παλαιᾶν ἄρχομαι,
Τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ, κοάξ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ὑμῖν δ' ἴσως ὀδὲν μέλει.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἀλλ' ὀξόλοιθ' αὐτῷ κοάξ.
Οὐδὲν γὰρ ἐς ἄλλ', ἢ κοὰξ,
Χο. Εἰκότως ἔγωγ' ὦ πολλὰ πράττων,
Ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν βύλυροί τε μοῦσαι,
Καὶ κεροβάτας πάν,
Ὃ καλαμόφθογγα παίζων,
Προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικὰς ἀπόλλων,
Ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
Ἔνυδρον σὺν λίμναις φέφω.
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἐγὼ δ' φλυκταίνας γ' ἔχω,
Κἀπώπρωκτος ἰδίᾳ πάλαι,
Κἄτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος πανύσασθαι.
Χο. Μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεθ', εἰ δή ποτ' ὀλλ'

ηλίοις σὺν ἁμέραισιν
Ἡλάμεθα διὰ κύπειρον,
Καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς
Πολυηθέσιν μέλεσιν.
Ἢ δὶς φεύγοντες ὄμβρον,
Ἔνυδρον σὺν βυθῷ χορείαν
Αἰόλαν ἐφθεγξάμεθα,
Πομφολυγοπαμφλάμασι.
Βρεκεκεκὲξ, ηθαὲξ, ηθάξ.

Δι. Τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

Χο. Δεινά γ' ἆρα πείσομεθα.

Δι. Δεινότερα δ' ἔγωγ' ἐλαύνων,
Εἰ δαρῶ ἀγήσομαι.

Χο. Βρεκεκεκὲξ, ηθαὲξ, ηθάξ.

Δι. Οἰμώζετ'. οὐ γάρ μοι μέλει.

Χο. Ἀλλὰ μὼ κεκραξόμεθά γ'
ὁπόσον ἡφάρυγξ αὖ ἡμῶν
Χανδάνῃ δι' ἡμέρας,
Βρεκεκεκὲξ, ηθαὲξ, ηθάξ.

Δι. Τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

Χο. Οὐδὲ μὼ ἡμᾶς σὺ πείθεις.

Δι. Οὐδὲ μὼ ὑμεῖς γε δή με
Οὐδέποτε, κεκράξομαι γάρ,
Κἂν με δεῖ δυ' ἡμέρας;
Ἕως ἂν ὑμῶν ὑπερακούσω τῷ ηθάξ.

Χο. Βρεκεκεκὲξ, ηθαὲξ, ηθάξ.

Δι. Ἔμελλον ἆρα παύσειν πόθ' ὑμᾶς τὸ ηθάξ.

Χα. Ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
Ἔμβαινε, ἀπόλλυς τὸ ναῦλον. Δι. ἔχε δή· πῶ βολῶ,

Ὁ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας, ἢ Ξανθίας;

Ξα. Ἰαοῦ. Δι. βάδιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.

Δι. Τί δῆτα ταυτηδί; Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.

Δι. Κατεῖδες ἄν που τὴν παραλοίας αὐτόθι,
Καὶ τὴν ἀηδόρηθυς, ἃς ἔλεγεν ἡμῖν; Ξα. σὺ δ' οὔ;

Δι. Νὴ τὸν Ποσειδῶ γ', καὶ νυί γ' ὁρῶ.
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν; Ξα. περιϊέναι βέλτιστα νῷν,
Ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ τὰ θηρία,
Τὰ δεινὰ φασὶν ἐκεῖνος. Δι. ὡς οἰμώξεται,
Ἠλαζονεύετ' ἵνα φοβηθείλω ἐγώ,
Εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
Οὐδὲν γὰρ ἄτω χαῦρον ἔστ' ὡς Ἡρακλῆς,
Ἐγὼ δέ γ' ὀξαίμιλλον ἂν συντυχεῖν τινὶ,
Λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιός τι τῆς ὁδοῦ.

Ξα. Νὴ τὸν δία, καὶ μὴν ἀκούομαι φόφου τινός.

Δι. Ποῦ ποῦ 'στ'; Ξα. ὄπισθεν. Δι. ὀξόπαδε νυῶ ἴθι.

Ξα. Ἀλλ' ἔστιν οὐ τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νυῶ ἴθι.

Ξα. Καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν δία θηρίον μέγα.

Δι. Ποῖόντι. Ξα. δεινόν. παντοδαπὸν γοῦν γίνεται.
Τοτὲ μὲν βοῦς, νυνὶ δ' ὀρθὸς, τοτὲ δ' αὖ γυνή,
Ὡραιοτάτη τίς. Δι. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὸν ἴω.

Ξα. Ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.

Δι. Ἐμπουσα τοίνυν γ' ἐστί. Ξα. πυρὶ γοῦν λάμπει)
Ἅπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.

Δι. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον.

Ξα. Σάφ' ἴσθι. Δι. ποῖ δῆτ' ἂν φαποίμην. Ξα. ποῖ δ' ἐγώ;

Δι. Ἱερεῖ διαφύλαξόν μ' ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.

Ἱερ. Ἀπολάμεθ', ὦ ναξ Ἡράκλεις. Δι. οὔ, μὴ καλῇς
Μ' ὦ νθρωφ', ἱκετεύω μηδὲ κατερῇς τοὔνομα.

Ἱερ. Διόνυσε τοίνυν. Δι. τοῦτο δέ γ' ἦν ὃν θατέρου.
Ξα. Ἰὼ ἥπερ ἔρχει. σβῦρο σβῦρ' ὦ δέσποτα.
Δι. Τί σ' ἐστί; Ξα. θάρρει, πάντα τἀγαθὰ πεπράγαμεν. *
Ἔξεστι σ' ὥσπερ ἡγέλοχος, ἡμῖν λέγειν,
Ἐκ πυμάτων γὰρ αὖθις αὖ λαλήν' ὁρῶ,
Ἢ μπουσα φρύδη. Δι. κατόμοσον. Ξα. νὴ σί'. Δι. κατόμοσον.
Δι. Καὐθις κατόμοσον. Ξα. νὴ σί'. Δι. ὄμοσον. Ξα. νὴ σί'.
Δι. Οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίωκ' αὐτὴν ἰδών.
Ὁ σὶ δὲ δείσας, ὑπερεπυείκασέ μου.
Οἴμοι, πόθεν μοι ταυτὶ κακὰ προσέπεσε;
Τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;
Αἰθέρα δῆτα δωμάτιον, ἢ χρόνιά σε.

ΛΥΔΕΙ ΤΙΣ ΕΝΔΟΝ.

Δι. Οὗτος; Ξα. τί ὄστιν; Δι. ὃ κατήθυσας; Ξα. τίνος;
Δι. Αὐλῶν πνοῆς. Ξα. ἔγωγε καὶ δάδων γέ με
Αὔρα τις ἁδὺ πνεῦσε μυστικωτάτη.
Ἀλλ' ἥρεμεῖ πῆξαντες ἀκροασώμεθα.
Χο. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Ξα. Τοῦτ' ἐς ἐκεῖνο δῆτα θοἱ μεμυημένοι.
Ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῶν.
Ἄισουσιν ἅν τ' Ἴακχον, ὃν περ Δικαιόπολις.
Δι. Κἀμοὶ δοκοῦσιν, ἡσυχίαν τοίνυν γ' ἄγειν,
Βέλτιόν ὄστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
Χο. Ἴακχ' ὦ πολυτίμητοις
Ἕδραις ἐνθάδε ναίων,
Ἔλθ' ὁμόσε καὶ λειμῶνα χορεύσων,
Ὁσίοις ἐς θιασώτας,
Πολύκαρπον μολὼν πινάσσων
Ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα

Στέφανον μύρτων.
Θρασεῖ δ' ἐγκαπνρούων
ροδὶ τὰν ἀηδάλασον
φιλοπαίγμονα τιμὰν
Χαρίτων πλεῖσον ἔχουσαν
Μέρος ἀγλαὰ ἱερὰν,
Οσίοις μύσταις χορείαν.

Ξα. Ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

Δι. Οὕτω σὺ μέμ' ἔξεις, ἰὼ τί καὶ χορδῆς λάβῃς.

Χο. Ἔγειρε φλογέας λαμπάδας, σὺ χερσὶ γὰρ ἥκεις
Τιναξόων ἴακχε,
Νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστὴρ
φλογί, φέγγεται δ' ἅλεμῶν,
Γόνυ πάλλεται γερόντων,
Ἀποσείεται δ' ὀλύπας
Χρονίων τ' ἐτῶν
Ῥαλαιοὺς σὺν αὐτοὺς
Ἱερᾶς ὑπὸ τιμῆς.
Σὺ δ' ὦ λαμπάδι φλέγων
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθη-
ρὸν ἔλειον δάπεδον,
Χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἡμ. Εὐφημεῖν χρὴ καξίσασθ' τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
Ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύσι,
Ἢ γενναίων ὄργια μυσῶν μήτ' ἰδέ πω, μήτ' ἐχόρευσε,
Μὴ δ' κρατίνου ταυροφάγου πλώτης βακχεῖ' ἐτελέσθη,

Ἢ βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει, μή ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
Ἢ σάπιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μὴ δ' οὖ κηλὸς ὃν πολίτας.
Ἀλλ' ἀνεγείρει, καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ὠθούμενος,
Ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἀρχὴν κατασκοροδοκεῖ),
Ἢ πολίσκου φρέαρ, ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρω τἄκοπε μπει
Ἐξ ἀγίνης, θωρυκίων ὢν, εἰκῆ σὸς λόγος, κακοδαίμων,
Ἀσκώμματα, κἠ λίνα, κἠ πίτυν, διαπέμπων ἐς ἐπίδαυρον,
Ἢ χρήματα τοῖς τ' ἀνὴ πάλων ναυσὶ παρέχειν τινὰ πείθει,
Ἢ κατακλᾷ τ' ἑκατοίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
Ἢ τῇ μαθοὺς τῶν ποιητ' ῥήτωρ ὤν, εἶτ' ἀποφώγει
Κωμῳδηθεὶς σὺν τοῖς παρίοις τελεταῖς τοῖς τοῦ Διονύσου,
Τοῦτοισιν ἀπαυδῶ, κἀγὼ ἀπαυδῶ, κἀγὼ μάλ' ἀπαυδῶ
Ἐξίσασθε μύσταισι χοροῖς, ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν,
Καὶ πανυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

Ἡ μ. Χώρει δὴ νῦν πᾶς κἀδρείως
Εἰς τὴν δυανθεῖς κώλπους
Λειμώνων ἐμπρούων,
Καὶ σκώπτων καὶ παίζων,
Καὶ χλευάζων, ἢ εἴσηται
Δ' ὀξαρνῶπως. ἀλλ' ἔμβα,
Χ' ὥπως αἰρεῖς τὴν σώτειραν γενναίως
Τῇ φωνῇ μολπάζων,
Ἢ τὴν χώραν σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
Κἂν θωρυκίων μὴ βούληται.

Ἡ μ. Ἄγε νῦν ἑτέραν ὑμνῶν ἰδέαν τ' ἀκροφόρον βασίλειαν
Δήμητρα θεὰν ἀθυρόμβητες ζαθέαις μολπαῖς κελα=
Ἡ μ. Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων (δεῖτε
Ἄνασσα συμπαρεστάτει,
Καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν,

Καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
Ραῖσαί τε καὶ χορδῦσαι,
Καὶ πολλὰ μὴν γελοῖά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δ' ἐπουδαῖα καὶ
Τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως,
Ραίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

Ηρ. Ἀ'γ' εἶα νυῶ γε καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν
Ραρακαλεῖτε δλῦρο,
Ὡ' δλαῖσι τὸν ξυνέμπορον
Τῆσδε τῆς χορείας.

Ηρ. Ἰ'ακχε πολυτίμητε μέλος ἑορτῆς
Ἡ'διστον ὑμῖν, δλῦρο συνακολούθει
Ρὸς τὸν θεὸν, καὶ δεῖξον ὡς
Ἀ'νδρ' πόνου πολλοῦ ὁδὸν περαίνεις.
Ἰ'ακχε φιλοχορδυτὰ συμπρόπεμπέ με.
Σὺ γὰρ κατεχίσω μὴν ὧδὶ γέλωτι
Κἀπ' δὐτελείᾳ τόνδε
Τὸν σανδαλισκον, μὴν τὸ ῥάκος,
Κἀξδῦρδυ ὥστ' ἀζημίους
Ραίζειν τε καὶ χορδύειν.
Ἰ'ακχε φιλοχορδυτὰ συμπρόπεμπέ με.
Καὶ γὰρ παραβλέψας τὶ μειρακίσκης
Νεῶ δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' δὐπροσώπου
Συμπαιγρίας, χιτωνίου
Ραραῤῥαγέντος, πτθίον προκύψαν,
Ἰ'ακχε φιλοχορδυτὰ συμπρόπεμπέ με.
Ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακολουθός εἰμι, κἠ μετ' αὐτῆς
Ραίζων χορδύειν βούλομαι. Δι. κἄγωγε πρός.

Χο. Βούλεσθε δῆτα κοινῇ
Σκώψωμεν ἀρχέδημον;
Ὃς ἐπὶ ἔτης ὤν, οὐκ ἔφυσε φράτορας.
Νωϊ ὃ δημαγωγεῖ
Ἐν τοῖς ἀνώνεκροῖσι,
Κἄστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας,
Τὸν κλειθενίδην δ' ἀηδύω
Ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
Τίλλειν ἑαυτὸν, καὶ κατακράπειν τὰς γνάθους,
Κἀηδὼπετ' ἐγκεκυφώς,
Κἄκλαιε, κἀκεκράγει
Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
Καὶ καλλίαν γε φασὶ
Τοῦτον τὸν ἱπποβίνου,
Κίσθου λεοντίδῃ ναυμαχεῖν ξυνημμένον.

Δι. Ἔχοιτ' ἀν' οὖν φράσαι νῷν,
Γλάττων ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
Ξυνὼ γὰρ ἐσμὲν, χρῄζω δ' αὐτίκα ξυγγενέσθαι.

Χο. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
Μὴ δ' αὖθις ἐπανέρῃ με.
Ἀλλ' ἰὼν ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφίγμενος.

Δι. Ἄροις ἂν αὖθις οὗ γε πᾶν τὰ σκεύη.

Ξα. Τουτὶ τί λῷον πρᾶγμα,
Ἀλλ' ἢ δίον ἡδὺ θύμον ἐν τοῖς σκεύεσι.

Χο. Χωρεῖτε νυν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς.
Ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος,
Παίζοντες, οἷς μετουσία
Θεοφιλοὺς ἑορτῆς.

Δι. Ἐγὼ ὃ σὺν τοῖσι κώμοις

Εἴ μη καὶ γυναιξίν,
Οὓς παννυχίζουσι θεαὶ,
Φέγγος ἱερὸν οἴσων.
Χο. Χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
Λειμῶνας ἀνθεμώδεις;
Τὸν ἡμέτερον τρόπον,
Τὸν καλλιχορώτατον
Παίζοντες, οἷν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσι.
Μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
Καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
Ὅσοι μεμυήμεθ', εὖ τε
σεβῶντε διήγομεν
Τρόπον περί τε ξένους, καὶ τοὺς ἰδιώτας.
Δι. Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὸν θύραν κρούω, τίνας;
Ὡς εὐθὰς ἀρ' ἄκουσιν οἱ πυλωροί;
Ξα. Οὐ, μὴ θαρρήσῃς, ἀλλὰ γεύσασθαι θύρας.
Καθ' Ἡρακλέα τὸ χεῖμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. Παῖ, παῖ. Αἴα. τίς ὄτος; Δι. Ἡρακλῆς ὁ κάρτερος.
Αἴα. Ὦ βδέλυρε, κἀναίσχυντε, καὶ τολμηρὲ σύ,
Καὶ μαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Ὃς τὴν κυὼ τὴν ἡμῶν ὠξελάσας τὸν κέρβερον,
Ἀπῆξας ἄγχων, κἀποδρὰς, ὡς ἔχουν λαβὼν,
Ὃν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος,
Τοία σε γοργὰς μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγής,
Φρουροῦσι, κωκυτοῦ τε περίδρομοι κυῶδυ,
Ἐχιδνάθ' ἑκατοντακέφαλος, ἥ τὰ σπλάγχνα σου
Διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται,

X Varie discerpentes

Ταρτησίας μύρινας, τὼ νεφρὼ δέσον
Αὐτοῖσιν σὺ τέροισιν ἡμαρτωμένω,
Διαφασόσονται γοργόνος πθράσιαι,
Ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

Ξα. Οὗτος, τί δέδρακας; Δι. ἐγκέχοδα, κάλει θεόν.

Ξα. Ὦ καταγέλαστ', οὔπω σε νάσηται ταχύ,
Πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλόφιον. Δι. Ἀλλ' ὥρκωμαι,
Ἀλλ' οἵσε πρὸς τὼ καρδίαν μου φογγιαί.

Ξα. Ἰδὲ λαβέ. Δι. πρόσθου, ποῦ 'στιν. Ξα. ὦ χρυσοῖ θεοί,
Ἐνταῦθ' ἔχεις τὼ καρδίαν. Δι. δείσασα γὰρ
Εἰς τὼ κάτω μου κοιλίαν κατθείρπυσεν.

Ξα. Ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. Δι. ἐγώ;
Μὼς δειλὸς, ὅστις φογγιαὶ ἥπτησέ σε.
Οὔπω ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνήρ; Ξα. ἀλλὰ τί;

Δι. Κατέκειτ' αὖ ὀσφραινόμενος, εἴπ' δειλὸς ὢν.
Ἐγὼ δ' ἀνέστω, καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.

Ξα. Ἀνδρεῖά γ' ὦ Ῥόδιον. Δι. οἴμοι νὴ δία.
Σὺ δ' ἦκ ἔδεισας τὸν φόφον τῶν ῥημάτων,
Καὶ τὰς ἀπειλάς; Ξα. ἦ μὰ δί' ἦδ' ἐφρόντισα.

Δι. Ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματίας κἀνδρεῖος εἶ,
Σὺ μὼ γενοῦ γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν,
Καὶ τὼ λεοντῶ, εἴπ' ἀφοβόφλαγχνος εἶ.
Ἐγὼ δ' ἕσομαί σοι σκευοφόρος σὺν τῷ μέρει.

Ξα. Φέρε δὴ ταχέως αὖτ', οὐ γάρ, ἀλλὰ πειστέον
Καὶ βλέφον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
Εἰ δειλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.

Δι. Μὰ δί', ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μασιγίας.
Φέρε νυν, ἐγὼ τὰ σκεύαθ' αἴρομαι ταδί.

Θε. Ὦ φίλτατ' ἦκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσθι,

Ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ' ἐξ Ἅιδου
Ἔπεμψεν ἄρτους, ἦλθε κατεκτὰ χύτρας
Ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῶν ἀπλοθρώμιζ' ὅλον,
Γλαυκῶπας ὠπτᾶ, κωλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.
Ξα. Καλλὶς, ἐπαινῶ. Θε. μὰ τὸν Ἀπόλλω γ' οὐκ ἐγὼ *
Περιόψομαι σε πελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
Ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ φρυγήματα,
Ἔφυγε, κῶνον ἀνεκεράννυ πλυνύτατον.
Ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. Ξα. πάνυ καλῶς. Δι. λιπεῖς ἔχων.
Οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. Θε. καὶ γὰρ αὐλητρὶς γέ σοι
Ἥκιστ' ἐνδον ἐδ' ὡραιοτάτη, κὠρχηστρίδων,
Ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις ὀρχηστρίδων;
Θε. Ἠβυλλιῶσαι, κἄρτι παρατετιλμέναι.
Ἀλλ' εἴσιθ' ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
Ἢ μέλλ' ἀφαιρεῖν, χἠφάπτ' εἰσήρετο.
Ξα. Ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς αὐλητρίσι
Ταῖς ἐνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι,
Ὅς παῖς, ἀκολούθει δοῦρο τὰ σκεύη φέρων.
Δι. Ἐπίσχες, ἄνδρες, ἤτοι που σοῦδλω ποεῖς
Ὅτι σε παίζων Ἡρακλέα γ' ἐσκεύασα;
Οὐ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὦ Ξανθία
Ἀλλ' αἰρόμενός γ' οἴσεις πάλιν τὰ σκεύματα.
Ξα. Τί δ' ἔστιν. οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
Ἃ 'δωκας αὐτός; Δι. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποῶ,
Κατάθου τὸ δέρμα. Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Καὶ τοῖς θεοῖσιν ὠθρέπτω. Δι. ποίοις θεοῖς;
Τὸ δ' ὑποσβολῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενόν,
Ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς, ἀλκιμώτερος ἔσει;
Ξα. Ἀμέλει. καλῶς ἔχ' αὖτ'. ἴσως γάρτοι ποτὲ

Ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
Νοῦν ἔχοντος καὶ φρενᾶς, καὶ
Πολλὰ πολυπεπλυκότος,
Μετακυλινδεῖν αὖθις ἀεί,
Πρὸς τ' οὖ πράττοντα τοῖχον
Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένῳ
Εἰκῆ ἐοικέναι λαβόνθ' αὑτῷ
Σχῆμα. τὸ δ' ἐμπαγρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει θηραμένης,

Δι. Οὐ γὰρ δὴ γελοῖον ὦ εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὤν, σὺ
Σκώμμασι μιλησίοις
Ἀναπεφραγμένος, κινῶν ὀρ-
χηστρίδ' εἶτ' ἤπησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δ' ὃς πρὸς τοῦτον βλέπων,
Τοῦ ῥεβίνθου δραπόμην, οὗ-
τος δ' ἀπ' ὤν αὐτὸς πανοῦργος,
Εἶδε, κἀπ' ἐκ τῆς γαθου
Ῥὺξ παπάξας μου ξέηφε τὴ χορὺς τὴ προθίους.

Ρα. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δοῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος ὅτοσί,
Ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον ἀστελθών ποτε,
Ἐκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν. Πλ. νὴ δία
Ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. Ξα. κακὸν ἥκει τινί;

Ρα. Καὶ πρέα γε πρὸς τούτοισιν αὐάβρας εἰπεῖν,
Ἀνημωβολιαῖα. Ξα. δώσει τὶς δίκην;

Ρα. Καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. Δι. λῆρος ὦ γύαι,
Κὐκ οἶσθ' ὅ, τι λέγεις. Ραν. ὄμενόν με προσδόκας.

Ὁ πὴ κηθόρνης εἶχον, αὐχωνχί σ' ἔπι;
Ρα. Τί δαί, τὸ πολὺ τάμχος ὄκ εἰρηκά πω,
Μὰ δί', ὅδε τ' τυρόνγε τὸν χλωρὸν τάλαν.
Ὅνπερ σωὶ αὐτοῖσι παλαιτοῖς κατήδιε.
Κἄπειτ' ἐπειδὴ τ' χρυσίον ἐπραττόμην,
Ἔβλεψεν ἂς ἐμὲ δειμύ, κἀμυκᾶτό γε.
Ξα. Τούτου πάνυ τοὔργον, ἅτος ὁ τρόπος παντοχοῦ.
Ρα. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσῳᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν
Νὴ δία τάλαινα. Ρλ. νὴ δὲ δείσασαί γέ πω
Ἐπὶ τλὼ κατήλιφ' οὖθις κἀπεπηδήσαμεν.
Ὅ δ' ὤχετ' ὀξάξας γε τὰς φιάθους λαβών.
Ξα. Καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον, ἀλλ' ἐχρὼν τι δρᾶν.
Ρα. Ἴθι δὴ κάλεσον τὸν πρωτάτλω Κλεώνά μοι.
Σὺ δ' ἔμοι γ' ἐκὼν περ ὠθιτύχης, ὑπέρβολον,
Ἵν' αὐτὸν ὠθρίψωμεν. Ρλ. ὦ μαρὰ φαρύγξ,
Ὡς ἡδέως ἂν σου λίθῳ τὼ γομφίους
Κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
Ρα. Ἐγὼ δέγ' ἂς τὸ βαράθρον ἐμβάλοιμί σε.
Ρλ. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
Δρέπανον λαβοῦσ' ὦ τὼ κόλικας κατέτασας.
Ἀλλ' εἶμ' ὠθὶ τὸν Κλεών', ὅς αὐτοῦ τὴμερον
Ἐκπινιεῖται ταῦτα προσκαλεσμένους. *
Δι. Κἀκὼς ἀσχολοίμλω, Ξανθίαν ἐμὴ φιλῶ.
Ξα. Οἶδ' οἶδα τὸνομῶ, παῦε παῦε τοῦ λόγου.
Οὐκ ἂν γενοίμλω Ἡρακλῆς ἄν. Δι. μὰ δαμῶς,
Ὦ Ξανθίδιον. Ξα. κἀτὶ πῶς ἄν, Ἀλκμαίωνος ἐγὼ
Υἱὸς γενοίμλω, δοῦλος ἅμα κἀθνητὸς ὤν.
Δι. Οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμεῖ, κἀδικαίως αὐτὸ δρᾷς.
Κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

Ἀλλ' ἰὼ σε τουλοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
Προῤῥίζος αὐτὸς, ἡγοῦνὴ, τὰ παιδία,
Κἀπιστρέφομαι, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ξα. Δέχομαι τὸν ὄρνιθον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
Χο. Νῶν σὸν ἔργον ἐστ', ἐπειδὴ
Τῶν σολῶν εἵλκυσας, ἰὼ πῦ
Εἶχον ὄξαρχῆς πάλιν,
Ἀναπαίζειν σαυτὸν αἰεί,
Καὶ βλέπειν αὖθις τὸ λεινὸν,
Τὸ θεῖον μεμνημένον,
Ὥσπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
Εἰ δ' ἢ παραλιπὼν ἁλῴσει,
Καὶ βάλῃς τι μαλθακὸν,
Αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη τὰς πάλιν πτερύγας.
Ξα. Οὐκ ἀκούω ὦ νόθου παραινεῖτ',
Ἀλλὰ καὶ τὸς τυγχάνω ταῦτ'
Τἀρπάσωνούμενος.
Ὅτι μὴ οὖν ἰὼ χρησὸν ἦ τι,
Ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσετέ μ', οὐδ' οἶδ' ὅτι,
Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
Μανὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
Καὶ βλέπων' ὀξύγλωσσον,
Δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀνοίγω τῆς θύρας καὶ δὴ φόφον.
Αἰ. Ξωνλεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κωμοκλόπον,
Ἵνα δῶ δίκην, ἀνύετον. Δι. ἥκει τῷ κακῷ;
Ξα. Οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. Αἰ. εἶσιν, καὶ μάχει;
Ὀδύλας, χῶσπερβλίας, χῶπαρδάκας
Χωρεῖτε δευρὶ μάχεσθε τουτωί.

Δι. Εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ
Κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; Ξα. μὰ Δί' ὑπὲρ φυᾶς. *
Αἰ. Σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. Ξα. Καὶ μὲν νὴ Δία
Εἰ πώποτ' ἦλθον δοῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
Ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ ῥιχός.
Καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ.
Βασανίζετ' ἤν γε τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
Κἂν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ' ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
Αἰ. Καὶ πῶς βασανίζω; Ξα. πάντα τρόπον, εἰ κλίμακα
Δήσας, κρεμάσας, ὑσσοχοΐδι μασιγῶν, δέρων,
Σφεβλῶν, ὠδί τε τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
Λίνθους ἐπιθείς, πάντα τἄλλα, πλὴν πρὸσω
Μὴ τύπτε τοῦτον, μὴ δὲ μητέρ' εἰπέτω.
Αἰ. Δίκαιος ὁ λόγος, κἂν τί πυθώσω γέ σοι
Τὸν παῖδα τύπτων, ταργύριόν σοι κείσεται;
Ξα. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. ὅστις γὰ βασανίζ' ἀπαγαγών.
Αἰ. Αὐτὸς μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ,
Κατάθου σὺ τὴν σκηνὴν ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
Ἐνθαυθὰ μηδὲν ψεῦδος. Δι. ἀγοραῖόν τινί,
Ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ', εἰ δὲ μή,
Αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ. Αἰ. λέγεις δὲ τί;
Δι. Ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος ἐγώ.
Τοῦτον δὲ δοῦλον. Αἰ. ταῦτ' ἀκούεις; Ξα. φημὶ ἔγωγε.
Καὶ πολύ γε μᾶλλον ὅστις μασιγωτέος,
Εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
Δι. Τί δῆτ' ἐπειδὴ καὶ σὺ φὴς εἶναι θεός.
Οὐ καὶ σὺ τύπτει, τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
Ξα. Δίκαιος ὁ λόγος. χὤπότερον αὖ νῷν ἴδοις,
Κλαύσαντα πρότερον, ἢ πρότιμήσαντά τι

Τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
Αἰ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως, οὐκ εἰ σὺ γενναῖος ἀνήρ,
Χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
Ξα. Πῶς οὖν βασανιεῖς νῷν δικαίως; Αἰ. ῥᾳδίως.
Πλήγλιν παρὰ πλήγλιν ἑκάτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
Ἰδού, σκόπει γ', ἵν' με παρανινήσαντ' ἴδῃς.
Αἰ. Ἤδη πάταξόν. Ξα. ὦ μὰ δί'. Αἰ. ὦδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Ἀλλ' εἰ μὴ σὺ τονδὶ καὶ πάταξω. Δι. πινίκα;
Αἰ. Καὶ δὴ πάταξα. Δι. κἆτα πῶς οὐκ ἔπαρον;
Αἰ. Οὐκ οἶδα, τυδί δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
Ξα. Οὐ κῶν ἀνύσεις; ἰκπαταί. Αἰ. τί δῆτα τοῦτό.
Μῶν ὠδωνήθης; Ξα. ὦ μὰ δί', ἀλλ' ἐφρόντισα,
Ὁπόθ' ἡράκλεια, τἀντιδόμενοις γίνεται.
Αἰ. Ἄνθρωπος ἱερὸς, δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἰοὺ, ἰού. Αἰ. τί ἔστιν; Δι. ἱππέας γ' ὁρῶ.
Αἰ. Τί δῆτα κλαίεις; Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αἰ. Εἶπειτα περιμᾶς γ' ὀδεῖ; Δι. ὀδεῖ μοι μέλει.
Αἰ. Βαδιστέον γὰρ ἔστιν ὧδὶ τονδὶ πάλιν.
Ξα. Οἴμοι. Αἰ. τί ἔστι; Ξα. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
Αἰ. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἄπολλον, ὅσπου δῆλον, ἢ πυθῶν' ἔχεις.
Ξα. Ἤλγησεν, οὐκ ἤκουσας; Δι. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
Ἰάμβονί πω πώνακτος ἀνεμμνησόμην.
Ξα. Οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σῴδει.
Αἰ. Μὰ τὸν δί' ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
Δι. Ῥόδειδον. Ξα. ἤλγησέν τις; Δι. Ὃς αἰγαίου πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις
Ἁλὸς σὺ βυθέσιν.
Αἰ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δεῦρο πάλιν πω μαθεῖν,
Ὁπότερος

Ὁ πότερος ὑμῶν ὄστι θεός. ἀλλ' εἰπτον,
Ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς μωσεῖ),
Κἠ φερσέφατ', ἄτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.
Δι. Ὀρθῶς λέγεις. ἐβουλόμαν δ' ἂν τοῦτό σε
Πρότερον ποιῆσαι, πρίν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἄδιβηθι καὶ
Ἐλθὲ ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
Τὸν πολιὸν ὀφομένη λαῶν ὄχλον,
Οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ
Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
Δεινὸν ᾠδὸν βρέμεται
Θρηϊκίας χελιδών,
Ἐπὶ βαρύβαρον ἐξομένη πέταλον.
Κελαδεῖ δ' ἀηδίκλαυτον ἀηδόνιον
Νόμον, ὃς ἀπόλεῖται,
Κἂν ἴσαι γένωνται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἡμ. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ὄστι χρηστὰ τῇ πόλει
Ξυμπαραινεῖν, κἀδιδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ,
Ἐξισῶσαι τῇ πολίτας, κἀφελεῖν τὰ πλήματα.
Κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι, φρυίχῳ παλαίσμασιν.
Ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
Αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
Εἶτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι μηδενὶ εἶναι ἐν τῇ πόλει.
Καὶ γὰρ αἰσχρόν ὄστι τῇ μὲν ναυμαχήσαντας μίαν,
Καὶ πλατταμᾶς βύθις εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας,
Κἀδὲ τοῦτ' ἐγὼ γ' ἔχοιμ' ἂν μὴ δικαίως φάσκειν ἔχειν.

Ἀλλ' ἐπαινῶ, μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
Πρὸς δ' τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ,
Καὶ πατέρ' ὐν ἀνεμάχησαν, καὶ πρόσθεν ἡνίκα,
Τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, κἀτυμεῖν οἰς,
Ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὥσπερ σοφώτατοι φύσει,
Πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα,
Καὶ πιτίμους, καὶ πολίτας, ὅστις ἀν ξυναναμάχῃ.
Εἰδὲ ταῦτ' ὀγνωσόμεθα, καὶ ποτε μνησθήμεθα,
Τὴν πόλιν ἢ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ὑπ' ἀγκάλαις,
Ὑστέρῳ χρόνῳ τότ' αὖθις δῦ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Εἰδ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνήρ,
Ἢ φόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
Οὐ πολὺ, δὸς δ' ὁ πίθηκος οὗτος γ' ὁ
Νῦν σχολῶν, Κλεισθένης ὁ μικρὸς,
Ὁ πονηρότατος βαλανεύς, ὁπόσοι
Κρατοῦσι κυκνοστέφρου,
Χθονὸς ἱππίου τε κωνίας,
Καὶ νεμαλίας γῆς,
Χρόνον διαρρίψει, εἰδὼς ὃ τάδ' οὐκ
Εἰρωνικὸς ἔβα, ἵνα μή ποτε κἀ-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Πολλάκις γὰρ ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
Ταὐτὸν, ἔς τε τῶν πολιτῶν τὸν καλόν τε κἀγαθὸν,
Ἔστε παρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
Οὔτε γὰρ τούτοισιν ὄσπερ ἐνεμβάλλομεν ὄμοις,
Ἀλλὰ καλλίστοις ἅπάντων ὡς δοκεῖ νομισμάτων,

Καὶ μόνοις ὀρθῶς ἡσπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις,
Ἔν τε τοῖς ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβαρόποισι πανταχοῦ,
Χρώμεθ' ὅδ' ἐν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
Χθές τε καὶ πρώην ἡσπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι
Τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὴ 'ίσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
Ἄνδρας ὄντας μὴ δικαίους, μὴ καλούς τε κἀγαθούς,
Καὶ ῥαφανίδας σὺ παλαίστρας, μὴ χορούς, μὴ μουσικήν,
Προσελθὲ μ.τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξυνοῖς, μὴ πυρρίαις,*
Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν οἱ πόλις πρότερον
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν ἁμῆ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
Ἀλλὰ καὶ νῦν ὦ νόητοι μεταβαλόντες τὸ φόβους,
Χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις, καὶ κατορθώσασι γὰρ
Εὔλογον, κἄν τι σφαλῆτ', ὀξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
Ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

Αἰ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γενναῖός γ' ἀνὴρ ὁ δεσπότης σου. Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γενναῖος, ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;

Αἰ. Τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ὀξελέγξαντ' ἄν τις, ὅτι δοῦλος ὢν, ἔφασκον εἶναι δεσπότης;

Ξα. Οἴμωξε μενοῦν τἄν. Αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν Εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

Ξα. Χαίρεις ἱκετεύων; Αἰ. μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ, * Ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.

Ξα. Τί δ' ὁ τονθορύζων ὡς ἐκάκ' ἄν πληγὰς λαβὼν Πολλὰς ἀπῆς θύραζε. Αἰ. καὶ τόθ' ἥδομαι,

Ξα. Τί δὲ πολλὰ πράττων. Αἰ. ὡς μὲ δεῖ' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.

Ξα. Ὁ μώγις ζῶν, καὶ παρανθρώπων δεσποτῶν Ὅταν λαλῶσι; Αἰ. μάλα γε πλὴν ἢ μαίνομαι.

Ξα. Τί δὲ τοῖς θύραζε πᾶσι καταλαλῶν. Αἰ. ἐγώ,
Μὰ Δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο καὶ μαίνομαι.
Ξα. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
Καὶ δὸς κύσαι, κἀγὼ σὲ κύσω, καί μοι φράσον
Ῥῶς δῆτα, ὃς ἡμῖν ὄζειν ὁμοιάσηγίας,
Τίς οὗτος οὕνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοή,
Χὠ λοιδορησμός. Αἰ. Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδου.
Ξα. Ἆ. Αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα
Ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ σχάσις πολλὴ πάνυ.
Ξα. Ἐκ τοῦ; Αἰ. νόμος τις αὐθαδὴς ἐστὶ κείμενος,
Ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
Τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ σωτέχνων,
Σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.
Θρόνον δ' ὃ τοῦ πλησίον ἔξῃς; Ξα. μανθάνω.
Αἰ. Ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
Ἕτερός τις αὐτοῦ. τότε δ' παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. Τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
Αἰ. Ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
Ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Ξα. νυνὶ δέ τις;
Αἰ. Ὅτε δὴ κατῆλθεν Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
Τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντοτόμοις,
Καὶ τοῖσι παρακλοίοισι, καὶ τοιχωρύχοις,
Οἵπερ ἐσὶν ἐν ἅδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
Τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ σχοφῶν,
Ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.
Κἄπειτ' ἐπαρθεὶς, ἀντελάβετον τοῦ θρόνου,
Ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. Ξα. κἀκ ἐβάλλετο;
Αἰ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
Ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.

Ξα. Ὁ τῶν πανούργων; Αἰ. νὴ Δί' ὀρθίον γ' ἔσον.
Ξα. Μετ' Αἰσχύλου δ' ἀκήκοαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
Αἰ. Ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθάδε.
Ξα. Τί δῆτ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
Αἰ. Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα κἀμέ φησιν,
Κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. Ξα. κἄπειτα πῶς
Οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
Αἰ. Μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον
Ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν.
Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.
Νυνὶ δ' ἐμέλησεν ὡς ἔφη κλειδημίδης,
Ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
Ἔξειν κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, πρὸς τῆς τέχνης,
Διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς Εὐριπίδην.
Ξα. Τί χρῆμ' ἄρ' ἔστιν; Αἰ. νὴ Δί' ὀλίγον ὕστερον,
Κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
Ξα. Τί δέ, μιαγωγήσουσι τὴν φαγῳδίαν;
Αἰ. Καὶ κρανόνας ὀξοίσουσι, καὶ πήχεις ἐπῶν,
Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε,
Καὶ διαμέτρους, καὶ σφῦρας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
Κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς φαγῳδίας.
Ξα. Ἦ που βαρέως οἶμαι γ' ἂν Αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. Ἔβλεψεν ἂν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. Κεἶτ' ἦ δὴ τίς ταῦτα; Αἰ. τοῦτ' ἐγὼ δύσκολον.
Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν δυσπετῆ.
Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοις σφέρειν ἐστὶν Αἰσχύλος.
Ξα. Πολλοὺς ἴσως νόμιζε τοὶ χορύφους.
Αἰ. Λῆρόν τε πάλλ' ἡγεῖτο, τοῦ γῶναι πέρι

Φύσεις ποιῆτ', εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
Ἐπέρεψαν, ὅτιὴ τ' τέχνης ἔμπειρος ὢν.
Ἀλλ' εἰπώμεν, ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
Ἐσπουδάκωσι κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

Χο. Ἦ που δεινὸν ἐμβρεμέτας, Κορυφαίου
Χόλον εὖ δοθὲν ἔξει.
Ἦνίκ' ἂν ὀξυλάλον πῖδλῃ,
Θήγοντος ὀδόντα
Ἀντιτέχνου. τότε δὴ
Μανίας ὑπὸ δεινῆς,
Ὄμματα στροβήσεται.
Ἔσται δ' ὑψιλόφωντε λόγων
Κορυθαίολα νείκη,
Σκινδαλμῶν τε παραξόνια,
Σμιλεύματά τ' ἐργων
Φωτὸς ἀμωμοσύνου
Φρενοτέκτονος χὐδρός
Ῥῆμαθ' ἱππομάνα,
Φείξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς
Λασιαύχενα χαίταν,
Δεινὸν ἰδιοπώιον ξωαίγων,
Βρυχώμενος ἥσει
Ῥήματα γομφοπαγῆ
Ῥινακιδὸν ἀσσοσῶν
Γηγενεῖ φυσήματι.
Ἔνθεν δὴ σοματουργὸς ἐπῶν
Βασανίστρια λίσσῃ
Γλῶσσ' ἀνελιασομένη φθονερούς
Κινοῦσα χαλινούς,

Ρήματα δαιμονίη,
Καταλεπτολογήσει,
Ρλδυμόνων πολὺν πόνον. ——.

Εὐ. Οὐκ ἂν μεθείμην τῆς θρόνου, μὴ νουθέτει. 830
Κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὼ τέχνω.

Δι. Αἰαχύλε τί σιγᾷς, ἀποθανεῖ γὰρ τῷ λόγῳ.

Εὐ. Ἀποσεμνωεῖται πρῶτον, ἅπερ εἰκὸς τε
Ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτεραυλίετο.

Δι. Ὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.

Εὐ. Ἐγὼ δὲ τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
Ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
Ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα,
Ἀπελάλητον, ἀθμοφακελορρήμονα.

Αἰ. Ἄληθες; ὦ παῖ σῆς ἀρουραίας θεοῦ,
Σὺ δή με ταῦτ' ὢν σωμυλιοσυλλεκτάδη,
Καὶ πωχοποιὲ, καὶ ῥιμοσυρραπτάδη.
Ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. Δι. παῦσ' Αἰαχύλε,
Καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σκλήγχνα θερμαίνου τρόπῳ.

Αἰ. Οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασυστομεῖ.

Δι. Ἄρ' ἄρτι μέλαιναν παῖδ' ἐξενέγκατε.
Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

Αἰ. Ὡς κριτικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
Γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὼ τέχνω.

Δι. Ἐπίσχες οὗτος ὡς πολυτίμητ' Αἰαχύλε.
Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν ὡς τάχιστ' Εὐριπίδη
Ἄπαγε σεαυτὸν ἐκ ποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
Ἵνα μὴ κεφαλαίῳ σε τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
Θένων ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.

Σὺ δ' οὐ μὰ τὸν Δία πρὸς ὀργὴν Αἰσχύλε, ἀλλὰ πρᾴως
Εἰπὲ, ἔλεγχε, λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
Ἀνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
Σὺ δ' ὦ θεῖε ὥσπερ πρῖνος ἐμπεπαθὼς βοᾷς.

Εὐ. Ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι
Δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος εἰ τούτῳ δοκεῖ,
Τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νοῦρα τῆς φαγῳδίας.
Καὶ νὴ δία τὸν Ῥιλέα τε, κἀὶ τὸν Αἴολον,
Καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μᾶλλα τὸν Τήλεφον.

Δι. Σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν, λέγ' Αἰσχύλε.

Αἰ. Ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν σοὶ θάδε,
Οὐκ ὄξισον γάρ ὄστιν ἀγὼν νῶιν. Δι. τί δή;

Αἰ. Ὅτι μὴ ποίησις οὐχὶ σωτέθνηκέ μοι.
Τούτῳ δ' ἂν σωτέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν,
Ὅμως ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα· μὴ

Δι. Ἴθι νυν λιβανωτὸν δοῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
Ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
Ἀγῶνα κεῖναι τόνδε μουσικώτατα.
Ὑμεῖς δὲ ταῖς μούσαις τὶ μέλος προσάσατε.

Χο. Διὸς σύνεδρα παρθένοι, ἀγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους
Ξυνετὰς φρενὰς αἳ καθορᾶτε
Ἀνδρῶν γνωμοτύπων,
Ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
Ἔλθωσι γρεβλοῖσί
τε παλαίσμασιν ἀντιλογοιῶντες,
Ἔλθετ' ἐποψόμεναι
Δυοῖν δεινοτέτοιν σοφοῖν,
Γοργίσασθε ῥήματα,

Γαρατρίσματ' ἐπῶν. νικᾷ γὰρ ἀγὼν
Ὁ δὲ σοφίας μέγας,
Χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
Δι. Εὖ χεσθε δὴ καὶ σφῷν πρὶν τἄπη λέγειν.
Αἰ. Δήμητερ ἣ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
Εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Δι. Ἐπίθου λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Εὐ. καλῶς.
Ἕτεροι γάρ ἆσιν οἷσιν βούχομαι θεοῖς.
Δι. Ἴδιοι τινές σοι νόμμα καινόν; Εὐ. καὶ μάλα.
Δι. Ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Εὐ. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης τρόφιγξ,
Καὶ ξυέσεις, καὶ μυκτῆρος ὀσφραντήριοι,
Ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν αὖ ἅπτωμαι λόγων. 894
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ὠθήσομεν ἀγὼν κορυφαῖον
Γαρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι
Τινὰ λόγων ἐμμέλειαν,
Εἴπτε δεξίαν ὁδόν.
Γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
Οὐδ' ἀκίνητοι φρενῶν
Προσοχὰν οἷ εἰσὶ δοῦναι
Τὸν μὲν, ἀστεῖόν τι λέξειν,
Καὶ κατερρινημένον,
Τόνδ', ἀναστῶντ' αὐτοπρέμνοις
Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
Συσκεδᾷν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
Δι. Ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν, οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
Ἀστεῖα, καὶ μὴτ' εἰκῇ νας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

Εὐ. Καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τῶν ποίησιν οἷός ἄμι,
Ἐν τοῖσιν ὑςάτοις φράσω. τοῦτο γὰρ πρῶτ' ἐλέγξω,
Ὡς ἰὼ ἀλαζὼν καὶ φενάξ, οἵοις τε τὴν θεατὰς
Ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ φρυνίχῳ ῥαφανίδας.
Γρώπισα μὲν γὰρ δήπου σύ γε πινὰ καθίσιν ἐγκαλύψας
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς
Ῥόχημα δ' ἀναφανδίας, γρύζοντας ὧδε τουτί.
Δι. Μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ'. Εὐ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθὸς αὖ
Μελῶν ἐφεξῆς, τέτταρας ξυνεχῶς αὖ, οἱ δ' ἐσίγων.
Δι. Ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇσι σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
Οὐχ ἧττον, ἢ νυνὶ οἱ λαλοῦντες. Εὐ. ἠλίθιος γὰρ ἦθα
Σαφῶς ἰδεῖν. Δι. κἀμοὶ τῷ δοκεῖ. τί δ' οὖν τοῦτ' ἔδρασ' ὀδεῖνας;
Εὐ. Ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθῆτο,
Ὅπου θ' ἡ Νιόβη φθέγξαιτο δή, τὸ δρᾶμα δ' αὖ δύῃ.
Δι. Ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἀρ' ἐφεναπίζόμην ὑπ' αὐτοῦ,
Τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; Εὐ. ὅτ' οὖν ὀξελέγχω.
Κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα λῃρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα
Ἤδη μεσοῖν, ῥῆμα τ' αὖ βόειον δώδεκ' εἶπεν,
Ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμορωπὰ,
Ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις. Αἰ. οἴμοι πέλας. Δι. σιώπα.
Εὐ. Σαφὲς δ' οὐδὲν εἶπεν οὐδὲ σύ. Δι. μὴ πρίε τὴν ὀδόντας.
Εὐ. Ἀλλ' ἢ σκαμανδρους, ἢ τέφρους, ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας
Γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥῆμα θ' ἱππόκρημνα,
Ἃ ξυμβαλεῖν ἁ ῥᾴδιον ἰὼ. Δι. νὴ τὼ θεοὺς ἔγωγ' ἄν
Ἤδη ποτ' αὐ μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς δι' ὑπνοῦ πνίσαι
Τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ὄδιν ὄρνις.
Αἰ. Σημεῖον αὖ ταῖς ναυσὶν ὦ μαθέσατ' ἐνεγέγραπτο.
Δι. Ἐγὼ γὰρ ὃν φιλοξένου γ' ὤμην ἔρυξιν εἶναι. *
Εὐ. Εἶτ' αὖ φαγῳδίαις ἐχρῆν καλεκτρυόνα ποιῆσαι;

Αἰ. Σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις;
Εὐ. Οὐχ ἱππαλεκρυόνας μὲν δί' ὃν ῥαγελάφους ἄπερσυ;
Ἀντοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς μηδικοῖς γράφουσιν,
Ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ πρῶτον μὲν βύβις,
Οἰδοῦσαν ὑπὸ ἡμπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
Ἵν' ἀχνυμένη μὴν πρώτιστον αὐτῇ, καὶ τὸ βυρρὶς ἀφεῖλον,
Ἐπυλλίοις, καὶ πετάλοις, καὶ τουτλίοισι μίκροῖς
Χυλὸν διδοὺς σωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων, ἀπ' ἤθων. *
Εἶτ' ἀνέφερον μονῳδίας, κιθαρῳδοφῶντα μυννίς, *
Εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοιμ' ὀδὰξ ἐμπεσὼν ἔφυρεν.
Ἀλλ' ὀξυὼν πρώτισα μού μοι τὸ γένος εἶπεν βύβις
Τοῦ δράματος. Αἰ. πρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτῆς.
Εὐ. Εἶτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, ὀδὴν παρῆκ' αὖ ἀργόν.
Ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος, οὐδὲν ἧττον.
Χὠ δεσπότης, χἡ παρθένος, χἡ γραῦς αὖ. Αἰ. εἶτα δῆτα
Οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτα χρὴν τολμῶντα; Ε. μὰ Δ' ἀπόλλω,
Δημοκρατικὸν γὰρ αὖτ' ἔδρων. Δι. τοῦτὶ μὲν ἔασον ὦ τᾶν.
Οὐ σοὶ γάρ ἐστι πρίπατος κἀλλίστα πρίγε τούτου.
Εὐ. Εἶτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα. Αἰ. φημὶ κἀγώ,
Ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελον μέσος διαῤῥαγῆναι.
Εὐ. Λεπτῶντε κανόνων ἐσβολὰς, ἐπῶντε γωνιασμοὺς
Νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
Καχυποτοπεῖσθαι, πανοεῖν ἅπαντα. Αἰ. φημὶ κἀγώ.
Εὐ. Οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξυώκεσμεν,
Ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην, ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,
Ἢ λεγχον ἂν μου τὴν τέχνην, ἀλλ' οὐκ ἐνεμπολάκησαν,
Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποστάσας, οὐδ' ὀξέπλητον αὐτούς,
Κύκνους ποιῶν καὶ μέμονας, κωδωνοφαλαροπώλους,
Γνάσει ἢ τῷ τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.

Τούτου μὲν οὖν Φορμίσιος, μεγαίνετός θ' ὁ μάνης,
Σαλπιγολογχυπνάδλαι, παρηθσμοπιτυοκάμπαι.
Οἰμοῖ ἰώ, Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ ηθμφός.

Δι. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
Ὃς λῶ καινῆς που πέδης καὶ πλησίον παρασῇ,
Ρέπωκεν ἔξω τῶν καλῶν, οὐ χῖος ἀλλὰ κῖος.

Εὐ. Τοιαῦτα μέντοι γὼ φρονεῖν, — 921 πτίγος
Τούτοισιν εἰσηγησάμην,
Λογισμὸν σὺν θεὶς τῇ τέχνῃ,
Καὶ σπέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
Ἅπαντα καὶ δεδιδύαι
Τἀπ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
Οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρότθ,
Κἀνασκοπεῖν, πῶς τθτ' ἔχει,
Ροῦ μοι τοδί, τὶς τθτ' ἔλαβε.

Δι. Νὴ τοὺς θεούς, ναὶ μὰ γοῦ Ἀθη-
ναίων ἅπας τις ἀστῶν,
Κέκραγε πρὸς τὴν οἰκέτας,
Ζητεῖ τε ποῦ 'στιν ἡ χύτρα,
Τίς τὸν κεφαλὸν ἀπεδίδοκε
Τῆς μανίδος, τὸ βύβλιον
Τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι,
Ροῦ τὸ σπόρδιον τὸ χθεσινόν,
Τίς τ' ἐλάας παρέβαγε,
Τέως δ' ἀβελτερώτεροι
Κεχηνότες μαμμάκυθοι
Καὶ μελιτίδαι κάθηντο. *

Χο. Τάδε μὲν λύσεις φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Σὺ δὴ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις μόνον ὅπως

Μήσ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας,
Ἐκ χὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν.
Δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
Ἀλλ' ὅπως ὦ γενναῖε
Μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
Ἀλλὰ συσείλας, ἄκροισι
Χρώμενος τοῖς ἰδίοισιν,
Εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
Καὶ φυλάξεις, ὥὡίκ' ἂν ὁ
Ῥυθμὸς λεῖον,
Καὶ κατθεσηκὸς λάβῃς.
Ἀλλ' ὦ πρῶτος τ' ἐλλιῶν πυργώσας ῥήματα σεμνὰ, } ἀντικατακέλευσμος — 1000
Καὶ κατμήσας φαγιηὸν λῆρον, θαῤῥῶν τ' κρουνὸν ἀφίει. } ἀντεπίῤῥημα
Α. Θυμοῦμαι μὲν τῆξ ὠτυχίᾳ, καί μοι τὰ ὠλάγχν' ἀγανακτεῖ,
Εἰ πρὸς τ' τον δεῖ μ' ἀντιλέγειν, ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀχωρεῖν με,
Ἀπόκριναί μοι, τίνος ἕνεκα χρὴ θαυμάζειν αὖ δρα ποιητάν.
Εὐ. Δεξιότητος, ἣν ουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποοῦμεν
Τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσι. Αἰ. τ' ἂν ἐμὴ πεποίηκας,
Ἀλλ' ἐκ χρηστῶν κ' γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
Τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι. Δ. τεθνάναι, μὴ τ' τον ἐρώτα.
Α. Σκέψαι τοίνυν γ' οἵους αὐτὸς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
Εἰ γενναίους, κ' τεραπήχεις, κ' μὴ διαδρασιπολίτας,
Μήτ' ἀγοραίους, μήτε κβάλους ὥσπερ νῦν, μηδ' πανοῦργους.
Ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, κ' λόγχας, κ' λευκολόφους φυσῶντας,
Καὶ πήλικας, κ' κνημῖδας, κ' θυμοὺς ἐπ' αβοείους. (λεῖας,
Εὐ. κ' δὴ χωρεῖ τατὶ τὸ κακόν. Δ. κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιρίψει.
Εὐ. Καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτὸς ὅπως ἀνδρείους ἐδίδαξας.
Δι. Αἰσχύλε λέξον, μὴδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
Α. Δρᾶμα ποιήσας κρέος μεσόν. Ε. ποῖον. Α. τοὺς ἐπ' ὠδὴ θή
(βας,

Ὁ θεασάμενος πᾶς αὔτις ἀνὴρ, ἡράσθη, δεῖος εἶναι.
Δι. Τοῦτ' μοί σοι κακὴν εἴργασαι. θηβαίας γὰρ πεποίηκας
Ἀνδρειοτέρας ἐς τὸ πόλεμον, ἢ τούτου ἕνεκα τύπτω.
Ἀλλ' ὑμῖν αὖθ' ὅξιον ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐμὲ τοῦτ' ἐράπευθε.
Εἶτα διδάξας τὴν Ῥέρσας, μετὰ ταῦτ' ἐθυμεῖν ἐδίδαξα
Νικᾶν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους, ἡδομένους ἔργον ἄριστον.
Δι. Ἐχάρην γοῦν λύρᾳ ἥκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος.
Ὁ χορὸς δ' ὑθὺς τῷ χεῖρ' ὠδὶ ξυγκρούσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.
Αἰ. Ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ'
Ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται). (ἀρχὴς
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε, φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ὁδὰς ἀκέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς. Ἡσίοδος δὲ
Γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους. ὁ δ' θεῖος Ὅμηρος
Ἀπὸ τοῦ, πλὴν ἢ κλέος ἔσχε πλεῖστ' ὅτι χρὴς ἐδίδαξε,
Τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; Δ. ἡμεῖς δ' παντοκλέα γε
Ἐδίδαξεν ὅμως τὸ σκαιότατον. πρώην γὰρ Πατρόκλῳ ἔπεμπεν *
Τὸ κρανίος πρῶτον πεδησάμενος, τὸ λόφον ἢ μελ' ἐπιδήσῃ.
Αἰ. Ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν ἢ λάμαχος ἦρξ.
Ὅθεν ἢ μὴ φρῖ' ἀσωμαχεμύη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
Γερόκλ, Τδύκρ, Θυμολεόντ, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
Ἀντεκτείνειν αὖτ' τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
Ἀλλ' μὰ δί' ἀφάνδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδ' αθηναίας,
Οὐδ' οἶδ' εἰ ἦν τιν' οὐκ ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
Εὐ. Μὰ δί', ἀλλ' ἐπῆν ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Αἰ. μηδέγ' ἐπείη.
Ἀλλ' ὠδί σοί τοι ἢ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ πιμαθοῖτο.
Ὥστε γε κἀυτόνομε κἀπῶνέβαλεν. Δ. νὴ τὸ δία τογέτοι δή
Ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοφρίας ἐποίεις αὐτὸς, τούτοισιν ἐπλήγης.
Ε. ἢ τί βλάπτω σ' ὦ κέτλι ἀνδρ' τὴν πόλιν αἰ μὴ αθηναίοισι.
Δ. Ὅτι γενναίους ἢ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπτασας

Κώνεια πίνειν, αἰχωθείσας διὰ τὴν σοὺς βελτεροφόντας.
Ε. Ρότερον δ' ἦκ ὄντα μῶν τοιοῦτον πτερφαίδρας ξυνέβην᾽α.*
Α. Μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ' ἀλλ' ἀποκρύπτειν χὠπόταν μ' τόγε ποιητὴν
Καὶ μὴ θέλειν, μὴ δ' διδάσκειν, τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
Ἔστιν διδάσκαλος, ὅστις φράζει, τοῖς δ' ἥβωσι ποιηταὶ (τὴν,
Ραὺν δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Ε. ὦ δαῖ σὺ λέγῃς, λυκάβη=
Καὶ παρασῶν ἡμῖν μεγέθη, τί τ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν; (κη
Οὗ χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; Α. ἀλλ' ὦ κακοδαίμων αὐάγ
Μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν, ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
Κἄλλως εἰκὸς τὴν ἡμετέρας τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι.
Καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν,
Ἀμὲ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. Ε. τί δράσας;
Αἰ. Πρῶτον μὲν τὴν βασιλεύοντας, ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵν' ἐλεεινοὶ
Τοῖς ἀνθρώποις φαίνωντ' εἶναι. Ε. τί τ' ἂν ἔβλαψα τί δράσας;
Αἰ. Οὔκουν ἐθέλειγε φιλαρχεῖν πλουτῶν ἀδελεῖς διὰ ταῦτα,
Ἀλλ' εὐρακίοις πειθόμενος, κλάειν καὶ φιλοπένεσθαι.
Δι. Νὴ τὸν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων ἄλωνι ἐρίων ὑπένερθε.
Κἄν ταῦτα λέγων ὀξαπατήσῃ, παρὰ τὴν ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
Αἰ. Εἶτ' οὖν λαλιὰν ἀπωτηλοῦσαι καὶ σωμυλίαν ἐδίδαξας.
Ἢ ξενικώσειν τάστε παλαίσρας καὶ τὰς πυγὰς συέφιλε,
Τῶν μειρακίων σωμυλλομένων, καὶ τὴν παράλυσ' ἀνέπεισεν,
Ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσι, καίτοι τότε γ' ὠϊκ' ἐγὼ ζῶν,
Οὐκ ἐπίσαντ', ἀλλ' ἢ μάζαν καλέσαι, καὶ ῥυπαπαῦ φυσᾶν.
Δι. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσαρδεῖν γ' ἐς τὸ σῶμα τῷ θαλάμακι,
Καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσιτον κἀκβαλεῖν τινὰ λωποδυτῆσαι.
Νυνὶ δ' αὐτὴ πλέγει, κοὐκ ἔτ' ἐλαύνει,
Καὶ πλεῖ δρυεῖ, κἀνθις ἐκεῖσε.
Αἰ. Ποίων δὲ κακῶν ἦν αἴτιος ἐς;
Οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος;

Καὶ πικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς.
Καὶ φασκούσας ὃ ζῶ τὸ ζῶ;
Κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
Ὑπὸ γραμματέων ἀνεμέσωθη,
Καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
Ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί,
Λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν,
Ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυί.

Δι. Μὰ δί' ὃ δῆθ'. ὥστ' ἀπεφαινάθλιν,
Γναθλιαίοισι γελῶν ὅτε δὴ
Βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει νύφας,
Λύχνος, πίων, ὑπολειπόμενος,
Καὶ δεινὰ ποιῶν, κᾆθ' οἱ κεραμῆς
Ἐν τοῖσι πύλαις, παίουσ' αὐτὸν
Γαστέρα, πλευρὰς, λαγόνας, πυγήν.
Ὁ δὲ τυπτόμενος τοῖσι πλατείαις
Ὑποπερδόμενος
Φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφυγε. 1098 (χε).

Χορὸς Χο. Μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρὸς ὁ πόλεμος ἔρ
Χαλεπὸν δ' ἂν ἔργον διαιρεῖν, ὅταν ὁ μὲν, τείνῃ βιαίως,
Ὁ δ' ἐπαναχρέφειν δυνήται κᾆπεισθαι τορῶς.
Ἀλλὰ μὴν ἔν ταυτῷ κἀθηδον.
Ἐσβολαὶ μὲν εἰσι πολλαὶ, χἄτεραι σοφισμάτων.
Ὅ, τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
Λέγετον, ἔπιτον, ἀναδιχάρετον,
Τά τε παλαιὰ, κἀν τὰ καινά.
Κἄπειτ' ἐνδυέτον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
Εἰ ὃ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία πρόσῃ,

Τοῖς

Τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γιγνώσκειν λεγόντοιν.
Μισῶ ὀρρωδεῖτε τοῦθ' ὡς ἀεὶ οὕτω ταὐτὸν ἔχει.
Ἐστρατευμένοι γάρ ἅσι
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά,
αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράτισται.
νῦν δὲ καὶ παρηθλωται.
μισῶ οὖν δεῖσθον, ἀλλὰ
ῥᾴδιον ἐπέξιτον, θεατῶν γ' ἕνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.
Εὐ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτῷ τῷ πρόλογούς σου φέρομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον αὖ φαγῳδίας μέρος,
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἁμῶς τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Δι. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; Εὐ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι λόγον ὅξ ὀρεσίας λέγε.
Δι. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ, λέγ' Αἰσχύλε.
Αἰ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῴων ἐποπτεύων κράτη
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχος τοῖς τοῦμοῖς.
ἥκω γὰρ ἃς ἐμοῦ τελῶδε καὶ καταρχόμαι.
Δι. τοῦτων ἔχεις φέγειν τί; Εὐ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Δι. ἀλλ' ὧδε πάντα ταὐτὰ γ' ἐς ἀλλ' ἢ ῥίαι.
Εὐ. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσιν ἁμαρτίας.
Δι. Αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν, ἢ ἐμὲ μὴ,
πρὸς ῥισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
Αἰ. ἐγὼ σιωπῶ τῷ λέγ'; Δι. ἂν πείθῃ γ' ἐμοί.
Εὐ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν ἀρχαῖον γ' ὅσον.
Αἰ. ὁρᾷς ὅπλα ῥεῖς. Δι. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
Αἰ. πῶς φῂς μ' ἁμαρτεῖν. Εὐ. αὖθις ὄξαρχος λέγε.
Αἰ. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῴων ἐποπτεύων κράτη.

Εὐ. Οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' αὐτὴ τῷ τύμβῳ λέγει,
Τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος. Αἰ. ὄκνα ἄλλως λέγω.
Εὐ. Πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο,
Αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
Δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
Αἰ. Οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον,
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλα λέγων,
Ὅτι πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
Εὐ. Ἔτι μεῖζον ὀξήμαρτες, ἢν γὼ βλέπω.
Εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας.
Δι. Οὔτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Δι. Διόνυσε πίνεις οἶνον ὄκνα ἀνθοσμίαν.
Δι. Λέγ' ἕτερον αὖθ'. σὺ δ' ὠθοῦ πάρει τὸ βλάβος.
Αἰ. Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αὐτοῦ μένῳ.
Ἥκω γὰρ ὡς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Εὐ. Δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
Δι. Ῥᾴς δὶς. Εὐ. σκόπει τὸ ῥῆμ', ἐγὼ δέ σοι φράσω.
Ἥκω γὰρ ἐς γῆν φησι, καὶ κατέρχομαι.
Ἥκειν δ', ταυτὸν ὅτι τῷ κατέρχομαι.
Δι. Νὴ τὸν δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
Χρῆσον σὺ μάκτραν, ἣ δ' ὃ βούλει καρδόπου.
Αἰ. Οὐ δῆτα τοῦτό γ' ὦ κατεσωμυλμένε,
Ἄνθρωπε ταὐτὸς ἀλλ' ἕτερος ἔχον.
Εὐ. Ῥᾴς δή. Δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
Αἰ. Ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἐσθ' ὅτῳ με τῇ πάρας.
Χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
Φεύγων δ' ἀνὴρ, ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
Δι. Εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω, τί σὺ λέγεις βδελυρίδη.
Εὐ. Οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἵκαδε.

Λέθρας γὰρ ἦλθεν ὁ πιθὼν τὴν κυρίαν.
Δι. Εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὦ, πλέγεις δ' ὃ μανθάνω.
Εὐ. Ῥέρανε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἴθι πέρανε σὺ
Αἰσχύλ' ἀνύσας. σὺ δ' ἐς τὸ κανὸν ἀπόβλεπε.
Αἰ. Τύμβος δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κυρύσσω πατρὶ
Κλύειν ἀκοῦσαι. δὺ τοῦτ' ἔτερον αὖθις λέγει,
Κλύειν ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.
Δι. Τεθνηκόσι γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σὺ,
Οἷς δὶς λέγοντες ὀξινύμεθα.
Αἰ. Σὺ δ' πῶς ἐποίεις τὴν πολυλογίαν. δὺ. ἐγὼ φράσω,
Κἄν που δὶς εἴπω ταυτόν, ἢ τρὶς ἢ πλέω
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπυσον.
Δο. Ἴθι δὴ λέγ'. οὐ γὰρ μὰ σ' ἔγωγ' ἀκουστέα,
Τῶν σῶν πολλῶν τὴς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
Εὐ. Ἦν οἰλίπους τὸ πρῶτον δύτυχὴς ἀνήρ.
Αἰ. Μὰ τὸν δί', οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
Ὅντινά γε πρὶν μὴν ἢ φυῶσι Ἀπόλλων ἔφη,
Ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα πρίν περ γενέσθαι,
Ῥῳδίως ἂν ἦν τὸ πρῶτον δύτυχὴς ἀνήρ.
Εὐ. Εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
Αἰ. Μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ', οὐ μενοῦν ἐπαύσατο.
Ῥᾳδίως γὰρ, ὅτε δὴ πρῶτον μὴν αὐτὸν γενόμενον
Χειμῶνος ὄντος ὄρεθεσαν ἐν ὀρόφῳ,
Ἵνα μὴ κραφεὶς, γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
Εἶθ' ὡς πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε.
Ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος.
Καὶ πρός γε τούτοις, τὼ ἑαυτοῦ μητέρα,
Εἶτ' ὄρετύφλωσεν αὐτόν. Δι. δύσλαιμον ἀρ' ἦν,
Εἰ κἀρρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.

Εὐ. Λιρεῖς. ἐγὼ ὁ τῷ πρώτῳ κακῶς ποιῶ.
Αἰ. Καὶ μὰ τὸν Δί', οὐκ ἔστ' ἔπος γέ σου κενὸν,
Τὸ ῥῆμ' ἔκασον, ἀλλὰ σοὶ τοῖσι θεοῖς,
Ἀπὸ λικυθίου σου τῷ πρώτῳ διαφθερῶ.
Εὐ. Ἀπὸ λικυθίου σὺ τῷ ἐμῷ; Αἰ. σὺ γὰρ μόνος.
Ῥοιᾶς γὰρ ὄντως, ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν
Καὶ κωδάριον, κἀκ λικύθιον, κἀκ θυλάκιον,
Ἐν τοῖς ἰαμβείοισι, δείξω δ' αὐτίκα.
Εὐ. Ἰδὲ σὺ δείξεις; Αἰ. φημί. Δι. καὶ δεῖ χἠ λέγειν.
Εὐ. Αἴγυπτος ὡς ὁ πλεῖστος ἔσκαρται λόγος,
Ξυὼ παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών. Αἰ. λικύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Τουτὶ τί λῷ τὸ λικύθιον. ὃ κλαύσεται;
Λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα κἀγὼ πάλιν.
Εὐ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι κἠνεβρῶν δοραῖς
Κατασπὸς εὐ πεύκαισι παρνασὸν κάτα
Ῥιδᾷ χορεύων. Αἰ. λικύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς λικύθου.
Εὐ. Ἀλλ' ὄδὲν ἔσται πρᾶγμα. πῶς γὰρ τουτονὶ
Τὸν πρόλογον ἔχ' ἔξει προσάψαι λήκυθον,
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ διδαμονεῖ.
Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἀθλὸς, ὃκ ἔχει βίον,
Ἢ δυσγενὴς ὤν. Αἰ. λικύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Εὐριπίδη. Εὐ. τί ὄδιν. Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
Τὸ λικύθιον γὰρ τουτό γε πνεύσεται πολύ.
Εὐ. Οὐδ' ἂν μὰ τὼ δήμητρα, φροντίσαιμί γε.
Νωὶ γὰρ αὐτῷ τῷ πόῃ ἐκκενώσεται.
Αἰ. Ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, κἀπέχου τῆς λυκύθου.
Εὐ. Σισυφίδιόν ποτ' ἄσυ Κάλλιος ἐκλιπὼν

Ἀγλώορος παῖς. Αἰ. λικύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπείσω τιὼ λήκυθον,
Ἵνα μὴ διακναίσῃ τὸ πρόγονος ἡμῶν. Εὐ. τί δέ.
Ἐγὼ πρίωμαι τῶδ'; Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί,
Εὐ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προγόνους ἔξω λέγειν,
Ἵν' οὗτος ἄχ ἕξει προσάψαι λήκυθον,
Ῥέλοφ' ὁ ταντάλειος εἰς πᾶσαν μολὼν
Θοαῖσιν ἵπποις. Αἰ. λικύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τιὼ λήκυθον.
Ἀλλ' ὦ γάθ' ἔπι καὶ νῦ ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ.
Λήψει γὰρ ὀβολοῦ, πάνυ καλῶ γε κἀγαθῶ.
Εὐ. Μὰ τὸν δί' οὔπω γ'. ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοὶ,
Οἰνοῦς ποτ' ἐκ γῆς. Αἰ. λικύθιον ἀπώλεσεν.
Εὐ. Ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν λίχον,
Οἰνοῦς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
Θύων ἀπαρχάς. Αἰ. λικύθιον ἀπώλεσε.
Δι. Μεταξὺ θύων, κἀτίς αὖθ' ὑφείλετο.
Εὐ. Ἔ'' αὖτον ὦ τᾶν. πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω,
Ζεὺς ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
Δι. Ἀπολεῖσ' ἐρεῖ γὰρ λικύθιον ἀπώλεσεν.
Τὸ λικύθιον γὰρ τοῦτ' αὖθι τοῖς προγόνοισί σου,
Ὥσπερ τὸ σῦκ' αὖθι τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
Ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ πάπου.
Καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὖτον ἀποδείξω κακὸν,
Μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὐτ' ἀεί.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται.
Φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
Τίν' ἄρα μέμψιν γ' ἐποίσει

Ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δή,
Καὶ κάλλιστα μέλη ποιή
σαντι τῶν ἔπι νῦν ὄντων.
Θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη,
Μέμφατό ποτε τοῦτον
Τὸν βακχεῖον ἀνάκτα
Καὶ δέδοικ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

Εὐ. Ῥᾴνυ γε μέλη θαυμαστὰ δείξει δὴ τάχα.
Εἰς σὺ γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξωτεμῶ.

Δι. Καὶ μὰ λογοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.

ΔΙΑΥΛΙΟΝ ΠΡΟΣΑΥΛΕΙ.

Εὐ. Φθιῶτ' Ἀχιλλοῦ, τί ποτ' ἀνδροδαΐκτον ἀηδὼν
Ἰήθπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
Ἑρμᾶν μὰ πρόγονον
Τίομεν γένος οἱ πὰξ λίμναν,
Ἰήθπον ἃ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. Δύο σοι ἠθπω Ἀιχύλε τούτω.

Εὐ. Κύδις Ἀχαιῶν Ἄρεός
Πολυκοίρανε μυίθακέ μου παῖ,
Ἰήθπον ἃ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. Τρίτος Ἀιχύλε σοι ἠθπος ἕτος.

Εὐ. Εὐφαμεῖτε μελιασονόμοι
Δόμων ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν,
Ἰήθπον ἃ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δο. Κύκλιός ἁμιθροεῖν ὅσιον κράτος
Ἄισιον ἀνδρῶν.

Εὐ. Ἰήθπον ἃ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. Ὠζοῦ βασιλοῦ τὸ χρῆμα τῶν ἠθπων ὅσον.
Ἐγὼ μὰ ἓν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

ὑ πὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.

Εὐ. Μὴ πρίν γ' ἀκούσῃς χἀτέρων τάσιν μελῶν
Ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων ἁρμοσμένων.

Αἰ. Ἴθι δὴ πέραινε, κἀκόπου μὴ φροντίθει.

Εὐ. Ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος ἐλαύνων ἥβαν
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόβρατ
Σφίγγας δυσαμερίαν
Γρύτανιν κώας πέμπει
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόβρατ,
Ξὼ λοιὶ κἀχοὶ πράκτορι
Θούριος ὄρνις,
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόβρατ.
Κυρεῖν παρακαχῶν,
Ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
Τὸ φλαττοφλαττόβρατ.
Τὸ συγκλινὲς ἐπ' αὐλαντι,
Τὸ φλαττοφλαττόβρατ.

Δι. Τί τὸ φλαττόβρατ' τοῦτ' ἔστιν ἐκ μαραθῶνος, ἢ
Ῥόθιον σωέλεξας ἰμονιοσρόφου μέλη.

Αἰ. Ἀλλ' ὧν ἐγὼ μοῦ ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
Ἤνεγκον αὖθ' ἵνα μὴ 'τ αὐτὸν φρυίχῳ
Λειμῶνα μουσῶν ἱερῶν ὀφθείω δρέπων.
Οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μοῦ φέρει πορνιδίων
Σκηλιῶν μελίπου κἀκαρνικῶν αὐλημάτων
Θριώων, χορείων, τάχα δ' ὁλωθήσεται,
Ἐνεγκάτω τις γὰρ τὸ λύριον, καί τοι τί δεῖ
Λύρας αὐδὴ τοῦτον, πᾶ' στιν ἡ τοῖς ὀρτύγοις
Ἀὐτὴ κροτοῦσα, δεῦρο μοῦ' Εὐριπίδου.
Πρὸς ὧν πῆ' ὠδὴ δεῖα ταῦτ' ἄδειν μέλη.

Δι. Αὖπη πόθ' ἡ μῶσ' ὧδε λεσβίαζεν, οὔ.

Αἰ. Ἀλκυόνδ' αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
Κύμασι σωμύλλεται,
Τέγγουσαι νοτερῆς πτερῶν,
Ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι,
Αἰθυῖ πωρόφιοι κλ' γωνίας
Εἰ ἆ ἆ ἆ ἆ ἆ ἁλίαστε δακτύλοις φάλαγγδ',
Ἰσότονα πνεύματα καὶ
Κερκίδος ἀοιδῷ μελέτας.
Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
Ῥῳθιάδας κιανεμβόλοις
Μαντεῖα καὶ σαλίοις,
Οἰναίθας γάνος ἀμπέλου,
Βόμβυος ἔλιγξε παυσίπονον
Περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας,
Ὁρᾷς γὰρ πόδα τῶτον; Δι. ὁρῶ.

Αἰ. Τί δαί τῶτον; ὁρᾷς; Δι. ὁρῶ.

Αἰ. Τοιαῦτα μεύ τοι σὺ ποιῶν,
Τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν
Ἀνὰ τὸ δωδεκάμηχανον
Κυρλαΐνης μελοποιῶν;
Τἀμὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, βούλομαι δ' ἔπι
Τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
Ὦ νυκτὸς κελαινοφεγγὲς
Ὄρφνα, τίνα μοι δύσιον
Ὄνειρον πέμπεις ὀξ ἀφανῆς,
Ἀΐδα πρόσωπον,
Τυχεῖν ἄψυχον ἔχοντα,
Μελαίνας νυκτὸς παῖδα,

φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
Μελανονευείμονα,
φόνια φόνια δερηθμενον,
Μεγάλας ὄνυχας ἔχοντα.
Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε.
Κάλπισιτ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε,
θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς κἀθεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
Ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τὸτ' ἐκεῖν'. ἰὼ ξωὸι νθι,
τάδε τέρατα δεχοάδαι,
τὸν ἀλεκτρυόνα μὰ ξωαρπάσασα φρύδη πλύκη
Νύμφαι ὀρεσίγονοι
ὦ μανίαι ξύλλαβε.
Ἐγὼ δ' ἀτάλαινα προσέχασ' ἔτυχον,
Ἐμαυτῆς ἔργοισιν
λίνα μεσὸν ἄρακτον,
εἰ ἢ ἢ ἁλίασυσα χεροῖν.
Κλωσῆρα ποιᾶσ' ὅπως κνεφαίος
Ἐς τὶὼ ἀγορὰν φέρασ' ἀποδοίμαν.
Ὁ δ' ἀνέπατ' ἀνέπατ' ἐς αἰθέρα
Κυφοτάτους περύγων ἀκμαῖς.
Ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπεν,
Δάκρυα δακρυάτ' ἀπ' ὀμμάτων,
Ἔβαλον ἔβαλον ἀτλαίμων.
Ἀλλ' ὦ κρῆτες ἴδης τέκνα,
Τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμύνατε
Τὰ κῶλατ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι

Τὼ οἰκίαν. ἅμα δὲ
Δίκτυννα παῖς ἀρτέμις
Καλὰ, τὰς κωμικὰς
Ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων
Ραντα χῖ. σὺ δ' ὦ δίος
Δι πύρους αὐέχουσα λαμπάδας,
Ὀξυτάτην χεροῖν ἑκάτα
Ραραίφιον εἰς πλύκας, ὅπως
Εἰσελθοῦσα φωράσω.
Δι. Ραύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.
Αἰ. Κἀμοί γ' ἄλις.
Ἐπὶ τὸν σαθμὸν γὰρ ἀγαγεῖν βούλομαι,
Ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὼ ποιητὼ μόνος.
Τὸ γὰρ βαρὸς νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
Δι. Ἴ' τε δοῦρο νῶ, εἴπέρ γε δεῖ κἀκ τοῦτό με
Ἀνδρῶν ποιητὴ τυροπωλῆσαι τὼ τέχνω.
Χο. Ἐπιπονοί γ' οἱ δεξιοί.
Τὸ δὲ γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
Νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων.
Ὅ τις αὖ ἐπενόησεν ἄλλος;
Μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' αὖ εἴ τις
Ἔλεγέ μοι τῶν ὠθητυχόντων
Ἐπειθόμην ἀλλ' ᾠόμην αὖ
Αὐτὸν αὐτὰ λήρειν.
Δι. Ἴ' θι νῶ παρίστασθον παρὰ τὼ πλάσιγ'. Αἰ. ἰού.
Δι. Καὶ λαβομένω, τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἶπατον,
Καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν αὖ ἐγὼ σφῶν κέκυσω.
Αἰ. Ἐχόμεθα. Δι. τοῦπος νῶ λέγετον ὠθὶ τὸν σαθμόν.
Εὐ. Εἶθ' ὠφελ' ἀργοὺς μὴ διαπλᾶσθαι σκάφος.

Αἰ. Σπεῦχειὲ ποταμὲ, βύνομοίτ' ἀδιςροφαί.
Δι. Κόκκυ μεθεῖτε καὶ πολύγε κατωτέρω
χωρεῖ ὸ τῦδε. Εὐ. Καὶ πῖποτ' ἐςὶ ταὔπος;
Δι. Ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἐμοποιλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ πάρειχ.
Σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπερωμενίον.
Εὐ. Ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, κἀνπιςκαάτω.
Δι. Λάβεσθαι τοίνυν αὖθις. Εὐ. ἤν' ἰδού. Δι. λέγε.
Εὐ. Οὐκ ἔςι πειθοῖ ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
Αἰ. Μόνος θεῶν γὰρ θανάτου, οὐ δώρων ἐρᾷ.
Δι. Μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ ὸ τῦδέγ' αὖ ῥέπει.
Θανάτον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
Εὐ. Ἐγὼ δὲ πειθῶ γ' ἕπος ἀρίς' ἐρημενίον.
Δι. Πειθὼ δὲ κὄφον ὄςι καὶ νοῶ οὐκ ἔχον,
Ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυσάθμων,
Ὅ τι σοι κατελξει κατερόν τε καὶ μέγα.
Εὐ. Φέρε ποῦ τοιῦτο δῆτα μοῦςί, ποῦ φράσω.
Δι. Βέβλκε Ἀχιλλοῦς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
Λέγοιτ' αὖ, ὡς αὖτηῖσι λοιπὴ σφῶιν τάσις.
Εὐ. Σιδηροβελθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
Αἰ. Ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, καὶ νεκρῷ νεκρός.
Δι. Ἐξεπάτηκεν αὖ σε καὶ νῷ. Εὐ. τῷ, ῥόπῳ;
Δι. Δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύω.
Οὓς οὐκ ἂν ἄραντ' ὄδ' ἐκάλουν Αἰγύπτιοι.
Δι. Καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν ταθμὸν
Αὖθις, τὰ παιδία, χὴ γωή, κἀμοῦ σοφῶν,
Ἐμβὰς καθήσθω ξυλλαβὼν τὰ βιβλία.
Ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
Δι. Ἀνδρῶν σοφοὶ, κἀγὼ μὲν οὐ πις οὐ κεννῶ.

Οὐ γὰρ σ' ἐχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
Τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ σ' ἥδομαι.

Γλ. Οὐδὲν ἄρ' ἃ πράξεις ὧν περ ἦλθον οὕνεκα.

Δι. Ἐὰν δὲ κεἰνω. Γλ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
Ὁπότερον ἂν κείνης, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.

Δι. Εὐδαιμονοίης. φέρε δὴ πόθεν δέ μου ταδί,
Ἐγὼ κατῆλθον ὧδὶ ποιητιῶ. Γλ. τί, χαρίν;

Δι. Ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοῖς χοροὺς ἄγῃ,
Ὁπότερος ἂν οὗ τῇ πόλει παραινέσειν,
Μέλλει τὶ χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
Ῥᾳστον μὲν οὖν πρῶτ' Ἀλκιβιάδου τὶν' ἔχετον
Γνώμην ἑκάτερος, ἡ πόλις γὰρ δυσκολεῖ.

Αἰ. Ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην. Δι. τίνα;
Ῥοθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
Ἀλλ' ὅ, τι νοεῖτον, εἴπατον τοῦτον πέρι.

Εὐ. Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάρος
Βραδὺς πέφυκε, μᾶλλα δέγε βλάπτειν ταχύς,
Καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Δι. Εὖ γ' ὦ Ῥόδιον, σὺ δ' ὅτι τίνα γνώμην ἔχεις;

Αἰ. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
Μᾶλλον μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν,
Ἢν δ' ἐκφοφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Δι. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω,
Ὁ μὲν, σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
Ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον,
Περὶ τῆς πόλεως ἣν τιν' ἔχετον σωτηρίαν.

Εὐ. Εἴ τις περώσας κλεόκριτον κυνὸς,
Αἴροιεν οὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

Δι. Γελοῖον ἂν φαίνοιτο, νοῦν δ' ἔχει τινά.

Εὐ. Εἰ ναυμαχοῖεν αὖ, κατέχοντές τ' ὀξίδας
Ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
Ἐγὼ μὲν οἶδα κἀθέλω φράζειν. Δι. λέγε.
Εὐ. Ὅταν τὰ νεῶ ἄπισθε πίθ' ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντ' ἄπισθε πισά. Δι. πῶς, οὐ μανθάνω,
Ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ κἀφέστερον.
Εὐ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἵσι νεῶ πιστεύομεν
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα
Τούτοισι χρησαίμεθ', ἴσως σωθῶμεν αὖ,
Εἰ νεῶ γε δυσχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Τἀναντία πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' αὖ.
Δι. Εὖγ' ὦ Ραλαίμηδες, ὡς σοφωτάτη φύσις.
Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ κηφισοφῶν.
Εὐ. Ἐγὼ μόνος, τὰς δ' ὀξίδας κηφισοφῶν.
Δι. Τί δὲ λέγεις σύ. Αἰ. τὴν πόλιν νεῶ μοι φράσον
Ῥᾳστον, πίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς. Δι. πόθεν,
Μισεῖ κἀκωσε. Αἰ, τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
Δι. Οὐδ' ἦτ' ἐκείνη γ' ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
Αἰ. Ῥᾴως οὖν τις αὖ σώσειε τοιαύτην πόλιν,
Ἣ μήτε χλαῖναν, μήτε σίραν ξυμφέρει.
Δι. Εὖ ἴσθι νὴ δί' εἴπερ αὖ δύσει πάλιν.
Αἰ. Ἐκεῖ φράσαι μ' αὖ, ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
Δι. Μὴ δῆτα σύγ', ἀλλ' ἐνθενδὶ δ' αὖ εἰπὲ τἀγαθά.
Αἰ. Τὴν γὴν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων,
Εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
Ῥόρον δὲ τὰς ναῦς, χωρεῖαν δὲ τὸν πόρον.
Δι. Εὖ, πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
Γλ. Κείνοις αὖ. Δι. αὖτη σφῶιν κρίσις γενήσεται.
Αἱρήσομαι γὰρ ὅντιν' ἡ ψυχὴ θέλει.

Εὐ. Μεμνημένος νυῶ τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας,
Ἢ μὴν ἀπέξειν μ' οἴκαδ', αἴρου τὴν φίλοις.
Δι. Ἢ πλὼν τ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
Εὐ. Τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; Δι. ἐγώ;
Ἔκεινα νικᾷ Αἰσχύλον. τὴν γὰρ οὔ;
Εὐ. Αἴσχιστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις.
Δι. Τί δ' ἀσχρὸν, ὦ μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ.
Εὐ. Ὦ σχέτλιε, πείθει με δὴ τεθνηκότα.
Δι. Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ὄν τι κατθανεῖν,
Τὸ πνεῖν δὲ δαπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;
Χλ. Χωρεῖτε τοίνυν ὦ Διόνυσ' εἴσω. Δι. τί δαί;
Χλ. Ἵνα ξυνίσω σφὼ πρὶν γ' ἀπελθεῖν. Δι. οὗ λέγεις
Νὴ τὸν δί', ὅ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
Χο. Μακάριον γ' ἀνὴρ ἔχων
Ξυὼν ἐπιβωμίλιον.
Χρὰ δὲ πολλοῖσι μαθεῖν,
Ὅ δὲ γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας,
Πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖθις,
Ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
Ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
Ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,
Διὰ τὸ ξυνετὸς εἶναι.
Χαίρειν οὖν μὴ Σωκράτει
Παρακαθήμενον λαλεῖν,
Ἀποβαλόντα μουσικὴν,
Τά τε μέγιστα παρλιπόντα
Τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
Τὸ δ' ὠδὴ σεμνοῖσι λόγοις,
Καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων

Διαβιβλῶ ἀργὸν ποιεῖσθαι
Παραφρονοῦντος ἀνδρός.
ΓΛ. Ἄγε δὴ χαίρων Αἰσχύλε χώρει,
Καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
Γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
Τοὺς ἀνοήτους, πολλοὶ δ' εἰσί,
Καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
Καὶ τούτοις τοῖσι πομπαῖς
Μύρμηκιδῶν ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ,
Τόδε δ' ἀρχενόμῳ,
Καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
Ὡς ἐμὲ δεῦρο, καὶ μὴ μέλλειν.
Κἢν μὴ ταχέως ἥκωσι,
Νὴ τὸν Ἀπόλλω σίξας αὐτούς,
Καὶ συμποδίσας
Μετ' Ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
ΑΙ. Ταῦτα ποιήσω, σὺ δὲ τὸν θρόνον
Τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
Καὶ σώζειν. ἢν ἀφ' ἑαυτοῦ ποτε
Δοῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
Σοφίᾳ κείνου δεύτερον εἶναι.
Μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ,
Καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος,
Μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν,
Μὴ δ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
ΓΛ. Φαίνετε, τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
Λαμπάδας ἱερὰς, χἅμα προπέμπετε,
Τοῖς τούτου τοῦτον μέλεσι,

Καὶ μολπαῖς κελαδοῦντες.

Χο. Ῥῶτα μὲν βύωδίαν ἀγαθὼ ἀπόντι ποιητῇ
Κὲς φάος ὀρνυμένῳ δότε δαίμονδ' οἱ κὴ γαῖαν,
Τῇτε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ὠθηνοίας.
Ῥάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν ὅτως
Ἀργαλέωντ' ἐνόπλοις ξωόδων κλεοφῶν ὲ μαχέσθω,
Κἄλλος ὁ βυλόμενος τούτων παρίοις ἐν ἀῤῥάχις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΕΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ΠΑΡΑΓΕΙ τινὰ κλέωνα τὸν καλούμενον, παφλαγόνα, μὴ ἔτι βυρσοπώλιν πικρότατα καὶ σαθρόντα πως τὰ κοινὰ χρήματα ἐν παραλογισμοῖς διαφορῦντ' ἐῤῥωμένως ἀλλαντοπώλιν, βυθέως σκατοφάγον πεισθέντα ὑπὸ θεάτρου σιὼ ἱππεῦσι τισὶν ἐν χορῷ παῤῥησίᾳ τῇ τ' πραγμάτων ἀῤχῇ κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ. ἐγένετο τοῦτο. ὄξέπεσεν ὁ κλέων παγκάκως, ὁ σκατοφάγος ἔτυχε πρωεδρίας καλῆς. Ἐδιδάχθη δὲ ῥᾶμα ὑπὸ ῥατοκλέους ἄῤχοντος δημοσίᾳ ἐς λήναια δ' αὐτοῦ ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα. δεύτερος κρατῖνος, σατύροις. φίτος ἀριστομένης, ὀλοφύροις. Ἰστέον ὅτι ἐς δ μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τ' ἀθηναίων, ἐς πεντακοσιομίμνους, ἐς ἱππέας, ἐς ζευγίτας, μὴ ἐς θῆτας.

ΑΡΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΡΡΟΣΩΡΑ.

Δημοσθένης. Νικίας.
Ἀγοράκριτος, ὁ ἡ ἀλλαντοπώλης, Χορὸς ἱππέων.
Κλέων. Δῆμος.

Πρόλογος

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΙΡΡΕΙΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΡΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ΑΤΤΑΤΑΙΑΞ τῶν κακῶν ἰατῆρατοὶ
Κακῶς παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
Αὐτοῖσι βυλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ.
Ἐξὸ γὰρ ἐσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν,
Γλιγὰς ἀεὶ προσρίβεται τοῖς οἰκέταις.

Νι. Κάμοιγε δῆθ', ὅστις γε πρῶτος παφλαγόνων,
Αὐτοῖς διαβολαῖς. Δη. ὦ κακοδαιμον, πῶς ἔχεις.
Νι. Κακῶς καθάπερ σύ. Δη. δεῦρό νυν πρόσελθ' ἵνα
Ξυναυλίαν κλαύσωμεν, ὀλύμπου νόμον.
Μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ.
Τί κυνρόμεθ' ἄλλως, ὃκ ἐχρῆν ζητεῖν τινὰ
Σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
Νι. Τίς δ' ἂν γένοιτ' ἄν, λέγε σύ. Δη. σὺ μὲν δῆτ' ἄν μοι λέγε,

Ἵνα μοι μάχωμαι. Νι. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὴν ὄ.
Ἀλλ' ἁπὲθαρρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
Δι. Πῶς αὖ σύ μοι λέξειας ἄν με χρὴ λέγειν.
Νι. Ἀλλ' ὅκι σὺ μοι τὸ θρέπτε, πῶς αὖ ὃν ποτε
Εἶποι μ' αὖ αὐτὸ δῆτα κομψοβλεπίδικως.
Δι. Μή μοιγε μήμοι, μὴ διασκαρδίκισης,
Ἀλλ' οὗ ῥέπειν ἀπόμνον ἀεὶ τὸ δεξιότου.
Νι. Λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
Δι. Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Νι. ὀξόπαθέ νυν
Αὐτὸ φάθι τὸ μόλωμεν. Δι. αὐτό. Νι. πάνυ καλῶς
Ὥσπερ δεφόμενος νυν ἀῤῥέμα πρῶτον λέγε,
Τὸ μόλωμεν. εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων πυκνόν.
Δι. Μόλωμεν αὐτό, μόλωμεν αὐτομολῶμεν. Νι. ἰὼ
Οὐχ ἥδυ; Δι. νὴ δια, πλὼ γε πὲρι τῷ δέματι
Δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί.
Δι. Ὅτι τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.
Νι. Κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ὅστις νῷν,
Θεῶν ἰόν τε πρόσθεσεῖν τοι πρὸς βρέτας.
Δι. Ποῖον βρετέτας ἐτὸν ἥγεῖ γὰρ θεός.
Νι. Ἔγωγε. Δι. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ.
Νι. Ὅτι θεοῖσιν ἐχθρὸς ἁμὸς ἥκιστ' ἀνήτως.
Δι. Εὖ προσβιβάζεις μ'. Νι. ἀλλ' ἑτέρα τοι σκεπτέον.
Δι. Βάλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω.
Νι. Οὐ χεῖρον, εἰ δ' αὖτ' παραιτησώμεθα,
Εὐπίδηλον ἡμῖν, τοῖς προσώποισι ποεῖν,
Ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
Δι. Λέγοι μ' αὖ ἤδη, νῷν γὰρ ὅστις δεξιότης
Ἄγροικος ὀργὴ, κυαμοῤῥὼξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον,

Υ̓πόκωφον, οὗτος τῇ πρότερα νομίᾳ
Ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψῃ παφλαγόνα,
Πανυργότατον, μὴ διχβολωτατόν τινα.
Οὗτος καταγνὰς τοῦ γέροντος τὸ ῥόπους,
Ὀ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
Ἠκαλλ̓ εθώπεὐ ἐκολάκεὐ ὄξυπάτα,
Κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων,
Ὠ δῆμε, λῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
Ἐνθα, ῥόφησον, σῦραγ̓, ἔχε φριῶβολον.
Βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ̓ ἀναρπάσας
Ὀ τι αὖ τις ἡμῶν συβυάσῃ τῷ δεσπότῃ,
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο, κἀπρώλιγ̓ ἐμοῦ
Μάζαν μεμαχότος σὺν πύλῳ λακωνικῷ,
Πανυργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας,
Αὐτὸς παρέθηκε τἀμοῦ ὑπ̓ ἐμοῦ μεμαγμένῳ.
Υ̓μᾶς δ̓ ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
Ἀλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνῳ ἔχων
Δειπνοῦντος ἕως, ἀποσοβεῖ τὴν ῥήτορας.
Ἀλλ̓ ἦ χρησμὸς, εἶθ̓ ὁ γέρων σιβυλλιᾷ.
Ὀ δ̓ αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακηκάτα,
Τέχνῃ πεποίηται. τὴν γὰρ σῦλον αὖ πικρὸς
Τοὐδᾶφ διαβάλλει. καὶ τὰ μασιγούμεθα
Ἡμεῖς. παφλαγὼν ὃ περιθέων τὴν οἰκέτας,
Αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε,
Ὀρᾶτε τὸν ὕλαν δἰ ἐμὲ μασιγούμενον;
Εἰ μή μ̓ αὐκπείσητ̓, ἀποθανεῖσθε σήμερον.
Ἡμεῖς ὃ δείσομεν, ἃ ὃ μή, πατούμενοι
Υ̓πὸ τοῦ γέροντος, ὀκταπλάσιον χέζομεν.
Νῷν γὰρ αὐσάντες φροντίσωμεν ὡς γαδέ,

Ροίαν ὁλὸν νῲ φερπτεόν, καὶ πρὸς τίνα.

Νι. Κράτις' ἐκείνῳ τῲ μόλωμεν ὦ γαθέ.

Δι. Ἀλλ' ὄχ οἷόν τε τὸν παφλαγόν' ὑλὴν λαθεῖν.
Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος,
Τὸ μὲν, ἐν πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Τοσὸν δὲ δ' αὐτὸ βῆμα διαβεβηκότος,
Ὁ πρωκτός ὄζειν αὐτὸ χρημ' ἐν χαόσιν,
Τὸ χεῖρ' ἐν αὐτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν κλωπιδῶν.

Νι. Κράτιστον ἦν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
Ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρεικώτατα.

Δι. Πῶς δῆτα, πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρεικώτατα.

Νι. Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
Ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θανάτος αἱρετώτερος.

Δι. Μὰ δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
Ἴσως γὰρ ἄν χρυσόν τι βουλευσώμεθα.

Νι. Ἰδοὺ γ' ἄκρατον, πρὶ ποτοῦ γοῦν ὄζεσθ' ὅσον;
Πῶς δ' ἂν μεθύων χρυσόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ.

Δι. Ἀληθεύεθ' ὅτος, κρανοχυφολιθαμον εἶ,
Οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
Οἶνος γὰρ βύροις ἄν τι πρακτικώτερον,
Ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
Γλωττοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσι δίκας,
Εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
Ἀλλ' ὄξυνέγκέ μοι ταχέως οἶνον χοᾶ,
Τὸν νοῦν ἵν' αἱρῶ, καὶ λέγω τι δεξιόν.

Νι. Οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ.

Δι. Ἀγαθ', ἀλλ' ἔνεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
Ἦν γὰρ μεθυσθῶ πάντα ταυτὶ κατατάσω,
Βαλβιματίων καὶ γναμπτίων, καὶ νοῖδίων.

Νι. Ὡς δύτυχῶς, ὅτ' ὄκ ἐλήφθω σύλοθεν,
Κλέπων γὸν οἶνον. Δι. φπέμοι παφλαγὼν τί δρᾷ.
Νι. Ἐπίπασα λείξας δημόπραθ' ὁ βάσκανος,
Ρέγκει μεθύων σὺ τοῖσι βύρσαις, ὕπιος.
Δι. Ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύ.
Νι. Σπονδὴ λαβέ δή, καὶ σωτῆσον ἀγαθῦ δαίμονος,
Εἴλεχ' ἕλκε τὴν τῦ δαίμονος τῦ πραμνίυ.
Δι. Ὦ δαῖμον ἀγαθέ, σὸν γὸ βύλβυμ' ὄκ ἐμόν.
Νι. Εἶπ' ἀντιβολῶ τί ὄδι. Δι. τῇ χρησμοὶς ταχὺ
Κλέψας σύνεγκε τῦ παφλαγόνος, σύλοθεν,
Ἕως καθεύδει. Νι. ταῦτ' ἀπὰρ τῦ δαίμονος.
Δέδοιχ' ὅπως μὴ τυ̃ξομαι κακοδαίμονος.
Δι. φέρε νυν ἐγὼ μαυτῷ προσαγάγω γὸν χοᾶ
Τὸν νοῦν ἵν' αἶρδω, καὶ λέγω τί δεξιόν.
Νι. Ὡς μεγάλ' ὁ παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
Ὥστ' ἔλαθον αὐγὸν, γὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
Ὅνπερ μάλις' ἐφύλαττεν. Δι. ὦ σοφώτατε
Φέρ' αὐγὸν ἵν' ἀναγῶ, σύ δ' ἔγχεον πιεῖν
Ἀνύσας τί, φέρ' ἴδω τί αἶρ' σύνεστιν αὐτόθι,
Ὦ λόγια, δὸς σύ μοι γὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. Ἰδὲ, τί φησιν ὁ χρησμός. Δι. ἑτέραν ἔγχεον.
Νι. Ἐν τοῖς λογίοις σύνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
Δι. Ὦ βάκι. Νι. τί ὄδι. Δι. δὸς γὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. Ροικῶ γ' ὁ βάκις ἐχρῆτο γὸ ποτηρίῳ.
Δι. Ὦ μακαρὲ παφλαγὼν, ταῦτ' αἶρ' ἐφυλάττῃ πάλαι.
Τὸν περὶ σεαυτῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν. Νι. πῖ.
Δι. Ἐνταῦθ' σύνεστιν, αὐγὸς ὡς ἀπόλλυται.
Νι. Καὶ πῶς. Δυ. ὅπως, ὁ χρησμὸς αἴπερ ἐς λέγει,
Ὅς πρῶτα μὲν συμπεισοπώλης γένῃ,

Ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

Νι. Εἶς ἔστι πόλις, τί τοὐντεῦθεν, λέγε.

Δη. Μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.

Νι. Δύο τώδε πώλα, καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν.

Δη. Κρατεῖν, ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
Αὐτοῦ γένοιτο. μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
Ἐπιγίνεται γὰρ βυρσοπώλης παφλαγών,
Ἄρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

Νι. Τὸν προβατοπώλην ἰὼ ἀρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
Ὑπὸ βυρσοπώλου. Δη. νὴ δί'; Νι. οἴμοι δείλαιος.
Ῥόθιον οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος.

Δη. Ἔτ' ἔστιν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.

Νι. Εἶπ' ἀντιβολῶ τίς ἐστιν. Δι. εἰπω; Νι. νὴ δία.

Δη. Ἀλλαντοπώλης ἔθ' ὁ τοῦτον ὀξολῶν.

Νι. Ἀλλαντοπώλης, ὦ ῥόσεισθον τῆς τέχνης.
Φέρε ποῦ 'στὸν ἄνδρα τοῦτον ὀξυρίσομεν.

Δη. Ζητῶμεν αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
Ὥσπερ καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀγορά. Δη. ὦ μακάρια
Ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε,
Ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.

Ἀλ. Τί ὄφελε, τί με καλεῖτε. Δη. δεῦρ' ἔλθ' ἵνα πύθῃ,
Ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.

Νι. Ἴθι δὴ κἀθέλ' αὐτῷ τ' οὐλεὸν, καὶ τῷ θεῷ
Τὸν χρησμὸν ἀνάλεξον αὐτὸν ὡς ἔχει.
Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν παφλαγόνα.

Δη. Ἄγε δὴ σὺ κἀπάθου πρῶτα τὰ σπλάγχν' ἐμοί,
Εἶπε τὴν γλῶτταν πρόσκυσον, καὶ τοὺς θεούς.

Ἀλ. Ἰοὺ τί ὄφελε. Δη. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
Ὡς νῶν μόλις ἁλεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας,

Ὦ τῶν ἀθλιωτάτων καὶ τῶν δυσδαιμόνων.

Ἀλ. Τί μ' ὦ κάθ' οὐ πλωτὸν εἰς τὰς κοιλίας
ῥωλεῖντε τῇ ἀλλαντοπαγέλᾳ.

Δι. Ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας, δοῦρο βλέπε,
Τὰς σίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶ λαῶν. Ἀλ. ὁρῶ.

Δι. Τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς πυκνὸς,
Βουλῆς πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαύσεις.
Δήσεις, φυλάξεις, σὺ πρυτανείῳ λακήσεις.

Ἀλ. Ἐγώ; Δι. σὺ μέν τοι, κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς,
Ἀλλ' ἐπανάβηθι, κἀπὶ τοὐλεὸν τοδί,
Καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας σὺν κύκλῳ.

Ἀλ. Καθορῶ. Δι. Τί δαὶ τὸ μέγεθος, μὴ τὰς ὀλκάδας.

Ἀλ. Ἔγωγε. Δι. πῶς οὖν οὐ μεγάλως δύσδαιμονεῖς,
Ἔτι νοῦν ὃν ὀφθαλμὸν παρέβαλλ' εἰς κεῖνον
Τὸν δεξιὸν, ὃν δ' ἕτερον εἰς καρχησίνα.

Ἀλ. Εὐδαιμονήσω δῆτα διαῤῥαφήσομαι.

Δι. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρα.
Γίγνει γὰρ ὡς ὁ χρησμὸς ὅτοσὶ λέγει,
Ἀνὴρ μέγιστος. Ἀλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
Ἀλλαντοπώλης ὤν, ἀνὴρ γενήσομαι.
Δῖ' οὐ γὰρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
Ὃς πὴ πονηρὸς κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

Ἀλ. Οὐκ ἀξιῶ γὼ μᾶλλον ἰσχύσειν μέγα.

Δυ. Οἴμοι, τί ποτ' ἔδ' ὅπι σαυτὸν οὐ φὴς ἄξιον,
Ξυνειδυῖά τί μοι δοκεῖς σαυτὸν καλὸν,
Μὴν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν. Ἀλ. μὰ τὴν θεοὺς
Εἰμ' ἐκ πονηρῶν γ'. Δι. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
Οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

Αλ. Αλλ' ὦ μέθ', ὃς μουσικὴν ἀθήσαμαι,
Ἡλίου γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὸς κακῶς.
Δι. Τουτί σε μόνον ἔβλαψεν ὅτι κἀκὸς κακῶς.
Ἡ δημαγωγία γὰρ ὃ πρὸς μουσικοῦ,
Ἔστ' ἐστὶν ἀνδρὸς ἁδὲ χρηστοῦ τὸ τρόπους,
Ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρὸν, ἀλλὰ μὴ παρῇς
Ἅ σοι διδάσκ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
Αλ. Ῥᾷς δῆτα φησ' ὁ χρησμός. Δι. δῆτα τοὺς θεούς,
Καὶ ποικίλως πως, καὶ σαφῶς ἠνιγμένος,
Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης,
Γαμφηλῇσι δράκοντα κἀκέλεθον αἱματοπώτην
Δὴ τότε παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη.
Κοιλιοπώλῃσι δὲ θεὸς μέγας κῦδος ὀπάζει
Αἴκεν μὴ πωλεῖν ἀλλαντοπῶλας μᾶλλον ἕλωνται.
Αλ. Ῥᾷς ἂν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστὶν, κἀναλίσκεσκέ με.
Δι. Βυρσαίετος μὲν ὁ παφλαγὼν ἔδ' ὅτοσί.
Αλ. Τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν. Δι. αὐτό που λέγει,
Ὅτι ἀγκύλας τοῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
Αλ. Ὁ δράκων δὲ πρὸς τί. Δι. τοῦτο πᾶι φανέστατον.
Ὁ δράκων μὲν δῆ μακρὸν, ἀλλ' ἔστ' οὐ μακρόν.
Εἶθ' αἱματοπώτης ἐστὶν ὅ, τ' ἄλλος, χὠ δράκων,
Τὸν οὖν δράκοντά φησι χὠ βυρσαίετον,
Ἢν δὴ κρατήσειν, αἴκε μὴ θλιφθῇ λόγοις.
Αλ. Τὰ μὲν λόγι' αἰνῶ σ' ἐγκαλλύνει με θαυμάζω δ' ὅπως
Τὸν δῆμον οἷός τ' εἶ μ' ἀθρόπτειν ἐγώ.
Δι. Φαυλότατον ἔργον, ταῦθ' ἅπερ ποεῖς πόει,
Ταράττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
Ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ πρόσποιοῦ,
Ὑποπλυναίων ῥημάτιόις μαγειρικοῖς,

Τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακὸς, ἀγοραῖος εἶ,
Ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν ἃ δεῖ,
Χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ πυθικὸν,
Ἀλλ' στεφανῶ, καὶ σοὶ δὲ τῷ κηλείμῳ.
Χῴπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. Ἀλ. καὶ τίς ξύμμαχος
Γενήσεταί μοι, καὶ γὰρ οἵ τε πλήσιοι
Δεδίασιν αὐτὸν, ὅ, τε πονηρὸς βδύλλει λεώς.
Δη. Ἀλλ' ἔστιν ἱππῆς ἀνδρὸς ἀγαθοὶ χίλιοι,
Μισοῦντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
Καὶ τῶν πολιτῶν οἱ κηλοί τε κἀγαθοὶ,
Καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ὀξὺ δεξιός.
Κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χῷ θεὸς ξυλλήψεται,
Καὶ μὴ δέδιθ', ἁ γὰρ ὀξὺν ὀξεπαχσμένος.
Ὑπὸ τῆς δέρας γὰρ αὐτὸν ἁλεὶς ἥξεις,
Τῶν σιβυοποιῶν, ἁμάσας, πάντως γε μὼ
Γνωσθήσεται τὸ γὰρ δέρμα δεξιόν.
Νι. Οἴμοι κακοδαίμων ὁ παφλαγὼν ὀξέρχεται.
Κλ. Οὔτοι μὰ τὴν δῶδεκα θεὼς χαιρήσετον,
Ὅτιν' ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι.
Τὸ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον.
Οὐκ ἔστιν ὅπως ἁ χαλκιδέας ἀφίσεται,
Ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.
Δη. Οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς ὦ γεννάδα
Ἀλλαντοπῶλα μὴ πρόδως τὰ πράγματα.
Ἀνδρὸς ἱππῆς παραγίγνεσθε, νῦν ὁ καιρὸς, ὦ σθένων
Ὡς πανταχῇ, ἁκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
Ἀνδρὸς ἐγγὺς, ἀλλ' ἀμυνῶ κἀπανασχρέφω πάλιν,
Ὁ κηνιορχὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμῶς πρόσεισιν.

Ἀλλ' ἀμωύου καὶ ροπλὼ αὐτᾶ τοού.

Χο. Ραῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόσραστον,
Καὶ παλώνιω, μὴ φαράγγα, μὴ χαρύβδιν ἁρπαγῆς,
Καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον, πολλάκις γὰρ αὖτ' ἐρῶ.
Καὶ γὰρ οὗτος ὦ πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας,
Ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ νύκα,
Καὶ βδελύττω, καὶ γὰρ ἡμᾶς, κἀπικείμενος βόα.
Εὐλαβοῦ δ' μή κφύγῃσε, μὴ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς,
Ἅσπερ δύκρατης ἔφυγεν δύθυ τῶν κυρηβίων.

Κλ. Ὦ γέροντες ἱλιασταὶ φράτορδυ φριωβόλου,
Οὓς ἐγὼ βώσκω κεκραγὼς, καὶ δίκαια κἀδίκα,
Ραραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύττομαι ξωωμοτῶν.

Χο. Ἐν δίκῃ γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν καὶ τεοθίεις,
Κἀπουκάζεις πέζων τὴν ὑπολυθωίους σκοπῶν,
Ὅστις αὐτῶν ὠμός ὄστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων
Κἦν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχλωότα,
Καταγαγὼν ἐκ χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας.
Εἶτ' ἀποσρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν εἰσηλάβησας,
Καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
Γλάσος, ἢ μὴ πονηρὸς, ἢ ῥέμων τὰ πράγματα. (μαι.

Κλ. Ξωεπίκειαθ' ἡμᾶς, ἐγὼ δ' ὦ' νδρδυ δι' ὑμᾶς τύττο;
Ὅτι λέγειν γνώμλω ἔμελλον, ὡς δίκαιον εἰ πόλει
Ἐσκῶε μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

Χο. Ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς ὃ μάθλης, εἶδδυ οἷ' ὑπέρχεθ',
Ὡς σπερὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβχλικδύεται.
Ἀλλ' ἐκὶ ταύτη γενικᾶ, ταυτὶ πεπλήξεται.
Ἡνδ' ὑπεκκλίνῃς δδυεὶ πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

Κλ. Ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηείων γαγρίζομαι.

Χο. Καὶ κέκραγας ὅσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταγρέφεις.

Αλ. Ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃγε πρῶτον βρέψομαι.
Χο. Ἀλλ' ἐάν μέ τοι γενικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.
Ἦν δ' αὐαισθείᾳ παρέλθῃς; ἡμέτερος ὁ πυραμός.
Κλ. Τουτονὶ γὰρ αὖθ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ὀξάγειν.
Ταῖσι πελοποννησίων ῥιπίσι ζωμεύματα.
Αλ. Νὴ μὰ δία, κἄγωγε τοῦτον ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
Ἐς δραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.
Δη. Νὴ δί' ὀξυχαγώνγε τὰ πόρρηθ' ἅμ' ἀρτον ἡ κρέας,
Καὶ τέμαχος, ὃ περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Κλ. Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
Αλ. Τεττλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. Καταβοήσομαι βοῶν σε.
Αλ. Τεττλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. Διαβαλῶ σ' ἐὰν χρατήγῃς.
Αλ. φωνοκοπίσω σου τὼνῶτον.
Κλ. Γερμελῶσ' ἀλαζονείας.
Αλ. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
Κλ. Βλέφον ὡς ἐμ' ἀσπαρδάμυκτος.
Αλ. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
Κλ. Διαφορήσω σ' ἔπι γρύξεις.
Αλ. Κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.
Κλ. Ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί;
Αλ. Νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
Κἀπορκῶγε βλεπόντων.
Κλ. Ἀλλ' ὅρια τοίνυν σοφίζει,
Καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν,
Ἀδικαστοὺς τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντας κοιλίας.
Χο. Ὦ μακαρὲ καὶ βλέλυρε,

Καὶ κεκράκτα τᾶ σοῦ θράσους,
Ῥᾶσα μὲν γῆ πλέα,
Ῥᾶσα δ' ἐκκλησία,
Καὶ τέλη καὶ γραφαὶ,
Καὶ δικασταὶ ὦ
Βορβοροτάραξι καὶ
Τὰν πόλιν ἅπασαν ἦ
μῶν ἀνατετυρβακώς,
Ὅστις ἡμῶν τὰς ἀθλίας ἐκκεκώφηκας βοᾶν,
Κἀπὸ τῶν πετρῶν ἀνῳδὸν τᾷ φόρυς θωυκοπεῖν.

Κλ. Οἰ δ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τᾶθ' ὅθεν πάλαι κατεύεται.

Αλ. Εἰ ἦ μὴ σύγ' οἶσθα κἀπύμ', ἀδ' ἐγὼ χορδεύματα,
Ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηρᾶ βοός,
Τοῖς ἀγροίκοισι πανύργως, ὥστε φαίνεσθ' παχύ,
Καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἢ δυοῖν δοχμοῖν.

Δη. Καὶ νὴ δία, κἀμὲ τᾶτ' ἔδρασε πανυ̃, ὥστε κατάγελων
Ῥάμπολιν τοῖς δημόταις πᾶσι τοῖς φίλοις παρασχέθειν.
Ῥρὶν γὰρ εἶναι πρᾶγμασῖν, σὺν εὖ σὺν τοῖς ἐμβάσιν.

Χο. Ἄρχε δὴ τᾶς ἀπ' ἀρχᾶς
χᾶς ἐδήλως κἀναί
δειαν, ἅτ' μόνη
Ῥοσατεῖ τῶν ῥητόρων,
Η'. σὺ πεδύων, ἀμέλγεις τ' ξενίων τᾷ καρπίμως,
Ῥρῶτος ὢν, ὃ δ' ἱπποδάμα λείβεται θεώμενος,
Ἀλλ' ἐφαίνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
Σᾷ μαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
Ὅς σε παύσει, μὴ πάρεσι, δῆλός ἔσσιν αὐτόθεν,
Ἐν πανυργίᾳ τε μὴ θράσει, μὴ κοβαλικεύμασιν.
Ἀλλ' ὡ ῥαφεὶς ὅθεν πέρ ἔσπ' ἀνδρὸς αἰπέρ ἔσπ,

Νῶν δεῖξον, ὡς ἁδὴν λέγει τὸ σωφρόνως φαφλῶαι.

Αλ. Καὶ μὴν ἀκήκοαθ' οἷός ἐστιν ἁτοσὶ πολίτης.

Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; Αλ. μὰ δί' ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός ἁμι,
Ἀλλ' αὐτὸ πρῶτ' ἔστ' πρότερος ἁπεῖν, πρῶτα διαμαχθῆμαι

Χο. Ἐὰν ὑμὴ ταύτη γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.

Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις. Αλ. ἁ μὰ δία. Κλ. ναὶ μὰ δία.
Αλ. μὰ τὸν ποσειδῶ.

Κλ. Οἴμοι, διαῤῥαγήσομαι. Αλ. κἀμὲ γὼ σ' ἁ παρήσω.

Χο. Ραῤῥᾳθυ πρὸς τ' θεῶν αὐτῷ διαῤῥαγῶαι.

Κλ. Τῷ κἀμὲ πεποιθὼς, ἀξιοῖς ἐμᾶ λέγειν σὰντία.

Αλ. Οὐ τὴν λέγειν οἷός τε κἀγὼ κἀρυκηποιεῖν.

Κλ. Ἰδὲ λέγειν, καλῶς γ' ἂν ἁν τι πρᾶγμα πρᾶσεσύν σοι,
Ὠμὸν ἁρακτον παραλαβὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς
Ἀλλ' οἶσθ' ἔμοι πεπονθέναι δοκεῖς ὅτ' τὸ πλῆθος,
Εἴπου δικάδιον εἶπας δῦ, κἀτὰ ξενὰ μετοίκου,
Τὼ νύκτα θρυλλῶν, κἀλαλῶν σὺ τ' ὀδοῖς σεαυτῷ,
Ὑδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς τ' φίλους τ' ἀνιῶν,
Ὡς οὐ δίωακὸς εἶναι λέγειν, ὦ μῶρε τῆς οὐσίας.

Αλ. Τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας ὥστε νωὶ
Ὑπὸ σοῦ μηνωτάτου κατεπλωτισμένῳ σιωπᾶν.

Κλ. Ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις βύθις
Θωυνεῖα θερμὰ κἀταφαγὼν, κἀτ' ἀθηπὼν ἄκρατον
Οἴνου χοᾶ, κἀσαλβάσω τ' σὺ πύλῳ σρατηγούς;

Αλ. Ἐγὼ δέ γ' ἰὼν υσγρον βοὸς κοιλίαν ὑείαν
Καταβροχθίσας, κἀτ' ἐκπιὼν χὴν ζωμὴν ἀκαπόνιπος
Λαρυγγιῶ τ' ῥήτορας κἀνικᾶν παράξω.

Χο. Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, σὺ δ' οὐ πρέπεταί με
Τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνος τ' ζωμὸν ἐκροφήσεις.
Ἀλλ' οὐ λάβρακας κἀταφαγὼν, μιλησίους κλονήσεις.

Αλ. Αλλὰ σελίδας ἐδιδοκώς, ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἐπειπὼν δῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κινήσω.
Αλ. Ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. Ἐγὼ δέτ' ὀξελῶ σε τῇ πυγῇ βύραζε κύβδα.
Χο. Νὴ τὸν ποσειδῶ, κἀμὲ γὰρ λῶπ τὸν ἕλκης.
Κλ. Οἴ' ὄν σε δίσω τῷ ξύλῳ. Αλ. διώξομαί σε δαλίας.
Κλ. Ἢ βύρσα σου θρανβύσεται.
Αλ. Δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
Κλ. Δικπατ' ἀλβυθήσει χαμαί.
Αλ. Ῥεμνήματ' ἐκ σοῦ σκυβάσω.
Κλ. Τὰς βλεφαρίδας σου πεδιλῶ.
Αλ. Τὸν περιορεῶνά γου' κτεμῶ.
Δη. Καὶ νὴ δί' ἐμβαλόντες αὖ
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
Εἰς τὸ σόμ' εἶταγ' εὐθὺν
Τὴν γλῶτταν ὀξείραντες αὖθ
τὸ, σκεψόμεθ' οὗ κἀνδρικῶς
Κεχηνότος,
Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλᾷς.
Χο. Ἦν ἆρ' ἄ πυρός γ' ἕτερα θερμότερα,
Καὶ λόγων εὖ πόλει
Τῶν αὐθαδῶν αὐθαδέστεροι.
Καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἰῶ φλαῦρον ὧδ'
Ἀλλ' ἔπθι κἀὐ τρόβει,
Μηδὲν ὀλίγον πύει.
Νῶν γὰρ ἔχεται μέσος.
Ὡς χὠ νεὼς μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
Δειλὸν εὑρήσεις, ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους οἶδα μου.
Αλ. Ἀλλ' οὔ μως ὅστος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,

Καὶ τ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, πάλλόριον ἀμῶν ἥρος.
Νῦν δὴ τάχις ἐκείνους οὓς ἐκεῖθεν ἦγαγεν,
Ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κἀποδόσθαι βάλῃ.

Κλ. Οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον.
Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακηδὼν καθήμενον.

Χο. Ὡς δὴ πρὸς παῦ ἀναισθύεται,
Κ' ὐ μεθίσησι τοῦ χρώματος
τὸς τοῦ παρεσκηὼτος.

Θε. Εἶσε μὴ μισῷ; γενοίμαν σὺ κρατίνου κώδιον,
Καὶ διδασκοίμαν προσάδειν μορσίμου φαγῳδίαν.

Χο. Ὡ̓ πρὶν πάντ' ἀδὴ πᾶσί τε πράγμασι
Δωροδόκοισιν ἐπ' ἀνθεσιν ἴζων,
Εἶθε φαύλως ὥσπερ βύρσυ, ἐκβάλοις τλὺ σὺθεσιν.
Ἄ̓σαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πίνε πὶν ὠδὴ συμφορᾶς,
Τὸν ἰουλίουτ' ἂν οἴομαι γέροντα πυῤῥοπίπλω,
Ἡ̓δυσίτα καὶ παιῶνα δὴ καὶ βακχέβακχον ᾄσαι.

Κλ. Οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναισθείᾳ μὰ τὸν ποσειδῶ,
Ἢ̓ μή ποτ' ἀγοραίου διὸς ὦ λάγχνοισι παραγενοίμαν.

Ἀ̓λ. Ἔγωγε νὴ τὸ ἡνδύλους οὓς πολλὰ δὴ πὶ πολλοῖς
Ἠνεχόμαν ἐκ παισίων μαχαιρισίων τὲ πληγὰς,
Ὑ̓περβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτλω γ' ἂν
Ἀ̓πὸ μαγδαλιᾶς στύμενος τοσοῦτος ἐκφαφείλω.

Κλ. Ἀ̓πὸ μαγδαλιᾶς ὥσπερ κύων ὦ παμπόνηρε; πῶς οὖ̓
Κωὸς βορὰν στούμενος, μάχει σὺ κωοκεφάλῳ.

Ἀ̓λ. Καὶ νὴ δί' ἄλλαγ' ἐστὶ μου κἀβαλε παισὸς ὄντος.
Ἐξεπάτων γὰρ τὴ μαγείρους ὠθιλέγων τοιωυτί.
Σκέψασθε παῖδες, ἦ̓χ ὁρᾶθ' ὥρα νέα, χελισθὼν.
Οἱ δ' ἔβλεπον, κἀχὼ ν τοσοῦτω, τ' κρεῶν ἔκλεπτον.

Χο. Ὡ̓ δεξιώτατον κρέας ὡς σοφῶς γε πᾶυνόησω

Ὥσπ' ἀηδονίφας ἐοθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτον.

Δ'λ. Καὶ ταῦτα δρῶν ἐλαύθανόν γ'. εἶδ' οὗ τοιοῦτός τις αὖ,
Ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ νῶτα τῶν θεοὺς ἀπώμνυον.
Ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με ταῦτο δρῶντα,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὦ παῖς ὅδ', οὐ τὸ δῆμον ἐξαπατήσει.

Χο. Εὖγε ξυνέβαλεν αὖτ' ἀτὰρ δηλόν γ' ἀφ' ὧν ξυνέγνω,
Οὗπερ πορεύεσθ' ἁρπακῶς, καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.

Κλ. Ἐγώ σε παύσω ταῦθρόους, οἶμαι δ' μᾶλλον ἄμφω.
Ἔξεμαρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς,
Ὃμοῦ παρέπλων τὴν τε γλῶ καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

Δ'λ. Ἐγὼ δὲ συσείλας γε τὰς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω,
Κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν ἆρον, κλάειν σε μακρὰ κελεύων.

Δι. Κἄγωγ' ἑαυτὸν παρακαλῶ, τὴν αὐτλίαν φυλάξω.

Κλ. Οὔτοι μὰ τὴν δήμητρα κατατρόξει τάλαντα πολλὰ
Κλέψας ἀθλιώτατον. Χο. ἄθρει καὶ τὸν πολὸν παρεῖναι
Ὡς ἔστος, ἤδη καμίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

Κλ. Σὲ δ' ἐκ ποτιδαίας ἔχοντ' οὐ οἶδα δέκα τάλαντα.

Δ'λ. Τί δῆτα βούλει τῶν παλαίτων σὺ λαβὼν σωθῆναι.

Χο. Ἦν ἀνὴρ ἁδέως λάβοι, τοὺς τε θείους παρίναι.

Δ'λ. Τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

Κλ. Φεύξει γραφὰς ἓξ καὶ τὸν παλαίτους πέντε.

Δ'λ. Σὺ δ' ἀγρυπνείας γ' ἕνεκα
Κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

Κλ. Ἐκ τῶν ἁλιτηρίων σε φημὶ γεγονέναι τῶν τ' θεοῦ.

Δ'λ. Τὸν πάππον εἶναί φημί σου
Τῶν δορυφόρων. Κλ. ποίων φράσον.

Δ'λ. Τῶν βυρσίνης τῆς ἱππίδος.

Κλ. Κόβαλος εἶ. Δ'λ. πανοῦργος εἶ.

Χο. Ναὶ'

Χο. ῥαῖ' ἀνδρικῶς. Κλ. ἰοὺ ἰού.
Τύπτουσί μ' οἱ ξυωμόται.
Χο. ῥαῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
γάστριζε καὶ τοῖς σὺν τέροις,
καὶ τοῖς κώλοις,
χὤπως κολάσεις τὸν ἄνδρα.
Χο. Ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχὴν τε ἀρίστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἥμῖντε τοῖς πολίταις,
ὡς δεῦρο τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθον σὺν λόγοισιν,
ὥς αὐτὸ ἐπαινέσαιμεν ὅπως ὡς περ ἥδόμεθα.
Κλ. Ταυτὶ μὰ τὼ δήμητρέ μ' οὐκ ἐλανθάνετε
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
Κο. Οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ξὺν ἐμοὶ ξυργοῦ λέγεις.
Αλ. Οὔκουν μὲν ἀρχεῖ οἷα πράττεις λανθάνειν.
Πρόφασιν μὲν ἀρχεῖους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
Ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ λακεδαιμονίοις ξυγγίνεται,
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα,
ἐγὼ φράσω, κἀστὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκοῦς ἐστιν.
Χο. Εὖγε, χάλκου κἀντὶ τῶν κολλωμένων.
Αλ. Καὶ ξυμπροτῶσιν ἀνδρὸς αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
δίδοις ἀνάπεισεις, οὔτε πρωτέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ ἀθλιωτάτοις φράσω.
Κλ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν,
ὑμῶν ἅπάντων τὰς ξυωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυοδους τὰς νυκτερινὰς αὖτὴ τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ μήδοις καὶ βασιλεῦ ξυωμόμυντε,
καὶ τἄλλα βοιωτῶν ταῦτα σωτυρούμενα.

Α᾽λ. Γῶς ἂν ὁ τυρὸς σὺ βιωτοῖς ὤνιος.
Κλ. Ἐγώ σε νὴ τὸν ἡρακλέα παραστρῶ.
Χο. Ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις,
Νῦν διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
Ἐς τὰς ηθχώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
Θύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλυτήριον.
Ὡς οὗτος ἐμπεσὼν, ἐκεῖσε διαβαλεῖ
Ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὼν κεκράξεται.
Α᾽λ. Ἀλλ᾽εἶμι, πρῶτον δ᾽ὡς ἔχω τὰς κοιλίας,
Καὶ τὰς μαχαίρας σὺν δορὶ καταθήσομαι.
Χο. Ἔχε νυν, ἄλειφον τὸν φάχηλον τουτωί,
Ἵν᾽ὀξολιθαίνειν δυνῇ τὰς διαβολάς.
Α᾽λ. Ἀλλ᾽οὐ λέγεις, καὶ παιδοφιβικῶς ταῦτάγε.
Χο. Ἔχε νυν, ἐπέγκαλον λαβὼν ταδί. Α᾽λ. τί δαί.
Χο. Ἵν᾽ἄμεινον ὦ τὰν ἐσπορδισμένος μάχῃ
Καὶ σωδὲ ταχέως. Α᾽λ. ταῦτα δρῶ. Χο. μέμνησο νῦν
Δάκνειν, διαβάλλειν, τὴν λόφους καταθίειν,
Χὤπως τὰ κάλλα ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Χο. Ἀλλ᾽ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
Κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγορκῖος, καὶ νικήσας,
Αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
Ἔλθοις στεφανίοις κατάπασος.
Ἡμεῖς δ᾽ἡμῖν πρόσεχε τὸν νοῦν,
Τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας
Ἥδη μούσης πειραθέντες καθ᾽ἑαυτούς.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Εἴ μ᾽τις ἀνὴρ τ᾽ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς

Ἠναίνεσθ' ἔπη λέξοντά σ' ἐς τὸ θέατρον παραβῶσι
Οὐκ αὖ φαύλως ἔτυχε τοῦτο. νῶϊ δ' ἄξιος ἐσθ' ὁ ποιητὴς
Ὅπ τῇ αὐτῇ ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια
Καὶ γενναῖος πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐρινύλλω.
Ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶ πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
Καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αὐτοῖν καθ' ἑαυτὴν,
Ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
Οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διαρρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
Κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων.
Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι,
Ὑμᾶς τε πάλαι διαγινώσκων ἐπιτείνειν τὴν φύσιν ὄντας,
Καὶ τὴν προτέρας τ' ποιητὴν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
Τοῦτο μὲν εἰδὼς ἃ πάθε μάχης ἅμα τ' πολιτῶν καπιδ',
Ὃς πλεῖστα χορῶν τ' αὐτὴ πάλαι νίκης ἔσχε φρόπαια.
Πρώτας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεὶς καὶ φάλλων, καὶ περιγίζων,
Καὶ λυδίζων, καὶ φρυνίζων, καὶ βαπτόμενος βαρβαρικοῖς,
Οὐκ ὤρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῇ, ὥθι γήρως, ὃ γὰρ ἐφ' ἅβης,
Ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τῷ σκώπτειν ἀπελείφθη.
Εἶτα κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥοῦσας πότ' ἐπαίνῳ
Διὰ τ' ἀφελῶν πελίων ἔρρει, καὶ τ' ἀστεῖ παρασύρ, (μνους,
Ἐφόρει τὰς δρυΐς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τῇ ἐχθρους προθελύ-
Αἴσαι δ' ἀκιλῶ σὺν ξυμποσίῳ, πλὴν δωροῖ συνεπέδιλε,
Καὶ τέκτονος οὐ παλαιμόνων ὕμνων, ὅτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
Νῦν δ' ὑμεῖς αὐτὴ ὁρῶντες παραλιπόντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
Ἐκ πτώσων τ' ἠλέκτρων, καὶ τὸν τόνον ἀκέτ' ἐόντος,
Τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκόντων, ἀλλὰ γέρων ὢν πετέρρει,
Ὥσπερ ἡνίας, στέφανον μὲν ἔχων αὖον δίψηδ' ἀπολωλώς,
Οἶνον χρὴ διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν σὺν τῷ πρυτανείῳ,
Καὶ μὴ λιπεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ διονύσῳ,

Οἵας ὁ κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἰὼ ἔφερετο καὶ συφελισμούς.
Ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δικάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
Ἀποκαμβοτάτου σόματος μάτην ἀσειοτάτας ἀθηνοίας.
Χὤτος μέντοι μόνος αὐτήρκει, τοτὲ μέν, πίπτων, τοτὲ δ' ὄχι.
Ταῦτ' ὀρρωδῶν διέρριβεν ἀεὶ, μὴ πρὸς τύτοισιν ἔφασκεν,
Ἐρέτλω χρῶσι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πιδικλίοις ἀθιχειρεῖν.
Κἄτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι, μὴ τῇ αὐλήμασι διαθρῆσαι.
Κἄτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ, τύτων ἕνεκα πάντων,
Ὅτι σωφρονικῶς κἀκ ἀνοήτως ἐς πιδήσας ἐφλυάρει,
Αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ὕδατος κώπαις,
Θόρυβον χρυσὸν λιγυίτλῳ, (παις,
Ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπὶῃ χαίρων,
Κατὰ νοῦν πράξας,
Φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ἵππαι νῦν ἄξ, πόσειδον ὦ
Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος,
Καὶ χρεμετισμὸς αὐδάνει,
Καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
Μιδοφόροι ῥιπαὶ,
Μειρακιώνθ' ἅμιλλα λαμ-
πρωμενίων εὐ ἅρμασιν,
Καὶ βαρυδαιμονούντων,
Δῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ὦ χρυσοκόμαν, ὦ
Δελφίνων μελέων σοωιαρχτε,
Ὃς γεραίτε παῖ κρόνου,
Φορμίζων τε φίλτατ', ἐκ-
πῶν ἄλλων τε θεῶν ἀθη-
ναίος πρὸς τὸ παρεσῶς.

ΕΡΙΡΡΗΜΑ.

Εὐλογῆσαι βουλόμεθα τὴν πατέρας ἡμῶν, ὅτι
Ἄνδρὸς ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τῷ πέπλῳ,
Οἵπνδε πεζαῖς μάχαισιν, σὺν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
Παντα χοῦ νικῶντος ἀεὶ, τὰ δ' ἐνθάδ' ἐσώσαντο πόλιν,
Κοὐδεὶς ὀδέποτ' αὐτῶν τὴν σὰν τίοντας ἰδὼν
Ἠλέθμησεν. ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἰὼ ἀμμοίας,
Εἰδέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον σὺν μάχῃ τινὶ
Ταῦτ' ἀπενέγκαντ' ἄν. εἶτ' ἤρνοῦντο μὴ πεπωκύαι.
Ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις καὶ στρατηγὸς δὴ αὖ εἷς
Τῶν πρότερ', σίτησιν ἤτησ' ἐρόμενος κλεαίνετον.
Νῶν δ' ἐὰν μὴ προεδρείαν φέρωσι, καὶ τὰ σπλάγχν',
Οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ὑμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τὴν πόλει
Προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις,
Καὶ πρὸς, ὃν αὐτὸς μὲν ὀδύν, πλὴν τοσοντονὶ μόνως,
Ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μήδ' ἀπεσκεγγισμένοις.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ὦ πολιοῦχε παλλὰς, ὦ
Τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς διωάμειθ' ὑπερφερού-
σης με δέουσα, χώρας.
Δοῦρ' ἀφίκου λαβοῦσα τὰν
Ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
Ἡμετέραν ξυνεργόν
Νίκαν, ἣ χρεικῶν ἐστὶν ἑτοῖμα
Τοῖσ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν σκαπάζει.
Νῶν δ' ἦν δοῦρο φανῇθι, δεῖ

γαρ τοῖς ἀνδράσι τοῖς δε πά-
σῃ τέχνῃ ποεῖσαι σε νί-
κᾶν, εἴπερ ποτε καὶ νῦν.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἀξιώσομεν τοῖσιν ἵπποις, βυλόμεθ' ἐπαινέσαι.
Ἄξιοι δ' εἰσὶ βυλογεῖσθαι. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
Ξυμβιώσεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
Ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μ' αὐτ', ὅπ ἄγαν θαυμάζομεν,
Ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἵππαγωγοὺς εἰσεπίδων ἀνδρικῶς,
Ῥεμόμενοι κώθωνας οἱ δὲ καὶ σπόροδα καὶ πρόμνας,
Εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί,
Ἐμβαλόντες ἀνερρύαξαν ἵππα παῦ, τίς ἐμβαλεῖ.
Λιπαρέον μᾶλλον, τί δρῶμεν, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα,
Ἐξεπίδωντ' εἰς ἠθμινθον, εἰ πάγ' οἱ νεώτεροι
Ταῖς ὁπλαῖς ὤρυπτον βύνας, ἢ μετῆεσαν σχρώματα.
Ἤθιον ἢ τῇ παγούροις αὐτὶ πόας μισθικῆς
Εἴ τις ὄξερπτοι θύραζε, κἀκβυθοῦ θηρώμενοι.
Ὥστ' ἔφη θέωρος εἶπεῖν κἀρμάνον ἠθμίνθιον,
Δεινάγ' ὦ πόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυήσομαι,
Μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τῇ ἵππέας.

Χο. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
Ὅσιων ἀπῶν παρέχου ἡμῖν φροντίδα.
Καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
Ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Ἀλ. Τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην.

Χο. Νὴ ἀρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
Ὦ κακὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔπι τῶν λόγων
Εἰργασμένε, εἶθ' ἑπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς,

Ὡς ἐγώ μοι δοκῶ.
Καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι.
Πρὸς τάδ' ὦ βέλτιστε θαρσήσας λέγ' ὡς ἅπαντες ἡδόμεθά σοι.
Αλ. Καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
Εὐθὺς γὰρ αὐτὸς κατόπιν συθένδ' ἱέμην.
Ὁδ' ἀρ' ὅλον ἐλασίβροντ' ἀναρρήγνυς ἔπη,
Τερατευόμενος ἅρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
Κριμνοὺς ἐρείδων, καὶ ξυωμότας λέγων,
Ριθανώτατα δ' ἡ βουλὴ ἅπασ' ἀκροωμένη,
Ἐγένετ' ὑπ' αὐτοῦ φυσαρχφάξιος πλέα,
Κἄβλεφεν ἀπτερύγως, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσεισε.
Κἄγωγ' ὅτε δὴ γνὼν συνδεχομείλιν τὸν λόγον,
Καὶ τοῖσι φυσιαισμοῖσιν ὀξαπατωμείλιν.
Ἄγε δὴ σίταλοι καὶ φυσίαλοι ὦ δ' ἐγὼ
Βερέχεθοί τε καὶ κύβαλοι καὶ μόθωνες,
Ἀγοράτ' ἐν ἡμῖν ὧν, ἐπαιλύθω ἐγώ.
Νοῦν μοι θράσος καὶ πλῶσαν εὔπορον λόγου,
Φωνὴν τ' ἀναιδῆ, ταῦτα φροντίζοντί μοι,
Ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε κατὰ πύγων ἀνήρ.
Κἀγὼ προσέκυσα, κἄτα τῷ πρωκτῷ θεὸν,
Τὴν κυνῆν δ' ὀξάραξα, κἀναχανὼν μέγα
Ἀνέκραγον, ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων,
Εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι.
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
Τῶν δ' ὀψὲ τὰ πρόσωπα διεγελᾶτον.
Εἶτ' ἐστεφάνουν μ', εὐαγγέλια κἀγὼ φράσας
Αὐτοῖς, ἀπόρρητον, ποιησάμενος ταχύ,

Ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τῇ βολῇ,
Τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ βύβλια.
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἐμὲ ἐκεχήνεσαν.
Ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ παφλαγών, εἰδὼς ἀφ' ἁρπαγῆς
Οἷς ἥδετ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
Γνώμῃ ἔλεξεν, ἀνδρὸς ἤδη μοι δοκεῖ,
Εἰ πὶ συμφορᾷς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμένοις,
Εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ,
Ἐπένδυσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
Κἀγὼ 'ὅτε δ' ἤγγων τοῖς βολίτοις ἡμιμνός,
Διηθησίοισι βουσὶν ὑπερηφύτισα,
Τῇ δ' ἀγροτέρᾳ κῚ χιλίων παρήνεσα,
Εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων ἐσάνυσιν,
Αἱ φιχίδου εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τῆς βολοῦ,
Ἐκαρασθόησεν εἰς ἐμὲ ἡ βουλὴ πάλιν.
Ὁ δ' ὢν ταῦτ' ἀκηδὼς, ἐκπλαγεὶς ἐφλωάφα.
Καθ' εἵλιγγ' αὖον οἱ πρυτάνεις, χοἱ τοξόται.
Οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑκηβόλου.
Ὁ δ' ὠπιβόλευ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
Ἵν' ἄττ' ὁ κήρυξ ὁ ὑπὲρ Λακεδαίμονος λέγει,
Ῥύθμιζ'. ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
Οἱ δ' ὀξὺ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον,
Νῷν περὶ σπονδῶν, ἐπειδήπερ ὦ μέλε
Ἤθουν τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας,
Οὐ δεόμεθα σπονδῶν, ὁ πόλεμος ἑρπέτω
Ἐκκραγέσαί τε τὴν πρυτάνεις ἀπιδεῖν,
Εἰ θὑπερεπίδων τὴν δρυφάκτους πανταχοῦ.
Ἐγὼ δὲ τὰ κρεάννυν' ἐπριάμην ὑποδραμών,
Ἅπαντα, τά, τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ἔ πειτα τοῖς ἀφύαις ἐλίλουν ἡδύσματα,
Ἀ ποροῦσιν αὐτοῖς πρῶτα καὶ χαριζόμην.
Οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύπαζόν τέ με,
Ἅ παντες ὅτως, ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
Ὁ βολοῦ ἡδιαίνοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ῥᾴστα δὴ πέπραχας οἷα χρὴ γ' ἂν δύτυχοῦντα.
Εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον, πολὺ πανουργίας
Μείζοσι κεκασμένον
Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
Ῥῆμασίθ' ἁμύλοις.
Ἀ λλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τὰ πὶ
λοιπ' αὖρισον, ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων δύ'
νους, ἀΐδίσασθαι πάλαι.

Ἀ λ. Καὶ μὴν ὁ παφλαγὼν οὗτος προσέρχεται
Ὠ θῶν ἠλόκυμα, καὶ παράπλων, καὶ κυκῶν,
Ὡ ς δὴ κατατομένους με, μορμὼ τὴν θράσους.

Κλ. Εἰ μή σ' ἀπολέσαι μ' εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
Τυδδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι παντα χῆ.

Ἀ λ. Ἦ θλιε ἀπειλαῖς, ἐγέλασα φλοιοθημπίαις,
Ἀ πεπυδάρισα, μάθων πρὶν ἐκμάθοιμι.

Κλ. Οὗτοι μὰ τὴν δήμητρ' ἔτ' ἂν μή σ' ἐκφάγω.
Ἐ κ τῆσδε τῆς γῆς, ὅδ' ἔποτε βιώσομαι.

Ἀ λ. Ἢ ν μὴ 'κφάγῃς, ἐγώ δέσ' ἐμὲ μὴ 'κπίω,
Κἀπεροφήσας, αὐτὸς ἐξαυτοῦ χέω.

Κλ. Ἀ πολῶ σε νὴ τὴν πρεσβείαν τὴν ἐκ πύλου.

Ἀ λ. Ἰ δοὺ πρεσβείαν, οἷον ὀφομαί σ' ἐγὼ,
Ἐ κ τῆς πρεσβείας ἔκατον θεώμενον.

Κλ. Ἐ ν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.

Α᾽λ. Ὡ᾽ς ὀξύθυμος, φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν,
Ἐπὶ τῷ, φάγοις ἥδιστ᾽ ἄν, ὦδὶ βαλλαντίῳ;
Κλ. Ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
Α᾽λ. Ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σπίαν.
Κλ. Ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δός μοι δίκην.
Α᾽λ. Κἀγὼ δέ σ᾽ ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
Κλ. Ἀλλ᾽ ὦ πόνηρε, σοὶ μὲ οὐδὲν πείθεται.
Ἐγὼ δ᾽ ἐκείνου καταγελῶ᾽ ὅσον θέλω.
Α᾽λ. Ὡ᾽ς σφόδρα σὺ τὸ δῆμον σεαυτῷ νενόμικας.
Κλ. Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
Α᾽λ. Καθώσπερ αἰεὶ τίτθαν γε σπίζεις κακῶς.
Μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον σὺ πιθεῖς,
Αὐτὸς δ᾽ ἐκείνου πλεῖστον κατέφαγες.
Κλ. Καὶ νὴ δί᾽ ὑπόγε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
Δοκῶ ποιεῖν τὸ δῆμον δύρων κἠσθενόν.
Α᾽λ. Χὠ πρωκτὸς ὑμῶν, τοῦτο σοφίζεται.
Κλ. Οὐκ ὦ᾽ γάθ᾽ ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
Ἴομεν εἰς τὸν δῆμον. Α᾽λ. οὐδὲν κωλύει.
Ἰδοὺ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
Κλ. Ὦ δῆμε, δοῦρ᾽ ἔξελθε, νὴ δί᾽ ὦ πάτερ.
Α᾽λ. Ἔξελθε δῆτ᾽ ὦ δημίδιον φίλτατον.
Δη. Τίνες ποτ᾽ οἱ βοῶντες, οὐκ ἄπιτ᾽ ἀπὸ τῆς θύρας;
Τὼ ἐρεσιώνιω μου κατεαγάξατε.
Κλ. Ἔξελθ᾽ ἵν᾽ εἰδῇς οἷά περ᾽ ὑβρίζομαι.
Δη. Τίς ὦ παφλαγὼν ἐδίκει σε. Κλ. δι᾽ σὲ τύπτομαι,
Ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. Δη. πῖ.
Κλ. Οὐ πῖ φιλῶ σ᾽ ὦ δῆμ᾽ ἐρασὴς τ᾽ εἰμὶ σός.
Δη. Σὺ δ᾽ εἶ τίς ἐτεόν. Α᾽λ. ἀντερασὴς τουτουί,
Ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενος τἄ σ᾽ δοῦ ποιεῖν,

Ἄλλοιτε πολλοὶ κἠκαλοίτε κἀγαθοί,
Ἀλλ' οὐχ' οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
Ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις.
Τοὺς μὲν κακοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
Σαυτὸν δ' ὑλυχοπώλησι καὶ νδυροῤῥάφοις,
Καὶ σκυτοτόμοις, κἠβυρσοπώλησιν δίδως.
Κλ. Εὖ γὰρ ποιῶ τ' δῆμον. Ἀλ. εἰπέ νυν τί δρῶν.
Κλ. Ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ πύλου,
Ῥαδίως ἐκεῖσε τὴν λάκωνας ἤγαγον.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ πῶς πατῶν' ἀπ' ἐργαστηρίου
Ἑψοντος ἑτέρου τἀν χύτραν ὑφειλόμην.
Κλ. Καὶ μὰν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
Ὡς δῆμ' ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῶιν ἐσί σοι
Εὐνούστερος, διάκεισον, ἵν' ἐκεῖνον φιλῇς.
Ἀλ. Ναὶ ναὶ διάκεισον δῆτα, πλὰν μὴν τῇ πυκί.
Δη. Οὐκ ἂν καθιζοίμαν ἐν ἄλλῳ χωρίῳ,
Ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χρὼ παρεῖν εἰς τὰν πνύκα.
Ἀλ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
Οἷκοι μὲν, ἀνδρῶν δεξιώτατος.
Ὅταν δ' ἀὐτὸ ταυτησὶ κἀθηται τῆς πέτρας,
Κέχλωκεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰχάδας.

ΣΤΡΟΦΗ.

Νὼ δεῖ σε πάντα δὴ κέλων ὄξιόν σε αὐτὸν,
Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ γνώμας ἀφύκτους,
Ὅτοισι τὸν δ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,
Κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους δυμηχάνους ποιεῖζων,
Ῥᾳδίως ταὐθ' ὅπως ἔσται πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τ' ἀνδρα.
Ἀλλὰ φυλάττου, μὴ πρὶν ἐκεῖνος πρὸς κεῖθι σοὶ, πρόσθε
Τὴν δελφῖν' μετεωρίζῃ, μὴ τὸν ἄγκιστρον λαβάλλῃ. (ρος σὺ

Κλ. Τῇ μὲν δεκαετίνῃ ἀθλιωκάτῃ τῆς πόλεως με δεούσῃ
Εὔχομαι, εἰ μὲν πρὸς τὸν δῆμον τ' ἀθλιωκάτων γεγένημαι,
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα νῦ νεωνᾶν, νῦ σαλαβάκχαν,
Ὥσπερ νεωὶ μὴν δράσας, δειπνεῖν σὺ τῷ πρυτανείῳ.
Εἰ δέ σε μισῶ νῦ μὴ πρὸς σὲ μάχομαι μόνος ἀντιβεβλημένως,
Ἀπολοίμαν, νῦ διαπεριοθείμην διχτμηθείμην τὲ λέπαδνα.
Ἀλ. Κἀγὼ γ' ὦ δῆμ' εἰ μή σε φιλῶ, νῦ μὴ σέργω κατατμηθεὶς
Ἐψοίμαν σὺ πτιλημματίοις, κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
Ἐπὶ ταυτησὶ κατακναθείμην σὺ μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
Καὶ τῇ κρεάγρᾳ τ' ὀρχιπέδων ἐλκοίμαν ἐς κεραμεικόν.
Κλ. νῦ πῶς ἂν ἐμὲ μᾶλλόν σε φιλῶν ὦ δῆμε γένοιτο πολίτης,
Ὅς πρῶτα μὲν ἰωνὶ ἐβάλλυόν σοι, χρήματα πλεῖστ' ἀπέδοξα
Ἐν ᾧ κοινῷ, τῷ μὲν στρεβλῶν, τὰς δ' ἄγχων, τῷ δ' ὑμετέρῳ
Οὐ φροντίζων τ' ἰδιώτῃ δ' ὀδενὸς, εἰ σοὶ χαριζοίμαν.
Ἀλ. Τοῦτο μὲν ὦ δῆμ' ὀδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
Ἀρπάζων γὰρ τῷ κἀκείνοις σοὶ τῷ ἀλλοφύλοις παραθήσω.
Ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' ὀδεὶς δύνας, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω
Ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ' ὅτι σὺν τῆς ἀνθρακιᾶς ἀσχολαίει.
Σὲ γὰρ ὃς μήδοισι διεξιόντα περὶ τ' χώρας σὺ μαραθῶνι,
Καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγλωττότυπεῖν παρέδωκας
Ἐπὶ τ' πέρας ὀ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως.
Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τοῦτι φέρω, ἀλλ' ἐπαναίρω,
Κἄπα καθίζω μαλακῶς, ἵνα μὴ φριβῇς τλὼ σὺ σαλαμῖνι.
Δη. Ἄνθρωπε τὶς εἶ, μῶν ἔκγονος εἶ τ' ἀρμοδίου τὶς ἐκείνου;
Τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
Κλ. Ὡς κἀγὼ μικρῶν δύνος αὐτῷ θωπευμάτιον γεγένημαι.
Ἀλ. νῦ σὺ γὰρ αὖτ' πολὺ μικροτέροις τοῦτ' ἐλεεάσμασιν εἶλες.
Κλ. Καὶ μὴν εἴ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμοῦ,
Ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλοῦντ', ἐθέλω πρὸς τ' κεφαλῆς πρὸ δόξης.

Α. ἦ πῶς σὺ φιλεῖς ὃς τὸν ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖσι πυθάνεσιν
Καὶ γυμνασίοις, ἦ πυργιδίοις, ἔτος ὅλοον οὐκ ἐλεαίρεις,
Ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις, ἀρχεπολέμου δὲ φέροντος
Τὼ ἁλιήω δεξιτερὰ σπάσας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις,
Ἐκ δὲ πόλεος ἀθαπυίζων, αἰεὶ τὰς σπονδὰς πεποιεῖσθαι.
Κλ. Ἵνα γ' ἐλιῶν χρῄξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν,
Ὡς τὸν δεῖ ποτ' ἐν ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἁλιάσασθαι,
Ἢν αὐαμείνῃ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὼ κοὐ θεραπεύσω,
Ἐξευρεῖσιν οὗ κοὐ μαρῶς, ὁπόθεν τοι ῥιῶβολον ἔξει (μᾶλλον
Α. ἢ ἵνα γ' ἀρξει μὰ δί' ἀρκαδίας πεινάμενος, ἀλλ' ἵνα
Σὺ μ' ἀρπάσῃς κοὐ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων, ὃς δῆμος
Ὑπὸ τὸν πολέμου κοὐ τὸν ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾶσθαι,
Ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα κοὐ χρείας κοὐ μαθὼν πρὸς σὲ κεχήνῃ.
Εἰδέ ποτ' εἰς ἀγρὸν ἔτος ἀπελθὼν ἁλιαεὺς διαρρίψῃ,
Καὶ χίδρας φαγὼν ἀναθαρρήσῃ, κοὐ σεμφὺλ' ἂς λόγον ἔλθῃ
Γνώσεσθαι οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῆς μισθοφορᾶς παρεκόπου.
Εἰ δ' ἦξει σοι δημιοεργικὸς, κοὐ σοὶ τὸν ψῆφον ἰχνεύων,
Ἃ σὺ μινώσκων, τὸν δ' ἐξαπατᾷς κοὐ ἀνεροπολεῖς πρὸς σεαυτόν.
Κλ. Οὔκουν δεινὸν, ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἐς ἐμὲ, κοὐ διαβάλλειν,
Ἥρως ἀθλιαίους, καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ,
Νὴ τὼ δήμητρα θεμιστοκλέους πολλῷ πρὸς τὴν πόλιν ἢ δή.
Α. Ὦ πόλις ἀργὸς, κλύεθ' οἷα λέγει; σὺ θεμιστοκλεῖ ἀντιφέρει
Ὅς σε ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν, δύρων ἀθηναίων, (εἴσας,
Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὴν πειραιᾶ προσέμαξεν,
Ἀφελὼν τοὐμὸν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε;
Σὺ δ' ἀθλιαίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῶσαι,
Διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν ὁ θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
Κἀκεῖνος μ' ἐφύγετ' ἐγὼ. σὺ δ' ἀχιλλείων ἀποπάτει.
Κλ. Οὔκουν τοῦτ' ἐστὶ δεινὸν ἀκοῦσαι ὦ δῆμε σὺ μὲν τοῦτον

Ὁ πή σε φιλῶ. Δι. παῦ ’στοσὶ, μὴ μὴ σπέρβολλε πονηρά.
Πολλὰ γὰ πολλά με χρόνον μὴ νεῶ ἐλελήθεις ἐγκρυφιάζων.
Αλ. Μιαρώτατος ὦ δημοκίδιον μὴ πλεῖσα πανοῦργα δεδρα-
Ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τῆ κχυλους (κὼς
Τῶν βύθιων ἐκκαυλίζων,
Καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χεροῖν
Μυσιλλᾶται τῶν δημοτῶν.
Κλ. Οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτον=
θ’ αἱρήσω γὼ φρεῖς μυελάλας.
Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
Μιαρώτατος ὢν πρὸς τὸν δῆμον,
Τῶν ἀθλιωτάτων, κἀγώ σ’ ἀδικάσω
Νὴ τὸν δήμητρ’, ἢ μὴ ζῶ ἐγὼ,
Δωροδοκήσαντ’ ἐκ μυτυλήνης πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
Ζηλῶ σε τῆς βδελωτίας. εἰ γὰρ ὧδ’ ἐποίεις,
Μέγιστος ἐλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις,
Τὰν τῆ πόλει, τ’ ξυμμάχων τ’ ἀρχὰς ἔχων φρένας,
Ἢ πολλὰ χρήματ’ ἐργάσει, σείων τε καὶ ταράττων,
Καὶ μὴ μεθῆς τ’ ἀνδρ’, ἐπεὶ δήσοι λαβὼν δέδοκεν.
Κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλουρὰς ἔχων τοιαύτας.
Κλ. Οὐκ ὦ γαθοὶ ταῦτ’ ἐστί πω ταύτη, μὰ τ’ ποσειδῶ.
Ἐμοὶ γὰρ ἐς ἐργασμὸν τοιοῦτον ἔργον ὥστε
Ἁπαξάπαντας τῆ ἐμὲς ἐχθροὺς ἀδικομίζειν.
Ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀστίδων τῶν ἐκ πύλου τὶ λοιπόν.
Αλ. Ἐπίχυ σὺ ταῖς ἀστίσι. λαβὼ γὰρ σὺ δέδωκας.
Οὐ γὰρ σ’ ἐχρῶ εἰπεῖν φιλεῖς τ’ δῆμον, ἐκ προνοίας
Ταύτας ἐχὶ αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῶαι.

Ἀλλ' ἔστ' τοῦτ' ὦ δῆμε μηχανήμ' ἵν' ᾖ σὺ βουλῇ.
Τὸν αὖ δρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ γένῃ).
Ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ σῖφος, οἷόν ὄζει βυρσοπωλῶν
Νεανιῶν. τούτους ἢ πρὶν οἰκοῦσι μελιτοπῶλαι,
Καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς σὺ ὄζει συγκεκυφός.
Ὥστ' εἰ σὺ βεμήσαιο, καὶ βλέψειας ὀξαμίνδα,
Νύκτωρ καθαρπάσαντος αὖ τὰς ἀσπίδας, φέοντες
Τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων αὖ καταλάβοιεν ἡμῶν.

Δι. Οἴμοι τάλας. ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε,
Ὅσον με παρεκόπου χρόνον, τοιαῦτα πρᾶσσ' ἡμῶν.

Κλ. Ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴαθι, μήδ' οἰκθῇς
Ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον' ὅστις εἶς ὢν,
Ἔπαυσα τοὺς σωσωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν ὄν
Ἐν τῇ πόλει σωϊσάμενον, ἀλλ' οὐδέως κέκραγα.

Ἀλ Οὔπω γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπυσθας,
Ὅταν μὴ ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν ὀλίγας.
Ἐὰν δ' αὖ ὥτε καὶ κάτω τὸ βόρβορον κυκῶσιν,
Αἴρουσι, καὶ σὺ λαμβάνεις, ὧ τλὼ πόλιν παράπτης.
Ἕν δ' εἰπέ μοι τοσουτονὶ, σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
Ἔδωκας ἤδη τουτωΐγε κάπνυμα παρὰ σεαυτοῦ
Τῷ ἐμβάσι βάσιων φιλεῖν. Δι. ὄδι τα μὰ τὸ ἀπόλλω.

Ἀλ. Ἔγνωκας ὃν δῆτ' αὐχὴν οἷός ὄζιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
Ζεῦγος περιάμενος ἐμβάδων, τουτὶ φορεῖν δίδωμι.

Δι. Κείνω σ' ὅσον γ' ὤδα πρὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον,
Εὐνούσατόντε τῇ πόλει γὰρ τοῖσι δακτύλοισιν.

Κλ.. Οὐ δεινὸν ὃν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δεῖσθαι,
Ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας, ὅστις
Ἔπαυσα τοὺς κινουμένους, τὸ γρύπον ὀξαλείψας;

Ἀλ. Οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ὄζει πρωκτοτρῆν,

ῥαῦσαί τε τῦ κινδυνίους, κ' οὐκ ἐᾷθ' ὅπως ἐκείνους
Οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορδν γένωνται.
Τοῦτον δ' ὁρῶν κἄδυ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
Οὐ πώποτ' ἀμφιμαχάλου τ' δῆμον ἠξίωσας,
Χειμῶνος ὄντος, ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.

Δι. Τοιουτονὶ θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπνόησεν,
Καί τοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ περικλύς· ἔμοιγε μέντοι
Οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ὄξυρρίμα τῦ χιτῶνος.

Κλ. Οἴμοι τάλας, οἵοις πιθήκοισί με πρέλαύνεις.

Ἀλ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπ' πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείη,
Τοῖς πρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπ' βλαυτίοισι χρῶμαι.

Κλ. Ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
Προσαμφιῶ τοδί. σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρε. Δι. αἰβοῖ.
Οὐκ ἐς ὥρας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;

Ἀλ. Καὶ τῦτ' ἀθλητὴς σε πρὸς ἥμπιαχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
Καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι, τὸ καυλὸν οἰσθ' ἐκεῖνον,
Τῦ σιλφίου τ' ἄξιον γενόμενον; Δι. οἶδα μέντοι.

Ἀλ. Ἐπίτηδες ἕτος αὐτὸν ἐποίουν ἄξιον γενέσθαι,
Ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
Βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείναιεν οἱ δικασταί.

Δι. Νὴ τ' ποσειδῶ, μὴ πρὸς ἐμὲ τουτί γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.

Ἀλ. Οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δίκην γενέσθαι πῦρροί;
Καὶ νὴ δί' ὦ κἀ τῦτο πυῤῥακίδρακτον μηχάνημα.

Κλ. Οἵοισί μ' ὦ πόνηρε βωμολοχεύμασι παρέπεις.

Ἀλ. Ἦ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.

Κλ. Ἀλλ' οὔ με νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
Ὡς δῆμε μηδὲν δρῶντι, μαθοῦ φύβλιον ῥοφῆσαι.

Ἀλ. Ἐγὼ δὲ κυλίχνιον τέ σοι κἀφάρμακον δίδωμι,
Τἀν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐλκύδρια πρὸς ἀλείφειν,

Κλ. Ἐγὼ

Κλ. Ἐγὼ γ' ἃς πολιὰς γέ σου κλέψων, νέον ποιήσω.
Ἀλ. Ἰδοὺ δέχου κέρμα λαγῶ τὼ φθαλμιδίω πεδψῆν.
Κλ. Ἀπομυξάμενος ὦ δῆμε ἐμὲ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
Ἀλ. Ἐμοῦ μὴν οὔ, ἐμοῦ μὲν οὔ.
Κλ. Ἐγώ σε ποιήσω φίλη
ῥαρχεῖν, χἁλιέσκοντα τῶν
Σαυτῆς παλαιὰν ναῦν ἔχον·
τἀεὶς λῷ' κἀκλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος,
Διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
Ἄν ἴσιον σαπρὸν λάβῃς.
Χο. Ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ'
Ὑπερζέων, ὑφελκτέον
Δὲ τῶν ξύλων, ἀπαρυστέον
Τὲ τῶν ἀπειλῶν ταυτί.
Κλ. Δώσεις ἐμοὶ κἀκλῶ δίκλω,
Ἰ' πούμενος τ' εἰσφορᾶς.
Ἐγὼ γὰρ εἰς τὴν πλουσίαν
Σπεύσω σ' ὅπως κἀγγραφῇς.
Ἀλ. Ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὔ·
δέν. δύχομαι δέ σοι παλί.
Τὸ μὲν τάχιστον τριήρεσιν
Ἐφεσσάμενος σίζον. σὲ δὲ
Γνώμῃ ἐρεῖν μέλλοντα πρὸς
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν,
Τάλαντον ἢν κατεργάσῃ,
Σπεύδειν ὅπως τῶν τριήρεσιν
Ἐμπλήμενος, φθαίης τ' εἰς
Ἐκκλησίαν ἐλθεῖν. ἔπει·

τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι καὶ σὺ τὸ πάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
θίων ἀποπνιγείης.

Χο. Εὖ νύγε τὸν δία καὶ τ' ἀπόλλω,
καὶ τὴν δήμητρα.

Δι. Καί μοι δοκεῖ. καὶ πάλλα γ' εἶναι καταφανῶς,
Ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου,
Ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ βολοῦ.
Σὺ δ' ὦ παφλαγὼν φαίσιων φιλεῖν μ' ἐσπορόδισας.
Καὶ νῦν ἀπόδος τ' δακτύλιον, ὡς ἂν ἔτι
Ἐμοὶ ταμιεύσεις. Κλ. ἔχε, τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
Εἰ μή μ' ἐάσεις ὠθιροπιδύειν, ἕτερος αὖ-
Ἐμοῦ πανουργότερος τις ἀναφανήσεται.

Δι. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὗτοσὶ
Ὁ σύμβολος. τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερος φαίνεται.
Ἀλλ' ἢ οὐ καθορᾷ. Ἀλ. φέρ' ἴδω τίσι σημεῖον ἰῶ.

Δι. Δημοῦ βοείου θρίον ὀξωπημένον.

Ἀλ. Οὐ τοῦτό γ' ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ῥίον. Δι. ἀλλὰ τί.

Ἀλ. Λαρὸς κεχλιώς ἀδὶ πέρας δημηγορῶν.

Δι. Αἰβοῖ πάλας. Ἀλ. τί δῆτα. Δι. ἀποφέρ' ἐκποδὼν
Οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν κλεωνύμου.
Ραδίως ἐμοῦ γ' οὗτοσὶ λαβὼν, ταμίευέ μοι.

Κλ. Μὴ δῆτα πῶγ' ὃς δέοτ' ἂν προλῶσ' ἐγώ,
Ῥᾳθυμίαν γε τῶν χρησμῶν ἀφούσης τ' ἐμῶν.

Ἀλ. Καὶ τῶν ἐμῶν νυν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
Μολγὸν γενέσθαι σοι δοκῶ. Ἀλ. κἄγωγε τουτῳί
Τυλὸν γενέσθαι σοι δοκῶ μέχρι τοῦ μυρρίνου.

Κλ. Ἀλλ' οἴγ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σοι δοκῶ

Χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.

Αλ. Οἴ μοι δέγ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἀληθῆ λέγω
Ἔχων κατάπεπλον κἀστεφάνωμαι, ἐφ' ἁρμάτος
Χρυσοῦ διώξεις σμικύθῳ, κἀκύκλιον.

Κλ. Καὶ μὴν σύ γ' ἐμοὶ αὐτῇ ἰὼν, ἵν' ὄτοσὶ
Αὐτὸ ἀκηδύσῃ. Αλ. πάνυγε. Δι. κἀγὼ δὴ φέρε.

Κλ. Ἰδού. Αλ. ἰδού. Δι. νὴ τὸ δί' ὅλου κωλύει.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἥδιον φάος ἡμέρας
Ἔστω τοῖσι παροῦσι, καὶ
Τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
Ἢν κλέων ἀπόλωμαι.
καί τοι πρεσβυτέρων τινῶν
Οἵων ἁβροτάλεων τῶν
Ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
Ἤκουσ' ἀντιλεγόντων.
Ὡς ἐμὲ γοῦν οὐδὲν σὺ
τῇ πόλει μέγας ὢν ὠφε-
λεῖς σιβύλλῃ λύχνῳ χρησίμῳ,
Δοίδυξ, ὃς τὸν πορῶν,
Ἀλλὰ καὶ τὸ δ' ἔγωγε θαυ-
μάζω αὖ τὸ μισίας
Αὐτόν. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
Γνῶσθ' οἱ ξυνεφοίτων,
Τὼ δωρεὶ μόνω αὖ ἁρ'
ἐπέσθην θαμὰ τὼ λύρᾳ,
Ἄλλω δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν,
κἄστα τὸν κιθαρίζω
Ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-

εἰν ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
Οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
Ἢν μὴ δωροδοκήσῃ.

Κλ. Ἰδοὺ, θέασαι κ' οὐχ ἅπαντας ἐνφέρω.

Ἀλ. Οἴμ' ὡς χθυσείω, κ' οὐχ ἅπαντας ἐνφέρω.

Δι. Ταυτὶ τί ὄῤῥι. Κλ. λόγια. Δι. πάντ'. Κλ. ἐθαύμασας.
Καὶ νὴ δί' ἔτι γ' ἐμοῦ τι μβωλὸς πλέα.

Ἀλ. Ἐμοὶ δ' ὑπερῴον, καὶ ξυνοικία δύω.

Δι, Φέρ' ἴδω, τίνος χάρεισιν οἱ χρησμοί ποτε.

Κλ. Οὑμοὶ μέ εἰσι βάκιδος. Δι. οἱ ἢ σοὶ τίνος.

Ἀλ. Γλαύκιδος ἀδελφοῦ τοῦ βάκιδος γεραιτέρου.

Δι. Εἰπὲ ἦ, πρὶ τοῦ. Ἀλ. πρὶ ἀθλιῶν, πρὶ πύλου,
Περὶ σοῦ, πρὶ ἐμοῦ, πρὶ ἁπάντων πραγμάτων.

Δι. Οἱ σοὶ ἦ πρὶ τοῦ. Ἀλ. πρὶ ἀθλιῶν, πρὶ φακῆς,
Περὶ λακεδαιμονίων, πρὶ σκόμβρων νέων,
Περὶ τῶν μεροπίων πάλιν τ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
Περὶ σοῦ, πρὶ ἐμοῦ, πρὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Τὸ πέος αὖ οὗτοσὶ δάκοι.

Δι. Ἄγε νυῦ ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέμοι,
Καὶ τὸν πρὶ ἐμοῦ κεῖνον, ὡ περ ἥδομαι,
Ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰεὶ γεννήσομαι.

Κλ. Ἄκουε δίνυ, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζου ἐρεχθείδη λογίων ὅλον, ὃν σοι ἀπόλλων
Ἔχειν ὄξ αὐλύτοιο διὰ φρενὸς ἐρεμνῶν,
Σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύα καρχαρόδοντα.
Ὅς πρόσθεν δάκνων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγώς,
Σοὶ μισθὸν ποιεῖ, κἢν μή δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
Πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακράζουσι κηλοῖοι.

Δι. Ταυτὶ μὰ τὸν δία μὰ γὼ οὐκ οἶδ' ὅτι λέγει.

Τί γάρ ἐς ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κωί.
Κλ. Ἐγὼ μέ ἐμὸ κύων. πρὸ σοῦ γὰρ ἄπύω.
Σοί δ' εἶπε σώζεσθαί μὸ φοῖβος τὸν κωάκ.
Ἀλ. Οὐ τῦτο φήσ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κύων ὁδί,
Ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεδίει.
Ἐμοὶ γάρ ἐς ὀρθῶς πρὶ τύτου τῦ κωός.
Δη. Λέγε δή. ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
Ἵνα μή μὸ χρησμὸς ὁ πρὶ τῦ κωὸς δάκῃ.
Ἀλ. Φράζου ἐρεχθείδη κωάκ κέρβερον ἀνδραποδίσην,
Ὃς κέρκῳ σαίνων ὁπόταν δειπνῇς ὠλητρῶν,
Ἐξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύπου ἄλλο σε χάσκῃς,
Ἐς φοιτῶν δ' ἐς τὸν πλησίον λήσεισε κωνιδίον,
Νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
Δη. Νὴ τὸν ποσειδῶ, πολύγ' ἄμεινον ὦ πλακί.
Κλ. Ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκεινον τότε.
Ἔστι γυνή. τέξει δὲ λέοντ' ἱεραῖς ἐν ἀθλύαις.
Ὃς πρὶ τῦ δήμου πολλεῖς κώνωψι μαχεῖται.
Ὥστε πρὶ σκύμνοισι βεβικὼς, ὃν σὺ φύλαξαι
Τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.
Δη. Ταῦτ' οἶσθ' ὅ, τι λέγει; Ἀλ. μὰ τ' ἀπόλλω γώ μ' οὔ.
Κλ. Ἔφρασεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὶ τῦ λέοντος εἰμί σοι.
Δη. Καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις αὐτὸς ἐὼν γεγενημένος.
Ἀλ. Ἔνεστι καὶ διδάσκει σε τῶν λογίων ἑκών,
Ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχος ὄζει καὶ ξύλον,
Ἐν ᾧ σε σώζειν τὸν δ' ἐκέλευσ' ὁ λοξίας.
Δη. Ῥᾳδίως ἔφραζεν ὁ θεός. Ἀλ. τουτονὶ
Δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυείγγῳ ζύλῳ.
Δη. Ταυτὶ τελεῖται τἀμὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.

Κλ. Μὴ πείθ', φθονεραὶ γὰρ ἀθικρώζουσι κόρωναι.
Ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος εὖ φρεσὶν ὅσσοι
Ἦμεν συνθέσθαι Λακεδαιμονίων κορυφαῖοι.
Αλ. Τοῦτο γέ τοι παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς,
κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦτ' ἦγεῖ μέγα τοὔργον.
κἀγὼ φέρω ἄχθος, ἐπείκων ἀνὴρ ἀθεῖν,
Ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο, χέσαιτο γὰρ ἢ μαχέσαιτο.
Κλ. Ἀλλὰ τόδε φράζου, πρὸς πύλας πύλον ἰὼν σοι ἔφραζεν,
Ἐστὶ πύλος πρὸς πύλοιο. Δι. τί τοῦτο λέγει πρὸς πύλοιο.
Ἀλ. Τὰς πύλας φησὶ καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
Δι. Ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
Ἀλ. Αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πύλας ἀφήρπασεν.
Ἀλλ' ὅτοσὶ γὰρ ὄδὶ περὶ τοῦ ναυτικοῦ
Ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
Δι. Προσέχω. σὺ δ' αὖ κίνωσε τοῖς ναύταισί μου.
Ὅπως ὁ μαθὸς, πρῶτον ἀποδοθήσεται.
Ἀλ. Αἰγείδη, φράσαι κωκαλώπηκα μή σε δολώσῃ
λαίθαργον, ταχύποιν, δολίαν, κερδὼ πολύϊδριν,
Οἰοθ' ὅπ τοῦτο τί ὄδι. Δι. φιλόχρηστος ἡ κωκαλώπηξ.
Ἀλ. Οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκέλευσε
Αἰτεῖ ταχείας, ἀργυρολόγους ὅτοσί,
Ταύτας ἀπαυδᾶ μὴ διδόναι σ' ὀλοξίας.
Δι. Πῶς δὴ φιλίρης ὄδι' κωκαλώπηξ. Ἀλ. ὅπως,
Ὅτι φιλίρης ὄδι' χὠ κύων, ταχύ.
Δι. Πῶς ἂν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί.
Ἀλ. Ἀλωπεκίοισι, τῇ στρατιώτας ἦγαγεν,
Ὅτι βόρις φώλευσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Δι. Εἰ ἐν, τούτοις ὁ μαθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι που.
Ἀλ. Ἐγὼ πορεύω κἀτὸν ἡμερῶν ῥιῶν.

Ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν εἶπέ σοι ὄξαλέα θ'
Χρησμὸν λιτοῖσιν, κυλλιώλω μή σε δολώσῃ.

Δη. Ροίαν κυλλιώλω. Ἀλ. τιὼ τούτου χεῖρ' ἐποίησε
κυλλιώλω, ὀρθῶς ὅτιν' φήσ' ἔμβαλε κυλλῇ.

Κλ. Οὐκ ὀρθῶς φράζεις, τιὼ κυλλιώλω γὰρ ὁ φοῖβος
Ἐς τιὼ χεῖρ' ὀρθῶς, ἠνίξατο τιὼ δολοπείθης.
Ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοι χρησμὸς περὶ σοῦ περυγωτὸς
Αἰεὸς ὡς γίνει, μὴ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

Ἀλ. καὶ γὰρ ἐμοὶ μὴ γῆς, μὴ τ' ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
Χῶτι γ' ἐν ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπασε.

Κλ. Ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ καί μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτὴ,
Τὸ δίμυν καταχεῖν ἀρυτοίνῃ πλουθυγίειαν.

Ἀλ. Νὴ δία μὴ γὰρ ἐγὼ, καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
Ἐκ πόλεως ἐλθεῖν μὴ πλαὺξ αὐτῇ πικαθήσθ.
Εἶτα καταστύλειν μ' τ' κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ,
Ἀμβροσίαν μ' σοῦ, μ' τούτου ὃ σκοροδάλμιν.

Δη. Ιὴ ἰή, δηλῶ ἄρ' ὀλεῖς τὸ πλούσιος σοφώτερος.
καὶ μιὼ ἐμαυτὸν ὠθιρέπω σοι τουτονὶ
Γεροντοπαγωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν,

Κλ. Μή πω ἱκετεύω σ' ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κελθὰς ποιῶ σοι μὴ βίον καθ' ἡμέραν.

Δη. Οὐκ ἀνέχομαι κελθῶν ἀκκόων, πολλάκις
Ἐξεπατήθιν ὑπό τε σοῦ μὴ θαφακίδος.

Κλ. Ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδησοι ποιῶ σικυασμένα.

Ἀλ. Ἐγὼ ὃ μαζίσκας γε δαμεμαγμένας,
καὶ τοὖψον ὀπτὸν, μηδὲν ἄλλ' ἢ μὴ' αθιε.

Δη. Ἀνύσατε νῦν ὅτι περ ποιήσεθ' ὡς ἐγὼ
Ὁ πότερος αὖ σφῶν δῆμε μᾶλλον αὖ ποιῇ,
Τῷ τῷ παραδώσω τ' πυνθὸς πὸς ἰδίας.

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ DE PARIS

Αλ. Τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος. Κλ. ἀδῆτ' ἀλλ' ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ δῆμε καλλιγύαικες
Ἀρχαὶ, ὅτε πάντες ἀνὴρ
θρωποι δεδίασί σ' ὥσ-
περ ἀνδρα τύραννον.
Ἀλλ' ὑπεραίγωγος εἶ
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις, κἀξαπατώμενος,
γρόστε τὸν λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας. ὁ νοῦς δέ σου.
ραρὼν ἀποδημεῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΡΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Δη. Νοῦς ἥκει τοῖς ἡμῖν
Ὑμῶν, ὅτε μοὐφρονεῖν
Νομίζετ', ἐγὼ δ' ἐκὼν
Ταῦτ' ἠλιθιάζω.
Αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
Βρύλλων, τὸ καθ' ἡμέραν,
Κλέπτοντά τε βούλομαι
Τρέφειν σύ' ἀεὶ πρωτάτιον.
Τοῦτον δ' ὅταν ἡ πλέως,
Ἄρας ἐπάταξα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὕτω μὴ ἂν ποιῇς
Εἴ σοι πυκνότης σύ-
ν τῷ τρόπῳ ὡς λέγεις
Τούτῳ πάνυ πολλή.
Εἰ τοὺς δ' ὠθίτας ὥσ-

περ δημοπίους ῥέφεις
Ἐν τῇ πνυκὶ. καθ' ὅταν
Μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
Τούτων ὡς αὖ ἡ παχὺς,
θύας, ὠδὶ λειπνεῖς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Δη. Σκέψασθε δὲ μὲ εἰ σοφῶς
Αὐτοὺς πελέρχομαι,
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν
Καί μ' ὀξαπατύλλειν.
Τυρῶ γὰρ ἐκάστοτ' οὐ
Ἦ, οὐδὲ σκοκῶν ὁρᾷ,
Κλέπτοντας, εἶτ' αὖ αγε
καίζω πάλιν ὀξεμεῖν.
Ὅσ' ἂν κεκλόφωσί μου,
Κιμὼν καταμηλῶν.

Κλ. Ἄπαγ' ἐς μαχαίραν ἐκποδών. Ἀλ. σύγ' ὦ φθόρε.

Κλ. Ὡς δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευακόμενος
Τείπαλαι καθήμαι βουλόμενός σ' ὀυεργετεῖν.

Ἀλ. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

Δη. Ἐγὼ δὲ πρόσκοκῶγε, φρισμυείοπαλαι,
Βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

Ἀλ. Οἶσθ' ἂν ὃ δρᾶσον; Δη. εἶγε μὴ φράσειάς γε σύ.

Ἀλ. Ἄφυ' ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονὶ,
Ἵνα σ' ὀυποιῶμεν ὀξίσου. Δη. ἀρχῆ ταῦτα χρὴ,
Ἄπιτον. Ἀλ. ἰδοὺ. Δη θέοιτ' ἄν. Κλ. ὑποθεῖν ἅπτεσθε.

Δη. Ἀλλ' ἢ μεγάλως δυσδαιμονήσω τήμερον,
Ὑπὸ τ' ἐρασῶν νὴ δί' ἢ γὼ θρύψομαι.

Κλ. Ὁρᾷς, ἐγώ σοι πρότερος ἐνφέρω λίφρον,
Ἀλλ' ὦ φάπεζαν. Ἀλ. ἀλλ' ἐγὼ πρωτερώτερος.
Κλ. Ἰδὼ φέρω σοι τήνδε μαζίσκιλω ἐγώ,
Ἐκ τ' ὀλῶν τ' ἐκ πύλω μεμαγμένω.
Ἀλ. Ἐγὼ ὃ μυσίλας μεμυσιλιμένας
Ὑπὸ τ' ἀεὶ τῇ χειρὶ τῇ λεφαντίνῃ.
Δι. Ὡς μέγαν ἄρ' εἶχον ὦ πότνια τ' ὀκτύλον.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, οὐ χρωνῇ καλόν,
Ἐτόρυνε δ' αὐθ' ἡ παλλὰς ἡ πυλαιμάχος.
Ἀλ. Ὡς δῆμ' ἀναργῶς ἡ θεὸς ἀθισκοπεῖ.
Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύφαν ζωμῷ πλέαν.
Δι. Οἴει γὰρ οἰκεῖ' ἀν', ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τ' χύφαν.
Κλ. Τυτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβεσιγράτη.
Ἀλ. Ἦ δ' ὀμβελιοπάφαγ', ἐφθὸν ἐκ ζωμῷ κρέας,
Καὶ χόλικος ἰσχύς τε καὶ μαγρὸς, τόμον.
Δι. Καλῶς γ' ἐποίησε τῷ πέπλῳ μεμνημένη.
Κλ. Ἡ γοργολόφας ἐπέλθοι τουτουί φαγεῖν
Ἐλαττῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Ἀλ. Λαβὲ καὶ ταδὶ νυνί. Δι. νὴ τί τούτοις χρήσομαι
Τοῖς κυπέροις. Ἀλ. ὑπὸ τήδες αὖτ' ἔπεμψέ σοι
Εἰς τὰς φρήρεις κυπερόνειαν ἡ θεός.
Ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν,
Ἔχε νὴ πεῖν κεκραμένον φίαλ' ἓν δύο.
Δι. Ὡς ἡδὺς ὦ ζεῦ, νὴ τὰ φίαλ' φέρων καλῶς.
Ἀλ. Ἡ φιτογενὴς γὰρ αὐτὸν συνεφιτώνισε.
Κλ. Λαβὲ νυνὶ πλακοῦντος πόνος παρ' ἐμοῦ τόμον.
Ἀλ. Παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τ' πλακοῦντα τουτονί.
Κλ. Ἀλλ' ὦ λαγῶ' ἔξεις ὁπόθεν δῶς, ἀλλ' ἐγώ.

Ἀλ. Οἴμοι πόθεν λαγῶ ἐμοὶ γενήσεται,
Ὦ θυμὲ νωὶ βωμολόχον ἐξευρέτι.
Κλ. Ὁρᾷς τὸ λῶ καινόλαιμον; Ἀλ. ὀλίγον μοι μέλει.
Ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοι γ' ὡς ἐμ' ἔρχονται. Κλ. τίνες.
Ἀλ. Γρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
Κλ. Ῥᾷ, ποῦ. Ἀλ. τί δέ σοι τοῦτ', ἢν ἐάσεις τὴν ξένην,
Ὦ δημόσιον, ὁρᾷς τὸ λαγῶ' ἔσοι φέρω;
Κλ. Οἴμοι τάλας, ἀλλήλως γε τὼ μ' ὑφήρπασας.
Ἀλ. Νὴ τὸ ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τὴν ἐκ πύλου.
Δι. Εἶπ' ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι.
Ἀλ. Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ, τὸ δ' ὄνομ' ἐμόν.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσα. Ἀλ. ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
Δι. Ἄπιθ', ἢ γὰρ, ἀλλὰ τοῦ παραθοίτος ἡ χάρις.
Κλ. Οἴμοι καινόλαιμον ὑπ' ἀνανδρεαθήσομαι.
Ἀλ. Τί δ' διακρίνεις δῆμ' ὁπότερός ἐσι νῶιν
Ἀνὴρ ἀμείνων πρὸς σὲ νὴ τὼ γαστέρα.
Δι. Τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ,
Δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσι σοφῶς.
Ἀλ. Ἐγὼ φράσω σοι, τὼ ἐμὼ κίσσω ἰὼν,
Ξύλλαβε σωπῇ, νὴ βασάνισον ἅπ' ὤτι
Καὶ τὼ παφλαγόνος, κἀμέλει, κρανεῖς καλῶς.
Δι. Φέρ' ἴδω, τί δ' ἔσθ' ἑτί. Ἀλ. ἀλλά γ' οὐχ ὁρᾷς κενὸν
Ὦ πάππιδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρει.
Δι. Αὕτη μὲν ἡκίσθη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
Ἀλ. Βάδιζε γοῦν νὴ λοῦρο πρὸς τὼ παφλαγόνος.
Ὁρᾷς νοῦν; Δι. οἴμοι τ' ἀγαθῶν ὅσον πλέα,
Ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.
Ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τωὐτονί.
Ἀλ. Τοιαῦτα μή τοι νὴ πρότερον ἀργάζετο.

Σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν.
Αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
Δη. Ὦ μιαρὲ κλέπτων δή με ταῦτ' ὄξιπάτας,
Ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷγε τῇ πόλει.
Δη. Κατάθου ταχέως τὸ στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωὶ
Αὐτὸν πλήξω. Ἀλ. κἀπάθ' ταχέως μαστιγίαν.
Κλ. Οὐ δῆτ' ἐπεί μοι χρησμὸς ὅδε πυθικὸς,
Φράζων ὑφ' οὗ δείσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου.
Ἀλ. Τὸ μόνγε φράζων ὄνομα κἀλίαν σαφῶς.
Κλ. Καὶ μιὼ σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
Εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις,
Καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι,
Ῥαῖς ὢν, ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου.
Ἀλ. Ἐν τοῖσιν ὄρνισι, κονδύλοις ἁρμοττόμην.
Κλ. Πῶς εἶπας, ὡς μου χρησμὸς ἄπεστι φρενῶν,
Εἶεν, σὺ παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλιν ἐμάνθανες.
Ἀλ. Κλέπτων, ἀθορυβεῖν, καὶ βλέπειν εὐαντίον.
Κλ. Ὦ φοῖβ' ἄπολλον, λύμε, τί ποτέ μ' ἐργάσει.
Τέχνην ὑπ' ἄνδρα ποτ' εἶχον ὀξυδορκοῦμενος.
Ἀλ. Ἠλιαντοπώλουν. Κλ. καὶ τί. Ἀλ. καὶ βινεσπόμην.
Κλ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὅκετ' οὐδὲν εἰμὶ ἐγώ.
Λεπτή τις ἐλπὶς ἐς ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
Καί μοι τοσοῦτον εἰπέ. πότερον εὐ ἀγορᾷ
Ἠλιαντοπώλεις ἑστεὼς, ἢ πὶ τῇ πύλαις.
Ἀλ. Ἐπὶ τοῖς πύλαισιν οὗ τὸ τεῖχος ὤνιον.
Κλ. Οἴμοι, πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
Κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
Ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ

Λείπω. σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν, κεκτήσεται.
Κλέπ|ης μὲν ὢν οὐ μᾶλλον, δύτυχὴς δ' ἴσως.
Ἀλ. Ἐ᾽λαύνιε ζεῦ, σὸν γὸ νικητήριον.
Χο. Ὦ᾽ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μεμνησ᾽ ὅτι
Ἀνὴρ γεγέννησ᾽ δι᾽ ἐμὲ, καὶ σ᾽ αὐτῷ βραχὺ,
Ὅ᾽πως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
Δι. Ἐμοὶ δέγ᾽ ὅτι σοι τοὔνομ᾽ εἶπ᾽. Ἀλ. ἀγοράκεμτος.
Ἐν τῇ ἀγορᾷ γὰρ κειτόμενος ἐβοσκόμην.
Δι. Ἀγορακείτῳ τοίνυν γ᾽ ἐμαυτὸν αὐτρέπω,
Καὶ γὸν παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
Ἀλ. Καὶ μὴν ἐγὼ σ᾽ ὦ δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
Ὡ᾽σθ᾽ ὁμολογεῖν σε, μηδεν᾽ ἀνθρώπων ἐμοῦ,
Ἰδεῖν ἀμείνω τῇ κεχηναίων πόλει.

ΟΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ.

Τί καλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
Ἢ θοαῖ ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
Μηδὲν ἐς λυσίτρατον,
Μηδὲ θόμαντιν ἀνέτιον αὖ
Λυπεῖν ἐκεύσῃ καρδίᾳ.
Καὶ γὰρ οὗτοσὶ φίλ᾽ ἄπολλον
Ρεινῇ, θαλεροῖσι δακρύοις
Σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας
Ἰυθῶνι σὺ, διὰ γὸ κακῶς πένεσθαι,
Λοιδορῆσαι τῇ πονηρούς, οὐδενὶ ἐς᾽ ὠδίφθονον.
Ἀλλὰ τιμὴ σοῖσι χρησοῖς, ὅστις δὺ λογίζεῖ.
Εἰ μὲν ὢν ἄνθρωπος οὐ δεῖ πόλ᾽ ἀκέσαι νῦ κακά,
Οὗτος ἰῶ σὺ δηλος, οὐκ ἀν᾽ χὐδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
Ναῶ δ' ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις ὢν ἀπέστατο,
Ὅστις ἢ γὸ λοιπὸν οἶδεν, ἢ γὸν ὄρθιον νόμον.

Ἔ"στιν γ᾽ ἀδελφὸς αὐτῷ τῇ γρόπους ὁ συγγενὴς,
Ἀ᾽ειφράδης πονηρὸς, ἀλλὰ τοῦτο μὲ οὐ βλάπτει,
Ἔ"στι δ᾽ ὁ μόνον πονηρὸς. ὁ γὰρ ὁδ᾽ αὖ ἡθόμην,
Οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ οὐ προσεξυρηκέ τι.
Τῶν γὰρ αὐτ᾽ πλωτῆρων αὐχρᾶς ἡδονᾶς λυμαίνεται.
Ἐν ἀκατουρίοισι λείχων τῶν ἀποπυγον δρόσον,
καὶ μολιών τῶν ὑπωΐων, οὐ κυκῶν τὰς ἐχάρας,
καὶ πολυμηχεια ποιῶν οὐ ξυνῶν οἰωνίχῳ.
Ὅ"στις γ᾽ τοιοῦτον αὖ δρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
Οὔτ᾽ ποτ᾽ ἐκ ταυτοῦ μεθ᾽ ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Χο. Ἦ πολλάκις σύννυχίαισι
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ᾽ ὁπόθεν ποτὲ φαύλως
Εὐθία κλεώνυμος.
φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον
Τὰ τῶ ἐχόντων ἀνέρων,
Οὐκ αὖ ὀξελθεῖν ἄνω σιπύης,
Τὸς δ᾽ ἀντιβολεῖν ἀνομοίως,
Ἰθ᾽ ὦ ἄνα πρὸς γονάτων
Ἔ"ξελθε οὐ σύγγνωθι τῇ ῥαπέζῃ.
Φασὶν ἀλλήλας ξυελθεῖν τὰς φρένας ἓς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν᾽ αὐτῶν ἥτις ὢ γεραιτέρα,
Οὐδὲ πωθανέεσθε ταῦτ᾽ ὦ παρθενοι τὰ᾽ν τῇ πόλει;
Φασὶν αὐτεῖσθαί τιν᾽ ἡμῶν ἐκάλον, ἐς καρχησόνα,
Ἄ"νδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνλω ὑπέρβολον.
Ταῦς ὃ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχετὸν.
κοὐ τιν᾽ ἄπειν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσον οὐκ ἐλελύθει
Ἀποδρόπαι᾽, ὁ δῆτ᾽ ἐμοῦ ἄρξει πότ᾽ ἀλλ᾽ ἐάν με χρὴ,
Ἀπὸ τερπνόνων σαπεῖσ᾽ αὐ ταῦθα καταγηράσομαι,

Οὐδὲ ναυφκήτης γε τ᾽ναύσωνος, ὃ δῆτ᾽ ὦ θεοί,
Εἴπερ ἐκπτόλκης γε κἀγὼ νῆ ξύλων ἐπηνύμλω.
Εἰδ᾽ ἀρέσκοι ταῦτ᾽ ἀθλωθέταις, καθῆσθαί μοι δοκῶ,
Εἰς τὸ θησεῖον πλεύσας, ἢ πὶ τ᾽ σεμνῶν θεῶν.
Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει,
Ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς εἰς ηθράκας ἃ βλέπει
Τὰς σκάφας σὺν αἷς ἐπώλει τῇ λύχνος καθελκύσας.

Ἀλ. Εὐφημεῖν χρὴ νῆ σόμα κλείειν, νὴ μαρτυρίων ἀπέχεσθ᾽,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν
Ἐπὶ καιναῖσιν δ᾽ ξυντυχίαισι παιωνίζειν τὸ θέαφρον.

Χο. Ὦ τοῖς ἱεραῖς νήσοις ὠδίνηρε νὴ φέγγος σὺν ἀθλώσεις,
Τίν᾽ ἔχ᾽ φήμλω ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ᾽ ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς.

Ἀλ. Τὸ δῆμον ἀφεψήσας ἡμῖν, καλὸν ὄξος ἀκρὸν πεποίηκα.

Χο. νὴ ποῦ᾽στ᾽ νῶ, ὦ θαυμαστὰς ὀξυρίσκων ὠδῖνοίας.

Ἀλ. Ἐν τοῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ τοῖς ἀρχαίοισιν ἀθλώσις.

Χο. Πῶς αὖ ἴδωμεν ποίαν ἔχει σκυλλὼ νὴ ποῖος γέγνηται.

Ἀλ. Οἷός περ ἀρίστη πρότερον, νὴ μιλτιάδη ξυνεστῶτι.
Ὄψεσθε γάρ, νὴ γὰρ ἀνοίγνυμι φόρος ἤδη τ᾽ πρὸ πυλαίων,
Ἀλλ᾽ ὁλολύξατε φανομέναις τ᾽ ἀρχαίοισιν ἀθλώσις
νὴ θαυμασταῖς νὴ πολυύμνοις, ἵν᾽ ὁ κλεινὸς δῆμος σὺν οἰκεῖ

Χο. Ὦ τοὶ λιπαραὶ νὴ ἰοστέφανοι, νὴ ἀριζήλωτοι ἀθλῶσι,
Δείξατε τ᾽ τ᾽ ἑλλάδος ἡμῖν νὴ τ᾽ γῆς τ᾽ δὲ μόναρχον.

Α. Ὃ δ᾽ ἐκεῖνος ὁρᾶτε πιγοφόρος, ἀρχαίῳ χήματι λαμπρὸς
Οὐ χοιρίνων ὄζων, ἀλλὰ σωνδῶν, σμύρνη κατάλειπος.

Χο. Χαῖρ᾽ ὦ βασιλεῦ τ᾽ ἑλλώων, καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
Τῆς τ᾽ πόλεως ἄξια πράττεις, νὴ τὸν μαραθῶνι τροπαίω.

Δι. Ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν ἐλθὲ δεῦρ᾽ ἀγοράκειτε,
Ὅσα με δέδρακας ἀγαθ᾽ ἀφεψήσας. Αλ. ἐγώ;
Ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽, ὐκ οἶδ᾽ οἷος ἦδ᾽ αὐτὸς πάρος

Οὐδ' οἷον ἕδρας, ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

Δι. Τί δ' ἔδρων, κἄτειπέ μοι πρὸς τοῦ, ποῖος τίς ἦ.

Ἀλ. Γρῶτον μὲν ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇ κλισίᾳ
Ὦ δᾶμ', ἐρᾷς εἰμισούς; φιλῶ τέ σε,
Καὶ κήδομαί σου, κἀπροβουλεύω μόνος,
Τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
Ἀνωρτάλιζον, κἀκηρουτίας. Δι. ἐγώ;

Ἀλ. Εἶθ' ὑξαπατήσας σ' αὐτὶ τούτων ᾤχετο.

Δι. Τί φῄς, τοιαῦτα μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἠθόμην;

Ἀλ. Τὰ δ' ὦτα γάρ σου νὴ Δί' ὑξεπετάννυτο,
Ὥσπερ σκιάδιον, κἀπάλιν ξυνήγετο.

Δι. Οὕτως ἀνόητος ἐγεγένημαι κἀγέρων;

Ἀλ. Καὶ νὴ Δί' εἰ σὺ μὴ λέγοις ῥήτορε,
Ὅς μ', ποιεῖσθαι ναῦς λέγων, ὁδ' ἕτερος αὖ,
Καταμαθοφορῆσαι, τοῦτον ὃ τὸ μαθὸν λέγων,
Τὸν τὰς φρένας παραδραχμὼν ἂν ᾤχετο.
Οὗτος τί κύπτεις, οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

Δι. Αἰαῖ ὁμοῖ τοι τὸ πρότερον ἁμαρτίας.

Ἀλ. Ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς.
Ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ὑξαπάτων. νῦν δὲ φράσον,
Εἴ τις εἴποι βωμολόχος ξυνήγορος,
Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
Εἰ μὴ καταγνώσεσθε τοῦτο τὸ δίκαιον,
Τοῦτον τί δράσεις εἰπὲ τὸν ξυνήγορον.

Δι. Ἆρας μετέωρον, εἰς τὸ βαράθρον ἐμβαλῶ,
Ἐν τῷ λαρύγγος ἐμπρεμάσας ὑπέρβολον.

Ἀλ. Τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις.
Τὰ δ' ἄλλα φέρ' ἴδω πῶς πολιτεύσει φράσον.

Δι. Γρῶτον μέν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσι μακράς,

Κατα

Καταγομένοις τ' μισθὸν ἀποδιδώσω 'ντελῆ.
Αλ. Πολλοῖς γ' ὑπολίποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
Δι. Ε'πειθ' ὁ πολίτης σὺ πεθεὶς σὺ καταλόγῳ,
Οὐδεὶς κλ' ἀποδὰς μεταγραφήσεται,
Ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
Αλ. Τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τ' κλεωνύμου.
Δι. Οὐδ' ἀγοράσειν' ἀγένειος οὐδεὶς σὺν ἀγορᾷ,
Αλ. Ρυῦ δῆτα κλειθενίης ἀγοράσει καὶ ξράτων.
Τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰ 'ν τῷ μίρῳ,
Α' σωμυλεῖται τοιαδὶ, καθήμενα,
Σοφός γ' ὁ φαίαξ, δεξιῶς τ' σὺκ ἀπέθανε.
Σωερκτικὸς μέρ' ὄδι καὶ περαντικὸς,
Καὶ γωμοτυπικός, καὶ σαφὴς, καὶ κρασπικὸς,
Καταληπτικὸς τ' ἀρίστα τᾶ θορυβητικοῦ.
Χο. Οὐκοῦν καταδακτυλικὸς σὺ τᾶ λαλητικοῦ.
Δι. Μὰ δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κωνηγετεῖν ἐγὼ
Τούτους ἅπαντας παυσαμένους ψηφισμάτων.
Αλ. Ε'χε νῦν αὐτὴ τούτοις τουτονὶ τ' ὀκλαδίαν,
Καὶ παῖδ' σὺν ὀρχῆ ὅσπερ οἴσει τόν δε σοι,
Κἄν που δοκῇ σοι, τᾶτον ὀκλαδίαν ποίει.
Δι. Μακάριος ἐς τὰ 'ρχαῖα δὴ καθίσαμαι.
Αλ. Φήσεις γ' ἐπειδὴν τὰς φρικῶν τούτους
Σπονδὰς παραδῶ σοι, δᾶδ' ἰθ' αἰ ὦ ὀνδρὶ ταχύ.
Δι. Ω ζεῦ πολυτίμητ' ὡς καλά, πρὸς τῶν θεῶν,
Ε'ξεστιν αὐτᾶ καταφρικῶν τουτίσαι;
Ρῶς ἔλαβε ταύτας ἐτεόν. Αλ. οὐ γὰρ ὁ παφλαγὼν
Α'πέκρυπτε ταύτας σὺν δόλον ἵνα μή σ' λάβῃς.
Νῶν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τᾶ ἀγρούς
Αὐτὰς ἰδίαι λαβόντα. Δι. τ' ὦ παφλαγόνα,

Ὃς ταῦτ' ἐδίδασκεν εἰ φ' ὅτι ποιήσεις κακῶν.

Ἀλ. Οὐδὲν μέγ' ἄλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην.
Ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος
Τὰ κωμικὰ μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,
Μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
Κἀκ τῶν βαλανείων αὖ λέβητα πίεται.

Δικ. Εὖ γ' ἐπενόησας οὗπερ ὄζεις ἄξιος
Πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
Καί σ' ἀντὶ τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ,
Ἐς τὴν ἑδρανοῦ' ἵν' ἐκεῖνος ὢν ὁ φαρμακὸς.
Ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βαφαχίδα.
Κἀκεῖνον ἐνφερέτω τις ὡς ἐμὴν τὴν τέχνην,
Ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οὓς ἐλωβᾶθ' οἱ ξένοι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
Ἱππέων τέλος.

ΑΧΑΡΝΕΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονταί τινες
Παρὰ πρώτων, καὶ παρὰ σπάνεως πάλιν,
Οἱ μὲν ῥᾳστώνην ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.
Παρὰ τῶν λακεδαιμονίων τε μὴ πρότους τινὲς,
Σπονδὰς φέροντες, οὓς ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
Εἴασαν, ἀλλ' ὤξέβαλον, ὧν καθάπτεται,
Σκληρῶς ὁ ποιητὴς, αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὴν ὡς ἱκανῶς φησι, καὶ τὸν Πεισθέταιρον,
Ὃς τῶν λακώνων, τῶν δὲ πάντων αἴτιον,
Σπονδὰς λύσιν τε μὴ ἐφεστώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

Δικαιόπολις.
Ἀμφίθεος.
Βασιλέως ὀφθαλμός.
Χορὸς ἀχαρνέων.
Θυμάτηρ.
Εὐριπίδης.
Μεγαρεύς.
Συκοφάντης.
Νίκαρχος συκοφάντης.
Γεωργὸς δερκέτης φυλάσιος.
Κήρυξ.
Πρέσβεις.
Θέωρος.
Μήτηρ.
Κιθαρισοφῶν.
Λάμαχος.
Κόραι.
Βοιωτός.
Ἄγγελος λαμάχου.
Θεράπων, ἢ παράσυμφος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΣΑ δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτῆς καρδίαν.
Ἤθλιω δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ, τέπαρχε,
Ἀλλ' ὦ δυνήθλιω, ψαμμοκηδοσοφάργαρα.
Φέρ' ἴδω τί δ' ἤθλιω ἄξιον χαρηδόνος.

Ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧγε τὸ κέαρ δύφραίνθην ἰδὼν
Τοῖς πάνυ παλαίτοις οἷς κλέων ὄξήμεσε.
Ταῦθ' ὡς ἐγανώθην. καὶ φιλῶ τὴν ἱππέας
Διὰ τοῦτο τοὔργον. ἄξιον γὰρ ἐλαύδη.
Ἀλλ' ὡδὶ νὴ θέλω ἕτερον αὖ φαγῳδικήν.
Ὅτε δὴ κεχλιὼν προσδοκῶν τὸν αἰχύλον
Οὐδ' ἀνεῖπεν, εἰσαγ' ὦ θεόγνι τὸν χορόν.
Ῥᾳδίως τοῦτ' ἔσει σέ μου δοκεῖς πλὴν καρδίαν.
Ἀλλ' ἕτερον ἦθέλω δῆτ' αὖθις μάχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ἀσόμενος βοιώτιον,
Τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεσκάφην ἰδὼν,
Ὅτε δὴ παρέκυψε χαῖρις αὖθ' ὁν ὄρθιον.
Ἀλλ' ὅμ πώποτ' ὄξόου γὼ ῥύπτομαι
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κνίας γε τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῷν ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
Ἐν ἀθηνῶν, ἔρημος ἡ πνὺξ αὐτὴ,
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ χοινίον φθύγουσι τὸ μεμισθωμένον.
Οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἀφεῖαν
Ἥκοντοι, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς,
Ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτου ξύλου,
Ἀθρόοι καταῤῥέοντες, εἰρωνῶν δ' ὅπως
Ἔσαι προτιμῶσ' οὐδενί, ὦ πόλις πόλις.
Ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
Νοστῶν καθήμαι, κἄτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρωνῶν ἐρῶν.
Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,

Ὃς οὐδὲ πώποτ' εἶπεν, ἀνθράκας πρίω.
Οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἦλει πρίω.
Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπλῶς.
Νῶν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος,
Βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
Ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
Ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὗτοί, μεσημβρινοί,
Οὐκ ἠμύρθυον τοῦτ' ἐκεῖν' ὃ ὑγὼ λέγον,
Εἰς τὴν θεοδείαν πᾶς ἀνὴρ ὡτίζετου;
Κή. Χαῖρ' εἰς τὸ πρόσθεν,
Χαῖρ' ὡς αὖ, σὺ τὸς ἥτε τοῦ καθαρμάτος.
Ἀμ. Ἤδη τίς εἶπε. Κή. τίς ἀγορεύειν βούλεθ'.
Ἀμ. Ἐγώ. Κή. τίς ὤν. Ἀμ. ἀμφίθεος. Κή. ἦ κἄτος. Ἀμ. ἦ. 45
Ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ ἀμφίθεος δήμαρχος ἦν,
Καὶ πρεσβολέμου, τούτου δὲ κηλεὸς γίνεται.
Γαμεῖ δ' ὁ κηλεὸς, φαναρέτην πέλυαν ἐμέ.
Ἐξ ἧς λυκῖνος ἐγένετ', ἐκ τούτου δ' ἐγώ, 50
Ἀθάνατος εἰμί, ἐμοὶ δὲ πέρδεται θεοί,
Σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ.
Ἀλλ' ἀθάνατος ὢν ὦ νδρυ ἐφόδι' οὐκ ἔχω,
Οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κή. οἱ τοξόται.
Ἀμ. Ὦ πρεσβόλεμε καὶ κηλεῦ, πῶς ὀλοῦμαί με; 55
Δι. Ὦ νδρυ πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες ὅστις ἡμᾶς ἤθελε
Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς αἰτίας.
Κή. Κάθησο τηνί. Δι. μὰ τ' ἀπόλλω γὰ μὰ οὔ,
Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι. 60
Κή. Οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.
Δι. Ῥοῖ βασιλέως. ἄχθομαι γὰ πρέσβεσι,

Καὶ τοῖς παισὶ, τοῖστ' ἀλαζονεύμασι.

Κή. Σίγα. Δι. βαβαιαὶξ, ὡ' ηβάτανα τῆς ἀχήματος.

Γρ. Ἐ πέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
Ἐ π' εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἵμοι τῶν δραχμῶν.

Γρ. Καὶ δῆτ' ἐφυχόμεθα διὰ τῶν καὐγρίων
Ρεθίων ὁδοιπλανοιῶντες ἐσπιλωμένοι,
Ἐ φ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
Ἀ πολύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ,
Ραρὰ τὴν ἔπαλξιν, ἐν φορυτῷ κατακείμενος.

Γρ. Ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ὠθίνομεν
Ἐ ξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
Ἄ κρατον οἶνον ἡδύ. Δι. ὦ ηρακλεῖς πόλις,
Ἆ ρ' ἐσθαίνει τὸν καπάγελων τῶν πρέσβεων;

Κή. Οἱ βαρβαροι γὰρ ἀνδρας ἡγοῦνται μόνους
Τοὺς πλεῖστα δειπνοῦντας καὶ παφαγεῖντε καὶ πεῖν.

Δι. Ἡμεῖς δὲ λαικάσας τε καὶ κατάπυγονας.

Γρ. Ἔ τει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν,
Ἀ λλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν,
Κἄχειν ὀκτὼ μυριὰς ἀνδρὶ χρυσῶν ὅρων.

Δι. Ρόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν.

Γρ. Τῇ πανσελήνῳ, κἄτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε,
Εἶτ' ὄρνιν ἔπεμπε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλοις
Ἑ κατομβοίου βοός. Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
Βοῦς κατομβαίτας, τῶν ἀλαζονευμάτων.

Γρ. Καὶ νὴ μὰ δῖ' ὄρνιν τριπλάσιον κλεωνύμου
Ραρέθηκεν ἡμῖν. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φεύαξ.

Δι. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάπιζον σὺ δύο δραχμὰς φέρων.

Γρ. Καὶ νῶϊ ἄγοντε ἤκομεν ξυσταρτάβαν.

Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκκηψείεγε
Κόραξ πατάξας τόνγε σὸν τὸ πρέσβεως.
Κή. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὦ ναξ ἡράκλεις
Ρρὸς τῶν θεῶν χὔθρωπε ναύφρακτον βλέπεις,
Ἢ πρὶ ἄκραν κάμπων, νεὼς οἴκην σκοπεῖς,
Ἀ σκωμ' ἔχεις που πρὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
Κή. Ἄγε δὴ σὺ, βασιλῆς ἅπαξ σ' ἀπέμψε φράσον,
Λέξον τ' ἀθωναίοισιν ὦ φῦ σακρσώβαχ,
Ἰαρταμὰν, ὄξαρξαὶ, ἀπωσοναασάφαε.
Ξωὴ καθ' ὁ λέγει; Δι. μὰ τῶν ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ.
Κή. Ῥέμφαν βασιλέα φησὶν ἡμῖν χρυσίον,
Λέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον,
Οὐ ληψι χρυσοχαυνοπρῶκτ' ἰκονοῦ.
Οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. Δι. τί δ' αὖ λέγει.
Κή. Ὅτι χαυνοπρώκτους τῇ ἰκόνας λέγει,
Εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβαρῶν.
Δι. Οὐκ, ἀλλ' ἀχαίνας ὀλίγε χρυσίου λέγει.
Κή. Ποίας ἀχαίνας. σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μόνας.
Δι. Ἀλλ' ἄπιθ', ἐγὼ γὰρ βασανιῶ τἄτον μόνος.
Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονὶ,
Ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαρδιανικὸν,
Βασιλῆς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
Ἀναγκαῖα, ἄλλως αὖ' ὄξα πατῶμεν ὑπὸ τ πρέσβεων
Ἐπιτηδεία, ἐλλωπὸν γ' ἐπιτήδευσαν αὖ δρᾶν οὗτοι,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθενδὶ αὐτόθεν,
Καὶ τοῖν μὲν δυνούχοιν γε ἕτερον τουτονὶ,
Ἐγὼ δὲ δὴ ὃς ὄδι κλεισθένης ὁ σιβυρτίου.
Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ὄξυρημένε,
Τοιόν δὲ δὴ ὦ πίθηκε χὠ πώγων' ἔχων

Εὔνους ἡμῖν ἦλθεν ἐσκευασμένος;
Ὁ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν. οὐ δήπου χρήτων;
Κή. Σίγα, πάθιζε,
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ,
Εἰς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
Κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' σὺθαδὶ χρατδύομαι,
Τοὺς δὲ ξενίζειν, ὀδέποτ' ἦχ' ἡθύρα.
Ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
Ἀλλ' ἀμυθέτου μοι ποῦ 'στιν. Ἀ. μ. οὗτοσὶ πάρα.
Δι. Ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὁκτὼ δραχμὰς,
Σπονδὰς ποίησαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ,
Καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλατίδι,
Ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, καὶ κεχλιάτε.
Κή. Ῥοπὴ τῶ θέωρος ὁ παρὰ σπάλιθος. Θε. ὅδε. Κή. θέωρ.
Δι. Ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκεκύφεται.
Θέ. Χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν σὺ θράκη πολύν.
Δι. Μὰ δί' οὐκ ἄν εἰμοθόνγε μή' φερβὺ πολύ.
Θέ. Εἰ μὴ κατένιψε χόνι τὴν θράκιον ὅλον,
Καὶ τὴ ποταμοὺς ἔπιε ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.
Ὅτ' σὺθαδὶ θεογνὶς ἠγωνίζετο,
Τοῦτον μετὰ σπάλιθος ἔπινον τὸ χρόνον.
Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἰὼ ὑπερφυῶς,
Κἀμῶντ' ἐραστὴς ἰὼ ἀληθῶς. ὥστε καὶ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, ἀθηναῖοι καλοί.
Ὁ δ' ἰὸς, ὃν ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
Ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ὀξ ἀπατουρίων,
Καὶ τὸν πατέρ' ἰὼ βόλει βοηθεῖν τῇ πάρᾳ,
Ὅ δ' ὤμοσε κωνώπων, βοηθήσειν, ἔχων
Σφραγὶν τοσαύτην, ὥστ' ἀθηναίους ἐρεῖν,

Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
Θέ. Καὶ νὴ ὅπ' μαχιμώτατον θρακῶν γένος,
Ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.
Κή. Οἱ θρᾷκες οὗτ, ἴτε δεῦρ', οὓς θέωρος ἦγε.
Δι. Τουτὶ τί ὄστι τὸ κακόν. Κή. ὁλομάντων σχαπός.
Δι. Ῥοιῶν ὁλομάντων, εἰπέ μοι, τουτὶ τί λῶ;
Τίς τ' ὁλομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακεν αὖ.
Θέ. Τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
Καταπελτάσουσι τὴν βοιωτίαν ὅλην.
Δι. Τοῖς δὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
Ὑποσκοι μὴ τ' αὖ ὁ θρανίτης λεώς
Ὁ σωσίπολις, οἵμοι πάλαι, ἀπόλλυμαι,
Ὑπὸ τῶν ὁλομάντων, τὰ σπόρδα πορθούμενος.
Θέ. Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σπόρδ', ὦ μόχθηρε σύ,
Οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσπορδισμένοις.
Δι. Ταυτὶ πεισόμεθ' οἱ πευτάνεις πάσχοντά με
Ἐν τῇ παρόδῳ, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
Ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
Τοῖς θραξὶ, πρὶν μαθοῦν, λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
Διοσημία ὄστι, κἀρρᾳνὶς βέβληκέ με.
Κή. Τοὺς θρᾷκας ἀποίσω, παρεῖναι δ' εἰς αὔριον.
Οἱ γὰρ πευτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Οἵμοι πάλαι, μυρίων ὅσων ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἐκλακεδαίμονος γὰρ ἀμφίθεος ὀλεῖ.
Χαῖρ' ἀμφίθεε. Ἀμ. μή πω γε, πρὶν αὖ σῶ φέχων.
Δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν ἀχαρνέας.
Δι. Τί δ' ὄστι. Ἀμ. σὶ μὲ δεῦρο γὼ ποιῶν δὰς φέρων
Ἔπωλον, οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβῦται τινὲς

Α᾽χαρνικοὶ, σπ῀οὶ γέροντες, πρίνινοι.
Α᾽τεράμονες, μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι,
Ε᾽πειτ᾽ ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
Σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
Κἀξ῀ῆλθον ῥίβωνας ξυλεγόντο τῶν λίθων.
Ἐγὼ δ᾽ ἔφυγον, οἱ δ᾽ ἐδίωκον, κἀβόων.
Δι. Οἱ δ᾽ ὄν βοῶντων, ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις.
Α᾽μ. Ἔγωγε, φημὶ, ῥίαγε ταυτὶ γυμάτα.
Αὗται μέν εἰσι πεντέτεις, γυῖσαι λαβών.
Δι. Αἰβοῖ. Α᾽μ. Τί δῆτ᾽ ἐν. Δι. οὐκ ἀρέσκουσί μ᾽ ὅτι
Ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
Α᾽μ. Σὺ δ᾽ ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γυῖσαι λαβών.
Δι. Ὄζουσι χ᾽αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις,
Ὀξύτατον ὥσπ῀ερ ἀκρίβης, τῶν συμμάχων.
Α᾽μ. Ἀλλ᾽ αὗται σπονδαὶ, ῥιακοντούπιδες
Κατὰ γῆν τε καὶ θάλατ῀αν. Δι. ὦ διονύσια,
Αὗται μὲν ὄζουσ᾽ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος.
Καὶ μὴ᾽ πιπρεῖν σπῖ᾽ ἡμερῶν ῥιῶν,
Κἂν τῷ σώματι λέγουσι, βαῖν᾽ ὅπη θέλεις,
Ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκ πίομαι.
Δι. Χαίρειν κελεύω πολλὰ τὴ᾽ ἀχαρνέας.
Α᾽μ. Ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς,
Αὖξω τὰ κατ᾽ ἀγροὺς εἰσιὼν διονύσια.
Δι. Ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τὴ᾽ ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

Τῆδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τ᾽ ἀνδρα πωθεῖσθον
Τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων, τῇ πόλει γὰρ ἄξιον.
Ἡ᾽μ. Ξυλλαβεῖν τ᾽ ἀνδρα τοῦτον, ἀλλά μοι μισοῦντε,
Εἴπερ οἶδ᾽ ὅπου τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιλ.

Ἐκπέφυγ' οἴχεται
φροῦδος. Χο. οἴμοι πάλας,
Τῶν ἑτῶν τῶν ἐμῶν
Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γενέσ-
τητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
Ἀνθράκων φορτίον,
Ἠλθούθουν φαύλῳ ῥέχων
Ὡς δὲ φαύλως αὖ ὁ
Σπονδοφόρος ὅτος ὑπ' ἐμοῦ τότε δι-
ωκόμενος, ὤξέφυγεν.
Οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

ΜΕΣΩ. ΔΗ ΚΩΛΩΝ Δ.

Νῶν δ' ἐπειδὴ τερπνὸν ἦδη τὸν μὸν αὐτικνήμιον,
Καὶ παλαιῷ λιχρατίδῃ τὸ σκέλος βαρμώ-
Οἴχεται, διωκτέος δέ. μὴ γὰρ ἐγχανὴ ποτέ,
Μὴ δέπερ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν ἀχαρνέας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια.

Ὅστις ὦ ζεῦ πάτερ
Καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐ-
χθροῖσιν ἐσπείσατο,
Οἷσιν παρ' ἐμοῦ πόλεμος,
Ἐχθοδοποὺς αὔξετου,
Τῶν ἐμῶν χωρίων.
Κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν χοῖνος αὐ-
τοῖσιν ἅτ' ἐμπαγῶ,
Οὗς ὁδιωκρὸς, ἐπὶ
κωπος, ἵνα μήποτε
Ῥαπῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ΕΡΩΔΟΣ ΣΤΙΧΩΝ γ'.

Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τ' ἄνδρα, καὶ βλέπειν βαλλιὰδε,
Καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς. ἕως ἂν δ' ὑρεθῇ ποτε
Ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον, δὴ καὶ ἐμπλείμην λίθοις.

Δι. Εὐφημεῖτε, δύφημεῖτε.

Χο. Σίγα πᾶς, ἡνδύσατ' ἄνδρ' ὑρᾶτε τῆς δυφημίας;
Οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
Ἐκποδών. θύσων γὰρ ἀνὴρ ὡς ἔοικ' ὀξέρχεται.

Δι. Εὐφημεῖτε, δύφημεῖτε,
Προΐθ' ὡς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος,
Ὁ ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν σησάτω.

Μή. Κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Θυ. Ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τἀμὼ ἐτνήρυσιν,
Ἵν' ἕτνος καταχέω τὸ λατῆρος τουτονί.

Δι. Καὶ μὴν κελόν γ' ἐς ὃ δόνυσε δέσποτα,
Κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
Πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
Ἀγαγεῖν τυχηρὸς τὰ κατ' ἀγροὺς δονύσια,
Σφετέρας ἀπαλλαχθέντα. πᾶς ἂν δῆτα δέ μοι
Καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς φρικωδοτύπλας.

Μή. Ἀγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ κἀγαθῶς
Οἴσει, βλέπουσα θυμβροφάγον, ὡς μακάριος
Ὅστις σ' ὀπύσει κἀκ προικὸς ποιήσεται χαλᾶς,
Σοῦ μηδὲν ἧττον βλεῖν, ἐπειδὴ ὄρθρος ἦ
Πρόβαινε κἀν τῷ χλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
Μή τις λαθὼν σου πειράγῃ τὰ χρυσία.

Δι. Ὦ ξανθία, σφῶϊν δ' ἔστιν ὀρθὸς ἐκτέος
Ὁ φαλλὸς ὀξόπισθε τῆς κανηφόρου.
Ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν, ἅσομαι τὸ φαλλικόν.

Σὺ δ' ὦ γυὰξ θεῶμ' ἀπὸ τοῦ τέγους, πρόβα
Φαλῆς, ἐπαῖρε βακχείου
Ξύγκωμε, νυκτοπλανῆ
τε μοιχὲ, παιδεραστά.
Ἕκτῳ σ' ἔτει πρόσειπον ἐς
Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος
Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.
Πολλῷ γὰρ ὄντι ἥδιον, ὦ Φαλῆς, φίλῃς,
Κλέπτουσαν οὐρόνθ' ὠμὰ λιφόρον,
Τὴν συμποτρόπου θρᾴττιν ἐκ τοῦ φελλέως,
Μέσην λαβόντ' ἀρ' αὐτὰ κατα-
βαλόντα, καταγαστρίσ', ὦ
Φαλῆς, Φαλῆς
Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κραιπάλης,
Ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις φύβλιον,
Ἢ δ' ἀπὸ τῆς σὺ τῷ φεφάλῳ κρεμήσεῖ.

Χο. Οὗτος αὐτός ὄστιν οὗτος.
Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
Ραῖε, παῖε τὸν μαρόν.
Οὐ βαλεῖς αὖ, οὐ βαλεῖς;

Δι. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ὄστι, τὴν χύτραν σωρίψεῖ;

Χο. Σὲ μὴν ὃν κατακλύσομεν ὦ μαραὶ κεφαλή.

Δι. Ἀντὶ ποίας αἰτίας ὦ χαρνέων γεραίτατοι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ς'.

Τοῦτ' ἐρωτᾷς; αἰαί·
χωτος εἶ καὶ βδελυρὸς,
Ὃς ποθ' ὁτὰ τῆς παρίδος,

Ὅστις ἡμῶν μόνος
Σπεισάμενος, εἶτα δηὖτε
σαι πρὸς ἐμ' ἀποβλέπειν.

Δι. Ἀντὶ δ' ὧν ἐσπείσάμην, φησ' ἴσως, ἀλλ' ἀκούσατε.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ή.

Χο. Σοῦ γ' ἀκηδύσομ'; ἀπολεῖ
Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.

Δι. Μισθαμῶς, πρὶν αὖ ἀκούσητέ γ', ἀλλ' αὖ ἀχοιθ' ὦ γαθοὶ

Χο. Οὐκ αὖ ἀχήσομαι.
Μὴ δὲ λέγε δὴ σὺ μῦθον,
Ὡς μεμίσηκάς τε κλέ-
ωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ-
γὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππόβοσί ποτε
Ἐς καττύματα.
Σοῦ δ' ἐγὼ μῦθους λέγοντος οὐκ ἀκηδύσομαι μακρούς,
Ὅστις ἐσπείσω λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

Δι. Ὦ γαθοὶ, τῇ μὲν λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
Τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν, ἀκούσατ' εἰ καλῶς ἐσπείσάμην.

Χο. Πῶς δέγ' οὐ καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
Οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις, οὔθ' ὅρκος μένει;

Δι. Οἷσ' ἐγὼ καὶ τῇ λάκωνας οἷς ἄγαν ἐμπείμεθα,
Οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αὐτίους τ' πραγμάτων.

Χο. Οὐχ ἁπάντων ὦ πανδργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
Ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;

Δι. Οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων, ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὀλί
γολλ' αὖ ἀποφήναι μ' ἐκείνους ἔθ' ἁ καδικουμένους.

Χο. Τοῦτο τοὔπος, δεινὸν ἤδη, καὶ παρεξικάρδιον.
Εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

Δι. Κἄγε μὴ λέγω δίκαια, μὴ δέ γ' ὡς πλήθει δοκῶ,

ὑπὲρ ὠθῆξιώσ θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν.
Χο. Εἰπέ μοι τί φεισόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημότου,
Μὴ οὐ καταξαίνειν τ' ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα,
Οἷος αὖ μέλας τὶς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
Δι, Οὐδ' ἀκούσεσθ' οὐδ' ἀκούσεσθ' ἕτεον ὦ χαρνικίδαι;
Χο. Οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. Δι. δεινά γ' ἆρα πείσομαι.
Χο. Ἐξολοίμην ἢν ἀκούσω. Δι. μισαμῶς ὦ χαρνικοί.
Χο. Ὡς τεθνήξων ἴθι νυνί γε. Δι. δίξομαι γ' ἀρ' ὑμᾶς ἐγώ.
Ἀντακτενῶ γὰρ ὑμῶν τὸν φίλων τὸν φιλτάτους,
Ὡς ἔχων ὑμῶν ὁμήρους ὅς ἀσφαλῶς λαβών.
Χο. Εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦτος ἀνδρὸς δημότου,
Τοῖς ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν, μῶν ἔχει τὸ παιδίον
Τῶν παρόντων σῦλον εἰρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασυνεῖ.
Δι. Βάλλετ' εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
Εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τὴν κίδιτου.
Χο. Ὡς ἀπωλόμεσθ', ὁ λαρίνος δημότης ὅδ' ἐς ἐμός.
Ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις, μισαμῶς ὦ μισαμῶς.
Δι. Ὡς ἀποκτενῶ κέκραχθ', ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
Χο. Ἀπολεῖς ἆρα τὴν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.
Δι. Οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ἀρτίως ἠνύσατε.
Χο. Ἀλλὰ νυνὶ λέγ' εἴ σοι δοκεῖ, τόντε λαχὲ
δαιμόνιον αὐτὸν, ὅ, τι τῷ τρόπῳ σοῦ 'στι φίλον,
Ὡς τόδε τὸ λαρινίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
Δι. Τοὺς νυνῶ μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ὀξεράσατε.
Χο. Οὗτοί σοι χαμαί. καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
Δι. Ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς ῥίβωσιν ἐγκάθηταί που λίθος.
Χο. Ἐκσείσεισαι χαμᾶζ', οὐκ ὁρᾷς σειόμενον;
Ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
Ὡς ὅδε γε σείσὸς ἅμα τῇ σκοφῇ γίνεται.

Δι. Ἐ μέλλετ' ἄρα πάντδ' ἀνασείειν, βοῆς
Ὀ λίγουτ' ἀπέθανον, ἀνθρακδ παρνάσιοι,
Καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτ.
Ὑ πὸ τᾶδ δέους δὲ τᾶς μαχίλης μοι, συχνὼ
Ὁ λαρίνος συνετίλησεν ὥσπερ σκπία.
Δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφανίαν πεφυκέναι,
Τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾷν
Ἐ θέλειντ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
Ἐ μοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἀθηξιώου λέγειν,
Ὑ πὲρ λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἀν λέγω,
Καίτοι φιλῶγε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Τί δῆτα οὐ λέγεις τοὐπίξωον,
Ἐ ξεγειρὼν θύραζ'
Ὅ τι ποτ' ὦ χέτλιε,
Τὸ μέγα τᾶτ' ἔχεις.
Ῥόθος γὰρ πάνυ μεγ
Ὅ', τι φονεῖς ἔχει.
Ἀ λλ' ἢ πᾶ αὐχᾶς τὴν δίκην διωρίσω,
Θεὶς δᾶρο τοὐπίξωον, ἐγχείρει λέγειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Δι. Ἰ δοὺ θεᾶσθε, τὸν μὴ ἀθίξωον, τοδὶ
Ὃ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ, τωνουτοσὶ,
Ἀ μέλει, μὰ τὸν δί' οὐκ ἐναποδώσομαι.
Λέξω δ' ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἃ μοι δοκεῖ.
Καίτοι δέδοικα πολλά. τοιᾶτε γὰρ τρόπους
Τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
Ἐ ὰν τις αὖ τᾶδ' ὐλογῇ, καὶ τὴν πόλιν,
Ἀ νὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια, κἄδικα,

Κἀν-

Κἄνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπωλώμενοι,
Τῶντ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δικεῖν,
Αὐτόστ' ἐμαυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἀθέσθαν,
Ἐπίσταμαι δὲ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
Εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
Διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεπλώτιζέ μου,
Κἀκυκλοβόρει, κἀπλαίων, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
Ἀπωλόμην, μελαινοπραγμονούμενος.
Νὼ δ' ἵν' με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε,
Ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ β.

Χο. Τί ταῦτα σχρέφει, τεχνάζεις τε,
Καὶ περίζεις φρενάς.
Λαβέσθ' ἐμοῦ γ' εἵνεκα
Γὰρ ἱερωνύμου,
Σκληρόδερμου πυκνόθριχος
Τοῦ ἄϊδος κωμικοῦ.
Εἶτ' ὀξυοίγε μηχανὰς τὰς σισύφου,
Ὡς σκῆψιν αὖ, ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.
Δι. Ὦρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
Καί μοι βαδίσει ὅστις ὡς δυσεμπόλλων.
Ραῖ, παῖ. Κή. τίς οὗτος. Δι. σῦλον ἐς δυσεμπόλλας;
Χή. Οὐκ σῦλον, σῦλον ὅστις, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. Ῥῶς σῦλον, εἶτ' οὐκ σῦλον. Κή. ὀρθῶς ὦ γέρον.
Ὅ νοῦς μὴ 'ξω συλλέγων ἐπύλιε,
Οὐκ σῦλον, αὐτὸς δ' σῦλον ἀναβάδην ποιεῖ
Τρυγῳδίαν. Δι. ὦ φιλομακάρι' δυσεμπόλλ.
Οὔθ' ὁ δοῦλος οὕτω σαφῶς ἀπεκρίνατο,

Ε᾽κκαλέσον αὐτὸν. Κή. ἀλλ᾽ ἀδυνάτον. Δι. ἀλλ᾽ ὅμως,
Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ᾽, ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, δεῦρ᾽ ἰθί, δεῦρο,
Τί πάσχουσιν, εἴ περ δή ποτ᾽ ἀνθρώπων τινὶ
Δικαιόπολις κἀκλεῖσε, χολίδης ἐγώ.
Εὐ. Ἀλλ᾽ οὐ σχολή.
Δι. Ἀλλ᾽ ἐκκυκλήθητ᾽. Εὐ. ἀλλ᾽ ἀδυνάτον. Δι. ἀλλ᾽ ὅμως.
Εὐ. Ἀλλ᾽ ἐκκυκλήσομαι, καταβαίνειν δ᾽ οὐ σχολή.
Δι. Εὐριπίδη. Εὐ. τί λέλακας. Δι. ἀναβάδην ποιεῖς
Ἐξὸν καταβάδην, οὐκ ἐξὸς χωλοὺς ποιεῖς.
Ἆρ᾽ τί τὰ ῥάκι᾽ ἐκ φαγῳδίας ἔχεις.
Εἰ θῆτ᾽ ἐλεεινὸν, οὐκ ἐξὸς χωλοὺς ποιεῖς;
Ἀλλ᾽ ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ᾽ Εὐριπίδη,
Δός μοι ῥάκιόν τι τῆς παλαιοῦ δράματος.
Δεῖ γάρ με λελέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν.
Αὕτη δὲ θανάτου δῶ κακῶς λέξω φέρει.
Εὐ. Τὰ ποῖα φύχη, μῶν σὺ οἷς οἰνοῦς ὁδῇ,
Ὁ δύστοτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
Δι. Οὐκ οἰνέως δῶ, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἀθλιωτέρου.
Εὐ. Τὰ τῆς τυφλοῦ φοίνικος; Δι. οὐ φοίνικος οὖν,
Ἀλλ᾽ ἕτερος δῶ φοίνικος ἀθλιώτερος.
Εὐ. Ῥοίας πότ᾽ ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖ τοὺς πέπλους.
Ἀλλ᾽ ἢ φιλοκτήτου τὰ τῆς πωχοῦ λέγεις;
Δι. Οὔκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πωχίστερου.
Εὐ. Ἀλλ᾽ ἢ τὰ δύστηνη θέλεις πεπλώματα,
Ἃ βελλεροφόντης εἶχ᾽ ὁ χωλὸς οὑτοσί;
Δι. Οὐ βελλεροφόντης, ἀλλὰ κἀκεῖνος μὰ δῶ
Χωλὸς, πρόσωπον, σωμύλος, δεινὸς λέγειν.
Εὐ. Οἶδ᾽ ἄνδρα μυδὲν τηλέφου. Δι. ναὶ τηλέφου.

Τούτου δὲς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σκόρδακα.
Εὐ. Ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ τηλέφου ῥακώματα.
Κεῖται δ' ἀνωθεν τῶν θυεστείων ῥακῶν,
Μεταξὺ τῶν ἰνούς. Θε. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
Δι. Ὦ ζοῦ δόπαλ καὶ κατόπαλ παντάχη.
Ἐν σκόλιά σοι δαί μ' οἷον ἀθλιώτατον,
Εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι τάδί,
Κἀκεῖνά μοι δὸς τἀνθλοῦθα τῶν ῥακῶν,
Τὸ πλίνθιον περὶ τὴν κεφαλὴν. Θε. τὸ μύσιον.
Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τὴμερον.
Εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή.
Τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ.
Τοὺς δ' αὖ χορδύτας, ἠλιθίους παρεστάναι.
Ὅπως ἂν αὐτοὺς, ῥηματίοις σκιμαλίσω.
Εὐ. Δώσω. πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
Δι. Εὐδαιμονοίης, τηλέφου δ' ἂν γὼ φρονῶ.
Εὖγ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
Ἀτὰρ δέομαι καὶ πτωχικοῦ βακτηρίου.
Εὐ. Τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σαθμῶν.
Δι. Ὦ θύμ' ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
Πολλῶν δεόμενος σκυταρίων. νυνὶ δὴ γενοῦ,
Γλίχρος, πρόσαιτ', λιπαρῶν τ' Εὐριπίδῃ,
Δός μοι σκυτείδιον, διακεκαυμένον λύχνῳ.
Εὐ. Τί δ' ὦ τάλας γε τοῦδ' ἔχει πλέθους χρέος.
Δι. Χρέος μὲν οὐδέν. βάλλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Εὐ. Λυπηρὸς ἴσθ' ὢν, κἀποχώρησον δόμων.
Δι. Φοῦ, βύδακι μονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
Εὐ. Ἄπελθέ νυν μοι. Δι. μή. ἀλλά μοι δὸς σὺ μόνον
Κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

Εὐ. Φέρου λαβὼν ταῦτ', ἴαθ' ὀχλιρὸς ὢν δόμοις.
Δι. Οὔπω μὰ δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸν ἐργάζει κακά.
Ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' βδελυρίδη, τουτὶ μόνον.
Δός μοι χυρίδιον, σφογγίῳ βεβυσμένον.
Εὐ. Ἄνθρωπ' ἀφαιρήσει με τὴν γραφὴν ἐμοῦ.
Ἄπελθε ταυτηὶ λαβών. Δι. ἀπέρχομαι.
Καί τοι τί δράσω. δεῖ γὰρ οὐδός, οὐ μὴ τυχών,
Ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ' βδελυρίδη.
Τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κἀπρόσειμ' ἔτι,
Ἐς τὸ ῳδεῖον, ἵνά μοι φυλεῖα δός.
Εὐ. Ἀπολεῖς μ' ἰδού σοι φράδε μοι τὰ δράματα.
Δι. Ἀλλ' ἄκει τ' ἀλλ' ἄπειμι, καὶ γὰρ εἰμὲ ἄγαν
Ὀχλιρὸς οὐδ' ὁδοῖν με κοιρανίους ξυγεῖν.
Οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην
Ἐν ᾧ πέρ δεῖ πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐδελφίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον,
Κάκις' ἀπολοίμην, εἴ τις' αἰτήσαι' μ' ἔτι,
Γλὼ σὺ μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον,
Σκαιδίκαί μοι δὸς, μηδὲν δεδεγμένος.
Εὐ. Ἀνὴρ ὑβρίζει, κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
Δι. Ὦ θύμ' ἀνόβυ σκαιδίκης ἐμπορβυτέα,
Ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
Μέλλων ὑπὲρ λακεδαιμονίων αὐδρῶν λέγειν;
Γρόβαινε νυῦν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὐτηί,
Ἔσηκας; οὐκ εἰ κατακιὼν βδελυρίδιο;
Ἐπήνεσ' ἄγε νυῦν ὦ τάλαινα καρδία
Ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἄτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
Γαράξον, εἴ που σ' ἄτη' κἀν αὐτῇ σοι δοκεῖ
Τόλμησον, ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

Χο. Τί δράσεις, τί φήσεις,
Ἰ ὦθι νῦν ἀναίσχυντος
Ὢν σθηροῦς τ' ἀνὴρ,
Ὅστις παρεχωρεῖ τῇ πόλει τ' αὐχεῖν
Ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τἀναντία.

Ημ. Ἀνὴρ οὐ φέρει τὸ πρᾶγμα.
Εἰ ἄνω ἐπείσθη πέρ
Αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν;

Δι. Μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
Εἰ πωχὸς ὤν, ἔπειτ' ἐν ἀθλιαίοις λέγειν
Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, φυγοδικίαν ποιῶν.
Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ φυγοδικία.
Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ κλέων, ὅτι
Ξένων παρόντων, τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, οὐ πὶ λωβαίῳ τ' ἀγῶν,
Κἄπω ξένοι πάρεισιν. ὅτε γὰρ φόροι
Ἤκουσιν, οἵ τ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι,
Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ ναυγέ πειθισμένοι.
Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
Ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν λακεδαιμονίους σφόδρα.
Καὐτὸς ὁ ποσειδῶν, οὐ πὶ τοιναύρῳ θεὸς,
Σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια πεπεμμένα.
Ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες εὖ λόγῳ,
Τί ταῦτα τἀλλάνους αὐτῶμεθα.
Ἡμῶν γὰρ ἄνδρες οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
Μέμνησθε τἄθ' ὅτ' οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,

Ἀλλ' αὐλράρειχ μοχθηρὰ παρακεκομμένα,
Ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
Ἐσυκοφάντει μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
Κεἴπου σίκυον εἶδεν, ἢ λαγώδιον,
Ἢ χοιρίδιον, ἢ σπόρδιον, ἢ χόνδρους ἅλός,
Ταῦτ' ἰὼ μεγαρικὰ, κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
Καὶ ταῦτα μὴν δὴ σμικρὰ, κἀπιχώρια.
Ῥόρνιδιον δὲ σμικύθαν ἰόντες μεγάραδε,
Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκώπαβοι.
Κἄθ' οἱ μεγαρεῖς ὀδυρόμενοι πεφυσιγγωμένοι
Ἀντεξέκλεψαν ἀπὸ χοίρας πόρνα δύο.
Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ φιῶν λακκαρίων,
Ἐντεῦθεν ὀργὴ Περικλέης οὐλύμπιος
Ἠστράπτεν, ἐβρόντα ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
Ἔτιθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
Ὡς χρὴ μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
Μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
Ἐντεῦθεν οἱ μεγαρῆς ὅτε δὴ πείνων βάδην
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, ψήφισμ' ὅπως
Μεταχωρήσειε τὸ διὰ τὰς λακκαρίας,
Κοὐκ ἤθελομεν ἡμᾶς, δεομένων πολλάκις,
Κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἰὼ τῶν ἀσπίδων,
Ἐρεῖ τις οὐ χρῶ, ἀλλὰ τί χρῶ εἴπατε.
Φέρ' εἰ λακεδαιμονίων τὶς ἐκπλεύσας σκάφει,
Ἀπέλοτο φήνας κωφίδιον σειφίων.
Καθῆσθ' ἂν ὦ σὺ δόμοισιν ἢ πολλοῦ γε δεῖ,
Καὶ κάρτα μὴν τἂν δεῦρο καθείλκετε
Τριακοντόρους ναῦς. ἰὼ δ' ἂν ἡ πόλις πλέα,

Θορύβου, στρατιωτῶν, πρὸ πρωραρχου βοῆς,
Μισθοῦ διδομένων, παλαισμάτων χρυσουμένων,
Στοᾶς συναχούσης, σπονδῶν μεθουμένων,
Ἀσκῶν, φοπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
Σκηρόδων, ἐλαιῶν, κρομμύων ἐνδικτύοις,
Στεφανίων, φιχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
Τὸ νεάριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
Τύλων φοφωύτων, θαλαμίων φορουμένων,
Αὐλῶν κελευστῶν, νιπλαύρων συριγμάτων.
Ταῦτ' οἶδ' ὅτι αὖ ἐθρᾶτε, χὐ δὲ τἄλεφον
Οὐκ οἰόμεθα. νοῦς ἀρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

Ημ. Ἄληθες ὦ πίτυπε, καὶ μακρώτατε,
Ταυτὶ σὺ τολμᾷς πῶχος ὤν, ἡμᾶς λέγειν;
Καὶ συκοφάντης εἴ τις ὢν ὠνείδισας;

Ημ. Νὴ τὸ ποσειδῶ, καὶ λέγειν ἃ περ λέγει,
Δίκαια πάντα, κοὐδὲν αὐτῷ ψεύδεται.

Ημ. Εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχρῆν;
Ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

Ημ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰσενεῖς
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

Ημ. Ἰὼ λαμαχ' ἰὼ βλέπων ἀσφαλῶς
Βοήθησον ὦ γοργολόφα φανείς,
Ἰὼ λάμαχ', ὦ φίλε, ὦ φυλέτα,
Εἴτ' ἔστι τις ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς,
Εἰ τειχομάχος ἀνὴρ βοηθησάτω
Τὶς ἀνύσας, ἐγὼ γὰρ ἵκομαι μέσος.

Λα. Ῥόθιον βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας
Ποῖ χρὴ βοηθεῖν, ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν
Τίς γοργὸν ὄξυγέρυν ἐκ τοῦ σάγματος.

Δι. Ὦ λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τ' λόχων.
Χο. Ὦ λάμαχ' οὗ γὰρ ὅτος ἀνθρωπος πάλαι,
Ἀ πᾶσιν ἡμῶν τὴν πόλιν κακηρρόθει;
Λα. Οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
Δι. Ὦ λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι, κἀξωμυλάμην.
Λα. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς οὐκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ οἶδά πω
Γ' πὸ τὸ δέος γὰρ ὧν τ' ὅπλων, ἱλιγγιῶ.
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
Λα. Ἰδού. Δι. παράθου νυῶ ὑπίαν αὐτὴν ἐμοί.
Λα. Κεῖται. Δι. φέρε νυῶ ἀπὸ τ' κρανίους μοι τὸ περόν.
Λα. Τουτὶ πίλον σοι. Δι. τῆς κεφαλῆς νυῶ μου λαβὼ,
Ἵν' ὀξεμέσω. βδελύττομαι γὰρ τ' λόφους.
Λα. Οὗτος τί δράσεις, τῷ πίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
Δι. Πτίλον γάρ ὄστιν εἰπέ μοι τίνος ποτέ.
Λα. Ὄρνιθός ὄστιν. Δι. ἀρ' ἀκμπολακόθου;
Λα. Οἴμ' ὡς πεθνήσει. Δι. μηδαμῶς ὦ λάμαχε,
Οὐ κατ' ἰχνώδστιν, εἰδ' ἰχυρὸς εἶ,
Τί μ' οὐκ ἀπεφώλησας. δύοπλος γὰρ εἶ.
Λα. Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὤν;
Δι. Ἐγὼ γὰρ εἰμι πτωχός. Λα. ἀλλὰ τὶς γὰρ εἶ.
Δι. Ὅστις; πολίτης χρηστὸς, ἀστὸ δραχίδης,
Ἀλλ' ὀξότουπερ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης.
Συδ' ὀξότουπερ ὁ πόλεμος, μυθαρχίδης.
Λα. Ἐχειροτόνησαν γάρ με. Δι. κἀκκυγές τε φρεῖς.
Ταῦτ' ἄν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐστεισάμην,
Ὁρῶν πολιοὺς μὴ ἄνδρας εὖ τ' τάξεσι.
Νεανίας δ' οἵους σὺ, διαδεδραχότας.
Τοὺς μ', ἀδὶ θράκης μυθοφοροῦντας φρεῖς δραχμὰς,

Τισαμενοφαινίππους, παγουργιππαρχίδας.
Ἑτέρους δὲ παρὰ χάριπι, τοὺς δ' ἐν χαόσι
Γεριτοθεοδώρους διομεαλαζόνας.
Τοὺς δ' ἐν καμαείνῃ, κἀγέλας, κἀνακαγέλας.

Λα. Ἐχειροτονήθησαν μέρ. Δι. αἴτιον δὲ τί,
Ὑμᾶς μὴ ἤδη μαθοφορεῖν ἀμηγέπου,
Τωνδὶ δὲ μηδέν' ἑτέρων ὧν μαειλάδη
Ἤδη πεπρέσβυκας σὺ πολιὸς ὢν ἐν, ἤ
Ἀνεύβυσε, καίτοιγ' ὄβελ σώφρων κἀργάτης.
Τί δαὶ δράκυλλος, καὶ δυφορίδης, ἢ πρινίδης,
Οἵδεν τὶς ὑμῶν πάνβατάν ἢ τὴ χαόνας;
Οὐ φασὶν, ἀλλ' ὁ ποισύρας, καὶ λάμαχος,
Οἷς ὑπὲρ ἐρανίου τε καὶ χρεῶν πρώϊω ποτέ,
Ὥσπερ ἀπόνιπρον ἐκχέοντες ἑστέρας,
Ἅπαντ' ὄξίσων παρήνουν οἱ φίλοι.

Λα. Ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνάσχετά;

Δι. Οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μαθοφορῇγε λάμαχος.

Λα. Ἀλλ' ὅν ἐγὼ μὴ πᾶσι πελοποννησίοις
Ἀεὶ πολεμήσω, καὶ καπάρξω παντα χῇ,
Καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι καπὶ τὸ καρτερόν.

Δι. Ἐγὼ δὲ κηρύττω καὶ πελοποννησίοις
Ἅπασι καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
Ῥωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ.

Χο. Ἀνὴρ κικᾷ τοῖσι λόγοισιν, ἢ τ' δῆμον μεταπείθειν
πρὶ τ' ὠνοῦ, ἀλλ' ἀποδιώτδυ, τῇ ἀναπαίστῳ ὠϊδῇ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λά.

Ἐξῆγε χοροῖσιν ἐφέστηκε φυλακοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
Οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστιν.

Διαβαλλόμενος ὑπὸ τ' ἐχθρῶν σὺν ἀθλιωτάτοις ταχυβόλοις.
Ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν ἡ τ' δῆμον καθυβρίζει,
Ἀποκρίνεσθε δεῖτα νεανὶ πρὸς ἀθλιωτάτους μεταβόλους.
Φασὶ δ' ἔγωγ' πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ἡμῖν ὁ ποιητής.
Ραύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ὄξα πατάσθαι,
Μήθ' ἥδεσθ' θωπεύομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας,
Πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τ' πόλεμ' ὄξυ πατοῦντες,
Ρᾴστην μ' ἰοστεφανίδα ἐκάλουν, κἀπειδὴ τ' τότ' τις εἶπε,
Εὐθὺς διὰ τὴν στεφανίτιν, ἐπ' ἄκρων τ' πυγιστίων ἐκάθησθε.
Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς κελεύσειεν ἀθλίας,
Εὗρε τὸ παῦ αὖ διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν πεδάφας,
Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
Καὶ τὴν δῆμον σὺν τ' πόλεσι δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τ' πόλεων τ' φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
Ἥξουσιν ἰδεῖν ἀθυμοῦντες τ' ποιητὴν τ' ἄριστον.
Ὅστις παρεκινδύνευσεν ἀθλιωτάτοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.
Οὕτω δ' αὖτ' π' τ' τόλμης ἤδη πόῤῥω κλέος ἥκει,
Ὅτε μὴ βασιλεὺς λακεδαιμονίων πρεσβείαν βασανίζων,
Ἠρώτησε πρῶτα μ' αὐτὴν, πότεροι τ' ναυσὶ κρατοῦσιν.
Εἶτα ἐγὼ τοῦτον τ' ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ πολλά.
Τούτους γὰρ ἔφη τὴν ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβολον ἔχοντας.
Διὰ τοῦθ' ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι τ' εἰρωνίαν προσκαλοῦνται,
Καὶ τ' αἴγιναν ἀπαιτοῦσι, μὴ τ' νήσου μ' ἐκείνης,
Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τ' ποιητὴν ἀφέλωνται.
Ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποθ' ἁφήσητ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.
Φησὶν δ' ἡμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγαθ' ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
Οὐ θωπεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθὸς, οὐ' ὄξα πατύλλων,
Οὔτε παννυχίδων, οὔτε κατάρδην, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων,

γρὸς τοῦτα κλέων, καὶ παλαμάσθω,
Καὶ παῖ ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γὰρ δοῦ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον,
Ξύμμαχον ἔσται κοὐ μή ποθ' ἁλῶ,
Γερὶ τᾶς πόλιν ὢν, ὥς περ ἐκεῖνος
Δειλὸς καὶ λαιψηρὸς ἀπύγων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἡ.

Χο. Δοῦρο μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὸν πυρὸς ἔχουσα μενος, σὺ τονος ἀχαρνική,
Οἷον ὀξ αἰθράκων πρινίνων,
Φέψαλος ἀνήλατ' ἔρεθιζόμενος οὐρίαι πίδι,
Ἠνίκ' ἐπανθρακιὰ δοῦ ὥσπερ ἀκμένα.
Οἱ δὲ θασίαν αὐ κυκλῶσι λιπαράμπυκα,
Οἱ δὲ μάγδιν οἵ πω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος,
Εὔτονον ἀγροικότονον,
Ὡς ἐμὲ λαβοῦσα χὠ δημότης.

Ἐπίρρημα στίχων ἑκκαίδεκα.

Χο. Οἵ γέροντοδ' οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν συναυμαχήσαμεν,
Περιβοσκούμεθ' ὑφ' ὑμῶν. ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
Οἵτινδ' γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντδ' ἐς γραφάς,
Ὑπὸ νεανίσκων ἐστὲ καὶ παγκάκων ῥητόρων
Οὐδὲν ὄντα, ἀλλὰ κωφοὺς, καὶ παρεξυλημένους.
Οἷς ποσειδὼν ἀσφάλειός ἐστιν, ἡ βακτηρία.
Τονθορίζοντες δὲ χῶρα, τῷ λίθῳ περσείσαμεν,
Οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, ἀμὴ τ' δίκης τὴν ἠλύγην.
Ὁ δὲ νεανίας ἐμοῦτῷ πουδάσας ξυνηγορεῖν,

Ἐς πάχος παίει, ξυωπάπων τροχηλάτοις τοῖς ῥήμασι,
Κἄτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἵστὰς ἐπῶν
Ἄνδρα πιθανὸν, ἀπαράπων καὶ παραπάπων, μὴ κυκῶν,
Ὃς δ' ὑπὸ μήρως μαστεύει, κἄτ' ὄφλων ἀπέρχεται.
Εἶτα λύζει μὴ δακρύει, μὴ λέγει πρὸς τὴν φίλην
Οὗ μέ χρῃ σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.
Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ια'.

Χο. Ταῦτα πῶς εἰκὸς γέροντ' ἀσχολέσθαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
Πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ
Θερμὸν ἀποθρῴσκοντα,
Ἀνδρικὸν ἰδρῶτα δὴ καὶ πολύν,
Ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν.
Εἶτα μαραθῶνι μὴν ὅτ' ἦμεν ἐδιώκομεν.
Νῶν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
Κἄτα προσαλισκόμεθα,
Πρὸς τάδε τὶς ἀντερεῖ μαρτίας.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ. ιζ'.

Τῷ γὰρ εἰκὸς ἀνδρα κυφὸν, ἡλίκην θουκυδίδην
Ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ σκυθῶν ἐρημίᾳ.
Τῷδε τῷ κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ.
Ὥστ' ἐγὼ μὴν ἡλέησα, καὶ προσορξάμην ἰδὼν,
Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον.
Ὃς μὰ τὴν δήμητρ' ἐκεῖνος ὡΐκ' ὢν θουκυδίδης,
Οὐχ' ἂν αὐτὴν ἀχαιὰν ῥᾳδίως ὑπέσχετο,
Ἀλλὰ κατεπάλαισαν μ' ἄν, πρῶτον δὺ' ἄθλοις δέκα.
Κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς, τοξότας χιλίους,
Μετετόξευσε δ' ἂν αὐτὸς τ' παρὸς τὴν ξυγγενεᾶς.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας ἥκειν ἀθ' ὕπνου τυχεῖν,
χωρίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως αὖ ἡ
Τῷ γέροντι μὴν γέρων καὶ νωθρὸς ὁ ξυνήγορος,
Τοῖς νέοισι δ' ὀξύπρωκτος καὶ λάλος χὠ κλεινίου
Καὶ ξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπόν. κλῶ φύγῃ τὶς ζημιοῦν,
Τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

Δι. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς,
Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι πελοποννησίοις
Ἔξεστι, καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
Ἐφ' ὧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.
Ἀγορανόμοις δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσαμαι,
Τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἴμαντας ἐκ λεπτῶν
Ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
Μήτ' ἄλλος ὅστις φασιανὸς ἐς' ἀνὴρ.
Ἐγὼ δὲ τὴν σήλιν καθ' ἣν ἐσπεισάμην,
Μέτειμ' ἵνα σήσω φανερὰν σὺν τῇ ἀγορᾷ.

Με. Ἀγορὰ' ν' ἀθανάτοις χαῖρε, μεγαρεῦσιν φίλα.
Ἐπόθουν τυναὶ τ' φίλιον ἀπὸ ματέρα,
Ἀλλ' ὦ πόνηρα θέλαγ' ἀθλίου πατρὸς
Ἀμβᾶτε ποτὴν μάδδαν, αἰὲν δ' ὕρη τέπα.
Ἀκέτον δή, ποτέχετ' ἐμὲν τὰν γαστέρα,
Ῥότερα, πεπρᾶσθαι χρήσεθ' ἢ πεινῆν κακῶς.

Κό. Πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.

Με. Ἐγὼν γὰ καὶ τὸς φημι, τὶς δ' οὕτως ἀνοῦς,
Ὅς ὑμέναν πρίαιτο φανερὰν ζαμίαν.
Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι μεγαλικά τις μαχανά.
Χοίρους γὰρ ὑμὲ σιβυρίσας, φασῶ φέρειν,
Πεμίθεσθε τάσδε τὰς ὅπλας τῶν χοιρίων.
Ὅπως δὲ λοξεῖτ' ἦμεν, ὄξ' ἀγαθὰς γόος.

Ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν εἴ περ ἵξετ' οἰκάδε,
Τὰ πρᾶτα πειρατεῖσθε τὰς λιμοῦ κακῶς,
Ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ τάδη τὰ ῥυγχία,
Κἠπειτ' ἐς ἄστυ τὸν ἐμὸν ὡς δ' ἐσβαίνετε.
Ὅπως δὲ γρυλιξεῖτε καὶ κοἰξεσθε,
Χἠστεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστικῶν.
Ἐγὼν δὲ καρυξῶγε δικαιόπολιν, ὅπως
Δικαιόπολις, ἢ λῆς πρίασθαι χοιρίας;
Δι. Τί δ' ἀνὴρ μεγαρικός. Με. ἀγοράσοντοῦ ἥκομεν.
Δι. Ῥῶς ἔχετε. Με. δι' ἀκπεινᾶμεν αἰεὶ ποτὶ τὸ πῦρ.
Δι. Ἀλλ' ἦσθ' ἄρτοι νὴ τὸν Δί' ὦ αὐλὸς παρῆ.
Τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ μεγαρεῖς νῦν. Με. οἷα δή.
Ἀλλὰ γὰρ ὄκα μία τιν' ὥσθεν ἐμπορβύομαν
Ἀνδρῶν πρόβουλοι τῶτ' ἔπραττον τῇ πόλει,
Ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
Δι. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σαμαί,
Τί δ' ἄλλο. Δι. μεγαροῖ, πῶς ὁ σῖτος ὤνιος.
Με. Καρὰ μὲν πολυτίματος, ἅπερ τοὶ θεοί.
Δι. Ἄλας γὰν φέρεις; Με. ὄχ ὑμὲς αὐτ' ἀρ' ἔχετε;
Δι. Οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ' ὑμὲς, ὧν ἀεί.
Ὄκκ' ἐσβαλεῖτε τὼς ἀρωραῖοι μύδν,
Ῥάσχω τὰς ἀλλίθας ὀξορύσσετε;
Δι. Τί δὲ φέρεις. Με. χοίρους ἐγώνγε μυστικάς.
Δι. Καλῶς λέγεις, ὠὐδίδειξον. Με. ἀλλὰ μὰν καλάν,
Ἄντεινον αὖ λῆς ὡς παχεῖαν καὶ καλάν,
Δι. Τουτὶ τί ἰῶ τὸ πρᾶγμα. Με. χοῖρος ναὶ δίχα.
Δι. Τί λέγεις σὺ ποδαπὸς ἦσθ' ὑῆς χοῖρος. Με. μεγαρικά,
Ἢ οὐ χοῖρος ἐὰν ἄδ. Δι. ὄκ ἔμοιγε φαίνεται.
Με. Οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τὰς ἀπιστίας,

Οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἥμεν, ἀλλὰ μὴν
Αἰλῆς, περισσοῦ νεῶ μοι πρὸς θυμπόλαν ἀλῶν
Αἰμή ἐστιν οὗτος χοῖρος ἑλλαίων νόμῳ.
Δι. Ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπουγε. Με. ναὶ τὸν Διοκλέα,
Ἐμάγαε, σὺ δέννιν ἥμεναι τινὸς δοκεῖς,
Ἢ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νὴ τὸ θεούς
Ἔγωγε. Με. φώνει δὴ σὺ ταχέως χοιρίδιον,
Οὐ χρῆσα σιγῆς ὥ κάκιστ' ἀπολούμενε,
Πάλιν τύγ' ἀποίσω, ναὶ μὰ τὸν Ἑρμᾶν οἰκάδε.
Κό. Κοἰκοῖ.
Με. Αὕτα ἐστὶ χοῖρος. Δι. νωὶ γε χοῖρος φαίνεται.
Ἀτὰρ ἐκραφείς γε, νύαθος ἔσται πεντ' ἐτῶν.
Με. Σάφ' ἴσθι ποππᾶν ματέρ' εἶναι θήσεται.
Δι. Ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτή. Με. σαμαῖ.
Πᾶς, οὐχὶ θύσιμός ἐστι. Δι. κέρατα οὐκ ἔχει.
Με. Νεαὶ γάρ ἐστιν, ἀλλὰ δελφακούμενα,
Ἕξει μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
Ἀλλ' αἰ φάφεν λῆς, ἄδετοι χώρος καλά.
Δι. Ὡς ξυγγενὴς ὁ νύαθος αὐτῆς θατέρᾳ.
Με. Ὁ μῶμος ἐστὶ γάρ, κἠκ ταὐτοῦ πατρός.
Αἰλλ' αἴ παχωθῇ, κἀναχνοανθῇ γ' ἐν ῥιχί,
Κάλλιστός ἐστι χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν,
Δι. Ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Φροδίτῃ θύεται.
Με. Οὐ χοῖρος; ἀΦροδίτα, μὸν χὲ δαιμόνων,
Καὶ γίνεταί γα ταὐτὸν ταῦν χοῖρον τὸ κρῆς,
Ἄδισον, αὖ τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
Δι. Ἢ δὴ δ' αὖθυ τ' μικρὸς ἐσθίοισιν αὖ.
Με. Νᾶὸ τὸν ποτείδαν, αὖ κἄνθυγα τῷ πατρός.
Δι. Τίδ' ἐσθίει μάλιστα. Με. πάνθ' ἁ μὴ δίδως.

Αὐτὸς δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε, χοῖρε. Κό. ηοῖ ηοῖ.
Δι. Τρώγοις κἀρεβίνθους; Κό. ηοῖ ηοῖ.
Δι. Τί δητ' ἀμβάλεως ἰαχάδας; Κό. ηοῖ ηοῖ.
Δι. Τί δὲ, σῦκα τρώγοις αὐτὸς αὖ. Κό. ηοῖ ηοῖ.
Δι. Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰαχάδας κεκράγατε.
Ἐνεγκάτω τις σῦλλοθεν τῶν ἰαχάδων,
Τοῖς χοιριδίοισιν, ἅρπαξ τρώξονται; βαβαὶ.
Οἷον ῥοθιάζουσ' ὦ πολυτίμητ' Ἡράκλεις,
Ποδαπὰ τὰ χοιρί' ὡς φαγᾶσαι φαίνεται,
Ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέφαγον τὰς ἰαχάδας.
Με. Ἐγὼ γὰρ αὐτῷ τήνδε μίαν ἀνειλόμαν.
Δι. Νὴ τὸν δί' ἀσείωγε τῷ βασιλήματε,
Ὅσου περίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
Με. Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκοράδων τροπαλλίδιον.
Τὸ δ' ἄτερον αἱ λῆς, χοίνικος μόνας ἀλῶν.
Δι. Ὠνήσομαί σοι, πρὶν μὲν αὐτῷ. Με. ταῦτα δὴ
Ἑρμῆ ἐμπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν,
Οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τὰν τ' ἐμαυτῷ μητέρα.
Συ. Ἄνθρωπε, ποδαπός. Με. χοιροπώλας μεγαλητής.
Συ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν' ἐγὼ φαγῶ τανδί
Πολέμια καὶ σὲ. Με. τῷτ' ἐκεῖν', ἥκει πάλιν
Ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
Συ. Κλάων μεγαλεῖς, οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκην;
Με. Δικαιόπολι, δικαιόπολι, φαντάζομαι.
Δι. Ὑπὸ τῷ, τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; οἶδ' ἀγορανόμοι.
Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ὀξείρξετε;
Τὶ μαθὼν φαίνεις αὖθυ θρυαλλίδιος.
Συ. Οὐ γὰρ φανῶ τῇ πολεμίᾳ; Δι. κλάωνγε σὺ
Εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.

Με. Οἷον

Με. Οἷον τὸ κακὸν ἐν τοῖς ἀθλίοις τοῦτ' ἐστί.
Δι. Θάρρει μεγαλίκ' ἄλλης τὰ χοιρίδι' ἀπέλου
Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σπόρδα καὶ τῆς ἅλας,
Καὶ χαῖρε πολλά. Με. ἀλλὰ μὴ οὐκ ἀθηχώριον.
Δι. Πολυπραγμοσύνης νῷν ἕνεκα φέρ' οἴτ' ἐμοί.
Με. Ὦ χοιρίδια περιῤῥάθε καὶ ἴτις τῷ πατρός.
Ῥιέναι ἐφ' ἁλὶ τὰν μάζαν, αἴκα τις διδῷ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κδ'.

Χο. Εὐδαιμονεῖ' ἄνθρωπος, οὐκ ἤκουσας οἷ πεφύκαμεν
Τὸ πρᾶγμα τῆς βουλεύματος; καρπώσεται δ' ἀνὴρ
Ἐν τῇ χορᾷ καθήμενος,
Κἂν εἰ πιν τὶς κτησίας,
Ἢ συνοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται.
Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφωνῶν σε τιμανεῖται,
Οὐδ' ὀξομόρξεται πρέπις τὴν δυρυπρωκτίαν σοι,
Οὐδ' ὡσιεῖ κλεωνύμῳ
Χλαίναν δ' ἔχων φανεὶς, δίει,
Κοὐξωτυχὼν ὑπέρβολος,
Δικῶν ἀναπλήσει.
Οὐδ' εὐτυχὼν ἐν τῇ χορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος, ἀεὶ κεκαρμένον μοι χὠ, μᾶ μαχαίρα,
Οὐδ' ὁ πεῖ πόνηρος ἀρτέμων
Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν
Οἷος κακὸν, τῶν μαχαλῶν,
Ῥαψῳδὸς φαγασκίου.
Οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν ἀγορᾷ χολαργέων ὄνειλος.
Ὁ πεῖ αλουργὸς τοῖς κακοῖς.

Ῥιγῶντε καὶ πεινῶν ἀεί.
Γλεῖν ἢ φιάκοντ' ἡμέρας
Τοῦ μωὸς ἐκάστου.

Βοι. Ἰὼ Ἡράκλεις, ἕκαμόν γε τὰν τύλαν κακῶς,
Καπάθου τὸ τὰν πλάχων' ἀφέμας ἰσμωίαι,
Ὑμὲς δ' ὅσοι θέβαθεν αὐλιταὶ πάρα,
Τοῖς ὀσίνοις φυσῆτε χὠ πρωκτὸν κωός.

Δι. Παῦ' ἐς κόρακας, οἱ σφῆκοι ὄκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Πόθεν προσέπταν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
Ἐπὶ τὴν θύραν μοι χαμελιθεῖς, βομβαύλιοι.

Βοι. Νὴ τὸν Ἴολαον ὠθιχαείτως αὖ γ' ὦ ξενίε.
Θέβαθι γὰρ φυσαῦντες ὀξόπαθέ μου,
Καὶ τ' ἀνθεα τᾶς πλάχωνος ἀπέκειξαν χαμαί,
Ἀλλ' εἴτι βούλει πρίασο τῶν, ἐγὼ φέρω,
Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τὸν τερατερυλλίδων.

Δι. Ὦ χαῖρε κολλικοφάγε βοιωτίδιον.
Τί φέρεις. Βοι. ὅσ' ἐς' ἀν ἀγαθὰ βοιωτοῖς ἁπλῶς,
Ὀείγανον, πλαχοῦ, ψιάθους, θρυαλλίδας,
Νάσας, κολοιοὺς ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
Τροχίλους, κολύμβους. Δι. ὥσπερ εἰ χειμῶν' ἅρα
Ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας;

Βοι. Καὶ μὰν φέρω χαῦνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
Σκάλοπας, ἐχίνους, αἰελούρους, πυκτίδας,
Ἰκτίδας ἐνύδρους, ἐγχέλεις κωπαΐδας.

Δι. Ὦ τερπνότατον τὸ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
Δός μοι προσεῖπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.

Βοι. Γρέσβειρα πεντήκοντα κωπαΐδων κόρᾳ,
Ἔμβαθι τῷ δὲ κἠπιχάρεπα τῷ ξενίῳ.

Δι. Ὦ γὰρ φιλτάτη σὺ κοὐ πάλαι ποθουμένη,

Ἦλθον ποθεινὴ μῶν φρυγφδικοῖς χοροῖς,
φίλη ὦ μορύχῳ, δημόβρ' ὀξυνέγκατε,
τὴν ἐχαρὰν μὴ δοῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα,
σκέψασθε παῖδες τὴν χρῖσιν ἐγχέλων,
ἢ 'κουσαν ἔκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην,
προσέπατ' αὐτὴν ὡς τέκν' αὔθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τ' ξυνὸς χάριν.
Ἀλλ' ἔσφερ' αὐτὴν· μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην συντετυτλανωμένης.

Βοι. Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τῆσδε τῆ γενήσεται.

Δι. Ἀγορᾶς τέλος πάντων γέ που δώσεις ἐμοί,
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τ' ἄλλων λέγε.

Βοι. Ἰὼ γάτταττε πάντα. Δι. φέρε πόσου λέγεις
ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθενδὲ κεῖσ' ἄξεις ἰών.

Βοι. Οὔπω 'θ' ἁθανάτοις, σὺ βοιωτοῖσι δὲ μή.

Δι. Ἀφύας ἀρ' ἄξεις πριάμενος φαληρικὰς
ἢ κέραμον. Βοι. ἀφύας ἢ κέραμον, ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖ
ἀλλ' ὅτι παρ' ἡμῖν μή, τάδε δ' οὐ πολύ.

Δι. Εὖ γ' ὧδε, τοίνυν συνθφαντὶν ἔξαγε,
ὡς περ κέραμον συνδησάμενος. Βοι. νὴ τὼ σιώ.
λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος ἀγαγών, καὶ πολὺ
ἅπερ πίθακον, ἀλλ' ἰδίας πολλὰς πλέων.

Δι. Καὶ μὴν ὁδὶ νικαρχος ἔρχεται φανῶν.

Βοι. Μικκύλα μάκης οὗτος. Δι. ἀλλ' ἄπαν κακόν.

Νι. Ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ὄντ'; Βοι. τῶν ἐμῶν,
θέβαθεν ἵπω ζῶν. Νι. ἐγὼ τοίνυν γ' ὁδὶ
φαίνω πολέμαι ταῦτα. Βοι. τί δαὶ κακὸν παθών,
ὄρνα πετοῖσι πόλεμον ἤρω καὶ μάχαν.

Νι. Καὶ σέγε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βοι. τί ἀδικεμένος.

Νι. Ἐγὼ φάσω σοι τῶν πλεσώτων χάριν,
Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγειν θρυαλλίδας.
Δι. Εἶπε τα φαίνης δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
Νι. Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. Νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἴμοι. Δι. τίνι τρόπῳ.
Νι. Ἐνθεὶς αὖ ἐς τίφη ἀνὴρ βοιώτιος.
Ἅψας αὖ ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.
Δὶ ὑδροῤῥόας βορέαν ὠθήσας μέγαν.
Κεἰ περ λάβοι τὸ τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαγοῖντ' ἂν αἱ νηῦς. Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολόμενε,
Σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
Νι. Μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτῷ τὸ σῶμα,
Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὖον, σὺ δήσας φέρω,
Ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
Χο. Ἔνδησον ὡς βέλτιστε τῷ ξυνῴ καλῶς
Τὼ ἐμπολὼ οὕτως ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
Δι. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί τοι καὶ φοφεῖ
Λάλοντι καὶ πυῤῥιχεῖς, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
Χο. Τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ.
Δι. Γάγχρησον ἄγγος ἔσω,
Κρατῆρ κακῶν, τειπὼν δικῶν
Φαίνειν ὑπόθυμος, λυχνίδχος καὶ κύλιξ,
Τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
Χο. Ὡς δ' ἂν πεποιθείη τις ἀγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος κατ' οἰκίαν,
Τοσόνδ' ἀεὶ φοφοῦντι.
Δι. Ἰσχυρόν ἔστιν ὦ γάθ', ὡς
τ' οὐκ ἂν καταγείη ποτ' εἰ μὴ
περ ἐκ ποδῶν

Κατωκάρα κρέμαι τόγε.

Χο. Ἤδη καλῶς ἔχοι σοι.

Βοι. Μέλλω γέτοι δεῖσθαι.

Χο. Ἀλλ' ὦ ξεῖνον βέλτιστε σῶν
θέριζε, καὶ τὸν λαβὼν,
πρόβαλλ' ὅπου βούλει φέρων
πρὸς πάντα συνοφαίτιλων.

Δι. Μόλις γ' ἐνέδησα τἀκανῶς ἀπολλύμενον,
Ἄϊρου λαβὼν νυν κἀράμενον ὦ βοιώτιε.

Βοι. Ὑπόκυπτε τὴν τύλην ὦ ἰσμηνίχε,
Χὡπως κατοίσεις αὐτὸν βύλαβούμενος.

Φαίνεσθ' μὲν οἴσεις οὖν ὑμιὲς, ἀλλ' ὅμως
Κἂν τοῦτο κερδαίνης ἄγων τὸ φορτίον,
Εὐδαιμονήσεις συνοφαντῶν γ' οὕνεκα.

Ἀγ. Δικαιόπολι. Δι. τίς ὅδι, τί με βωξεῖς. Ἀγ. ὅπ.
Ἐκέλδυσε λάμαχός σε τάυτης τ' ἀραχμῆς,
Εἰς τὴν χόας αὐτῷ μεταδομῶαι τῶν κυλλῶν,
Τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλδυε κοιπαῖδ' ἐγχέλυ.

Δι. Ὁ ποῖος οὗτος λάμαχος τὴν ἐγχέλυ.

Ἀγ. Ὁ δεινὸς, ὁ ταραίεινος, ὃς τὴν γοργόν κ
Ῥάλλει κραδαίνων ῥεῖς κατασκίους λόφους.

Δι. Οὐκ αὖ μὰ δί' εἰ δοίην γέ μοι τὴν ἀστίδα,
Ἀλλ' ὦδι παίχη τὴν λόφους κραδαινέτω.
Ἤν δ' ἀποδιγαίνη τὴν ἀγορανόμους καλῶ.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
Εἶσειμὶ πρὸς πὰρ γώνι κυλλᾶν καὶ κοτίχων.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ιζ'.

Χο. Εἶδες ὦ, εἶδον ὦ,
Ῥᾶσα πόλι τ' φρόνιμον αὖδρα χὐπέροφον,

Σπεισάμενον, ἐμπορικὰ χρήματα λεμπολᾶν,
Ὧν τὰ μὲν, σὺ οἰκίᾳ,
Χρήσιμα, τά σ' αὖ πρέπει χλιαρὰ καταθίειν;
Αὐτόματα πάντ' ἀγαθά, τῷ δέγε προσίζετον.
Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτὲ γὸν ἀρμόδιον ἄσεται,
Συγκαπακλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ
Ὅστις ἀεὶ πάντ' ἀγαθ' ἔχοντας ἀδικωμάσας,
Εἰρμάσατο πάντα κακὰ, κἀνέῤῥαπε, κἀξέχει,
Κἀμάχετο, κἀπροσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
Ῥῖνε, κατάκεισο λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
Τὰς χάρακας ἤπτε πολὺ μᾶλλον σὺ τῷ πυρὶ
Ἐξέχεεθ' ἡμῶν βίᾳ γὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων,
Τἄδ' ἀεὶ τῷ δεῖπνον ἅμα, κἀὶ μεγάλαγε φρονεῖ.
Τοῦ βίου δ' ὀξέβαλε δεῖγμα, τὰ πέρα πρὸ τῶν θυρῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΡΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Δι. Ὦ κύπριδι τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις
Ξυῤῥοφε διαλλαγὴ,
Ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον αῤ' ἐλαύθανόν.
Ῥῶς αὖ ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
Ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον αὐθέμων,
Ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σὺ,
Ἀλλά σε λαβὼν βίᾳ δοκῶ' αὖ ἔπι προσβαλεῖν.
Ῥῶτα μὲν αὖ, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν.
Εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοχλία συνιδὼν,
Καὶ τὸ τρίτον, ἡμερίδος ὄρχον ὁ γέρων ὁδί
Καὶ πρὸ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαίδας σὺν κύκλῳ
Ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῆ κἀμὲ τῆ νουμηνίας.

Κή. Ἀκούετε λεῴ, καὶ τὰ πάρια τὰς χοὰς

ρίνειν ὑπὸ τ' σάλπιγγος, ὅσθ' αὖ ἐκπὴ
ρρώτισος, ἀσκὸν κτησιφῶντος λήψε).

Δι. Ὦ παῖδὸν, ὦ γυναῖκὸν, οὐκ ἀκηδύσατε;
Τί δρᾶτε τῦ κήρυκος οὐκ ἀκηδύετα;
Ἀνάβρασετ' ὄξος πᾶτε, φέρετ' ἀφέλκετε,
Τὰ λαγῶα ταχέως τῆ σεφχύοις αὐείρετε.
φέρε τῆ ὀβελίσκους, ἵν' αὐακπείρω τὰς κίχλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Χο. Ζηλῶ σε τῆς βύβουλίας,
Μᾶλλον δὲ τ' βύωχίας,
Ἄνθρωπε τῆς παρούσης.

Δι. Τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας
Ὀπτωμένας ἴδητ'.

Χο. Οἴμαί σε καὶ τᾶτ' βῦ λέγειν.

Δι. Τὸ πῦρ ῥυποσκάλυε.

Χο. Ἡδυσας ὡς μαγειρικῶς
Κομψῶστε καὶ λειπνητικῶς
Αὐτῷγε διακονεῖται.

Γε. Οἴμοι τάλας. Δι. ὦ ἡράκλεις τὶς οὗτοσί.

Γε. Ἀνὴρ ἀχηδλίμων. Δι. κατὰ σεαυτὸν νῶ βέπου.

Γε. Ὦ φίλτατε σωτηρία γάρ εἰσί σοι μόνῳ,
Μέφησον ἐρωῆς τίμοι καὶ πάντ' ἔτη.

Τί ἔπαθὸν. Γε. ἐπερίβλεψ' ἀπολέσας τὼ βόε.

Δι. Ῥύθεν; Γε. ἄπὸ φυλῆς ἔλαβον οἱ βοιώτιοι.

Δι. Ὦ φιλτατ' ἀχαρνέων, εἶτα λυπῆ ἀμπέχει;

Γε. Καὶ ταῦτα μέντοι νὴ δί' ὥσπερ μ' ἔφεφέτλω
Ἐν πᾶσι βολίτοις. Δι. εἶτα νωὶ τᾶ, δέει.

Γε. Ἀπώλωλα τὼ φθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
Ἀλλ' ἔπικήδει δερκέτου φυλασίου,

Υ' πάλειψον εἰρώνη με τὼ φθαλμὼ ταχύ.

Δι. Ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσίων τυγχάνω.

Γε. Ἰ'θ' ἀντιβολῶ σ' ἰώ πως κομίσωμαι τὼ βόε.

Δι. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τὴν πτέρνην σύ.

Γε. Σὺ δ' ἀλλά μοι σαλαγμὸν εἰρώνης σύα,
Εἰς τὸν καλαμίσκον συστάλαξον τουτονί.

Δι. Οὐδ' ἂν σχοινίλιγξ, ἀλλ' ἀπιὼν οἴμαζέ ποι.

Γε. Οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοϊδίοιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι.

Χο. Ἀνὴρ ἀνδρικέ τι παῖς
Σπονδαῖσιν ἡδὺ, κοὐκ ἔοις
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.

Δι. Κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι,
Τὰς σκηπίας σάθυε.

Χο. Ἤκουσας ὀρθιασμάτων;

Δι. Ὅπαχε τὰ γχέλεια.

Χο. Ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
Τοὺς γείτονας, κινήσητε καὶ
Φωνῇ τοιαύτα λάσκων.

Δι. Ὅπαχε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζε.

Γε. Δικαιόπολι. Δι. τίς οὗτοσί, τίς οὗτοσί.

Γε. Ἔπεμψε τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα,
Ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς ποιῶν ὅστις ποτ' ἦν.

Γε. Ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χέειν,
Ἵνα μὴ σρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μενῶν,
Ἐς τὸν ἀλάβαστρον, κύαθον εἰρώνης σύα.

Δι. Ἄπιθι, ἄπιθι τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
Ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
Ἀλλ' αὐτηί, τίς ὄδιν. Γε. ἡ νυμφίδιχε,

Δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.

Δι. φέρε δή, τί σὺ λέγεις, ὡς γελοῖον ὦ θεοὶ
τὸ δέημα τ' νύμφης, ὁ δεῖται μου σφόδρα,
ὅπως αὖ οἰκουρῇ τὸ πέος τὸ νυμφίου,
φέρε δοῦρο τὰς ὠοσδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ.
Οὐ τὴν γυνή ἐστι τὸ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
Ὑπὲρ τοῦδε δοῦρο τοὐξαλειπτρον ὦ γύαι,
Οἱ δ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φάσον
Ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι τουτωί
Νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τὸ νυμφίου.
Ἀπόφερε τὰς ὠοσδὰς, φέρε τἰῶ οἰνήρυσιν,
Ἵν' οἶνον ἐγχέωλαβὼν, ἐς τὰς χόας.

Χο. Καὶ μὰ τὸ δῆτ' τίς τὰς ὀφρῦς ἀνεστάκως,
Ὥσπέρ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται).

Ἀ'λ. Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λάμαχοι.

Λά. Τίς ἀμφὶ χαλκηφάλαρα δῶμα τἀκτυπεῖ.

Ἀ'γ. Ἰοὺ ἰού σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
Ταχέως λαβόντα τὰς λόχους καὶ τὰς λόφους.
Κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον, τὰς εἰσβολὰς,
Ὑπὸ τὰς χόας γὰρ καὶ χύτροις αὐτοῖσι τὶς
Ἤγγειλε, λῃστὰς ἐμβαλεῖν βοιωτίους.

Λά. Ἰὼ στρατηγοὶ πλείονδ' ἢ βελτίονδ'.

Δι. Οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναι με μὴ δ' ἑορτάσαι;
Ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.

Λά. Οἴμοι κακοδαίμων, κατάγελως ἤδη σύ μου;

Δι. Βούλει μάχεσθαι γηρύοντε φαττίλῳ.

Λά. Αἰαῖ, οἷον ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.

Δι. Αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προσφέρει τὶς ἀγγελῶν.

Ἀ'γ. Δικαιόπολι. Δι. τί δῆτα. Ἀ'γ. ὡδὶ δεῖπνον ταχὺ

Βάδιζε, τὴν κίσιν λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
Ὁ τᾦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται,
Ἀλλ' ἐγκόνει, δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἔσὶν παρεσκευασμένα,
Κλίναι, τράπεζαι, περσικαὶ φάλαιναι, στρώματα,
Στέφανοι, μύρος, θαλλός, αἱ πόρναι πάρα,
Ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἰρία,
Ὀρχησρίδων, τὰ φίλτατ' ἁρμοδίου, καλαί.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σῶν δὲ. Λά. κακοδαίμων ἐγώ.
Δι. Καὶ γὰρ σὺ μεγάλων ἐπιγράφου τὴν γοργόνα,
Σύμπλευσε, καὶ δεῖπνον τὶς σύσκευαζέτω.
Λά. Ῥαῖ παῖ φέρ' ἔξω δᾶδα τὸν γύλιον ἐμοί.
Δι. Ῥαῖ παῖ φέρ' ἔξω δᾶδα τὴν κίσλιν ἐμοί,
Λά. Ἄλλας θυμίας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυα.
Δι. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη κρομμύων γὰρ ἄχθομαι,
Λά. Θρῖον παχύ χους οἶσε σὰ προῦ δᾶδά μοι.
Δι. Κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ θρῖον, ὁπόσω δ' ἐκεῖ.
Λα. Ἔνεγκε δᾶδα τῷ πέρᾳ τῷ 'κ τᾦ κρανίου.
Δι. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάτνας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
Λά. Καλόνγε καὶ λαβὲ τὸν σρουθοῦ πέρκν.
Δι. Καλόνγε καὶ ξανθὸν τὸν φάτνης κρέας.
Λά. Ὦ 'νθρωπε, παῦσαι καὶ παγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Δι. Ὦ 'νθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας.
Λά. Τὸ λοφεῖον ὄξυνέγκε τῶν ῥιῶν λόφων.
Δι. Κἀμοὶ λευκάνιον τῶν λαγῶων δὸς κρεῶν.
Λά. Ἀλλ' ἢ ῥιχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
Δι. Ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μέμαρμαν κατέδομαι.
Λά. Ὦ 'νθρωπε βούλει μὴ προσαορδῆσαι ἐμέ;
Δι. Οὔκ. ἀλλ' ἐγὼ χῷ παῖς ἐίζομεν πάλαι,

Βούλει πεισθῆναι κἀπιφέψαι λαμάχῳ,
πότερον ἀκείδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
Λά. Οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκείδας κρίνει πολύ.
Λά. Ῥαῖ παῖ, κἀκθελών μοι τὸ δόρυ δοῦρ' ἔξω φέρε.
Δι. Ῥαῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δοῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Λά. Φέρε τὸ δόρατος ἀφελκύσομαι τοὔλυφον,
ἐχ' ἀντέχου παῖ. Δι. κἀγὼ σὺ παῖ τὸ σὸν ἀντέχου.
Λά. Τοὺς μιλίβανας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος.
Δι. Καὶ τῆς ἐμῆς τὸ κεβανίτας ἔνφερε.
Λά. Φέρε δοῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
Δι. Κἀμοὶ πλακωτοὺς τυρόνωτον δὸς κύκλον.
Λά. Ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς.
Δι. Ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύς.
Λά. Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον εἰ τῷ χαλκίῳ.
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φθιξούμενον.
Δι. Κατάχει σὺ τὸ μέλι, κἀνθαδὶ δοῦ δηλος γέρων,
κλάειν κελεύω λάμαχον τὸν γοργάσου.
Λά. Φέρε δοῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
Δι. Ἔξελε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
Λά. Ἐν τῷδε πρὸς τὴν πολεμίους θωρήξομαι.
Δι. Ἐν τῷδε πρὸς τὴν συμποτὰς θωρήξομαι.
Λά. Τὰ ξρώματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ἐγὼδ' ἐμαυτῷ τὸν μύλιον οἴσω λαβών.
Δι. Τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος,
ἐγὼ δ' ὑθυμάτιον λαβὼν ἔξέρχομαι.
Λά. Τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βαδίζ' ὦ παῖ λαβών,
Νίφει, βαβαιάξ, χειμέρια τὰ πράγματα.
Δι. Αἶρου τὸ δεῖπνον, συμποτικὰ τὰ πράγματα.

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ ζ'.

Χο. Ἴτε δὴ χαίροντες ὡς τὴν σφετέραν,
Ὡς αὐτομολοῦντες ἔρχεσθον ὁδόν.
Τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
Σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν,
Τῷ δὲ, καθεύδειν μετὰ παιδίσκης,
Ὡραιοτάτης.
Ἀναφιβομένους τε τὸ δεῖνα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΔΩΔΕΚΑ.

Ἀντίμαχον τὸν φακέλλος,
Τὸν ξυγγραφῆ, τ' μελέων, τ' ποιητῶν,
Ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς,
Ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς.
Ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα
Λιμῷ κατακορῆ, ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
Οὐ γὰρ ἔτ' ὤιδοι μ' τὸ θύδιος
Δεόμενον, ἢδ' ὑπημυίη
Σίζουσα παράκοιτος ὡς τὴν τραπέζη κειμένη,
Ὀκέλλοι, καὶ τὰ μέλη
λοντος λαβεῖν αὐτῶν, κύων,
Ἁρπάσασα φύγοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν δῦ
Κἄθ' ἕτερον νυκτερινὸν γενοίτο.
Ἢ παλῶν γὰρ οἴκαδ' ὄξ
Ἱππασίας βαδίζων,
Εἴ τα κατάξειέ τις αὐ
τῶν μεθύων τῆς κεφαλῆς ὀρέξης,
Μανόμενος. ὁ δὲ λίθον βαλεῖν

Βουλόμενος σὺ σπότῳ λάβοι
Τῇ χειρὶ πελεθὸν, ἀρτίως κεχεσμένον.
Ἐπαίξειεν δ' ἔχων
Τὸν μάρμαρον, κἄπειθ' ἁμαρ-
τὼν, βάλοι κρατῖνον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΦΗΝ.

Ἀγ. Ὢ δῆμοδῦοι κατ' οἶκον ἐστὲ λαμάχου,
Ὑδωρ ὕδωρ σὺ χυρίῳ θερμαίνετε,
Ὀθόνια, κηρωτιὼ παρασκευάζετε,
Ἔργ' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον πρὶ τὸ σφυρὸν,
Ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπεσὼν πάφρον,
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἔξεκρούσατο,
Καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε πρὸς λίθον πεσὼν,
Καὶ γοργὸν ἔξήγειρεν ἐκ τῆς ἀωτίδος.
Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
Πρὸς ταῖς πέτραισι, λευκὸν ἔξήυδε μέλος,
Ὢ κλεινὸν ὄμμα ναῶ πανύστατόν σ' ἰδὼν,
Λείπω φάος γε τὸν μὸν, οὐκέτ' εἰμὶ ἐγὼ,
Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὕδρορρόην πεσὼν,
Ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,
Λησὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορὶ
Οὐδὶ ἓν καὶ ὃς, ἀλλ' αὖ οἵγε πρὸ θύρων.

Λά. Ἀπαπαπαπαπὲ
Στυγερὰ τά δέ γε κρυερὰ πάθεα.
Τάλας ἐγὼ δὸλλυμαι
Δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς,
Ἐκεῖνο δ' ὃν αἰχμὴν αὖ
Οἰμωκτὸν αὖ γένοιτό μοι.
Δικαιόπολις γὰρ εἰμὶ ἵππου, πεφρικὼς

Καπηχάνοιγε ταῖς ἐμαῖσιν αὖ τύχαις.

Δι. Ἀπελαπατά
Τῶν πτθίων ὡς σιλφὰ καὶ κυσθώνια,
φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω,
Τὸ πρέπετασὸν κἀπιμανθάνων ἔχει.
Τὸν γὰρ χοᾶνιῶ πρῶτος ἐκπέπωκάγε.

Λά. Ὢ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ἰὼ ἰὼ φαυμάτων ἐποσθιῶν.

Δι. Ἰὴ. ἰή. ὦ χαῖρε λαμαχίππιον.

Λά. Στυγερὸς ἐγώ. Δι. μυγερὸς ἐγώ.

Λά. Τί με σὺ κιμεῖς. Δι. τί με σὺ δάκνεις.

Λά. Τάλας ἐγὼ τὸ σὺ μάχη
Νῶν ξυμβολῆς βαρείας.

Δι. Τοῖς χοιρίοις γὰρ τῆς ξυμβολᾶς ἐπράπομεν.

Λά. Ἰὼ ἰώ. παιαὶ παιαί.

Δι. Ἀλλ' οὐχὶ νῶι τήμερον παιώνια.

Λά. Λάβεσθέ μου, λάβεσθε τῶν σκελῶν, παπαί,
Προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλοι.

Δι. Ἐμοῦ δέγε σφῶν τ' πέους ἄμφω μέσου,
Προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλαι.

Λά. Ἰλιγγιῶ κἀρεκλίθω πεπληγμένος,
Καὶ σκοτοδινιῶ.

Δι. Κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ σύομαι,
Καὶ σκοτοδινιῶ.

Λά. Θύραζέ μ' ὄξεν ἐγκατὲς τὸν πτάλον,
Ραιωνίαισι χερσίν.

Δι. Ὡς τῆ κριτὰς μ' ἐνέφερετε, ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς
Ἀπύλοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

Λά. Λόγχη τὶς ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδύρτα.

Δι. Ὁρᾶτε τουτονὶ κωνῶ; τήνελλα καλλίνικος.
Χο. Τιὼ ἐλλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς πρέσβυ καλλίνικος.
Δι. Καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυσιν ὀξέλαφα.
Χο. Τιὼ ἐλλα νῶ ὦ ἀγεννάδα χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
Δι. Ἐπεσθε νῶ ἅδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.
Χο. Ἀλλ' ἑψόμεθα σιὼ χάειν,
Τιὼ ἐλλα καλλίνικον ἅ-
δοντές σε καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΣΦΗΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ
διὰ στίχων ἰάμβων.

Φιλοῦσι διηκάζειν πατέρα, παῖς εἴρξας ἄφνω,
Αὐτὸς ἐφύλαττεν σῦδον οἰκοῦσαν ὅπως,
Μὴ λανθάνῃ, μήδ' ὀξίνῃ, διὰ τὴν νόσον.
Οὗτος ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ,
Εἰσὶν οἱ σωφρονεῖς καὶ γέροντες λεγόμενοι
Σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
Ἐπὶ τῷ δικάσασθαι κρίσιν ἰσχυρὰν τισὶ
Φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος,
Ξυμπείθει σῦδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
Ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκτηται ἐκ παντὸς τρόπου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

Οἰκέται δύο, Σωσίας καὶ Ξανθίας.
Βδελυκλέων. Φιλοκλέων.
Χορὸς γερόντων σφηκῶν. Γαστρός.
Κίων. Κήρυξ.
Κυδαθηναιεύς. Θεσμοθέτης.
Γυνὴ ἀρτοπώλις. Ἀνὴρ τῆς Εὐριπίδης.
Κατήγορος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

Prologo 1–229

ΣΩΣΙΑΣ.

ΥΙΟΣ τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον ξανθία;
Ξα. Φυλακὴν κατανεῦν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
Σω. Καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς πλευρᾶς τί πονεῖ μέγα.
Ἆρ' οἶσθ' οἷον κυνῶν δάκνον φυλάττομεν;
Ξα. Οἶδ' ἀλλ' ἀθυμῶ μικρὸν ἀποτερμηίσαι.
Σω. Σὺ δ' ὢν παραπινδυνεύεις καὶ τὴν ἐμὴν
Κατὰ τὴν κόραν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
Ξα. Ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἑτέον, ἢ κηρυβαντιᾷς.
Σω. Οὔκ,

Σω. Οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ σαβαζίου.
Ξα. Τὸν αὐλὸν αἰρ' ἐμοὶ βουληλεῖς σαβάζιον.
Κἀμοὶ γὰρ αἰρτίως τὶς ἐπεχρατοῦσατο
Μῆλός τις ὠδὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος,
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον αἰρτίως.
Σω. Κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδὲ πώποτε.
Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξα. ἐλόησω αὐτὸν
Καταπάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
Φέρειν ὠδὶ χαλκῆν ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.
Κἄπειτα τούτῳ ἀστοβαλεῖν κλεώνυμον.
Σω. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει κλεώνυμος,
Ῥῶς δὴ προσρεῖ τοῖσι συμπότας λέγων
Ὅ, τι τανῦν θηρίον σὺ τε γῇ κἀν οὐρανῷ,
Κἀν τῇ θαλάττῃ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.
Ξα. Οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
Ἰὼ δόντι τοιοῦτον σὺ ὕπνιον. Σω. μὴ φροντίσῃς.
Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν, οὐ μὰ τὼ θεοώ.
Ξα. Δεινόν γε ποῦς ἄνθρωπος ἀστοβαλῶν ὅπλα.
Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. Σω. ἀλλ' ἔστι μέγα.
Περὶ τῆς πόλεως γὰρ ὄψει τῷ σκάφους ὅλου.
Ξα. Λέγε νυν, ἀΰσας τι, τὴν ῥόπιν τῷ πράγματος.
Σω. Ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον σὺν τῇ πυνὶ
Ἑκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα.
Βακτηρίας ἔχοντα καὶ ῥιβώνια.
Κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μου δόκει,
Δημηγορεῖν Φάλαινα, πανδοκεύτρια,
Ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης συός.
Ξα. Αἰβοῖ. Σω. τί ὄψι. Ξα. παῦε παῦε, μὴ λέγε,

Ὄζει κάκιστον τὸ νύπνιον βύρσης σκηρᾶς.
Σω. Εἰθ' ἡμαρὰ φάλαιν' ἔχουσα φυτάλιω,
Γένη βόειον δημόν. Ξα. οἴμοι δείλαιος,
Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται δῖσάνεν.
Σω. Ἐδόκει δέ μοι θέωρος αὐτῆς πλησίον
Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
Εἶτ' ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με φαυλίσας,
Ὁλᾶς θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.
Ξα. Ὀρθῶς γε τοῦτ' ἀλκιβιάδης ἐφαύλισεν.
Σω. Οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ θέωρος κόραξ
Γιγνόμενος. Ξα. ἤκουσα, ἀλλ' ἄρ' ἴσον. Σω. πῶς. Ξα ὅπῃ;
Ἄνθρωπος ὤν, εἶτ' ἐγένετ' ὄξαίφνης κόραξ.
Οὐκοῦν σὺ ἀρχὴς τοῦτο ξυμβαλεῖν, ὅτι
Ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν, ἐς κόρακας οἰχήσεται.
Σω. Εἶτ' οὐκ ἐγὼ λοιδ' ὀβολοὺς μαθώσομαι,
Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα.
Ξα. Φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον.
Ὀλίγα γ' ὑπείπων πρότερον αὐτοῖσι, τασλί,
Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
Μὴ δ' αὖ γέλωτα μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος,
Δούλω διαῤῥιπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
Οὔθ' ἡρακλῆς ὁ δεῖπνον ὄξαπατώμενος,
Οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος δυσπότης,
Οὐδ' εἰ κλέων ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
Αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον, γνώμην ἔχον.
Ὑμῶν μὲν αὐτὸ οὐχὶ δεξιώτερον.
Κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

Ε᾽σι γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσί,
Α᾽νω καθεύδων, ὁ μέγας οὗ ᾽πὶ τᾶ τέγους,
Οὗτος φύλακ᾽ εἶναν τ᾽ πατέρ᾽ ἐπέταξε νῷν,
Ε᾽νδον καθεύδειν, ἵνα θύραζε μὴ ᾽ξίη.
Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτᾶ νοσεῖ,
Η᾽ν οὐδ᾽ αἰ εἰς μοίη πύτ᾽ οὐδὲ ξυμβάλοι,
Εἰ μὴ πύθοιθ᾽ ἡμῶν, ἐπεὶ τοπάζει),
Ἀμωίας μᾶν ὁ Πρωνάπου φήσ᾽ οὗτοσὶ
Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. Σω. ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἐν λέγει.
Ξα. Μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἀφ᾽ αὑτᾶ τὼ νόσον τεκμαίρεϑ).
Σω. Οὐκ, ἀλλὰ φιλομέν᾽ ὄστιν χὠ κηνοῦ.
Ξα. Ο᾽ δὶ δέ φησι σωσίας πρὸς δερκύλον,
Εἶναι φιλοπότω αὐτόν. Σω. οὐδαμῶς γ᾽ ἐπεὶ
Αὕτηγε χρηστῶν ἀνδρῶν ἐστὶν ἡ νόσος.
Ξα. Νικόστρατος δ᾽ αὖ φησιν ὁ σκαμβωνίδης,
Εἶναι φιλοθύτω αὐτόν, ἢ φιλόξενον.
Σω. Μὰ τὸν κυν᾽ ὧ νικόστρατ᾽ οὐ φιλόξενος.
Ε᾽πεὶ κατα πύγων ἐστὶν ὅγε φιλόξενος.
Ξα. Α᾽λλως φλυαρεῖτ᾽. οὐ γὰρ ὀξυρήσετε
Εἰδ᾽ ἠπθυμεῖτ᾽ εἰδένα, σιγᾶτε νῦν.
Φράσω γὰρ ἤδη τὼ νόσον τᾶ δεσπότου,
Φιλιλιαστὴς ὄστιν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
Ε᾽ρᾶτε τοῦτον τᾶ δικάζειν, κἀσεύει.
Η᾽ν μὴ ᾽πὶ τᾶ πρώτου καθίζηται ξύλου.
Υ᾽πνου δ᾽ ὁρᾷ τις νυκτὸς οὐδὲ παρ᾽ ἄλλω.
Η᾽ν δ᾽ οὖν κατα μύσει κἀν ἄχνιω, ὅμως ἐκεῖ
Ο᾽ νοῦς πέπταται τὼ νύκτα πᾶι τὼ κλεψύδραν.
Υ᾽πὸ τᾶ δὲ τὼ φῶφον᾽ ἔχειν εἰωθένα,
Τοὺς ῥῆς ξυνέχων τ᾽ δακτύλων, κνίζεται,

Ὥσπερ λιβανωτὸν ὠθιτιθεὶς νουμηνίᾳ,
Καὶ νὴ δί' αὖ' ἴδη γέ που γεγραμμένον
Τὸν πυελάμπους σὺ θύρᾳ δῆμον καλὸν,
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
Τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὃς ἦδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
Ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
Παρὰ τ' ὑπνυθμώων ἔχοντα χρήματα,
Εὐθὺς ἀπὸ δορπήσου, κέκραγεν ἐμβάδας.
Κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθυδεῖ πρωΐ πάνυ.
Ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ ἰόνι
Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
Ὥσπερ μέλιτ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
Τύφων δὲ δεῖσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
Ἵν' ἔχῃ δικάζειν, ἀμιχλὸν σῦδον φέρει,
Τοιαῦτ' ἀλοᾶ, νουθετούμενος δ' ἀεὶ,
Μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡσανεὶ μὴ ᾖξίη.
Ὁ γὰρ γόος αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,
Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
Μὴ δ' ὀξινᾶσθαι θύρας, ὅδ' οὐκ ἐπείθετο.
Εἶτ' αὐτὸν ἀπέλουε, καὶ κάθαιρε καὶ μάλα
Μετὰ ταῦτ' ἐνθρυβαίτιζ'. ὅδ' αὐτῷ τυμπανίᾳ
Ἀΐξας, ἐδίωκεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
Ὅτε δὴ δὲ ταύτας τ' τελετὰς οὐκ ὠφέλει,
Διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν, εἶτα συλλαβὼν
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
Ὁ δ' ἀνεφαίνη κνεφαῖος ὠὴ τῇ κυνιδίῃ,

Ἐντοῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ὄξεφρέομεν.
Ὁ δ' ὄξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορρόων,
Καὶ τ' ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τερημόνα,
Ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν.
Ὁ δ' ὥσπερεὶ ἠλοιὸς αὐτῷ πατάλοις
Ἐνέκρουεν ἃς ἦν τοῖχον, εἶτ' ὄξήλλετο.
Ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Καταπετάσαντες σὺν κύκλῳ φυλάττομεν.
Ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων,
Ναὶ μὰ δία. τῷ δ' ἡγεῖτο τῷδε, Βδελυκλέων,
Ἔχων φόπους, ὀφρυαγμοσεμνακουσίνους.
Βδ. Ὦ ξανθία καὶ σωσία, κἀβδύδετε;
Ξα. Οἴμοι. Σω. τί δῆτα. Ξα. Βδελυκλέων αὖ[ἴσα].
Βδ. Οὐ πεδιδραμεῖται σφῶν ταχέως δᾶτερος;
Ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἴπνον εἰσελήλυθε,
Καὶ μὴ πολεῖ' ὅστις κατεδεδυκὼς, ἀλλ' ἄθρει,
Κατὰ τῆς πύλου, τὸ ῥῆμ' ὅπως μὴ κλύσεῖ.
Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Οἰκ. ταῦτ' ὦ δέσποτα
Ἄναξ πόσειδον, τί ποτ' αὖ' ἡ κάπνη φοφεῖ.
Οὗτος τίς εἶ σύ. Φι. κἀπνὸς ἔγωγ' ὀξέρχομαι.
Βδ. Κἀπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ. Φι. συκίνου.
Βδ. Νὴ τὸν δι' ὅσπερ γ' ἐστὶ δεμνύτατος κἀπνῶν.
Ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε. ποῦ δ' ἡ πτελία,
Δύου πάλιν, φέρ' ἐπαναθῶσοι καὶ ξύλον.
Ἐνταῦθα νῷν ζήτει τιν' ἄλλω μηχανῇ.
Ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἶμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ,
Ὅστις παρὸς νῷν κἀπνίου κεκλήσομαι.
Οἰκ. Ναί, τὴν θύραν ὦθει, πιέζε νῷν σφόδρα.
Εὖ κἀνδρικῶς. κἀγὼ γὰρ εἰς ταῦθ' ἕρχομαι,

Καὶ τῆς καπηλείδος ὠδὶ μελοῦ καὶ τῷ μοχλῷ
φυλάττεθ' ὅπως μὴ τἰὼ βάλανον ἐκρώξῃ.
Φι. Τί δράσετ', οὐκ ἐκφρήσετ' ὦ μιαρώτατε,
Δίκασον τί μ' ἀλλ' ἐκφοβύξεται δρχηστίδης.
Βδ. Σὺ δ' οὖν τοῦτο βαρέως οἴ φέρῃς. ὁ γὰρ θεὸς
Μαντευομένῳ μοὔχρησεν σὺ δελφοῖς ποτέ,
160 Ὅ τι τύπτῃς ἐκφύφῃ μ' ἀποσκλίῳ ποτέ.
Φι. Ἄπολλον ἀποφόπαιε, τοῦ μαντεύματος
Ἰοῦ' ἀντιβολῶ σ' ἔκφερέ με, μὴ διαῤῥάγῳ.
Βδ. Μὰ τὸν ποσειδῶ φιλοκλέων οὐδέποτέ γε.
Φι. Διαῤῥώξομαι τοίνυν ὁδὶ ξὺν τῷ λίκτυον.
Βδ. Ἀλλ' οὐχ ἕξεις ὁλόντας. Φι. οἴμοι δείλαιος,
Πῶς κἄν σ' ἀποκτείναιμι, πῶς δότε ξίφος,
Ὅπως τάχιστ', ἢ πνάκιον τιμητηόν.
Βδ. Ἄνθρωπος ἅττος μέγα τί δράσειε καινόν.
Φι. Μὰ τὸν δι' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι,
170 Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι, τοῖς καινθηλίοις.
Νουμηνία γάρ ἐστιν. Βδ. οὐκοῦν κἀγὼ κἄν ἔγ-
Ὠνὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν. Φι. ὤχ' ὥσπερ ἐγώ.
Βδ. Μὰ δί' ἀλλ' ἄμεινον, ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
Οἰκ. Οἵαν προφασιν καθῆκεν ὡς εἰρωνικῶς,
Ἵνα θἄτερον ἐκπέμψειας. Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔασεν.
Ταύτην ἐγὼ γὰρ ἠθόμην τεχνωμένου,
Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ὄξαγειν δοκῶ.
Ὅπως ἂν ὁ γέρων μὴ δὲ παρακύψῃ πάλιν.
Καίθων, τί κλαίεις, ὅτι πεπράσει τήμερον.
180 Βάδιζε θἄτερον, τί σένεις, εἰ μὴ φέροις
Ὀδυσέα τινά; Οἰκ. ἀλλὰ ναὶ μὰ δία φέρει
Κἄτωγε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

Βδ. Ροῖον. φέρ' ἴδωμαι. Οἰκ. τουτονί. Βδ. τουτὶ τί λῷ.
Τίς εἶ ποτ' ἀνθρωπ' ἐτεόν. Φι. οὔτις νὴ δία.
Βδ. Οὗτος σὺ ποδαπός. Φι. ἴθακος ἀλλὰ δραπέτης. 185
Βδ. Οὔτις μὰ τὴ δί' οὔπω χαιρήσων γ' ἔσει.
Ὑφελκε θᾶττον αὐχέν', ὦ μιαρώτατος,
Ἵν' ὑποδύκνιν, ὥστ' ἐμοιγ' ἰνδάλλεῃ
Ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίφ.
Φι. Εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα. 190
Βδ. Ῥεῖ τᾷδε, μάχην ὧιν δῆτα. Φι. πῦρ ὄνου σκιᾶς.
Βδ. Ῥονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
Φι. Ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
Νῷν μ' ὄντ' ἄριστον, ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς
Ὑποτάριχον γέροντος ἡλιαστηοῦ. 195
Βδ. Ὦ θεὼ τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν, ἐς τὴν οἰκίαν.
Φι. Ὦ ξωδικαστὰ, καὶ κλεῶν ἀμώατε.
Βδ. Ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης,
Ὦ θεὼ σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλε πάλιν εἰς τὸ μοχλὸν, 200
Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὦλμον τὸν μέγαν,
Ἀνύσας τὴ προσκύλιέ'. Οἰκ. ὤμοι δείλαιος,
Ῥόθιν πότ' ἐμπέπωκέ μοι τὸ βιώλιον.
Οἰκ. Ἴσως ἄνωθεν τις σὲ βαλέ σοι πυθέν.
Οἰκ. Τις οὐ μὰ δί', ἀλλ' ὑπωδυόμενός τις οὐτοσὶ,
Ὑπὸ τ' κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
Οἰκ. Οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται,
Ἐκπήσεται, ποῦ ποῦ 'στι μοι τὸ δίκτυον
Σᾷ, σοῦ, πάλιν σοῦ, νὴ δί' ἥ μοι κρεῖττον ἦν,
Τυρεῖν σκιώνλω, ἀντὶ τούτου τᾷ πατρός. 210
Οἰκ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,

Κοὐκ ἐσθ' ὅπως διαθὴς αὖ, ἡμᾶς ἐπιλάθοι,
Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον σίλλω.
Βδ. Ἀλλ' ὦ πόνηρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον
Οἱ σωθέντες, παρακαλοῦντες τουτονὶ
Τὸν πατέρα. Οἰκ. τί λέγεις, ἀλλὰ νὴ ὄρθρος βαθύς.
Βδ. Νὴ τὸν Δί' οὐδὲ γὰρ ἀνεστέναξά γε,
Ὡς ἄχθομαι μέσων νυκτῶν παρακαλοῦντες μ' ἀεί,
Λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντός μέλη.
Ἀρχαιομελησιδωνοφωνιχήρατα,
Οἷς ἐκκαλοῦσ') τοῦτον. Οἰκ. οὐκοῦν ὦ δέσποτα,
Ἦ δὴ ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
Βδ. Ἀλλ' ὦ πόνηρε. τὸ γένος ὄντες ὀργίσῃ
Τὸ τῶν γερόντων ἐσθ' ὅμοιον σφηκός.
Ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
Ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ πεπραγότες
Φεύγουσι, καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
Οἰκ. Μὴ φροντίσῃς, ἐκεῖνα γὰρ λίθους ἔχω,
Ῥοπῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασπερῶ. πάροδος—

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ιή.

Χο. Χώρει, πρόβαινε ῥᾳδίως, ὦ κωμία βραδυπειθής;
Μὰ τὸν Δί' ἀμέλει γ', ἀλλ' ἥδ' ἵμας κωμεῖος,
Νωὶ δὲ κρεῖττον ἐστὶ σου χαριναύδης βαλλίζειν,
Ὦ σκυμάδωρε κονθυλοῦ, βέλτιστε σωθέντων,
Εὐεργέτης ἆρ' ὄντως ἦ χάβης ὁ φλυβὺς,
Ῥάρεσθ' ὁ λοιπόνωτος, ἀπαπταπαῖ. παπαῖ. παπταπαπαῖ
Ἦβης ἐκείνης ὧν ἐγὼ βυζαντίῳ ξυνῆμεν,
Φρυνῶντ' ἐγώ τε καὶ σὺ, κἄτα πεδαπατοῦντες νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον.
Κἆθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, καταχίσαντες αὐτόν

Ἀλλ' ἐγκονῶμεν κἄνδρυ ὡς ἔσω λάχη τινὶ 240
Σίμβλον δὲ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτὸν
Χθὲς οὖν κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' εὐ ὥρᾳ
Ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν φίλων πονηρὰν
Ἐπ' αὐτὸν ὡς ἠλουμένους ὧν ἠδίκησεν, ἀλλὰ χρὴ
Σπεύδωμεν ὡς τάχιστ' ἄνδρυ ἥλικοι, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι
Χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,
Μήπως λαθόντες ἡμᾶς ἐμπολὼν ἀκήν τι δράσῃ.
Γαῦ. Τὸν πηλὸν ὦ πάτερ σὺ τουτονὶ φύλαξαι.
Χο. Καρφὸς χαμάθεν σὺ ναῦ λαβών, τὸ λύχνον πρόβυσον.
Γαῦ. Οὔκ, ἀλλὰ τωδί μοι γε ναῦ δοκῶ τὸ λύχνον προβύσασθαι.
Χο. Τί δὴ μαθών, τῷ δακτύλῳ τῷ θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
Καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὦ 'νόητε σύ
Οὐ γὰρ δέκνεισ' ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
Γαῦ. Εἰνὴ δί' αὖθις ἡνδύλοις νυστάσει θ' ἡμᾶς
Ἀποσβέσαντες τὸ λύχνος, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί,
Κἄπειτ' ἴσως σὺν τῷ σκότῳ τουτουὶ σεριθεὶς,
Τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀπαγὰς τυρβάσεις βαδίζων
Χο. Ἦ μὴν ἐγώ σε χ' ἑτέρους μείζονας κολάζω,
Ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖσον 260
Ὑδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν δεῦτον ποιῆσαι,
Ἔπεισι, γοῦν τοῖσι λύχνοις, οὗτοί μύκητοι,
Φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τοῦτο, ποιεῖν ὗετὸν μάλιστα,
Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅπαξ μή 'στι πρώϊμα,
Ὑδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς,
Τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τὸ οἰκίας τὸ δὲ σωδικασκὴς
Ῥέπον δεν, ὡς δ' φαίνεται δῦρο πρὸς τὸ πλῆθος,
Οὐ μὴν πρώτῳ γ' ἐφολκὸς ἰὼν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

Ἢ γεῖτ' ἀνάδων φωίχα καὶ γάρ ἔστιν ἀνὴρ
220 Φιλῳδὸς, ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας σὺθάδ' ὦ νδρες,
Ἀ. δοντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ἰὼ τί πως ἀκάσας
Τοῦ μὲ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ὄξερπύσῃ θύραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Τί ποτ' ἂ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἀρ' ἡμῖν
Ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακύει, μῶν ἀπωλώλεκε τὰς ἐμ
βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν πᾳ,
Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτῷ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος,
Καὶ τάχ' ἂν βαβαιωίη; ἢ μὴν πολὺ δειμύτατος
Γ' ἰὼ τ' παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετο,
Ἀλλ' ὁπότ' ἀνὴρ βολοίη τις, κἄτω κύπτων ἂν ἄτω
280 Λίθων ἔψεις ἔλεγεν, τάχα δ' ἂν
Διὰ τὸν χθεσινόνγ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς δεδύετ'
Ἐξαπατ', καὶ λέγων ὡς φιλαθλώμιος ἰὼ, καὶ
Τὰν σάμῳ πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ' ὀδυνηθείς.
Εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ, ἀλλ' ὦ γάθ' ἀνίσασο μὴ δ' ὄπω
Σαυτὸν ἔαθιε, μὴ δ' ἀγανάκτει.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τ' πρὸ δόντων
Τὰ πὶ θράκης. ὃν ὅπως αἰχμεῖς, ἐγχυρίεις.

ΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Χο. Ὑπαγ' ὦ παῖ ὕπαγε.
Γαῖ. Ἐθελήσεις τί μοι οὗ ὦ
Γάτερ ἰὼ σὸ τί δεινθῶ;
Χο. Γαύνυ' ὦ παιδίον ἀλλ' εἰ

ΣΤΡΟΦΗ.

πὲ τί βάλει με πρίασθαι
Καλὸν, οἵμαι δέσ' ἐρεῖν ἀφ

στραγγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Ραῖ. Μὰ δί', ἀλλ' ἰαχάδας ὦ παπίαι, ἥδιον γὰρ,
Χο. Οὐκ αὖ μὰ τὸν δί' εἰ ῥέμοιαθέγ' ὑμεῖς.
Ραῖ. Μὰ δί' ὄκ ἀρ' ἂ προπέμψωσε τὸ λοιπὸν

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀπὸ γὰρ τᾶδε με τᾶς μαθαρίας νεῶ.
Τρίτον αὐτόντ' ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ 300
Ξύλα, κἀψόφον. σὺ δὲ νεῶ σύγκα μ' αἰτεῖς.
Ραῖ. Ἄγε νεῶ ὦ πάτερ, ἰὼ μὴ
Τὸ δικαστήριον ὤ "ρχων
Καθίσῃ νεῶ, πόθεν ὠνῇ
σόμεθ' ἄριστον, ἔχεις ἐλᾷ
πίδα χρησιώτατα νεῶν, ἢ,
Ῥόρον ἑλλὰς ἱερόν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀπαπαὶ φεῦ,
Μὰ δί', οὔπω ἔγωγε νεῶν
Οἷ δ' ὅθεν γε δεῖπνον ἔσαι
Ραῖ. Τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες,
Ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
Χο. Ἀνόητον γ' ἄρα σ' ὦ θυ
λάκιόν γ' εἶχον ἄγαλμα.
Ραῖ. Ἔ ἔ, πάρα νεῶν σεναέξειν,
Φι. Φίλοι, πάλαι μὲν πήθομαι διὰ τῆς ὀπῆς
Ὑμῶν ὑπακούων, ἀλλ' οὐχ οἷόστ' ἦν μ' ἄδειν
Τί ποιήσω, πρὸς μὺ πὸ τ' δ' ἐπεὶ
Βάλλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
Ἐλθὼν ὠδὶ τῇ καδίσκους

Καιόντι παῖσαι.
Ἀλλ' ὦ ζεῦ, μέγα βρόντα, καί με
Ῥοίησον καπνὸν ὀξαίφνης,
Ἢ πρωξενιάδην ἢ τὸν σελ-
λῶν τῶν τὸν φυλομάμαξιν,
Τόλμησον αὖ χἠμᾶς χαρίσασθαί μοι
Γάθος οἰκτείρας, ἢ μὲ κεραυνῷ
Διαπινθαλέω πῶδίσον ταχέως,
Κἄπειτ' ἀνελὼν μ' ἀπόφυσήσας.
Εἰς ὀξάλμιλλον ἔμβαλε θερμὸν,
Ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' ᾧ
Τὰς χοιρίνας ἀριθμῶσιν. 332

Σοφῶν κωλῶν καὶ στίχων ιβ'.

Χο. Τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' ἔργων κἀποκλείων τὰς θύρας,
Λέξον, πρὸς δεινὰς γὰρ φράσεις.

Φι. Οὑμὸς υἱὸς, ἀλλὰ μὴ βοᾶτε, καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὗτοσὶ πρόσθεν καθεύδων, ἀλλ' ὕφεσθε τὸν θόρυβον.

Χο. Τί δ' ἐφέξειν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλει;
Τίνα πρόφασιν ἔχων.

Φι. Οὐκ ἐᾷ μ' ὦ 'νδρῶν δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν καλόν,
Ἀλλά μ' οὐκέτ' ἔτοιμός ἐστ', ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

Χο. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μακρὸς χανεῖν ὁ δημολοιγοκλέων,
Εἰ περ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς αὖ;

Φι. Οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὅστις ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν,
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

Χο. Ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἀπόνοιαν.
Ἢ πίσσε λάθρᾳ τἀνδρὸς τόδε κἄβαλλε δοῦρο ποιήσᾳ.

Φι. Τίς ἄν ἦν εἰ μὴ ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἔχωγε ποιοίμην,
Οὕτω κατῶ διὰ τῶν σανίδων μὴ χοιρίνης ἐκδραμεῖν.

Χο. Ἔ"στιν ὁπῃ δῆθ' ὧπτιν' ἀν' εὐδοξεν εἰόστ' ἦς διορύξαι,
Εἴτ' ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς ὥστε πολύμητις ὀδυσσεύς. 350
Φι. Ραΐτα πέφρακται, κἀκ ἔστιν ὁπῆς ἄδ' εἰσέρφω διαδῦναι
Ἀλλ' ἄλλό τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς, ὁπόταν δ' ἄκ ἔστι γενέσθ.
Χο. Μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐς στρατιᾶς κλέψ ποτὲ τὴν ὀβελίσκην
Ἴεις σαυτὸν κἀτὸ τείχους, ὅτε δὴ γ' ὧ ἄξος ἔάλω;
Φι. Οἴδ' ἀλλὰ τί τ', ἄλλην γὰρ τ' ἔστιν ἐκείνῳ προσόμοιον,
Ἤβων γὰρ, κἀδῦναι μὲν κλέπτειν, ἰσχυόντ' αὐτὸς ἐμαυτόν,
Κοὐδεὶς μ' ἐφύλαττεν ἀλλ' ὄξω μοι
Φοβεῖν ἀδεῶς, νῦν δὲ σὺ ὅπλοις
Ἄνδρὸν ὁπλῖται διαταξάμενοι,
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
Τὰ δὲ δὴ αὐτὰ ἀδ' ταῦτα θύραις
Ὥσπερ μεγάλῳ κρέα κλέψασαν
Τυρὸν ἔχοντ' ὀβελίσκους.
ΣΤΡΟΦΗ ἑτέρα κώλων καὶ στίχων ἡ.
Φο. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως πάσχω
Εὖ· ὡς γὰρ ὦ μελίτιον. 365
Φι. Διαφαγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐστὶ μοι τὸ δίκτυον,
Ἢ δέμοι δίκτυόν τινα συγγνώμην ἔχοι τὸ δικτύον
Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐς' ἀνόντος ἐς σωτηρίαν,
Ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνώμην
Φι. Διατέτρωκται τὸν γ', ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
Ἀλλὰ τηρώμεθ' ὅπως μὴ βδελυκλέων ἀλώσεται.
ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ἡ.
Χο. Μηδὲν ὦ τὸν δέδιθι μηδὲν, ὡς ἐγὼ τὸν γ' ἐὰν
Γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
Τὴν καρδίαν,
Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς ἀγῶνα 375

Δραμεῖν ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν,
Τὰ τοῦ θεοῦ ψηφίσματα.
Ἀλλ' ὀξάφας διὰ τὸ θυείδιος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτὸν, ἢ πιὼ ψυχλῶ ἐμπλησάμενος διοπείθης

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΡΕΡΙΚΟΡΗΝ.

380 Φι. Ἄγε νυῦ λῶ αἰθομένω τούτω ζητεῖτον μ' ἐγκαλαμᾶδε,
Κἀναπασὸν ποιεῖν εἴσω τί ποιήσετε, φράζετε ναὶ
Χο. Ἀμωδὲ μή σοι, τὸ πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
Ὅστ' ἂν δυνατὸν εἶργειν τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
Φι. Δράσω τοίνυν γ' ὑμῖν πίσωος, ἢ μανθάνετ' λῶ τι πάθω γὼ
Ἀνελόντες ἢ κλαύσαντες, θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις
Χο. Οὐδὲν πείσει, μηδὲν δείσῃς, ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
Σαυτὸν θαρρῶν, κἀπτυξάμενος τοῖσι παφῴοισι θεοῖσιν
Χι. Ὦ λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως, σὺ δ' οἷσπερ ἐγὼ κεχάρισαι.
Τοῖς δακρύοισι τὸν φθυγόντων αἰεὶ ἢ τοῖς ὀλοφυρμοῖς
Ὤικησας γοῦν ὠδίτηδες ἰὼν σὺ ταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροᾶσθε
Κἀβυλίθης μόνος ἡρῴων, παρὰ τὸ κλαίοντα καθῆσθαι,
Ἐλέησον καὶ σῶσον νωὶ τὸν σαυτῷ πλησιόχωρον.
Κὤ μή ποτέ σε φθᾶσ' ἀπὸ τᾶς καίνης ὑρήσω, μὴ δ' ἀπαντήσω.
394 Βδ. Οὗτος, ἐγείρου. Οἰκ. τί τὸ πρᾶγμα. Βδ. ὥσπερ φωνή με
τις ἐγκεκύκλωται
Οἰκ. Μῶν ὁ γέρων πῦ διαδύεται; Βδ. Μὰ δί' οὐδὲν ἀλλὰ καθιμᾷ
Αὑτὸν δήσας. Οἰκ. ὦ μαιρώτατε τί ποιεῖς, οὐ μὴ καταβήσῃ;
Βδ. Ἀνάβαιν' ἀνύσας ἢ τὸν ἕτερον, ἢ τοῖσι φυλάκοις παῖε,
Ἤνπως πρύμναν ἀνακρόσηται, πλαγεὶς τὸν εἰρεσιώναις,
Οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλουσιν ἔσεσθαι;
Φι. Ὦ σμικυθίων, ἢ τισάσθη, καὶ χρύμων, καὶ φερόσλεπνε,
Ῥότε δ' εἴ μιὼ νωῖ ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον
ἄγεσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

Χο. Εἰπέ μοι τί μέλλομεν πυεῖν ἐκείνῳ τῷ χολῷ,
Ἥνπερ ὡς ἐκ' αὖτις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκίαν,
Νῷν ἐκεῖνο νῷν ἐκεῖνο τὸ ὑξύθυμον
Ὦ, κωλαζόμεθα κεύθρον εὐτέτατ' ὀξύ.
Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία,
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
Ὡς ἐπ' ἀνδρα μισόπολιν,
Ὄντα, κἀπολούμενον,
Ὅπ τόνδε λόγον εἰσφέρει,
Ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.

Βδ. Ὦ μαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ' ἀλλὰ μὴ κεκράγετε

Κο. Νὴ δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ', ὡς τόνδ' ἐγὼ 'δ μεθήσομαι

Βδ. Ταῦτα δῆτ' ὦ δεινὰ καὶ τυραννίδ' ὄψιν ἐμφανῆ,

Χο. [Ὦ πόλις καὶ θεῶν θεοσεχθείᾳ,
Κεἴτις ἄλλος πώ ἐστιν ὑμῶν κάλαξ.]

Ξαν. Ἡράκλεις, καὶ κεύθρ' ἔχουσιν, οὐχ ὁρᾷς ὡ δέσποτα;

Βδ. Οἷς γ' ἀπώλεσαν φίλιππον εὐδίκῃ τὸν γοργίαν.

Χο. Καὶ σέγ' αὖτις ὀξολῶμεν, ἀλλ' ἅπας ὠδίζεφε,
Δοῦρο, καξείρας τὸ κεύθρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο
Ξυναλεὶς βύπαντος, ὀργῆς μὴ μένὼς ἐμπλησμένος,
Ὡς αὖ δῦ ᾄδῃ τὸ λοιπὸν σμῶς οἷον ὤργισεν,

Ξαν. Τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ δί' ἤ μαχούμεθα,
Ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκνῑδίδας.

Χο. Ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ', ἅδε μὴ φήμ' ἐγὼ,
Τὰς χελώνας μαιμαειεῖν σε, τῷ δέρματος.

Φι. Εἰ ἄνω γ' ὦ σωθήσεσθε, σφῶν δ' ὀξυκάρδιοι
Οἱ μὲν, ὡς τὸν πρωκτὸν αὐτῷ δεσπεπαθ' ὠργισμένοι,

Οἱ δὲ τὼ φθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖσθ', οἱ ἐν τῇ δικτύλῃς
Βδ. Ὦ μίδα, καὶ φρύξ, βοηθεῖτε δᾴδιον, μὴ μασωτία,
Καὶ λάβεσθε τουτουί, κἢ μὴ μεθεῖσθε μηδενί.
Εἰδὲ μή, πέδαις παχείαις δῆν ἀρισήσετε,
430 Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀηδόνας οἶδα θρίων ὄντ φόφον,
Χο. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, σὺ τί σοι παγήσεται.
Φι. Ὦ νέκροψ ἥρως ἄνεχε, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη,
Ρεμορᾶς ἄττω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβαρῶν χειρούμενον;
Οὓς ἐγὼ δίδαξε κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
Χο. Εἶτα δῆτ' ἀπόλλ' σὺ ἔστι δεινὰ τῷ γήρᾳ καὶ κἀ
Δηλαδή; καὶ νῶν γε τούτῳ, τῷ παλαιὸν δεῶ ὁτιῶν
Ρὸς βίαν χερσὶν, δῆν τῶν πάλαι μεμνημένοι
Διφθερῶν, κἀξω μήδων, ἃς ἔτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
Καὶ κωνὰς, καὶ τῇ πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.
440 Ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ', ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ σύ
Οὐδ' σὺ ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
Φι. Οὐκ ἀφήσεις δδὲ νῳί μ' ὦ κάκιστον θηρίον,
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' ὑρῶν τῇ βόρις κλέπτοντά σε,
Ρροσαγαγὼν πρὸς τ' ἐλαίαν, ὄξέδερ' ὑῖ κἀνδρικῶς,
Ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦθ' ἁρπαξ;
Ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τ' ἰὸν ἐκδραμεῖν.
Χο. Ἀλλὰ τόδ' ἡμῖν δώσετον καλὼ δίκῃ,
Οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰ δῆθ' οἷός ἐσ' ἀνδρῶν ὁ τρόπος
Ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κἀρδαμα.
450 Βδ. Ῥαῖε, παῖ, ὡς ἐξανθίκῃ σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ξαν. Ἀλλὰ δρῶ τοῦτ' ἀλλὰ κἢ σὺ τὸ φέ πολλῷ ῷ καπνῷ.
Σω. Οὐχὶ σὺ δ' ἐς ἡράκλας; δκ ἄπιτε. παῖε τῷ ξύλῳ.
Ξαν. Καὶ σὺ πρόσθεὶς αἰχίνῃ σὺ τὸ φέ τ' σελαρτίδ.
Ἆρ' ἐμέλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν ᾧ χρόνῳ.

Χο. Ἀλλὰ

Χο. Ἀλλὰ μὰ δι' ἀρχαίως ἅτως αὖ αὖτ' διέφυγες,
Εἴπερ ἔτυχον τῶν μελέων φιλοκλέους βεβρωθότες,
Ημ. Ἆρα δῆτ' ἂν αὐτὰ δῆλα,
Τοῖς πανύπνοις ἡ τυραννὶς
Ὡς λάθρα γ' ἐλαύθαν ὑπεδάμε,
Εἰ σύγ' ὦ πονωπόνηρε καὶ κομπαμφία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις
Οὔτε τὴν ἔχων πρόφασιν,
Οὔτε λόγον εὐπρέπειαν.
Αὐτὸς ἀρχὼν μόνος
Βδ. Ἐᾶθ' ὅπως αὖθις μάχης, καὶ δ' κατοξείας βοῆς,
Ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Χο. Σοὶ λόγους ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἐρασταί,
Καὶ ξυῶν βραπίδα, καὶ φορῶν
Κράσπεδα στεμμάτων, τιὼ τιὼ
πίνιν ἀκήρατον φρένων;
Βδ. Νὴ δί' ἤμοι κρεῖττον ἐκσιῶσαι τὸ παράπαν τὴν πόλιν
Μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὅσημέραι.
Χο. Οὐδὲ μὰ γ' οὐδ' ἐγὼ σελίνῳ πρόσθεν, ἀδ' ἐν πηγάνῳ,
Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν ἀριστοφανικῶν ἐπῶν,
Ἀλλ' ἐνῶ μὴν ἀδεῖν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
Ταὐτὰ ταὐτά σοι κατάντλῃ, καὶ ξυνωμότας καλῇ.
Βδ. Ἀρχὰ δ' ἐν πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
Ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας
Χο. Οὐδέποτ' ἔχ' ἕως ἐν τί μου λοιπὸν ᾖ,
Ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.
Βδ. Ὡς ἅπαντ' ὑμῖν τυραννὶς ὅστις καὶ ξυνωμότης,
Ἤ 'ντε μεῖζον ἢ 'τ' ἔλαττον πρᾶγμάτις κατηγορῇ,
Ἢς ἐγὼ δικ ἤκουσα τοὔνομ' ἀδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν

Νῶν δὲ πολλῶ τ' παείχας ἐσὶν ἀξιωτέρα,
Ὥ'στε μὴ δῆτα τοῦτό μ' ἀλλῆς σὺ ἀγορᾶς κυλίνδει),
Ἤν μὲν ὤνηταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
Οὗτος ὀφωνεῖν ἔοικ' ἄνθρωπος ὠδὶ τυραννίδι,
Ἤν ᾖ γήτειον πρόσαιτῆ τ' ἀφύας ἤδυσμά τι,
Ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ, θατέρῳ
Εἰπέ μοι, γήτειον αὐτεῖς; πότερον ὠδὶ τυραννίδι,
Ἢ νομίζεις τὰς ἀθλίας σοι φέρειν ἡδύσματα.
Ξαν. Καμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα δ' μεσημβρίας
Ὅτι κελητίσαι κέλδυον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ἤρετ' εἰ τῷ ἵππῳ καθίσαμαι τυραννίδα.
Βδ. Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκύειν ἥδεά γε καὶ νῶν ἐγώ
Τὸν πατέρ' ὅτιν βύλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τ'
Ὀρθοφοιτοτυνθφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾶν, ξυωμότης, ὧν καὶ φρονῶν τυραννίδα.
Φι. Νὴ δί' οὐδίκην ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἄν, ὀρνίθων χάλα,
Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, ὅ με νῶν ἀποστερεῖς,
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, ὅδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἄν
Διπύδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, σὺ λοπάδι πεπνιγμένον.
Βδ. Νὴ δί' ἀθίωθης γὰρ ἥδεται τοιούτοις πράγμασιν,
Ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἃ γὼ λέγω,
Ἀναδιδάξειν σ' οἴομαί γ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
Φι. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, ὃς σὺ μόνον πρόσκωπτεῖς.
Ἀλλὰ δυκλείων λέλιθας. Φι. παῦε δυκλείαν λέγων,
Ὅστις ἄρχω τ' ἁπάντων. Βδ. ὅ σύγ' ἀλλ' ὑπηρετεῖς
Οἰόμενος ἄρχειν, ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,

Ἤ τις ἡ τιμή 'στι σοι, ἁρπουμένῳ τἀμὰ ἑλκάδα.
Φι. Φεύγε, μὴ τούτοισί γ' ὑπείκῃς θέλω. Βδ. μὴ μὰ τὼ θεὼ
Ἄφετε νυῦν ἅπαντες ἰόν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε
Ἤν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σφ', πρὶν πεσεῖν μ' τῷ ξίφει,
Εἰπεῖ μοι τί δρῶν τὸ δεῖνα τὴν δικίτην μ' ἐμισήσ.
Φι. Μηδέποτε ποιμ' ἀνράτῳ μαθὸν ἀγαθοῦ δικαίμονος,
Χο. Ναὶ δὲ χὠ ἐκθυμότερος
Γυμνασίῳ λέγειν τί δεῖ
Καινόν, ὅπως φανείσῃ,
Βδ. Ἐνεγκάτω μοι δᾶδα τὴν πίσσαν τὶς ὡς τάχιστα.
Χο. Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν
Ἤν ταῦτα παρακελεύῃ,
Μὴ κατὰ χὸν νεανίαν
Τονδὲ λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὡς
Σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγών
Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων
Εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῷν,
Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. μὴ μὰ τὼ θεὼ ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομ' ἐγώ
Φι. Τί γὰρ φαύλ' ὑμεῖς, ἢν ὁδὶ μὲ τῷ λόγῳ κρατήσῃ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἡ.

Χο. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
Χρήμασ' εἰς ἅδ' ἀφαρπῇ.
Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, σὺν
Ταῖσιν ὁδοῖς ἅπασαις
Θαλλοφόροι κἀλοίμεθ', ἂν
πομπσῶν κελύφη.

Ἀλλ' ὦ πάτ πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν.
τ' ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν, πᾶσαν πλῶπαν βασάνιζε.

Φι. Καὶ μὴν βύθις γ' ἀπὸ βαλβίδων τ' ἀρχῆς ἀποδείξω,
Τῆς ἡμέρας, ὡς οὐδὲ μιᾶς ἥττων εἰς βασιλείας
Τί δ' ἂν μάχαιραν ἢ μὴ μαχαιροῦν μᾶλλον νικῶ δι' ἃ δικάζω,
Ἢ ῥυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον μὴ ταῦτα γέροντος,
Ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ὀξὺν ὄντ' ἐς τοῖσι δρυφάκτοις
Ἄνδρες μεγάλοι μὴ τετραπήχεις, κἄπειτ' οὐθὶς προσιόντι
Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τὴν δημοσίων κεκλοφῶσαν,
Ἱκετηρίαν ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες
Οἰκτείρον μ' ὦ πάτερ αὐτὴν μᾶσθ' εἰ καλὸς πώποθ' ὑφείλω
Ἀρχὴν ἀρξάς, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυναστιν ἀγοράζων,
Ὅς ἐμ' ἀπ' ἀνὴρ ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διαπροτέραν ἀπόφυξιν.
Βδ. Τοῦτ' ἐπὶ τοῖς ἀντιβολοῦντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. Εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβολήσει τὴν ὀργὴν ἀποσοβηθείς
Ἔνδον, τούτων ὧν αὖ φάσκω πάντων δὴν πεποίηκα,
Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἐν τῶν ἃς ἀπόφυξιν,
Φέρ' ἴδω. τί γὰρ δὴ ἔστιν ἀηδοῦσαι θὠπτυμ' οὐ ταῦθα δικάζῃ;
Οἱ μὲν γὰρ ἀποκλάονται πρωΐαν ἀλλῶν, καὶ προσιᾶσιν
Καιάγε πρὸς τοῖσιν ὄσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν,
Οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν, οἱ δ' αἰσώπου τι γελοῖον,
Οἱ δὲ, σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, μὴ χὠ θυμὸν κατάθωμαι
Καὶ μὴ τούτοις ἀναπειθώμεθα, τὰ πρὶν δὲ βύθις ἀνέλκῃ
Τὰς θηλείας καὶ τῆς γῆς τ' χειρὸς ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι,
Τἀ ὄ, συγκύπτον θ' ἅμα βλιχᾷ, κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτ'
Ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με, φρέμων τῆς βύθωνος ἀπολύσαι,
Εἰ μὴ χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσας
Εἰδ' αὐλοῖς χοιρειδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι
Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τ' ὀργῆς ὀλίγον χὠ νόμος π' ἀνεῖμεν
Ἀρ' ἀμεγάλη τ' ἐς ἀρχὴ καὶ τ' πλούτου καταχωνῇ;
Βδ. Δεύτερον αὖ σε τοῦτ' ἐρήσομαι. τ' τ' πλούτου κ' χωνῇ;

Καὶ τὸ γαθά μοι μέμνησ' ἃ χεῖς φάσκ τ' ἐλλάλος ἀρχλῶ
Φι. Παίδων τοίνω δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι,
Κἂν οἴχηται εἰσέλθη φθύγων δι' ἀποφθύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
Εἰ τ' νιόβης εἴπη ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀποδέξας.
Κἂν αὐλητὴς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ὠὴ χειρα,
Ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ὑλίσ' ἀπόδην.
Κἂν ἀποθνήσκῃ ὁ πὴρ τῷ, δῶ καταλιπὼν παῖδ' ὠδίκλιρον
Κλαίειν ἡμᾶς μακρὰ τὴν κεφαλὴν, εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
Καὶ τῇ φθόγγῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σκμείοσιν ἐπιδόσῃ,
Ἐ'δομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀνάπείσῃ,
Καὶ ταῦτ' ἀνυπόβυθοι δρῶμεν τὸ δ' ἄλλων ὠδεμί' ἀρχή.
Βδ. Τοσὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω.
Τῆς δ' ὠδικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακθυλιάζων.
Φι. Ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠδῆμος ὅταν κεῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀποδρᾷ
Ἐψήφισαν τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι
Εἶτ' ὀθνεῖος χὠμέγ' ἅπας καλακωνύμος ἀντιδιαβολὴν
Οὐχὶ ποδώσειν ἡμᾶς φασὶ, πρὶν ἂν πλήθους ὑμαχέσθαι
Κἂν τῷ δήμῳ γνώμην δοκῇς πώποτ' εἰπεῖν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικασταῖς ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας,
Αὐτὸς δ' ὁ κλεώνυμος ἐκπραξιδάμας, μόνος ἡμᾶς ἀποφώγει
Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μύας ἀπαμύει
Σὺ δὲ τὸν πατέρ' ὀπίσω τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἐδράσας
Ἀλλὰ θέωρος καίτοι σὴν ἀνὴρ οὐφημίαν δοκεῖν ἐλάττων,
Τὸν ὠόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι ἡμῶν πεδικωνεῖ
Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις κἀκ τερύκεις.
Ἣν δικαίαν οὖσαν ἔφασκες χὐπηρετεῖν ἀποδείξειν.
Βδ. Ἐμπλησον λέγ', πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἂν σφανῇς
Ῥωκὸς λαβὸν πεδιόμενος τὸν ἀρχῆς τὸν πεδισέμνου. (σεα
Φι. Ὃ δέγ' ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, ὃ γὼ πλεονήσω,

Ὅταν οἰκαδ' ἴω τ' μαθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἁσηνθ' ἅμα πάντες
Ἀ ϖάζονται διὰ πάργυλον, ἢ πρῶτα μέ ἡ θυγάτηρ με
Ἀπονίξη ἢ τὼ πόδ' ἀλείφη, ἢ προσπύσασα φιλήσῃ,
Καὶ παππάζασ' ἅμα τῇ πλώτῃ φιλόβολον ἐκκαλαμᾶται
Καί τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν. φυσιῶ μάζαν προσενέγκῃ
Κἄπειτα κατεσθίομαι παρ' ἐμοί, προσανακλάζει φάγετον τί
Ἔκραγε τουτί, τοῖσιν ἐγὼ χάνυμαι, ἢ μή με δείσῃ
Εἰ ἀστὲ βλέψαι, ἢ τὸν ταμίαν, ὁ πότ' ἄριστον παραθήσει,
Καταρασάμενος ἢ τονθορύσας ἄλλῳ μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σιβυλῶ βελέ' ἀλεωρῶ
Κἂν οἶνον μοι μιῶ' ἠχῇς σὺ, πιεῖν τ' ὄνον τόδ' ἐσπεπόμμαι
Οἴνου μεσὸν, κἄτ' ἐγχέομαι κλίνας, ὅτος δὲ κεχωώς,
Βρωμησάμενος τ' σὰ λίνα, μέγα ἢ σκάπτον κατέπαρδεν,
ῥ' ὦ μεγάλῳ ἀρχῷ ἄρχω,
Καὶ τ' τ' διὸς ὧδε ἐλάπτω,
Ὅστις ἀηδύω ταῦθ' ἅπερ ὁ ζεύς,
Ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
Βάς τις φησὶ τῶν παλαιόντων
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
Ὡς ζεῦ βασιλεῦ, κἂν ἀσκάψω,
Γοπτύζουσι κἂν κεχόδακέ με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί,
Καὶ σὺ δέδοικας με μᾶλις αὐτός,
Νὴ τὼ δήμητρα δέδοικας, ἐγώ
Δ' ἀπολοίμῳ, εἴ σε δέδοικα.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὐ πώποθ' ἕτω καθαρῶς
Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, ὃς
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. Οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ὥστ' ἄπω ῥᾳδίως φυγήσεται,
Καλῶς γὰρ ἤδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
Κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἐγὼ
Γ' ἠυξανόμην ἀηδών,
Καὶ μακάρων διηκάζειν,
Αὐτὸς ἐλοξεύσοις,
Ἠδόμενος λέγοντι.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. Ὥσθ' ὅτος ἤδη σμορδινᾶται, κἄστιν ἂν οὐ αὐτῷ,
Ἢ μὰ τὸν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
Εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.
Τὸν γὰρ ἐμὸν ὀργὸν πεπάσ-
θαι χαλεπὸν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι,
Πρὸς ταῦτα μᾶλλον ἀγαθὸν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόηπτον
Ἤν μήτι λέγῃς, ἥτις δύναται τὸν ἐμὸν θυμὸν καταρρῆξαι.
Βδ. Χαλεπὸν μὲ μὴ δεινῆς γνώμης μὴ μείζονος ἢ πὶ φυγωδοῖς,
Ἰᾶσθαι νόσον ἀρχαίαν σὺν τῇ πόλει σὺ τετοκῦαν,
Ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη. φ. παῦσαι μὴ μὰ πατέρ' εἶπε.
Εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω γὼ τουτὶ παχέως με διδάξῃς,
Οὐκ ἔστιν ὅπως ἀχὶ τεθνήσει, κἂν χρὴ σὲ λάγχειν μ' ἀπέχεσθαι
Β. Ἀκρόασαι νυν ὦ παπίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον,
Μὴ πρῶκτον μὲ λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χάρας
Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τ' πόλεων συλλήβδην τ' προσιόντα,
Κἄξω τάττε τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοντάς.

Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθὸς, μὴ δημόπρατ
Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεθ' ἡμῖν, (τα
Ἀπὸ τούτου ναῦν μισθὸν καταθὲς τοῖσι δικασταῖς τὸν αὐτοῦ,
Ἐξ χιλιάσιν, κἄπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.
Γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δίπους καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
Φι. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
Β. Μὰ δί' ὅμως γοῦν μὴ ποιῇς σ' ἡ πεῖνα τὰ χρήματα τἀλ
Φι. Ἐς τούτους, τί, δ' οὐχὶ προδώσω τὰ θωμαίων κολοσυρτόν, (λα
Ἀλλὰ μαχοῦμαι τῶν πλήθους αἰεί. Βδ. σὺ γὰρ ὦ πάτερ ἀλλὰς
Ἄρχειν αἱρεῖ σαυτὸν, τούτοις τοῖς ῥιμματίοις περιπεφθείς,
Καθ' ὅτι μὴν δωροδοκοῦσι κ' πεντήκοντα τάλαντα,
Ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντ' οὖν τοιαυτὶ, κἀναφοβοῦντες
Δώσειν τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν αὐαφέψω,
Σὺ δὲ τὰ ἀρχῆς ἀγαπᾷς τὰ σῆς, τὴ ἀργελόφως περιῤῥώγων,
Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤθουντό γε τὴν μὲ σύρφακα τὴν ἄλλον
Ἐκκυκλήσ λαγαειζόμενον καὶ ῥαγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
Σὲ μὴν ἡγοῦ τοῦ κόννα ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
Ὑρχας, οἶνον δαπίδας, τυρὸν μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια
Φιάλας, χλανίδας, σκεφάδας, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουτυγίδ
Σὺ δέ γ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν σὺ γῆ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυ
Ἀλεῖς δ' οὐ σκοροδ κεφαλὴν τοῖς ἐφθοῖσι δίδωσι. (λδύσας
Φι. Μὰ δί' ἀλλὰ παρ' οὐχαρίδ κἀλλὸς φεῖς ἀπλίθας μετέ
ἀλλ' αὐτοῦ μοι τὴν δλείαν δὸς ἀποφαίνειν, ἀπονοήσας. (πεμφα,
Βδ. Οὐ γὰρ μεγάλη δλεῖ ἐστὶν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
Αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τῶν ἡλιαστῶν τῶν τούτων, μισθοφοροῦντας,
Σοὶ δ' ὧν τίς γε δώσει φεῖς ὀβολὸς ἀγαπᾷν, ὃς οὐχὶ ἐλαύ
Καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν, ἐκτήσω πολλὰ πονήσας, (νων
καὶ πρὸς τούτοις, ὠθιζόμενος φοιτᾷς ὃ μάλιστα μ' ἀπάγχει
Ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καπάτυγον χαρέου γός,

Ὡς δὶ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ ῥυφεραν θεὶς,
Ἥκειν εἴπη πρωὶ κἂν ὥρας δικάσονθ' ὡς ὅστις αὖ ὑμῶν
Ὕστερος ἔλθῃ τὸ σημείου, τὸ ῥιώβολον ὀ κημιεῖται,
Αὐτὸς δ' φέρει τὸ σωηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ.
Καὶ κοινωνοῦν τ' ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τ' μεθ' ἑαυτὸν,
Ἤν τις τὶ δίδῳ τ' φθυγόντων ξυνθεὶς τ' τὸ πρᾶγμα δυ' ὄντε,
Ἐ'ωνδάκατον, κἀθ' ὡς πρίον', ὁ μ', ἕλκει, ὃδ' ἀντανέδωκεν
Σὺ δ' χασκάζεις τ' κωλακρέτῃ, τὸ δ' πρεσβύτῃ σε λέληθεν.
Φι. Ταυτί με ποιῶδ'; οἴμοι τί λέγεις, ὡς μ' τ' θῖνα παράπεις,
Κἀ τ' νῶν μ' προσάγεις μᾶλλον, κἀκ οἰδ' ὅπη χρῆμά με ποιεῖς.
Βδ. Σκέψαι τοίνυν' ὡς ὄξὸν σοι πλατεῖν κἀ τοῖσιν ἄπασιν.
Ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων, ἀκ οἰδ' ὅπου ἐγκεκύκλησαι, 690
Ὅστις πόλεῖ ἀρχὼν πλείσων, ἀπὸ τ' πόντ' μέχει σαρδῶς.
Οὐκ ἀσχολαίεις πλὴν τ' ὃ φέρεις ἀνάρπ, κἀ τ' τ' ἐρῶ σοι,
Ἐνσάζουσι κἀ μικρὸν αἰεὶ τ' ζῆν σύνεχ' ὥσπερ ἄλδυρον,
Βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι, κἀπ' τ' τούτων σύνεκ' ἐρρῶσθ',
Ἵνα γνώσκῃς τὸν πθασβυτὴν, κἀθ' ὅταν ἔτος γ' ἀθροίζῃ,
Ἐπὶ τὸν ἐχθρόν τιν' ἀθρόῦξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἀπὶ πηδᾷς.
Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον ποεῖσθαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον λῶ αὖ,
Εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι, αἳ ναῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι
Τούτων εἷς ἦν ἀνὴρ βόσκειν εἶπε προστάξεν ἑκάστῃ,
Δύο μυριάδας τ' δημοτικῶν ἔζων σὺν πᾶσι λαγῴοις, λ00
Καὶ στεφάνοισιν, παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυαρίτῃ,
Ἄξια τ' γῆς ἀσχολούντοιν, καὶ τ' ν μαραθῶνι φοπαίᾳ,
Νῶν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖν ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
Φι. Οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μ' κἀ τ' χειρὸς κατέχει τάδε,
Καὶ τὸ ξίφος δ' σπάσαιμι κατέχειν, ἀλλ' ἢ δημαλθανὸς ἅμα.
Βδ. Ἀλλ' ὁπόταν μὲν λέσωσ' αὐλοὶ, τὸν δ' βοιὸν δίδόασιν,
Ἡμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστασ' ἀκ τὰ πεντήκοντα μεδίμνους,

Ροιεῖν, ἔλοσαν δ' ὑπώποτέ σοι, πλὼ πρώλω πέντε με
Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φόβῳ; (δίμνας
Ἔλαβον κ' χοίνικα κειθῶν;
Ὧν ἕνεκ ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεί,
Βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
Ἐγχάσκειν σοι σομφάζοντας
Καὶ νῶν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
Ὅ, τι βούλει σοι
Πλὼ κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ιά. (κύσης

Χο. Ἦ πυ σοφὸς ὢν, ὅστις ἔφασκε πρὶν αὖ, ἀμφοῖν μύθον ἀ-
Οὐκ αὖ δικάσας, σὺ γὰρ ἂν νῶν μοι νικᾷν, πολλῷ δεδόκησαι
Ὥστ' ἤδη τὸ ὀργὴν χαλάσας, τὸ σκίμπωνας καταβάλλω,
Ἀλλ' ὦ τὴν ἡλικίας ἡμῖν τὴν ἀλλῆς σωθιασῶτα
Ῥιθὸ πιθὸ μύροισι, μήδ' ἄφρων γένη
Μήδ' ἀτενὴς ἄγαν γ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ,
Εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιοῦτ' εὐδοκεῖ
Σοὶ δὲ νῶν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανὴς,
Ξυλλαμβάνει τὸ πράγματος,
Καὶ δῆλος ὢν ποιῶν, σὺ δ' οὐ παρὼν δέχῃ.

Βδ. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
Ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
Λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
Ῥόφημ' ἥτις τὸ πέος φίλει καὶ τὴν ὀσφῦν,
Ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
Τοῦτ' ἀδυνατεί με πρωτεῦσαι.

Χο. Νενοηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
Οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ', ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι

Λογί' ἀτεὶ τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
Ἀ' σοῦ παρακελεύοντος οὐκ ἐπείθετο
Νῷ σῷ· ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται,
Καὶ φρονεῖ μὲν τοι μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,
Ῥεθόμενός τε σοί γ'. Φι. ἰώ μοι μοι. Β. ἔτος τί μοι βοᾷς;
Φι. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπαχθῇ
Κείνων ἔραμαι, πεῖθι γενοίμαν,
Ἵν' ὁ κήρυξ φησὶ τὶς ἀψήφιστος αὐτὸς αὑτοῦ θῶ,
Κἀπισκαίλω ὠδὶ τοῖς κημοῖς
Ὑποζομένων ὁ τελευταῖος,
Σπεῦσ' ὦ ψυχὴ πρὸς μᾶ ψυχή,
Ῥᾳδίως ὦ σιερὰ, μὰ τὸν ἡρακλέα,
Μὴ νῷ ἔτ' ἐγὼ 'ντοῖσι δίκαις, ——— ἁρμόττει δ' ἀρμὸν coni
Κλέπτοντα κλέωνα λάβοιμι. ——— mia ὀρθοκρίς ———
Βδ. Ἰὼ θῶ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
Φι. Τί πείθομαί σοι. Βδ. λέγ' ὅτι βούλει πλὴν σιγᾶς,
Φι. Ποῖ φέρ' ἴδω. Βδ. τοῦ μὴ δικάζειν. Φι. τοῦτο
Ἀ', δῆς διακωλεῖ πρότερον, ἢ 'γὼ πείσομαι.
Βδ. Σύδ' οὖν ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρικας ποιῶν,
Ἔκεισε μὴ μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε,
Αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
Ῥι. ἐᾷ τοῦτ', τί λυπεῖς. Βδ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττει,
Ὅτι πλὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηπὶς λάθρα,
Ταύτης ἀθρόαν ἐπιβολὴν φυσᾷ μίαν μόνην,
Ῥᾳδίως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως ἐν δεξιᾷ
Εἶλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον,
Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
Χ' οὕτως εἶσει, κἂν ἔγρῃ, μεσημβρινός,

760 769 850 863-89

Οὐδείς σ' ἀποκλείσει, θεσμοθέτης τῇ παγκλίδι.
Φι. Τουτί μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις, ὦ φίλη
Λέγῃ μακρά τις; οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀποβλέποντα.
Φι. Ῥᾳδίως οὖν διαγνώσειν καλῶς διαιτήσομαι,
Ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος.
Βδ. Πολλῶν γ' ἄμεινον, καὶ λέγεται γὰρ τουτονί,
Ὡς οἱ δικασταὶ βουλομένων τῶν μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Φι. Ἀνάτοι με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδ. παρ' ἐμοῦ. Φι. καλῶς,
Αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ὁ σκωπτόλης, δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβών,
Ἐλθών, διεκερμάτιζέμ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
Κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπάδας μοι κεστρέων,
Κἀγὼ 'νεκάμφθ', ὀβολὸν γὰρ ὠόμην λαβεῖν,
Κἄτα βδελυχθείς, ὀσφρόμενος ὀξέπυσα,
Κἄθ' εἷλκον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'. Φι. ὅπως;
Ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν,
Ταχὺ γοῦν καθέψης τὸ ῥύγιον, ἢδ' ὃς λέγων.
Βδ. Ὁρᾷς ὅσον περ δίκαια τοῦτο κερδαίνεις;
Φι. Οὐ πάνυ τι μικρόν, ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.
Βδ. Ἀνάμενε νυν, ἐγὼ δὲ ταυθ' ἥξω φέρων.
Φι. Ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται,
Ἠκκηθεὶς γὰρ ὡς ἀθλιαίοι ποτέ,
Δικάσοισιν αὐτὴ τοὐμὸν ἅσι τὰς λίτας,
Κἂν τοῖς πρυθύροις ἐνοικοδομήσει πᾶς ἀνήρ
Αὐτῷ δικαστήριον μικρὸν πάνυ
Ὥσπερ ἑκάτιον παντα χοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

Βδ. Ἰδού, τί ἔτ' ἐρεῖς, ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
Ὅσα πρὸ γ' ἐφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα,
Ἃ μὲς μὲν ἰὼ χρηπάσης, αὐτή,
Γαρὰ σοι κρεμήσετ' ἐγγὺς ὠὴ τ' παπάλου.

Φι. Σοφόν γε τὠτὶ κἀγέροντι πρόσφορον,
Ἐξοὖρον ἀτεχνῶς φαρμάκου σφηγουρίας.

Βδ. Καὶ πῦρ γε τὠτὶ κἀπροσέσηκεν φακῇ, 800
Ῥοφεῖν ἐὰν δέηται. Φι. τ' τἀὐ δεξιόν,
Κἂν γὰρ πυρέτω. τόν γε μαθὸν λήψομαι,
Αὐτ' μεύων γὰρ. τὴν φακὴν ῥοφήσομαι,
Ἀπὰρ, τί χὠ ὄρνιν ὡς ἐμ' ὀξιωέγκατε.

Βδ. Ἵνα γ' ἰὼ καθύλης ἀποθρουμεύου τινὸς,
Ἄ', σὼν αὖ ὦθεν ὀξεγείρησ' οὗτοσί.

Φι. Ἐν ἔτι ποθῶ, τάδ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί.

Φι. Θηρῶν εἴπως ἐκθημίσαις τ' λύκθυ.

Βδ. Ἀρέσκει τὠτὶ, καὐτὸς ὢν ἀξ οὗτοσί. 810

Φι. Ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς καλεπὸν ἄρ' ἦθ' ἰδεῖν
Οἷός περ ἡμῖν φαίνεται κλεώνυμος.

Οἰκ. Οὐκοῦν ἔχει γ' ὁδ' ἄλλος ἥρως ὢν ὅπλα.

Βδ. Εἰ θᾶττον ἐκκαθίζῃς σὺ, θᾶττον αὖ λίκμω,
Ἐκκάλλαν. Φι. κάλει νυν, ὡς κἀθὴμ' ἐγὼ πάλαι.

Βδ. Φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω λίκμω,
Τίς κἀκὸν ἔδρακεν τῶν σὺν τῇ οἰκίᾳ,
Ἢ θρᾶτ' ἄρα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν.

Φι. Ἐπάχθυ. ἔτος, ὡς ὀλίγ' μ' ἀπώλεσας,
Ἄνθυ σρυφάκτου τὴν λίκμω μέλλεις καλεῖν,
Ὃς πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο; 820

Βδ. Μὰ τὸν λί' ὃ πάρεστιν, ἀλλ' ἐγὼ σρχμὼν
Αὐτὸς κθμὸς μι, τόγε παραυτίκ' εὐσλοθεν,

Τί ποτε τὸ χρῆμ' ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία,
Οἰκ. Βάλλ' ἐς κόρακας, τοιουτονὶ φέφειν κακόν.
Βδ. Τί δ' ἔστιν ἑτέον. Οἰκ. ὃ γὰρ ὁ λάβις ἀρτίως
Ὁ κύων παράξας εἰς τὸν ἵππον ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυρᾶ σκελῶ, κατεδήδοκε;
Βδ. Τοῦτ' ἆρα πρῶτον τὰ δίκαια τῷ πατρί
Εἰσακτέον μοι, σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
Οἰκ. Μὰ δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἄτερος φοινικόων
Κατηγορήσειν, ὧ τις εἰσάγει γραφήν.
Βδ. Ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. Οἰκ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
Φι. Τοτὶ, τί ὄδι. Οἰκ. χοιροθημεῖον ἑστίας.
Φι. Εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; Οἰκ. οὔκ, ἀλλ' ἵνα
Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ὠθήσω πινά.
Φι. Ἀλλ' εἶσα γ' ἀνύσας, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδ. Φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, ἢ τὰς γραφάς.
Φι. Οἴμοι διαρρίψεις, κἀπολεῖς ῥιψημερῶν
Ἐγὼ δ' ἁλοπίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον,
Ἵλεώ κ' ἔλεγον. Βδ. ταῦτα δή. Φι. τίς οὗτοσὶ 866
Ὁ πρῶτός ὄστιν. Βδ. εἰς κόρακας ὡς ἄχθομαι,
Ὅτι δὴ πλακοῦντι καὶ λίσκοις ἐκφέρειν.
Φι. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. Βδ. οἴμοι λίσκους, Φι. μισθαμῶς,
Ἐγὼ γὰρ εἶχον τὰς δὲ τῇ ἀρυσίχοις.
Βδ. Κάλλιστα τοίνυν, πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
Ὅσων δεόμεθα, πλὴν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Φι. Ἦ δὶ δὲ δὴ τίς ὄστιν, οὐχὶ κλεψύδρα;
Βδ. Εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, κἀπιχωρίως,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ὀξυνεγκάτω,
Καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν εἰσάγειν,
Ὅπως ἂν εὐξώμεθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

Χο. Καὶ μὰν ἡμεῖς ὠδὶ τοῖς σωφρόσιν καὶ τοῖς δικαίοις
φήμαν ἀγαθὰν λέξομεν ὑμῖν
Ὅτι γεννικὸς ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῖς νεκροῖς ξυνέβητον.

Βδ. Εὐφημία μὰν πρῶτα νῷν ὑπαρχέτω.

Χο. Ὦ Φοῖβ' ἄπολλον πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ' ὅ μηχανᾶται,
Εἰσπροθοῦσ' ὅτος τῶν θυρῶν.
Ἄπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
ὡς παυσαμένοισι τῶν πλανῶν
Ἰήϊε παιάν.

Β. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτ' ἀγυιᾶ, τ' μᾶ πρόθυρα καὶ πύλας
Δέξαι τελεῖτ καινὰν ὦ ναξ, ἰὼ τῷ παρὶ καινοτομοῦμεν,
Ραῦσοντ' αἰ τ τυτὶ τὸ λίαν σφρυφνὸν κἠ πρίνινον ἦθος,
Ἀντὶ σιραίᾳ, μέλιτος σμικρὸν ἁ θυμελίῳ παραμίξας,
Ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἥπιον αὐτὸν,
Τὰς φυγὰς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραφαμοσίων,
Κἀπιδακρύειν ἀντιβολοῦντων,
καὶ παυσάμενον τ' δυσκολίας, δ 81
Ἀπὸ τ' ὀργῆς, τιὼ ἀκαλήφω ἀφελέσθαι. δ 82

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ς'.

Χο. Ξυμβυχόμεθά σοι, καὶ παλαιομεν σὺν νέαισιν ἀρχαῖς,
Εἴ νεκά γε τῶν παλελεγμένων,
Εὔνοι γὰρ ἐσμὲν ἔξοτα
Τὸν δῆμον ἠθόμεθά σου
Φιλοῦντος ὡς ἄλλην ἀνήρ,
Τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων. δ 90-1010
Βδ. Εἴτις θύραισιν ἡλιαστὴς ἄσιτος, tumeki gamba
Ὡς ἰὼ ἰὼ καὶ λέγωσιν ἁνὴρ ὡς φρήσομεν

Φι. Τὶς ἆρ' ὁ φεύγων ἔστ', ἐσον ἁλώσεται
Θε. Ἀηδὼν ἤδη τ' γραφῆς ἣς ἐγράψατο,
Κύων κυσαθηναιοὺς, λάβητ' αἰξωνέα
Τὸν τυρὸν ἁρπᾶν ὅπ μόνος καθήσθιε
Τὸν σκελιηῶν, τίμημα κλωὸς σύκινος.
Φι. Θανάτος μὴν ἂν κώλεος, ὦ πάξ ἁλῶ.
Βδ. Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὗτοσὶ λάβης πάρα.
Φι. Ὦ μακρὸς ἔτος, ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.
Οἷον σεσηρὼς ἔξαπατήσειν μ' οἴεται
Ἢ Λὸ ὑλώκων, ὃ κυσαθηναιοὺς κύων.
Κύ. Αὖ αὖ. Βδ. πάρεσιν ἕτερος οὗτος αὖ λάβης.
Ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
Κύ. Σίγα, κάθιζε, σὺδ' ἀνάβαις κατηγόρει.
Φι. Φερέ νυν, ἅμα τὼ δ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
Θε. Τῆς μὴν γραφῆς ἠκούσατ' ὧν ἐγραψάμην
Ἄνδρὸν δικαστὴ τουτονὶ, δεινότατα γὰρ
Ἔργων δέδρακε κἀμὲ, καὶ τὸ ῥύπα παπαῖ,
Ἀπεδρᾶς γὰρ ἂς τὼ γωνίαν τυρὸν πολὺν
Κατεσκέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.
Φι. Νὴ τὸν δί' ἀλλὰ δῆλός ἐς' ἐμοὶ γέτοι,
Τυροῦ κἀκεσον ἀρτίως ἐνήργεν,
Ὁ βδελυρὸς ἔτος, κοὐ μετέδωκ' αὐτοῦ τί μοι
Καί τοι τίς ὑμᾶς δῆ ποιεῖν δικάσεται,
Ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί.
Θε. Οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
Φι. Θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἦττον τ' φακῆς.
Βδ. Πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίνωσιν ὦ πάτερ,
Μεῖν ἀν' γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὦ μακάρτατε,
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν. ἀλλὰ γὰρ βοᾷ.

Θε. Μὴ

Θε. Μὴ νῦν ἀφῇτέ γ' αὐτὸ ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
Κακῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον
Ὅστις πρὶν πλεῦσαι τὴν θυείαν εἰς κύκλῳ,
Ἐκ τῶν πόλεων ἁρπῖρρον ἐξεδήλοκεν.

Φι. Ἐμοὶ δέγ', ὃν ἐς ἅδε τὴν ὑδρίαν πλάσαι.

Κυ. Πρὸς ταῦτα τοῦτον ἠλάσατ' ἁ γὰρ ἄν ποτε
Τρέφειν δυνάμην' ἄν μία λοιχνὴ κλέπτα δύω
Ἵνα μὴ κεκλάγω δακνῆς ἄλλως ἐγώ,
Ἐὰν δὲ μὴ τοιοῦτον οὐ κεκλάγξομαι.

Φι. Ἰοὺ, ἰοὺ ὅσας κατηγόρευσε τὰς πανουργίας,
Κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρὸς, ὃ μὴ σοὶ δοκεῖ,
Ὡς λεκρυῶν, νὴ τὸν δί' ὠδινύει γέτοι.
Ὁ θυμοδήκτης, πάλαι τος, ἁμίδα μοι δότω.

Θε, Αὐτὸς καθελῶ, τὰς μάρτυρας γὰρ ἐσκλῶ
Λάβη τι μάρτυρας παρεῖναι, βύβλιον
Δοίδυκα, τυρόκνησιν, ἐχάραν, χύραν,
Καὶ τἄλλα τὰ σιβύνη τὰ προσκεκαυμένα,
Ἀλλ' ἔπι σύγ' ἄρεις, καὶ καθίζεις ἁδέπω,
Τοῦτον δέγ' οἶμ' ἐγὼ χρεῖαν τιμέρου.

Βδ. Οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν μὴ δύσκολος,
Καὶ ταῦτα τοῖς φθόνουσιν, ἀλλ' ὁδὶ ἔχει;

Φι. Ἀνάβαιν' ἀσπόλογον, τί, σεσιώπηκας, λέγε.

Βδ. Ἀλλ' οὐκ ἔχειν ὅτου γ' ἔοικεν ὁ, τι λέγῃ.

Φι. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι
Ὅπερ ποτὲ φθόνων ἔπαθε καὶ θουκυδίδης,
Ἀπόπληκτος ὑξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.

Βδ. Παρέχ' ἐκποδὼν, ἐγὼ γὰρ ἀσπολογήσομαι,
Χαλεπὸν μὲν ὦ ἄνδρὸν ἐσὶ διαβεβλημένους
Ὑπεραποκείνεσθαι κακῶς, λέξω δ' ὅμως,

Ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τὴν λύκους.

Φι. Κλέπτης μὲν οὖν ὅτός γε καὶ ξυλοκόπτης,

Βδ. Μὰ δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κωμῳδῶν,
Οἷός τε πολλοῖς πρωβατίοις ἐφεστάναι.

Φι. Τί οὖν ὄφελος τὸν τυρὸν ἁρπαθίᾳ.

Βδ. Ὅτι σὺ πρὸς μάχῃ καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
Καὶ πάλ' ἄριστός ἐστιν, εἰ δ' ὑφέλετο,
Σύγγνωθι, μαθεῖν γὰρ ἠπόρησεν οὐδέν.

Φι. Ἐγὼ δ' ἐβδελόμην ἄν, ὀδὲ γράμματα,
Ἵνα μὴ κακουργῶν συγγραφὴν ἡμῖν τὸν δῆμον.

Θε. Ἄϊθυσον ὦ δαιμόνι' ἐμοῦ τῶν μαρτύρων,
Ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα,
Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες, ἀπόκειναι σαφῶς,
Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώτας ἀλλαβών.

Βδ. Φησὶ κατακνῆσαι. Φι. νὴ δί' ἀλλὰ ψεύδεται.

Βδ. Ὦ δαιμόνι' ἐλέει ταλαιπωρούμενος,
Οὗτος γὰρ ὁ λάβης, καὶ ῥαχίλι' ἑαθίει,
Καὶ τὰς ἀκανθας, κοὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένει,
Ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκτρὸς μόνον,
Αὐτῷ μιαίνων γὰρ, ἅπ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
Τὤπων μεταιτεῖ τὸ μέρος, εἰ δὲ μὴ, δάκνει.

Φι. Αἰβοῖ, τί καινὸν ποτ' ἔοθ' ὅτῳ μαλάττομαι
Καινόν τι πρωβαίνει με κἀναπείθομαι.

Βδ. Ἰθ' ἀντιβολῶ σ' οἰκτείρατ' ἀνδρὸν ὦ πάτερ,
Καὶ μὴ διαφθείρητε, πρὸς τὰ παιδία,
Ἀναβαίνετ' ὦ πόνηρε, καὶ κινδυνεύετε.
Ἀτεῖτε, καὶ ἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.

Φι. Κατάβα, κατάβα, κατάβα. Βδ. καταβήσομαι,
Καίτοι τὸ καταβα τοῦτο, πολλοὺς δὴ πάνυ

Ἐξηπάτησεν, ἀτὰρ ὅμως κατα βήσομαι.

Φι. Ἐς ηὐρακας, ὡς ὄκ ἀγαθὸν ἐστὶν ὀρφεῖν,
Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῶν γνώμην ἐμήν.
Οὐδέποτε γ', ἀλλ' ἢ τ' φκῆς πεπλησμένος.

Βδ. Οὔκουν ἀποφεύγῃ δῆτα. Φι. χαλεπὸν ἤδεσθαι

Βδ. Ἰθ' ὦ πατρίδιον, ὡδὶ τὰ βελτίω φέπων,
Τωδὶ λαβὼν τὼ ψῆφον ὡδὶ τὸν ὕστερον
Μύσας παρέϊξον, κἀπόλυσον ὦ πάτερ.

Φι. Οὐ δῆτα, μὴ θορύζειν γὰρ ὄκ ὠδίσαμαι.

Βδ. Φέρε νῦν σὲ τωδὶ τὼ ταχίστω πεδάγω.

Φι. Οὗ δ' ἔθ' ὁ πρότερος. Βδ. οὗτος. Φι. αὖτη ἐντυθενὶ

Βδ. Ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν ὄχ ἑκών.

Φι. Φέρ' ὄξεράω, πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα.

Βδ. Δείξειν ἔοικεν ἐκπέφυγας ὦ λάβις,
Ῥάτερ πάτερ τί πέπονθας; Φι. οἴμοι πῦ 'θ' ὕδωρ.

Βδ. Ἔπαιρ' ἔπαιρε σαυτόν. Φι. εἰπὲ νῶ ἐκεῖνό μοι
Οὕντως ἀπέφυγε; Βδ. νὴ δί'. Φι. οὐδὲν εἴμ' ἄρα.

Βδ. Μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι, ἀλλ' ἀνίστασο.

Φι. Ῥῶς οὖν ἐμαυτῷ τῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
Φύγοντ' ἀποδύσας αὖθις, τίποτε πείσομαι,
Ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι,
Ἄκων γὰρ αὖτ' ἔδρασα, κοὐ τῦ 'μοῦ τρόπου.

Εδ. Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ' ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ.
Θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτῦ πανταχῦ,
Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς συμπόσιον ὡδὶ θεωρίαν,
Ὡς ἥδεως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ὄξαπατῶν ὑπέρβολος
Ἀλλ' εἰσίωμεν. Φι. ταῦτα νῶ γ' ἔπῃ δοκεῖ.

Χο. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ', ὑμεῖς δέγε ταχέως, ὦ μυεῖ-
ἀλλὰ κἀγχείθμητοι, νωῖ
Μὴ τὰ μέλλοντ' οὖ λέγεσθαι,
Μὴ πέσῃ φαύλως χαμάζ' οὐλαβεῖσθε,
Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
Ἔστι πάσχειν κοὐ πρὸς ὑμῶν.

Παράβασις στίχων λς'. κατὰ κῶλον θ'.

προπνιγος δ' Νωῖ αὖτε λεῴ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε
Μέμφεσθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νωῖ ἀθυμεῖ
Ἀδικεῖσθαι γάρ φησι, πρότερος πολλ' αὐτὴ οὖ πεποιηκώς,
Τἀμὲ δὴ φανερῶς, ἀλλ' ἀθικτῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιητῇ
Μιμησάμενος πλὴν οὐρυκλέους μαντείαν καὶ διανοίαν,
Εἰς ἀλλοδρίας γαστέρας εὐθὺς, κωμωδικὰ πολλὰ χέασθαι,
Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
Οὐκ ἀλλοδρίων ἀλλ' οἰκείων μισῶν τὸ μαθὼν ἰοχήσας,
Ἄρθεὶς δὲ μέγας, μὴ τιμηθεὶς ὡς ἄδικα πώποτ' ἐν ὑμῖν,
Οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, ἀλλ' ὀμόσαι τὸ φρόνημα,
Οὐδὲ παλαίστρας πεδικωμάζειν πεδίων, ἀλλ' εἴτις ἐρασὴς
Κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτῷ μισῶν, ἔπαθε δὲ πρὸς αὐλόν,
Οὐδενὶ πώποτέ φησιν πείθεσθαι γνώμῃ τὴν ἔχων αὐθεκῆ,
Ἵνα τὰς μάσας αἷσι χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ,
ἀλλ' ὅτε πρῶτον ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' αὐθέσθαι
Ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις αὐθεκεῖν,
Θρασέως ξυστὰς βύθις ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
Οὖ δεινότατ' ἀμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν κυνὸς ἀκτῖνες ἔλαμπον
Ἑκατὸν ὀκύκλῳ κεφαλῇ κολακῇ οἰμωζομένων ἐλιχμῶν,
Πᾶσι κεφαλῇ, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετυγώς

φώκης δ' ὁσμὴ, λαμίας δ' ὄρχεις ἁπλύτους, πρωκτὸν ἵππου
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, ὃ φυλάσσεις καὶ δωροδοκῆσαι, (μήλου
Ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔπι καὶ νυνὶ πολεμεῖ, φησίντε μετ' αὐτοῦ,
Τοῖς ἱππάλοις ὠθήσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν
Οἳ τὸν πατέρας τ' ἤγχον νύκτωρ, καὶ τὸν πάππους ἀπέπνιγον:
Κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ τοὺς ὠδὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ἢ
αὐτωμοσίας, καὶ προσκλήσας, ἐς μαρτυρίαν ἑωυτῶν
Ὥστ' αὐαπτήλαν δήμαίνοντας πολλοὺς, ὡς τὸν πολέμαρχον
Τοιόνδ' ὀδόντες ἀλεξίκακον τὰς χώρας τ' ἐκαθάρτευν,
Ἱέρυσιν καὶ πρόβλοτε, καινοτάτοις φέροντ' αὐτὸν διανοίαις
Ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς, ἐποιήσατ' αὐκλείας
Καίτοι σοφὸν πόλλ', ἐν πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸν δρόμυσον,
Μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπι τοῦτ' κωμῳδικὸν μηδὲν ἀκοῦσαι,
Τοῦτο μὲν οὖν ἐφ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν ὀφλεχρῆμα,
Ὃς ἂν ποιητὴς ἦν χείρων τῶν τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
Εἰ πρὸς ἐλαύνων τὴν αὐτοπάλως, τὸν ὠδῖνοιν ξυνέριφεν.
Ἀλλὰ τὸ λοιπὸν, τῶν ποιητῶν,
Ὦ δαιμόνιοι, τὴν ζητοῦντας
Κοινόν τι λέγειν καὶ ξυβουλεύειν
Στέργετε μᾶλλον καὶ διαπτύετε
Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτούς
Μετὰ τῶν μήλων, κἀν ταῦτα ποιῆ
Θὠμῖν δι' ἔτους τὰ ἱμάτια,
Οὐζήσει δεξιότητος.
ὠδὴ καὶ τροφὴ κώλων ἰαὲ.

Χο. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς, ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
Ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισιν
Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον, κἀν δρόμῳ μαχιμώτατοι,

Ρ. Πρίν ποτ' ἐγὼ πρὶν ταῦτα, νὴ
Δί' οἰ χετοί γε, κύκνου τε πολιώτερα δή,
Αἴσθ' ἐπανθοῦσι θρίχου,
Ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
Δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν, ἐγὼ
Τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν κἀκκίνους νεανιῶν
Καὶ χἤμα, κἠνύπρωκτίαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

Χο. Εἴτις ὑμῶν ὦ θεατοὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
Εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον ἐσφηκωμένον, ἢ τίς
Ἡμῶν ἐστιν ἢ πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκυφίλος,
Ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν,
Ἐσμὲν ἡμεῖς οἷς πρόσεστι τοῦτο τὸ ὑρροπύγιον,
Ἀττικοί, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονοι,
Ἀνδρεικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τὴνδε τὴν πόλιν,
Ὠφελήσαν ἐν μάχαισιν, ὥστ' ἐκ ἦλθεν ὁ βαρβαρος
Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν, μὴ πυρπολῶν,
Ἐξελεῖν ἡμῶν, μενοινῶν πρὸς βίαν τὰ Ἀθηναία,
Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντος, δρομαῖος ὡς ἐδίωκε,
Ἐμαχόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
Ῥᾷς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελώνην ἐσθίων,
Ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων, ὥστ' ἰδεῖν τὸν οὐρανόν,
Ἀλλ' ὅμως, ἀπεωσάμεθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν
Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι, τρὶς ἐκύκλου διέπτατο,
Εἶτα δ' ἐσώμεθα θωυμάζοντος ἡς τὴν θυλακίδος,
Οἵδ' ἔφυγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι
Ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι, πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι,
Μηδὲν ἀπιθοῦ κἀλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρεικώτερον.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ιά. 1090

Χο. Ἆρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι ἀντῳδ.
Καὶ καταγρεφάμενος,
Τὰς συναντίας, πλέων ἐκεῖσε ταῖς φρήρεσιν,
Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
Ῥᾴσιν οὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' ὀδὲ
Συνοφαντήσειν τινὰ,
Φροντὶς, ἀλλ' ὃς ἂν ἐρέτης
Εἴσοιτ' ἄριστος, τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις,
Μήδων ἐλόντος, αἰπιώτατοι φέρεσθαι,
Καὶ τὸν φόρον δοῦρ' ἐς μυῶν
Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι. 1100

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'. 1121

Χο. Πολλαχοῦ σκοπῶντος, ἡμᾶς ὡς ἅπαντ' οὐ ῥήσετε,
Τὰς ῥόπας καὶ τὴν δίαιταν, σφιξὶν ἐμφερεστάτους,
Ῥᾳστα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον,
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον,
Εἰ τὰ τ' ἄλλ' ὅμοια πάντα σφιξὶν μαχανώμεθα
Συλλέγοντος γὰρ καὶ δεσμὸς ὥσπερ τὰ ἀνθρωπία,
Οἱ μὲν, ἡμῶν ὅπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τὴν σύνδεκα,
Οἱ δ' ὑπωπιῶσ' ἀκάζοντες, οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις,
Ξυμβεβυσμένοι. πυκνοῦντες εἰς τὴν γῆν, μέλις
Ὥσπερ οἱ σκώληκος, ὑπὸ τοῖς κυπαρίσσοις κυκώμενοι,
Ἔστε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν ὑπορώτατοι
Ῥᾴστα γὰρ κοντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον,
Ἀλλὰ γὰρ κηφῆνος ἡμῖν ἐσμὸν ἐγκαθήμενοι,
Οὐκ ἔχοντος κέντρον. οἱ μισοῦντος ἡμῶν τὴν φορὰν
Τὸν γόνον κατεσθίουσιν, ὑπολαμπρυνόμενοι,
Τὸ δ' ἔς ἅλμησον, ὑμῶν ἦ πις ἀσφάτου τος ὤν,

Ἐκφορῆ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τ' χώρας ὑπερ
Μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών
Ἀλλά μοι δοκεῖ τοὺποίσω τ' πολιτ' ἔμβραχυ,
Ὅστις αὖ μὴ 'χῃ τὸ κοῦφον, μὴ φέρειν ψιφῶβολον.

Φι. Οὔτοι ποτὲ ζῶν τῶτον ἀποδυθήσομαι, 1121
Ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
Ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεχρατύσατο.

Βδ. Ἀγαθὸν ἔοικας ὄδὲν ὠθυμεῖν παθεῖν.

Φι. Μὰ τὸν δι', ὃ γὰρ δάκνω μοι ξύμφορον,
Καὶ γὰρ πρότερον ἐπ' ἀνθρακιδῶν πεπλησμένος.
Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γραφεῖ ψιφῶβολον.

Βδ. Ἀλλ' ἴσθ' πεπειράσθω γ' ἐπειδὴ πᾶγ' ἄπαξ
Ἐμοὶ σεαυτὸν παρεκδοῦναι δεῖ ποιεῖν.

Φι. Τί οὖν κελεύεις δρᾶν με. Βδ. τὸν ῥίβων' ἄφδυ,
Τιμδὶ δὲ χλαῖναν ἀνάλαβε ῥιβωνικῶς

Φι. Εἶτα πῶς χρὴ φυτδύειν κἀ φέρειν
Ὅθ' οἱ τοσί με νυὶ ἀποπνίξαι βούλεται;

Βδ. Ἐχ' ἀνάλαβε, τιμδὶ λαβὼν κἀ μὴ λάλει.

Φι. Τυτὶ τὸ κακὸν τί ὄδι πρὸς πάντων θεῶν.

Βδ. Οἱ μὲν κελεῦσι περσίδ', οἱ δ' καυνάκην

Φι. Ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην θυμαιτίδα.

Βδ. Κοὐθαυμάζ' ἐς σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας,
Ἔγνως γὰρ ἄν. νυὶ δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγώ;
Μὰ τὸν δι' ὅ τοίνυν γ' ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
Ἐοικέναι μάλιστα μορύχῳ σάγματι.

Βδ. Οὔκ, ἀλλ' ὑπ' ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται,

Φι. Ἐν ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;

Βδ. Πόθεν ὦ 'γαθ', ἀλλὰ τῶτο τοῖσι βαρβάροις
Ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, αὕτη γέτοι

Ἐ ἐίων ταλαίντων καταπέπωκε ῥᾳδίως.
Φι. Οὐηθῶ ἐειώλιω δῆτ' ἐχρῶ ταύτῃω καλεῖν,
Δικαιότερόνγ' ἢ καυνάκιω. Βδ. ἔχ' ὦ' γαθὲ,
Καὶ σῆθιγ' ἀμπιχόμενος. φι. οἴμοι δείλαιος,
Ὡς θερμὸν ἡ μαραὶ τί μου κατήργκεν.
Βδ. Οὐκ ἀναβαλεῖ; μὰ δί' ὄκ ἔγωγ' ἀλλ' ὦ' γαθὲ
Εἴπ' ἀνάγκη, κείβανόν μ' ἀμπίαχε πᾶ.
Βδ. Φέρε ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ, σύδ' ἔν' ἴθι
Φι. Καταθῦ γε μέντοι καὶ πρεάγραν. Βδ. πῆ, τί δή.
Φι. Ἵν' ὄξελής με, πρὶν διερρύηκέναι.
Βδ. Ἄγε νυῶ, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
Τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς λακωνικὰς.
Φι. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε,
Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καὶ πύματα.
Βδ. Ἔνθου πότ' ὦ' τᾶν καταβαίνειν ἐῤῥωμένως,
Ἐς τὴω λακωνικὴω ἀνύσας. φι. ἀδικεῖς γέ με.
Ἐς τὴω πολεμίαν ἀποβιβάζων γὰρ πόδα.
Φέρε καὶ τὸν ἕτερον. φι. μηδαμῶς τᾶτον γ' ἐπεὶ
Ῥαΐω, μισολάκων αὐτᾶ' σιν εἷς τ' δακτύλων.
Βδ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. φι. κακοδαίμων ἐγὼ
Ὅστις ὠδὶ χἠρᾳ χίμετλον ἀδὲν λήψομαι.
Βδ. Ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος, εἶτα πλουσίως,
Ὡς δὶ πρόβας, φυφερόν τι διασαλακώνισον.
Φι. Ἰδὰ, θεῶ ἀχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ.
Μάλις' ἔοικα τὴω βάδισιν τ' πλουσίων.
Βδ. Οὕτῳ; δοδιλῶι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
Φι. Καὶ μὴω πρόθυμᾶ μέ γε σαυλοπρωκτιᾶν.
Βδ. Ἄγε νυῶ, ὠδισάσει λόγους σε μνοὺς λέγειν,
Ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν.

Φι. Ἔγωγε. Βδ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις. Φι. πολλὰς πάνυ
Γρῶτον μὲν ὡς ἡλαμί' ἀλλᾶσ' ἐπέρδετο,
Ἔπειτα δ' ὡς καρδοπίων τὴν μητέρα,
Βδ. Μή μοιγε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
Οἷσ λέγομεν μάλιστα τὴν κατ' οἰκίαν.
Φι. Ἐγὼ δὲ τοίνυν τῶνγε πάνυ κατ' οἰκίαν,
Ἐκεῖνον, ὡς ὅτῳ ποτ' ἰῷ μυῖ καὶ χαλῇ.
Βδ. Ὦ σιακιὲ, καὶ παίδευτε θεογενὴς ἔφη,
Τῷ καπηλόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος
Μυῖ καὶ χαλᾶς μέλλεις λέγειν σὺ ἀνδράσιν,
Φι. Ποίους, τίνας δὲ χρὴ λέγειν. Βδ. μεγαλοπρεπεῖς:
Ὡς ξυνεθεώρεις ἀνδροκλεῖ καὶ κλειαθενεῖ.
Φι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' ὀδμῆ.
Γλιὼ ἐς πάρον, καὶ ταῦτα δι' ὀβολὼ φέρων.
Βδ. Ἀλλ' οὐ λέγειν χρῆ σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα,
Ἐφυλίων παγκράτιον, ἀσκὼν δὲ καλῶς
Ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιὸς ἔχων δέτοι
Γλουρὸν βαρυτάτῳ, καὶ χέρας, λαγόνας τε, καὶ
Θώρακ' ἄρίστον. Φι. παῦε παῦ' ὀδὲν λέγεις,
Γῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων.
Βδ. Οὗτος δηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοὶ,
Ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι παρ' ἀνδράσι ξένοις,
Γίγνῶν, σεαυτῷ, ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς,
Ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον.
Φι. Ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόνγε τῶν ἐμῶν,
Ὅτ' ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
Βδ. Ἀπολεῖς με, ποίας χάρακας, ἀλλ' ὡς ἥκαρπον
Ἐδιώκασθές ποτ' ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα,
Ἔδραμον, ἀνδρῶν ὅτι νεκρικώτατον,

Φι. Ἐγὼ δ' ἔδακτοίνυν τόγε νεανικώτατον,
Ὅτε γὰρ δρομέα φαῦλον, ὃν βάπας ἔπι
Εἷλον διώκων, λοισθυείας ἥφοιν δυοῖν.
Βδ. Γαῦ ἀλλὰ δουλεὶ καταπλινεῖς, πρόσμαθε,
Ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνασκητής,
Φι. Γῶς οὖν καταπλίνω φράζ' ἀνύσας. Βδ. δυσχερῶς.
Φι. Ὦ δὶ κελεύεις καταπλιθῶσαι; Βδ. μηδαμῶς.
Φι. Γῶς δαί; Βδ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν σὺ τοῖς σκώμμασιν,
Εἶπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
Ὀροφὴν θέασαι, κρεκὰδι' αὐλητῆς θαύμασον
Ὑδωρ κἀπὶ χειρὸς, τὰς τραπέζας εἰσφέρειν
Δειπνῶμεν, ἄχουν εἰ μεθ' ἡδονῆς, σκυλόμεν.
Φι. Γρὸς τῶν θεῶν, σύμπνιον ἑστώμεθα.
Βδ. Αὐλητρὶς συνεφύσησεν, οἱ δὲ συμπόται
Ἐλοπῖν, θέωρος, αὐχένης, φανὸς, κλεών,
Ξυλός τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς ἀνέστερος
Τούτοις ξυμῶν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
Φι. Ἄληθες, ὡς ἄδεις γε διακείων δεδέξεται.
Βδ. Ἐγὼ εἴσομαι. καὶ δὴ γὰρ εἰμὶ ἐγὼ κλεών
Ἀνὴρ δῶ ὃ πρῶτος ἁρμοδίως, δέξει δὲ σύ,
Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' ἀβλωπός.
Φι. Οὐχ ὅτωγε πανοῦργος κλέπτης.
Βδ. Τοῦτ' οὐ δράσεις παραπολεῖ βοῶμενος;
Φύσει γὰρ ὄξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,
Καὶ τῆσδε τ' γῆς ὄξελᾶν. Φι. ἐγὼ δέ γε
Ἐὰν γ' ἀπειλῇ, νὴ δι' ἑτέραν ἄσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

Χο. Ὦ νθρωφ' ὅστις ὁ μανόμενος τὸ μέγα κράτος,

Ἀναβλέψεις ἔτι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἔχῃ ῥοπάς
Τί δ' ὅταν θεωρὸς πρὸς ποδῶν κατακείμενος,
Ἄ' ιδιε, κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδημήτου λόγον ὦ 'ταῖρε μαθών, τῇ ἀγαθοὺς φίλει,
Τοῦτο τί λέξεις σκόλιον. Φι. ἀδικῶς ἐγὼ
Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν;
Οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον,
Βδ. Μετὰ τοῦτον αὐχίνης ὁ σέλλιος λέξεται
Ἀνὴρ σοφὸς, καὶ μισητὸς, κἀπ' ἀσεβῆ
Χρήματα καὶ βίαν,
Κλεπτογόρατε κἀμοὶ
μοὶ μὴ θεπαλῶν.
Φι. πολλὰ δὲ διεκρήμασας σύτε κἀγώ.
Βδ. Τοῦτ' μὲν ὠθνείως σύγ' ὄξεπίασαι,
Ὅπως δ' ὠδὶ λεῖπνον ἂς φιλοκτήμονος ἴμεν,
παῖ, παῖ, τὸ λεῖπνον χρυσὲ συσκύαζε νῶϊν,
Ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου, μισθαμῶς,
Κακὸν τὸ πίνειν, ἀλλὰ γὰρ οἴνου γένῃ,
Καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
Κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ πραπάλης.
Βδ. Οὐκ, ὦ ξυνῆς κἀδράσι καλοῖστε κἀγαθοῖς,
Ἢ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα;
Ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ συβαριτικὸν,
Ὧν ἔμαθον ἐν τῷ συμποσίῳ, κἄτ' ἐς γέλων
Τὸ πρᾶγμ' ἔρεψας ὥστ' ἀφεὶς σ' ἀπῳχετο. 1261

ὠδὶ

Φι. Μαθητέον γ' ἀρ' ἐστὶ πολλοῦ τὸ λόγων,
Εἶπ' γ' ἀποτίσω μηδέν, ὦ τί δρῶ κακόν,
Ἄγειν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΠΡΟΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ θ'.

Πολλάκις δ' ἤδοξα μαυτῷ, δεξιὸς πεφυκέναι,
Καὶ σοφὸς ὢδὲ πώποτε,
Ἀλλ' ἀμικρίας ὁ σέλλου μᾶλλον, οὐκ ἂν κρωβύλου,
Οὗτος, ὅντιν' ἐγὼ ποτ' εἶδον, ἀντὶ μήλων ἡδοίας
Δειπνοῦντα μὴ λεωγόρου,
Καινῇ γὰρ ἡπὸ ἀντιφῶν
Ἀλλὰ πρεσβύων γὰρ ἐς φαρσαλον φέχετ' εἶτ' ἐκεῖ
Μόνος μόνοισι τοῖς πενέσταισι ξυνὼν τοῖς θετταλῶν,
Αὐχῶν πενέσταις ὢν ἐλάττων ὢδενός.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ θ'. ca 1225 a,

Ὦ μακαρία ἀλλόμενον, ὡς σε μακαρίζομεν
Παῖδας ἐφύτευσας, ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
Ῥῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
Τὸν μεθαρμοιδότατον φ χάρις ἐφέπει,
Τόνδ' ὑποκριτὴν, ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν,
Εἶτ' ἀειφράδμονα, πολύτιθυμοσοφικώτατον,
Ὅντινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μινδνος,
Ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως, ἀλλόμενον ἐκ μαθεῖν,
Γλωττοποιεῖν, ὃς τὰ πορνεῖ' ἀσπόνδ' ἑκάστοτε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ θ'.

Εἰσὶ πινδυ οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδικάζω
Ἡνίκα κλέων μ' ὑπεπράξατ' ἀδικεῖσθαι,
Καί με κακίστας ἔκνισε, κἀθ' ὅτ' ἀπελειρόμην,
Οἰκὸς ἐγέλων μέγα, κικραγότα θεώμενοι
Οὐδὲν ἀρ' ἐμὸν μέλον, ὅσον δὲ μόνον ἄδειν,
Σκωμμάτιον εἴ ποτε πλιβόμενος ἐκβάλλω,
Ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἀθυμήσας,
Εἶτα νιῶ ὄξυπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον,

Θε. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τῆς δέρματος, 1290
Καὶ φρισμακάριαι τῆς ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς
Ὡς δῦ κατηρέψασθε, καὶ ναυστικῶς,
Κεράμῳ, τὸν ὦτον ὥστε τὰς πλευρὰς σέγειν,
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα σιζόμενος βακτηρίᾳ.
Χο. Τίς δ' ἐστὶν ὦ παῖ παῖδα γὰρ καλῶ σε γέρων
Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
Θε. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον αὖ λῶ κακόν,
Καὶ τ' ξυόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι παρῶ ἵππυλος, ἀνθφῶν, λύκων,
Λυσίστρατος θόφρασος, οἱ πρὶ φρυίχου,
Τούτων ἁπάντων λῶ 'βελτίστατος μακρῷ
Εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν
Ἐννήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κἀτερέλα,
Ὥσπερ κἂν χρύων ὀνίδιον δύω χυμένον,
Κἄτυπε δὴ μὲ νεανικῶς παῖ παῖ καλῶν,
Εἰ τἀὐτὸν ὡς εἰσῆκάσιν λυσίστρατος,
Ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ φρυγί
Κλητῆρι τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι
Ὃς δ' ἀναπραγῶν, ἀντήκασ' ἀλλὸν πάροπι
Τὰ θείκελ' ἐστὶ τῆς ῥίβωνος ἀποβεβληκότι
Σθενέλῳ τε τὰ σκυθρώπια διακεκαρμένῳ
Οἷσ' ἀνερέτησαν πλοῦτε θόφράσου μόνῳ,
Οὗτος δὲ διεμύλαινεν, ὡς δὴ δεξιός
Ὁ γέρων δὲ τὸν θόφρασον ἤρετ' εἰ πέ μοι,
Ἔπιτῳ ἡμᾶς καὶ ἡμφὸς εἶναι πρωτοιεῖ
Κωμῳδολοιχῶν πρὶ τὸν δῆ πράττοντ' ἀεί,
Τοιαῦτα πρυβρίζειν ἀλλὰς σὺ μέρει,
Σκώπτων ἀγροίκως καὶ πρόσπτ' ἰδίοις λέγων

Α᾽μαθέστατ᾽ἀδὲν εἰκῆτας τῷ πράγματι
Ε᾽πειτ᾽ἐπειδὴ᾽μέθυσεν, οἰκαδ᾽ἔρχεται.
Τύπτων ἅπαντας, ὧ᾽τις αὐτῷ ξυντύχοι.
Οὐδὲ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
Α᾽λλ᾽ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πλαγὰς λαβεῖν.

Φι. Α᾽νεχε, πάρεχε,
Κλαύσεταί τις τῶν ὄπαθεν
Ε᾽πακολουθούντων ἐμοί
Οἷον εἰμὴ ῥῥήσεταὐμᾶς
Ὦ᾽πόνηροι, ταύτῃ τῇ
Δαΐδι φρυκτὸς σιβυάσω.

Βδ. Η᾽μὼ σὺ δώσεις αὖθις τούτων δίκλω
Η᾽μῖν ἅπασι κἀσφόδρ᾽εἶ νεανίας,
Α᾽θρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

Φι. Ι᾽ὴ ἰοὺ, κεκλόμενοι,
Α᾽ρχαῖαγ᾽ὑμῶν ἆραγ᾽ἥ
σθ᾽ὡς ὑδ᾽ἀηδὼν αὐέχομαι
Δικῶν, ἰαυβοῖ αὐβοῖ,
Τάδε μ᾽ἀρέσκει, βάλλε κιμούς,
Οὐκ ἄπεισι γὰρ πὸ᾽σὶν ἡλιασὴς ἐκ ποδῶν,
Α᾽ναίβαινε δᾶδ᾽ὕδωρ χρυσομιλολόνθιον,
Τῇ χειρὶ, τὰδὶ λαβομένη τὸ χοινίδ
Ε᾽χε, φυλάττου δ᾽ὡς σαπρὸν τὸ χοινίον,
Ο᾽μως γε μέντοι φιβόμενον ὐκ ἄχθεται,
Ο᾽ρᾷς, ἐγώ σ᾽ὡς δεξιῶς σ᾽ὑφελόμην,
Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τῷ ξυμπότᾳ,
Ὧ᾽ν εἵνεκ᾽ἀπόλοιτο τῷ πέντωδὶ χέρνιβ,
Α᾽λλ᾽οὐκ ἀποδώσεις, ὦδὲ φιλεῖς οἶδ᾽ὅτι
Α᾽λλ᾽ὀξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τὰτῳ μέγα

Πολλοῖς γὰρ ἤδη χατέροις αὐτ' ἠρχάσω,
Ἐὰν γένῃ γ' ὃ μὴ κακὴ νωὶ γωὴ,
Ἐγώ σ' ἐπείσθην δοῦμός γ' ὃς ἀποθνήῃ,
Λυσάμενος, ἐξὸν παλακὴν ὠῖ χοιρίον,
Νῷν δ' ὄντος ἐμοῦ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
Νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα,
Τὸ γὰρ ἥδιστον πάρεστί μοι, καί τι δύσκολον,
Καλλως, κυμινοπρισοκαρδαμόπλυφον
Ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ,
Πατὴρ γὰρ ἀδελφὸς ὄστιν αὐλῷ, πλὴν ἐμοῦ,
Ὁ δὲ καὶ λὸς αὖ σὲ καὶ μ' ἔοικε θεῖν
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σῆθι, πάσδε τὰς δετάς.
Λαβοῦσ' ἴν' αὐλὸν πωθάσω νεανικῶς,
Οἵως ποθ' ὅτος ἐμὲ πρὸ τ' μυσηείων,
Βδ. Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ
Ῥοθεῖν ἐρᾷντ' ἔοικας ὡρχίας σορόν,
Οὔτοι κατα πρὸ ἴξει μὰ τὸν ἀπόλλω τ' το δρῶν.
Φι. Ὡς ἡδέως φάγοις αὖ ὄξ ὄξος δίκλω.
Βδ. Οὐ δεινὰ πωθάζειν σε, πλὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτ κλέψαντα; Φι. ποίαν αὐλητρίδα,
Τί ταῦτα λυρεῖς, ὥσπ' ἀπὸ τύμβου πεσών.
Βδ. Νὴ τὸν δι' αὖτη πό' στι σοίγ' ἡ δαρδανίς.
Φι. Οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δαῖς καίε).
Βδ. Δαῖς ἥδε; Φι. δαῖς δῆτ' οὐχ ὁρᾷς ὄσιγμενίλω;
Βδ. Τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ὄστιν αὐλητῶν μέσω.
Φι. Ἡ πίττα δίπτυχα κομένης ὄξέρχε).
Βδ. Ὁ δ' ὄπιθεν, ἦ χὶ πρωκτός ὄστιν οὗτοσί;
Φι. Ὄζος μὰ τὸν ὄν τ' δαδὸς ὄτος ὄξέχει.
Βδ. Τί λέγεις σὺ, ποῖος ὄζος, ἀκεῖ δλοῦ ρού.

Φι. Α α,

Φι. Α᾽ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν. Βδ. ἄγειν ταύτῳ λαβών,
Ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρόν,
Κἀδὲν δίκαιον δρᾶν. Φι. ἄκουσον νῦν ἐμοῦ,
Ὀλυμπάσι γὰρ ἰδίᾳ ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφηβίων ἐμαχέσατ᾽ ἀσκὼν δίκαιος καλῶς,
Ἤδη γέρων ὤν, εἶτα τῇ πυγμῇ θεὶς ὢν
Ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον,
Γρὸς ταῦτα τηρῶ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
Βδ. Νὴ τὸν δί᾽ ὀξέμαθέσγε τὴν ὀλυμπίαν.
Αρ. Ἰὼ θεοί μοι, παράσχεθ᾽ ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν,
Ὁ δὶ γὰρ ὄζιν ὃς μ᾽ ἀνὴρ ἀπώλεσε,
Τῇ δικδὶ παίων, κἀξέβαλεν αὐτοῦ θενί
Ἄρτους δέκ᾽ ὀβολῶν, κἀπιθήκιν τέτταρας.
Βδ. Ὁρᾷς ἃ δέδρακας πράγματ᾽ αὖ, δεῖ καὶ δίκας
Ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. ὀδαμῶς γ᾽ ἐπεί,
Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί
Ὥστ᾽ οἶδ᾽ ὅτιν᾽ ταύτη διαλλαχθήσομαι.
Αρ. Οὔτει μὰ τῷ θεὼ κατατρίψει μυρτίας,
Τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος, καὶ σωτῆρος,
Οὕτω διεφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
Φι. Ἄκουσον ὦ γαῦρε, λόγον σοι βούλομαι
Λέξαι χρείσντα. Αρ. μὰ δία μή μοι γ᾽ ὦ μέλε.
Φι. Αἴσωπον ἀτὼ δειπνᾶν βαδίζοντ᾽ ἐστέρας,
Θρασεῖα καὶ μεθύσα τις ὑλάκτει κύων,
Κἄπειτ᾽ ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
Εἰ νὴ δί᾽ αὐτὴ τῆς κακῆς πλωτῆνης πόθεν,
Γυρὸς πρίαμο σωφρονεῖν αὖ μοι δοκεῖς.
Αρ. Καὶ κατελᾶς μου, προσκαλοῦμαί σ᾽ ὅστις εἶ
Γρὸς τὴν ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων.

Κλιτὴρ' ἔχουσα χαιρεφῶντα τουτονί.

Φι. Μὰ δί' ἀλλ' ἄκουσον, ὦ τί σοι δόξω λέγειν,
Λᾶσος πότ' αὐτελίδασκε καὶ σιμωνίδης,
Ἐ'πειθ' ὁ λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.

Βδ. Ἄ'λιθδυ ἄτος, καὶ σὺ δή μοι χαιρεφῶν
Γωαικὶ κλιτύειν, ἐοικὼς θαψίνῃ,
Ἵ'νοῖ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν διειπίδου.

Θε. Ὁ' δί τις ἕτερος ὡς ἔοικεν ἔρχεται,
Καλύμενός σε τόν γέ τοι κλιτὴρ' ἔχει.

Εὐ. Ὦ' μοι κακοδαίμων, προσκαλοῦμαι σ' ὦ γέρον,
Ὕ'βρεως. Βδ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν,
Ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ, δίκλω δίδωμί σοι,
Ἵ'ν' αὖ σὺ τάξῃς, καὶ χαρίν προείσομαι.

Φι. Ἐ'γὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι,
Ἐ'κών, ὁμολογῶ γὰρ παταξαι καὶ βαλεῖν,
Ἀ'λλ' ἐλθὲ δεῦρὶ πρότερον, ὡδὶ φέρε εἰ μοί,
Ὅ', τι χρήμ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος
Εἶναι φίλον τοιοῦτον; ἢ σύ μοι φράσεις.

Κα. Σὺ λέγε, δικῶν γὰρ ὁ δεόμ' ὅδε πραγμάτων.

Φι. Ἀ'νὴρ συβαρίτης ὄξ' ἔπεσεν ὄξ ἁρμάτος
Καί πως κατέαγε τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα,
Ἐ'τύγχανε γὰρ ὁ δρίβων ὢν ἱππικῆς,
Κἄπειτ' ἰδὼν ἐὼν εἶπεν ἀνὴρ αὐτῷ φίλος,
Ἔ'ρδοι τις ὦ ἔνδοσος εἰδέναι τέχνῃ
Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράφρεχ' εἰς τὰ πτάλα.

Βδ. Ὅ' μοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις φρόνοις.

Κα. Ἀ'λλ' οὖν σὺ μέμνησ' ἄλλος ἂν ἀπεκρίνατο.

Φι. Ἄ'κουε, μὴ φεῦγ' ἢν συβαρεὶ γνώμη ποτε,
Κατέαξ' ἐχῖνον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

Φι. Οὐχῖνος οὗτος ἔχων, τίν' ἐπεμαρτύρατο;
Εἰθ' ἡ συβαρῖτις εἶπεν, εἶναι τὴν ὥραν
Τοῦ μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, σὺ τάχει,
Ἐπίδεσμον ἐρίου, νοῦν ἂν ἔχοντ' πλείονα.
Κλ. Γ' βειζ' ἕως ἄν, τοῦ δίκην ἀρχὴν καλῇ.
Βδ. Οὔτοι μὰ τοῦ δίμηρ' ἔτ' οὐταυθοῖ μενεῖς,
Ἀλλ' ἀράμενος γ' οἴσω σε. Φι. τί ποιεῖς; Βδ. ὦ, τί ποιῶ,
Εἴσω φέρω σ' οὐτοῦθεν, εἰ δὲ μή, τάχα
Κλητῆρος ὠθιλείψασι τῆ καλαμύνης.
Φι. Αἴσωπον οἱ δελφοί ποτ'. Βδ. ὀλίγον μοι μέλει,
Φιάλην ἐπηπῶντο, κλέψαι τὸν θεὸν
Ὃ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ καινθαρός ποτε
Βδ. Οἴμ' ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι καινθαροῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Χο. Ζηλῶ γε τὸν δύτυχίας,
Τὸν πρέσβυν οἷ μετέσχ
Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς
Ἕτερα δὲ ναῦν ἀντιμαθών
Ἦ, μεταπείσει τὸν ἄνδρ'
Τὸ ῥυφερὸν καὶ μαλακόν,
Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι
Τὸ γὰρ ἁλὸς λῶν καὶ χαλεπόν,
Φύσεος λῶ ἔχει τις ἀεί,
Καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον,
Ξυνόντος γνώμας ἑτέρων
Μετεβάλοντο τὰς τρόπους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Πολλὰ δ' ἐπαίνω παρ' ἐμοί
Καὶ τοῖς πολὺ φρονοῦσι,

Τυχὼν ἀπεισι διὰ τὴν
φιλοπαρίαν καὶ σοφίαν,
Ραῖς ὁ φιλοκλέωνος, ὃ=
δενὶ γὰρ ὅτῳ ἀγανῶ,
Ξωεγκνόμιν, ὀδὲ φόποις
Ἐπεμαίμι, ὀδ' ὀξεχύθιν,
Τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων,
Οὐ κρείττων ἰῶ, βυλόμενος
Τὰς φύσαντας σεμνοτέροις
Καταηθομῆσαι πράγμασιν;

Οἰκ. Νὴ τὸν διόνυσον ἄπορόν γ' ἡμῖν πράγματα
Δαίμων τὶς εἰς κέκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν,
Ὃς γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
Ἠκουσέ τ' αὐλοῦ, πᾶι χαρὴς τῷ πράγματι
Ὀρχούμενος τ' νυκτὸς ὀδὲν παύσεται,
Τὰ' ρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς θέωις ἠγωνίζετο,
Καὶ τῆ ραγῳδῆς φησιν ἀποδείξειν κρόνους,
Τὸν νοῦν διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

Ϣ. Τίς ἐπαυλείοισι θύρας θάσει.

Οἰκ. Τυτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

Ϣ. Κλῆθρα χαλάσθω τάδε. Οἰκ. καὶ γὰρ δὴ
Σχήματος ἀρχή
Μᾶλλον δέγ' ἴσως μανίας ἀρχή.

Ϣ. Γλυκὺν λυγίσαντος ὑπαὶ ῥώμης,
Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται, καὶ
Σφόνδυλος ἀχεῖ. Οἰκ. πῦ' ἐλλέβορον.

Ϣ. Γτήσει φρωίχος ὥστις ἀλέκτωρ.

Οἰκ. Τάχα βαλλήσεις.

Ϣ. Σκέλος ὑρανιόν γ' ἐκλακτίζων,

προωκὸς χάσκει. Οἰκ. κατὰ σαυτὸν ὅρα,

Φι. Νῶν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις,
Σκέφεται χαλαρὰ κητυλισθών.

Βδ. Οὐκ δῦ μὰ δί' ὀδήτ' ἀλλὰ μανικὰ πράγματα,

Φι. φέρε νυν, ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ,
Εἴπις γραφῳδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
Ἐμοὶ διορχισάμενος ἐνθάδ' εἰσίτω,
φησὶν τίς; ἢ ὀδεῖς. Βδ. εἰς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.

Φι. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐσίν. Βδ. ὑὸς καρκίνου,
Ὁ μέσακτος. Φι. ἀλλ' ὅτος γε καταποθήσεται
Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κητυλίου,
Ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ ὀδὲν ἐς. Βδ. ἀλλ' ὦ ζυρέ,
Ἕτερος γραφῳδὸς καρκινίτης ἔρχεται,
Ἀδελφὸς αὐτῦ. Φι. νὴ δί' ὠφώνηκ' ἄρα.

Βδ. Μὰ τὸν δί' ὀδένα ἄλλο, πλὼ γε καρκίνυς,
Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν καρκίνυ.

Φι. Τυτὶ τί λῶ τὸ προσέρπον, ὀξὶς ἢ φάλαγξ.

Βδ. Ὁ πινοτίρης ὅτός ὅδι τῦ γενύς,
Ὁ σμικρότατος, ὃς τλὼ γραφῳδίαν ποιεῖ.

Φι. Ὦ καρκίν', ὦ μακάρι', ὡ δυπαιδείας
Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων,
Ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐλὸς ὦ ζυρέ,
Ἄλμλω κύκα τούτοισιν, ὧν ἐγὼ κρατῶ.

Χο. φέρε νυν, ἡμεῖς αὐλοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσομεν ἅπαντες,
Ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόοδον βεμβηκίζωσιν ἑαυτὸς,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Ἡμ. Ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα
Τέκνα τῦ θαλασσίυ,
Ῥιπᾶτε παρὰ φάμαθον,

Καὶ θῖν' ἅλὸς ἀφυγέτοιο,
Καρίδων ἀδελφοί,
Ταχὺ πόδ' εὐκύκλῳ σοβεῖτε
Καὶ τὸ φρυίχειον
Ἐκλακτισάτω τὶς ὅπως
Ἀϊδλογλες κἀνω σκέλος;
Ὠζωσιν οἱ θεαταί.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ ί.

Ημ. Σφόβει, παράβαινε κύκλῳ, καὶ μάσχισον σεαυτὸν
Ῥίπτε σκέλος ὠρανίον, βέμβικος ἐγγενέσθων,
Καὶ γὰρ ὁ ποντομέδων κἀξ πατὴρ πεφόρπει,
Ἡδὺς ὢν τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι φιόρχοις,
Ἀλλ' ὄξαγετ' εἴπι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
Ἡμᾶς ταχύ, τοῦτο γὰρ ἄδλεις πω πάρος δέδρακεν.
Ὀρχούμενός τις ἀπώλεσεν χορὸν ῥαψῳδῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

σφηκῶν τέλος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΩΝ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν ἀθλίως δύο τινές,
Οἳ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον τηρέα,
Ἐλθόντες ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν,
Εἰς ἣν ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλείονων,
Ῥᾳθυμίαν διδάσκει τὸ δίκαιον ὀρνίθων γένος,
Καὶ πῶς ἐκείνῃ καὶ τὸ μέσον τὸν ἀέρα,
Πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα,
Αὐτοὶ παραλήψονται, ἐκ δὲ τῶνδε τῶν φαρμάκων,
Πτερυγάστ' ἐποίουν, ἥξουσαν δ' οἱ θεοί,
Ἐπίθεσιν δὲ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

Εὐελπίς.
Θεράπων ἔποπος.
Ἔποψ.
Κήρυξ.
Ποιητής.
Γεωμέτρης.
Ὑποσμαπογράφος.
Ἶρις.
Ῥαψαλοίας.
Ῥινὸς συκοφάντης.
Ποσειδῶν.
Ἡρακλῆς.
Ἕτερος ἄγγελος.
Πειθέταιρος.
Ἕτερος θεράπων φοχίλος.
Χορὸς ὀρνίθων.
Ἱερεύς.
Χρησμολόγος.
Ἐπίσκοπος.
Ἄγγελος.
Ἕτερος κήρυξ.
Κινησίας διθυραμβοποιός.
Προμηθεύς.
Τρίβαλλος.
Οἰκέτης πειθέταιρος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Prologo
1– 262

ΡΘΗΝ κελεύεις ἢ τὸ δεύδρον φαίνεται. (λιν.

Πε. Διαῤῥαγείης, ἥδε δ' αὖ κρώζη πάλιν.

Εὔ. Τί ὦ πόνηρ', αὖθις κἀτω πλανύπολον

Πε. Ἀπολώμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν (μεν, πεφορουμένω.

Τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον,

Ὃς δὴ πεδ' ἐλθεῖν τάδε πλεῖν ἢ χίλια.

Εὔ. Τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον,

Ἀποστολῆσαι τῆς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

Πε. Ἀλλ' ἥδε ποῖ γῆς ἐσμεν οἱ δ' ἐγω γ' ἔπι.

Εὔ. Εὐθυδρομεῖ τὴν παρίδ' αὖ δεξιάν σύπτε.

Πε. Οὐδ' αὖ μὰ δίκην σὺ τοῦθ' ὁρᾷς δεξιτερίδης.

Εὔ. Οἴμοι. Πε. σὺ μὲν ὦ τὰν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

Εὔ. Ἡ δεινὰ νὴ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,

Ὁ πανωπόλης φιλοκράτης μελαγχολῶν,

Ὃς τὼδ' ἔφασκε νῶϊν φράσειν τὸν τηρέα,

Τὸν ἔποφ' ὅς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων,

Κἀπέδοτο τὸν μὲν, θαρρῶν ἐλείδου τουτονί

Κολοιὸν, ὀβολοῦ, τὸν δὲ ἡμιβόλου,

Τὼδ' ἂν ἀρ' ἥκω δῆτα δεῦρο, πάλιν διάνευσον,

Καὶ νυῦ τί κέχηνας ἔνθ' ὅποι κῆ τῶν πετρῶν,

Ἢ μᾶς ἔτ' ἄξεις, ἢ χαρεὶς σὺ ταῦθά τις

Ὁ δοῦλος. Πει. οὐδὲ μὰ δί' οὐταῦθά γ' ἀφαπὸς οὐδαμοῦ.
Εὔ. Οὐδ' ἡ ηρωάνη τ' ὀδδ' τι λέγει πέρι.
Πει. Οὐ, ταυτὰ κρώζει μὰ δία νωῖ τε καὶ τότε.
Εὔ. Τί δὴ λέγει περὶ τ' ὀδοῦ. Πει. τί δ' ἄλλο γ' ἢ,
Βρύκους' ἀπέδεθαι φησί μ' τῇ δακτύλους.
Εὔ. Οὐ δεινὸν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
Ἐς ηόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
Ἔπειτα μὴ ἐξευρεῖν δικάσθαι τὴν ὁδόν;
Ἡμεῖς γὰρ ὦ πόλυβε οἱ παρόντες εὐλόγῳ
Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκᾳ,
Ὁ μὲν γὰρ ὢν ἀκὸς εἰς βιάζεται,
Ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, ἀσυβωῶτος ἀδενός,
Ἀνεπόμεθ' ἐκ τ' πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
Αὐτὴν μὲν ἀ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
Τὸ μὴ ἀ μεγάλην εἶναι φύσει κεκλαίμενα,
Καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα,
Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέτριγεν, ἐν ἅμιλλ' ἢ δύο
Ἐπὶ τῶν κρατῶν ἕδραν, ἀθλιώτατοι δ' ἀεί
Ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον,
Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
Κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
Πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα
Ὅποι καθιδρυθέντε, διαγενοίμεθ' ἄν,
Ὁ δὲ σόλος νῷν ὄρνις παρὰ τὸν πτερέα
Τὸν ἔποπα παρ' ἐκεῖνα πυθέσθαι δεομένω,
Εἴπερ τοιαύτην οἶδε πόλιν ἢ πέπαται.
Πει. Οὗτος. Εὔ. τί ὄρνις. Πει. ἡ ηρώνη μοι πάλαι
Ἄνω τί φράζει. Εὔ. χὠ ηλοιὸς οὐτοσὶ

Ἄνω κέχηκεν ὡσπερεὶ δεινὸς τί μοι,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν οὗτος ὄρνεα
Εἰσόμεθα δ' αὐτίκ' αὖ ποιήσωμεν φόφον,
Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσον; τῷ σπέλει δεῦτε πλὼ πέραν.
Πει. Σὺ γὲ τῇ κεφαλῇ γ' ἵν' ἡ διπλάσιος φόφος.
Εὔ. Σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβὼν. Πει. πάνυ γ' εἰ δοκεῖ.
Εὔ. Παῖ, παῖ. Πει. τί λέγεις ὅστις ὢν ἔποπα παῖ καλεῖς;
Οὐκ αὐτὶ τοῦ παιδός γ' ἐχρῶ ἐποποὶ καλεῖν;
Εὔ. Ἐποποῖ, ποιήσεις τί με κύπειν αὖθις αὖ,
Ἐποποῖ. Θε. τίνος ἕνεκ', τίς ὁ βοῶν ὢν δεῦρ' ὁτιῶ.
Εὔ. Ἄπολλον, ἀποφόρησαι τοῦ χασμήματος.
Θε. Οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωί.
Εὔ. Οὕτω 'στι δεινὸν, οὐδὲ καλλίον λέγειν.
Θε. Ἀπολεῖσθον. Εὔ. ἀλλ' ὄκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. Θε. τί δαί.
Εὔ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε λιβυκὸν ὄρνεον.
Θε. Οὐδὲν λέγεις. Εὔ, καὶ μὲν ἔρα τὰ πρὸς ποδῶν.
Θε. Ὁ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις, ὄκ ἐρεῖς;
Πει. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός.
Εὔ. Ἀλλ' οὐ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν.
Θε. Ὄρνις ἔγωγε δῆλος. Εὔ. ἢ πόθεν τινός
Ἀλεκτρυόνος; Θε. ὄκ, ἀλλ' ὅπερ ὁ δεῦρ' ὁτιῶ
Ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ὔξατο
Ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διακονοῦντ' ἔχῃ.
Εὔ. Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Θε. Οὗτος γὰρ οἶμαι πρότερον ἄνθρωπος πότ' ὤν,
Τότε μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας φαληρικάς,
Τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ βύβλιον,
Ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορώνης καὶ χύτρας,
Τρέχω 'π' τορώνην. Εὔ. φοχίλος ὄρνις οὗτοσί

Οἱ δ' οὐ θέασον, ὦ φροχίλε; τὸν δεῦρο τίλω
Ἡμῖν καλέσον. Τρ. ἀλλ' ἁρπάσω νὴ τὸν Δία
Ἔνδλει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Εὔ. Οἴμως ἐπέγειρον ἄλλον. Τρ. οἶδα μὲν σαφῶς,
Ὅτι ἀχθέσεται, σφῶϊν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
Πει. Κακῶς σύ γ' ἀπόλοι ὥς μ' ἀπέκτεινας δέα,
Εὔ. Οἴμοι καταθλίμμων, χὠ πολιὸς μ' οἴχεται,
Ὑπὸ τῆς δέας. Πει. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
Δείσας ἀφῆκας τὸν πολιόν; Εὔ. εἰπέ μοι,
Σὺ δὲ τίλω πορώνλω δὴ ἀφῆκας καταπεσών;
Πει. Μὰ δί' ὀὐκ ἔγωγε. Εὔ. πῶς γάρ ὄϛιν. Πει. ἀπέπατο.
Εὔ. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας ὦ γαθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
Ἔπ. Ἄνοιγε τίλω ὕλλω ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Εὔ. Ὦ Ἡράκλεις, τὸ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον.
Τίς ἡ πέρωσις, τίς ὁ φόπος τῆς φιλοφίας.
Ἔπ. Τίνδυ εἰσί μ' οἱ ζητοιῶτες. Εὔ. οἱ δώδεκα θεοί,
Ἐξέασιν ἀθρίψαι σε. Ἔπ. μῶν με σκώπετον,
Ὁρῶντε τίλω πέρωσιν; ἰὼ γῆ ὦ ξένοι
Ἄνθρωπος. Εὔ. ἃ σὲ καταγελῶμεν. Ἔπ. ἀλλὰ τῆ
Εὔ. Τὸ ῥάμφος ἡμῖν σὲ γελοῖον φαίνετοι.
Ἔπ. Τοιαῦτα μέντοι σοφοκλέης λυμαίνετοι
Ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν τηρέα.
Εὔ. Τηρδὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον, ὄρνις, ἢ ταὼς.
Ἔπ. Ὄρνις ἔγωγε. Εὔ. κἄπόσοι πὸ τὰ περά.
Ἔπ. Ἐξερρύηκε. Ἔυ. πότερον, ὑπὸ νόσου τινός;
Ἔπ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὰ ῥνεα
Πτεροῤῥυεῖτε, καὶ θις ἕτερα φύομεν,
Ἀλλ' εἰπατόν μοι σφῶ, τίν' ἐσόν. Εὔ. νὴ, βροτῶ.
Ἔπ. Ποδαπὼ τὸ γένος. Εὔ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

Ε"π. Μῶν ἡλιαστά. Εὐ. μὴ ἀλλὰ θατέρᾳ θρόπᾳ,
Ἀφηλιαστά. Ε"π. ὠείρεται γὰρ τᾦτ' ἐκεῖ
Τὸ ὠέρμ'. Εὐ. ὀλίγον ζητῶν ἂν, ὃς ἀγρᾦ λάβοις.
Ε"π. Ῥᾴγους δὲ δητᾦ, δεομένω δᾦρ' ἦλθετον.
Εὐ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βᾳλομένω. Ε"π. τίνος πέρι.
Εὐ. Ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῦν ποτε,
Κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νῦν ποτε,
Κοὐκ ἀποδιδοὺς ἐχαρᾦ ὥσπερ νῦν ποτε,
Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γλῶ ἐπέτᾳ καὶ τὸ θάλαττον κύκλῳ,
Καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὄντ' ὄρνις φρονεῖς,
Ταῦτ' οὖν ἵκέταν νῶ, πρὸς σὲ δᾦρ' ἀφίγμεθα,
Εἴ τιν' ἔχ πόλιν φράσειας ἡμῖν δῦερον,
Ὥ"σπερ σισύραν ἐγκεκλιθῶμεν μαλθακήν.
Ε"π. Ε"πειτα μείζω τῶν πρεσβυτῶν, ζητεῖς πόλιν;
Εὐ. Μείζω μὲν ὄδὲν, πολυσφορωτέραν δὲ νῷν.
Ε"π. Ἀριστοκρατεῖσθαι θέλος εἰ ζητῶν. Εὐ. ἐγώ,
Ἦ"σα, καὶ τὸν σπένδοντα βδελύττομαι.
Ε"π. Ῥοΐαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν.
Εὐ. Ὅπᾳ τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε,
Ἐπὶ τὴν θύραν μᾳ πρῶτος ἐλθὼν τῶν φίλων,
Λέγοι μοι ταδί, πρὸς τὸν διὸς τοὐλυμπίᾳ,
Ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία,
Λᾳσάμενα πρῳ, μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους
Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς, εἰ δὲ μή,
Μή μοι ποτ' ἔλθῃς ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
Ε"π. Νὴ δία παλαιπώρωνγε πραγμάτων ἐρᾷς
Τί δαὶ σύ. Ῥε. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Ε"π. τίνων.
Ῥε. Ὅπᾳ ξιφιδίων μοι παλίντις μέμφεται,

Ὥσπερ ἀληθὴς παιδὸς ὡραίᾳ πατήρ,
Καλῶς γέ μοι, τὸν ὄρνιν ὃν σὺ βωνίδῃ
Εὑρὼν ἀπόντ' ἀπὸ γυμνασίᾳ λελαμένον,
Οὐκ ἔκυσας, ὐ προσεῖπας, ὐ προσηγά γου,
Οὐκ ὠρχιπέδησας, ὧν ἐμοὶ παρὴς φίλος.

Ἐπ. Ὦ δειλακείων σὺ, τῶν κακῶ οἷων ἐρᾷς,
Ἀπάρ, ἔσιγ' ὁποίαν λέγετον δυδλχίμων πόλιν,
Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Εὔ. οἴμοι, μηδαμῶς,
Ἢ μῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' αὖ κακύψετον,
Κλητῆρ' ἄγουσ' ἔσωθεν ἡ σαλαμινία,
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι.

Ἐπ. Τί δ' ἂν ἥδιον λέπρεον οἰκίζετον,
Ἐλθόντ. Εὔ. ὅτιν' νὴ τοὺς θεοὺς ὃς ἂν ἴδῃ
Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίας.

Ἐπ. Ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι δ' λοκρίδος ὀπωπόποι,
Ἵνα χρὴ κατοικεῖν. Εὔ. ἀλλ' ἔγωγ' ὀπωπόποι,
Οὐκ ἂν γενοίμην ἐκὶ παλαίτῳ χρυσίῳ,
Οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος,
Σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. Ἐπ. ὧν ἀχαρὶς ἐς τ' φριβλῶ,
Οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῶ ἄνδυ βαλαντίῳ.

Εὔ. Γοργίου γε ἀφεῖλον τὸν βίον μυριλίαν.

Ἐπ. Νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
Καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια.

Εὔ. Ὑμεῖς μὲν ἁρπάζητε νυμφίων βίον.

Πει. Φεῦ, φεῦ,
Ἡ μεγάλου ὀρῶ βάλβιν ἐν ὀρνίθων γένει,
Καὶ δεῦρο μὴν ἥκοιτ' ἂν εἰ πείθοιτό μοι.

Ἐπ. Τί τοι πειθώμεθ'. Πει. ὅτι πίθοισθε; πρῶτα μέν,
Μὴ πτερὰ πέτεσθε παντάχῃ κεχλωότες,

Ὡς τοῦτ' ἄπιθον τοὔργόν ἐστιν αὐτίκα,
Ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τἀπτερωμένους λαβεῖν,
Τίς ἔστιν ὄρνις, ὁ τελέας ἐρεῖ τάδί
Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
Ἀτέκμαρτος, ἀδὲν ἀδέποτ' αὐ ταυτῷ μενῶν.

Ε'π. Νὴ τὸν Διόνυσον δῆτα μωμᾶ ταυταγί
Τί ἂν ἦν ποιῶμεν. Pει. οἰκίσατε μίαν πόλιν.

Ε'π. Ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθον πόλιν.

Pει. Ἄριστον ὦ σκαιότατον εἰρήκως ἔπος,
Βλέψον κάτω. Ε'π. οὐ δὴ βλέπω. Pει. βλέπεν ὦ αὖθις.

Ε'π. Βλέπω. Pει. περίαγε τὸν φάκελον. Ε'π. νὴ Δία,
Ἀπολοῦσομαι τήν' εἰ διαξραφήσομαι.

Pει. Εἶδόν τί; Ε'π. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
Οὐκοῦν ὄπος σῶν δῆτ' ἐστὶν ὀρνίθων πόλος;

Ε'π. Πόλος. Pει. τίνα τρόπον, ὥσπερ εἴποι τις, τόπος
Ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος,
Ἢν δ' οἰκίσητε, τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
Ἐκ τοῦ πόλου τούτου, κεκλήσεται πόλις,
Ὥστ' ἀρέξει ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ πάρνόπων
Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ μηλίῳ.

Ε'π. Πῶς. Pει. σὺ μέσῳ δήπουθεν ἀέρ' ὄντι γῆς,
Εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, λῶ ἰόντα βαλλόμεθα
Ῥυθῶδε, βοιωτοὺς διόδους αὐτόμεθα,
Οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς
Ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν, οἱ θεοί,
Διὰ τῆς πόλεως ἀλλοφίας καὶ τοῦ χάους
Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν ἀ διαφρήσετε.

Ε'π, Ἰοὺ ἰού,

Μὰ γλῶ, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα
Μὴ 'γὼ νόμαν ἡμῶν ἥδιόν πω ἤκουσά πω
Ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σῶν τὴν πόλιν
Εἰ ξωλοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

Πε. Τίς ἂν δῆτ' ἂν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; Ε'π. σύ
Ἐγὼ γὰρ αὐτὰς βαρβάρους ὄντας πάλαι
Ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολλὼ χρόνον.

Πε. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτὰς ξυγκαλέσειας; Ε'π. ῥᾳδίως,
Δυεῖ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
Ε'πειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
Καλῶμεν αὐτὰς, οἱ δὲ νῶϊν τῷ φθέγματος
Ἐκπὶ ἐπακούσωσι, θύσονται δρόμῳ.

Πε. Ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μὴ ναῦ ἔσαθι
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
Ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

Ε'π. Ἄγε σιώνομέ μοι παύσαμ' ὕμνων,
Χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων
Οἷς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν,
Ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι,
Γοάνος ἐκθῇς καθαρὰ χωρεῖ,
Διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχώ,
Πρὸς διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων τοῖς σοῖς ἐλέγοις,
Ἀντιφάλλων, ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγγα θεῶν ἵστησι χορούς,
Διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
Σύμφωνος ὁμοῦ

Θεία μακάρων ὁλολυγή,
Αὐλεῖ τίς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Εὔ. Ὦ ζοῦ βασιλοῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου,
Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
Γερ. Οὗτος. Εὔ. τί ὄζιν. Γερ. ὄσιωπήσεις. Εὔ. τί δαί.
Γερ. Οὔπω μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ἰ.

Μουσικὴ Ἐπ. Ἐποποῖ, ποῖπο, ποποποῖ, ποποῖ, 222
Ἰὼ, ἰώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ.
Ἴτω τὶς ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων,
Ὅσατ' ὀλιγανθέων ὀρῶν γύας
Νέμεσθε, φῦλα μυρία κηθοφάγων,
Σπερμολόγοντε γένη ταχὺ πετόμενα,
Μαλθακῶν ἰσύπας γήρᾳ
Ὅσατε σὺν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
Ἀμφιτυπεύζεθ' ὧδε
Λεπτὸν ἡδομένα φωνᾷ.

Ἕτερα στροφὴ καὶ ᾠδὴ κώλων ιγ'.

Τιὸ τιό, τιὸ τιό, τιὸ τιό, τιὸ τιό,
Ὅσαθ' ὑμῶν κατὰ κῆπον ὠδὶ πε-
ρισυῦ, κλαδεσινομὸν ἔχει, τὰ, τέ κατ' ὄρεα,
Τά, τε κηπινοφάγα, τά, τε κηαμαροφάγα,
Ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν
Τριοτό, φριοτ, φροτοτό, τορείξ,
Ὅσαθ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας,
Τὰς ὀξυσόμους ἐμπίδας,
Κἄμπεθ', ὅσατ' ὑδροόσους τε,
Γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ-

ναζον

ναὸν ἐρόεντα μαραθῶνος,
Ὄρνιστε περοπόικιλος,
Ἀπαμὲς, ἀπαμὰς.
Ἕτερα τροφὴ καὶ φδὴ κώλων ἑ.
Ὧν ὠδὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φύλας μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶτε,
δβῦρ' ἴτε, πβυσόμενοι τὰ νεώτερα,
ῥαῖα γὰρ ἐνθάδε φύλ' ἀθροίζομεν
οἰωνῶν τ' ταναοδείρων
Ἥκει γάρ τις δεμνὰς πρέσβις
Καινὸς γνώμαν,
Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ΕΡΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ἑ.
Ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δβῦρο, δβῦρο, δβῦρο, δβῦρο,
Τορο τορο τορο τορο τορο τίγξ,
Κικκαβαῦ, κικκαβαῦ,
Τορο τορο τορο τολιλίγξ.
ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΡΗΝ.
Γε. Ὁρᾷς τὶν' ὄρνιν; Εὐ. Μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Καίτοι κέχηνα' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
Ἄλλως ἄρ' οὔ ποθ' ὡς ἔοικ' εἰς τὴν λόχμην
Ἐμβὰς, ἐπῶζε, χαραδρεὸν μιμούμενος.
Ἐπ. Τοροτίγξ, τοροτίγξ.
Γε. Ὦ γάθ' ἀλλ' οὗτοσὶ καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.
Εὐ. Νὴ δί' ὄρνις δῆτα, τίς ποτ' ἐστὶν, ὃ δῆπα τἀῶς;
Γε. Οὗτος αὐτὸς νῶϊν φράσει, τίς ὄσσιν ὄρνις ὄτοσί.
Ἐπ. Οὗτος, ὃ πὼν ἠθάδων τῶν δῶν, ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί,
Ἀλλὰ λιμναῖος. Γε. βαβαὶ, καλός γε νὴ φοινικοῦς.

Ε'π. Εἰκότως, καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
Ρε. Οὗτος, ὦ σέτοι. Ε'. τί βωστρεῖς. Ρ. ἕτερος ὄρνις ὅτοσί.
Ε'π. Νὴ δί' ἕτερος δῆτα τάχ' ὅτος ἑξεδρον χώραν ἔχων.
Ρε. Τίς ποθ' ὁ μυσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης.
Ε'π. Ὄνομα τούτῳ μῆδός ὅστι. Ρε. μῆδος ὦ 'ναξ ἡράκλεις
Εἶτα πῶς αὖθυ καμήλῳ μῆδος ὢν ἐπέπτατο.
Εὐ. Ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις ὅτοσί.
Ρε. Τί ὁ τέρας τουτί ποτ' ἐστὶν, ὦ σὺ μόνος ἄρ' ἦθ' ἕπου;
280 Ἀλλὰ χ' ὅτος ἕτερος. Ε'π. ὅτος ἔστι μὰ Φιλοκλέους
Ἐξ ἕποπος, ἐγὼ δ' οὗτου πάππος ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος, καλλίου, καξ ἱππονίκου καλλίας.
Ρε. Καλλίας ἆρ' ὅτος οὔρνις ἐστίν; ὡς περορρυεῖ.
Ε'π. Ἄττε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τ' συκοφαντῶν πίλλεται,
Αἴτε θήλεια προσεκτίλλουσιν αὐτῷ τὰ πτερά.
Ρε. Ὦ πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖτις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί
Τίς ὀνομάζεται ποθ' ὅτος. Ε'π. ὅτοσὶ καταφαγᾶς.
Ρε. Ἔστι γὰρ καταφαγᾶς τις ἄλλος ἢ κλεώνυμος.
Ῥῶς αὖ σῶ κλεώνυμός γ' ὤν, ὄκ ἀπέβαλε τὸν λόφον.
Εὐ. Ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἢ 'πὶ τῶν ὀρνέων,
Ἢ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον. Ε'π. ὥσπερ οἱ κάρυν ἔχ' ὄν.
Ἐπὶ λόφον οἰκοῦσιν ὦ 'γάθ' ἀσφαλείας ἕνεκα.
Ρε. Ὦ πόσειδον, ὄχ ὁρᾷς ὅσον σωείλεκται κακόν;
Ὀρνέων; Εὐ. ὦ 'ναξ ἄπολλον, τὸ νέφος, ἰοὺ ἰού,
Οὐδ' ἰδεῖν εἴτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τ' εἰσόδον.
Ρε. Οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νὴ δί' ἀπαγᾶς.
Εὐ. Οὑτοσὶ δῆ, πινέοφ, ἐκεινοσὶ δὲ γ' ἀλκυών.
Εὐ. Τίς γὰρ ἐσθ' οὗπαθεν αὐτῆς. Ρε. ὅστις ἐστί; κηρύλος.
300 Εὐ. Κηρύλος γὰρ ὄστιν ὄρνις. Ρε. ὦ γὰρ ὄστι σωργίλος,
Χ' αὐτηί γε πλαώξ. Εὐ. τὶ φῄς τὶς πλαῶ' ἀθλιώτατ' ἦγαγε

Κίττα, φυγών, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, πέρδιξ, ἀηδὼν,
Νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κιβλήπυγις,
Πορφυρὶς, κερχνὶς, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φλὼν, σρύοψ.

Πε. Ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων
Ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοφίχων
Οἷα πιπτίζουσι καὶ φέχουσι διακεκραγότες,
Ἆρ' ἀπειλοῦσιγε νῶϊν; οἴμοι κεχλώασι γέτοι,
Καὶ βλέπουσιν ἂς σὲ κἀμέ. Εὐ. τοῦτο μὴ κἀμοὶ δοκεῖ.

Χο. Πο πο πο πο πο πο πο πο ποί.
Ῥᾶ μ' ἆρ' ὃς ἐκάλεσε, 311
Τίνα τόπον ἀρ' ἀνέμετον.

Ε'π. Οὗτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀπόσταω φίλων.

Χο. τι τι τι τι τιμπρά,
Τίνα λόγον ἆρα ποτὲ
Πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων.

Ε'π. Κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον ἥδιω ὠφελήσομεν,
Ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ, δοῦρ' ἀφίκονθ' ὡς ἐμέ.

Χο. Ῥᾷ, πᾶ, πῶς φής.

Ε'π. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δοῦρο πρεσβύτα δύο
Ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

Χο. Ὦ μέγιστον ὀξαμαρτὼν, ὀξότου φάφλω ἐγώ,
Πῶς λέγεις. Ε'. μήπω φοβηθῇς τ' λόγον. Χ. τί μ' ἐργάσω.

Ε'π. Ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐρασὰ τῆσδε τ' σωτηρίας.

Χο. ἦ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; Ε'. ἦ δεδρακώς γ' ἥδομαι. 326

Χο. Κἀσὸν ἥδη πᾷ. Ε'π. παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ' ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ή. 332

Χο. Ε'α, ἔα, πεδεδόμεθ' αὐόσατ' ἐπάθομεν,
Ὃς γὰρ φίλος ἰὼ, ὁμόφοφάθ' ἡμῖν,
Ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
Παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων,
Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλεν τ' ἐμὲ παρὰ
Γένος αὐόσιον, ὅπερ ὄξυτ' ἐγείνετο γ' ἐπ' ἐμοὶ
Πολέμου γ' ἐράφη.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν, ἔστιν ὕστερος λόγος
Τῷ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῷδε δῆναι πρὸ δίκης
Διαφορηθῶμεν ὑφ' ἡμῶν. Πει. ὡς ἀπολούμεθ' ἄρα.
Εὔ. Αἴτιος μέντοι σὺ γῶϊν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος,
Ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες. Πει. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
Εὔ. Ἵνα μοι οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πει. τὸ μὲν λιπεῖς ἔχων
Κἀπάτα. Εὔ. πῶς. Πᾳ. κλαυσεῖ γὰρ ὧδ' ἄπαξ γε τὼ φθαλμὼ κηθπῆς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ θ'.

Χο. Ἰὼ ἰώ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον,
Ὁρμὰν φονίαν, πέρυσί τε πάνταγε.
Ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι,
Ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν' ἄμφω,
Καὶ δῆναι ῥύγχει φορβάν,
Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, ὅτε νέφος αἰθέριον
Οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐσὶν, ὅπι δέξεται,
Τώδ' ἀποφυγόντε με,
Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε πίλλειν καὶ δάκνειν,
Ῥᾳδίως ὁ ταξίαρχος, ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Εὔ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ποῖ φύγω δύσηνος. Πει. ὅστις δ' μενεῖς.
Εὔ. Ἵν' ὑπὸ τοῦτ' διαφορηθῶ; Πᾳ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκῇς.
Εὔ. Ἐκφυγεῖν, ἢν αὖθ' ὅπως ἂν. Πει. ἀλλ' ἐγώ τί σοι λέγω,
Ὅπι μέν τε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τ' ἴτυν χυτρῶν.

Εὐ. Τί ὦ χύτρα νὼ ὠφελήσει. Πει. πλοὺξ μ'. ὃ πρόσθεν νῶϊν
Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε, τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐλόν. Ε. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί.
Πει. Ὀξύβαφον σὺ τοῦτονὶ πρόσθε λαβὼν, ἢ βύβλιον. 360
Εὐ. Ὦ σοφώτατε δὴ γὰ κἀβύρβα αὖτε, καὶ στρατηγικῶς
Ὑπερανθυπίζεις σὺ γ' ἤδη νικίαν τοὺς μηχανᾶς.
Χο. Ἐλελελεῦ, χώρει, κάθου τὸ ῥύγχος, ὃ μέλλεν ἐχρῆν
Ἔλκε, πίλλε, παῖε, δεῖρε, κἄπτε πρώτιστα τὴν χύτραν.
Ἐπ. Εἶπέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
Ἀπολέσαι, παθόντ' οὐδέν, ἄνδρε καὶ διαφθεῖραι,
Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα.
Χο. Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἢ μεῖς, ἢ λύκων,
Ἢ τίνας τισὶ μεθ' ἄλλοις τῶνδ' ἂν ἐχθίστας ἔτι.
Ἐπ. Εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶ φίλοι, 370
Καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.
Χο. Ῥᾳδίως δ' ἄν, εἴγ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειαν ποτε
Ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάντοις τοῖς ἐμοῖς.
Ἐπ. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί
Ἡ γὰρ βουλὰ βέβαια σώζει πάντα, παρὰ μὲν οὖν φίλου,
Οὐ μάθοις ἂν οὐδέν, ὁ δ' ἐχθρὸς αὖ τὸς ὀξυμάχησεν,
Αὖ τίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν κἀφίλων,
Ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς,
Τὸ δ' μάθημα τοῦτο, σώζει πᾶσας, οἶκον, χρήματα.
Χο. Ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον ὡς ἡμῖν δοκεῖ, 380
Χρήσιμον, μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τ' ἐχθρῶν σοφόν.
Πει. Οἶδε τ' ὀργὴς χαλᾶν εἴωσιν, ἄν γ' ᾠδὴ σπένδος.
Ἐπ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ, νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Χο. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἀντιῶμεθα.
Πει. Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν

Ἡμῖν, ὥστε τιὼτε χύδραν
Τῷγε βυβλίῳ καθίει,
Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον,
Ῥεμπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
Τῶν ὅπλων σὺ τὸς, παρὰ τιὼ χύ- 390
δραν ἄκραν αὐτιὼ ὁρῶντας
Ἐγγὺς ὡς οὐ φθυκτέον νῶϊν
Εὔ. Ἐτεὸν, ἰὼ δ' ἄρ' ἀποθανώμεν,
Κατορυχθησόμεθα πᾶ γῆς.
Ῥε. Ὁ κεραμεικὸς δέξεται νώ
Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Φήσομεν πρὸς τὴ στρατηγάς
Μαχομεύω τοῖσι πολεμίοις,
Ἀποθανεῖν σὺ ὀρνεαῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ.

Χο. Ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν, 400
Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύφας
Ῥαρὰ τιὼ ὀργιὼ ὥσπερ ὁπλίτης,
Κἄνα πυθόμεθα τάσδε τίνες ποτε,
Καὶ πόθεν ἔμολον
Ἐπὶ τίνατ' ἐπίνοιαν,
Ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
Ἔπ. Καλεῖς δὲ, τᾶ, κλύειν θέλων.
Χο. Τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
Ἔπ. Ξείνω σοφῆς ἀφ' ἑλκάδος.
Χο. Τύχη δὲ ποία ἡμίζει, 410
Ῥότ' ἀῦλῶ, πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.
Ἔπ. Ἔρως βίᾳ, διαίτης τε,
Καὶ σοῦ ξυναικεῖν τέ σοι,

Καὶ ξωπεῖναι τὸ πᾶν. Χο. τί φής,
λέγασι δὴ τίνας λόγους.
Ε'π. Α'πισα καὶ πέρα κλύειν.
Χο. Ο'ρᾷς τί κέρδος σὺθάδ' ἄξιον μονῆς
Ο'τῳ πέπεισθέ μοι ξωῶν,
Κρατεῖν αὖ ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
Ε'π. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, ὅστε
τε λευκὸν, ὅστε πισὸν, ὡς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, κοὐ
Τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
Τὸ δλῦρο πρόσβιβᾶ λέγων.
Χο. Πότερα μαινόμενος;
Ε'π. Α'φατον ὡς φρόνιμος.
Χο. Ε'νι σοφόν τι φρενί;
Ε'π. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, ῥίμμα, παιπάλημ' ὅλον.
Χο. Λέγειν κέλευέ μοι λέγεις.
Κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγειν,
Λόγων ἀνέπερωμαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Ε'π. Α'γε δὴ σὺ καὶ σὺ τὼ πανοπλίαν πάλιν
Ταύτ' λαβόντε, πρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ,
Εἰς τ' ἱπνὸν εἴσω, πλησίον τᾷ 'πιστάτᾳ,
Σὺ δὲ τοὺς δ' ἐφ' οἷς πᾶ τοῖς λόγοις ξωέλεξ' ἐγώ,
Φράσον δίδαξον. Πει. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Η'ν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοί,
Η'νπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
Ο' μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμέ,

Μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν. Χο. ὅτι πᾶ
Τὸν, ὦδαμῶς. Ρε. ὦ κἀλλὰ τὼ φθαλμὼ λέγω.
Χο. Διατίθεμ' ἔγωγε. Ρε. κατόμοσον νυῶ ταυτί μοι.
Χο. Ὄμνυμ' ἀλλὰ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς,
Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Ρε. ἔστω ταυτί.
Χο. Εἰ δ' ὑπαραβαίνω, σὺ νικᾷ μόνον.
Ρε. Ἀκούετε λεῳ, τῆς ὁπλίτας νυῶ μενί
Ἀνελομένους θ' ὅπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε
Σκῆπτ' ἐν δ' ὅπως ἂν πορφύρωμεν σὺν τοῖς πινακίοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

Χο. Δολερὸν μὲν ἀεὶ κἀπάντα σὴ τρόπον
Ρέφυκεν ἄνθρωπος, σὺ δ' ὅμως λέγε μοι,
Τάχα γὰρ τύχοις ἄν,
Χρησὸν, ὄξει πὼν ὅτι μοι παροράᾳς, ἢ
Δωάκμήν τινα μείζω,
Παραλειπομένῳ ὑπ' ἐμῆς φρενός
Ἀξιωέτου, σὺ δὲ τᾶθ' ὁρᾷς, λέγ' εἰς κοινόν,
Ὅ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
Ἀγαθὸν πορίσας, τᾶτο κοινὸν ἔσται
Ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ ἂν ἥκῃς τὴν πράγματι γνώμην ἀπόδειξον
Λέγε θαρρήσας, ὡς τὰς σπονδὰς ὑμῖν πρότερον δώσω μέν,
Ρε. Καὶ μὴν ὀργῶν γ' ἦν δίκαια κἠπεφύρατο λόγος εἰς μοι
Ὅν διαμάττειν ὑκωλύει φέρε παῖ σέφανον, καὶ τάχεῖαθε.
κἠχρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύτις. Χ. δειπνήσαν μέλλομεν ἢ τί
Ρ. Μὰ δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα κἠλαθεν ἔπος τι
Ὅπερ τούτων θραύσει ψυχὴν, ὅτως ἐμῶν ὑπεραλγῶ,
Οἵπερ ὄντες πρότερον βασιλῆς. Χο. ἡμεῖς βασιλῆς, τίνος.
Ρε. ὑμεῖς.
Κνήτων ὁπόσ' ἐστὶν, ἐμοῦ πρῶτον τοσοῦτο. καὶ τοῦτο αὐτοῦ

Ἀρχαιότεροι, πρότεροί τε κρόνου, κἠ τιτανῶν ἐγενέσθε,
Καὶ γῆς. Χο. κἠ γῆς; Πει. νὴ τὸν ἀπόλλω. Χο. τοῦτ' ἐμὲ δῆτ' οὐκ
ἐπεπύσμην.
Π. Ἀμαθὴς τ' ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, ἀλλ' ἄϊσωπον πεπάτηκας
Ὃς ἔφασκε λέγων κηρυλὸς πάντ' πρώτιστα ὄρνιθας γενέσθαι
Πρότερ' τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' ἀΐδηλον ἀποθνήσκειν,
Πρὶν δ' ἄνθρωπον εἶναι, τὸ δέ, πρόσφατον πέμμα λαβόντα,
Ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' ἀΐδηλον κατορύξαι.
Χο. Ὁ πατὴρ ἀρ' ἀπέθανε κηρυλλός, νιὼ κεῖται τεθνεὼς κεφαλήσιν.
Ε'π. ἄκων δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
Ὡς πρεσβυτάτων ἀΐδηλων ὄντων, ὀρθῶς ἔθ' ἡ βασιλεία,
Οὐ. νὴ τὸν ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τοὐποίπου
Ε'π. ἄκοσμόν γε ταχέως ὀζοῦς τὸ σκῆπτρον ὦ κηρυκλάπτης
Πει. Ὡς δ' ἄχι θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τὸ παλαιόν
Ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον πολλ' ἔστι τεκμήρια τούτων,
Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἀπολείξω τὸν ἀλεκτρυόν' ὡς ἐτυράννει,
Ἦρχέ τε περσῶν πρῶτον πάντων, δορείᾳ καὶ μεγαθύμῳ,
Ὥστε καλεῖται πᾶσιν ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Ε'. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχ' κἠ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβαίνει
Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.
Πει. ἄτοπα δ' ἰάχυσέτε, κἠ μέγας ἦν τότ' κἠ πολύς, ὡς ἔπι κἠ νῦν
Γὰπὸ τῆς ῥώμης τοτ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθιον ἄσῃ
Ἀναπηδήσωσι πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς κεραμῆς, σκυτοδέψαι
Σκυτ', βυρσανεῖς ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευταὶ σιδηρουργοί
Οἱ ξύλα, βαλλίζοντες ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Εὐ. ἐμὲ τοίνυν ἐρώτα
Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁμόχθερος, φρυγίων ἐξ ἰῶν διὰ τοῦτον,
Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίῳ κλιθεὶς, ὑπέπινον εὐ ἄσει
Κἄρτι καθεύδοντ', κἠ πρὶν δειπνεῖν τὴν ἄλλας, ἔτος ἄρχησεν
Κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν ἀλιμένα ξ, κἄπι πρωκύπτω

Ε. Ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίειροπάλῳ με τὸν ὦτον,
Κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν ὀδ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου.
Ρε. Ἵκτινος ἦν τῶν ἐλλιῶν ἦρχε τότε, καὶ βασίλευεν.
Ε. Τ' ἐλλιῶν; Ρε. νὴ καὶ τέλειξεν γ' ὅτος πρῶτος βασιλεύων,
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. Εὖ. νὴ τὸ διόνυσον ἐγώ γ' οὐκ
Ἐκυλινδόμην ἵκτινον ἰδών, καθ' ὑπιος ὢν χἀλαζόνων,
Ὀβολὸν ἁπτεβρόχθισα, κἄπτα κεὖτ' θύλακον οἴνου δ' ἀφεῖλον.
Ρε. Αἰγύπτιος δ' αὖ νὴ φοινίκης πάσης, ἡκκυξ βασιλεὺς ἦν,
Χ' ὡπόθ' ὁ ἡκκυξ εἶπεν ἡκκυ, τόθ' οἱ φοίνικες ἅπαντες,
Τὰς πυρὰς αὖ καὶ τὰς κριθὰς εὖ τοῖς πελίοις ἐθέριζον.
Ε. Τὰτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, ἡκκυ ψωλοὶ πεδίοντες.
Ρε. Ἦρχον δ' ὅτω σφόδρα τ' ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις νῦν βασιλεύοι,
Ἐν ταῖς πόλεσι τ' ἐλλιῶν, ἀγαμέμνων ἢ μενέλαος.
Ἐπὶ τ' σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅπι δωροδοκοίη.
Εὖ. Τοῦτ' τοίνυν' ὃν ἤδειν γὼ, νὴ δῆτα μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
Ὁπότ' ὀξέλθοι πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι γραφῆσιν,
Οὐδ' ἀνέσκεν ὁ λυσιμάτη τηρῶν ὅπι δωροδοκοίη.
Ρ. Οὐδὲ δεινότατον ὄντ' ἁπάντων, ὃς ζῇς γὰρ ὀνῶ βασιλεύων,
Αἰετὸν ἔσκε ὄρνιν ἔχων ἀνὰ τ' κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν,
Ἦ δ' αὖ θυμάτηρ, πλαυχ', ὃς δ' ἀπόλλ' ὥσπερ θεράπων ἱέρακα
Εἶ. Νὴ τὸν δῆμητρ' οὖν ταῦτα λέγεις, τίνος ἕνεκ' ἐμὰ ταῦτ' ἄρ' ἔῃ;
Ρ. Ἐν ὅταν θύων τις, ἔπειτ' ἀὐλοῖς ἀστ' χεῖρὸς νόμος ἐστί, (χασμ.
Τὰ σπλάγχνα δοῦναι, τὸν δὲ δοὺς αὐλοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν,
Ὡμνυέτ' ὄφελες τότ' ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντας,
Λάμπ' δ' ὄμνυσιν ἔτι νὴ νεὼ τ' χλω', ὅταν ὀξαπατᾷ τις τί
Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίστ' ἐνόμιζον
Μῶν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους, μανάς,
Ὡς περ δ' ἴδιον τὸ μαινομένους,

Βάλλοσ' ὑμᾶς, κἂν τοῖς ἱεροῖς
Ῥᾷς τις ἐφ' ὑμῶν ὀρνιθοθυτῆς,
Ἴσησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς,
Εἶτα λαβόντοιν πωλοῦσ' ἀθρόας,
Οἷ' ὠνοῦνται βλιμάζοντοιν,
Κοὐδὲν εἴπ' ταῦτα δοκεῖ δρᾶν.
Ὀπηνάμενοι παρεθέντ' ὑμᾶς
Ἀλλ' ὠθιοῦσιν τυρόν, ἔλαιον,
Σίλφιον, ὄξος καὶ ῥίφαντες,
Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
Κἄπειτα κατεπέδησαν θερμόν
Τοῦτο καθ' ὑμῶν,
Αὐτῶν, ὥσπερ κνεφαίων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

Πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους,
Ἤνεγκας ἀνθρωπ', ὡς
Ἐδάκρυσάγ' ἐμῶν
Πατέρων κἀκλω, οἳ
Τάσδε τὰς πύλας προγόνων παραδόντων,
Ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν,
Σὺ δέ μοι κακοδαίμονα καὶ
Σωτυχίαν ἀγαθὼ ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ,
Ἀναθεὶς γὰρ ἐγώσοι
Τὰ νεότιμα κἀμαυτὸν οἰκήσω δή, (μῶν,
Ἀλλὰ τί χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρὼν, ὡς ζῶ δι' ἄξιον ἡμῶν
Εἰμὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
Πει. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν ὑμῖν,
Κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τοῦτο τὸ μεταξύ.

Περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπαῖς, ὥσπερ Βαβυλῶνα.
Επ. Ὦ κεβεκόνα, μὴ πορφυρέων, ὡς σμερδαλέων τὸ πόλισμα
Πει. Κἄπειτ' ἂν τὴν ἐπανάστασιν τὴν ἀρχὴν δι' ἀπαιτεῖν
Κἂν μὲν μὴ φῇ μὴ δι' ἐθελήσῃ, μὴ δι' ὀργὴν γνωσιμαχήσῃ,
Ἱερὸν πόλεμον προὐδίκων αὐτῷ, μὴ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν,
Διὰ τὰς χώρας τὰς ὑμετέρας ἐξηνδραποδισμένας,
Ὥσπερ πρότερον μοιχεύοντες τὰς ἀλκμαιωνίδας κατέβαινον,
Καὶ τὰς ἀλόπας, μὴ τὰς σεμέλας, ἵνα δι' ἐπίωσι βάλλειν
Σφραγῖδ' ἀλλοῖς ὠδὶ τὴν φωλὴν ἵνα μὴ βινῶσ' ἐπὶ κείνας
Τοῖσδ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
Ὡς ὀρνίθων βασιλεύοντων, θύειν ὄρνισι τοὐντεῦθεν:
Κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις, προσνέμοντ' ἢ πρεπόντως
Τοῖσι θεοῖσι τὰ ὀρνίθων, ὃ κἀρμόζῃ καθ' ἕκαστον,
Ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ πυρὸς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν,
Ἢν δὲ Ποσειδῶνι τις ὢν θύῃ, νύττῃ, πυρὸς καταγίζειν,
Ἢν δ' Ἡρακλεῖ τις βοῶν, λαρῶν ἀσοὺς θύειν μελιτώτας,
Κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κιὸν, βασιλεὺς ἔσ' ὄρχιλος ὄρνις,
ὯΙ πρωτέρῳ δεῖ τὼ Διὸς αὐτοῦ, σέρφον ἐν ὄρχιν σφαγιάζειν.
Εὐ. Ἤδη σέρφῳ σφαγιάζομαι, βροντάτω νεὼ ὁ μέγας Ζεύς.
Επ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομίσουσι θεοὺς ἄνθρωποι, ἡνίκ' ἡλίους
Οἱ πετόμεθα, πέρυγας τ' ἔχομ. Ρ. λιπεῖς, μὴ νὴ Δί' ὀργᾷς ἑρμῆς
Πέτα), θεοσῶν, πέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοιγε θεοὶ πάνυ πολλοὶ
Αὐτίκα νίκη πέτα) πέρυγοιν χρυσαῖν, μὴ νὴ Δί' ἔρωγε,
Ἴσμεν ὃ χ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλῳ εἶναι φρήνῃ πελείῃ.
Επ. ὀζοὺς δ' ὑμῖν ὁ βροντήσας, πέμψει πέρυσι κεραυνούς;
Πει. Ἢν δ' ἄρ' ὑμᾶς μὴ ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τομιδέν,
Τούτους ὃ θεὸς τῷ σὺν ὀλύμπῳ, τότε χρὴ σχοινοῦν νέφος αἴρειν
Καὶ σπερμολόγων, ἐκ τ' ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι
Κἄπειτ' ἀλλοῖς ἡ δημήτηρ πυρὸς πεινῶσι μερεῖπω.

Επ. ἀλλ' οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί' ἀλλ' ὅ τι προφάσεις αὐτῷ παρέχωσι.
Πει. Οἱ δ' οὐ κεράσουσ' τὸ ζυγαρείων οἶσι τὸ γλῶ κατορύσσει,
Καὶ τὸ προβάτων τὸ ὀφθαλμὸς ἐκκοψάντων οὐδὲ πείρᾳ,
εἶθ' ὅγ' ἀπόλλων ἰατρὸς ὤν, ἰάσθω, μαθοφορεῖ δὲ. (μαι.
βδ'. Μὴ πρίν γ' αὖ ἐγὼ τὼ βοϊδαρείω τὼ μὼ πρώτις ἀποδῶ=
Π. ἵνα δ' ἡγῶντοί σε δεῖ, σὲ βίον, σὲ ὃ γῆν, σὲ κρόνον, σε ποσφδῶ
Ἀλλὰ θἀλλοῖσι πάντα παρέσται. Χο. λέγε δή μοι τὸ ἀγαθῶν σύ
Πει. Ῥώτα μ' αὖτὸ τὰς οἰνάνθας οἱ πέρνοπες ὃ κατέδονται,
Ἀλλὰ λευκῶν λόχος ἀφ' αὑτῆς, ἡ κερχνίδων, ἀθηρίφει,
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ φλοῦς ἀεὶ τὰς συκᾶς ὃ κατέδονται,
Ἀλλ' αὖ χλέξφ πάντας καθαρῶς ἀπολὼς ἀγέλη μία μιχλῶν.
ε'. Πλουτεῖν ὃ πόθεν δώσομεν ἀπολοῖς, ἡ δ' τοῦτο σφόδρ' ἐρῶσιν,
ϛ'. Τὰ μεταλλ' ἀπολοῖς μαντευομένοις, ὅτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
Τἀστ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας, πρὸς τὸ μάντιν κατερῶσιν
Ὡς ὃκ ἀσωλεῖ) τὸ ναυκλήρῳ δόλεις. Χ. πῶς ὃκ ἀσωλεῖται;
Πει. Προερεῖ τις ἀεὶ τὸ ὀρνίθων μαντευομένῳ, τὸ τοῦ πλοῦ,
Νωὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται, νωὶ πλεῖ κέρδος ἐπέσται.
βδ'. Γαῦλον κτῶμαι ἡ ναυκληρῶ, κὠκ αὖ μείναι με παρ' ὑμῖν.
Πει. Τὰς θησαυρὰς τ' ἀπολοῖς δείξασ' ὃς οἱ πρότεροι κατέθεντο
Τῶν ἀργυρίων, ὅτοι γὰρ οἴδασι, λέγασι δ' ἔτοι πάδε πάντοθ'
Οὐδεὶς εἶδε τὸ θησαυρὸν τὸ ἐμὸν, πλὼ εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
Εὐ. Ῥωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύλιον, ἡ τὰς ὑδρείας ἀνορύττω
Επ. Ῥῶς δ' ὑγίειαν δώσασ' αὐτοῖς ὅσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν.
Πει. Ἢν δῦ πράττω σ' ὀχ' ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστὶ, σάφ' ἴσθι,
Ὡς ἀνθρωπόσγε κακῶς πράττων, ἀτυχῶς ὀδεῖς ὑμαίνει.
Χ. Ῥῶς δ' εἰς γῆρας πότ' ἀφίξονται, ἡ γὰρ τοτ' ἐς σὲ ὀλύμπῳ,
ἢ παιδάρεόντ' ἀποθνήσκειν δεῖ. Π. μὰ Δί' ἀλλὰ φιακηδὸν ἀπολοῖς
Επὶ προαθήσασ' ὄρνιθ' ἑπτά. Χ. παρὰ τί; Ε. παρὰ τί, παρ' ἑαυ
ὃκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς ἀνδρὸς ζώει λακέρυζα κορώνη; (τί,

Εὐ. Αἰβοῖ, ὡς πολλῶ κρείττους ἔτοι τ' διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

Πει. Οὐ γὰρ πολλῶ πρῶτον μέ, ὅπ-
χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ,
Λιθίνους αὐτοῖς. ὅδε θυρῶσαι
Χρυσαῖσι θύραις ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
Καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν,
Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τ' ὀρνίθων,
Δενδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται,
Κοὐδ' ἂς δελφὰς δ' ἂς ἄμμω-
ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν, ἀλλ' εὖ
Ταῖσι ἡμέραις καὶ τοῖς ἡτίνοις,
Στάντες ἔχοντες κριθὰς, πυρούς,
Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς, ἀνατείνοντες,
Τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν δι δόναι τὶ μέρος.,
Καῖ ταῦθ' ἡμῖν παρὰ χρῆμ' ἔσται,
Ῥυρὰς ὀλίγας προβαλὼν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Χο. Ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβύτ' ὀξ ἐχθίστ' μεταπίπτων,
ὅκ ἔστιν ὅπως αὖ ἐγὼ ποθ' ἑκὼν τ' σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμλω,
Ἐ παυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
Ἐ πηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
Ἢ ν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
Ὀ μόφρονας λόγους δικαίους
Ἀ δόλους, ὁσίους,
Ἐ πὶ θεὸς ἴοις, ἐμοί
Φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολλὼ χρόνον,
Θεὸς ἔπισκῆπτρα, τὰ μὰ φίλτεν,
Ἀ λλ' ὅσα μὲ δεῖ ῥώμη πράττειν, ἢ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς
Ὅ σα δὲ γνώμη δεῖ βουλεύειν, ὡδὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

Scena di transizione

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΡΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Ε"π. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔπι
Ὥρα 'στιν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν, πρῶτον δέτε
Ἐσέλθετ' ἐς νεοττίαν γε τὴν ἐμήν,
Καὶ τὰ 'μὰ κάρφη, κἀὰ τὰ παρόντα φρύγανα,
Καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον, ἀλλ' ἀρδίως.
Ρε. Ἐμοὶ μέν ὄνομα πειθέταιρος. Ε"π. τῷ δέ, τί.
Ρε. Εὐελπίδης θεμῖθεν. Χο. ἀλλὰ χαίρετον. 645
Ρε. Ἄμφω δεχόμεθα. Ε"π. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
Ρε. Ἴωμεν ἅμα γὰρ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. Ε"π. ἴθι.
Ρε. Ἀτὰρ τὸ δεῖν ἐπανακράσασθαι πάλιν. Ε"π. φέρ' ἴδω.
Ρε. Φράσον γε νῷν, ὅπως ἐγώτε χοὗτοσί,
Σωθησόμεθ' ὑμῖν πετομένοις δ' πετομένω.
Ε"π. Καλῶς. Ρε. ὄρνιν, ὡς σὺ αἰσθάνου λόγοις
Ἔστιν, λεγόμενον δήπου, τὴν ἀηδόνα ἃς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ. Lemma
Ε"π. Μηδὲν φοβηθῇς, ἔστι γάρ τι ῥίζιον
Ὃ ἀναφαγόντ', ἔσεσθον ἐπτερωμένω. 655
Ρε. Οὕτω μὲν εἰσίωμεν, ἄγε δὴ ξανθίαν
καὶ μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ σκεύη τα.
Χ. ὅστις σὲ κἀλῶ, σὲ λέγω. Ε". τί κἀλεῖς. Χ. τουτουσὶ ἄγω μέν
Ἀηδόνιον, τὴν δ' ἠδὺ μελῇ ξύμφωνον ἀηδόνα μούσης, (σαυτῆς
κἀπάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
Ρε. Ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ,
Ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βυτόμου τὸν ὄρνιθον,
Ἐκβίβασον αὐτὴν πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
κἀνὼ θεασώμεθα τὴν ἀηδόνα.
Ε"π. Ἀλλ' ἡ δοκεῖ σφῶϊν, ταῦτα χρὴ δρᾶν, ἢ πρόκνη 665

Ε᾽κβαινε, καὶ σαυτὼ ἀθρόαν τοῖς ξυσὶν.

Ρει. Ω᾽ζῦ πολυτίμηθ᾽ ὡς καλὸν τὸ ρνίθιον,
Ως δ᾽ ἁπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν. Εὖ γ᾽ οἶδ᾽ ὅτι,
Ε᾽γὼ διαμπείζοιμ᾽ ἂν αὐτὼ ἡδέως;
Ο᾽σον δ᾽ ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος.

Ρει. Ε᾽γὼ μὲν αὐτὼ καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.

Εὖ. Ἀλλ᾽ ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκων ἔχει.

Ρει. Ἀλλ᾽ ὥσπερ ὠὸν νὴ Δί᾽ ἀποδέφαντα χρή,
Ἀπὸ τ᾽ κεφαλῆς τὸ λέμμα, καθ᾽ ὅτω φιλεῖν.

Ε᾽π. Ἰωμεν. Ρει. ἡγοῦ δὴ σὺ νῶϊν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ θ᾽.

676 Χο. Ω᾽ φίλη, ὦ ξυθὴ, ὦ
φίλτατον ὀρνέων,
Ραΐων ξυῶμε τῶν ἐμῶν,
Υ᾽μνων ξυῶροφ᾽ ἁδοῖ,
Η᾽λθον ἦλθον, ὤφθης
Η᾽δὺ φθόγγον ἐμοὶ φέρων
Σ᾽ἀλλ᾽ ὦ καλλιβόαν κρέκων
Σ᾽αὐλὸν, φθέγμασιν ἡμνοῖς,
Ἀρχὰ τῶν ἀναπαίστων.

Παράβασις στίχων λή. καὶ κώλων ιδ᾽. 684

684 Χ. ἄγε δὴ φύσιν αἰθέρες ἀμαυρόβιοι, φύλ᾽ γενεᾶ πρόσθμοισι
125 para ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλᾶ, σκιοειδέα φῦλ᾽ ἀμενηνά,
Ἀπτῶτες, ἐφημέριοι, παλαιοὶ βροτοὶ, ἀνέρες ἀκελόνειροι,
Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰεὶ ἐοῦσι,
Τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖσιν ἄφθιτα μηδομένοισιν
Ἵν᾽ ἀκούσαντες πάντα παρ᾽ ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τ᾽ μετεώρων,
Φύσιν οἰωνῶν, γένεσίντε θεῶν, ποταμῶντ᾽ ἐρέβους τε χάους τε
Εἰδότες ὀρθῶς, προθλίψω παρ᾽ ἐμοῦ κλάειν᾽ εἴπτε τοι ποθ᾽,

χάος

Χάος ἦν ἠ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, ἠ τάρταρος εὐρύ·
Γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν, ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις,
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἠ μελανόπτερος, ὠόν,
Ἐξ οὗ περιτελλομένοις ὥρῃσιν, ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινός,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, ἠκὼς ἀνέμοισι θοῖσιν.
Οὗτος ὁ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ τάρταρον εὐρύ
Ἐνεοττεύσε γένος ἡμέτερον, ἠ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς, (τὰ
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συνέμιξεν ἅπαν
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρῳ ἑτέροις, γίνετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
Καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον, ὧδε μέσῳ
Πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων, ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν ἔρωτος,
Πολλοῖς δῆλον, ἐπεὶ μεθα γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σαώσομεν.
Πολλοὶ δὴ καλοὺς ἀπομωμήτους παῖδ', ἐς τέρμασιν ὥρῃ
Διὰ τοῦ ἰόντος τοῦ ἡμετέρου, διεμείσας αὖ δρόσῳ ἐράσαι,
Οἷ μ', ὄρτυγα δῆς, οὐ πορφυρέων οὐ χλωῦ, οὐ σιτοφάγον ὄρνιν,
Πάντα δ' ὅσα θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα,
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας,
Σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κραίζῃσ' ἐς τὸ λιβύλιν μεταχωρῇ
Καὶ πιδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζειν κρεμάσαντι καθ' ὑδρίην
Εἶτα δ' ὀρέσσῃ χλαίναν ὑφαίνειν ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀπόδυνῃ,
Ἵκτινος οὐ μὴν ταῦτα φανεὶς ἑτέρην ὥρην ἀποφαίνει,
Ἡνίκα πεῖραν ὥρα πολεμάτων πόνων ἠμὲν, εἶτα χελιδών,
Ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἢ δῆν, μὴ λῃ δύειόν τι πρίασθαι,
Ἐσμὲν δ' ὑμῖν ἄμμων, δελφοὶ, δωδώνη, φοῖβος ἀπόλλων
Ἐλθόντες τ' πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, ὅτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε
Πρόστ' ἐμπορείαν ἠ πρὸς βιότου κτῆσιν, ἠ πρὸς γάμον ἀνδρός
Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας διακείνει,
Φήμην ὑμῖν ὄρνις ἐσὶ, πάρμονθ' ὄρνιθα καλεῖτε,
Ξύμβολον, ὄρνιν, φωνὴν, ὄρνιν, τεράποντ' ὄρνιν, ὄνον, ὄρνιν.

Ἀρ' ὄφνερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμεν μαντεῖος ἀπόλλων
Ἤν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεὸς, πυθιος
Ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι, μούσαις,
Αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
Μεφίῳ πνίγει, κοὐκ ἀποδράντες
Καθεδούμεθ' αὖ ὦ σεμνώμενοι,
Ραρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶζοὶ,
Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς παισὶ, παίδων παισίν,
Γλαθυγλειαν δυσαιμονίαν,
Βίον εἰρωίω, νεότητα γέλω.
Τὰ χορὸς, θαλίας, γάλατ' ὀρνίθων,
Ὥστε παρέσται πᾶσιν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
Οὕτω πλουτήσετε πάντες. 226

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ιϛ'.

Μῶσα λοχμαία,
Τιο πο πο πο τίγξ,
Ροικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
Νάπαισι θρυφαῖσιτ' ἐν ὀρείαις
Τιο πο πο πο τίγξ,
Δι' ἐμῆς γένος ἔχθης μελέων,
Ἱζόμενος μελίας ὑπὸ φυλλοκόμων
Τιὸ πὸ πὸ πό,
Ραίνομαις ἱεροὺς κἀναφαίνω
Σεμνάτε μυρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ
Το το το το το το το το το τίγξ.
Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
Φρούχος ἀμβροσίων

Μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεί,
Φέρων γλυκεῖαν φόλιν.
Τιο πο πο πίγξ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

Χο. Εἰ μετ' ὀρνίθων τὶς ὑμῶν ὦ θεκταὶ βούλεται
Διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τοὐλοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἴτω,
Ὅσα γὰρ ὄζιν σύθαδ' αἰχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
Ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖσι ὄρνισι καλά
Εἰ γὰρ σύθαδ' ἐστὶν αἰχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ὄζιν, ἤν τις τῷ παρῇ,
Προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας αἶρε πλήκτρον ἁ μάχη,
Εἰ δὲ τυγχάνει τὶς ὑμῶν δραπέτης ὄζυμένος
Ἀπαγὰς ἔτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται
Εἰ δὲ τυγχάνει τὶς ὢν φρυξ μηδὲν ἧττον ὢν ἰνθαρός,
Φρεμίλος ὄρνις σύθαδ' ἔσται, τοῦ φιλήμονος γένους,
Εἰδὲ δοῦλός ὄζι μὴ κάρ, ὥσπερ ὄξυκεσίδης,
Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, μὴ φανῶνται φράτορες,
Εἰσὶ ὁ πισὶν προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
Βούλεται, πέρδιξ γενέσθω τοῦ παρὸς νεόττιον,
Ὡς παρ' ἡμῖν ὀδὲν αἰχρόν ὄζιν ἐκπροδιδόσαι.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ις'.

Χο. Τοιανδὲ κύκνοι,
Τιο πο πο πο πίγξ
Συμμιγῆ βολὼ ὁμοῦ
Πτεροῖσι πρέποντες, ἴαχον ἀπόλλω
Τιο πο πο πο τίγξ,
Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' ἔβρον ποταμόν
Τιὸ πὸ πὸ πό,
Διὰσ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά,

Ρτῆξε δὲ ποικίλα τὲ φῦλα θηρῶν,
Κύμα πάτ' ἔσβεσε νιώεμος αὔρη
Το το το το το το το το το τοπίγξ,
Ρᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος,
Εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας
Ὀλυμπάδες ὃ μέλος χάεμτες
Μῶσαι τ' ἐπωλόλυξαν
Τιο πο τίο πίγξ. ——— 785

ΑΝΤΕΡΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιε'.

Χο. Οὐδὲν ἔς' ἄμεινον ἁλ' ἥδιον, ἢ φῦσαι περάν,
Αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος
Εἰ τα πεινῶν, τοῖς χοροῖσι τῶν φαγῳδῶν ἤχθετο,
Ἐκπετόμενος αὖ ὅτος, ἥρίσησεν, ἐλθὼν οἴκαδε
Κἄτ' αὖ ἐμπλησθείς, ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο,
Εἴτε παροινλείδης τὶς ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
Οὐκ αὖ ὄξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
Κἀποπαρδὼν κἀναπνδύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο,
Εἴτε μοιχδίων τίς ὑμῶν ὄξιν, ὅστις τυγχάνει,
Κἄθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τ' γωναικὸς ἐν βαλβυτικῷ,
Οὗτος αὖ, πάλιν παρ' ὑμῶν περυγίσας ἀνίπτατο,
Εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο,
Ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντὸς ὄξιν ἄξιον;
Ὡς δἴφρεφής γε πτυναῖα μόνον ἔχων περάν,
Ἠρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ὄξ ἀδενός
Μεγάλα πράττει, κἄστιν ὠὶ ξυθὸς ἵππαλεκτρυών. 800

Πε. Ταυτὶ τοιαυτὶ, μὰ δί' ἐγὼ μὰν, πρᾶγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδέ πώποτε.

Εὔ. Ἐπὶ τῷ γελᾶς; Πε. ὠὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπέροις,
Οἳ ἀφ' ἁλὸς ἔοικας ἐπερωμένος,

Ἐς βὐτέλειαν χινὶ συγγεγραμμένῳ.

Εὐ. Σὺ κηδίχωγε σκάφιον ἀσωτεπλμένῳ.

Πει. Ταυτὶ μὴν ἡμάσμεσθα κἠ τ' αἰχύλον
Τάσδ' ἄχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῶν πέροις.

Ἐπ. Ἄγε δὴ, τί χρὴ δρᾶν; Πει. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει,
Θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἶτα τοῖς θεοῖς
Θῦσαι μετ' τᾶτο. Ἐπ ταῦτα κἀμοὶ σωδοκεῖ.

Πει. Φέρ' ἴδω, τίδ' ἡμῖν ὄνομ' ἔσται τῇ πόλει
Βάλεσθε τὸ μέγα τᾶτο τοὐκ λακεδαίμονος,
Σπάρτιλλον ὄνομα καλῶμεν αὐτιλώ. Ἐπ. ἡράκλεις
Σπάρτιλλον γὰρ αὖ, θείμην ἐγὼ τῇ μὴ πόλει,
Οὐδ' ἂν χαμβύνιλλα πάνυ κεκρίκαν ἔχων.

Πει. Τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'. Ἐπ. αὐτοβυσινί.

Ἐπ. Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων.

Πει. Χαὔνόντι πάνυ βάλει, νεφελοκοκκυγίαν.

Ἐπ. Ἰοὺ ἰὼ, καλόν γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' βῦρσυ τοὔνομα,
Ἄρ' ἔστιν αὕτη ἡ νεφελοκοκκυγία,
Ἵνα καὶ τὰ θεαγένυς τὰ πολλὰ χρήματα
Τἀτ' αἰχίνυ' ἅπαντα. Πει. καὶ λῶσον μὴν ἤ
Τὸ φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τῇ γηγενεῖς
Ἀλαζονβυόμενοι, κἀθ' ὑπερηφάντισαν.

Ἐπ. Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τ' πόλεως, τίς δαὶ θεός
Ρολιθχος ἔσται, τῷ ξανθὸμεν τὸν πέπλον.

Πει. Τίδ' οὐκ ἀθλιωτίαν ἐῶμεν πολιάδα.

Ἐπ. Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν βὔτακτος πόλις,
Ὅπυ θεὸς γυνὴ γεγονῦα, πανοπλίαν
Ἔσκηκ' ἔχουσα, κλειθσένης δὲ κερκίδα.

Πει. Τίς δ' αὖ καθέξει τ' πόλεως τὸ πελαργικόν.

Ἐπ. Ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τᾶ γένους τᾶ πτισκῦ

Ὅστερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ,
Ἄρεως νεοττός. Θε. ὦ νεοττὲ δέσποτα.
Ἐπ. Ὡς δ' ὁ θεὸς αὐτὴ πόλεως οἰκεῖν αὐτὴ περᾷν.
Θε. Ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
Καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
Χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀνάσπασον,
Λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος
Φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
Κωλωνοφορῶν περίφερε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ
Κήρυκα δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεὸς κἄνω,
Ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
Κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. Ἐπ. σὺ δὲ γ' αὐτὸς μενῶν;
Οἴμωζε παρ' ἔμ'. Θε. ἴθ' ὦ γάθ' οἱ πέμπω σ' ἐγώ
Οὐδὲν γὰρ ἄνδρ' ὅστις τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται,
Ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσι θεοῖς,
Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν κελῶ
Ραῖ. παῖ, τὸ κανοῦν αἶρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ'.

Χο. Ὅς μ' ἐρρόθω, σωθέλω,
Συμπαραινέσας ἔχω,
Προσόδια μεγάλα
Σεμνὰ προσπίσαι θεοῖσιν,
Ἄμα ὃ προσέπι χάριτος εἵνεκα
Πρόβατόν τι θύειν,
Ἴτω ἴτω δὲ πυθιὰς βοᾶ τῷ θεῷ,
Σωκράτης δὲ χαίρεις ὡδική.

ΑΛΛΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Θε. Παῦσαι σὺ φυσῶν, Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστιν
Τουτί, μὰ δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ κἀν Δελφοῖς ἰδών,

Οὔπω ποθ' ἡρακλεῖδον ἐμπεφορβιωμένον.

Επ. Ἱερβῦ, σὺν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Ἱερ. Δράσω τάδ' ἄλλα πρᾶγμ' ὁ χρηνοῶν ἔχων,
Εὔχεσθε τῇ ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ
καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιάτορι
Καὶ ὄρνισιν ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῃσιν,
Ῥᾶστ' καὶ πάσῃσιν,
Ὦ σωσιέρακε χαῖρ' ἄναξ πελαργικέ,
Καὶ κύκνῳ πυθίῳ καὶ δηλίῳ,
Καὶ λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ,
Καὶ ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι.

Πει. Οὐκέτι κηλανὶς, ἀλλ' ἀκαλανθὶς ἄρτεμις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ.

Ἱερ. Καὶ φρυγίλῳ, σαβαζίῳ,
Καὶ σγραθῷ μεγάλῃ,
Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
Δέσποινα κυβέλη, σγραθέ, μῆτερ κλεοκρίτα,
Διδόναι νεφελοπόκυμβοῦσιν,
Ὑγίειαν, καὶ σωτηρίαν,
Αὐτοῖσι καὶ χοίσιν.

Πει. Χοίσιν ἄθλιον παντάχοῦ προσκεκυνοῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

Ἱερ. καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισι καὶ ἡρώων παισίν
καὶ πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι,
καὶ πελεκίνᾳ, καὶ φλεξίδι,
καὶ τέτραι, καὶ ταὼνι,
καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσσᾳ,
καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,

Καὶ καταράκτῃ, μὴ μελαγκορύφῳ,
Καὶ κιγθάλῳ.

Πει. Ραῦ ἐς κήρκας, πᾶσαι κελῶν, ἰὼ, ἰώ,
Ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς,
Ἁλιαιέτους, καὶ γῦπας, οὐχ ὁρᾷς ὅπι
Ἵκτινος εἷς αὖ τῶτο γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα
Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτοσὶ θύσω μόνος.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ἡ.

Ἱερ. Εἶτ' αὖτ' ἄρα σοι
Δεῖ με δεύτερον μέλος
Χερνίβι θεοσεβὲς
Ὄσιον ὠθῆσαι, καλεῖν δὲ
Μάκαρας εἴ τινα μόνον, εἴπ-
Ἱκανὸν ἔξετ' ὄψον,
Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' ἄδην ἄλλο πλὴν
Γυπιόντ' ἐστὶ, καὶ κέρατα.

Πει. Θύοντες δῦξώμεθα τοῖς περίνοισι θεοῖς.

Ποι. Νεφελοκοκκυγίαν τὴν δυσαίμονα,
Κλῆσον ὦ μῶσα
Τευχῆς εὐ ὕμνων ὠδαῖς.

Πει. Τί τὸ πρᾶγμα ποδαπὸς εἶπέ μοι τίς εἶ.

Πει. Ἐγὼ μελιπλώστων ἐπέων ἰὴς ἀοιδαί,
Μουσέων θεράπων,
Ὁμήρου κἀγὼ ὅμηρον.

Πει. Εἶπειτα δῆτα δῆλος ὢν κώμῳ, ἔχεις;

Ποι. Οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι,
Μουσέων θεράποντες,
Ὁμήρου κἀγὼ ὅμηρον.

Ρει. Οὐκ ἐχὸς ὀρνιρὸν καὶ λιβέλιον ἔχεις,
Ἀ τὰρ ὦ ποιητὰ κ' τὶ δῦρ' ἀνέφθαρις.
Ροι. Μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας,
Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
Καὶ παρθενεῖα, καὶ κ' τὰ σμωνίδα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ δ'.

Ρει. Ταυτὶ σύ ποτ' ἐποίησας, ἄκω ποίᾳ χρόνᾳ;
Ροι. Ράλαι πάλαι δὴ τὼ δ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
Ρει. Οὐκ ἀρτιθύω τὼ δεκάτω ταύτης ἐγώ;
Καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῷν δὴ θέμην.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ'.

Ροι. Ἄλλά τις ὠκεῖα μυσάων φάτις,
Οἷα πῶλοι ἵππων ἀμαρυγαί,
Σὺ δ' ὦ πάτερ κτίσορ αἴτνας,
Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
Τεᾷ κεφαλῇ θέλῃς
Δὸς ἐμὶν ὅππᾳ
Γρόφρων δόμεν ἐμὶν τεῖν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε'.

Ρει. Τυτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
Εἰ μήπ τύτῳ δόντοιν ἄκωφθύξόμεθα,
Οὗτος, σὺ μέντοι ὦπολάδε, καὶ χιτῶν' ἔχεις,
Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ,
Ἔχε τὼ ὦπολάδε, πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ δ'.

Ροι. Τόδε μὲν ὄκ ἀέκουσα φίλα,
Μῶσα τόδε δῶρον δέχεται,
Τὺ δὲ, πᾷ φρενὶ μάθε,

Ρινδάρειον ἔπος.

Πει. Ἄνθρωπος ἡμῶν δὴ ἀπαλλαχθήσεται.
ᾠδὴ καὶ στροφὴ ἑτέρα κώλων ε΄.

Ποι. Νομάδεσι γὰρ σὺ σπύθας
Ἀλᾶται στράτων
Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔθος ἀπέπατου,
Ἀλλεὶς δ' ἔβα σωλὰς, ἀϋδὺ χιτῶνος,
Ξωὸν ὅ, τι λέγω;

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε΄.

Ποι. Ξωὸν μὲν ὅτι βύλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν,
Ἄπιθι, δεῖ γὰρ τοῖσι ποιηταῖς ὠφελεῖν,
Ἄπελθε τουτονὶ λαβών. Ποι. ἀπέρχομαι,
Κἄς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν, ποιήσω δὴ τάδί.

ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων δ΄.

Κλῦσον ὦ χρυσόθρονε ταὶ
Τρομεραὶ κρυεραί,
Νιφοβόλαι πελίαι πολυωραί
Τ' ἤλυθον ἀλαλαί.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε΄.

Πει. Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ πέφυγα ταυταγί.
Τὰ κρυερά, τὸν Δί' τὸν χιτωνίσκον λαβών,
Τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα
Οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν,
Αὖθις σὺ πρόχωρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.

Ἱερ. Εὐφημίαν ποίησον. Χρη. μὴ καπάρξῃ τοῦ φάγου.

Πει. Σὺ δ' εἴ τις. Χρη. ὅστις; χρησμολόγος. Πει. οἴμωζέναν.

Χρη. Ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε,
Ὡς ἔστι βάσιμος χρησμὸς οὐτισί, λέγων,
Εἰς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πει. κἄπειτα πῶς

Ταῦτ' ἄρ' ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
Τὴν σὴν οἰκίσαι; Χρη. τὸ θεῖον συνεπόλιζέ με.
Πε. Ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἦς ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
Χρη. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαίτε ἡρῶναι
Ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ ἠρείνθε καὶ σκυῶνος.
Πε. Τί οὖν προσήκει σὴ τ' ἐμοὶ ἠρεινθίων.
Χρη. Ἠνίξαθ' ὁ βάκις τῦτο πρὸς τὸν ἀέρα,
Γρῶτον παυσώρα θύσαι λευκόφριχαιόν
Ὅς σὲ κἀμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
Τῷ, σόμενι μάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα.
Πε. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Καὶ φοίτα σοῶσα ἡ σαγχνῶν χέρ' ἀδιπλῆσαι.
Πε. Καὶ σαγήνα σιδοῦν' ἔνεστι. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Κἂν μὴ θέσιε κἄρε ποιῆς ταῦθ' ὡς ἀδιτέλλω,
Αἰετὸς σὺ νεφέλῃσι γενήσεαι, οὐδέκε μὴ σῶς,
Οὐκ ἔσῃ δ' φυγὼν, οὐσ' αἰετὸς, δ' σρυηλάτης.
Πε. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Πε. Οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἦθ' ὁ χρησμὸς τουτωΐ,
Ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ὄξεγραφάμην
Αὐτὰρ ἐπὴν, ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος ἀλαζών
Λυπῇ θύοντας καὶ σαγχνύειν ἀδιθυμῇ,
Δὴ τότε χρῆ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.
Χρη. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. Πε. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Καὶ φεῖσθ μηδὲν, μήσ' αἰετῷ σὺ νεφέλῃσι,
Μήτ' ἰὼ λάμπων ἡ, μήτ' ἰὼ ὁ μέγας διοπείθης.
Χρη. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Πε. λαβὲ τὸ γυβλίον,
Οὐκ εἶ θύραζ' ἐς ἠρακας. Χρη. οἴμοι, δείλαιος.
Πε. Οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκρέχων;
Γεω. Ἦκω παρ' ὑμᾶς. Πε. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν,

Τί δ' αὖ σὺ δράσων, τίς δ' ἰδέα βυλήματος,
Τίς ἡ πίνοια, τίς ὁ ηὔθορνος τ' ὀδύ;
Γεω. Γεωμερῆσαι βύλομαι τὴν ἀέρα,
Ὑμῖν διελεῖν τε κατ' ἀγγάς. Πει. πρὸς τῶν θεῶν
Σύδ' εἶ τις ἀνδρῶν. Γεω. ὅστις εἰμὶ ἐγώ; μέτων,
Οὗ εἶδεν Ἕλλας χὠηλωνός. Πει. ἆπέ μοι
Ταυτὶ δέ σοι τί ὄβελ. Γεω. κανόνυβ ἀέρος,
Αὐτίκα γὰρ ἀὴρ ὄβελ πλὴν ἰδέαν ὅλος,
Κατὰ πνιγέα μάλιστα, προθεὶς οὕτω ἐγώ
Τὸν κανόν' αὖ ὥδεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
Ἐνθεὶς διαβήτιν, μανθάνεις; Πει. ἃ μανθάνω.
Γεω. Ὀρθῷ μερήσω κανόνι, προστιθεὶς ἴνα
Ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος καὶ μέσῳ
Ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ὧσιν εἰς αὐτὴν ὁδοί
Ὀρθαὶ, πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρυβ
Αὐτῷ κυκλοτερῷ ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῆ,
Ἀκτῖνυβ ἀστραπώσιν. Πει. ἄνθρωπος θαλῆς,
Μέτων. Γεω. τί ὄβιν. Πει. οἷα δ' ὅπη φίλῳ σ' ἐγώ;
Καμοίγε πειθόμενος, ὑπολίνει τ' ὀδύ.
Γεω. Τί δ' ἐστὶ δεινόν. Πει. ὥσπερ εὐλακεδαίμονι,
Ξενηλατοῦσι, καὶ κεκίνηται πινυβ,
Ῥηγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. Γεω. μῶν ταράττετε;
Πει. Μὰ τὸν δι' ὃ δῆτ'. Γεω. ἀλλὰ πῶς. Πει. ὁμοθυμαδόν,
Σπουδῇ ἅπαντας τὰ ἀλαζόνας δοκεῖ.
Γεω. Ὑπάγοιμι γὰρ αὖ γε νὴ δί. Πει. ὡς δὴ οἶδ' ἄρ' εἰ
Φθαίης αὖ, ἐπὶ κεῖνται γὰρ ἐγγὺς αὐτοῖ;
Γεω. Οἴμοι κακοδαίμων. Πει. δὴ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
Οὐκ αὖ μερήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἄλλαχῆ;
Ἐπ. Ῥᾴ πρόξενοι. Πει. τὶς ὁ σαρδανάπαλος ὅτοσί.

Ἐπί. Ἐπίσκοπος ἥκω δῆτα βιβλίον φέρων,
Ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πει. αὐτίσκοπος;
Εἶπεμψε δ' τίς σε δῆτα βιβλίον; Ἐπί. φαῦλον βιβλίον,
Τελέως. Πει. τί βάλλει δῆτα, τὸν μαθὸν λαβών,
Μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; Ἐπί. νὴ τὸν Διόνυσον,
Ἐκκλησιάσαι δ' οὗ ἐδόκουν οἴκοι μενῶν,
Εἴπερ γὰρ ἄλλοι ἐμοὶ πέπρακται φαρμακίδι.
Πει. Ἄπιθι λαβών, εἴπερ δ' ὁ μαθὸς ἔτι.
Ἐπί. Τουτί, τί ἐστί; Πει. ἐκκλησία περὶ φαρμάκου.
Ἐπί. Μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὦ αὐτίσκοπος.
Πει. Οὐκ ἀποστρέψεις, ἢν ἀποίσεις τὼ κάδω,
Οὐδενός, καὶ πέμπουσιν ἥδ' αὐτίσκοποις
Εἰς τὴν πόλιν, πρὶν μὴ πεθῦσθαι τοῖς θεοῖς.
Τυ. Ἐκκὶ δ' ὁ νεφελοκοκκυγιβὺς, τὸν ἀθλιαῖον ἀδικῆ.
Πει. Τουτὶ τί ἔστιν αὖ καινὸν τὸ βυβλίον.
Τυ. Ψηφισματοπώλης ἐμὶ, καὶ νόμους νέους
Ἥκω παρ' ὑμᾶς δῆτα πωλήσων. Πει. τὸ τί;
Τυ. Χρῆσθαι νεφελοκοκκυγίας, τοῖσδε τοῖς
Μέτροισι καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
Καθάπερ ὀλοφύξιοι.
Πει. Σὺ λέγ' οἷσί πῃ ὁ τοπύξιοι χρήσει τάχα.
Τυ. Οὗτος τί πάσχεις; Πει. ἢν ἀποίσεις τὼ νόμω,
Μικρὸς ἐγώ σοι τὴμερον δείξω νόμος.
Ἐπί. Καλῶμαι πειθέταιρον ὕβρεως,
Ἐς τὸν μυνυχιῶνα μῆνα.
Πει. Ἀληθῶς ἔτος, ἔτι γὰρ σὺ ταῦθ' ἥδε σύ;
Τυ. Ἐὰν δέ τις ὀξελαύνῃ τὼ χρῆ χοντας,
Καὶ μὴ δέχηται κῆ τὴν ψῆφον.
Πει. Οἴ μοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ταῦθ' ἥδ' ἔπι;

Επ. Ἀπολῶσε, καὶ γράφωσε μυρίας δραχμάς.
Ρει. Ἐγὼ δέ σ' ἀγχε τῶ κάδω διασπεδῶ.
Επ. Μέμνησ' ὅτε τ' ςήλης κατέπλας ἑωτέρας.
Ρει. Αἰβοῖ, λαβέτω τὶς αὐτὸν, ὅπος, ὅ μενεῖς.
Ἱερ. Ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχις' ἐντὸς θυσόντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν χοῖρον.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Χο. Ἤδη μοι τῷ παντόπᾳ
Καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖσι,
Ῥᾶσαν μὲν γᾶν ὀπεύω,
Σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
Κτεάνων παμφύλων γένναν,
Θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
Ἐκ καλύπτης αὐξανόμενα γένυσι πολυφάγοις,
Δεύδρεσιτ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται.
Κτείνω δ' οἳ κήρυκες εὐώδεις
Φθείρουσι λύμαις ἐχθίσαις,
Ἑρπετά τε καὶ δάκεθ' ὁπόσα περαῖ'
Ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
Ἐν φοναῖς ὄλυται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

Χο. Τῆδε μέντοι θἡμέρᾳ μάλις' ἐπανορθοῦσθαι,
Ἤν ἀποκτείνῃ τὶς ὑμῶν διαγόραν τὸν μήλιον,
Λαμβάνειν τάλαντον, ὥστε τῶν τυράννων τὶς τινά,
Τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν,
Βουλόμεθ' οὖν νῦν αὖ πεῖν ταῦτα χἡμεῖς εὐθάδε,
Ἤν ἀποκτείνῃ τὶς ὑμῶν φιλοκράτη τὸν σφόδριον,
Λήψεται τάλαντον, ὡς δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα,

Ὅτι σωείρων ἦ ποίννος, πολεῖ καθ' ἑπτὰ τᾷ βολᾷ
Εἶτα φυσῶν, τὰς πίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
Τοῖστε θηφίχοισιν ἁς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
Τὰς πλευρὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἶρξας, ἔχει
Κἀπαναγκάζει παλύειν, δεδεμένας ἐν δικτύῳ,
Ταῦτα βυλόμεθ' ἀνειπεῖν, εἴ τις ὄρνιθας θρέφει,
Εἱρμοῦς ἡμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι
Ἢν δὲ μὴ πείθηθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
Αὖθις ἡμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι, παλύσετε.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ιδ'.

Χο. Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν,
Οἰωνῶν, οἱ χειμῶνος μεν,
Χλαίνας ὐκ ἀμπέχνουσι,
Οὐδ' αὖ θέρμη πνίγει ἡμᾶς
Ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει,
Ἀλλ' ἀνθρώπων λειμώνων,
Φύλλων ἐν κήλποις ἐναίω,
Ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξυμελὴς ἀχέτας,
Θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ,
Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις αὔτροις
Νύμφας θρείας ξυμπαίζων,
Ἠ ἐννάτε βοσκόμεθα παρθένια
Λωτοῦ θρόφα μύρτα χαείσας
τῶντε κηπβύματα.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιε'.

Χο. Τοῖς κειτοῖς δ' εἰπεῖν τι βυλόμεθα, τ' νίκης πέρι,
Οἷς ἀγαθὼ κείνοσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν
Ὥστε πρέπω δῶρα πολλῶ τῶν ἀλεξάνδρω λαβεῖν,
Πρῶτον μὲν γὰρ ἃ μάλιστα πᾶς κειτὴς ἐφίεται,

Γλαῦκες ὑμᾶς ὅποτ' ὠδιλέψασι λαυριωτικαί,
Ἀλλ' συνοικήσουσιν σύδον σύτε τοῖς βαλλαντίοις
Ἐννεοπτβύσασι κἀκλέψασι μικρὰ κέρματα,
Εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ σὺν ἱεροῖς οἰκήσετε,
Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν,
Κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι
Ὀξωὶ ἱερακίσκιον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν,
Ἢν δέ που δειπνῆτε, πηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν,
Ἢν δὲ μὴ κείνητε, χαλκοῦσθε μιμίσκους φορεῖν,
Ὥσπερ ἀνδρεικίτες, ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μόνιμ' ἔχῃ,
Ὅταν ἐχῆτε χλανίδα λουκιῶ, τότε μάλις ὅπως δίκιω
Δώσετ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

Θε. Τὰ μὲν ἱερ' ἡμῖν ὄρνιν ὦ ὄρνιθοι καλά,
Ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεσιν ἄγγελος.

Οὐδεὶς ὅτου πλουσόμεθα τὰ κεῖ πράγματα,
Ἀλλ' ὅτου δρέπει τις ἀλφεὶὸν πτέων. 1116

Fine della II Parabasi

Ἄγγ. Ῥᾶ πᾶ 'στι, πᾶ πᾶ πᾶ 'στι, πᾶ πᾶ πᾶ 'στι πᾶ,
Ῥᾶ πειαθέταιρός ἐστιν ἀρχῶν. Θε. οὗτοσί.
Ἄγγ. Ἐξωθοῦμεν τὸ τεῖχος. Θε. δῦ λέγεις;
Ἄγγ. Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον,
Ὡς θ' ὑπεραίρω μὲν πτερυγίσης ὁ κομπασοῦς,
Καὶ θεαγενίης, σὺν τούτῳ δύ' ἁρμάτε,
Ἵππων τ' ὄντων μέγεθος ὅσον ὁ Δῆλος,
Ὑπὸ τοῦ πλάτους αὖ παρελάσαιτ' ἂν. Θε. Ἡράκλεις.
Ἄγγ. Τὸ δὲ μῆκος ὅσον, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτὸ ἐγώ,
Ἑκατὸν τόργυιαι. Θε. ὦ πόσειον τοῦ μάκρους,
Τίνος ὠθοῦμεν αὐτὸ πλίνθου;
Ἄγγ. Ὄρνιθος, ἀλλ' ἄλλος, οὐκ αἰγύπιος.
Πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρών,
Ἀλλ'

Ἀλλ' αὐτόχειρον, ὥστε ξαυμάζειν ἐμέ,
Ἐκμυγε λιβύης, ἦκον ὡς ῥισμύριαι,
Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους
Τούτοις δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκον τοῖς ῥύγχεσιν,
Ἕτεραι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι
Ὑδωρ δ' ἐφόρουν κἀπότωθεν ἐς τὸν αἰέρα,
Οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποταμῖ ὄρνεα.
Πε. Ἐπιλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνον; Ἄγγ. ἐρωδιοί,
Λεκάνασι. Πε. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
Ἄγγ. Τοῦτ' ὦ γάθ' ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα,
Οἱ χηνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν.
Πε. Τί δῆτα πόδες αὖ, χὐκ αὖ ἐργασαίατο.
Ἄγγ. Καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταιγε πλινθοφόρουν, αὖ δὲ τὸν ὑπαγωγέα
Ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδίσκ,
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς σώμασιν αἱ χελιδόνες.
Πε. Τί δῆτα μαθηταὶ αὖ ἔτι μαθηταί τινες;
Φέρ' ἴδω, τί δαί, τὰ ξύλινα τοῦ τείχους, τίνες,
Ἀπειργάσαντ'; Ἄγγ. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες,
Σοφώτατοι, πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
Ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, ὧν δ' ὀκτύπος
Αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ,
Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
Καὶ βεβοηλάτωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται παντα χῆ
Φυλακαὶ καθεσήκασι, καὶ φρυκτωρίαι,
Ἐν τοῖσι πύργοις, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποφέρων,
Ἀπονίψομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα σκόπει.

Χο. Οὗτος, τί ποιεῖς, ἀρ' ἃ θαυμάζεις ὅτι,
Οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτιτεῖχται ταχύ.
Πει. Νὴ τὸν θεὸν ἔγωγε, καὶ γὰρ ἄξιον,
Ἴσας γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν,
Ἀλλ' ὧδε, φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος,
Ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχλῃ βλέπων.
Ἄγγ. Ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰού.
Πει. Τί τὸ πρᾶγμα τυτί. Ἄγγ. δεινότατα πεπόνθαμεν
Τῶν γὰρ θεῶν τις αὖτι τῶν παρὰ τὸν δρόμον,
Διὰ τ' πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
Λαθὼν κολοιὸς φύλακας ἡμεροσκόπους.
Πει. Ὦ δεινὸν ἔργον καὶ χέτλιον εἰργασμένος,
Τίς τ' θεῶν; Ἄγγ. οὐκ ἴσμεν ὅτι δ' εἶχε πτερά,
Τοῦτ' ἴσμεν. Χο. οὔκουν δεῦτε πᾶσι πόλεις ἐχθρῶν
Ῥέμψαι κατ' αὐτὸν θᾶττον; Ἄγγ. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
Τελμυρείας ἱέρακας ἱπποτοξότας,
Χωρεῖ δ' πᾶς τις ὀνυχας ἠγκυλωμένος,
Κερχνῆς, ῥιόρχης, γύψ, κύμινδις, αἰετός,
Ῥύμητε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
Αἰθὴρ δονεῖται, τὸν θεὸν ζητουμένου,
Κἄς' ὃ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' οὐ ταῦθά που
Ἤδη 'σὶν. Χο. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν,
Καὶ τόξα. Ἄγγ. χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης
Τόξευε πᾶς τις, σφενδόνῳ τίς μοι δότω.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

Χο. Πόλεμος αἴρεται,
Πόλεμος ὁ φατός
Πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς,
Ἀλλὰ φύλαττε πᾶς

Ἀέρα πελανέφελον,
Οὔνγ' ἕρεβος ἐτέκετο
Μίσε λαθὴ θεῶν
Τίς ταύτη περῶν
Ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν
Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πρόκειται,
Δίνης, πτερωτὸς φθόγγος ὀξαηχέτου.

Πει. Αὕτη αὐ, ποῖ ποῖ ποῖ, πέτει, μοὐπίσχες
Ἐχ' ἀρέμας, αὐτὸς σὺ δ' ἐπίσχου τὸν δρόμον,
Τίς εἶ, ποδαπή, λέγειν ἐχρῶ πόθεν ποτ' εἶ;

Ἰρ. Παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν ὀλυμπίων.

Πει. Ὄνομα δέ σοι τί ἔστι, πλοῖον, ἢ κωμῳδεῖν;

Ἰρ. Εἰς ταχεῖα. Πει. πάραλος ἢ σαλαμινία;

Ἰρ. Τί δὲ τοῦτο. Πει. τουτὶ τίς ὀξυλαβέτω,
Ἀναπάμενος, ῥίορχος; Ἰρ. ἐμὲ ξυλαβέτω,
Τί ποτ' ἐστὶ τοὐτὶ τὸ κακόν. Πει. οἰμώξει μακρά.

Ἰρ. Ἄτοπόν γε τοὐτὶ τὸ πρᾶγμα. Πει. κἀπ' ποίας πύλας
Εἰσῆλθον ἢ τὸ τεῖχος, ὦ μαραθωνιάτη;

Ἰρ. Οὐκ οἶδα μὰ δί' ἔγωγε κἀπ' ποίας πύλας.

Πει. Ἠκούσας αὐτῆς, οἷον εἰρονεύεται;
Πρὸς τῆς κολοιοαρχίας προσῆλθες; ἃ λέγεις;
Σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; Ἰρ. τί τὸ κακόν.

Πει. Οὐκ ἔλαβον. Ἰρ. ὑμεναίους μοί Πει. ἃ ξύμβολον
Ἐπίβαλεν ὀρνίθαρχος ἢ δραχμάς σοι παρών;

Ἰρ. Μὰ δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν ἢ δραχμάς, ὦ μέλε.

Πει. Κἄπειτα δῆτ' ὅπως σιωπῇ διαπέτει,
Διὰ τῆς πόλεως τ' ἀλλοφύλας καὶ τὸν χάους;

Ἰρ. Ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τὸν θεόν.

Πει. Οὐκ οἶδα μὰ δί' ἔγωγε, τῆδε μὲν γὰρ οὔ,

Α᾽δικεῖς ᾽γ, καὶ νυῶ, χρᾷ γ᾽οἶσθα τᾦθ᾽ὅτι
Δικαιότατ᾽αὖ, λιφθεῖσα πασῶν ἱερίδων,
Α᾽πέθανδν, εἰ τ᾽ἀξίας ἐτύγχανδν;

Ιρ. Α᾽λλ᾽ἀθανάτος εἰμί. Ρει. ἀλλ᾽ὅμως αὖ ἀπέθανδν
Δεινότατα γάρ τοι πεισόμεθ᾽ἐμοὶ δοκεῖ,
Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἀρχόμεν, ὑμεῖς δ᾽οἱ θεοί
Α᾽ηδλασανεῖτε, κἀδέπω γιγώσεθ᾽ὅτι,
Α᾽ναστατέον ὑμῖν σὺν μέρει τῶν πρεσβύτων,
Φράσον δέ μοι τὼ πέρυγε, ποῖ ναυστολεῖς;

Ιρ. Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τὸν πατρός
Φράσουσα θύειν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖντε βοθύτοις ἐπ᾽ἐσχάραις,
Κνισαῖντ᾽ἀγυιάς. Ρει. τί σὺ λέγεις, ποίοις θεοῖς;

Ιρ. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς σὺν ὄρνιν θεοῖς.

Ρει. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ιρ. τίς γὰρ ἕτερος ἄλλος θεός;

Ρει. Ὄρνιθδν ἀνθρώποισι νυῖ ζσι θεοί,
Οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ δι᾽ ὄρνιν τὸν δία.

Ιρ. Ὦ μῶρε, μῶρε μὴ θεῶν πίνει φρενᾶς,
Δεινὰς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον,
Διὸς μαχέλλη παῖ κἀσχρέψῃ δίκη,
Λιγυὺς δὲ σῶμα, καὶ δόμων πεὶ πτυχὰς,
Κατοιθαλώσει σου λικυμνίους βολᾶς.

Ρει. Α᾽ηδυσον, αὖτη παῦε τῶν παφλασμάτων,
Ἐχ᾽ἀρέμας φέρ᾽ἴδω, πότερα λυδὸν, ἢ φρύγα
Ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς,
Α᾽ρ᾽οἶσθ᾽ὅτι ζδὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτᾦ, καὶ δόμους ἀμφίονος
Κατοιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς
Γέμψω ᾽γ πορφυρίωνας εἰς τὸν ὄρανόν,

Ὄρνεις ἐπ' αὐχὸν παρβολὰς συμμιγεῖς,
πλεῖν ἐξακισχίλιους τὸν ἀριθμὸν, καὶ δή ποτε
Εἰς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα
Σύλλεμε λυπήσεις τι, τὸ δικαίου
πρώτης αὐξανούσας τὸ σκέλη, διαμηρίῳ
τῷ ἑτέρῳ αὐτοῦ, ὥστε θαυμάζειν ὅπως,
Οὕτω γέρον ὢν σύομαι φιέμβολον.

Ἑρ. Διαῤῥαγείης ὦ μέλε αὐτοῖς ῥήμασι.

Πει. Οὐκ ἀποσοβήσεις; ὄκ ταχέως δύρας ἔξ πατάξ.

Ἑρ. Ἦν μή σε παύσῃ τὸ ὕβρεως οὗμὸς πατήρ.

Πει. Οἴμοι, πάλας, ὄκ ἔθ' ὡς ἑτέρωσε πετομένη;
Καταυθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ'.

Χο. Ἀποκεκλήκαμεν
Διογενεῖς θεός,
Μηκέτι γε τῷ ἐμῷ
Διαπερᾶν πόλιν
Μηδὲ τὴν ἱερόθυτον
τὸν αὖ κὰ δάπεδον ἔτι,
Τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν αὖ κατηνόν.

Πει. Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τῆς βροτοῦς
Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοσήσει πάλιν.

Κή. Ὦ πειθέταιρ' ὦ μακαρίῳ σοφώτατε,
Ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε
Ὦ φρισμακαρίῳ κατακέλδυσον. Πει. τί σὺ λέγεις;

Κή. Στεφανῶ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας ἕνεκα
Στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντδυ λεῴ.

Πει. Δέχομαι, τίς δ' ὅτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;

Κή. Ὦ κλεινοπάτιδαι ἀνδρεῖον οἰκίσας πόλιν,

Οὐκ οἶσθ' ὅτιῳ πιμὼ παρ' ἀνθρώποις φέρει;
Ὅσουσ' ἐρχεὰς τῆσδε τ' χώρας ἔχεις,
Ῥᾳὶν μὲν γὰρ οὐπώ σε τιώδε τὼ πόλιν,
Ἐλαχεῶνο μάνομαν πάντες ἄνθρωποι τότε,
Ἐνήμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,
Σκυτάλιἐφόρουν, νωὶ δ' ὑποζρέφαντό σ' ὧν
Ὀρνιθομανῶσι, πάντα δ' ὑπὸ τ' ἠλονῆς
Ῥοιζῶσιν ἅπερ ὄρνιθό σ', ἐκμιμούμενοι,
Ῥῶτον μὲν βύθυς πάντες ὀξ βύνης ἅμα
Ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ὠὶ νομῶν,
Κἄπειτ' ἀν' ἅμα καθῆσαν ἐς τὰ βυβλία,
Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα,
Ὀρνιθομάνουν δ' ὅτω πεφανῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἰὼ κέκμηκα,
Ῥέρδιξ μὲν εἰς, κἀπῆλος ὠνομάζετο,
Χωλὸς, μενίππῳ δ' ἰὼ χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπωπῷ δ' ὀφθαλμὸν ἁνὴ χων κόραξ,
Κορυδὸς φιλοκλεῖ, χἰωαλώπηξ ἐτεγένει,
Ἶβις λικάργῳ, χἰερεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κἄπαξ, μειδίας δ' ἐκεῖ,
Ὄρτυξ ἐκαλεῖτο, καὶ γὰρ ἦκεν ὄρτυγι
Ὑπὸ σικφοκόμπῳ τιὼ κεφαλιὼ πεπληγμένῳ
Ἥδιον δ' ὑπὸ φυλορνιθίας πάντες μέλη,
Ὅπως χελιδὼν ἰὼ τις ἐμπεποιημένη,
Ἢ πιωέλοφ ἢ χιών τις, ἢ πέτερά,
Ἢ πέρυγες, ἢ πέρδ' τι καὶ μικρὸν πόσιῳ.
Τοιαῦτα μὲν τὰ 'κεῖθεν, σὺ δέ σοι λέγω,
Ἧξες' ἐκεῖθεν δλοῦρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
Ῥτερῶν δεόμενοι, καὶ ῥόπων χαμψωνίχων

Ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἑταίροις δεῖ πόθεν.

Πει. Οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστίν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν, τὰς ἀρρίχους
Καὶ τὴν ἡθμίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν
Μανῆς δέ, φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά,
Ἐγὼ δ' ἐκείνων τὴν πρόσοδον δέξομαι.

Χο. Ταχὺ δ' αὖ, πολυχίορα τάνδε πόλιν,
Καλεῖ τις ἀνθρώπων αὖ.

Πει. Τύχη μόνον πρόσεστι.

Χο. Κατέχουσι δ' ἔρωτοι ἐμᾶς πόλεως.

Πει. Θᾶττον φέρειν κελεύω.

Χο. Τί γὰρ ἂν σὺν ταύτῃ,
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν,
Σοφία, πόθος, ἀμβροσία, χαρίτες
Τό, τε τᾶς ἀγανόφρονος ἡσυχίας,
Εὐήμερον πρόσωπον.

Πει. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς
Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

Χο. Φερέτω κἀλαθον ταχύ τις πτερῶν,
Σύ δ' αὖ τις αὖ γ' ὄξωρμα,
Τύπτωνγε τῶτον ὦδί,
Ῥᾴδιον γὰρ βραδὺς τίς ἐστιν ὥσπερ ὄνος.

Πει. Μανῆς γάρ ἐστι δεινός.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ἐ

Χο. Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθου τάδε νόσῳ,
Τάτε μασίχ' ὁμῶ, τάτε μαντικὰ, καὶ
Τὰ θαλάσσι, εἶπας δ' ὅπως φρονίμως
Γρὸς ἀνδρ' ὀρῶν πτερώσεις.

Πα. Οὔπω μὰ τὰς κερχνῆδας ἔπι σου χύσομαι
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
Πει. Γνοίμαν ἀετὸς ὑφιπέτας
Ὡς αὖ ποταθείλω ἀφυγέτᾳ,
Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
Πει. Ἔοικεν ὑδυσαγγελὴς εἶν' ἄγγελος,
Ἄδων γὰρ ὅδε τις αἰετῷ προσέρχεται.
Πα. Αἰβοῖ δῆτ' ἔστιν ᾠδὴν τῷ πτεροῦ γλυκύτερον,
Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν σὺν ὄρνισι νομῶν
Ὄρνιθο μανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βύλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπθυμῶ τῶν νομῶν.
Πει. Ποίοιν νομῶν; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νομοί.
Πα. Ραίτων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται,
Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγειν καὶ δάκνειν.
Πει. Καὶ νὴ δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν
Ὅς αὖ πέπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
Πα. Διὰ ταῦτα μέντοι, δῆτ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
Ἄγχειν ἐθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν:
Πει. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τεῖσιν ὄρνισι νόμος
Γαλαοὺς, σὺν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετήσιμος
Γαίτας ποιήσῃ τῷ πελαργιδεῖς φρένων,
Δεῖ τῷ νεοττὸν τὸν πατέρα πάλιν φέρειν.
Πα. Ἀπέλαυσα γὰρ νὴ τὸν δί' ἐλθὼν σὺθαδί,
Εἴπερ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Πει. Οὐδενὸ γ' ἕπεισθ' ἥπερ γὰρ ἦλθες ὧδε μέλε,
Εὖνυς, περῶσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανὸν
Σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' ἄκακος ὑποθήσομαι,
Ἀλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦν, σὺ γάρ

Τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε, ταύτῃ δέγε λαβών,
Τῇ πτέρυγα, καὶ τυτὶ τὸ πλῆκτρον θιτέρᾳ,
Νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
Φρύρει, στρατεύῃ, μαθοφορῶν σαυτὸν φέρε,
Τὸν πατέρ' ἔα ζῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
Εἰς τὰ Πιθράκης ἀσπίδιά γε μάχου.

Πα. Νὴ τὸν Διόνυσον βούλομαί σοι δοκεῖς λέγειν,
Καὶ πείσομαί σοι. Πει. νοῦν ἄρ' ἔξεις νὴ δία.
Σύγκλα κατὰ περιωπὴν ἑτεροστροφόν.

Κι. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον
Πτερύγεσι νώτου, πέτομαι δ' ὁδόν,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.

Πει. Τυτὶ τὸ πρᾶγμα, φορτίον δεῖται πτερῶν,

Κι. Ἀφόβῳ φρενί
Σώματι γενεὰν ἐφέπων.

Πει. Ἀπαζόμεθα φελλύριον κυνιδίαν
Τί δοῦρο πόδε σὺ κυλλόν, ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

Κι. Ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
Λιγύμυτος ἀηδών.

Πει. Ραῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ, τι λέγεις εἰπέ μοι.

Κι. Ὑπὸ σοῦ πτερωθείς, βούλομαι μετάρσιος
Ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν,
Ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς,

Πει. Ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι,
Κρέμαται μὲν οὖν σὺν τοῦθ' ἡμῶν ἡ τέχνη,
Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεται
Ἀέρια καὶ σκοτία γε καὶ κυανανγέα,
Καὶ πτερόδονητα, σὺ δὲ κλύων, εἴσει τάχα.

Πει. Οὐ δῆτ' ἔγωγε. Κι. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύγε

Ἅπαντα γὰρ διέμοί σοι τὸν ἀέρα,
Εἴδωλα πετηνῶν αἰθροδρόμων,
Οἰωνῶν ταναοδείρων.

Πει. Ὢ πόπ. Κι. τὸν ἀλαδρόμον ἐλάμενος
Ἀμαιέμων πνοιαῖσι βαίλω.

Πει. Νὴ δί' ἐγώ σε καταπαύσω τὰς πνοάς.

Κι. Τοτὲ μὲν, νοτίαν εἴχων πρὸς ὀδόν.
Τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
Ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων
Χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.

Πει. Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

Κι. Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
Ὃς ταῖσι φυλαῖς πᾶι μάχητος εἰμὶ ἀεί;

Πει. Βάλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν ὢν μενῶν,
Λεωφοφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων;
Κεκροπίδα φυλῶ. Κι. καταγελᾶς μα δῆλος εἶ,
Ἀλλ' οὕνεκ' ἐγὼ δ' παύσομαι τᾶτ' ἰὼ ὅπι
Ῥεῖν κἀπερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

Συ. Ὄρνιθες τίνος οἵδε,
Οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
Ταναυσίπτεροι ποικίλα χελιδοῖ.

Πει. Τατὶ τὸ κακὸν δ φαῦλον ὄξεγρήγορεν,
Ὅδ' αὖ μινυείζων δλῦρός τις προσέρχεται.

Συ. Ταναυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.

Πει. Ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ἄδειν μοι δοκεῖ,
Δεῦδαι δ' ἔοικεν ἢ ὀλίγων χελιδόνων.

Συ. Τίς ὁ πτερῶν δλῦρ' ὄζει τῷ ἀφικνυμένῳ.

Πει. Ὅδι πάρεστιν, ἀλλ' ὅταν χρὴ, δεῖ λέγειν.

Συ. Πτερῶν, πτερῶν δεῖ, μὴ πύθη τὸ δλῦρον.

Πει. Μῶν δῦθ' πελλιώνης πέτεσθαι δοκοῦσί;
Συ. Μὰ δί' ἀλλὰ κλητὴρ ἁμὶ νησωτικὸς,
Καὶ συκοφάντης. Πει. ὦ μαιφόλε τ' τέχνης.
Συ. Καὶ πρὸς μαστοδίφης, εἶτα δεόμενε πορὰ λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις κἀλλάμενος.
Πει. Ὑπαὶ πτερύγων τί προσκαλεῖν σοφώτερον;
Συ. Μὰ δί' ἀλλ' ἵν' οἱ δικασταί με μὴ λυπῶσί με,
Μετὰ τῶν γερόντων ἐκεῖθεν αὖ χωρῶ πάλιν
Ἀνθ' ἑρμάτος, πολλὰς κατεπεπωκὼς δίκας.
Πει. Τυτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον ἁπέμοι,
Νεανίας ὤν, συκοφαντεῖς τ' ξένους;
Συ. Τί γὰρ πάθω, σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πει. Ἀλλ' ἔστιν ἑτέρα νὴ δί' ἔργα σώφρονα,
Ἀφ' ὧν διαζῇς ἄνδρα χρῆν τοσουτονί
Ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δι' ὀρρᾶφεῖν.
Συ. Ὦ δαιμόνιε μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πτέρα.
Πει. Νὴ τοῦ τα λέγων πτερῶσε. Συ. μὴ πῶς οὖν λόγοις
Ἄνδρα πτερώσειας σύ. Πει. πάντες τοῖς λόγοις
Ἀναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πει. οὐκ ἀκήκοας
Ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε,
Τοῖς μειρακίοις ὢν τοῖσι κομψοῖς ταδί
Δεινῶς τε μὰ τὸ μειράκιον ὁ δεῖνα φησί
Λέγων οὐκ ἐπέρωκεν ὥσθ' ἱππικὰ τεῖν;
Ὁ δέ τις τὸν αὖ τὸν φησιν ὡς φαγωδίαν
Ἀνεπτερῶσθαι, κἀπεποτῆσθαι τὰς φρενίας;
Συ. Λόγοισιν ἄρα καὶ πτεροῦνται. Πει. φημὶ ἔγωγε,
Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
Ἐπείπερ τοιοῦτ' ἄνθρωπος, οὕτω καὶ σ' ἐγὼ,
Ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

Τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ' ὃ βούλομαι.

Ρε. Τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος ὃ καταμαχοῦμαι
Ραπτῶος ὁ βίος συνοφαντεῖν ἐστί μοι,
Ἀλλὰ πέρα με, τάχεσι καὶ κύφοις περοῖς
Ἱέρακος, ἢ κερχνηΐδος, ὡς αὖ τῆ ξενύς
Καλεσάμενος, κἄτ' ἐμπεληκὼς σύθαδί,
Κἄτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Ρε. μανθάνω,
Ὡς δὴ λέγεις, ὅπως αὖ ὠφλήκει δίκιω,
Ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.

Ρε. Κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δοῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει,
Ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτῆς. Συ. πάντ' ἔχεις
Βέμβικος ὧδὲ διαφέρειν δεῖ. Ρε. μανθάνω,
Βέμβικα, καὶ μὲν ἔστι μοι νὴ τὸν δία,
Κάλλιστα κερκυραῖα τοιαυτὶ περάν.

Συ. Οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις; Ρε. περᾶν μὲν οὖν,
Οἵ σ' οἴσε ποιήσω τήμερον βεμβικᾶν.

Σό. Οἴμοι τάλας, ὃ περυσινεῖς σὺ τὸ θυθενί;

Ρε. Οὐκ ἀσχολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀσχολούμενος;
Ῥικρὰ τάχ' ὄψει, σφετοδικοπανουργίαν
Ἀπώμενι ἡμεῖς ξυλαβόντες τὰ περάν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ'.

Χο. Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
μάσ' ἐπετόμεσθα,
Καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν
Ἔστι γὰρ δὴ σύδρον πεφυκὸς
Ἔκ τοπόν τι, κἀρδίας
Ἀπωτέρω κλεώνυμος
Χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δεινὸν, καὶ μέγα,

Τοῦτο μὴν ἥρος αἰεί
Βλαστάνει καὶ συνθφαντεῖ,
Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
Τὰς ἀστοίλας φύλλορροεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ιβ'.

Ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
Τῷ σκότῳ πόρρῳ τις αὖ
Τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι σωφρονοῦσι, καὶ
Ξωΐσι, πλὴν τ' ἐφημέρας
Τιμὰς οὐκέτ' ἴσασιν
Ἀσφαλὲς ξωτυχχάνειν,
Εἰ γὰρ σὺν τύχῃ τις ἥρωϊ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὁρέσθη
Γυμνὸς ἰὼ πλαγεὶς ὑπ' αὐ-
τῶν πάντα τὰ πτερύγια.

Προ. Οἴμοι τάλας γ' ὁ ζωὺς ὅπως μὴ μ' ὄψεται
Ῥᾳδίως πεπαιδεύσομαι ῥώς ὄρνις. Πει. ἔα τουτὶ τί λῷον
Τίς ὁ συμπαλυμμός. Προ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
Ἐμοῦ κατόπιν σύτταυθα; Πει. μὰ τὸν Δί' ἔγωγ' οὐκ ἔγωγε
Τίς δ' εἶ σύ. Προ. πτηνὶ' ἐστὶν αὖ τὰ τ' ἤμερος.
Πει. Ὁ πτωίνα; σμικρόν τι μὴν μεσημβρίαν,
Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Προ. βυλητὸς ἢ πρωϊαίτερος.
Πει. Οἴ μ' ὡς βδελύττομαί σε. Προ. τί γὰρ ὁ ζωὺς ποιεῖ
Ἀπαιθειάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξωνεφεῖ.
Πει. Οἴμωζε μεγάλ'. Προ. ὄττω μὴν ἐκκαλύψομαι.
Πει. Φίλε πρόμηθεῦ. Προ. παῦε, παῦε μὴ βόα.
Πει. Τί γάρ ἐστι. Προ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα,

Ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις, εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ ζεὺς ὄψεται
Ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα ταὐτὶ πράγματα,
Τὸ πὶ λαβών μ' ὁ σκιάδειον ὑπέρεχε,
Ἄνωθεν, ὡς αὐ μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
Πει. Ἰοὺ, ἰού, δῦ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ πρόμηθικῶς,
Ὑπόδυθι ταχὺ δή, κἄτα θαρρήσας λέγε.
Προ. Ἄκυε δὴ νυῶ Πει. ὡς ἀηδίοντος λέγε.
Προ. Ἀπόλωλεν ὁ ζεύς. Πει πηνίκ' ἄπ' ἀπώλετο.
Προ. Ἐξ ὅτου ὑμεῖς ᾠήσατε τὴν ἀέρα,
Θύελλα γὰρ ἦλθε δεινὴ ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν, ὥστε κινῆσαι μείζων ἄπο,
Ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
Ἀλλ' ὥσπερ εἰ θεσμοφορίοις, νηστεύομεν,
Ἄνευ θυηλῶν, οἱ δὲ βαρβαροι θεοί
Πεινῶντες ὥσπερ ἰλλυριοί, κεκεμάτευν
Ἐπισχρατεύσειν φάσ' αὐτῶν τῷ δίῃ,
Εἰ μὴ παρέξει τὰ μπόρι' αὐτοῖς ἁμά,
Ἵν' ἀσάγοιντο πλάγχνα καὶ κατεστιάσεν.
Πει. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βαρβαροι θεοί τινες,
Ἄνωθεν ὑμῶν; Προ. ὦ γαῖ' ἄσι βαρβαροι,
Ὅθεν ὁ παρῳὸς ὄρνις ὄρνις ἥκει σίσης;
Πει. Ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβαροῖς
Τί ὄστιν Πρ. ὅ,τι ἐσί; τριβαλλοί Πει. μανθάνω,
Ἐντεῦθεν ἄρα τὸ τριβαλλὸς ἐγένετο.
Προ. Μάλιστα πάντων, εἰ δέοι λέγω σαφές,
Ἤ ξυμπρέσβεις δοῦρο πρὸς δικαίων
Παρὰ τὴν δίκης καὶ τῶν τριβαλλῶν τῶν αὖ,
Ἐμὲ δὲ μὴ ποιήσῃ, ἐὰν μὴ παραδῶ,
Τὸ σκῆπτρον ὁ ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν

Καὶ τὴν βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν δοτὸν.

Πει. Τίς ὄδ' ἡ βασιλεία. Προ. καλλίστη κόρη,
Ἣ περ κεραυνοῖ τὸν κεραυνὸν τὸν Διός,
Καὶ τἄλλ' ἅπαξάπαντα, τὴν δύβαλίαν,
Τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
Τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ ῥιπόβολα.

Πει. Ἆ πάντα γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; Προ. φημὶ ἔγωγε,
Ἤν γ' ἴωσι τὰ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχῃς,
Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι,
Αἰεί ποτ' ἀνθρώποις ὄφελος εἶμ' ἔγωγε.

Πῃ. Μόνων θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.

Προ. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.

Πῃ. Νὴ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.

Προ. Τίμων, καθαρὸς, ἀλλ' ὡς ἂν ἀποῤῥέχω πάλιν,
Φέρέ μοι σκιάδιον ἵνα μὴ κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκληθεὶς δι' ἀκῶν κἀνυφόρῳ.

Πῃ. Καὶ τὸν δίφρον φόρει τουδὶ λαβών

Χο. Πρὸς δὲ τοῖσι, σκιάποσι λι-
μνητὶς ἐς ἄλλατος ἧ
ψυχαγωγᾶ σωκράτης,
Ἔνθα καὶ πεισανδρος ἦλθεν
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
Ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ς'.

Σφάγιόν ἔχων καὶ μέλαν,
Ἀμνόν τιν', ἧς λαμυρὸς τεμών
Ὥσπερ ὀδυσσεὺς ἀπῆλθεν,
Κἄτ' ἀνῆλθεν αὖ πρὸς κάτω θεν,
Πρὸς λακκάμα τ' κἀμέλα,

Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

Πο. Τὸ μὲν πόλισμα τῆς νεφελοκοκκυγίας, 1565
Ὁρᾷς τοσὶ πάρεσιν, ἣ πρεσβεύομεν,
Οὗτος τί δρᾷς ἐπ' ἀριστερ' ὄντως ἀμπέχη,
Οἰ μεταβαλεῖσθαι μάτιον, ὡς ὠδὶ δεξιά,
Τί ὦ κακόδαιμον λαιποσπλίας εἶ τὴν φύσιν
Ὡς δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
Εἰ τουτονὶ ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.

Τρ. Ἔξεις ἀρέμας. Πο. οἴμωξε πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγώ,
Ἐώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις. Ηρ. ἀκίνητος;
Ἐμὲ γ' ὅπως τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
Ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τὴν θεὸς ἀπωτειχίσας.

Πο. Ἀλλ' ὦ γάθ' ἡμεῖς περὶ διαλλαγῶν
Πρέσβεις. Ηρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.

Πα. Τῷ τυρόκνησιν τὶς δότω, φέρε σίλφιον,
Τυρὸν φερέτω τις, πυρπόλει τὴν ἀνθρακᾶς.

Ηρ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. Πα. ἀλλ' ὠθοῦμαί γε σίλφιον.

Ηρ. Τἀκρέα ἢ τᾶ, ταῦτ' ἐστίν. Πα. ὄρνιθές τινες,
Ἐπανισάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
Ἔδοξαν ἀδικεῖν. Ηρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
Ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν. Πα. ὦ χαῖρ' ἡράκλης,
Τί δῆτα. Ηρ. πρεσβεύοντες αὖθαδ' ἤκομεν
Παρὰ τῶν θεῶν, περὶ πολέμου καταλλαγῆς.

Πα. Ἔλαιον ἁνὴρ σύεστιν ἐν τῇ λεκύθῳ.

Ηρ. Καὶ μὰ τὰ γ' ὀρνίθια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.

Πο. Ἡμῖν τε γὰρ πολεμιώτατος, ἁνηρ δ' αἰνόμενος,
Γ' μᾶλλ' ἄν, ἢ μὴν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,

Ὄμβριον

Ὄμβριον ὕδωρ ἀεί, εἰ ἔχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν
Ἀλκυονίδας τ' ἀεί, ἤγετ' ἡμέρας ἀεί,
Τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορ ὑμῖν ἥκομεν.
Ρει. Ἀλλ' ὅτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν,
Ρολέμιοι πρὸς ὑμᾶς, νῶϊν τ' ἐθέλομεν ἢ δοκεῖ
Εἰ καί τι δίκαιον ἄλλο νῶϊν ἐθέλητε δρᾶν
Σπονδὰς ποιεῖσθαι, τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί
Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν,
Τὸν δι' ἀπωδλωμαι, καὶ διαλλαττώμεθα,
Ἐπὶ τοῖσδε, τῇ πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Ἡρ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
Πο. Τί ὦ κακόδαιμον ἠλίθιος καὶ μάσχρις εἶ,
Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τὴν τυραννίδος;
Ρει. Ἀληθῆ, δ' γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοί
Ἰσχύετ' ὦ ὄρνιθες ἀρξωσι κάτω,
Νῶν μὲν γὰρ ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
Κύψαντες ὠθοριζόμεθ' ἡμᾶς οἱ βροτοί,
Ἐὰν δὲ τὴν ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
Ὅταν ὀμνύη τις τὸν κόρακα καὶ τὸν δία,
Ὁ κόραξ παρελθὼν τὸν πορκῶν τὸ λάθρα
Προσταμένος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θεῶν.
Πο. Νὴ τὸν ποσειδῶ ταῦτά γε καλῶς λέγεις,
Ἡρ Κἀμοὶ δοκεῖ. Ρει. τί δαὶ σὺ φής. Τρ. ναβαισατρῦ.
Ρει. Ὁρᾷς, ἐπαινεῖ χοὔτος, ἕτερον νῶϊν ἔπι
Ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν,
Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ
Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ 'ποδιδῶ, μισητίαν
Ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέρ' ἴδω τὸ πρόπω.

Ρε. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
Ἄνθρωπος ἅτος ἢ καθήται λύμενος,
Καταπάμενος ἵκτινος ἁρπάσας λάθρα,
Προβάτοιν δυοῖν τιμὰν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ηρ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδύναι πάλιν φησίζομαι,
Τούτοις ἐγώ. Ρο. τὸν βιβαλλόνγε νῷ ἔρχ.
Ηρ. Ὁ βιβαλλὸς οἰμώζων δοκεῖ σοι. Ρ. σαυτάκις
Βακταερικρᾶσαι. Ηρ φησὶν δῦ λέγειν πάνυ.
Ρο. Εἴ τινι δοκεῖ σφῶϊν, ταῦτα κἀμοὶ σωδοκεῖ.
Ηρ. Οὕτως δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, τὸ σκήπτρον πέμ.
Ρε. Καὶ νὴ δί' ἕτερόν γ' ἐστίν, ὃ μνήσθητι ἐγώ,
Τῶν μὲν γὰρ ἦρχον, παραδίδωμι τῷ δίκῃ
Τῶν δὲ βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοί,
Ἐκδοτέον ἐστίν. Ρο. ὃ διαλλαγῶν ἐρᾷς,
Ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. Ρε. ὀλίγον μοι μέλει,
Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρ. Ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων πόσειδον, ποῖ φέρει
Ὑμᾶς πρὸς γυναικὸς μιᾶς πολεμίσομεν;
Ρο. Τί δ' ἂν ποιῶμεν. Ηρ. ὅτι διαλλαττόμεθα.
Ρο. Τί ὦ ζύρ' οὐκ οἶσθ' ὅξα πατῶμενος πάλαι;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτὸν, ὦ γὰρ ἀποθανὴ
Ὁ ζῶν παραδὸς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
Ρεπὴς ἔσει σὺ, σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνεται,
Τὰ χρήματ' ὃς ἂν ὁ ζῶν ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
Ρε. Οἴ μοι τάλας γ' οἷόν σε πρὸς σοφίζεται,
Δῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω,
Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σύ
Τῶν γὰρ παρῴων δ' ἀκαρῆ μέτεσί σοι.
Κατὰ τὴν νόμος, νόθος γὰρ εἶ καὶ γνήσιος.

Ἡ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις. Πει. σὺ μέντοι νὴ Δία,
Ὥνγε ξένης γυναικὸς, ἢ πῶς ἂν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν ἀδελφὴν δοκεῖς,
Οὖσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ἡ. Τί δ' ὦ πατὴρ ἐμοὶ δίδωσι τἀ χρήματα
Νόθῳ ἐξαπατήσειν. Πει. ὁ νόμος ἀλλὰ ναὶ
Οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος ὃς ἐπαίρει σε νῦν
Ἀνδέξεταί σ' ἀπὸ τῶν πατρῴων χρημάτων,
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος
Ἐρῶ δὴ καὶ τὸν σόλωνός σοι νόμον;
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
σέαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων, ἐὰν δὲ παῖδες
Μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐγγυτάτω τὰ γένη,
Μετεῖναι τ' χρημάτων.
Ἡ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' ὄδεν τῶν πατρῴων χρημάτων
Μέτεστιν; Πει. ἀμέντοι νὴ Δία, λέξον δέ μοι
Ἦδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
Ἡ. Οὐ δῆτ' ἐμέγε καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
Πει. Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰθέρα βλέπων,
Ἀλλ' ὦ μέθ' ἡμῶν ἧς, κατασήσω σ' ἐγώ
Τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
Ἡ. Δίκαιόν ἐστιγε καὶ πάλαι δοκεῖν λέγειν,
Ρεῖ τ' κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
Πει. Τί δαὶ σὺ φής; Πο. τὸ ναντίον ψηφίζομαι.
Πει. Ἐν τῷ βιβλίῳ πᾶν τὸ πρᾶγμα, τί σὺ λέγεις;
Τρ. Καλαί γε κόραννα καὶ μεγάλα βασιλιναῦν
Ὄρνιθι παραδίδωμι. Ἡ. παραδῶναι λέγεις;

Πο. Μὰ τὸν Δί' οὐχ ὅτόγε παραδῦναι λέγει,
[Εἰμὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόναις.]
Πει. Οὐκοῦν παραδῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.
Πο. Σφὼ νυῶ διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε,
Ἐγὼ δ' ἐπειδὴ σφῶϊν δοκεῖ, σιγήσομαι.
Ἡ ρ, Ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ,
Ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὖτος ἐς τὸν ὄρνιν
Ἵνα τἠ βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
Πει. Ἐς καιρὸν ἆρα κατενήφησαν ὅτοιί,
Ἐς τὴ γάμος. Ἡ ρ. βάλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
Ὀπῶ τὰ κρέα ταυτὶ μεύων, ὑμεῖς δ' ἴτε.
Πο. Ὀπᾷς σὺ κρέα; πολλώγε πενθείαν λέγεις,
Οὐκεῖ μεθ' ἡμῶν; Ἡ ρ. δῦγε μέντ' αὖ διετέθλω.
Πει. Γαμικὼ χλανίδα δολότω τίς δῦρό μοι,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Χο. Εἴ τι δ' ἐν φάναῖσι, πὸς τὴ
Κλεψύδρα πανδρος ἐγὼ
πλωτοπαδόρων γένος
Οἰ', διείζασίντε καὶ σείο
ρσι καὶ φυγῶσι ταῖς πλώτο
ποισι, σικάζασίτε,
Βαρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαπτε καὶ φίλιπποι,
Κἀπὸ τῶν ἐμπλωτοπαδόρων κείνων τ' φιλίππων,
Ραιπαχδ' ἀπικῆς, ἢ πλῶτα χωεὶς τέμνετοι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΡΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Ἄγγ. Ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
Ὦ ῥισμακάριον πλωὸν ὀρνίθων γένος,
Δι' ὃν ἐθρέψαμεν τύραννον ὀλβίοις δόμοις,

Προσέρχεται γὰρ οἷος ἄτε παμφανὴς
Ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
Οὐθ' ἡλίου πηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
Τοιοῦτον ὤξέλαμψεν, οἷον δ' ἔρχεται
Ἔχων γυναικὸς κάλλος, ὀφθαλμὸν λέγειν,
Κάλλων κεραυνὸν πτεροφόρον διὸς βέλος,
Ὃς μὴ δ' ἀνώνυμος ἐς βάθος κύκλου
Χωρεῖ, κακλὸν θέαμα θυμαμάτων,
Αὐραι διαψαίρουσι πλεκτάνῃσι καπνοῦ
Ὃς δὲ καὐτὸς ὄφις, ἀλλὰ χρὴ θεᾶς,
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν οὔφιμον στόμα.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ιβ'.

Ημ. Ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε,
Περιπέπτασθε τὸν μάκαρα
Μάκαρι σωτύχᾳ
Ὦ φοῦ φοῦ, τὰ ὥρας,
Τοῦ κάλλους
Ὦ μακαρισὸν σὺ γάμον
Τῇδε τῇ πόλει γήμας.

Ημ. Μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
Γένος ὀρνίθων,
Διὰ τόνδε τὸν ἄνδρα
Ἀλλ' ὑμεναίοισι κὰν νυμφιδίοις
Δέχεσθ' ὠλαῖς
Αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ. έ.

Χο. Ἦρά ποτ' ὀλυμπίας
Τῶν ἡλιβάτων θρόνων,
Ἄρχοντα θεοῖς μέγαν

Μοῖρε ξυνεπόμεσθα,
Ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ε'.

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως
Χρυσόπτερος, ἰωίας
Εὔθωρε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων,
Τῆς τ' ὀλυμπίου κόρας.

ΕΡΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ς'.

Ὑμὶν ὦ ὑμεναίοις ὦ ὑμίν.

Θε. Ἐχαίρων ὕμνοις, ἐχαίρων ᾠδαῖς,
Ἄμαμυκε δὲ λόγων, ἄγε νῦν αὐτῷ,
Καὶ τὰς χθονίας κλήσαντε βροντάς,
Τάς, τε πυρώδεις διὸς ἀστραπάς,
Δεινότ' ἀρχῆτα κεραυνόν.

ΣΤΡΟΦΗ ἑτέρα καὶ ᾠδὴ κώλων ιή.

Χο. Ὦ μέγα χρύσεον ἀστραπῆς φάος,
Ὦ διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον
Βαρυαχέσιν ὀμβροφόροις θ' ἅμα,
Βροντᾶι, αἷς ὅδε νῦν χθὼν σείεται,
Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
Ῥαδίαν βασιλείαν ἔχειν διός.

Ἡμ. Ὑμὶν ὦ, ὑμεναίοις ὦ
Ἕπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ
Φῦλα πάντα σωμόμων
Πτεροφόρων ὠδὴ πέλον διός,
Καὶ λέχος γαμήλιον
Ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὺν
Χάρᾳ, καὶ πατρῶν ἐμῶν

Λαβοῦσα, συγχόρδυσον,
Ἄϊρων δὲ κωφιῶσ' ἐγώ
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιών,
Τιώελα καλίνικος ὦ
Δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Ἡ δι' ὃ πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμικότας τὴς ἀθλιότητος καὶ τὴ σύμπαντας ἕλληνας Ἀ ειστοφάνης ἰδὼν, ἱκανῶ γὰρ δὴ πρόσκειται πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, παραινῶν πᾶς πόλεις, καταπαύσασθαι μὲν τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην αὖτὶ τ' πατέρας ἔχθρας ἑλέσθαι, παρεισάγει τοίνυν γεωργόν τινα φυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τ' εἰρήνης αὖτὶ ποιούμενον, ὃς ἀχάλλων ὠὴ τῷ πολέμῳ, ἐς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τ' δίαν πευσόμενος παρ' αὐτῆς, δι' ἣν αἰτίαν ὅπως ἐκρέπει τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα τοσοῦτον ποιήσαντα πόλεμον ἀεὶ τοῖς, ὅν δὴ διαπορούντα τινα τρόπον ἢ ἐς οὐρανὸν πορείαν ποιήσοι, παρισάγει φέροντα κανθαρον ὡς ἀναπησόμενον ἐς οὐρανὸν δι' αὐτ', βελλεροφόν

του δίκλω, προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτῦ, οἷς καὶ ἐκφέφειν προσετέτακτο τὸ κάνθαρον δυσφορούντες αὐτὴ τοῖς αὐτῦ σιτίοις. Ἡ δὲ σκηνὴ τῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐστὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ τῦ οὐρανῦ, ὁ δὲ χορὸς σωέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν ἀτθικῶν γεωργῶν.

Τὰ τῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰκέτης.	Ἕτερος οἰκέτης.
Τρυγαῖος.	Παῖδιον θυγάτριον.
Ἑρμῆς.	Πόλεμος.
Κυδοιμός.	Χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
Θεράπων θυγάτριον.	Ἱεροκλῆς.
Δρεπανηργός.	Λοφοποιός.
Θωρακοπώλης.	Σαλπιγγοποιός.
Κρανοπώλης.	Δορυξόος.
Παῖς λαμάχου.	Παῖς κλεωνύμου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΡΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Prologo L 300

Ε᾽τ. Ἰρ᾽ αἶρε μᾶζαν ὡστάχιστα καὶ θαρῴ

Ἰλού. Οἰκ. ὁὸς αὐτῷ τῷ καὶ μις᾽ ἀπολυμενῴ.

Ε᾽τ. Ἡμή ποτ᾽ αὖτ᾽ μᾶζαν ἡλίῳ φάγοι.

Οἰκ. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ὄξ ὀνίσων πε πλασμενίων.

Ε᾽τ. Ἰλού μὰλ᾽ αὖθις. Οἰκ. πᾶ γὰρ ὦ νῶν σ᾽ ἤφερον, Οὐ κατέφαγεν; Ε᾽τ. μὰ τὸν σί᾽ ἀλλ᾽ ὄξαρπάσας Ὅλων ὑένάψε πᾶκυκλίσας τοῖν ποσοῖν.

Οἰκ. Ἀλλ᾽ ὡστάχιστα ῥῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

Ε᾽τ. Ἄνδρὸν κηπουρόν προσλάβεσθε πρὸς θεῶν, Εἰμή με βούλεσθ᾽ ἀπὸ πνιγενίτα πᾶϊσθεῖν.

Οἰκ. Ἑτέραν ἑτέραν ὁὸς παιδὸς ἥτις ρικνὸς, Τερριμενίης γὰρ φησιν ὠδίθυμεῖν. Ε᾽τ. ἰσού, Ἑνὸς μὲν ὦ ἄνδρὸν ἀπολελῦσθαί μοι δοκῶ, Οὐδεὶς γὰρ αὖ φαίη με μὰ πονηρ᾽ ἐσθίειν.

Οἰκ. Αἰβοῖ, φέρ᾽ ἄλλω, χἀτέραν μοι, χἀτέραν, Καὶ ῥῖβ᾽ ἑτέρασγε. Ε᾽τ. μὰ τ᾽ ἀπόλλω γὼ μὲν ὦ. Οὐ γὰρ ἐθ᾽ οἷός τ᾽ εἰμὶ τὴν περέχειν τ᾽ αὐτλίας, Αὐτλῶ ἄρ᾽ οἴσω προσλαβὼν τὸν αὐτλίαν.

Οἰκ. Νὴ τὸν σί᾽ ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόνγε πρός.

Ε᾽τ. Ὑμῶν δέγ᾽ εἴ πις οἶδέ μοι κατεπάτω,

Ρόθεν ἀν' περιέμω ῥῖνα μὴ τεθρημμένω.
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἐστὶν ἀνὴρ ἀθλιώτερον,
Ἢ καινθαρῷ μάτην τα παρέχειν ἐαθίειν,
Ὑς μὲν γὰρ ὥσπερ ἀν χέση τις, ἢ κύων,
Φαύλως ἐρείδει, τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος,
Βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
Ἢν μὴ παραθῇ ῥίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
Ὥσπερ γυναικὶ γογγύλα μεμαγμένα,
Ἀλλ' εἰ πέπαυται τ' ἐδωδῆς, σπέφομαι,
Τισὶ παροίξας τ' θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ,
Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μή ποτ' ἐαθίαν
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς,
Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατον ἐαθίει,
Ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τὴν γομφίδα,
Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως,
Ὡς δὴ πεδάγων ὥσπερ οἱ τὰ χοινία,
Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας,
Μικρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκιστον καὶ βορόν,
Χὥτῳ πότ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ πρόσβολή.

Οἰκ. Οὐκ οἶδ'. ἀφροδίτης μὲν γὰρ ἔμοι φαίνεται,
Οὐ μὰν χαρίτων γε, τοῦ γὰρ ἐς; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Τοῦτ' ἐστὶ τὸ πέρας ἅδιὸς κατεμβάτω.

Ἐτ. Οὐκοῦν ἀν' ἤδη τ' θεατ' τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δ' πρᾶγμα, τί
Ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί, κἄτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τις φησὶ παρακεκαθήμενος
Δοκέω μὲν ἐς κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
Ὡς κεῖνος ἀναιδῶς τὴν ὠχτίλην ἐαθίει,
Ἀλλ' εἰσὶν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

Οἰκ. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παισίοις,
Καὶ τοῖσιν ἀνδρείοισι, κἀν τοῖς χάνδραισι
Καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
Καὶ τοῖς ὑπερωρέξιν ἐπὶ τούτοις μάλα,
Ὁ δεσπότης μὰ μαίνεται καινὸν τρόπον,
Οὐχ ὃν περ ἡμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
Διὰ ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν ἀρανὸν βλέπων,
Ὡς διὰ κεχηνὼς, λειπορεῖται τῷ διΐ
Καὶ φησὶν ὦ ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν,
Κατάθου τὸ κέντρον, μὴ κόρεις τὼ ἐλάδε,
Ἔα ἔα,
Σίγησαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
Τρ. Ὦ ζεῦ, τί δρᾶσείεις πόθ' ἡμῶν τὸν λεών,
Λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκπηδήσασας;
Οἰκ. Τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ καινὸν αὖθ' ὃ γὼ 'λεγον.
Τὸ γὰρ παραλειμμα τῶν μανιῶν ἀκήκοατε,
Ἀλλ' εἴπερ πρῶτον ἰὼ ἰὼ ἦρχεθ' ἡ χολή,
Βρύσεσθ' ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν σὺθελί,
Ὡς αὖ ποτ' ἀφικοίμαν αὖ, διὰ τοῦ διός,
Ἔπειτα λεπὰς κλιμάκα πρύμνος,
Ὡς ταῦτ' ἀνέρριχατ' αὖ ἐς τὸν ἀρανόν
Ἕως ξυνέβην τῆς κεφαλῆς κἀταρρυείς
Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐνέφθαρεὶς; ἦν οἱ δ' ὅποι,
Εἰσήγαγ' αὐτὸν μέγιστον κἄνθαρον
Κἄπειτα τοῦτον ἵππον ἐμὲ ἀγκάσε,
Καὶ τὸς κατάφων αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
Ὡς πηγάσιόν μοι φησὶ γενναῖον πτερόν,
Ὅπως πετήσει μὰ διὰ τοῦ διὸς λαβών
Ἀλλ' ὅ, τι ποιεῖ, τοδὶ διακύψας ὄψομαι,

Οἴμοι πάλαι, ἵππε βύρσα βύρσᾳ γείτονες,
Ὡς δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται,
Ἱππηλὸν εἰς τὸν ἀέρα τῇ καινῇ σοφίᾳ.
Σύστημα κατὰ περιωδὴν ἀνομοιομερές. 80

Τρ. Ἦ ψυχος ἥρέμα καίνων
Μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμη πίσωος,
Ῥεῖν αὖ ἰσλίης καὶ διαλύσης.
Ἄρθρων ἵνας περύγων ῥύμῃ,
Καὶ μὴ πνεῖ μοι κατὰ νῶν ἀντιβολῶ
Σ', εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο κατ' οἴκους
Αὐτῷ μένον τῇ ὑμετέρᾳ.

Οἰκ. Ὦ δέσποτ' αὖ αξ ὡς παραπαίεις. Τρ. σίγα σίγα.
Οἰκ. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς.
Τρ. Ὑπὲρ ἑλλιῶν πάντων πέτομαι,
Τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
Οἰκ. Τί πέτει, τί μάτην ἀχυμαίνεις;
Τρ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν,
Τοῖσ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
Τούσδε κηπρῶνας καὶ τὰς λαυρᾶς,
Καινοῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν.
Καὶ τῇ πρωκτῇ ὠδικλείειν. 100

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Οἰκ. Οὔκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ' ὦ μή μοι φράσῃς,
Ὅ τι πέπεσθαι διανοεῖ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ὡς τὸν λίθ' ἑς τὸν ἀρχαῖον. Οἰκ. τίν' ἀνοίᾳ ἔχων.
Τρ. Ἐρησόμενος ἐκεῖνον ἑλλιῶν πέρι,
Ἅπαξ ἁπάντων ὅτι ποιεῖν βουλεύεται.

Οἰκ. Ἐὰν δὲ μὴ καταγορεύσῃ. Τρ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν ἑλλάδα.
Οἰκ. Μὰ τὸν δίονυσον οὐδέποτε ζῶντος γ' ἐμοῦ.
Τρ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Οἰκ. ἰοὺ, ἰού, ἰοὺ, ἰού,
Ὡς παιδί' ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται,
Ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρᾳ,
Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸ πατέρ' ὦ καὶ κηδεσθαίμεναι.

Σύσημα ἕτερον κὠμοιομερές.

Ραῖ. Ὦ πάτερ, ὦ πάτερ ἔτυμος γὰρ
Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἵκει,
Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
Ἐς νεφέλας βαθιᾶι μεταμώνιος,
Εἴ τι τὸ δ' ἐτύμως, εἴπ' ὦ πάτερ ὅ τι φιλεῖς με.
Τρ. Δοξάσαι ἐς νεφέλας, τόδ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν.
Ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι,
Εἶδον δ' ἀργυρίου, μὴ δὲ φακὰς ὧ πάνυ πάμπαν,
Ἦν δ' ἐγὼ οὖν πράξας, ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ,
Κολλύραν μεγάλην, καὶ νόστιμον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
Ραῖ. Καὶ τίς πόρος σοι τοῦδε γενήσεται,
Ναῦς μὴ γὰρ ἦν ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
Τρ. Ῥᾳδίως πορεύσει πῶλος, ἢν ναυσθλώσομαι.
Ραι. Τίς δ' ἡ πίνοια σοῦ ἐστιν, ὥστε κἀνθάρου
Ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ πατρία.
Τρ. Ἐν τοῖσιν αἰσώπου λόγοις ὀξυρέθη,
Μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
Ραι. Ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ,
Ὅπως κἀνόσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
Τρ. Ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτέ
Ὃς ἐκκυλίνδων, κἀντιμωρούμενος.

Γαι. Οὐκοῦν ἐγὼ σε πηγάσω ζεῦξαι πέρον,
Ὅπως ἐφαίνῃ τοῖς θεοῖς φαγικώτερος.
Τρ. Ἀλλ' ὦ μελέα μοι σιτίων διπλῶν ἔδει,
Νῦν δ' ἅπαξ αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
Τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τὸν χορτάσω.
Γαι. Τί δ' ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος,
Ὡς ἐξολισθεῖν πλοὸς ὢν δυνήσεται.
Τρ. Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον. ᾧ χρήσομαι,
Τὸ πλοῖον δ' ἕξω, νεξιφρυγὴς κἀνθαρος.
Γαι. Λιμὼ δὲ τίς σε δήξεται φορούμενον;
Τρ. Ἔν περχεῖ δήπου 'στὶ κανθαρὰ λιμή.
Γαι. Ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεὶς, καταρρυῇς,
Ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν, δυσελπίδη
Λόγον παράσχῃς, καὶ φαγῳδίας γένῃ.
Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλὰ χαίρετε,
Ὑμεῖς δὲ γ' ὑπὲρ ὧν τὴ πόνος ἐγὼ πονῶ,
Μὴ βλέπετε, μὴ δὲ χέζεθ' ἡμερῶν ἓξ ὧν,
Ὡς εἰ μετέωρος ἔτος ὢν ὀσφρήσεται,
Κατωκάρα ῥίψας με βυθολήσεται.
Ἀλλ' ἄγε πήγασε χώρει χαίρων,
Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων,
Διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν,
Τί ποιεῖς τί ποιεῖς, ποῖ παρακλίνεις,
Τὰς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας,
Ἴ' ει, σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
Κἆτα δρομαίαν πέρυγ' ἐκτείνων
Ὀρθῶς χώρει δι' ὁδὸς εἰς αὐλάς,
Ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
Ἀπόθ' ἡμεψῶν σιτίων πάντων,

Ἄνθρωπε τί δρᾷς ὅστις ὁ χέζων
Ἐν πειρχεῖ παρὰ ταῖς πύρναις,
Ἀπολεῖς, ὃ κατορύξεις,
Καὶ φορήσεις τῆς γῆς πολλῷ;
Καὶ φυτεύσεις ἔρπυλον ἄνω
Καὶ μύρον ὀδιχεῖς, ὡς ἰὼ τί πεσών
Ἐνθενδὲ πάθω, τὸ μὴ θανάτου
Γενέτε τάλαντ' ἡ πόλις ἡ χίων
Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει,
Οἴμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω
Ὡς μηχανοποιὲ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ,
Ἤδη σροφεῖ τι πνεῦμα πρὸς τὸν ὀμφαλόν,
Κἀμὴ φυλάξεις, χορτόσω τὸν κάνθαρον,
Ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
Καὶ δὴ κατορῶ τὴν οἰκίαν τοῦ δίος,
Τίς οὖ δίος θύραισιν, ὦ κατοίξετε;

Ἑρ. Πόθεν βροτῶν με προσέβαλ' ὦ "ναξ Ἡράκλεις,
Τυτὶ τί ὄζει τὸ κακόν. Τρ. ἱππικάνθαρος.

Ἑρ. Ὦ μιαρὲ καὶ τολμιρὲ, καὶ κίχωτε σύ,
Καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Πῶς δῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε,
Τί σοι πότ' ἐστὶ τοὔνομ' ὦ κακὲ ρεῖς; Τρ. μιαρώτατος.

Ἑρ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. Τρ. μιαρώτατος.

Ἑρ. Πατὴρ δέ σοι τίς ὄστιν. Τρ. ἐμοὶ, μιαρώτατος.

Ἑρ. Οὗτοι μὰ τὸν γλῶ ἔστιθ' ὡς οὐ χἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι πότ' ἐστί σοι.

Τρ. Τρυγχῖος, ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Ἑρ. Ἥκεις δὲ τί; Τρ. πανήρεχ ταυτισὶ φέρων.

Ε᾽ρ. Ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες, ὦ πλίαχρον. Τρ. ὁρᾷς,
Ὡς ὄκνος ἔτ᾽ εἶναί σοι δοκῶ μακρώτατος,
Ἴθι νυν, κέλευσόν μοι λαβεῖν δίφρον. Ε᾽ρ. ἰὴ, ἰὴ, ἰή,
Οὐ τἄρ᾽ ἐδόκεις μέλλειν ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν,
Φρᾶδμοι γάρ ἐσμεν ἐχθὲς ὀξωκισμένοι.
Τρ. Ποῖ γῆς; Ε᾽ρ. ἰδοὺ γῆς. Τρ. ἀλλὰ ποῖ; Ε᾽ρ. πόρρω πάνυ
Ὑπ᾽ αὐλῶνα ἀτεχνῶς τυρανὸν λῶν κύπαρον.
Τρ. Ῥᾳδίως οὖν σὺ δῆτ᾽ ἐνταῦθα κἀτελείφθης μόνος;
Ε᾽ρ. Τἀλοιπὰ τηρῶ σκυβάλια τὰ τῶν θεῶν,
Χυρίδια, καὶ σανίδια, καμφορίδια.
Τρ. Ἐξῴκισαντο δ᾽ οἱ θεοὶ, τίνος ἕνεκα;
Ε᾽ρ. Ἔλπιν ὀργισθέντες, εἶτ᾽ ἐνταῦθα μὲν
Ἵν᾽ ἦσαν αὐτοὶ λῶν πόλεμον κατῴκισαν,
Ὑμᾶς παρασπόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ, τι βούλεται,
Αὐτοὶ δ᾽ ἀνῳκίσαντο ὅπως ἀνώτατω,
Ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
Μὴ δ᾽ ἀντιβολοῦντων μηδὲν αἰσθάνοιντο.
Τρ. Τὸ δ᾽ εἶνεχ᾽ ἡμᾶς ταῦτ᾽ ἔδρασαν; εἰπέ μοι.
Ε᾽ρ. Ὅτι πολεμεῖν ἤρεσθ᾽ ἐκείνων πολλάκις,
Σπονδὰς ποιούντων, κεἰ μὴ οἱ λακωνικοὶ
Ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον αὖ τάλλ᾽,
Ναὶ τὼ σιὼ, νὼ ἀττικιῶν δώσει δίκην,
Εἰ δ᾽ αὖτι πράξαντ᾽ ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ,
Καλθοῖεν οἱ λάκωνες δραμοῦμαι πέρι,
Ἐλέγετ᾽ αὖ ὑμεῖς δῦθι, δέξαπατώμεθα,
Νὴ τὼ θεὼ σοῖν, νὴ δί᾽ ἄχι πειστέον,
Ἢ ἔξεσι καὖθις ἰὼ ἔχωμεν τὼ πύλον,
Ὁ γὰρ χαρακτὴρ ὑμέτερος τῶν ῥημάτων,
Ὧν ἕνεκ᾽ ἄν οἶδ᾽ εἴποτ᾽ ἐρωῶ ἔτι,

Τοὐλοιπὸν

Τολοιπὸν ὄψεσθ'. Τρ. ἀλλὰ ποῖ γῆς οἴχεται;
Ἑρ. Ὁ πόλεμος αὐτὼ ἐνέβαλ' εἰς ἄθρον βαθύ.
Τρ. Εἰς ποῖον. Ἑρ. εἰς τυτὶ τὸ κάτω, κἄπειθ' ὁρᾷς,
Ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
Ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτώ; Τρ. εἰπέ μοι,
Ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζετε;
Ἑρ. Οὐκ οἶδα πλὼ ἐγώ, ὅπη θυείαν ἐστέρας,
Ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσιωύματο.
Τρ. Τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ἑρ. Τείβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βυλεύεται,
Ἀλλ' εἶμι κἀγὼ δῆτα τὸν ἐμὸν γώμιον
Μέλει, θορυβεῖ γοὖν ἔνδον. Τρ. οἴμοι δείλαιος,
Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ, κἀγὼ γὰρ ὥσπερ ἠθόμην,
Καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμικείας.
Χο. Ἰὼ βροτοί, βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. Ὦ Ἄναξ Ἄπολλον τῆς θυείας τῆς πλάτης,
Ὅσον κακὸν, κἀπὶ τῷ πολέμῳ κἀπὶ τῷ βλέμματος,
Ἆρ' ἔστ' ἐς ἐκεῖνος οὗ κἀφύγομεν;
Ὁ δεινὸς, ὁ παλαιὸς, ὁ κατ' τοῖν σκελοῖν;
Χο. Ἰὼ πρέσβεις Δρισάθλιαι κἀπεντάκις
Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
Τρ. Τυτὶ μὴ ἀνδρὸς ἄδειν ἡμῖν πρᾶγμά πω
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς λακωνικῆς.
Χο. Ἰὼ μέγαρα μέγαρ', ὡς ὠθρίφεσθ' αὐτίκα,
Ἅπαξάπαντα κατεμεμοπωμένα.
Τρ. Βαβαὶ βαβαιὰξ, ὡς μεγάλα κἀδεμέα
Τοῖσι μεγάροισιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.
Χο. Ἰὼ σκελία, κἀσὺ δ' ὡς ἀπόλυσαι,

Οἵα πόλις πάλαι ἂν ἀκηκοὰ θήσεται,
φέρ' ἀθηχέω καὶ τὸ μέλι τοῦτι πάτινῶν.

Τρ. Οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ,
Τερῴβολον τοῦτ' ἔστι, φείδου πάτινοῦ.

Ρο. Ραῖ παῖ κυδοιμέ. **Κυ.** τί με καλεῖς. **Ρο.** κλαῦσόν μακρὰ
Ἐ'σηκας ἀργὸς, ἀτοσὶ γὰρ κώνδυλος,
Ὡς δεμιός. **Κυ.** οἵ μοι μοι πάλαι ὦ δέσποτα,
Μῶν τ' σκορόδων ἐνέβαλον εἰς τ' κώνδυλον;

Ρο. Οἵσεις ἀλεκτρίβανον φέρων. **Κυ.** ἀλλ' ὦ μέλε
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν, ἐχθὲς εἰσφυσόμεθα,

Ρο. Οὐκῶ παρ' ἀθλιαῖς μεταθρέξει ταχύ.

Κυ. Ἔγωγε νὴ δί' εἰ δὲ μήγε κλαύσομαι.

Τρ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πόνηρ' ἀνθρώπιε.

Κ. Ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὢν μέγας;
Εἴπερ γὰρ ἤξειγε τὸν ἀλεκτρίβανον φέρων,
Τάχ' ἂν παράξει τὰς πόλεις κἀθύμους,
Ἀλλ' ὦ διόνυσ' ἀπόλοιτο, καὶ μὴ 'λθοι φέρων.

Ρο. Οὗτος. **Κυ.** τί ἔστιν. **Ρο** ἃ φέρεις. **Κυ.** τὸ δεῖνα γὰρ .....
Ἀπόλωλ' ἀθλιαίοις ἀλεκτρίβανος ὁρᾷς,
Ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν ἐλάδα.

Τρ. Εὖγ' ὦ δέσποινα πότνι' ἀθλιαία ποιῶν
Ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἀνδέοντι τῇ πόλει
Ἢ πρίνδε τὸν μυτιλωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.

Ρο. Οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ λακεδαίμονος μέτοι,
Ἀνύσας τί. **Κυ.** ταῦτ' ὦ δέσποθ'. **Ρο** ἤκειν ταχύ.

Τρ. Ὦ 'ν Ἅλρου, τί πεισόμεθα; νὴ ἀγὼν μέγας,
Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν σὺ σκαμβράκη τυγχάνει
Μεμνημένος, νὴ ἔστιν δὴ ξαθαὶ καλόν,
Ἀποσχοφλῶσι τὸ μετόπιστος τὼ πόδε.

Κυ. Οἴμοι τάλας, οἴμοιγε, κἆτ' οἴμοι μάλα.
Ρο. Τί δῆτ', μῶν ὄκ αὖ φέρεις; Κυ. ἀπόλωλε γὰρ
Καὶ τοῖς λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλεκτρίβανος.
Ρο. Ῥῶς ὦ πανοῦργ'. Κυ. ἐς τἀπὶ θράκης χωρία,
Χρήσαντες ἑτέροις αὖτον, εἶτ' ἀπώλεσαν.
Τρ. Εὖγ' οὖγε, ποιήσαντες ὦ δισσὼ κόρω,
Ἴσως ἂν οὖ γένοιτο, θαῤῥεῖτ' ὦ βροτοί.
Ρο. Ἀπόφυρε τὰ σικύδια λαβὼν ταυτὶ πάλιν
Ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
Τρ. Νὴ τῶτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ δάτιδος μέλος,
Ὁ δεφόμενός ποτ' ἦδε τ' μεσημβρίας,
Ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι,
Νὴ ὄρθ' ἥκιν ὦ 'νδρες ἕλληνες καλόν,
Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην,
Ῥᾳστ' ἕτερον οὖ δοίδυκα κωλύσαι τινά,
Ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες,
Καὶ δημιοργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
Καὶ νησιῶται δεῦρ' ἴτ' ὦ πάντες λεώ,
Ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σκοινία
Νὴ γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθὸς δαίμονος.
Χο. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως δεῦτε σωτηρίας,
Ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικῶν
Ἡμέρα γὰρ δεξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος
Ῥοὸς τάδ' ἡμῖν εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε καὶ ἄρχ' τεκτόνων
Οὐ γὰρ ἔθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον
Ῥᾴδιον μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
Τὴν θεῶν πασῶν, μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

Τρ. Οὐ σωπήσεσθ' ὅπως μὴ πᾶν χαρεῖς τῷ πράγματι,
Τὸν πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' οὐδὲν κεκραγότες.
Χο. Ἀλλ' ἀκήκοαντες τοιάδε χαίρομεν κηρύγματος
Οὐ γὰρ λιῶ ἔχοντας ἥκειν σπὶ ἡμερῶν φίλων.
Τρ. Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον ὃν κέρβερον καὶ δεδίττεσθε,
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ λιὶν ἐνθάδ' ἴῃ
Ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἐξελκύσαι.
Χο. Οὔπω καὶ ναὶ δῆτ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
Ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμὰς, ἰὼ, ἰώ.
Τρ. Ἐξολεῖτε μὰ τὸν Ἄρη γ' εἰ μὴ τὸ βολὴς ἀνήσετε,
Ἐκπλαμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ σωτάραξει τοῖν ποδοῖν.
Χο. Ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω
Οὐ γὰρ ἂν χαίροντ' ὑμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
Τρ. Τί τὸ κακὸν, τί πάσχετ' ὦ γῆρυ, μηδαμῶς πρὸς τῆδε
Ῥᾶγμα καλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ χήματα.
Χο. Ἀλλ' ἔγωγ' ὃ χηματίζειν βύλομ' ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
Οὐκ ἐμῷ κινοῦντος, αὐτὸ τὸ σκέλη χορδύετον.
Τρ. Μή τι καὶ ναὶ γέτ', ἀλλὰ παῦε παῦ ὀρχούμενος.
Χο. Ἢν ἰδού, κἀγὼ πέπαυμαι. Τρ. φῄς γε παύει σ' ὐδέπω,
Ἐν μῷ οὔ τυτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Τρ. Τὸ ναὶ, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.
Χο. Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ' εἴπερ ὠφελήσαιμεν τί σε.
Τρ. Ἀλλ' ὁρᾶτ' ὄπω πέπαυσθε Χο. τυτοδὶ νὴ τὸ δίκε
Τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
Τρ. Ἐπιδίδωμι τοῦτο τοίνυν ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. Ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τι μ' ἐς ἀνάγκαιος ἔχον
Ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα καὶ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀωρίδα.
Τρ. Μηκέτ' οὖν νυνίγε χαίρετ' ὃ γὰρ ἴσχε πω σαφῶς

Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τὴν καὶ τὰ χαίρετε,
Καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτε,
Ἤδη δ' ὀξέσθω τὸ θύμιν
Γλεῖν, μύειν, κνεῖν, καθεύδειν,
Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
Ἐσπόδαι, καπαβίζειν,
Συβαρίζειν, ἰὼ ἰὼ κεκραγέναι.

Χο. Εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ,
Πολλὰ γὰρ ἐνέχομεν,
Πράγματά τε καὶ σβάδας ἃς ἔλαχε Φορμίων,
Κἀκεῖ' αὖ μ' οὗροις δικάζων δειμὼ ὧδε δύσκολον
Οὐδὲ τὴν φόπουγε δίκην σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρώην,
Ἀλλ' ἀπαλόν γ' αὖ μ' ἴδοις,
Καὶ πολὺ νεώτερον, ἀφ'
ἁλλαγέντα πραγμάτων,
Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀφ'
ἡλύμεθα καὶ κατετρίμμεθα πλανώμενοι,
Ἐς λύκειον, κἀκ λυκείου
Σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε
Ἀλλ' ὅ, τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες ἄγε,
Φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
βέλτιστ' ἄν τις ἡμῖν τύχη

Τρ. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τὴν λίθον ἀφέλξομεν.

Ἑρ. Ὦ μακαρὲ καὶ πολυμηχανὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ.

Τρ. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ χθιζών.

Ἑρ. Ἀπόλωλας, ὦ κακοδαίμων. Τρ. ἀπόλωλα δῆτα κἀγώ
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἷ' ὅπω.

Ἑρ. Ἀπόλωλας, ὀλόλωλας. Τρ. ἐς τὴν ἡμέραν.

Ἑρ. Ἐς αὐτίκα μάλ'. Τρ. ἀλλ' ὀλεῖν ἡμπόλημά πω

Οὔτ' ἀλφιτ' ὄπτε πυρὸν, ὡς ἀπολόμενος.
Ἑρ. Καὶ μὴν ἀθλητέριφαίγε. Τρ. κἆτα τῷ τρόπῳ
Οὐκ ἠθόμην ἀγαθὸν τοσοῦτον λαβών.
Ἑρ. Ἆρ' οἶσθα θνάτον ὅτι πρὸ φ' ὁ ζῶν, ὃς ἂν
Ταῦτ' ἀνορύττων ὑρισθῇ; Τρ. νὴ ἀρ' ἐμέ
Ἅπας ἂν ἐγνην' ἀποθανεῖν; Ἑρ. δῆ' ἴσθ' ὅτι
Τρ. Ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον ἐς ἀρχάς
Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
Ἑρ. Ὦ ζοῦ κεραυνοβρόντα. Τρ. μή, πρὸς τ' θεῶν
Ἡμῶν κατείπῃς κἀπιβολῶ σε δέσποτα.
Ἑρ. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. Τρ. ναὶ πρὸς τ' κρεῶν,
Ἃ γὼ προθύμως σοι φέραν ἀφιγμαι.
Ἑρ. Ἀλλ' ὦ μέλε ἱπὸ δίος ἁμαλδυσθήσομαι,
Εἰμὴ τετορήσω ταῦτα κἀλαλήσομαι.
Τρ. Μὴ νῦν λαλήσῃς, λίσομαί σ' ὦ ρ' μίσθιον,
Εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ἄνδρε, ἔστ' ἐκπεπληγμένοι,
Ὡς πόνηροι; μὴ σιωπᾶτ' εἰδὲ μή, λακήσετε.
Χο. Μὰ δῆμω ὦ δέσποθ' ἑρμῆ, μὰ δῆμω, μὰ, μὰ δῆμω
Εἴπ' ἐκεχαρισμένον,
Χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ λαβὼν κἀτεδίδοκῶς
Τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων εἰ τῷδε τῷ πράγματι.
Τρ. Οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦ ναξ δέσποτα.
Χο. Μὴ γένῃ παλίνηθός τις ἀπιβολοῦσιν ἡμῖν γε,
Ὥστε τῶνδε μὴ λαβεῖν,
Ἀλλὰ χαρίσω φίλων
θρωπότατε κἀμεγαλο
δωρότατε δαιμόνων,
Εἴ τι πεισάνδρᾳ βελεύῃ τῇ λόφῳ κἀτὰς ὀφρῦς,
Καὶ σε θυσίαισιν ἱε

ραῖσι προσόδοισι τε μεγάλ-
λαισι διαπαντὸς ὧ
Δέσποτ' ἀγαλλόμεν ἀεί.
Τρ. Ἰοὺ ἀντιβολῶ σ' ἐλέησον αὐτῶν τὼ ὄπα,
Ἐπείσε καὶ πιθοῖ μᾶλλον ἢ πρότερ. 400
Ἑρ. Κλέπτει μάρ ἁσπὶς οὐγε μᾶλλον ἢ πρότερ.
Τρ. Καί σοι φράσω τὶ πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Ὃ τὶς θεοῖς ἅπασιν ἀθυβυλλύεται.
Ἑρ. Ἰοὺ δὴ καὶ πεῖτ', ἴσως γὰρ ἂν πείσαις με.
Τρ. Ἡ γὰρ σελώνη ὦ πανοῦργος ἥλιος,
Ὑμῖν ἐπιβυλλύει πολὺ ἤδη χρόνον,
Τοῖς βαρβάροισι πρόδοτον τὼ Ἑλλάδα.
Ἑρ. Ἵνα τὶ δὲ τοῦτο δρᾶτον; Τρ. ὅπως νὴ τὸν Δία
Ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν τούτοισι δὲ,
Οἱ βάρβαροι θύουσι, διὰ τοῦτ' εἰκότως, 410
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ὀλωλεκέναι,
Ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τ' θεῶν.
Ἑρ. Ταῦτ' ἄρ' ἔχε πάλαι τ' ἡμερῶν παρεκλέπτετον,
Καὶ τοῦ κύκλου παρέρρωγον ὑφ' ἁρμάτων λίας.
Τρ. Ναὶ μὰ Δία, πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ ξύλλαβε,
Ἡμῖν προθύμως τωὐδὲ καὶ ξυμέλκυσον,
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμᾶς πανάθλω καὶ ἄξομεν,
Ἁπάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυήσει Ἑρμῆ, δῖ πόλει, ἀδωνία,
Ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν,
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ,
Χἄτερ ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ, πρῶτον δέ σοι
Δῶρον δίδωμι τωὐδ' ἵνα σωτήριον ἔχῃς.
Ἑρ. Οἱ μὼς ἐλεήμων εἰμὶ ἀεὶ, τ' χρυσίδων.

Υ̓μέτερον σὺ τοῦθ' ἔργον ὦ ἄνδρες, ἀλλὰ τ' ἄμαις
Εἰσιόντες ὡς πάχιστα τῇ λίθους ἀφέλκετον.

Χο. Ταῦτα δράσομεν, σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε,
Ἃ πᾶ χρὴ ποιεῖν, ἐφεσῶς φράζε δημυργικῶς,
Τἄλλα δ' ὁρήσεις ὑπάργειν ὄντας ἡμᾶς ὀκνηρούς.

Τρ. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φακέλην, ὅπως
Ἔργῳ φακελοῦμεν δυξάμενοι τοῖσι θεοῖς.

Ἑρ. Σπουδὴ σπουδή,
Εὐφιμεῖτ' εὐφιμεῖτε.

Τρ. Σπένδοντες εὐχώμεθα, τὴν νεῶ ἡμέραν,
Ἔλθοιμεν χρῆξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
Χὅστις προθύμως ξυλλάβοι τ' ἀποινίων,
Τὸν χὰν ἀνδρα μὴ λαβεῖν πότ' ἀπόδραι.

Χο. Μὰ δί' ἀλλ' εὐ ἐρρώη διάγειν με χὴν βίον,
Ἔχοντ' ἐπὶ ραν καὶ σκελοῦντ' ἀνθρακας.

Τρ. Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ὦ δόνυσ' ἄναξ,
Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ὀξυρόμενον.

Χο. Κἄτις ἀθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φθονεῖ,
Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ ἀγωνιᾷ σὺν τοῖς μάχαις.
Ῥάχοιγε τοιαῦθ' οἷα περ κλεώνυμος.

Τρ. Κἄτις δορυξὸς ἢ καὶ πηλος ἀσπίδων
Ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἀθυμεῖ μαχῶν,
Λιφθεὶς ὑπὸ λησῶν ἐαθίοι κενὰς μόνας.

Χο. Κἄτις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ
Ἢ δῆλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ τὸ φοχθὸν ἐλκοιτο μασιγούμενος,
Ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ' ἰὴ παιών, ἰή.

Τρ. Ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε,

Χο. Ἰὴ τοίνυν᾽, ἰὴ μόνον λέγω.
Τρ. Ἑρμῆ χαρίσιν, ὥραισιν, ἀφροδίτη, πόθῳ.
Χο. Ἄρειϊ δὲ. Τρ. μὴ μή. Χο. μὴ δῆτ᾽ ἀνιαλίῳγε. Τρ. μή.
Χο. Ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.
Ἑρ. Ὤ ἷα.
Χο. Εἷα μάλα.
Ἑρ. Ὤ ἷα.
Χο. Εἷα ἔτι μάλα.
Ἑρ. Ὤ ἷα, ὤ ἷα.
Τρ. Ἀλλ᾽ ὐχ ἕλκω σ᾽ ἄνδρ᾽ ὁμοίως,
Οὐχὶ ξυλλήψεσθ᾽ οἷ᾽ ὀγκύλες
σθ᾽ οἱ μώζεσθ᾽ οἱ βιωτοί.
Ἑρ. Εἷα νῶν.
Τρ. Εἷα, ὤ.
Χο. Ἄγετον, ξυέλκετον καὶ σφώ.
Οὐκῶν ἕλκω κἀξαρτῶμαι,
Κἀπεμπίπτω καὶ ᾠδύζω.
Ἑρ. Ῥῶς οὖν ὐ χωρεῖ τοὔργον.
Χο. Ὤ λάμαχ᾽, ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος,
Οὐδὲν δεόμεθ᾽ ὦ ἄνθρωπε τῆς μορμόνος.
Ἑρ. Οὐδ᾽ οἶδεν᾽ εἷλκον, ὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι,
Ἀλλ᾽ ἢ κατεγέλων τ᾽ παλαιπωρυμένων
Καὶ ταῦτα διεχόδην μαθοφορουῦντες ἄλφιτα.
Τρ. Ἀλλ᾽ οἱ λάκωνοὶ ὦ γ᾽ ἀθ᾽ ἕλκουσ᾽ ἀνδρικῶς.
Ἑρ. Ἆρ᾽ οἵσοιγ᾽ αὐτῶν ἔχονται τῶ ξύλω,
Μόνοι πρόθυμοὶ τ᾽, ἀλλ᾽ ὁ χαλκοῦς ὄυκ ἐᾷ.
Χο. Οὐδ᾽ οἱ μεγαρῆς δρῶσ᾽ ὐδὲν, ἕλκουσι δ᾽ ὅμως
Γλιχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κωμῳδία,
Ὑπὸ τῶγε λιμῶ νὴ δί᾽ ὀξολωλότες.

Τρ. Οὐδὲν ποιῶμεν ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδόν.
Ἅπασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιλητέον.
Ἑρ. Ὦ εἶα.
Τρ. Εἶα μάλα.
Ἑρ. Ὦ εἶα.
Τρ. Εἶα νὴ δία.
Ἑρ. Ὦ εἶα, ὦ εἶα.
Χο. Μικρόν γε κινῶμεν. Τρ. ὦ δεινόν, 490
Τοὺς μὴν, τείνειν, τῇ δ' ἀντιπαιστέον;
Χο. Γλισχρὰς λήψεσθ' ὦ γεῖροι.
Ἑρ. Εἶα νυῖ.
Τρ. Εἶα ὦ.
Χο. Ὡς καινὸν εἴ τινος ἔσθ' ὑμῖν,
Ὑμεῖς μὴν οὐδ' οἱ πατέοντες
Τῆς εἰρήνης, ὥστ' ἀνδρικῶς
Ἀλλ' εἴσοἱ κωλύσουσιν.
Τρ. Ἄνδρες μεγαρῆς δὴ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; 500
Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη,
Γρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκοροδίοις ἠλείψατε,
Καὶ τοῖς ἀθλιωτάτοισι παύσασθαι λέγω,
Ἐντοῦθεν ἐχομένης ὅτε νυῖ ἔλκετε,
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε,
Ἀλλ' εἴπερ ἀθυμεῖτε τὴν δ' ὀξελκύσαι,
Γρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
Χο. Ἄγ' ὦ ἄνδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Ἑρ. Χωρεῖτε δὴ, τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦ ἄνδρες ὑμῖν
Χο. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν, ἀλλ' ἅπας ἀνὴρ πρόθυμος.
Τρ. Οἱ γεωργοὶ τοῦργον ὀξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς. 510
Χο. Ἄγε νυῖ, ἄγε πᾶς

Καὶ μὴν ὁμῶ 'στιν ἤδ' ἐγγύς
Μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεὶ τάχος
τείνομεν αὐδαμώτερον,
Ἤδη 'σὶ τῶτ' ἐκεῖνο
Ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα τις,
Ὦ εἶα, ὦ εἶα, ὦ εἶα,
Ὦ εἶα, ὦ εἶα πᾶς.
Τρ. Ὦ πότνια βορυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος,
Ρόδεν κ' λάβοιμ' ῥῆμα μυελάμφορον,
Οὕτω προσείπω σ' ἅ γὰρ εἶχον οἴκοθεν,
Ὦ χαῖρ' ὀπώρα, καὶ σύ γ' ὦ θεωρία,
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ θεωρία,
Οἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας
Γλυκύτατον ὥσπερ ἀγοραίας καὶ μύρα,
Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίδ' στρατιωτικῆ;
Ἑρ. Ἀπέπυσ' ἐχθρὸ φωτὸς ἔχθιστον πλέως,
Τὸ μὲν γὰρ, ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
Ταύτης δ' ὀπώρας ὑποδοχῆς διονυσίων,
Αὐλῶν, ῥαγῳδῶν, σοφοκλέους μελῶν κιχλῶν
Ἐπυλλίων βυεπίδ. Τρ. κλαῦσ' ἄρα σύ
Ταύτης καταφθυσόμενος, ἅ γὰρ ᾄδεται
Αὖτι ποιητῆ ῥημάτιον διηνικῶν
Κιθ, φυγοίπτ, προβατίων βλιχωμενῶν;
Κόλπτ γυναικῶν διαρρεχτῶν ἐς ἰπνόν;
Δήλης μεθυούσης, ἀνατεθραμμένης χοῖς,
Ἀλλαντε πολλῶν καὶ καθῶν. Ἑρ. ἴθι νῦν ἄθρει,
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις,
Διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπασμέναι

Ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσπέμναι.

Τρ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τ' ἀγωμένων σκόπει,
Τὰ πρόσωφ' ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. Ἑρ. αἰβοῖ τάλας,
Ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
Τίλλον θ' ἑαυτόν; ὃ δέγε τὰς σμινύας ποιῶν
Ῥέπαρδιν αὖτι τῦ ξιφυργῦ κεινυί.

Τρ. Ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται;
Καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;

Ἑρ. Ἴθι νυν αὐτὸν τῇ γεωργὸς ἀπεύαι.

Τρ. Ἀκούετε λεὼ τῇ γεωργοὶς ἀπεύαι, 550
Τὰ γεωργικὰ σιβύνη λαβόντας ἐς ἀγρόν
Ὡς τάχιστ' αὖθις δορατίᾳ καὶ ξίφους κἀκοντίᾳ,
Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μῖν πανθάδι' ἁρμώνης σαπρᾶς,
Ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον ἂς ἀγρὸν παιωνίσας.

Χο. Ὢ πόθεινή τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Ἀ σμινύσγ' ἰδὼν προσειπεῖν βύλομαι τὰς ἀμπέλους,
Τάστε συκᾶς ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος;
Ἀ ὡσάσαθαι θυμὸς ἡμῖν γὰρ ὠδὶ πολλοστῷ χρόνῳ.

Τρ. Νὴ μὰ οὐ δῆτ' ὦ 'νδρες πρόσθεν ἐξόμεθα πρῶτον τῇ θεῷ.
Ἣ περ ἡμῶν τῇ λόφυς ἀφεῖλε καὶ τὰς γοργόνας, 560
Εἰ θ' ὅπως λιταργήσομεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
Ἐμπολήσαντες τι χρυσὸν ἂς ἀγρὸν ταρείχιον.

Ἑρ. Ὢ πόσεισθον, ὡς καλὸν τὸ σῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μάζα νῇ παναθηναίοις.

Τρ. Νὴ σί', ἦ γὰρ σφύρα, λαμπρὸν ὦ δῆτ' αὖ δόξω πλισμένη,
Αἴτε θρίνακος, διασίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον,
Ἢ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειν αὖ μετόρχιον,
Ὥστ' ἐγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὶ 'κ τοῦ ἐλθεῖν εἰς ἀγρόν,
Καὶ φιλαυτοῦ τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον,

Ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦ νηρῆ
Τῆς δικαίτης τ' παλαιᾶς,
Ἣν παρεῖχ' αὖτη πόθ' ἡμῖν,
Τῶντε παλαισίων ἐκείνων
Τῶντε σύκων, τῶνδε μύρτων
Τῆς φυγόστε τ' πλυκείας
Τῆς ἰωνιᾶστε τ' πρός
Τῷ φρέατι
Τῶντ' ἐλαιῶν ὧν ποθοῦμεν
Ἀντὶ τούτων τωὐδενωὶ
Τὼ θεὼν προσείπατε.

Χο. Χαῖρε χαῖρ' ὦ φίλτατ' ὤς
Ἀσμενίοισιν ἡμῖν ἦλθες,
Σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
Δαίμονα βουλόμενοι
Εἰς ἀγρὸν ἀνέρπυσαι,
Ἦ θαι γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
Κέρδος ὦ ποθουμένη
Πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργοῦ
Κὸν βίον ἐρίβομεν,
Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις,
Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν,
Ῥεῖν ποτ' ὠδὶ σοῦ πλυκέα,
Καὐδέπανα καὶ φίλα,
Τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ ἦθα
Χίδρα καὶ σωτήρια,
Ὥστε σε τάτ' ἀμπέλια
Καὶ τὰ νέα συκίδια
Τἄλλαθ' ὅσα 'ἐστὶ φυτά,

ἀγῶν
Γρὸς γελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα,
600 Ἀλλὰ πῦ ποτ' ἰὼ ἀφ' ἡμῶν ὢν πολὺν ἤδη χρόνον
Ἥδε, τῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὡ θεῶν σύνδατε.
Ερ. Ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε,
Ῥήματ', εἰ βύλεσθ' ἀκηῦσαι τἰὼδ' ὅπως ἀπώλετο,
Γρῶτα μὴν γὰρ ἀὐτῆς ἦρξε φεδλίας πράξας κακῶς
Εἶτα περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχη δίκης,
Τὰς φύσεις ἡμῶν διέλοιπεν, καὶ τὸν αὐτοδιάξ τρόπον
Γεὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ὀξέφλεξε τὴν πόλιν,
Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν μεγαλικὸν ψηφίσματος,
Ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ κάπνῳ
610 Ῥήτορας ἑλληνας δακρῦσαι, τὸ δ' ἐκεῖ τὸ δ' ἐνθάδε,
Ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἦκουσ' ἐφύσησεν ἄμπελος,
Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισε πίθῳ,
Οὐκέτ' ἰὼ δῆλος ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.
Τρ. Ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω γὼ πεπύσμην οὐδενός,
Ὅστις ὅπως αὐτῇ προσήκει φεδλίας ἡνιοχεῖν.
Χο. Οὐδ' ἔγωγε, πλὴν γε νυνὶ, ταῦτ' ἀρ' οὐ πρόσωπος ἰὼ,
Οὖσα συγγενὴς ἐκείνῃ, πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.
Ερ. Κἄτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε,
Ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
620 Ῥᾴντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τῇ φορᾷ φοβούμενοι,
Κἀνέπειθον τὼ λακώνων τῇ μεγίστῃ χρήματι,
Οἵδ' ἅτ' ὄντες αὐχροκερδεῖς καὶ διεφθορότες,
Τἰὼδ' ἀσπορρίψαντες, αὐχρῶς τὸν πόλεμον ἐκήρυξαν,
Κἄπα τἀκείνων γε κέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἰὼ κακά·
Αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ φιλῆρες ἀντιτιμωρούμεναι,
Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς πράδας κατηθίον,
Χο. Ἐνδίκη μὲν οὖν, ἐπεί τοι τἰὼ κορώνεων γένος

Ε᾽ξέκοψαν, ὡ ἐγὼ φυτεύσας ὀξεθρεψάμην.
Τρ. Νὴ δί᾽ ὦ μέλ᾽ οὐδίκως δῆτά γ᾽ ἐπεὶ κἀμὲ χὠ λίθον
Ε᾽μβαλόντες ἐξ μέσημνον κυβέλλω ἀπώλεσαν.
Ἑρ. Κᾆτα δ᾽ ὡς ἐκ τ᾽ ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεώς,
Τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν ἁκ ἐλανθάνειν
Ἀλλ᾽ ἅτ᾽ ὢν αὖθι γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰχάδας,
Ἔβλεπε πρὸς τὴ λέγοντας, οἱ δὲ γινώσκοντες δὴ
Τὰς πένητας ἀθυμοῦντας, κἀπαρωῶντας ἀληθῶν,
Τιὼδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τιὼ θεὸν κεκρέμασι,
Πολλαχοῦ φανεῖσαν αὐτιὼ τῆσδε τ᾽ χώρας πόθῳ,
Τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τὴ παχεῖς καὶ πλουσίους,
Αἰτίας αὖ προστιθεύτες, ὡς φρονεῖ τὰ βραδέα,
Εἶτ᾽ αὖ, ὑμεῖς τῦτον ὥσπερ κωμικὸν ἐσαράττετε,
Ἡ πόλις γὰρ ὢ χρηῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
Ἅπ᾽ αὖ διαβάλλοι τὶς αὐτὴν, ταῦτ᾽ αὖ ἤδις᾽ ἤσθιεν,
Οἱ δὲ, τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,
Χρυσίῳ τ᾽ ταῦτα ποιοῦντων ἐβύουν τὸ σῶμα,
Ὥστ᾽ ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡμᾶς δ᾽ ἐλαχὺ
Ἐξερημωθεὶς αὖ ὑμᾶς ἔλαθεν, ταῦτα δ᾽ ἰὼ ὁ πρῶν
Βυρσοπώλης. Τρ. παῦε παῦ᾽ ὦ δέσποθ᾽ ἑρμῆ μὴ λέγε
Ἀλλ᾽ ἔα τὸν αὖθρ᾽ ἐκεῖνον ἅ πάρες εἶναι κάτω,
Οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔς᾽ ἐκεῖνος αὐτὴρ, ἀλλὰ σός.
Ἅπ᾽ αὖ οὖν λέγεις ἐκεῖνον
Κεἰ πανοῦργος ἰὼ ὅτ᾽ ἔζη,
Καὶ λάλος καὶ συκοφάντης,
Καὶ κύκνυθρον καὶ πάρακρον,
Ταῦθ᾽ ἅπαξάπαντα νυνὶ
Τὰς σεαυτῆς λοιδορεῖς,
Ἀλλ᾽ ὅ, τι σιωπᾷς ὦ πύτινια, κἄτειπέ μοι.

Ερ. Ἀλλ' ὅμως εἴ ποι πρόσγε τὴν θεωμένοις,
Ὀργὴ γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴ ἔχει.
Τρ. Ἡδὰ ἄλλα πρὸς σὲ μικρὸν ἀπάτω μόνον.
Ερ. Εἶφ' ὅ, τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἐμὲ ὦ φιλτάτη, 660
Ἵνθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη,
Εἰ συγ' ἀκάω, ταῦτ' ἀθικαλεῖς; μανθάνω,
Ἀκάσαθ' ὑμεῖς ὧν σύνεκα μομφὴν ἔχει,
Ἐλθοῦσα φησὶν αὐτομάτη μὴ ταὐτὴ πύλω,
Σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
Ἀποχειροτονηθῶμαι χρὶς σὺν τῇ κλισίᾳ.
Τρ. Ἡμάρτομεν ταῦτ' ἄλλα συγγνώμην ἔχει,
Οὐ νῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. Ἵνθι νυν ἄκουσον οἷον αὖτι μ' ἤρετο
Ὅστις κακόνους καὐτῇ μάλιστ' ἦν σὺθάδε, 670
Χ' ὅστις φίλος κἀπῴδυδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. Εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῶ κλεώνυμος.
Ερ. Ῥοῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικά;
Ὁ κλεώνυμος. Τρ. ψυχὴν γ' ἄριστος πλήν γ' ὅπη
Οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τὴν πατρός,
Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι σφαπιώτης, εὐθέως
Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.
Ερ. Ἐπὶ νῶν ἄκουσον οἷον αὖτι μ' ἤρετο,
Ὅστις κρατεῖ νῶν τὴν λίθον τὴν ἐν τῇ πνυκί.
Τρ. Ὑπέρβολος νῶν τὴν τ' ἔχει τὸ χωρίον, 680
Αὕτη, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν σὴν πεδιάγεις;
Ερ. Ἀποσφέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράφατο.
Τρ. Ἀλλ' ὅμως ἔτ' αὐτῷ χρησόμεθ' ὅδε, ἀλλὰ νῶν
Ἀπορῶν ὁ δῆμος ὠνιρόπην καὶ γυμνὸς ὤν,

Τὸν

Τὸν τέως ὃν ἄνδρα πλιεζώσατο.
Ἑρ. Πῶς δ' ἂν ξυοίσει ταῦτ' ἐρωτᾷ τὴν πόλει;
Τρ. Εὐβουλότεροι γενησόμεθα πρόπῳ τινί,
Ὅτι τυγχάνει λειχηνοποιὸς ὤν, πρὸς τὸ μὴ οὐῶ
Ἐφιλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
Νωὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ἑρ. Ὦ ὦ
Οἷα μ' ἐκέλευσεν κἀπυθέσθαι σε. Τρ. τί τί.
Ἑρ. Ῥάμπωλα, καὶ τάρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε,
Ῥῶτον δ' ὅτι πράττοι σοφοκλέης κἠμέρετο.
Τρ. Εὐδαιμονεῖ πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ἑρ. τὸ τί.
Τρ. Ἐκ τοῦ σοφοκλέους γίνεται σιμωνίδης.
Ἑρ. Σιμωνίδης; πῶς. Τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρός,
Κέρδους ἕνεκα πάν, ἀνὴρ ῥιπὸς πλέοι.
Ἑρ. Τί δὲ κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; Τρ. ἀπέθανεν,
Οὐθ' οἱ λακωνοῦ συνέβαλον. Ἑρ. τί παθών; Τρ. ὅτι,
Ὡραιάσας, ἃ γὰρ ἐξηυέχετο,
Ἰδὼν πίθον κατηγυμνον οἶνου πλέων,
Χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει,
Ὥστ' ὀδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφεξόμεθά σου.
Ἑρ. Ἴθι νῦν ἀνὴρ τούτοις τὴν ὀπώραν λάμβανε,
Γυναῖκα σαυτῷ τηνδε, κἄτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτην ξυοικῶν, ἐκ τοῦ σαυτῷ βόρις.
Τρ. Ὦ φιλτάτη δῆτ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι,
Ἆρ' ἀνὰ βλαβλῶσαι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
Ὦ δέσποθ' ἑρμῆ τ' ὀπώρας κατελάσας;
Ἑρ. Οὔκ, εἴγε κυκεῶν' ἀνδιπίοις βλησχωνίαν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τηνδε τὴν θεωρίαν,
Ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν ἥσπερ πρὸ τοῦ.

Τρ. Ὦ μακαρία σὺ βυλὴ τῆς θεωρίας
Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν φρίων,
Ὅσας δὲ κατέδῃ χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα,
Ἀλλ' ὦ φίλ' Ἕρμῆ, χαῖρε πολλά. Ἑρ. καὶ σύγε
Ὦ ἄνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Τρ. Ὦ καίθαρ', οἷ κἀσ' ἀποπετώμεθα.
Ἑρ. Οὐκ εὐθάδ' ὦ τὰν ὄρνι. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ἑρ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν ζωὸν, ἀσχαπιφορεῖ.
Τρ. Ῥόθιον οὖν ὁ τλήμων εὐθάδ' ἕξει σιτία.
Ἑρ. Τὼ τὸ γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. Ῥᾷς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ἑρ. θαρσεῖ καλῶς,
Τηλὶ παρ' αὐτὼ τὼ θεόν. Τρ. σὺ δ' ὦ κόραι,
Ἔπαθον ἄμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
Ῥοθοῦντες ὑμᾶς, ἀνὰ μισὸ ἐσυκήτου.

Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρ', ὑμεῖς δ' ἕως τάδε τὰ σκύλα παραστάντες,
Τοῖς ἀκολάθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα.
Ἢ τὰς σκιὰς πλεῖσοι κλέπτειν καὶ κακὸν ποιεῖν
Ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως, ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
Ἥν ἔχομεν ὅλον λόγων εἰπωμεν, χ' ὥσατε νῷν αὐτὸς ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρὴ μὲ τύπτειν τὸν ῥαψῳδὸν χρὴ, εἴτις κωμῳδοποιητὴς,
Αὐτὸς ἐπιὼν πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς σὺν τοῖς ἀναπαίστοις,
Εἰσ' ὧν ἐμὸς τὴν τιμῆσαι, θύγατερ διὸς, ὅστις ἄριστος
Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων ἢ κλεινότατος γεγένηται
Ἄξιος εἶναι φησ' ὑλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
Ῥᾴστον μὲν γὰρ τὸν ἀνάπαλιν μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν,
Ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθόροις πολεμοῦντας,
Τὸν θ' Ἡρακλέας τὸν μάγοντας, καὶ τὸν πεινῶντας ἐκείνους,
Τοὺς φεύγοντας καὶ ξυμπατοῦντας καὶ τυπτομένους ἀνδρικῶς

Ἐξήλασ' ἀπημώσας πρῶτος, καὶ τὴν δ' ἄλοις κατέλυσεν,
Οἷς ὄξηγον κλαίοντας ἀεὶ μὴ τάτας ὕνεκα τοσί,
Ἵν' ὁ σωδ' ἄλος σιώφας αὐτὸς τὰς πλησὰς ἐπανέροιτο,
Ὠμοκηδ' αιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες, μῶν ὑνδριχὶς ἀσίβαλσύσα
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ σχαπᾷ, κἀδενδ' ροτόμησε τὰ νῶτα;
τοιαῦτ' ἀφελὼν καὶ, μὴ φόρτον, μὴ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
Ἐποίησε τέχνῃ μεγάλῃ ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
Ἐπεσιν μεγάλοις μὴ διανοίαις, μὴ σιώμμασιν ὐκ ἀγοραίοις,
Οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, ὐδὲ γυναῖκας,
Ἀλλ' ἡρακλέης ὀργιὼ τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις μὴ χειρεῖ
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροβιμους
Καὶ πρῶτον μ. μαχομαι πάντων αὐτῷ τῷ ἀρχαροδοντι
ὃ δεινότατον μ. ἀπ' ὀφθαλμῶν κωμης ἀκτῖνὸν ἔλαμπον
Ἑκατὸν ὃ κύκλῳ κεφαλαὶ ἡλάκων ὀιμωξομ, ἐλιχνῶντο,
π τὸ κεφαλῶ, φωνὼ δ' εἶχε χαράδρ' ὀλεθροντι τοκύας
Φώκης δ' ὀσμὼ, λαμίας ὄρχας ἀπλύτους, πρωκτὸν ὃ μαμίλας
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρ', ὃ κατέλειπ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
Ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τ' ἄλλων νήπων, ὧν εἵνεκα νυνί
Ἀποδῦναι τὼ χάριν εἰκὸς ὑμᾶς, μὴ μνήμονας εἶναι,
Καὶ γὰρ πρότερον πράξας κ' νοῶ, ὐχὶ παλαίστρας
Ραῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὼ σιβυλὼ, δῦναι ἐχώρουν,

Ῥῶρ ανιάσας, πόλλ' ὐφρανάς,
Ῥχὶ τα παραχὼν τὰ δέοντα,
Ῥος ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ,
Καὶ τὴν αὖδρας καὶ τὴν παῖδας,
Καὶ τοῖς φαλαιροῖσι παραινῶμεν
Ξυωδάζειν πὸι τῆς νίκης,
Ῥᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
Κἀπὶ ῥαπέζῃ καὶ ξυμποσίοις,

Φέρε τῷ φαλακρῷ, σὸς τῷ φαλακρῷ,
Τῶν ῥωγαλίων, κἀὐ μὴ ἀφαίρει,
Γενναιοτάτη τῶν ποιητῶν
Ἀνδρὸς τ' μέτωπον ἔχοντος.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Μῶσα, σὺ μοὶ πολέμους
Ἄπισα μεῖνον μετ' ἐμοῦ
Τοὺς φίλους χόρευσον,
Κλείουσα θεῶν τε μάμους,
Ἀνδρῶν τε δαῖτας,
Καὶ θαλίας μακάρων,
Σοὶ γὰρ πάσ' ὀξ ἀρχῆς μέλει,
Ἤν δέ σε καρπίνος ἐλθὼν
Ἀντιβολῇ μ' ἢ τὸ παίσ-
σων χορεῦσαι
Μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς σωέριθος αὐτοῖς,
Ἀλλὰ νόμιζε πάντας
Ὀρτυγας οἰκογενεῖς,
Γυλιαίχμας ὀρχηστάς
Ναννοφυεῖς, σφυράδων,
Ἀπονισματα,
Μηχανοδίφας
Καὶ γὰρ ἔφαχ' ὁ πατὴρ
Οὐ παρ' ἐλπίδας
Εἶχε τὸ δρᾶμα, χαλῶ
Τῆς ἑωθερας ἀπάγξαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Τοιάδε χὴ χαείτων

Δχμώματα καλλικόμων
Τὸν σοφὸν ποιητὴν.
Ὑμνεῖν, ὅταν ἡ συνὰξ μετὰ
φωνῆς χελιδόνων
Ἐζομένη κελαδῇ
Χορὸν δὲ μὴ 'χῃ μόρπιμος,
Μηδὲ μελαίνθιος, ὃς δὴ
μικροτάτῳ ὅπα χρύσ-
αντος ἵκει-
σ', ἰωὶ κἀ τ' ἀραγωδῶν
Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φοὶ τε καὶ αὐτὸς ἄμφω,
Γοργόνες ὀφοφάγοι,
Βατιλοσκόποι, ἅρπυιαι,
Γρηθσόβαι, μιαροὶ
Τραγομάχαλοι
Ἰχθυολίμναι,
Ὧν κἀπαχρεμψαμένη
Μέγα καὶ πλατύ
Μῶσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Τρ. Ὡς χαλεπὸν ἰὼ ἐλθεῖν ἀρ' ὑθὺ τ' θεῶν,
Εἰ γοῦν γέ τοι πεπόνηκα κωμικὴ τὰ σκέλη,
Μικροὶ δ' ὁρᾷν αἰῶθεν ἦσθ', ἐμοιγέ τοι,
Ἀπ' ἄρανθ' φαίνεσθε κἀκηώθεις πάνυ,
Ἐντυθενὶ δὲ, πολύ τι κἀκηθέστεροι.
Θε. Ὦ δέσποθ' ἵκεις; Τρ. ὡς ἐγὼ πειθόμην τινός.
Θε. Τίσ' ἔπαθες. Τρ ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδόν
Διελήλυθώς. Θε. ἴθι νυν κἄτειπέ μοι. Τρ. χὴ.

Θε. Ἄλλον τίν' εἶδες ἢ 'σθρα κατὰ τὸν ἀέρα,
πλανώμενον πλὴν σοῦ τὸν; Τρ. ὄκ, εἰ μήγε που
τυχὸς σὺ ἢ φρῆς σθυρεμβοσθασκάλων,
Θε. Τί σ' ἔσθρων; Τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς σὺ σταεριανεριννυχέτας πνάς.
Θε. Οὐκ ἰὼ ἄρ' ὄσθ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα;
ὡς ἀστέρου γνόμεθ' ὅταν τις ἀποθάνῃ;
Τρ. Μάλιστα. Θε. κἀτίς ὄδιν ἀστὴρ νυῶ ἐκεῖ;
Τρ. Ἰὼν ὁ χῖος, ὅσπερ ἐποίησε πάλαι,
Ἐνθάδε τὸν ἀοῖόν ποθ' ὥστερ' οὐθέως,
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
Θε. Τίνου γὰρ ἕσ' οἱ σταρέχοντες ἀστέρου,
οἱ κἀόμενοι θέουσιν. Τρ. ἀπὸ σλείπνου τινές
τῶν πλουσίων ὅτοι βουλίζουσ' ἀστέρων
Ἰπνὸς ἔχοντες, σὺν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ,
Ἀλλ' εἶσαγ' ὡς τάχιστα ταυτὶ λαβὼν
Καὶ τὶὼ πύελον κατάκλυζε, κἀθέρμαιν' ὕδωρ,
Στόρνυτέ μοι κἀτῆδε κυρίσιον λέχος,
Καὶ ταῦτα σράσας, ἥκε σὺ ἂρ' αὖθις πάλιν,
Ἐγώ σ' ἀποσώσω τιὼδε τῇ βυλῇ τέως.
Θε. Πόθεν σ' ἔλαβου ταῦτα σύ; Τρ. πόθεν ἐκ τ' ὀρνιῶν.
Θε. Οὐκ αὖ ἔτι σοίλω τ' θεῶν φιώβολον,
εἰ πορνοβοσκὸς ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. Οὐκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
Θε. Ἄγε νυν ἴωμεν, εἰπέ μοι, σὺν καταφαγεῖν
ταύτῃ τί; Τρ. μηδέν, ὃ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
οὔτ' ἄρτον. ὅτε μάζαν, ἑωθὺς ἀεί
ῥαπὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν αὖ.
Θε. Λείχειν; ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

Χο. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης ὅσαν ὧδ' ἰδεῖν,
Τανῦν τάδε πράττει.
Τρ. Τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα.
Χο. Ζηλωτὸς ἔσει γέρον
Αὖθις νέος ὢν πάλιν,
Μύρῳ κατάλειπος.
Τρ. Οἴμοι τί δῆτ' ὅταν ξυνὼν τ' πιθίων ἔχωμαι,
Εὐδαιμονέστερος φανεὶς τ' κορκίνων σροβίλων,
Οὐκῶν δικαίως, ὅστις εἰ ὄχημα κανθαρὸς βάς, 865
Ἔσωσα τὴν ἑλλάδα, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτὸς
Ἅπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς κινεῖντε κἀκαθεύδειν.
Θε. Ἡ παῖς λέλεται, κἀπὸ τ' πυγῆς καλά,
Ὁ πλακοῦς πέπεται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,
Καίτ' ἄλλ' ἅπαξάπαντα, τὴν πέτρ δὲ δεῖ.
Τρ. Ἴθι νυν ἀκουσόμεν τιώδε τὴν θεωρίαν,
Ἀνύσαντε τὴν βυλήν. Θε. τίς ἔσθ' αὕτη, τί φής;
Τρ. Αὕτη θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτέ
Ἐπαίομεν βραυρῶνα δ' ὑποπεπωκότες, 875
Σάφ' ἴσθι κἀλήφθημε μόλις. Θε. ὦ δέσποτα,
Οἷον ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
Τρ. Εἴσιν, τίς ἔσθ' ἡμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
Τίς διαφυλάξει τιώδε τὴν βυλὴν λαβών,
Οὗτος τί περιγράφεις; Θε. τὸ δεῖν ἐς ἴσθμια,
Σκιωλὴν ἐμαυτῷ τῷ πέει καταλαμβάνω.
Τρ. Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δοῦρο σύ
Καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτὸς ἄγων.
Θε. Ἐκεινοσὶ νοεῖ. Τρ. τίς. Θε. ὅστις; ἀειφράδης,
Ἄγειν παρ' αὐτὸν αὐτιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε,

Τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται,
Ἄγε δὴ σὺ καὶ τάθ᾽ πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί,
Βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν θεωρίαν;
Σκέψασθ᾽ ὅσ᾽ ὑμῖν ἀγαθὰ παρασκώσω φέρων,
Ὥστ᾽ δὐθέως ἄρξαντας ὑμᾶς τῶν σκελῶν
Ταύτης μετέωρα καὶ παγαγεῖν αὐάρρυσιν,
Τὰ δ᾽ ὁρᾶτε τοὐπίσω ὑμῖν ὡς καλόν,
Διὰ ταῦτα καὶ κεκνάπνικ᾽ ἄρ᾽ αὐταῦθα μέρ
Ρὸ τῆς πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ᾽ ἰών,
Εἶτ᾽ ἀγῶνά γ᾽ δὐθὺς ὄξεσθαι ποιεῖν
Ταύτην ἔχουσιν οὐρὸν καλὸν πάνυ,
Ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
Καὶ παγκρατίου γ᾽ ὑπαλείφασθαι νεανικῶς,
Ῥαίειν, ὀρύττειν, πῦξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει;
Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ᾽ ἱππορομίαν ἄξετε
Ἡνίκα δὲ κέλης κέλητας παρακελεύσεται,
Ἅρματα δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἀνατεθραμμένα,
Φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσετε,
Ἕτεροι δὲ κεἰσοντοί γ᾽ ἀπεφωλιασμένοι,
Ῥεῖ ταῖσι καὶ μπαυς ἰωὶ ὀχοι πεπωκότες,
Ἀλλ᾽ ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν θεωρίαν,
Ἵθ᾽ ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο,
Ἀλλ᾽ ἦκαν εἶπε προῖκα προσαγαγεῖν σ᾽ ἔδει,
Ἀλλ᾽ δὖρον αὖ σ᾽ ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

Χο. Ἦ χρησὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν, ὅστις πυγὴ ἐστὶ τοιοῦτος.

Τρ. Ὅταν φυγᾶτ᾽ εἰσαθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.

Χο. Καὶ νῦν σύγε δεῖλος εἶ

Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν αὖ
θρώποις γεγένησαι.
Τρ. Φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίνω λεπάσιω.
Χο. Καὶ πλώγε τὸν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεθα πρῶτον.
Τρ. Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος ἀθμονοὺς ἐγώ,
Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότιν ὅμιλον
Καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, ὑπέρβολόντε παύσας. 920
Χο. Ἄγε δὴ ναῦν σὺν τοῦθ' ἡμῖν ποιητέον;
Τρ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτῃ χύδαις ἰδρυτέον.
Χο. Χύδαισιν, ὥσπερ μεμφόμενον ἑρμίδιον;
Τρ. Τί δαὶ δοκεῖ, βύλεσθε λαμπρῷ βοΐ;
Χο. Βοΐ μηδαμῶς ἵνα μὴ βοηθῇ τοι δέοι
Τρ. Ἀλλ' ὗι παχείᾳ καὶ μεγάλῃ. Χο. μὴ μή; Τρ. πῖ.
Χο. Ἵνα μὴ γένηται δεσποίνης ὑβρίσεως.
Τρ. Τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τἄλλοιπῶν. Χο. οἴ.
Τρ. Οἴ; Χο. ναὶ μὰ δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτο γ' ἐς Ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμα γ'. Χο. ὡδὶ πηδέσγ' ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 930
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι
Ὑπὸ τοῦ δέους λέγω σ' Ἰωνικῶς, οἴ.
Τρ. Εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ πάλαγ' ὧδ' ἴθι,
Ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τῇ φόβῳ,
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι πραότεροι πολύ.
Τρ. Ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών,
Ἐγὼ δὲ πορεύω βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
Χο. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θέλῃγε, χἠ τύχη κατορθοῖ,
Χωρεῖ κἀνοῦ, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
Τούτων, κἀκαιρὸν ἅπαντα. 948
Τρ. Ὡς ταῦτα δῆλαγ' εἰδ', ὁ γὰρ βωμὸς θύραισι καὶ δή.
Χο. Εἰπείγετε νυν σὺν ὄσῳ,

Σοβαρὰ θεόθεν,
Κατέχει πολέμου,
Μετάφροπος αὔρα,
Νῶϊ γὰρ λαίμων φανερῶς,
Εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει,
Τὸ καινὸν πάρεσιν, ὁλκὰς ἔχον ἡ στέμμα, ἡ μάχαιραν,
Καὶ πῦρ γε τοτὶ, ἡ δόλον ἴσχει πλοῦ τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
Χο. Οὐκοῦν ἀμελήσεθον
Ὡς ἐγὼ χαίρεις ὑμᾶς ἴδη
Ῥόσειον αὐλήσων ἄκλη-
τος, κἄπα τᾶτ' δῦ οἶδ' ὅτι
Φυσῶντι καὶ πονοῦντι
Προσδώσετε δήπου.
Τρ. Ἄγε δὴ τὸ καινοῦν λαβὼν σὺ καὶ τοῦ χερνίβα
Ῥεῖθρον βωμὸν ταχέως ὦδε δεξιά.
Θε. Ἰδού, λέγοις ἂν ἄλλο, πρόσελήλυθα,
Φέρε δὴ τὸ δαδίον τόδ' ἐμβάψω λαβών
Σείου σὺ ταχέως, σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὁλῶν
Καὶ τόστε χερνίπου παραδοὺς ταύτῳ ἐμοί,
Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτε, τῶν κριθῶν. ἰδού.
Τρ. Ἔδωκας ἤδη. Θε. νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὦ, τέγε
Τούτων ὅσοι περ εἰσὶ τῶν θεωμένων,
Οὐκ ἔστιν ὃστις οὐ κριθῶν ἔχει.
Τρ. Οὐχ αἱ γυναῖκοῦν ἔλαβον. Θε. ἀλλ' ἐς ἑτέραν
Δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρου, ἀλλ' οὐχ ὁμεθα,
Τίς ἥδε πού ποτ' εἶσι, πολλοὶ καὶ λαθοί,
Τοῖσι φέρε δῶ, πολλοὶ γὰρ εἰσι καὶ λαθοί.
Τρ. Τούτους ἀγαθοὺς σὺ ὁμοσας. Θε. οὐ γὰρ οἵ τινου
Ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονί

Ἐς ταυτὶ τῦτ' ἐσάσιόντες χωρίον,
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ὀυχώμεθα, ὀυχώμεθα δή.

Τρ. Ὦ σεμνοπότνια βασίλεια θεά
Ῥότνι' εἰρωνη
Δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ωε. Δέξε δῆτ' ὦ πολυτιμήτη
Νησίαι, καὶ μὴ πόειγ' ἄπερ εἰ
Μοιχεύομεναι δρῶσι γυναῖκες,
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι
Καὶ τὴν προσέχην τὸν νοῦν αὐταῖς
Ἀναχωροῦσι,
Κἄτ' ἰὼ ἀπίη, παρακύπτουσι
Τὤπιθεν σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

Τρ. Μὰ δί' ἀλλ' ἀπόφλυον ὅλως σαυτιῶ,
Γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς.
Ἡμῖν, οἵ, σε φυχόμεθ' ἤδη,
Τρία καὶ δέκ' ἔτη,
Λύσον δὲ μάχας καὶ κορυθρυγάς,
Ἵνα λυσιμάχῳ σε καλῶμεν,
Ῥαῶσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς πεπλημμύρας, αἷς σωμυλόμεθ'
Θ' εἰς ἀλλήλους, μίξον δ' ἡμᾶς
Τὰς ἐλλωὰς πάλιν ὀξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν,
Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
Ἐμπλησθῶναι μεγάλων σκορόδων,

Σικύων πρώων, μήλων, ῥοιῶν,
Δήλοισι χλανισιδίων μικρῶν,
Κἀκ βοιωτῶν γε φέροντας ἰλεῖν,
Χηνᾶς, νήττας, φάττας, ῥοχίλους,
Καὶ κωπαΐδων ἐλθεῖν ἀσυρίστας,
Καὶ πρὸς τούτοις ἡμᾶς ἀθρόους
Ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι,
Μορύχῳ, πελέᾳ, γλαυκέτῃ, ἄλλοις
Τοιούτοις πολλοῖς, κἄπα μελανθίου
Ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν,
Τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀπτύζειν,
Εἶτα μονῳδεῖν ἐκ μηδείας,
Ὠλόμαν ὠλόμαν ἀπορχειρωθείς,
Τὰς σὺν τούτλοισι λοχμυομένας
Τοὺς δ' ἀνθρώπους ἰδιοχείρους,
Ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' ὀψομανῆ ἡμῖν δίδυ,
Θε. Λαβὲ τὴν μάχαιραν, εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
Σφάξεις τὸν οἶν. Τρ. ἀλλ' ἄγε δή μοι. Θε. τί δί.
Τρ. Οὐχ ἥδεται δῆτα θεὸς εἰρήνῃ σφαγαῖς,
Οὐδ' αἵματ' ἔσται βωμοὶ, ἀλλ' εἴσω φέρων
Θύσας, τὰ μηρί' ὀξέλων δᾴδ' ἔνεγκέ μοι
Χ' ὅπως τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται,
Χο. Σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν,
Σχίζας δᾳδεὶ πθεῖναι ταχέως
Τά, τε πρόσφορ' ἅπαντ' ὠὴ τούτοις.
Τρ. Οὔπω σοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον πίθεσθαι;
Χο. Γῶς δ' οὐχὶ, τί γάρ σε πέφυγ' ὅσα χρή
Σοφὸν εἶναι, τί δ' οὐ φρονεῖς ὀπόσα
Ἐστὶ χρεῶν τόνγε σοφῇ δόκιμον,

φρενὶ καὶ ποείμῳ τῇ τόλμῃ.
Τρ. Ἡ κἀίζχγουῶ σὺνμμενή, τὸ σιλβίσλω πέζει,
Καὶ τὴν φάπεζαν οἴσομαι, καὶ παισὸς ἀδεήσει,
Χο. Τίς δῆτ' ἂν ἐπαινέσειε
σὲν ἀνδρα τοιοῦτον, ὅς
τις, πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσω
σε τὴν ἱερὰν πόλιν,
Ὥστ' ὀχὶ πεπαύσει πότ' ἄν,
Ζηλωτὸς ἅπασιν.
Θε. Ταυτί δέσλραται, πίθεσο τῷ μυρῶ λαβών,
Ἐγώσλ' ὦν' ὦ λάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ', ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
Θε. Ἰδὲ πάρειμι, μῶν ὠθιχεῖν σοι δοκῶ;
Τρ. Οἷα καλῶς νῦν ταῦτα, καὶ γὰρ ὁτοσὶ
Προσέρχεται δάφνῃ τὶς ἐσεφανωμένος,
Τίς αὖτε πότ' ἐστίν; Θε. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται,
Μάντις τίς ὄσιν. Τρ. ὦ μὰ δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης.
Θε. Αὐτόσγε πᾶθ' ὁ χρησμολόγος, οὐ ξωρεᾶ
Τί ποτ' ἄρ' ἀχλέξει; Τρ δῆλος ἔσθ' ὅτσγ' ὀπ
Ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
Θε. Οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῆσαν εἰσελήλυθεν.
Τρ. Μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. Θε. δῦ λέγεις.
Ἱερ. Τίς ἡ θυσία πόθ' αὕτη, καὶ τῷ, θεῶν.
Τρ. Οἷα σὺ σιγῇ κἄπαγ' ἀπὸ τ' ὀσφύος.
Ἱερ. Οἵτῳ δὲ θύετ' ἀφράζεθ'; Τρ. ἡ κέρμος ποιεῖ
Καλῶς. Θε. καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' εἰρήνη φίλη.
Ἱερ. Ἄγε νῦν ἀπάρχα, κἄτα δὸς τὰ πάργματα.
Τρ. Οἷα ἀλεινὸν πρῶτον. Ἱερ. ἀλλὰ ταυταγί
Ἤδη 'στιν ὁπά. Τρ. πολλὰ πράτεις ὅστις εἶ,

Κατάτεμνε, πᾶ φέρε, τὴν ὠονὴν φέρε.
Ἱερ. Ἢ λῶπα χωρεῖς τέμνεται. Τρ. μεμνήμεθα.
Ἱερ. Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον. Θε. ὦ φράσης. Τρ. μὴ διαλέγου
Νῷν μηδέν, ἁρπὴ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
Ἱερ. Ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. Τρ. ἐς κεφαλήν σοι.
Ἱερ. Οἵ τινος οὐ φροντίζητ' θεῶν νέον ὄντ' οὐδ' ἀΐοντ',
Σωθήκας πεποιηθ' ἁρπάγοις χαριτοῖσι πιθήκοις.
Θε. Αἰβοῖ αἰβοῖ. φ. τί γελᾶς. Θ. ὅτι χαροπτοῖσι πιθήκοις
Ἱερ. Καὶ κέρφοι φρένων, ἀλωπεκίδων πέπεισθε,
Ὧν πόλιν ψυχαὶ; πόλιν φρενῶν. Τρ. εἶτε σὺ εἶναι,
Ὦ φέλτατ', ὦ λαζῶν ὅτου δὴ θερμὸς ὁ πλοῦτος.
Ἱερ. Εἰ γὰρ μὴ νύμφην τε καὶ βάριν ὤξαπάτησεν,
Μὴ δὲ βάριν θνητήν, μὴ δ' αὖ νύμφην βάριν αὐτόν.
Τρ. Ἐξόλης ἀπόλοι εἰ μὴ παύσαιο βασίζων.
Ἱερ. Οὔπω θέσφατον ὦ ἁρπὴν δέσμ' ἀνᾶλῦσαι,
Ἀλλὰ τότε πρῶτον. Τρ. τοῖς ἄλσιγε πᾶσι ταυτί.
Ἱερ. Οὐ γάρπω τῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσι θεοῖσιν,
Φυλόπολος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναίοις,
Ὡς ἡ σφενδύλη φεύγουσα πονηρότατον βλέπει,
Χἠ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη, τυφλὰ πίπτει
Τὰ πάντα δ' ὅπως χρὴ τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. Ἀλλὰ τί χρὴ ἡμᾶς, ἃ παύσασθαι πολεμοῦντας;
Ἢ διαλλαγιάσαι, πότεροι κλαυσόμεθα μείζω,
Ἐξὸν σῶσαι μηδένοις κοινῇ, τ' ἐλλάδος ἄρχειν.
Ἱερ. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρπίνον ὀρθά βασίζειν.
Τρ. Οὔποτε λαπτήσεις ἔτι τὸν λοιπὸν γ' ἐν πρυτανείῳ
Οὐδ' ὠὴ τῷ πρόχθες τι ποιήσεις ὕστερον ὀλεῖ.
Ἱερ. Οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν φαχὼ ἐχῖνον.
Τρ. Ἆρα φρυνίζων ποτ' ἀθλιαίνεις ἔτι παύσει;

Ἱερ. ῥοῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν
Τρ. Ὡ ὥσπερ καλλιστον ὀπίπτυ πεποίηκεν ὅμηρος,
Ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρωνῶν εἵλοντο, καὶ ἱδρύσαντο ἱερεῖῳ,
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἔκαιον, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Ἔσπονδον δεπάεσσιν, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον,
Χρησμολόγω δ' ὑδλεὶς ἐδίδυ κώθωνα φερεινόν.
Ἱερ. Οὐ μετέχω τούτων, ὃ γὰρ ταῦτ' εἶπε σίβυλλα.
Τρ. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νῦν δὴ ὅμηρος, δεξιὸν εἶπεν,
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ὅστις ἐκεῖνος.
Ὃς πολέμου ἔρατου ἀποδημίου ὀκρυόεντος.
Ἱερ. Φράζεο δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ὄξα πατήσας
Ἵκτινος μάρψῃ. Τρ. τυτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
Ὡς ὅπος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμὸς,
Ἔγχει δὴ, σπονδῶ, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δεῦρο.
Ἱερ. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαντῷ βακανοῦσω,
Τρ. Σπονδὴ, σπονδή.
Ἱερ. Ἔγχει δὴ κἄμοι καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. Ἀλλ' ὅπῃ τῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσι θεοῖσιν,
Ἀλλὰ τόδε πρότερον σπεύδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν,
Ὡς πότνι' εἰρωνῆ, παράμενον τὸν βίον ἡμῖν.
Ἱερ. ῥόσφερε τὴν πλῶπαν. Τρ σὺ δὲ τὴν σαυτῆς ἀπένεγκε.
Ἱερ. Σπονδή. Τρ. καὶ ταυτὶ μὴν τὸ σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
Ἱερ. Οὐδεὶς δώσειμοι τὰ σπλάγχνων; Τρ. ὃ γὰρ οἱόντε
Ἡμῖν πρὶν δοῦναι πρὶν μὴ λύπης οἵν ὑμεναιοῖ,
Ἱερ. Ναὶ πρὸς τὰ γονάτων. Τρ. ἄλλως ὦ τὰν ἱκετηρίας,
Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν φαχὼ ἐχῖνον,
Ἄγε δὴ θεατὰ δοῦρο συσπλαγχνοῦσετε
Μετ' ἀνῶν. Ἱερ. πῆ δ' ἔγωγε; Τρ. πρὸ σίβυλλαν ἔσθιε.

Ἱερ. Οὗτοι μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
Ἀλλ' ἁρπάσομαί σφῶν αὐτά, κοὐ ταὐτὰ δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. Παῖε παῖε τὸν βάκιν. Ἱερ. μαρτύρομαι.
Ἱερ. Κἀγὼ γ' ὅτι τυνθὴς εἶ κἀλαζὼν ἀνήρ
Καὶ αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Θε. Σὺ μὲν οὖν, ἐγὼ δὲ τουτονὶ τὴν κωλίων
Ἀναλάμβαν' αὐτὸς ὀξαπατῶν, ἐκβολβιῶ,
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κώλι' ὦ θυηπόλε;
Ἱερ. Ἤκουσας ὁ κήραξ οἷος ἦλθ' ὀξωρεύ;
Θε. Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς ἐλύμνιον.
Χο. Ἥδομαι ἥδομαι, dimetro cretico II Parabasi
Κραίνυς ἀπηλοιγμένος
Τυρβάτε καὶ κρομμύων
Οὐ γὰρ φιλήσω μάχαις,
Ἀλλὰ πρὸς πῦρ ἑλκέλαιων
Μετ' ἀνδρῶν ἑτέρων φίλων
Οὐκ ἐὰς τῶν ξύλων ἅπ' αὖ ἦ
Δανάπατα τὰ θέρη
Ἐκπεπεσμένα — πρεμνίζω
Κἀνθαμίζον τὸν ρεβίνθη,
Τιὼτε φυγὸν ἐμπυρβύων
Χ' ἅμα τὴν θρᾶτταν κωῶν
Τῆς γωνικὸς λαμυίης.
Χο. Οὐ γάρ ὄθην ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὴ ἥδη 'σαρμένα,
Τὸν θεὸν δ' ὠδὶ δεκάζειν, καὶ τὴν εἰπεῖν γε τόνα
Εἰπέ μοι τί τὼνικάδε δρῶμεν ὦ κωμαρχίδη,
Ἐμπεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τὸν θεὸν δρῶντος καλῶς,
ἀφεὶ Ἀλλ' ἄφανε τὴν φασήλων ὦ γύαι ῥᾳδίως χοίνικας
Τῶντε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶντε σύκων ἔξελε,
Τόντε

Τόντε μαυλῶ ἡ βύρα βόσχησάτω τᾷ χωρίᾳ,
Οὐ γὰρ οἷόντ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
Οὐδὲ τωτλάζειν, ἐπειδὴ παρδανὸν τὸ χωρίον,
Κἀξ ἐμᾶ δ' ἐνεγκάτω τὶς τὶω μίχλω καὶ τὼ ῥοίνω,
Ἦν δὲ καὶ πυός τις σῦδον, καὶ λαγῶα τέτταρα,
Εἴπ μὴ 'ξιώσειεν αὐτ' ἡ γαλῆ τ' ἐσπέρας,
Ἐψόφει γὰρ σῦδον, ἀκ οἶδ' ἄττα κἀκυδοιδόπα,
Ὧν σύ γ' ἐμὶ ὦ παῖ φρὶ ἡμῖν, σὺ δὲ δᾶνα τῷ παφί,
Μυρρίνας αἴτησον ὀξ αἰχινάδω τ' ἀπτίμων
Χ' ἅμα τ' αὐτ' ὀδῶ, χαμαιπάδλω τὶς βωσάτω,
Ὡς αὖ ἐμπίη μεθ' ἡμῶν
Εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
Τᾷ θεᾷ τἀρόματα, ἁ ῥυσία
Ἣ νίκ' αὖ ἀχέτας,
ἄδη γὰρ ἡδὺν νόμον,
Διασκοπῶν ἥδομαι
Τὰς λἠμνίας ἀμπέλως,
Εἰ πεπαίνωσιν ἤδη
[Τὸ γὰρ φίτυ πρῴον φύει]
Τόντε φίλιχ' ὁρῶν οἰδαίνονς
τ', εἶθ' ὁπόταν ἦ πέπων,
Ἐσθίω κἀπέχω,
Χ' ἅμα φήμ', ὦραι φίλαι, καὶ
Τᾷ θύμᾳ φρίβων κυκῶμαι,
Κἄπα γίνομαι παχύς,
Τλωικοῦπα τᾷ θεᾷ
Μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
Τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξέαν πάνυ,
Ἢν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικόν,

Ἢν δέ πᾳ δέη μάχεσθ' ἔχοντα πὼ φοινικίδα,
Τωὶ καῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα κυζικωνικόν,
Κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξανθὸς ἵππαλεκτρυών
Τὰς λόφους σείων, ἐγὼ δ' ἔσημα λινοπτώμενος,
Ἡνίκα δ' αὖ οἱ κοὶ γένωνται, δρῶσιν ὃν αὐαχετά,
Τὰς μὲν, ἐγγράφοντες ἡμῶν, τὰς δ' αὖ ὠ τὲ κἀὶ κάτω,
Ἐξαλείφοντες δὶς ἢ ρὶς· αὖ ειον γ' ἔσθ' ἔξοδος
Τῶδε σπῖ ὃν ἐώντ' ὃ γὰρ ἥδιον ὀξιών,
Εἶτα πρωτὰς πρὸς τὸν αὐδιαντα τὸν πανδίονος,
Εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν,
Ταῦτα δ' ἡμᾶς τὰς ἀγροίκους δρῶσι, τὰς δ' ὀξ ἄστεος,
Ἢ ποτ οἱ θεοῖσιν ὅτοι κἀνδράσι ῥιψάσωιδες,
Ὧν ἔτ' ὀὐθωὰς ἐμοὶ δύσασιν ὧ θεὸς θέλῃ,
Πολλὰ γὰρ γή μ' ἠδίκησαν
Ὄντες οἶκοι μὲν λέοντες,
Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες. 1190

Τρ. Ἰὼ, ἰώ.
Ὅσον τὸ χρῆμ' ὦδ' ἀθρεῖ πνον ἦλθ' ἐς τὰ γάμους,
Ἔχ' ἀπονοήθαι ρε τὰς ῥαπέζας ταυτί,
Ῥαΐπτως γὰρ ἄδὲν ὄφελος ἐς' αὐτῆς ἔτι,
Ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλας, καὶ τὰς κίχλας,
Καὶ τ' λαγῶων πολλὰ καὶ τὰ κολλάβους,
Δρ. Ῥᾷ πᾷ φυγαῖός ἐστιν; Τρ. ἀναβάτω κίχλας.
Δρ. Ὦ φίλτατ' ὦ φυγαῖος ἡμᾶς τἀγαθά
Δέδρακας, εἰρωίλω ποιήσας, ὡς πρᾶτᾶ,
Οὐδεὶς ἐπρίκτ' αὖ δρέπανον ἄδὲ κολλύβᾳ,
Νωὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ,
Ὁ δὶ δὲ δισδράχμας τὰ καδδας εἰς τὰ ἀγρά.
Ἀλλ' ὦ φυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε

Καὶ τ' δ' ὅτι βούλει, προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου,
Ἀφ' ὧν γ' ἂρ' ἀπεδόμεθα κἀκερδαίνομεν,
Τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τὴ χάριτος.
Τρ. Ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἶσιτε
Ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα, καὶ γὰρ ἔτοιμ'
Ὅπως κἀπιλος, ἀχθόμενος προσέρχεται.
Λο. Οἴμ' ὡς προδέλυμνόν μ' ὦ φρυγαὶ ἀπώλεσας.
Τρ. Τί δ' ὄζειν ὦ κακόδαιμον, ὅτι πυλοφᾶς;
Λο. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, κἀστὶν βίον,
Καὶ τουτονὶ, κἀμὲ τὸν δορυξέστ κεινυί.
Τρ. Τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶσοι τοῖν λόφοιν;
Λο. Αὖθις σὺ τί δίδως; Τρ. ὅτι δίδωμ' αἰχμώμαι,
Ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολλῶ,
Δοίλω κἀν αὐτ', ἰχάδων ῥεῖς χοίνικας,
Ἵν' ἀσφοκαθαίρω τὴν ῥάπεζαν τουτωί.
Λο. Ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰχάδας,
Κρεῖττον γὰρ ὠτάνδειν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
Τρ. Ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς ὥρακας ἐκ τ' οἰκίας,
Τειχορρυῆτον, ὅδε ἐσὸν τὼ λόφω,
Οὐκ ἂν περιείμην ὅδ' ἂν ἰχάδος μιᾶς.
Θω. Τί δαὶ δεκάμνω τῷδε θώρακος σκύτει,
Ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι πάλαις;
Τρ. Οὗτος μὴν ὅ μή σοι ποιήσει ζημίαν,
Ἀλλ' αἴρε μοι τουτονγὶ τ' ἰσωνίας,
Ἐναπατεῖν γὰρ ἐς ἀθλητὰς εἰος πάνυ.
Θω. Παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.
Τρ. Ὡ δὶ παραθεὶς ῥεῖς λίθους, ὅ δεξιῶς;
Θω. Ῥοίᾳ δ' ἀποψήσει πότ' ὦ μαθήσατε;
Τρ. Τηλὶ δι' ἐὰς τὼ χεῖρα διὰ τ' θαλαμᾶς,

Καὶ τῇ δ' ἄμ'. Θω. ἀμφοῖν δῆτ'. Τρ. ἔγωγε νὴ δία,
Ἵνα μήγ' ἄλλῳ ῥύπημα κλέπτων τ' νεώς.
Θρ. Εἶπειτ' ὠδὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
Τρ. Ἔγωγε νὴ δί' ὦ 'πίριπ'. οἴει γὰρ ἄν
Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι μεχλίων δραχμῶν;
Θω. Ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ' ὦ 'γαθέ
θλίβει τὸν ὄρρον ἀπόφερ', ὄφρ' ὠνήσομαι,
Σαλ. Τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
Ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ.
Τρ. Μόλιβδον ἐς τὸ κοῖλον ἐγχέας,
Εἶπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
Γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κηπάβων,
Σαλ. Οἴμοι κατ' ἀγελᾶς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω
Τὸν μὴν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
Ἐντὸς δὲ πυρτίοις ἠρτημένῳ
Γλάσιγγα πρόσθες, καὐτός σοι γενήσεται
Τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰσάνα.
Κρ. Ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὅσ' ἀπώλεσας,
Ὅτ' αὐτὲ δώκεγ' αὐτὶ τῶνδε μνᾶν ποτε,
Καὶ νῦν τί δράσω, τίς γὰρ αὖτ' ὠνήσεται;
Τρ. Ῥᾴδιον βαδίζων αὐτὰ τοῖς ἀγυιεῦσιν.
Ἔστιν γὰρ ἀνθρώποισι συρμαίαν μεφεῖν.
Δο. Οἴμ' ὦ κραιοποιὸς ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
Τρ. Οὗτος μὴν ὄπεσθεν ὄλεῖ. Κρ. ἀλλὰ τί;
Ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κρανίοισιν ὅ,τι τίς χρήσεται;
Τρ. Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαγὰς ποιεῖν,
Ἄμεινον ἢ νῦν αὖτ' ἀποδώσεται πολύ.
Κρ. Ἀπώμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ
Τούτῳγ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

Δο. Πόσον δίδως δῆτ'; Τρ. εἰ δικαιοθεῖεν δίκα
Λάβοιμ' ἂν αὖτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τ' δραχμῆς.
Δο. Ὑβριζόμεθα, χωρῶμεν ὦ ταν ἐκ πόλεων.
Τρ. Νὴ τὸν δί' ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη ξέρχεται
Οὐρησόμενα τὰ τ' ὠδικλήτων δλβῦρ' ἵνα
Ἄπ' ἄσεται, προαναβάλητόί μοι δοκεῖ,
Ἀλλ' ὅπερ ἄδειν ὠθηνοεῖς ὦ παιδίον
Αὐτῷ παρ' ἐμὲ σὰν πρότερον ἀναβαλῶ 'νθαδί.
Ραι. Νῶ αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. Τρ. παῦσαι
Ὁπλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ' ὦ Φρισαναθλαμὼν
Εἰρωνίσγ' ὄσης, ἀμαθέσγ' εἶ καὶ κατάρατον.
Ραι. Οἶδ' ὅτε δὴ χεδλὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Σωρὸν ἔβαλον ῥινός τε καὶ ἀσπίδας ὁμφαλοέσσας.
Τρ. Ἀσπίδας; ἁ παῦσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν.
Ραι. Ἐνθάδ' ἄμ' οἰμωγήτε καὶ δύχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
Τρ. Ἀνδρῶν οἰμωγή, κλαύσει νὴ τὸν δι' ὄννυσον
Οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὁμφαλοέσσας.
Ραι. Ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω, σὺ γὰρ ἔπεμοι, οἷς τισι χαίρεις.
Τρ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί
Ἄριστον ποτίθεντο καὶ ἅπτ' ἤδιστα μάσασθαι.
Ραι. Ὡς οἱ μὲν, δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχενίας ἵππων,
Ἔκλυον ἱδρῶντας, ἐπεὶ πολέμου ἐπάρεσθεν.
Τρ. Εἶεν, ἐπάρεσθεν, τῷ πολέμῳ καὶ τἀθλίου
Ταῦτ' ἆδε, ταῦθ' ὡς ἄθλιον κεκθριμένοι.
Ραι. Θωρήσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. Τρ. ἄσμενοι. *
Ραι. Ῥύγων δ' ὀξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρ. Κἄπειτ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐτοῖς μάχαις,
Οὐδὲν γὰρ ἄδεις, πλὴν πολέμου τῷ καί ποτ' εἶ;
Ραι. Ἐγώ; Τρ. σὺ μέντοι νὴ δί'. Ραι. ἰὼ λαμάχω.

Τρ. Αἰβοῖ,
Ἢ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ ἦς
Ἀνδρὸς βδελομάχου, καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός,
Ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν, ἀδιάιων,
Ῥᾷον μοι δὲ τᾶς κλεωνύμου ἐστὶ παιδίον,
ἧσον πρὶν εἰσιδέσθαι τι, σὺ γὰρ δὴ οἶσθ' ὅτι
Οὐ πράγματ' ἄσεις, σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.

μὲν Ραι. Ἀπωίδη μὴν σαίων τίς ἀγάλλεται, νὴ παρὰ θάμνῳ,* ἦν
Ἐντὸς ἀμώμητον καὶ λιπὸν ἀκέλθων.

πόσδων Τρ. Εἰπέ μοι ὦ πόθων εἰς χὸν σαυτᾶς πατέρ' ἄδεις;

κατηχὴς Ραι. Τυχὼν δ' ὄξεσάωσα. Τρ. κατηχωάσγε τοκῆων,
Ἀλλ' εἰσίωμεν, δὴ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
Ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας αὖτι πρὸς τὸ ἀπωίδιος, περὶ τῆς
Οὐ μὴ 'πλάθη ποτ' αὖ ἐκείνᾳ τᾷ παρός, *
Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τ' μενόντων των
Φλαῦ ταῦτα πάντα καὶ σῶσαι,
Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν,
Ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,
Καὶ σμίχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν,
Οὐ δὲ γὰρ ὦ πόνηροι
Λύκων ὀδόντων ἔργον ἐστίν,
Ἢν μή τι καὶ μασῶνται,

Χο. Ἡμῖν μελήσει ταῦτα· δὴ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων,

Τρ. Ἀλλ' ὦ πρὸ τᾶς πεινώντες, ἐμβάλεσθε τ' λαγώων,
Ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν,
Πλακοῦσιν ἐστὶν εὐτυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις,
Πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἢ πάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν,
Εὐφημεῖν χρὴ κἠ τ' νύμφιν ἔξω τινὰ δοῦρο νομίζειν,
Δᾴδας τε φέρειν, κἠ πάντα λεὼν συγχαίρειν καὶ πικε-
χλύειν

μὴ τὰ σικύη πάλιν ἐς τ' ἀγρὸν ναῶ χρὴ πάντα κομίζειν,
Ὀρχησαμένους μὴ σφήσαντας μὴ ὑπέρβολον ὀξελάσαν
Κἄπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς (τας
Διδόναι πλοῦτον τοῖς ἕλλησι,
Κελεύετε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Ῥαπτὰς ὁμοίως, οἰνόντε πολλῶ,
Σῦκά τε φώγειν,
Τάστε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
Συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
Λῆξαι σ' ἄθωνα σίδηρον,
Δοῦρ' ὦ γυναῖκες εἰς ἀγρόν,
Χ' ὥπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
Κλῶς κατακείσει.
Υἱμὶν ὑμέναι ὦ, ὑμὶν ὑμέναι ὦ,
Χο. Ὦ φιλομάκαρ ὡς δικαίως 1305 – 1352
Τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Υἱμὶν ὑμέναι ὦ
Υἱμὶν ὑμέναι, ὦ.
Τί δράσομεν αὐτῷ,
Τί δράσομεν ἄλλῳ;
Τρυγήσομεν ἄλλῳ,
Τρυγήσομεν ἄλλῳ,
Ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν
Οἱ προστεταγμένοι οἱ χοροῦται λαβόντες,
Τὸν νυμφίον ὦ "νδρες,
Υἱμὶν ὑμέναι ὦ, ὑμὶν ὑμέναι, ὦ.
Οἰκήσετε γοῦν καλῶς
Οὐ πράγματ' ἔχοντες,

Ἀλλὰ συκοφαντῶ.
Χἀμὸν ἀμύνασθαι, ὑμῖν ὑμύνασθαι.
Τὸ μὲν μέγα καὶ παχύ,
Τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον,
φήσεις γὰρ ὅταν ἐσθίῃς,
Οἰνόντε πίνης πολύ
Χἀμὸν ἀμύνασθαι ὑμῖν ὑμύνασθαι.

ΛΕΙΠΕΙ.

Γλαυκωπίδας ἔδεσθαι.

ΑΡΙΣΤΩΦΑΝΟΥΣ
ἀρωμῆς τέλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τοῖς σκίροις τὰ γυναῖκες ἔκρινε τὰς ἀνέρων προκαθίζοντας, γενομένης ἐκκλησίας περὶ τῶν πόλεως πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν, ἐποίησαν οὕτως. ὑστερούσας οὖν τὰς ἀνδρῶν γυναικῶν ἐκάθισαν, καὶ δὴ μία δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβόσας τῶν ὅλων πλοῦτον, βέλτιον ἀρξειν μυρίων, ἐκέλευσε τὰς τὸ κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Γυνὴ πρᾶξαγόρα.	Ἑτέρα γυνή.
Χορός.	Ἀνὴρ τις.
Ἕτερος ἀνὴρ βλέπυρος.	Ἕτερος ἀνὴρ ἄκων ἐκκλησί-
Ἄλλος ἀνὴρ φειδωλός.	Κῆρυξ. (ας χρέμης.
Γραῦς.	Ἑτέρα γραῦς.
Νέος.	Νέα.
Θεράπαινα.	

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Prologue

Λαμπρὸν ὄμμα τῆς φοινικίδος λύχνου.
Κάλλις' εὐβουλόπουσιν ὀξυτημοσύνου
γοναίς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν,
τρωχῷ τ' ἐλαθὼς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις,
ὄρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυμπίμπλανα,
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
καὶ τοῖσι δωματίοισιν ἀφροδίτης τρόπον
πειρωμένοισι πλησίον παρασατεῖς,
χορδὰ μενοῦντε σωμάτων ὠδισάτιων
ὀφθαλμὸν ἀλεῖς τὸν σὸν ὀξείργει δόμων,
μόνος δὲ μιρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχούς

Λάμπεις ἀφαυῶν τὴν ἐπανθοῦσαν ῥίζαν,
Στοάστε καρπόν, βακχίου τε νάματος,
Γλήνης ὑποιγνύσαισι συμπαρχόατεῖς
Καὶ ταῦτα σωφρῶν, ἀλλ' ἐλεῖς τοῖς πλησίον,
Ἀνθ' ὧν σωίσει καὶ τὰ νῦν βαλλόμενα,
Ὅσα σκίροις ἔδοξε τοῖς ἐμοῖς φίλοις,
Ἀλλ' ἄδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν,
Καί τοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἥδ' ἐκκλησία,
Αὐτὴν μάλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἔδραν,
Ἃς σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
Δεῖ τὰς ἑταίρας καθαθιζομένας λαθεῖν.
Τί δῆτ' ἂν εἴη, πότερον ἢν ἐρραμμένους
Ἔχωσι τοὺς πώγωνας ὃς εἴρητ' ἔχειν,
Ἢ θαμάτιχ πανοῦργα κλέψάσας λαθεῖν
Ἦν χαλεπὸν αὐτοῖς, ἀλλ' ὁρῶ τινὸς λύχνον
Προσιόντα, φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν;
Μὴ καί τις ὢν χὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.
Γυ. Ὥρα βαδίζειν ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως
Ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκήκυκεν.
Πρ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ
Τὴν νύκτα πᾶσαν, ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
Τὴν δ' ἐκκαλέσωμαι θυρογνῶσα τὴν θύραν,
Δεῖ γὰρ γ' αὐτῆς λαθεῖν. Γυ. ἤκουσά τοι
Ὑποδουμένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων,
Ἄττ' ἂν καταδαρθῇς, ὁ γὰρ ἀνὴρ ὢν φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξυνοικῶ ἐγώ,
Τὴν νύχθ' ὅλην ἥλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
Ὥστ' ἄρτι τυτθὸν μάτιον αὐτὸν λαβεῖν,
Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ κλεισαρέτην καὶ σωστράτην

προσῆσαν ἤδη τωὐδὲ καὶ φιλαυτέτω.

Πρ. Οὐκοῦν ἐπείξεσθ' ὡς τάχιστα καὶ τὼ μόσε
τὼ νεανίσκω ἤκουσαν οἵνεκα ῥεῖς χοὰς,
Ἡμῶν ἀποτίσειν καὶ ρεβίνθων χοίνικα,
τὼ σμικυθίωνος ὄχ' ὁρᾶς μελισίχω
Σπεύδουσαν οὐ ταῖς ἐμβάσιν, καί μοι δοκεῖ
Καὶ τὼ χολὼ παραὶ τὰν ὁδὸν ὀξελθεῖν μόνη.

Γυ. Τὼ τᾶς καπήλω δ' ὄχ' ὁρᾶς γοῦν σχεδόν τω
Ἔχουσαν οὐ τῇ δεξιᾷ τὼ λαμπάδε,
Καὶ τὼ φιλοδωρήτω τε καὶ χαριπάδω;

Πρ. Ὁρῶ προσιόντας χἀτέρους πολλοὺς πάνυ,
γυναῖκας, ὅπερ ἐς ὤφελος οὐ τῇ πόλει.

Γυ. Καὶ πάνυ παλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη,
Ἐκδραῦσα παρέδραμον, ὁ γὰρ ἀνὴρ τὼ νύχθ' ὅλω
Ἔβυπτε φιχίδων ἑτέρας ἐμπλησμένος.

Πρ. Κάθησθε τοίνυν ὡς ἀνείρωμαι τάδε
Ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
Ὅσα σπίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.

Γυ. Ἔγωγε, πρῶτον μεύγ' ἔχω τὰς μαχάλας,
Λόχμης δασυτέρας καθάπερ ὦ ξυγκείμενον,
Ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μοι,
Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
Ἐχλιανόμην ἐσῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Γυ. Κἄγωγε τὸ ξυρὸν δέγ' ἐκ τ' οἰκίας
Ἔῤῥιψα πρῶτον, ἵνα δασωθείην ὅλη,
Καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.

Πρ. Ἔχετε δὲ τὴν πώγωνας ὃς εἴρητ' ἔχειν
Ῥάσασιν ἡμῖν ὁπότε συλλεγοίμεθα;

Γυ. Νὴ τὼ ἑκάτω καλὸν ἔγωγε τοῦτον.

Ε'τ. Κ'ἐγω' ὠθικράτης γε ὀλίγῳ κἀλλίονα.
Γρ. Υ'μεῖς δὲ, τί φατέ; Γυ. φαμὶ κατανδύσει γοῦν.
Γρ. Καὶ μὴν τάγ' ἄλλ' ἰμῖν ὁρῷ πεπραγμένα,
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
Καὶ θαυμάτια τἀνδρεῖα καθάπερ εἴπομεν.
Γυ. Ἔ'γωγέ τοι τὸ σκύταλον ὄξιστε μάμμιον,
Τὸ τᾶς λαμίας τυτὶ καθθύλοντος λάθρα.
Γρ. Τοῦτ' ἐς ἐκεῖνο τ' σκυτάλων ὧν πέρδεται,
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρ', ὠθιτήδειος γ' ἂν ὧν
Τῷ τᾶς πανόπλας δι φθέραν συνημμένος,
Εἴπέρ τις ἄλλος βακηλεῖν τὸν δῆμον.
Γοι. Λέγοιθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
Ἕως ἔτ' ἔστιν ἄγρα κἀν τὸν ὐρανόν,
Ἢ κλισία δεῖς ἰὼ παρεσκυάσμεθα
Ἢ μεῖς βαδίζειν, ὅξ ἔω γενήσεται;
Γρ. Νὴ τὸν δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
Ὑ'πὸ τῷ λίθῳ τ' πρυτάνεων κατ' αὐτικρύ.
Α'λ. Ταυτὶ γέτοι νὴ τὸν δί' ἐφερόμην ἵνα
Γλιχομένης ξαίνοιμι τ' ἐκκλησίας.
Γρ. Γλιχομένης πάλαιναι; Γυ. νὴ τὼ ἀρ' τεμὼν
Ἔ'γωγε, τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἄρα
Ξαίνουσα, γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
Γρ. Ἰ'δού γε σε ξαίνουσαν, ἰὼ τᾶς σώματος
Οὐδὲν παραφλῶσαι τοῖς καθημένοις ἔδει.
Οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν εἰ πλήρης τύχοι
Ὁ δῆμος ὢν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
Ἀναβαλλομένη δείξει τὸ φορμίσιον,
Ἢν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι λήσομεν
Συσκιλάμεναι θαυμάτια, τὸν πώγωνά τε,

Ὅταν καθῶμεν ὧν πεδησόμεθ' ἐκεῖ,
Τίς δὴ καὶ ἡμᾶς καὶ δρᾶς ἡγήσαιθ' ὁρῶν,
Ἀγύρριος γ' ὢν τὸ πρόνομα πώγων' ἔχων,
Λέληθε, καίτοι πρότερον ὢν ἔτος γυνή,
Νωὶ δ' ὁρᾷς πράττειν τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει,
Τάττ' γέτοι νὴ τὼ ἀθηνᾶν ἡμέραν
Τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον ἕνεκα,
Ἢν πως παραλαβεῖν τ' πόλεως τὰ πράγματα
Δωώμεθ' ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὼ πόλιν.
Νωὶ μὰ τὼ γὰρ ὅτε θέομεν ὅτ' ἐλαώμεν.

Γυ. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ὄχλος ἅπας
Δημηγορήσει; Ρρ. πολὺ μὰ τὼ οὖν ἄριστόν που,
Λέγουσι γὰρ καὶ τ' νεανίσκων, ὅσοι
Πλεῖστα σοφοῦσθαι, δεινοτάτους εἶναι λέγειν,
Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχω τινά.

Γυ. Οὐκ οἶδα, δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ 'μὴ 'μπειρία.

Ρρ. Οὐκοῦν ἀθρήσωμεν ξυνελέγμεν αὐθάδε,
Ὅπως προμελετήσωμεν ἃ 'κεῖ δεῖ λέγειν,
Οὐκ ἀν φθάνοις τὸ γένειον ἄν, πεδήσομαί γε,
Ἄλλως θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί πω.

Γυ. Τίς δ' ὧδ' ἐλεύθερος ἡμῶν ὁ λαλεῖν ἀθήσεται;

Ρρ. Ἴθι δὴ σὺ περίδω, καὶ ταχέως ἀνήρ γενοῦ,
Ἐγὼ δὲ θεῖσα τῇ στεφάνοις πεδήσομαι,
Κἀὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ὡς τοι μοι δόξῃ λέγειν.

Γυ. Δρῦς ὦ γλυκυτάτη πρεσβαγόρα σπένδομαι τάλαν
Ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.

Ρρ. Πῶς καταγέλαστον; Γυ. ὥσπερεί τις σκηπίαις
Ῥώγωνα πεδήσειεν ἐσαθρυμμένας.

Ρρ. Ὁ πειθάρχος πειθέειν χρὴ τὼ γαλῶ,

Ρά. εἰς τὸ πρόσθεν, ἀείφρασθον παῦσαι λαλῶν,
Κάθιζε παρ' ἐμοί. τὶς ἀγορεύειν βούλεται;
Γυ. Ἐγώ. Ρα. πῖθ' ἐμοὶ νῦν σέφνον τύχ' ἀγαθῇ.
Γυ. Ἰδού. Ρα. λέγοις ἄν. Γυ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
Ρα. Ἰδοὺ πιέν. Γυ. τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην.
Ρα. Ἄπιθ' ἐκ ποδῶν τοιοῦτ' ἄν ἡμᾶς ἐργάσῃ
Ἐκεῖ. Γυ. τί δ' ὑπνοῦσι καὶν τῇ ἐκκλησίᾳ;
Ρα. Ἰδὸ λέγε σοι πίνουσι. Γυ. νὴ τὸν Ἄρτεμιν
Καὶ ταῦτά γ' οὐ ζωρόν, τὰ γοῦν βυλεύματα
Αὐτῶν ὅσ' ἄν πράξωσιν εὐθυμουμένοις
Ὥσπερ μεθύοντες ἐσὶ παραπεπλημμένα,
Καὶ νὴ δία σώζουσιν, ἤ τίνος χάριν
Τοσοῦτ' ἐπιβούλοντ' εἰ περ οἶνος μὴ παρῇ;
Καὶ λοιδοροῦσι γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
Καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
Ρα. Σὺ μὴν βάδιζε, καὶ καθίζ', οὐδὲν γὰρ εἶ.
Γυ. Νὴ τὸν δί' ἡμοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἢν λῷ,
Δίψει γὰρ ὡς ἔοικεν ἀφωνανθήσομαι.
Ρα. Εἶθ' ἤ τις ἑτέρα βούλεται λέγειν; Γυ. ἐγώ.
Ρα. Ἴθι δὴ σεφνὸς, καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται,
Ἄγε νῦν ὅπως αὐδήσει καὶ καλῶς ἐρεῖς,
Διαρεισμοῦν τὸ χρῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
Γυ. Ἐβουλόμην μὴν ἕτερον αὖ τῶν ἠθάδων,
Λέγειν τὰ βέλτιθ' ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος,
Νῦν δ' ὦκ ἐάσω, κατάγε τὴν ἐμὴν μίαν,
Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν,
Ὕδατος, ἐμοὶ μὴν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
Ρα. Μὰ τὼ θεὼ πάλαι γε τὸν νοῦν ἔχεις;
Γυ. Τί δ' ἐσὶν, οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ἥτησά σε.

Ρρ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τῷ θεῷ κατώμοσας,
Καί τοι πάγ' ἄλλ' εἰπεῖν δεξιώτατα.
Γυ. Ὤ νὴ τὸν ἀπόλλω. Ρρ. παῦε τοίνυν ὡς ἐγὼ
Ἐκκλησιάζουσ' ἂν αὖ πρωΐαιτ' ἐμὸν πόδα
Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβῶς θήσεται.
Γυ. Φέρε τὸν στέφανον, ἐγὼ γὰρ οὐ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκυῖαι καλῶς,
Ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
Ρρ. Γυναῖκας οὖ Δῆτ' ἄνδρας λέγεις;
Γυ. Μὰ Δί' ἐπιγονόν γ' ἐκεῖνον, ἀνδρικὸν γὰρ
Ἐκεῖσε, πρὸς γυναῖκας ὡς ἐμοὶ λέγειν.
Ρρ. Ἄπερρε καὶ σὺ καὶ καθησθ' εὐτυθενί.
Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' εἶ ἐκεῖ μοι λέξειν δοκῶ,
Τονδὶ λαβοῦσα. τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
Τυχεῖν καὶ πορθώσασα τὰ βεβουλευμένα,
Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
Ὅσονπερ ὑμῖν, ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
Τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν πρὸς τὰ χρωμένην
Ἀεὶ πονηροῖς, κἄν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται δέκα πονηρὸς γίγνεται,
Ἐπέρεψας ἑτέρῳ, πλεῖον ἔτι δράσει κακά,
Καλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν
Οἵτῃ φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
Τοὺς δ' ἂν ἐθέλοντας αὐτιβολεῖθ' ἑκάστοτε,
Ἐκκλησίαισιν ὧν ὅτ' ἂν ἐχρώμεθα,
Οὐδὲν τοπαράπας, ἀλλὰ τὸν ἀγύρτιον
Πονηρὸν ἡγούμεθα, νῷ δὲ χρωμένων,
Ὃς μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν,

Ὃς δ' ἂν λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
Τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Γυ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην οὔγε ταυταγὶ λέγεις.
Γρ. Ταλαν' Ἀφροδίτην ὠνόμασας, χαρίεντα γ' ἄν
Ἔδρασας ἃ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Γυ. Ἀλλ' ὅμως ἂν εἴποι. Γρ. μὴ γ' ἐθίζου ναὶ λέγειν.
Γυ. Τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοπούμεθα
Εἰ μὴ γένοιτ' ἀσχολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν,
Ὅτε δὴ γ' ἐγένετ' ἤχθοντο, τὸ δὲ ῥητόρων
Οὗτος αὖ πείσας οὐθὶς ἀσχολίας ᾤχετο.
Ναῦς δὴ καθέλκειν ᾧ πένητι μὴ δοκεῖ,
Τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς, οὐ δοκεῖ
Κορινθίοις ἄχθεσθε, κἀκεῖνοι γέ σοι.
Νὴ εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ ναὶ χρηστὸς γενοῦ,
Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' ἱερώνυμος σοφός.
Σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
Γυ. Ὡς ξυνετὸς κἀνήρ. Γρ. ναὶ καλῶς ἐπῄνεσας,
Ὑμεῖς γ' ἄρ' ἐστὲ ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι
Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
Ἰδίᾳ σκοπεῖθ' ἕκαστος ὅ, τι τὶς κερδανεῖ,
Τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται,
Ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι,
Ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
Ὑμᾶς παραδοῦναι, καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
Ταύταις ἀνδράποσι καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
Γυ. Εὖ γ' οὔγε νὴ δί' οὔγε, λέγε λέγ' ὦ 'γαθὲ,
Γρ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τῷ τρόπῳ βελτίονες,
Ἐγὼ διδάξω, πρῶτα μὲν γὰρ τἄλλα

Βάπτουσι

Βάπτειν θερμῷ κἀν τὸν ἀρχαῖον νόμον
Ἀπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
Ἵνα δοκῶσιν αὐτὰς. ἢ δ' ἀθλιωτέρων πόλις
Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο πολυπραγμόνει,
Καθήμεναι φρύγουσιν, ὥσπερ καὶ πρώην.
Ἐπὶ δ' ἠφανίς φέρουσιν, ὥσπερ τὴν πρώην.
Τὰ θεσμοφόρι' ἄγουσιν, ὥσπερ καὶ πρώην.
Τὼς ἄνδρας ὑβρίβουσιν, ὥσπερ καὶ πρώην,
Μοιχὸς ἔχουσιν, οὖδον, ὥσπερ καὶ πρώην.
Αὐταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ πρώην.
Τὸν οἶνον βύζωρον φιλοῦσ', ὥσπερ πρώην.
Βινόμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ πρώην.
Ταύταισιν οὖν ὦ ἄνδρες παρελθόντες τὴν πόλιν
Μὴ πολυλαλῶμεν, μὴ δὲ πωθανώμεθα
Τί ποτ' ἄρ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
Ἐῶμεν ἄρχειν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
Ὡς τῇ γραπώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
Σώζειν ὑθυμοῦσιν, εἶτα σπίας
Τίς δ' ἐκόσης μᾶλλον ὑπιέμενον ἄν,
Χρήματα ποιεῖν δυπορώτατον γυνή,
Ἄρχουσ' ἂν οὐκ ἂν ὀξαπατηθεῖν ποτέ,
Αὗται γὰρ εἰσιν ὀξαπατᾶν εἰθισμέναι,
Τἄλλ' ἐάσω, ταῦτα καὶ πείθεσθέ μοι,
Εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

Γυ. Εἰ γ' ὦ λυπηρὰ πραξαγόρα καὶ δεξιῶς.
Πόθεν ὦ πάλαιν' ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

Γρ. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί
Εἶτ' ἀκόυσ' ὀξέμαθον τ' ῥητόρων.

Γυ. Οὐκ ἐᾷς ἄρ' ὦ μέλ' ἡδὺ λεγειν καὶ σοφὴ,
Καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
Αἱρόμεθ', ἵν' ταῦθ' ἃ 'πινοεῖς κατεργάσῃ.
Αὐτὰρ ἵν' κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
Πῶς αὐτερεῖς πρὸς αὐλὸν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ;
Ρρ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. Γυ. ἀλλὰ τοῦτό γε
Ἴσασι πάντες. Ρρ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾷν.
Γυ. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν. Ρρ. ἀλλ' ἐὰν τὰ φύβλια
Κακῶς κεραμβύειν, τὴν δὲ πόλιν δ' εὖ καὶ καλῶς.
Γυ. Τί δ' ἵν' νεοκλείδης ὁ πλάμων σε λοιδορῇ;
Ρρ. Τοῦτῳ μὲν εἶπον ἐν κωμῳδοῖς πυγὴν ὁρᾶν.
Γυ. Τί δ' ἵν' ὑποκρύσωσίν σε. Ρρ. προσκινήσομαι,
Ἀπ' ἄκρ' ἄκ' ἄπειρος ὢν ἅπαντα πολλῶν πραγμάτων.
Γυ. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον ἵν' σοι τοξότου
Ἕλκωσιν ὅ, τι δράσεις ποτέ; Ρρ. ὀξυγωνιῶ
Ὡς δὴ, μέσην γὰρ δή ποτε λιφθείσομαι.
Γυ. Ἡμεῖς δέ γ' ἵν' σὲ αἴρωσ' ἐὰν κελεύσομεν.
Ρρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν εὐτεθύμεται καλῶς.
Γυ. Ἐκεῖνο δ' ἀπεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ,
Τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε,
Εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη.
Ρρ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ' ὅμως δὲ χειροτονητέον,
Ἐξωμισάσας, ἀνέτερον βραχίονα.
Ἀγανῶ ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια,
Ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς λακωνικάς,
Ὥσπερ ἂν ἄνδρα θεᾶσθ' ὅτ' ἂς ἐκκλησίαν
Μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἐκάστοτε,
Ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
Ῥιφεῖσθε τὴν πώγωνας, ὡς ἐγὼ λέγω.

Τὰ τοὺς ἀκριβῶσαι τε διηρμοσμένα
Καὶ θαυμάτια τἀνδρεῖα τἀπερεκλέψατε
Ἐπαναβάλλεσθε, κἀς τὰ τοῖς βακτηρίαις
Ἐπεισιόμενα, βασίζετ' ἄιδουσαι μέλος,
Γρεσβυτικόν τι, χὐ φρόνιμον μιμούμεναι
Τὸν τ' ἀγροίκων. Γυ. οὐ λέγεις, ἡμεῖς δέγε,
Γροίωμεν αὐτ', καὶ γὰρ ἑτέρας οἶομαι
Ἐκ τ' ἀγρῶν ἐς τὴν πυκ' ἥξειν αὖ πικρὰς
Γυναῖκας, ἀλλὰ ἀσθύσασθ', ὡς εἰώθ' ἐκεῖ
Τῆς μὴ παρδὸν ἀρθείως ἐς τὴν πυύκα,
Ὑπαποφέχειν ἔχουσι, μὴ δὲ πάφλον.

Χο. Ὥρα πορεύειν ὦ "νδρες ἡμῖν δῆτα, τοῦτο γὰρ χρὴ
Μεμνημένους ἀεὶ λέγειν ὡς μήποτ' ὀξολίσθη
Ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς ἢν ἁλῶμεν
Ἐνδόμενοι κἀπὶ σκότον τόλμημα πηλικοῦτον,
Χωρῶμεν ἐς ἐκκλησίαν ὦ "νδρες, ἣ πείλησε γάρ
Ὁ βεσμοθέτης ὡς αὖ μὴ πρὼ πάνυ τοῦ κνέφους
Ἥκῃ κεκνισμένος βλέπων ὑπόφιμμα,
Στέργων σκοροδάλμῃ μὴ δῶσειν φιάβολον.
Ἀλλ' ὦ χάειτι μία ἥκαὶ σμίκυθε καὶ δράκιν
Εἶπον κατεπείγων σαυτὸν προσέχων ὅπως
Μηδὲν παραχορδιῇς ὧν δεῖ σ' ἀκροδείξαι,
Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες εἶπεται πλησίοι καθεδόμεθ' ὡς αὖ χειροτονῶμεν,
Ἅπανθ' ὁπόσ' αὖ δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας.
Καίτοι τί λέγω, φίλας γὰρ χρὴ μ' ὀνομάζειν,
Ὄρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τάδε τῇ δόξ' ἄστεως
Ἥκοντας ὅσοι πρότερ μὴ ἰὼν ἐλθόντ' ἔδει
Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, κἀθλωτο λαλοῦντες,

Νωὶ σ' ἐνοχλῶ' ἄγαν, ἀλλ' ὐχὶ μυρωνίδης
Ὅτ' ἦρχεν ὁ γενάδας, ὐδεὶς αὖ ἐτόλμα
Τὰ τ' πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων,
Ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
Ῥιεῖν ἅμαξαν ἄρτον αὖ καὶ δύο κρομμύω,
Καὶ φεῖς αὖ ἐλαίας, νωὶ δὲ φιώβολον
Ζητῶσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι καινὸν ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

Βλ. Τί τὸ πρᾶγμα, ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρύδι' ἐστί μοι,
Ἐπεὶ πρὸς ἕω νῶν ἐστὶν, ἤδ' ὐ φαίνεται,
Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν
Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ,
Καὶ θοιμάτιον, ὅτε δ' ἤδη κεῖνο φιλαφῶν,
Οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὅδ' ἤδη τὴν θύραν
Ἐπεῖχε κρώων ὁ κηπρεκῆος, λαμβάνω
Τὴν τ' γυναικὸς ἱμάτιον, καὶ τὰς ἐκείνης προσπερὶς ὑφέλκομαι,
Ἀλλ' ἐν καθαρῷ πῶ πῶ τις αὖ χέσας τύχοι,
Ἡ πανταχῶ τοι νυκτὸς ἐστὶν ἐν καλῷ,
Οὐ γάρ με νῶν χέζοντά γ' ὐδεὶς ὄψεται,
Οἴ μοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἡγόμην
Γυναῖχ', ὅσας εἰμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν,
Οὐ γάρ ποθ' ὑμὲς ὐδὲν ὄξελήλυθε
Δράσασ', ὅμως δ' οὐδὲν ἀποπατητέον.

Ἀγ. Τίς ἔστιν, ὐδήπου βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;

Βλ. Νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. Ἀν. εἰπέ μοι
Τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν, ὅτι σὺ
Κινησίας σὺ κατετίλησεν; Βλ. πόθεν,
Οὐκ, ἀλλὰ τ' γυναικὸς ὄξελήλυθα

Τὸ πρόσωπον ἁμπεχόμενος, ὃ νῦν ἔτου,

Ἀν. Τὸ δ' ἱμάτιόν σου πᾶ 'στιν; Βλ. οὐκ ἔχω φράσαι
Ζητῶ γὰρ αὐτὸ οὐχὶ βούλομαι σὺ τοῖς ξυρώμασιν.

Ἀν. Εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

Βλ. Μὰ τὸν δι' ὃ γὰρ σὺ δοῦλον ὄσα τυγχάνει,
Ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοσά μ' οὐδοῦ ἔτι,
Οὐκ ἀλλὰ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.

Ἀν. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταυτὰ τοίνυν αὐτὴ πικρὶς
Ἐμοὶ πέπονθας, κἀγὼ γὰρ ἡ ξυσιεμὲ ἐγώ,
Φροῦδή 'στ' ἔχουσα θοιμάτιον οὐ γὼ φόρουν,
Κοὐ τῆς τόπω λυπεῖμ', ἀλλὰ κἀκὰς ἐμβάδας.
Οὕνεκα λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδεόμην ἔδραμον.

Βλ. Μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἔτυχε χεζητιῶν,
Ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἤεμαι,
Ἵνα μὴ 'γχέσαι μ' ἐς τὴν σισύραν, φανὴ γὰρ ἦν,

Ἀν. Τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν σὺν ἄεισον γυνή
Κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; Βλ. γνώμην γ' ἐμήν.

Ἀν. Οὔκουν πονηρόν ἐστιν ὅτι κἀμ' εἰσιέναι,
Ἀλλὰ σὺ μοι, μονίαν τιν' ἀσωπατεῖς, ἐμοὶ
Δ' ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
Ἥνπερ λάβω θοιμάτιον ὅπερ ἦν μοι μόνον.

Βλ. Κἀγὼ γ' ἐπειδὴ ἀσωπατῶ, νυνὶ δέ μοι,
Ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία.

Ἀν. Μῶν ἦν θρασύβουλος εἶπε τοῖς λακωνικοῖς;

Βλ. Μὴ δῆτα Διόνυσον σύ γ' ἔχε τὰν γνώμην μοι σφόδρα,
Ἀτὰρ τί δράσω κἀγὼ δὲ τοῦτό με
Μόνον δῆτα λυπεῖ, ἀλλ' ὅταν φάγω,
Ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ πρῶτος,

Νῶ μὴ γὰρ ὄντος βεβαλανῶσθαι τὼ θύρα,
Ὅστις ποτ' ἐστ' ἄνθρωπος ἀχρᾳδόσιος
Τίς ἀν' οὖν ἰὼν ἰαχρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα,
Τὶς τῶν καταπρώκτων δεινός ὄστι τὼ τέχνω.
Ἆρ' οἶδ' ἀμυδρόν, ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται,
Ἀντιβολήσω τὶς καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ,
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ σὺν ἐμοὶ γε συνεχμάτων,
Οἶδεν τὶ πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν,
Ὦ ποτνι' ἄλεισθαί μή με παιδίσῃς,
Διαῤῥηγνύντα μὴ δὲ βεβαλανωμένον
Ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

Χρ. Οὗτος τί ποιεῖς, ὄπι πυχέζεις; Βλ. ἐγώ.
Οὐ δῆτ' ἔγωγε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.

Χρ. Τὸ τ' γωνικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον.

Βλ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον σὺν δόν λαβών,
Ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἑτεόν; Χρ. ὀξεκκλησίας.

Βλ. Ἦ δὴ λέλυται χάρ; Χρ. νὴ τὸν Δί' ὄρθριον μὲν οὖν
Καὶ δῆτα πολὺ ἡ μίλτος ὡς ζοῦ φίλτατε
Γέλων παρέχων ἰὼ προσέῤῥαινον κύκλῳ.

Βλ. Τριώβολον δῆτ' ἔλαβον; Χρ. εἰ γὰρ ὤφελον,
Ἀλλ' ὕστερος νῷν ἦλθον, ὥστ' ἀιάχωμαι,
Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.

Βλ. Τὸ δ' αἴτιον τί; Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος
Ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόως ἐς τὼ πνύκα,
Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοι, ἠκάζομεν
Ὡρῶντες αὐτὴν, οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπὸ φυῶς
Ὡς λυθυσπληθὴς ἰὼ ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία,
Ὥστ' οὐδὲν ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.

Βλ. Οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῷν ἐλθών; Χρ. πόθεν.

Οὐδ' εἰ μὰ δία, τότ' ἦλθον, ὅτι τὸ δεύτερον
Ἀλεφυὼν ἐφθέγγετο. ΒΛ. οἴμοι δείλαιος,
Ἀντίλοχ' ἀσσίμωξόν με τὸν φιωβόλον
Τὸν ζῶντα μᾶλλον, τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.
Ἀτάρ, τί τὸ πρᾶγμ' ἦν ὅπι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
Οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
Γνώμας καθεῖναι τῆ πόλεως, κἄτ' οὐδέως
Ῥᾳδίως νεοκλείδης ὁ πλάμων παρέρπυσεν,
Κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀνέβοᾳ πόσον δοκεῖς,
Οὐ δεινὰ τολμᾷν τοῦτον ἀμνηγορεῖν,
Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας πεφευγότα,
Ὡς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' ἂν ἐσώσατο,
Ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
Τί δαί με χρῆν; ΒΛ. σκόροδ' ὁμοῦ θρίψαντ' ὀπῷ,
Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τῆ λακωνικῆ
Σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆ ἑωθέρας,
Ἔγωγ' ἂν εἶπον ἢ παρὼν ἐτύγχανον.
ΧΡ. Μετὰ τοῦτον δυαίων ὁ δεξιώτατος
Ῥαρῆλθε γυμνὸς ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν,
Αὐτός γε μέντ' ἔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
Κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους,
Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
Τεθρασκότηρα κἀυτὸν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
Ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε,
Ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
Χλαίνας ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος φάπτῃ,
Ῥᾳδίως ἡμῶν οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ,
Ὅσοις γ' ἱμάτιον μή 'στι μηδὲ σκῶμμα τα

Ἰέναι καθδιδόντας ἀστοῖσι μισθόν,
Ἐς τ' σκυτοδεψῶν, ἵν' ἀστοκλίνῃ τῇ θύρᾳ
Χειμῶνος ὄντος, ῥεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

Βλ. Νὴ τὸν Διόνυσον χρηστάγ' ἦ δ' ἐκεῖνά γε
Προσέθηκεν, ἁδελεὶς αὐτεχειροτόνησεν αὖ,
Τὰς ἀλφιταμοιβὰς τοῖς ἀπόροις ῥεῖς χοίνικας
Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλαίειν μακράν,
Ἵνα τοῦτ' ἀπέλωσαν ναυσικύδους τἀγαθόν.

Χρ. Μετὰ τοῦτο τοίνυν δυπρεπὴς νεανίας
Λοιδός τις ἀνεπήδησεν ὅμοιος νικᾶν,
Διημαγορήσων κἀπεχείρησε λέγειν
Ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
Εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς δυ λέγοι
Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, οἱ δ' ἐκ τ' ἀγρῶν
Ἀνεβορβόρυξαν. Βλ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ δία.

Χρ. Ἀλλ' ἦσαν ἤπιος, ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ
Τὰς μὲν γυναῖκας πολλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
Πολλὰ κακά. Βλ. καὶ τί εἶπε; Χρ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
Εἶναι πανοῦργον. Βλ. ἦ σέ; Χρ. μὴ πῶ τοῦτ' ἔρῃ.
Κἄπειτα κλέπτειν. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ νὴ δία.
Καὶ συνθφυτίζω. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ νὴ δία.
Τῶν δὶ τὸ πλῆθος. Βλ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

Χρ. Γυναῖκας δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νυβυστικὸν
Καὶ χρηματοποιὸν, κοὐ τετ' ἀπόρρητ' ἔφη
Ἐκθυμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
Σὲ δὲ κἀμὲ δουλοῦντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.

Βλ. Καὶ νὴ τὸν ἑρμῆν τοῦτ' ἄκ ἐψεύσατο.

Χρ. Εἶτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη,
Ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,

Μόνας μόνους δ' μαρτύρων γ' ἐναντίον,
Καὶ ταῦτ' ἀπωφέρειν πάντα, κοὐκ ἀπωστερεῖν,
Ἡμῶν δὲ τὴν πολλὰς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
Βλ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων τ' ἐναντίον.
Χρ. Οὐ συνθφαντεῖν, δ' δλώλειν, δδὲ τὸν
Δῆμον κατηλύειν, ἀλλὰ πολλάτε κἀγαθά
Ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας δὐλόγει.
Βλ. Τί δῆτ' ἔδοξεν. Χρ. ὠθιρέπειν σε τὴν πόλιν
Ταύτας, ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
Οὔπω γεγενῆσθαι. Βλ. καὶ δέδοκται; Χρ. φημὶ ἐγώ.
Βλ. Ἅπαντά τ' αὐταῖς ὅσι προσεταγμένα,
Ἃ τοῖσιν ἀνδράσιν ἔμελεν. Χρ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
Βλ. Οὐδεὶς δικαστήριον ἄρ' εἶμ' ἄλλ' ἢ γυνή;
Χρ. Οὐδέπι σὺ θρέψεις ὅς ἔχεις, ἀλλ' ἢ γυνή.
Βλ. Οὐδὲ σκιὰν γὰν ὄρθρον ἔτι πράγμ' ἄρχε μοι;
Χρ. Μὰ δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει,
Σὺ δ' ἀσκυακτεῖ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
Βλ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισινῶν,
Μὴ παραλαβοῦσαι τ' πόλεως τὰς ἰδίας,
Ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν. Χρ. τί δρᾶν;
Βλ. Κινεῖν ἑαυτάς. Χρ. ἰὼ δὲ μὴ δλῶμεθα;
Βλ. Ἄμεινον δ' δλῶσθαι. Χρ. σὺ δέγε νὴ δία
Δρᾶ ταῦτ' ἵν' ἀμεινάτε, κἀκὶ κινεῖς ἅμα.
Βλ. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Χρ. ἀλλ' ἐὰ τῇ πόλει
Τοῦτο ξυοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
Λόγος τέτοι τίς ὅσι τ' γεραιτέρων,
Ὃς σ' ἀνὴρ ἀνόητα κἀμῶρα βουλευσώμεθα,
Ἅπαντ' ὠδὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν,
Καὶ ξυμφέροιγ' ὦ πότνια παλλὰς ἡμῖν δτοί,

Ἀλλ' εἶμι. σύ δ' ὄμαινε. Βλ. καὶ σύγ' ὦ χρέμυης.

Χο. Ἔμβα, χώρει,
Ἆρ' ἔστι τ' ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπαινηλυθεῖ;
Σφέφα, σκόπει,
Φύλαττε σαυτὼ ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι
Μήπω τις ἐκ τοῦ πάθους ὢν, τὸ χρῆμα κατασφυλάξῃ,
Ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ὠθητυπῶν βάδιζε,
Ἡμῖν δ' αἰχμώλιν φέροι,
Ῥάσασι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθεί,
Ῥὸς ταῦτα συσκέλλε σαυτῷ,
Καὶ πᾶσι ποιεῖ μηχανὴν καὶ τάτ' ἐκ δεξιᾶς.
Μὴ ξυμφορὰ γένοιτο τὸ πρᾶγμα,
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν, τῆς τόπου γὰρ ἐγγὺς ἐσμὲν ἤδη,
Ὅθενπερ ἡ ἐκκλησίαν ὁρμώμεθ' ἐκ τοῦ ἡμῶν.
Τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
Ἐκεῖνος ἡ τὸ πρᾶγμ' ὑπῆρξε τοῖς πολίταις,
Ὥστ' ἀπὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἐς ἐπαναμενοῦσας,
Ῥώγωνας ὀξυρτημένας, μή καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
Χἠμῶν ἴσως κατέπτη, ἀλλ' εἴχεσθ' ὑπὸ σπιᾶς
Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τεῖχος παρακύπτουσα θατέρῳ,
Ῥάλιν μετασπεύαζε σαυτῷ αὖθις ἡπερ ἦσθα,
Καὶ μὴ βράδυν', ὡς τῶνδε μὴ δὴ τῷ στρατηγὸν ἡμῶν
Χωροῦσαν ὀξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν, ἀλλ' ἐπείγου
Ἅπασα καὶ μίσει σάκην πρὸς τοῖν γνάθοιν ἔχουσα,
Χ' αὗτοι γὰρ ἦκουσιν πάλαι τὸ κῆμα τοῦτ' ἐχοῦσα,
Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὦ γυναῖκες εὐτυχῶς,
Τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ βουλόμεθα,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
Ῥίπτειτε χλαίνας, ἔμβατ' ἐκποδὼν ἴτω,

Χάλα συνεχῆς ἰώιας λακωνικάς,
Βακτηρίας ἄφεσθε, καὶ μέντοι σὺ μὲν
Ταύτας κατθυρέπιζ'. ἐγὼ δὲ βάλομαι
Εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
Ἰδεῖν, κατα θέσθαι θοιμάτιον αὖ τὸ πάλιν,
Ὅθενπερ ἔλαβον τἄλλα θ' ἑλωΐσμαμεν.

Χο. Κεῖ) δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας, σὸν δ' ἔργον τἄλλα δηδάσκειν,
ὅπως σοι δρῶσαι, ξύμφορον ἡμεῖς, δόξομεν ὀρθῶς ἐπακόσαι.
Οὐδεμία γὰρ δεινοτέρα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

Πρ. Μεμενάτε νυν ἵνα τὰ ἀρχῆς ὦ ἄρτι κεχειροτόνημαι
Ξυμβούλοισιν ἅπάσαις ὑμῖν χρήσομαι, καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
Ἐν ᾧ θορύβῳ κἠν τοῖς δεινοῖς, ἀνδρειότατα γεγένησθε,
Αὐτὴ πόθεν ἥκεις πρᾳξαγόρα; Πρ. τί δ' ὦ μέλε
Σοὶ τοῦθ'; Ἀν. ὅ,τι μοι τοῦτ' ἐστίν. Πρ. ὡς δυηθικῶς,
Οὕτοι πρὸς τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. Ἀν. ἴσως,
Ἐνόσγε. Πρ. καὶ μὰ βασανίσαι τοι γέ σοι
Ἔξεστι. Ἀν. πῶς; Πρ. ἀπὸ κεφαλῆς ὄζω μύρου.

Ἀν. Τί δ' οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;

Πρ. Οὐ δῆτα τἀληθῆ γ' ἔγωγε. Ἀν. πῶς οὖν ὄρθιον
ὤχου σ' ἐκπηδῆσαι θοιμάτιον λαβοῦσά μου.

Πρ. Γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. Ἀν. κἄτ' ὄντι σοὶ ἐμοί
φράσασαν ἰσθι; Πρ. τί λέγεις δ' οὐ φροντίσαι
Οὕτως ἐχούσης ὦ 'νερ; Ἀν. ἅπασαν γέ μοι
Ἀλλ' ἔστιν οὐταῦθά τι κακόν. Πρ. μὰ τὼ θεώ,
Ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾧ χόμην ἐδεῖτο δὲ
Ἥπερ μεθῆκε, μ' ὄξισαι πάσῃ τέχνῃ.

Ἀν. Εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον, ἐχρῆν σ' ἔχειν,
Ἀλλ' ἐμὸν ἀποδύσασ' ὠθλαβοῦσαν τὴν γυναῖκα,

ὦχθ' ἁπαλιπτδσ' ὡσπερεὶ πρόκειμενον,
Μονονὺ στεφανώσασ' ὅδ' ἀθθεῖσα λήκυθον.

Γρ. Τύχος γὰρ ἰῶ, ἐγὼ δὲ λεπτὴ καὶ θσνή,
Ε'πειθ' ἵνα λεαίνοιμι τῦσ' ἡμπαχόμιω,
Σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ σρώμασι
Κατέλιπον ὥ "νπερ. Α'ν. αἱ δὲ δὴ λακωνικαί
ὦχοντο μετὰ σῦ, κἄστιχ' ἡ βακτηρία.

Γρ. Ἵ'να θοιμάτιον σώσαι μ' μεθυπεδησάμιω
Μιμμμνή σε καὶ κτυπῦσα τοῖν ποδοῖν,
Καὶ τῇ λίθῳ παίσασα τῇ βακτηρίᾳ.

Α'ν. Οἵ' θ' οὕτω ἀπολωλεκῦα πυρῶν ἑκτέας;
Οὐ χρὼ ἔμ' ὄξ' ἐκκλησίας εἰλιφσίαι.

Γρ. Μὴ φροντίσῃς, ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

Α'ν. Ἡ' 'κκλησία; Γρ. μὰ δί' ἀλλ' ἔφιω ἔγωγ' ὠχόμιω
Α'τὰρ γεγένηται; Α'ν. ναὶ μὰ δί' ὑκ ἤδειθάμε
Φράσαντά σοι χθές; Γρ. αὖτιγ' ἀναμμνήσομαι.

Α'ν. Οὐ δ' αὖ' ἃ τὰ δόξαντ' οἶθα; Γρ. μὰ δί' ἔγω μὰ ὄ'.

Α'ν. Κάθησο τοίνω σκπίας μασωμένη,
Υ'μῖν δὲ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.

Γρ. Τί δρᾷν, ὑφαίνειν; Α'ν. ὄ μὰ δί' ἀλλ' ἄρχειν. Γρ. τίνος;

Α'ν. Α'πάξαπάντων τ' καὶ τὰ πόλιν πραγμάτων.

Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτιω, μακρεία γὰρ ἡ πόλις
Ε'σται τοιοιπόν. Α'ν. καὶ τὰ τί; Γρ. πολλῶν ὕνεκα,
Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς πολμῶσιν αὐτὴν ἀλαχρὰ δρᾶν
Ε'σται τὸ λοιπόν, ὅδ' μὲ δὲ μαρτυρεῖν,
Οὐ συνθφαντεῖν. Βλ. μηδαμῶς πρὸς τ' θεῶν
Τῦτ' ποιήσῃς, μὴ δ' ἀφέλῃς μ' τὸν βίον.

Α'ν. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.

Γρ. Μὴ λωποδυτῆσαι μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον.

Μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδενός,
Μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
Αν. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλαγ' εἰμὴ ῥᾳδίστ' ἂν.
Γρ. Ἀλλ' ἐκφοβῶ τοῦθ' ὥστ' ἐμοιγε μαρτυρεῖν,
Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν αὐτεπεῖν ἐμοί.
Χο. Νῶν δὴ λέγε σε πυκνὰ φρονίαν καὶ
Φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ' ἀδίστα μοίλῳ
Τοῖσι φίλοισιν ἀμῶσιν, κοινῇ γὰρ ἐπ' δὺ τυχίοισιν,
Ἔρχεται πλώτης ἀδίνοια, πολίτῃ
Δῆμον ἐπαλλαΐουσα, μυρίοισιν δὺ τυχίοισι βίᾳ,
Δηλοῦν ὅπερ δῶσι καιρός,
Δεῖται γὰρ τοίγε σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν
Ἀλλὰ πέρανε μόνον μήτε δεδραμοῦσα, μή
τ' ἐριμοῦσα πω πρότερον,
Μισοῦσι γὰρ ἰῶ τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶντες,
Ἀλλ' ὦ μέλεαι ἀλλ' ἄπεσθε, μὴ δῆτα χρῶ τοῖς διανοίαις,
Ὡς τὸ ταχὺ δὴν χρεῖττον μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
Γρ. Καὶ μὰ μὲ ὅτι μὴ χρηστὰ διδάξω, πιστεύω, τὴν δὲ θεατὰς
Εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσι καὶ μὴ τοῖς ἤθεσι λίαν
Τοῖσ' ἀρχαίοις ἐνδιαβρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
Βλ. Ρεῖ μὰ τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς, τοῦτο γὰρ ἡμῖν
Δρᾶν αὐτ' ἄλλης ἀρχῆς ὄσῃ, τὰ δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
Γρ. Μή νῶν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν αὐτεπῇ μὴ δ' ὑποκρύσῃ,
Ῥεῖν ἀδίσταθ' ἁ ἀδίνοιαν, μὴ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι,
Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῶν, πάντων μετέχοντας,
Καὶτ' αὐτοῦ ζῶ, καὶ μὴν μὰ πλουτεῖν, τ' δ' ἄθλιον εἶναι,
Μὴ γεωργεῖν τ' μὰ πολλὰ, τῷ δ' εἶναι μὴ ταφῶναι,
Μὴδ' αὖ λαποδύτοις ἐν μὰ χρῆσθαι πολλοῖς, τ' δ' ἀκολάθῳ,
Ἀλλ' εὖα ποιῶ κοινὸν πᾶσι βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.

Β. Ρῶς ἂν ἔσαι κοινὸς ἅπασι; Ρ. κατελθὼν αὖ ἐλεθον πρότερός μοι.
Β. Τ' αὖ ἐλέθων κοινωνῶμεν; Ρρ. μὰ δί' ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρύσας,
Τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν, τὴν γλῶ πρώτισα ποιήσω
Κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον, κἠ τἀλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἐκάστῳ,
Εἰ τ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
Ταμβυόμενοι καὶ φειδόμενοι κἠ τῷ γνώμῃ προσέχοσαι.
Βλ. Ρῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γλῶ ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
Καὶ σκεύη δὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; Ρρ. τί τ' ἐς τὸ μέσον καταθήσῃ
Καὶ μὴ καταθεὶς ψυδλορκήσει. Βλ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο,
Ρρ. Ἀλλ' ὦδί σοι χρήσιμον ἔσαι πάντως αὖῶ. Βλ. κἄτα δὴ τί;
Ρρ. Οὐδεὶς ὦδ' αὖ πανίκ' ἀράσει, πάντα γὰρ ἔξουσιν ἅπαντες
Ἄρτῃ, τεμάχη, μάζας, χλαῖνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους,
Ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι, σὺ γὰρ ὄξυρῶν ἀπόδειξον.
Βλ. Οὔκουν κἠ νῦν ἤτοι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα πάρεστι.
Ρ. Πρότερόν γ' ὦ ταὐτὸ ὅτε τοῖσι νόμοισι διεχρώμεθα τοῖς πρότε
ρον δ' ἔσαν γὰρ βίος ἐκ κοινῶ, τί τὸ κέρδος μὴ κεῖθεῖναι; (ροισιν.
Β. Ἢν μέρακ' ἰδὼν ὠθυμήσῃ κἠ βάλε) ταύτῃ σκαλαθύραι,
Ἔξει τούτων ἀφελῶν δραν, τ' ἐκ κοινῶ δὲ μιτέξει
Ξυγκατασκαφθῶν. Ρ. ἀλλ' ὀξέσαι προῖκ' αὖῶ ξυγκασκαφθεῖν.
Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι,
Καὶ παιδοποιεῖν ᾧ βουλόμενός. Β. πῶς δ' ἂν ἁ πάντ' ἴασιν
Ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὖτ' καὶ ζητοῦσιν ἐρασθεν;
Ρ. Αἱ φαυλότεραι κἠ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦν).
Κἄτ' ἰὼν ταύτης ὠθυμήσῃ, τ' αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρύσει.
Βλ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τὰ πρεσβύτας ἰὼν ταῖς αἰσχραῖσι ξυνῶμεν
Οὐκ ἂν λείψῃ τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ' οἶ φησ' ἀφικέσθαι.
Ρρ. Οὐχὶ μαχοῦνται; Βλ. πῶς τοῦτο; Ρρ. τ' μὴ ξυγκατασκαφθεῖν.
Καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει,
Βλ. Τὸ μ' ἡμέτερον γνώμῃ τίν' ἔχει, πρόβεβούλευ) κ' ὅπως αὖ

Μηδεμιᾶς ἡ ῥύπιμα κενὸν ᾖ τ' ἀνδρῶν τί ποιήσει;
Φθύξονται γὰρ τ' ἀσχίνας, ὠδὶ δὲ τ' ἀγαλὰς βαδιοῦνται.
Γρ. Ἀλλὰ φυλάξυσ' οἱ φαυλότεροι τ' ἀγαλίνας ἀπόντας
Ἀπὸ τοῦ λείπυν, καὶ τηρήσυσ' ὠδὶ τοῖσι δημοσίοισιν
Οἱ φαυλότεροι, κἀκ ὄξέσαι παρὰ τοῖσι καλοῖς κ' ἀρβεῖν.
Ταῖς γυναιξὶ, πρὶν τοῖς ἀκροῖς κ' τοῖς μικροῖς χαρίσωνε).
Βλ. Ἠ λυσικράτυς χρὰ ναυὶ ῥὶς, ἵ' σα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
Γρ. Νὴ τὸν ἀπόλλω καὶ δημοτικὴ ἡ γνώμη, καὶ καταχλύη
Τῶν σεμνοτέρων ἔσαι πολλὴ, κ' τ' σφραγίδας ἐχόντων,
Ὅ' ταν ἐμβάδιγ' εἴπῃ πρότερος παραχώρει, κἄτ' ὠδὶ τήρει
Ὅ' ταν ἤδη γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δᾳδευτερίζειν.
Βλ. Ῥᾳδίως ἂν ἄτω ζώντων ἡμῶν τ' αὐτοῦ παῖδας ἕκαστος
Ἔ'σαι δᾳδιαχὸς διαγινόσκειν. Γ. τίδε δεῖ, πατέρας ἅπαντας
Τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισι νομίζειν.
Βλ. Οὐκοῦν ἄγαξ' ὅ' κ' χρησῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα
Διὰ τ' ἀγνοιαν, ἐπεὶ κ' νῶν γιγνώσκοντες πατέρ' ἐόντα
Ἄγχυσι, τί δῆθ' ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς ἂ τότε κἀπιχεσοῦται;
Γρ. Ἀλλ' ὁ παρεσὼς, ὃν ὠδὶ ῥέφει τότε δ' αὐτοῖς ὃν ἐμελ' ᾄδειν
Τῶν ἀλλοφίων ὅστις τύπτοι, νῶν δ' ἐῶ πλυγέντος ἀκύσαι,
Μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτ', δεδιὼς τοῖς δρῶσι τοῦτο καχεῖται.
Βλ. Τὰ μ' ἄλλα λέγεις ἄ'ν σκαιῶς, ἢ ἂ προσελθὼν ὠδὶ κυρος
Ἠ λυκηλόφος πάππαν με καλεῖ τοῦτ' ἤδη λεινὸν ἀκοῦσαι.
Γρ. Ῥολυ μ' τοι δεινότερον τοῦτο τ' πράγματός ὄδι. Β. τοποῖον;
Γρ. Εἴσε φιλήσειεν ἀείσυλλος φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
Βλ. Οἰμώζοιγ' ἂν κ' κωκυοι. Γρ. σὺ δέγ' ὄζεις ἂν καλαμίνθης.
Ἀλλ' ἔτος μὲν πρότερον γέγονε πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
Ὥ'στ' οὐκ δέος μή σε φιλήσῃ. Βλ. δεινὸν μεντ' ἂν ἔπεπόνθειν.
Τὼ γὼ ἂν τίς ἔθ' ὁ γεωργήσων; Γρ. οἱ δοῦλοι, σοὶ ᾖ μελήσει,
Ὅ' ταν ᾖ δεκάπτυν τὸ σοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν δεῖ δεῖπνον.

Βλ. Περὶ σ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται, ἢ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι;
Ρρ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν, πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δ' λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
Βλ. Ἐν ἔπιζητῶ, πῶς λῶ τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῷ
Πόθεν ἐκτίσει ταύτην, ὃ γὰρ ἐκ τοῦ κοινοῦ γ' ἔστι δίκαιον.
Ρρ. Ἀλλ' ὦ δίκαι πρῶτον ἔσονται; Βλ. τοῦτ' πόσους ὠθρίξει;
Ρρ. Καγὼ ταύτην γνώμην ἐδέμην. τοῦ γὰρ πάλαι ὕνεκ' ἔσονται;
Βλ. Ρωλῶν σὺ ἕκατον νὴ τὸν ἀπόλλω, πρῶτον δ' οὗτος εἶνεκα δίκης
Ἵν' τις ὀφείλῃ ὀξαρνῆται. Ρρ. πόθεν οὖν ἐδίκασ' ὁ δανείσας;
Ἐν ᾧ κοινῷ πάντων ὄντων κλέπτων δίκης ἐπίδικος.
Βλ. Νὴ τὸν δίμηρ' οὔκουν διδάσκεις τοῦτ' τοίνυν φράσάτω μοι
Τῆς αἰτίας οἱ κλέπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδάν
Εὐωχηθῶσιν ὑβρίζωσι, τοῦτο γὰρ οἶμαι σ' ἀποροῦσιν.
Ρρ. Ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτοῦνται, ταύτῃ γὰρ ὅταν τις ἁφαιρῇ,
Οὐχ ὑβρίζονται φαύλως ὥστε τὴν γαστέρ' ὠλιγοδεεῖς;
Β. Ὦδ' αὖ κλέπτης ὠφελεῖς ἔσει; Ρρ. πῶς γὰρ κλέψαιμ' ἂν μοῦτος;
Β. Οὐδ' ἀποδύσασ' ἀρᾶτ' νυκτός; Ρρ. οὐκ ἔγωγε καθεύδοντος,
Ὦδ' ἔγωγε θύραζ' ὥσπερ πρότερον, βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει,
Ἢν δ' ἀποδύσῃ αὐτὸς δῶσοι, τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι,
Ἕτερον γὰρ ἴσως ἐκ τοῦ κοινοῦ, κρεῖττον ἡμεῖν ἐκείνου;
Βλ. Οὐδὲ κυβεύσασ' ἄρ' ἄνθρωποι; Ρρ. πῶς γὰρ τοῦτο ποιήσει;
Βλ. Τιὼ δίκαστὰν τίνα ποιήσεις; Ρρ. κοινὸν πᾶσι, τὸν γὰρ ἅπαν
Μίαν οἰκεῖν φημὶ ποιήσειν συρρήξασ' ὡς σὺν ἅπαντα,
Ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. Β. τὸ δ' λεῖπον τοῦ παρεθήσεις;
Ρρ. Τὰ δικαστήρια κἀκ τοὺς σοὺς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
Βλ. Τὸ δ' βῆμα, τί σοι χρήσιμον ἔσται; Ρ. τῷ κρατῆρ' καταθήσω,
Καὶ τὰς ὑδρίας κἀκ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
Τοὺς ἀνδρείους σὺν τῷ πολέμῳ, κεἴτις δειλὸς γεγένηται,
Ἵνα μὴ δειπνῶσ' ἀλαχωόμενοι. Β. νὴ τὸν ἀπόλλω χαίρεις ἃ λέγεις.
Τὰ δ' κληρωτήρια ποῖ φέψεις; Ρ. ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω,

Κἄπει

Κᾆτα σήσασα παρ' ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας ἕως ἂν
Εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὶ ἡ χαίρων ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ,
Καὶ κηρύξει μὴ ἐκ τοῦ βῆτ' ὠὴ τιὼ σοκὶ ἀκολουθεῖν,
Τιὼ βασίλειον δειπνήσοντας, τὸ δὲ θῆτ' ἐς τ' παρατυθὴν,
Μὴ δ' ἐκ τοῦ κάππ' εἰς τ' σοκὶ χωρεῖν τ' ἀλφιτόπωλιν, (μα
Ἵνα κἀμπῶσι. Β. μὰ δί' ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ δειπνῶσιν ὅτῳ ἐγγράμ
Μὴ ἐξελκυσθῇ κἀθὸ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντας;
Ρρ. Ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο παρ' ἡμῖν,
Ραῖσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
Ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ σεφανίῳ
Ῥᾴς τις ἄπεισι τιὼ δᾴδα λαβών,
Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς ὁδοὺς
Προσπίπτουσαι τοῖς ἀεὶ δειπνοῦσι,
Τάδε λέξουσιν, δοῦρο παρ' ἡμᾶς,
Ἐνθάδε μέραξ ἔσθ' ὡραία.
Ῥαρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα φήσει τις οὐχὶ
Θ' ὁδὶ ὑπερφυὴς καὶ καλλίστη,
Καὶ λευκοτάτη, πρότερον μεν' τοι
Δεῖ σε κἀθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί.
Τοῖς δ' οὐ πρεπόντως ἀκολουθοῦντες
Καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
Τοιάδ' ἐροῦσιν, ποῖ θεῖς ὄντος;
Ῥᾴστως δὲν βράσεις ἐλθών,
Τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰχροῖς
Ἐψήφισται πρωτέροις βινεῖν,
Ὑμᾶς δὲ πέως θεία λαβόντας διφόρᾳ συκῆς
Ἐν τοῖς πρωθύροις δέφεσθαι
Φέρε νυῶ φράσον μοι ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν; Βλ. πάνυ.
Ρρ. Βαδιστέον ἄρ' ὄντιν εἰς ἀγορὰν ἐμοί.

Ἵν' ἀκροδέχωμαι τὰ πρόσοντα χρήματα
Λαβοῦσα κηρύκαιναν ὀξυφωνότατον,
Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἠρεμοῦντα
Ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυνάσιτα,
Ὅπως ἂν ὀψωχῶμεθ' πρῶτον σήμερον.
Βλ. Ἤδη γὰρ ὀψωχησόμεθα; Πρ. φημὶ ἔγωγε.
Εἶτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
Ἀπαξαπάσας. Βλ. ἵνα τί; Πρ. δεῖλον τοῦτο τί,
Ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὖται τὰς ἀκμάς,
Καὶ τὰς γε δούλας, οὐχὶ δεῖ κεκτημένας
Τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύτρην.
Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
Κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
Βλ. Φέρε νυνὶ ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
Ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι τασλί,
Τὸν τ' στρατηγὸν τοῦτον θαυμάζετε;
Πρ. Ἐγὼ δὶ' ἣν εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φέρω,
Προχειρισθῆναι κἀξετάσω τὴν ὄψιν.
Ἀν. Χώρει σὺ δοῦρο καναχύραν καλὴν καλῶς
Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτην ἐμῶν,
Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς
Πολλὰς κἄτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς,
Ῥᾳθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δοῦρ' ἔξιθι,
Νὴ δία μέλαιναν ὄδ' ἂν ὡς τὸ χαρμάκιον
Ἐψῆσ' ἔτυχες ὦ λυσιπράτης μελαίνεται,
Ἴσως παρ' αὐτὴν δοῦρ' ἴθι κομμώριχα,
Φέρε δοῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε
Ἐνταῦθα, σὺ δὲ δοῦρ' ἡ κιθαρῳδός, ἔξιθι
Πολλάκις ἂν χρήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν

Α᾽ωεὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθιον νόμον.
Ὁ τὴν σκάφην λαβὼν πρῶτα τὰ κυρία,
Κόμιζε δ᾽ θαλλὸς καὶ καθίζη πλησίον,
Καὶ τὸν ῥίπον δ᾽ ὄξυνε καὶ τὴν λίκνιθον,
Τὰ χυρίδι᾽ ἤδη κἀ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
Φει. Ἐγὼ κατάθησω τἀμά; κἀκποδὼν ἄρα.
Α᾽ν. Ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
Μὰ τὸν Ποσειδῶν᾽ ὅδέ ποτ᾽ ἄλλα βασανιῶ
Ῥωτῆσον αὐτὰ πολλάκις, καὶ σπέφομαι
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
Οὐδὲν πρὸς ἔπος αὐτοῖς ἐκβαλῶ,
Ῥᾳὸν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ᾽ ὅπως ἔχει,
Οὗτος, τί τὰ σκυλλάρια ταυτὶ βάλετον,
Ῥότερον μετοικιζόμενος ὀξυλιβόχας
Ἀντ᾽ ἢ φέρεις σὺ ἔχυρα θήσων; Α᾽ν. ὄλεμῶς.
Φει. Τί δῆτ᾽ ὦδὶ σοὶ χάδιν ἄτως ἔπι μή
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴ πέμπεται.
Φει. Μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει,
Εἰς τὴν ἀγορὰν κῆ δ᾽ δεδογμένους νόμους.
Φει. Μέλλᾳς ἀποφέρειν; Α᾽ν. πάνυγε. Φ. κἀκποδὼν ἄρ᾽ εἶ
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα. Α᾽ν. πῶς; Φει. πῶς, ῥᾳδίως.
Α᾽ν. Τί δ᾽ ἀχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
Φει. Ποίοισιν ὦ δύστηνε; Α᾽ν. τοῖς δεδογμένοις.
Φει. Δεδογμένοισιν, ὡς ἀνόητος ἦθ᾽ ἄρα.
Α᾽ν. Ἀνόητος; Φει. ἀγαθὴ μὴν οὖν, Α᾽ν. ὅτι τὸ ταπεινὸν ποιῶ;
Ἅπαξαπάντων. Α᾽ν. ὅτι τὸ ταπεινὸν ποιῶ;
Τὸ ταπεινὸν γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα,
Μᾶλλον πάντων. Φει. τὸν μὴν ἂν ἀβέλτερον.
Α᾽ν. Σὺ δ᾽ ἃ κατθεῖναι διανοεῖ; Φει. φυλάξομαι,

Γελᾶν ἂν γ' ἴσως τὸ πλῆθος ὅπ βούλεται.

Ἀν. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
Τὰ χρήματ' εἰσίν; Φει. ἀλλ' ἴσως ἐπειθόμην.
Ἀν. Λέγουσι γοῦν σὺ ταῖς ὁδοῖς. Φει. λέξουσι γάρ.
Ἀν. Καὶ φασὶν οἵσειν ἀραίμενοι. Φει. φήσουσι γάρ.
Ἀν. Ἀπολεῖς ἀπισῶν πάντ'. Φει. ἀπιστήσουσι γάρ.
Ἀν. Ὁ ζεὺς σ' ἀθρίψειεν. Φει. ἀθρίψουσι γάρ.
Οἵσειν δοκεῖς τιν'; Ἀν. ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει.
Φει. Οὐ γὰρ πάριον τοῦτ' ἐστίν. Ἀν. ἀλλὰ λαμβάνειν
Ἡμᾶς μόνον δεῖ; φῂ. νὴ δία καὶ γὰρ οἱ θεοί.
Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρώντε, καὶ τἀγάλματα.
Ὅταν γὰρ οὐ χώμεθα δηδόναι τἀγαθά,
Ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπίαν
Οὐχ' ὡς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
Ἀν. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με λόγον πρᾶγμά τι δρᾶν.
Ταυτὶ γὰρ ὄζει συνδετέα. πῶς μάθω σ' ἐμάς;
Φει. Οὕντως γὰρ οἴσεις; Ἀν. ναὶ μὰ δία, καὶ δὴ μάλ' οὕτω
Τωδὶ ξυνάπτω τὼ ῥίποδε. Φει. τί μωρίας,
Τὸ μὴ δεῖ πρὶν μείναντα τὴν ἄλλης, ὅ, τι
Δράσουσιν, εἶτα τἀμὰ καὶ τὰ σ' ἤδη. Ἀν. τί δρᾶν.
Φει. Ἐπανχμεῖν, εἶτα διαρρίβειν ἔπι.
Ἀν. Ἵνα δὴ τί; Φει. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
Ἢ πῦρ ἀπόροπον. ἢ διάξειεν χαλῇ,
Ῥαύσαντ' ἂν εἰσφέροντες, ὥσ' ἀμβροντητὶ σύ.
Ἀν. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν εἰμὴ χοιμόπνοι,
Ταῦτα κἀταθείμην. Φει. μὴ γὰρ ἀλλὰ βοῦς ὅπαι
Θαρρεῖ κατάθησεις κἂν σὺ νῆς ἔλθῃς. Ἀν. πῇ;
Φει. Ἐγὼ φράσω, τούτους χειροτονοῦντας ταχεῖς,
Ἃ πρῶτ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.

Α'ν. Οἴσουσι ὦ τᾶν. Φει. ἰὼ δὲ μὴ ἡμίσωσι, τί;
Α'ν. Ἀ μέλει ἡμῖν. Φει. ἰὼ δὲ μὴ ἡμίσωσι, τί;
Α'ν. Μαχούμεθ' αὐτοῖς. Φει. ἰὼ δὲ κρείττους ὦσι, τί;
Α'ν. Ἀπειμὶ ἐάσας. Φει. ἰὼ δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;
Α'ν. Διαῤῥαγείης. Φει. ἰὼ διαῤῥαγῶ δὲ, τί;
Α'ν. Καλῶς ποιήσεις. Φει. σὺ δ' ἀπιθυμήσεις φέρειν.
Α'ν. Ἔγωγε, καὶ γὰρ τῇ ἐμαυτῦ γείτονας
Ὁρῶ φέροντας. Φει. πάνυ γ' οὖν οὕτω καὶ παθεῖν
Αὖτ' εἰσενέγκαι, πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ φιάκην θ' ἡμέρας.
Α'ν. Οἴμωζε. Φει, καὶ λίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
Αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι πλεῖον καὶ λίθ.
Ὡς ἄνθρωπος ἥδιστος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Α'ν. Δεινάγε λέγεις. Φει. τί δεινὸν ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
Ἀεὶ τοιοῦτα γινόμενα ψηφίσματα;
Οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' ὅθ' ὅλοξε τὸ περὶ τῶν ἄλῶν;
Α'ν. Ἔγωγε. Φει. τῇ χαλκὸς δ' ἐκείνης ἰὼ ἵκει
Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα; Α'ν. καὶ κακὸν γέ μοι
Τὸ ἡμέρ' ἐγένετ' ἐκεῖνο, πολλῶν γὰρ βόρις,
Μεσὴ ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα
Ἔπειθ' ὑπέχοντος χἄτι μου τὸν θύλακον,
Ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ μὴ δέχεσθαι μισθὸν
Χαλκῷ, τὸ λοιπὸν, ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
Φει. Τὸ δ' εὐαγχὲς οὐχ ἅπαντες ὀξωμνύομεν,
Τάλαντ' ἔσεσθαι πενταήσια τῇ πόλει
Τῆς τεσσαρακοστῆς. ἰὼ βύπορε βύεμπόλης.
Καὶθὴς κακὲ χρύσου πᾶς ἀνὴρ βύεμπόλα,
Ὅτε δ' ἦν δ' ἀνάσιος πραγμάτοις ἐφαίνετο

Ὁ δὶς κήρυνθος, καὶ τὸ πρᾶγμ' ὃν ἤρκεσεν
Ῥᾴλιν κατεπίπλα πᾶς ἀνὴρ βυρσοπώλης.
Ἀν. Οὐ ταὐτὸν ὦ πᾶν, τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
Νῶν δ' αἱ γυναῖκες. Φει. ἄνα ἐγὼ φυλάξομαι
Νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.
Ἀν. Οὐκ οἶδ' ὅπ λιρεῖς, φέρε σοι τἀναφορον ὁ παῖς.
Κη. Ὦ πάντες ἀστοὶ, νῶν χρὴ ὅτω ταὐτ' ἔχει,
Χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' ὑθὺ τ' ἐρατηλάτου
Ὅπως ἀν' ἡμῖν ἡ τύχη κληρωμένοις
Φράσῃ καθ' ἕκαστον χὠ λρ' ὅποι λειπνήσετε.
Ὡς αἱ φάπεζαί γ' ἐσὶν ἀδινεναστμέναι
Ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι
Κλίναντε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι.
Κρατῆρας συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες
Ἐσῶσ' ἐφεξῆς, τάπε μάχη ῥιπίζεται,
Λαγῶ' ἀναπηγύασι, πόπανα πέπεται,
Στέφανοι πλέκονται, φρύγονται φαγήματα,
Χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώτατοι,
Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὼ σολλὼ ἔχων
Τὰ τ' γυναικῶν διακαθαίρει φύβλια,
Γέρων δ' χορεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
Ἔχων, χἀναγχάζων μεθ' ἑταίρου νεανίδ',
Ἐμβὰς δ' κεῖται καὶ βίβων ἐρρῖμένος,
Πρὸς ταῦτα χορεῖθ' ὡς ὁ πλὼ μάζαν φέρων
Ἔσηκεν, ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
Ἀν. Οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα, τί γὰρ ἔσηκ' ἔχων
Ἐνταῦθ' ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
Κή. Καί ποῖ βαδεῖ σὺ μὴ καταθεὶς πλὼ ὑσίαν;
Ὀμ. Ἐπὶ δεῖπνον. Κή. ὃ δῆτ' ἐκεῖνος νῷν ἐγὼ,

ρεῖν᾽ ἀπενείκῃς. Ὀ μ. ἀλλ᾽ ἀποίσω. Κή. ὁ πλοῦκος;
Ὀ μ. Οὐ τοὐμὸν ὡς ταῦ᾽ ἐμποδὼν ἔσαι. Κή. τί δή.
Ὀ μ. Ἑτέρᾳς ἀποίσειν φήμ᾽ ἔθ᾽ ὑστέρᾳς ἐμοῦ.
Κή. Βαδεῖ᾽ ὑπολειπήσων ὅπως. Ὀ μ. τί γὰρ πάθω,
Τὰ δλιγα τὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν,
Τὰς δ᾽ φρονοῦντας. Κή. ἢν δέ κωλύσωσι, τί.
Ὀ μ. Ὀμόσ᾽ εἶμι κύφας. Κή. ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί.
Ὀ μ. Καλὰ μεθ᾽ αὐτάς. Κη. ἢν δὲ καταγελῶσι, τί.
Ὀ μ. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἐστώς. Κή. τί δράσεις ἐπέμαι.
Ὀ μ. Τῶν εἰσφερόντων αἱρπάσομαι τὰ σπία.
Ὁ κακοδ. βάδιζε τοίνυν ὕστερος, σὺ δ᾽ ὦ σίκων
Καὶ παρμεώνων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
Ω᾽ μ. φέρε νυῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω, ὁ κακοδ. μὴ μισθαμῶς,
Δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ σχετηγίδι
Ὅταν καταπιθῶ, πρόσοιμι τ᾽ χρημάτων.
Ὀ μ. Νὴ τὸν δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
Ὅπως τὰ μὴ ὄντα χρήματ᾽ ἔξω, τοῖς δέγε
Τῶν ματτομενῶν κοινῇ μεδέξω πως ἐγώ,
Ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται βαδιστέον,
Ὀμόσ᾽ ὅτι δεπνήσοντα, κἀ μελητέον.
Γρ. Τί ποτ᾽ αὖ δρᾶν ἄχ᾽ ἥξουσιν ὥρα δ᾽ ἰὼ πάλαι.
Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη φιμυθίῳ
Ἔσκιμαι καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
Ἀργὸς μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
Παίζουσ᾽ ὅπως ἂν πελάβοιμ᾽ αὐτῆ τινα
Παριόντα, μᾶσαι δ᾽ ὑρ᾽ ἴτ᾽ ὠδὶ τοὐμὸν σῶμα,
Μελύδριον δύρᾶσαί τι τ᾽ ἰωνικῶν.
Νὼ μὴ με παρακύψασα πρόφθης ὥσα πρέ,
Ὦ δ᾽ ἐρήμας ἂ παρέσης ἐνθάδε

Ἐμὲ ῥυγκήσειν, καὶ προσάξεσθαι τινά
Ἄλλο, ἐγὼ δ' ἵν' οὗτος πράσαντ' ἄσομαι,
Καὶ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις.
Ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμῳδικόν.

Γρ. Τούτῳ διαλέγου κἀπιχώρησον, σὺ δέ
Φιλοπάρθενον αὐλητὰ τὴν αὐλὸς λαβών
Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.

Γρ. Εἴτις ἀγαθὸν βούλεται
Παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν,
Οὐ γὰρ συνέσεως τὸ σοφὸν ἔνεστιν, ἀλλ' ἐν τοῖς πεπείροις,
Οὐδέτοι ξέργειν αὖ ἐθέλοι
Μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον
Ὅπερ ξυμείλω, ἀλλ' ἐφ' ἕτερον αὖ, ἐπέταιτο.

Νέ. Μὴ φθόνει τοῖσι νέοισι,
Τὸ συφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
Τοῖς ἀπαλοῖς μηλοις,
Κἀπὶ τοῖς μήλοι ἐπανθεῖ, σὺ δ' ὦ
Γραῦ παραλέλυσαι, καὐτέρι ψαι τῷ
Θανάτῳ μέλημα.

Γρ. Ἐκπέσοι σου τὸ ῥῆμα
Τότ' ἐπίκλινθρον ἀποβάλοις,
Βλομύην ἀποδεῖσθαι
Κἀπὶ τ' κλίνης ὄψιν δύροις,
Καὶ προσελκύσαιο βλομύην φιλῆσαι.

Νέ. Αἰ αἰ, τίποτε πείσομαι, οὐχ ἥκει μυτοῦρος,
Μόνη δ' αὐτῆ λείπομ' ἤ
Γαρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε
Καὶ πάλ' ὀδύν με ταῦτα δεῖ λέγειν,

Ἀλλ' ὦ μακ' ἱκετεύομαι
Κάλει τὸν ὀρθαγόραν, ὅπως
Σαυτῆς κατόναι' ἀντιβολῶ σε.
Γρ. Ἤδη τὸν ἀπὸ Ἰωνίας
Τρόπον παλαινα κνησιᾷς,
Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τὴν λοιβίδος.
Ἀλλ' ἤν ποθ' ὑφαρπάσαιο
Τἀμὰ παίγνια, τιὼ δ' ἐμιὼ
Ὥραν ἤν ἀπολεῖς, ἤδ' ἀπολήψει.
Νέ. Ἆ δ' ὁπόσα βάλει καὶ παράκυφ' ὥσπερ μαλλῇ,
Οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' αὐτ' ἐμόν.
Γρ. Οὔκουν ἐπ' ἐκφορά γε; Νέ. καινόν γ' ὦ σαπρά.
Γρ. Οὐ δῆτα. Νέ. τί γὰρ αὖ, γραῦς παλαιά τις λέγοις;
Γρ. Οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. Νέ. ἀλλὰ τί;
Γρ. Ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον. *
Νέ. Τί μοι δαλέγει; Γρ. σὺ δὲ τί δακνύπτεις; Νέ. ἐγώ;
Γρ. Ἄγω πρὸς ἐμαυτιὼ ὡδηγένει τῷμῷ φίλῳ.
Νέ. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρης;
Γρ. Δείξειγε καὶ σοί, τάχα γὰρ εἰσὶν ὡς ἐμέ.
Οἱ λὶ γὰρ αὐτός ἐστιν ὃ σὲ γ' ὤλεθρε
Δεόμενος ἤδη. Νέ. νὴ λί' ὦ φθίνυλλα σύ
Δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
Γρ. Κἄγωγ' ἵνα γ' ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.
Νέ. Εἶθ' ὄξιῶ παρὰ τὴν νέαν καθεύδειν
Καὶ μηδὲν πρότερον διαπεσεῖν,
Ἀνάσιμον ἢ πρωϊβύτερον, ἃ γὰρ ἀναχετὸν
Τὸ τοῦ ἐλευθέρου.
Γρ. Οἰμώζων ἆρ' ἀνήδιαπεσεῖ.
Οὐ γὰρ πάπι χαειξεινης πάδ' ἐσίν,

Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
Εἰ σὶ δίκαιον, τί δημοκρατούμεθα,
Ἀλλ' εἶμι πρήσουσ' ὅπη καὶ δράσεις ποτέ.
Ἀν. Εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὼ καλὼ μόνω,
Ἐφ' ὧ πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
Νέ. Ἐξηπάτησα τὸν κατάρατον γραῦν,
φροῦδη γὰρ ἔσθ', οἰομένη μ' εὖ δοῦναι μισεῖν.
Νέ. Ἀλλ' ὅτοι γὰρ αὐτὸς ἔμεμνήμεθα.
Δοῦρο δή, δοῦρο δή, φίλον ἐμὸν δοῦρό μοι
Προσελθέ, καὶ ξυμβυνός μοι
Τὼ βὐφροσύνω ὅπως ἔσει, πάνυ γάρ τις ἔρως με δοκεῖ
Τῶνδε τῶν βοσβύχων,
Ἄπορος δ' ἔγγεται μοι τὶς πόθος
Ὅς με διακναίσας ἔχει,
Μέθυ' ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, κἦ ποίησον τὸν δ' ἐς βύνω
Τὼ ἐμὼ ἱκέσθαι. Νέ. δοῦρο δή, δοῦρο δή καὶ σύ μοι
Καταπρηνῆσα τὼ θύραν ἄνοιξον
Τὼσδ', ἃ δὲ μὴ καταπεσὼν κείσομαι
Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῶ βάλομαι κόλπω
Πλησθεὶς μετὰ τοῖς σῆς ψυχῆς,
Κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ὧδε ταύτη
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τὼσδ' ἐς δύνω
Τὼ ἐμὼ ἱκέσθαι, καὶ ταῦτα μέν μοι μέρος
Πρὸς τὼ ἐμὼ ἀνάγκω ἤρεμ' ἔσται, σὺ δέ μοι
Φίλτατον ὦ ἱκετεύω
Ἄνοιξον ἀπαπάζετε, διά τοι σε πόνος ἔχω
Ὦ χρυσοδαίδαλμον ἐμὸν μέλημα,
Κύπριδος ἔρνος, μελιτταμάσης, χαρίεν θρέμμα, τρυφῆς
Ἄνοιξον, ἀπαπάζομε, διά τοι σε πόνος ἔχω. (πρόσωπον.

Γρ. Οὗτος τί κόπτεις, μῶν ἐμὲ ζητεῖς; Νέ. πόθεν.
Γρ. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττ' ὁδί. Νέ. ἀποθανοῦμαι ἄρα.
Γρ. Τὸ δὲ δεόμενος οὐδ' ἔχων ἐλήλυθας;
Νέ. Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. Γρ. τίνα;
Νέ. Αὐχὴν σεβινδὴ ὃν σὺ προσλοκᾷς ἴσως.
Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ὥστε βάλλ' ὦντε μή.
Νέ. Ἀλλ' ὀχὶ ναὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
Εἰσάγομεν, ἀλλ' ἁσαυθὶς αὐαβεβλήμεθα,
Τὰς αὐχὼς εἴωθεν ἡμᾶς ἐκδημάζομεν.
Γρ. Ἐπὶ τὰ πρότερα ἀρχῆς γε ταυτὶ τὼ ὦ πλούτων,
Ναὶ δὲ πρῶτον ἁσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
Νέ. Τῷ βαλομένῳ γε κἀν τοῖς νόμοις.
Γρ. Ἀλλ' οὐδὲ λαπνεῖς κατὰ τὸν ἐν τοῖς νόμον.
Νέ. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι λέγεις, τὼ δὲ δίμοι κρουστέον.
Γρ. Ὅτανγε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
Νέ. Ἀλλ' ὀχὶ ναὶ κρησέραν αὐτούμεθα.
Γρ. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι, ναὶ δὲ θαυμάζεις ὅτι
Θύραισι μὴ βύρσαν, ἀλλὰ πρόσγε τὸ σῶμα.
Νέ. Ἀλλ' ὦ μελέα ὀρρωδῶ τὸν ἐρασταί σου. Γρ. τίνας;
Νέ. Τὸν τ' γραφέων ἄριστον, Γρ. ὅστος δ' ἔστι τίς;
Νέ. Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς λυκάθρας.
Ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μήσ' ὠδὶ θύραισιν ὄψεται.
Γρ. Οἶδ' οἶδ' ὅ, τι βάλει; Νέ. καὶ γὰρ ἔγωγε νὴ δία.
Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην ἥ μ' ἔλαχε κληρωμένη
Μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. Νέ. παραφρονεῖς ὦ γραῖδιον.
Γρ. Λιρεῖς. ἐγὼ δ' ἄξω σ' ὠδὶ τὰ μὰ σχοίνια.
Νέ. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς καδδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
Ἐξὸν καθεύδοντα γραῖδιον τοιουτονί,
Ἐκ τῶν φρεάτων τῇ κάδῳ ξυλλαμβάνειν.

Γρ. Μὴ σιωπᾷς μ' ὦ πάλαι, ἀλλ' ἔπου δᾶδ' ὡς ἐμέ.
Νέ. Ἀλλ' ἤ κἀγώ μου 'στὶν, ἁμὴ τ' ἐμῶν
τῷ πεντακοσιοστῷ κατέθηκας τῇ πόλει.
Γρ. Νὴ τὼ ἀφροδίτω, δεῖ σε μεθύοντ', ὡς ἐγώ.
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδειν σ' ἥδομαι.
Νέ. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
κἢν αὖ πιθοίμην ἥδέ ποτ'. Γρ. ἀλλὰ νὴ δία
ἀναγκάσει τουτί σε. Νέ. τοῦτο δ' ἔστι τί.
Γρ. ψήφισμα καθόσε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
Νέ. Λέγ' αὖ τὸ τί ποτε καᾷ στι. Γρ. καὶ δή σοι λέγω
Ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ὦ ἀνὴρ νέος
Νέας ἀθυμῇ, μὴ ποιεῖν αὐτῷ, πρὶν ἄν
τὼ γραῶ πεκράσῃ πρῶτον, ὦ δὲ μὴ θέλῃ
γρότερον πεκρᾶναι, ἀλλ' ἀθυμῇ τ' νέας
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἕως τὸν νέον
ἔλκειν ἀνατιλαβομένας τοῦ πατάγου.
Νέ. Οἴ μοι πεκρᾶσθαι τήμερον γενήσομαι.
Γρ. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Νέ. Τί δῆτ' ὦ φαίριστοί μ' ἀνὴρ τ' δήμου τῶν
Ἢ τ' φίλων ἐλθόντες; Γρ. ἀλλ' ὁ κύριος
ὑπὲρ μέσ' ἡμῶν ἔσ' ἀνὴρ ὃς εἶ τι.
Νέ. Ἐξωμοσία δ' ἦν ἔστιν; Γρ. ἣ γὰρ δεῖ σε σοφῆς.
Νέ. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σπεύδομαι; Γρ. κλαῦσε σύ.
Νέ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν; Γρ. δᾶδ' ἀναλαβεῖν ὡς ἐμέ.
Νέ. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μᾶλλον; Γρ. δομήλειά γε.
Νέ. Ὑποδρέσαι νῷ πρῶτα τ' ὀρχάνᾳ
καὶ κλίμαθ' ὑπόβα συγκλάσασα τέτταρα
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθα τὰς λικύθους,
ὑδατός τε κἀπάθα τοὔσχαρον πρὸ τ' θύρας.

Γρ. Ἦ μὼν ἐτ' ὠνήσει σὺ κἀμὲ σεφαύλω ἐμοί;
Νέ. Νὴ τὸν Δί' ὦ περίγε πᾶν τ' ἐκείνων.
Οἴμοι γὰρ οἷον δίκτεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Νέ. Ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ; Γρ. τὸν ἐμαυτῆς ἀποάγω.
Νέ. Οὐ σωφρονοῦσ' ἄγ' ἢ γὰρ ἡλικίαν ἔχει,
Ῥαρᾴσοι καθυβρίζειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
Μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
Ὥστ' ἢ κατασήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
Τἀμὼ γὰ ἅπασαν οἰκίαν ἐμπλήσετε.
Ὦ παμβδέλυρα, φθονοῦσα τὸν ἢ τὸν νόμον
Ἐξυβρίζω, ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
Νέ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισταί γέ μοι
Ὦ πανυπέρτατον τἀμὼ γραῶ ἀπαλλάξασά μου,
Ὥστ' αὐτὴ τούτων τ' ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν
Μεμάλλω ἀποδώσω καὶ παχεῖά σοι χάειν.
Γρ. Αὕτη σὺ, ποῖ σκαραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον,
Ἕλκεις παρ' ἐμοὶ, τ' γραμμάτων ἀρικτῶν
Ῥότερον καθυβρίζειν αὐτόν; Νε. Οἴ μοι δείλαιος
Ῥόθεν ὀξέκυψας ὦ κἀμὲ σ' ἀποδυσόμενον
Τοῦτο γὰρ ἐκεῖνο τὸ κακὸν ὀξωλέστερον.
Γρ. Βάδιζε δᾶδυρο. Νέ. μηδαμῶς με πεῖσῃς,
Ἐλεήμονον ὑπὸ τῆσδ' αὐτιβολῶ σ'. Γρ. ἀλλ' ἢ κἀγώ,
Ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει. Νέ. ἢ κἀμέγ' ἀλλ' ἔμπτασά τις
Ἐξ αἵματος φλύκταινα ἠμφιδυμαίω.
Γρ. Ἔπτα μελανιῶν δᾶδυ' αὐήσας, κἀμὴ λάλει.
Νέ. Ἴθι νυῶ ἔασον ἐς ἄφοδον πρώπτα με
Ἐλθόντα θαῤῥῆσαι πρὸς ἐμαυτὸν, ἢ δὲ μή
Αὐτῷ τι δρῶντα, πυῤῥὸν ὄψει μ' αὐτίκα,
Ὑπὸ τῆς δέας. Γρ. θαῤῥεῖ βάδιζ' οἷον χρεών.

Νέ. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἢ βούλομαι
Ἀλλ' ἐγγυπάς σοι κατασήσω δύο,
Ἀξιόχρεως. Γρ. μή μοι καθίσῃ. Ἄλ. ποῖ σύ, ποῖ
χωρεῖς μετ' αὐτῆς. Νέ. ἄκουε γάρ· ἀλλ' ἔλθωμαι
Ἂν παρεῖπες εἰ γέ πολλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι
Ὅτι μὲν πεῖσαι ἀθρίβεντ', ὦ Ἡράκλεις
Ὡς πάνυ, ὡς ἠρύβαντες, ὡς διοσπόρῳ
Τοῦτ' οὖν πολὺ τούτου τὸ κακὸν ὀξωλέστερον,
Ἂν τἀρ' τί τὸ πρᾶγμ' ἐς' ἀντιβολῶ τουτί ποτε,
Πότερον πίτνος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
Ἢ γραῦς ἀνέσκηψα παρὰ τῶν νεκρῶν.
Γρ. Μή σκῶπτε μ' ἀλλὰ δοῦρ' ἔπου. Ἄλ. γρ. δουρὶ μὲν οὖν
Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε. Ἄλ. γρ. οὐ δὲ μὰ τὸν ἐγώ.
Νέ. Διαστάσαντε μὴ ὦ κακῶς ἀπολώμεναι.
Γρ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδικε τὸν νόμον.
Ἄλ. γ. Οὐκ ἔστ' ἐρεῖς γραῦς ἐτ' ἀληθῶς φανῇ.
Νέ. Ἢν οὖν ὑφ' ἡμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνῳ τιὼ καλῶ ἀφίξομαι.
Γρ. Αὐτὸς σκόπει σὺ, τάδε δέ σοι ποιητέον.
Νέ. Ποτέρας ποτέρας οὖν κατέλασας ἀπαλλαγῶ.
Γρ. Οὐκ οἶσθα βαδιεῖ δοῦρο. Νέ. ἀφέτω νυῶ μ' αὐτῆ.
Ἄλ. γ. Δουρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμέ. Νέ. ἰὼ νὴ δίαγ' ἄφη.
Γρ. Ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ δία σε. Ἄλ. οὐ μὰ τὸν ἐγώ.
Νέ. Χαλεπαίνετ' οὖν ἴστε γενόμεναι πορθμῆς. Γρ. πῦ.
Νέ. Ἔλκυστε τὴν πλωτῆρας οὖν ἀπεκναίετε.
Γρ. Σὺ γὴ βάδιζε δοῦρο. Ἄλ. μὰ δί' ἀλλ', ὡς ἐμέ.
Νέ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν κανόν σαφῶς.
Τὴν ψῆφον εἶναι δεῖ με διαλελειμμένον,
Πῶς ἂν δικαίως ἀμφοτέρας διωμόσομαι.

Γρ. Καλῶς ἐπείσθη καὶ καφάγης βολβῶν χύραν.
Νέ. Οἴ μοι κακοδαίμων ἐγὼ ἤδη τ' θύρας
Ἐλήθμενός ἁμ. Ἀλ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον
Ξυμβυπεσοῦμαι γὰρ μετ' σοῦ. Νέ. μὴ πρὸς θεῶν
Ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
Γρ. Νὴ τὼ ἑκάτω, ἐκ τε βύλιν' ἰώντε μή,
Νέ. Ὡς ῥισιακοδαίμων, ἃ γυναῖκα δεῖ σε πρᾶν
Βινεῖν ὅλω τὼ νύκτα καὶ τὼ ἡμέραν,
Κἄπειτ' ἐπειδὴν τ' δ' ἀπαλλαγῶ πάλιν
Φρωὼ ἔχουσαν λήκυθον πρὸς τοὺς γάθοις
Ἆρ' ὦ κακοδαίμων ἁμὶ, βαρυδαίμων μᾶλ' οὕτως
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
Ὅστις τοιούτοις θυρίοις σωεῖξομαι
Ὅμως δ' ἐάν τι πολλάκις πάθω,
Ὑπὸ ταυνδὲ ταῦν κασαλβάδοιν δῦρ' ἐς πλέων,
Θέψαιμ' ἂν αὐτῷ σώματ' ἐσβολῆς
Καὶ τ' ἀνώδυνον ἀπὸ πολλῆς τᾶς σήμερος,
Ζῶσαν καταπτώσαντες, εἶτα τὼ πόδε
Μολυβδοχόησαντες κύκλῳ πᾶν τὰ σφυρά,
Ἄνω πιθεῖναι πρόφασιν αὐτὶ λικύθ.
Θε. Ὡς μακάριος μᾶλ' δῆμος δῦδεκάμων δ' ἐγὼ
Αὔτη τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
Ὑμεῖς δ' ὅσαι πάρεστ' ἀπὸ τοῦς θύραις,
Οἱ γέτονές γε πάντες οἱ τ' δημοτ',
Εἰ γώτε πρὸς τούτοισιν ἡδέως,
Ἢ τις μεμύρωμαι τὼ κεφαλὼ μύρῳ σμασιν,
Ἀ γαθοῖσιν ὢ ζῶ πολὺ δ' ὑπερπέπακεν αὖ
Τούτων ἁπάντων τὰ θέσι ἀμφορέδια,
Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὼ χρόνον
Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντα πέπαται,

Ὥστ' ἐστὶ πολὺ δὴ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί,
Κέρασον ἄκρατον, δύφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἐκλεγομένας ὅτι αὖ μάλιστ' ὀσμὴν ἔχει,
Ἀλλ' ὦ γυναῖκον φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
Τὸν αὐθαίρετον ὅστις ἐστὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Χο. Αὐτὸς μένοι σ' ἡμῖν γὰρ ὀξυρεῖν δοκεῖς.

Θε. Μάλιστ' ὀλὶ γὰρ ὠδὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται,
Ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε καὶ φρισόλβιε.

Δε. Ἐγώ. Θε. σὺ μέντοι νὴ δί' ὡς γ' ὄδλεις ἀνήρ
Τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος
Ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ φρισμυρίων,
Ὄντων τὸ πλῆθος, ὄδε δεῖπνηκας μόνος.

Χο. Εὐδαιμονικὴν ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.

Θε. Ποῖ ποῖ βαδίζεις. Δε. ὠδὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

Θε. Νὴ τὴν ἀφροδίτην πολὺ γ' ἁπάντων ὕστατος,
Οὔμως δ' ἐκέλευε συλλάβεσθαν μή γυνή
Ἄγειν σε, καὶ τασδὶ μὴ σοῦ τὰς μείρακας
Οἶνος ἔχιος ἐστὶ πεπελεκημένος
Καὶ τἄλλ' ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Καὶ τὴν θεὰν εἴ τις δύνας τυγχάνει,
Καὶ τῶν κειτῶν ἁμή τις ἑτέρωσε βλέπει,
Ἵν' τωμεθ' ἡμῶν, πάντα γὰρ παρέξομεν,
Οὐκοῦν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
Καὶ μὴ παραλείψῃς μηδέν, ἀλλ' ἐλευθέρως
Καλεῖν γέροντα μειράκιον παιδίσκον, ὡς
Τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐς ἐπεσπεπυκασμένων,
Ἅπαξάπασιν, ὦ ἀπίωσιν οἴκαδε,
Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον, ἤδη πείξομαι
Ἔχουσί τοι καὶ δὴ δὲ ταυτὶ καλῶς,

Τί δῆτα

Τί δῆτα διαρρίβεις ἔχων, ἀλλ' ὄκ ἄγεις
Τας δὶ λαβών, εἰ ὅσω δὲ καταβαίνεις, ἐγώ
Ε' πάσομαι μέλος τι μελοδειπνικόν,
Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι
Τοῖς σοφοῖσι μᾶλλον τ' σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ
Τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ
Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δικαδὶ κρίνειν ἐμέ
Μὴ ὃν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
Ὅτι προείλην' ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Μὴ 'πορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τῇ χορὸς ὀρθῶς ἀεί,
Μὴ ὃ τοῖς κακοῖς ἑταίροις τόνγε φόβον προσεικάσαι
Αἰ μόνον μνήμην ἔχουσι τ' τελευταίων ἀεί,
Ὦ ὦ ὥρα δὴ φίλαι
Γυναῖκες εἶπ' μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν
Ε' πὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, κριτικῶς οὖν τῶ πόδε
Καὶ σὺ κίνει. Ἡ μ. τοῦτο δρῶ, Καὶ πάσδενῶ λαζαράς
Τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμὸν τάχα γὰρ ἔπεισι
Λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεο,
Κρανιολειψανοδρίμυποτριμματο,
Σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμένο,
Κιγκλεπιθαυφοπτερύγα
Λεκιθυονοπτερεφαλλιοκίγκλοπε
Λειολαγωσιραιοβαφηφαγανοπτερύγων,
Σὺ ὃ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
Λαβὲ βύβλιον, εἶτα λαβὼν κόνισαι
Λέπαδνον ἵν' ἀδιδειπνῇς.
Ἡ μ. Ἀλλὰ λαμπαδιᾶσί πᾶ
Αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ δῦ αἶ, Δειπνήσομεν δῦ οἶ δῦ αἶ
Εὐαίως ἀθηνίκη δῦ αἶ, δῦ αἶ, δῦ αἶ, δῦ αἶ, δῦ αἶ.

ΤΕΛΟΣ. gg ij

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Μνησίλοχος κηδεστὴς Εὐριπίδου.
Εὐριπίδης.
Ἀγάθων.
Κήρυξ.
Ἑτέρα γυνή.
Κλεισθένης.
Ἠχώ.
Θεράπων.
Χορός.
Γυνή τις.
Ἑτέρα γυνή.
Ἡμιχόριον γυναικῶν.
Σκύθης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΚΗΔΕΣΤΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ζεῦ χιλιετὴς ἆρα ποτὲ φανήσεται;
Ἀπολεῖ μ' ἁλοὺς αὐτὸς ὢξ ἐωθινὸς
Οἷόν τε πρὶν τὴν ὠλένην ἡμιδρῆ μ' ἐκβαλεῖν,
Παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις ὦ Εὐριπίδη;

Εὐ. Ἀλλ' ἤκουέν σοι παίθ' ὅς αὐτίκα
Οἶφει παρεσώς. Μν. πῶς λέγεις, αὖθις φράσον,
Οὐ σοῦ μ' ἀκήκοεν; Εὐ. ἦχ ἅγ' αὖ μέλλεις ὁρᾶν.
Μν. Οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν σοῦ μ'; Εὐ. ἦχ ἅγ' αὖ ἀκήκοεν δέμ.
Μν. Πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.

Οὐ φῂς σὺ χρῆν κἀμὲ μὴ τἀκεῖνα, θἀθ' ὁρᾶν.
Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρα ἐστὶν ἡ φύσις
Τοῦ μὴτ' ἀκοῦσαι, μήθ' ὁρᾶν; Εὐ. οὖ 'γὼ 'φθ' ὅπη.
Μν. Πῶς χωρίς; Εὐ. ὅπως ταῦτα διεκρίθη τότε,
Αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
Καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνα κυκώμενα,
Ὡς μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτα μηχανήσατο,
Ὀφθαλμὸν αὐτίμιμον ἡλίου φοχῷ,
Ἀκοὴν δὲ χοάνης ὦτα διετρήσατο.
Μν. Διὰ τἀν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὁρῶ,
Νὴ τὸν δί' ἥδομαί γε τυπὶ προσμαθών,
Οἷ' ὄντι πρᾶγ' ἐστὶν αἱ σοφαὶ ξυγουσίαι.
Εὐ. Πολλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. Μν. πῶς ἂν οὖν;
Εὐ. Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ὀξύροιμ' ὅπως
Ἔτι προσμάθοις, μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη,
Βάδιζε δεῦρο καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Μν. ἰσού.
Εὐ. Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο. Μν. νὴ τὸν Ἡρακλέα
Οἷ μαίγε. Εὐ. σήμαινω. Μν. σιωπῶ τὸ θύριον.
Εὐ. Ἄκουε. Μν. ἀκούσω, καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.
Εὐ. Ἐνταῦθ' ἀγαθὸν ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
Ὁ ῥαψῳδοποιός. Μν. ποῖος ἔστος ἀγαθὸν
Ἔστιν, τίς ἀγαθόν; μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
Εὐ. Οὐκ ἀλλ' ἕτερός τις. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. Μῶν ὁ δασυπώγων; Εὐ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. Μὰ τὸν δί' ὅτοιγ' ὥστε καὶ μέγ' ἀδέναι,
Εὐ. Καὶ μὴν βεβίνηκας σύγ', ἀλλ' ὅμ οἶσθ' ἴσως
Ἀλλ' ἐκποδὼν πήξωμεν, ὡς ὀξέρχεται
Θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
Προθυσόμενος ἔοικε τ' ποιήσεως.

Θε. Εὔφυμος πᾶς ἔσω λεώς
Στόμα συμπλείσας ἀθιδημεῖ γάρ
Θίασος μυσῶν σῦδον μελάθρων
Τῶν δεσποσυνῶν μελοποιῶν
Ἐχέτω δὲ πνοὰς νιώεμος αἰθήρ,
Κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
Γλαυκόν. Μν. Βομβάξ.
Εὐ. Σίγα, τί λέγεις;
Θε. Ρτιλωῶντε γένυ καπακοιμάθω,
Θηρῶντ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
Μὴ λυέσθων.
Μν. Βομβαλοβομβάξ.
Θε. Μέλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς ἀγάθων
Ρόμος ἡμέτερος,
Μν. Μῶν βινεῖσθαι;
Εὐ. Τίς ὁ φωνήσας;
Μν. Νιώεμος αἰθήρ,
Θε. Δρυόχοις πιδέναι δράματος ἀρχάς,
Κάμπτει δὲ νέας ἀστίδας ἐπῶν,
Τὰ μὲν τορδύει, τὰ δὲ κηλομελεῖ,
Καὶ γναμπτυπεῖ, κἀντονομάζει,
Καὶ χηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει,
Καὶ χοανδύει,
Μν. Καὶ λαικάζει.
Θε. Τίς ἀγριώπας πελάθει θεμιτοῖς;
Μν. Ὅς ἕτοιμος σοῦ, τῦτε ποιητῦ
Τῦ καλλιεπῦς, τῦ φρενῦ,
Γογγυλίσας καὶ συγρέψας
Τυτὶ τὸ πέος, χοανδῦσαι,

Θε. Ἦ πᾶν νέος ἀγὼν ἦλθ' ὕβρεισὰς ὦ γέρων;
Εὐ. Ὦ δαιμόνιε τἄκτον μὴ ἔα χαίρειν, σὺ δέ
Ἀγάθωνά μοι δοῦρ', ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
Θε. Μηδὲν ἰκέτευ', ὡς ὀλίγος ἔξεισιν τάχα,
Καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται χειμῶνος οὕ-
Ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς ῥᾴδιον,
Ἢν μὴ προΐηι θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.
Μν. Τί οὖν ἐγὼ δρῶ; Εὐ. πρίμνα ὡς ὄξέρχεται.
Ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
Μν. Νὴ τὸν Δία, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,
Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτ'; τί σένης; τί δυσφορεῖς;
Οὐ χρὼ σε κρύπτειν. ὄντα κηδεστὼ ἐμόν.
Εὐ. Ἔστιν καινόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον,
Μν. Ῥοιόν τι; Εὐ. τῇ δὲθ' ἥμέρᾳ κριθήσεται,
Εἴτ' ἐς ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' ὀυδὲν πίθηι.
Μν. Καὶ πῶς; ἐπειν ὧν ὅτε τὰ δικαστήρια
Μέλλει δικάζειν, ὅτε βουλῆς ἔθ' ἕδρα,
Ἐπεὶ φίτη 'σὶ, θοὐμοφορίων ἡ μέση.
Εὐ. Τοῦτ' αὐτὸ μάρτοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
Αἱ γὰρ γυναῖκες ὠδὶ βεβουλεύκασί μοι
Καὶ θοὐμοφόροιν μέλλουσι περὶ ἐμοῦ τήμερον
Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. Μν. τὴν τί δή;
Εὐ. Ὅτι τὴν φαγῳδὸν καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
Μν. Νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαι' ἂν πάθοις,
Ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις.
Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν φαγῳδοδιδάσκαλον
Ἐς θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. Μν. τί δράσοντ' εἶπέ μοι.
Εὐ. Ἐκκλησιάσοντ' ἐν παῖς γυναιξὶν, κἂν δέῃ
Λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. Μν. πότερα φανερὸν ἢ λάθρᾳ;

Εὐ. Λάθρα, σολλὼ γυναικὸς ἠμφιδυμόν.
Μν. Τὸ πρᾶγμα κημφόν, καὶ σφόδρ' ἐν τῷ σῷ τρόπῳ.
Τὸ γὰρ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμὸς.
Εὐ. Σίγα. Μν. τί δ' ἔστιν; Εὐ. ἀγάθων ἐξέρχεται.
Μν. Καὶ ποῖος ἐστὶν ἔνδοθεν; Εὐ. οὐκ κυκλάμενος.
Μν. Ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμὶ, ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ.
Ἀνδρ' ἄλλον εἰσάδοντα, κυρμύλῳ δ' ὁρῶ.
Εὐ. Σίγα, μελωδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
Μν. Μύρμηκος ἁρπὴ, ἢ τί διαμινυρίζεται.
Ἀγ. Ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
Λαμπάδα κόραι ξὺν ἐλευθέραι
Ῥιχρίδι χορεύσασθαι βοᾷ.
Χο. Τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος λέγεται
Εὐπίστως δὲ τοὐμόν.
Δαίμονας ἔχεις σεβίσαι.
Ἀγ. Ἄγε νῦν ὅπλιζε μοῦσα
Χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἵδρυσατο χώρας
Γύαλα σὺν σωτῆρι γᾷ.
Χο. Χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς
Φοῖβ' ἐν ὑμνώσοισι τιμαῖς
Γέρας ἱερὸν προφέρων.
Ἀγ. Ταύτ' ἐν ὄρεσι δρυογόναις
σι κόραν ἀείσατ' ἄρ'
τεμὶν ἀγροτέραν.
Χο. Ἔπωμαι, κλαΐζουσα σεμνὸν
Γόνον ὀλβίζουσα λατοῖς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
Ἀγ. Λατῶ τε, κρόμπαι τ' ἀσπάλος

ροδὶ παράρυθμ', δύρυθμα φρυγίων
Δικνδύματα χαρίτων.

Χο. Σέβομαι λατὼ τ' αὔλαν
Κίθαριν τε ματέρ' ὕμνων
Ἄρσενι βοᾷ, δολόμφ.
Τᾷ φῶς ἔασυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
Ἢ μετέρασε δι' αἰφνιδίᾳ ὀπὸς
Ὧν χαρὶν αὔακτ' ἀλλ' ἀ φοῖβον τιμᾷ,
Χαῖρ' ὄλβιε παῖ λατοῦς.
Ὀλολύζεις γέρων.

Μν. Ὡς ἥδὺ τὸ μέλος ὦ πότνια μενετυλίδου
Καὶ θηλυδρεῶδες, καὶ κατεπλωπισμένον,
Καὶ μανδαλωτὸν, ὥστ' ἐμοῦ' ἁρπρωμένου
Ὑπὸ τῆς ἕδρας αὐτῆς ὑπῆλθε χάρμαλος,
Καί σ' ὦ νεανίσχ' ὅστις εἶ κατ' αἰχύλον
Ἐκ δ' λυκουργίας ἔρεσθαι βούλομαι
Ῥοδαπὸς ὁ γωνίς, τίς πάτρα, τίς ἡ σολή,
Τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου, τί βαρβίτος
Λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ,
Τί λήκυθος, καὶ σρόφιον ὡς ὀξυμφόρον
Τίς δαὶ κατόπρου, καὶ ξίφος κοινωνίας;
Τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ, πότερον ὡς χὴρ φέφει;
Καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;
Ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα, ποῦ τὰ τιτθία;
Τί φῂς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
Ζητῶ σ' ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ βούλει φράσαι.

Ἀγ. Ὦ πρέσβυ πρέσβυ τοῦ φθόνου μοὶ τὸν φόβον
Ἦκας, τίν' ἀλγηδόν' ὁ παρεχόμην,
Ἐγὼ ὃ τὴν ἐαθῆτ' ἄμα γυμνὴν φορῶ,

Χρὴ γὰρ ποιητὴν κἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
Ἃ δεῖ ποεῖν, πρὸς ταῦτα τὴν φύσιν ἔχειν.
Αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποῇ τις δράματα
Μετασχεῖν δεῖ τὸν τρόπον τὸ σῶμ' ἔχειν.

Μν. Οὐκοῦν κελεύεις, ὅτ' ἀνὴρ φαίνηται ποιῆς.

Ἀγ. Ἀνδρεῖα δ' ἂν ποῇ τις ἐν τῷ σώματι
Ἔνεστ' ὑπάρχον τοῦθ', ἃ δ' ὐ κεκτήμεθα,
Μίμησις ἤδη ταῦτα, συνθηρεύεται.

Μν. Ὅτ' ἀνὴρ σατύρους τοίνυν ποῇς καλεῖν ἐμέ
Ἵνα συμποῶσ' ὅ πάσχειν ἐγκωμιάζεται.

Ἀγ. Ἀλλ' ὥστ' ἄμουσόν ὄντα καὶ δύσκωφον ποιητὴν ἰδεῖν
Ἀγρεῖον ὄντα καὶ δύσκωφον, σκέψασθ' ὅτι
Ἰβυκὸς ἐκεῖνος καὶ ἀκρεὼν ὁ Τήϊος,
Κἀλκαῖος, οἳ περὶ ἁρμονίαν ἐχύμησαν
Ἐμβροφόρουντε, καὶ διεκένουν ἰωνικῶς,
Καὶ φρυνίχου, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
Αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο,
Διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ καλὰ ἦν τὰ δράματα,
Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

Μν. Ταῦτ' ἄρ' ὁ φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποεῖ,
Ὁ δ' αὖ ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποεῖ,
Ὁ δ' αὖ θεόγνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποεῖ.

Ἀγ. Ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα μὰ τοὶ γὼς ἐγὼ
Ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. Μν. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;

Ἀγ. Ῥαῦσαι βαύζων, καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ὢν
Ὢν τηλικοῦτος ἰὼ ἰὼ ἤρχόμην ποεῖν.

Μν. Μὰ τὸν δι' ὄζειλώσε τ' παιδεύσεως,

Εὐ. Ἀλλ' ὧν πρ' ὕνεκ' ἦλθον, εἶα μὴ 'πεῖν. Ἀγ. λέγε.

Εὐ. Ἀγαθῶν σοφῶν πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις εὖ βρυχᾶται.

πολλὰς καλὰς οἶσθ' σωτέμνειν λόγους,
Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. Ἀγ. τῶν χρείαν ἔχων;
Εὐ. Μέλλω σὲ μὲν γυναικῶν ἀσχολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
Ἀγ. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ὄφελός ἐστιν ὠφέλειά σοι;
Εὐ. Ἢ πᾶσα, ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρᾳ,
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
ὑπερα ποκείνῃ μᾶλλον σαφῶς σώσεις ἐμέ,
Μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
Ἀγ. Εἶπέ τα πῶς ἂν καὐτὸς ἀσχολοῖ παρών.
Εὐ. Ἐγὼ φράσω σοι, πρῶτα μὲν γνώσῃ μάλα;
Εἶπέ τα πολιός ἐμι κἀπὶ πώγων' ἔχω,
Σὺ δ' οὐ πρόσωπος λευκὸς ὀξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἀπαλός, οὐ πρεπὴς ἰδεῖν.
Ἀγ. Εὐειπίδη. Εὐ. τί ὄφελος. Ἀγ. ἐποίησάς ποτε;
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς.
Εὐ. Ἔγωγε. Ἀλ. μὴ νῦν ἔλπισης τὸν σὸν κακὸν
Ἢ μᾶς ὑφέξειν, καὶ γὰρ οὐ μανοίμεθα.
Ἀλλ' αὐτὸς ὅγε σὸν ὄφλημ' οἰκείως φέρε,
Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς στενάγμασιν.
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Μν. Καὶ μὴν σύγ' ὦ κατάπυγον οὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Εὐ. Τί δ' ἔστιν ὅπη δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε.
Ἀγ. Κάμοιγ' ἀσχολοίμην ἂν ἢ σύ. Εὐ. πῶς; Ἀγ. ὅπως
Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεύσας
Κλέπτειν ὑφαρπάζεις θήλειαν οὐρίν.
Μν. Ἰδοὺ γε κλέπτειν νὴ δία, μανεῖσθαι μὲν ὄν,

Ἀγ. Ἀτὰρ πρόφασίγε νὴ δι' εἰκότως ἔχει.
Εὐ. Τί οὖν ποιήσεις ταῦτα; Ἀγ. μὴ δόκει γε σύ.
Εὐ. Ὦ φρισκαιθδλαῖμων ὡς ἀπόλωλὸ βδελπίδης.
Μν. Ὦ φίλτατ' ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν πρόδλῳς.
Εὐ. Ῥᾳδίως οὖν ποιήσω δῆτα. Μν. τῦτον μὲν μακρὰ
Κλαίειν κέλδὸ ἐμοὶ δ' ὅπῃ βδέλει χρῶ λαβών.
Εὐ. Ἄγε νυῦν ἐπειδὴ σαυτὸν ὧδὶ δίδως ἐμοί
Ἀπόδυθι τυτὶ θοιμάτιον. Μν. καὶ δὴ χαμαί. 220
Ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν με; Εὐ. ἀποξυρεῖν ταδί,
Τὰκάτω δ' ἀφδύειν. Μν. ἀλλὰ πρέπ' ἔοικέ σοι δοκεῖ.
Ἢ μὴ δίδόναι γ' ὤφελόν ποτε.
Εὐ. Ἀγάθων σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
Χρῆσόν τι νυῦν ἡμῖν ξυρόν. Ἀγ. αὐτὸς λάμβανε
Ἐντδῦθεν ἐκ τ' ξυροδόκης. Εὐ. γενναῖος εἶ,
Κάθιζε, φύσα τὴν γάθον τὴν δεξιάν.
Μν. ὤ μοι. Εὐ. τί κέκρυγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον
Ἢν μὴ σιαπᾷς. Μν. ἄπατα ἄπατα.
Εὐ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; Μν. ἐς τὸν τῶν σεμνῶν θεῶν, 230
Οὐ γὰρ μὰ τὴν δίμηφα σὐτανθοῖ μενῶ
Τεμνόμενος. Εὐ. ἦ οὖν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
Τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν φιλῶν ἔχων.
Μν. Ὀλίγον μέλει μοι. Εὐ. μηδαμῶς πρὸς τ' θεῶν
Ῥοδίως με, χώρει δεῦρο. Μν. καὶ μὰ δία ἐγώ.
Εὐ. Ἔχ' ἄρεμα σαυτὸν, καὶ κάτυπε, ποῖ σρέφει;
Μν. Μῦ μῦ. Εὐ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
Μν. Οἴμοι καὶ μὰ δία, φιλὸς οὔ σρατδύσομαι.
Εὐ. Μὴ φροντίσῃς, ὡς δὺ πρεπὴς φανεῖ πάνυ,
Βέλει θεάσασθαι σεαυτὸν. Μν. εἰ δοκεῖ φέρε. 240
Εὐ. Ὁρᾷς σεαυτόν. Μν. ὦ μὰ δί' ἀλλὰ κλειδίον.

Εὐ. Ἀνίστασ' ἵν' ἀφθύσω σε καὶ μύλας ἔχε.
Μν. Οἴμοι κακοδαίμων ἀδελφάκιον γενήσομαι.
Εὐ. Ἐνεγκάτω τις σὐλοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον,
Ἐπίκυπτε τὴν κέρκον φιλάπτα νυῖ ἄκραν.
Μν. Ἐμοὶ μελήσει νὴ δία πλυὺν ὅπι κἀγόμαι
Οἴμοι πάλας, ὕδωρ ὦ γείτονες
Ῥεῖν αὐτὰ λαβέσθαι πρωκτὸν τὸ φλογός.
Εὐ. Θάρρει. Μν. τί θαῤῥῶ κατατεπυρπολημένος;
Εὐ. Ἀλλ' ὅμως ἔτ' ὀδὲν πρᾶγμά σοι, τὰ πλεῖστα γὰρ
Ἀποπεπόνηκας. Μν. φεῦ ἰὼ τὰ ἀσβόλα,
Αἰθὼς γεγένημαι πάντα τὰ πρὸ τὴν φάμιν.
Εὐ. Μὴ φροντίσῃς ἕτερος γὰρ αὐτὰ σωγγιεῖ.
Μν. Οἰμώξετ' ἄρ' εἰ τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
Εὐ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ὠθίσθαι φθονεῖς,
Ἀλλ' ἱμάτιόν γ' ὅν χρῆσον ἡμῖν τουτωῖ
Καὶ σκόφιον, ὃ γὰρ ταῦτα γ' ὡς ὀκ ἐς ἐρεῖς.
Ἀγ. Λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' ὃ φθονῶ. Εὐ. τί οὖν λάβω;
Ἀγ. Ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον σὐδὺ λαβών.
Εὐ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποθίν.
Ἀγ. Σύζωσον ἀνύσας ἄρε νυῖ σκόφιον. Εὐ. ἰδού.
Μν. Ἰθι νυῖ καὶ τάσειλόν με τὰ πρὸ τὼ σκέλη.
Εὐ. Κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. Ἀγ. ἥδι μὴν οὖν
Κεφαλῇ πρέπετος, ὡῖ ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
Εὐ. Νὴ τὸν δί' ἀλλὰ καὶ πιτηδεία πάνυ.
Μν. Ἦρ' ἁρμόσει μοι; Ἀγ. νὴ δί' ἀλλ' ἀρίστ' ἔχει.
Εὐ. Φέρ' ἐγκύκλιον. Ἀγ. τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τοῦ κλινιδίου.
Εὐ. Ὑποδημάτων δεῖ. Ἀγ. τὰ μὰ ταυτὶ λάμβανε.
Μν. Ἆρ' ἁρμόσει μοι. Ἀγ. χαλαρὰγ' ὃ χαίρεις φορῶν.
Σὺ τοῦτο γίνωσκ' ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δεῖ.

Μν. Εἴσω τίς ὡς τάχιστά μ' εἰς κυκλησάτω.
Εὐ. Ἀνὴρ μὰ Δί' ἡμῖν ὅτοσὶ καὶ δὴ γυνή
Τόδ' εἶδος, ὦ λαλῆς δ' ὅπως τῷ φθέγματι,
Γυναικεῖς οὐ καὶ πιθανῶς. Μν. πειράσομαι.
Εὐ. Βάδιζε τοίνυν. Μν. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ ἔγωγε μή
Ὁ μόσης ἐμοί. Εὐ. τί χρῆμα; Μν. συνασώσειν ἐμὲ
Ῥάσας τέχνας ὦ μοι τί πείσομαι κακόν.
Εὐ. Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἰκεῖν Διός,
Μν. Τί μᾶλλον; ἢ τὴν ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
Εὐ. Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἀρδην τοὺς θεούς.
Μν. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἂν φρὴν ὤμοσεν,
Ἡ γλῶττα δ' ὤχ ὁμώμοκ' ἀδ' ὤρκωσ' ἐγώ.
Ὁ λολύζασίγε; ἱερὸν ὠθεῖται.
Εὐ. Ἔκκυβδε ταχέως, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
Σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορίῳ φαίνεται,
Ἐγὼ δ' ἄπειμι. Μν. δεῦρο νὴ Δί' ὦ θρᾷττ' ἔτι
Ὦ θρᾷττα θέασαι, κἀκομεύων τὸ λαμπάδων,
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τὸ λιγνύος,
Ἀλλ' ὦ πότνια Δήμητερ θεσμοφόρω, δέξασθαί με,
Ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο πάλιν οἴκαδε.
Ὦ θρᾷττα τὴν κίστην κάθελε, κἄτ' ἔξελε
Τὸ πόπανον ὅπως λαβοῦσα θύσω τοῖν θεοῖν,
Δέσποινα πολυτίμητε δήμητερ φίλη,
Καὶ φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέσοι
Θύειν ἔχουσαν, εἰδὲ μή, ἀλλὰ νῷν λαθεῖν,
Καὶ τὴν θυγατέρα, χοῖρον αὐδρός μοι τυχεῖν
Γλυκουντος ἄλλως τ' ἠλίθιον καὶ βέλτερον
Καὶ πρὸς φαλλικὴν νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
Γυνὴ καθίζω δ' ἐν κάλῳ, τῶν ῥητόρων

Ἵν' ὄξακάω, σὺ δ' ἄπιθ' ὡθρᾶτ' ἐκ ποδῶν
Δάλοις γὰρ ὄκ ἔξες' ἀκάειν τ' λόγων.

Κή. Εὐφημί' ἔσω
Εὐφημί' ἔσω
Εὔχεσθε ταῖν θεσμοφόροιν,
Τῇ δήμητρι, καὶ τῇ κόρῃ,
Καὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ καλλιγενείᾳ,
Καὶ τῇ κυροτρόφῳ τῇ γῇ,
Καὶ τῷ ἑρμῇ, καὶ χαρίσιν,
Ἐκκλησίαν τιῶδι, καὶ σωφρόνων τιὼν νεῶ,
Κάλλιστα καὶ ἄριστα ποῆσαι,
Πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ ἀθηναίων
Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐτοῖς,
καὶ τιὼ δήμῳ τιὼ ἀγορδύσαν
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων
καὶ τὸν τῶν γυναικῶν
Ταύτιων νίκᾶν.
Ταῦτ' δ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τἀγαθά,
Ἰὴ παιών, ἰὴ παιών, ἰὴ παιών, χαίρωμεν.

Χο. Εὐχόμεθα καὶ θεῶν γένος
Λιτόμεθα τοῖς δ' ἐπ' ὄυχαῖς
Φανσίτας ἀθιχαρίῶαι,
Ζδῦ μεγαλώνυμε, χρυσολύρατε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σὺ πάγκρατες κόρα
Γλαυκῶπι χρυσόλογχε,
Πόλιν οἰκοῦσα πρὸ μάχης τὸν ἐλθὲ δόῦρο
καὶ πολυώνυμε, θυροφόνε παῖ
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος

ξύτε πόντιε σεμνὲ πόσειδον
Ἁλιμέδον, πολιπών
Μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰσχροδόνητον
Νηρέος, σὺν ἁλίοτε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρέπλαγκτοι,
Χρυσέαι τε φόρμιγξ, ἰαχίσειαν ἐπ' ὄλβαις
Ἥ μετέραι, τελέως
Δ' ἐκκλησιάσαιμεν ἀθλιωτέρων
Εὐγενεῖς γυναῖκας.

Κή. Εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς ὀλυμπίοις,
Καὶ ταῖς ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς πυθίοις,
Καὶ ταῖσι πυθίαισι, καὶ τοῖς δηλίοις,
Καὶ ταῖσι δηλίαισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
Εἴτις ἀδικεῖσθαι τί τῷ δήμῳ κακόν,
Τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ ἐπικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ μήλοις, ἢ βλάβῃ τινὶ
Τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐθέλοι,
Ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
Ὑποβαλλομένης κατέπτυτ' ἢ δάλλι τινός
Προαγωγὸς ὢν συνεθρύλλησεν τῷ δεσπότῃ,
Ἢ πεμπομένη τὰς ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
Ἢ μοιχὸς εἴ τις ὢν πατρὶ ψευδῆ λέγων,
Καὶ μὴ δίδωσιν ἃ ἂν ὑπόχητοί ποτε,
Ἢ δῶρά τις δίδωσι λοιχῶν γραῦς γυνή,
Ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον,
Κἤ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τὸν χοᾶ,
Ἢ τῶν κητυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
Κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον, ἀλλὸν κ' οἰκίαν
Ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῶν τὴ θεός

Εὔχεσθε πάσαις, πολλὰ δ' ἔνι' ἂν λάθοι.

Χο. Ξωβυχόμεθα τέλεα μεὶ
Ρόλει, τέλεα τε δήμῳ,
Τὰ δ' ὄμματα γενέσθαι,
Τὰ δ' ἀριθ' ὅσαις πρόσηκεν,
Νικᾶν λεγούσαις, ὁπόσαι
Δ' ὄξα πατῶσι παραβαίνους
σίτε τὴν ὅρκους
Τοὺς νενομισμένους
Κερδῶν εἵνεκ' ἀδὴ βλάβη,
Ἢ ψηφίσματα, καὶ νόμον
Ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
Τὰ πόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
Ἢ μίσθους ἐπάγουσι τὰς
Χώρας ἵνεκ' ἀδὴ βλάβη,
Ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσίν τε τὴν
Ρόλιν, ἀλλ' ὦ παμπρεπτὲς
Ζεῦ ταῦτα κυρώσειας ὡς-
θ' ἡμῖν θεὸς παρασατεῖν
Καὶ πᾶν γυναιξὶν ὅσαις.

Κή. Ἄνδρες πᾶς, ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
Τῇ τῶν γυναικῶν, τιμόκλεια ἐπεστάτει,
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε σωστράτη
Ἐκκλησίαν ποεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ
Τῶν θεσμοφορίων ἵν' ἅλιαθ' ἡμῖν ἀγορὴ,
Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ βουλεύσεως
Ὅτι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον, ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
Ἡμῖν ἅπάσαις, τίς ἀγορεύειν βούλεται;

390 Γυ. Ἐγὼ. Κή. πρίθυναῦν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν, χρέμπεται γὰρ ἤδη
Ὅπερ ποθ' οἱ ῥήτορες, μακρὰν ἔοικε λέξειν
Γυ. Φιλοτιμίᾳ μὲν ἀδεμίᾳ μὰ τὼ θεώ
Λέξουσ' ἀνέστιν ὦ γυναῖκες, ἀλλὰ γὰρ
Βαρέως φέρω τάλαινα, πολὺν ἤδη χρόνον,
Προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐελπίδου τοῦ τ' Ἀγαθονοπωλικρίας,
Καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκηκόσας κακά.
Τί γὰρ ὅτου ἡμᾶς ὧδ' ἀθυμεῖν τῶν κακῶν,
Ἃ σ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπως πρὶν βραχέα
Εἰσὶν θεαταὶ, καὶ ῥαψῳδοὶ, καὶ χοροὶ
Τὰς μοιχοδόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
Τὰς οἰνοπότιδας, τὰς πολυπότιδας, τὰς λάλους,
Τὰς ὀδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσι κακόν,
Ὥστ' ὀλίγου ἁψοίντες ἀπὸ τῶν ἐκείων
Ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς σκοπῶν ταὐτ' ὀλίγου,
Μὴ μοιχὸς εἶδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
Δρᾶσαι δ' ἐθ' ἡμῖν ὀδὲν ὥσπερ καὶ πρότου
Ἔξεστι, τοιοῦθ' ὅτος ἐδίδαξεν κακά
Τὼς ἄνδρας ἡμῶν, ὥστ' ἐάν τις πλέκῃ
Γυνὴ στέφανον, ἐρᾷν δοκεῖ, κἂν ἐκβάλῃ
Σκύφος τι κἀπὶ τῷ οἰκίαν πλανωμένῃ,
Ἀνὴρ ἐρωτᾷ τὴν κατέαγεν ἡ χύτρα,
Οὐκ ἔνθ' ὅπως ὁ τῷ θερινθίῳ ξενίῳ.
κἀμνεμονήρητις, σύθις ἀδελφὸς λέγει,
Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
Εἴσω γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
Ἀπορῶσα παίδων, ὧδε τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν,

Ἄνδρος

Ἀνδρὸς γὰρ ἤδη παρακάθηται πλησίον.
Γρὸς δ' γέροντάσθ', οἱ πρὸ τῶν τὰς μείρακας
Ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' ἀδελὲς γέρων
Γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τὸν 'πὸς τοδί,
Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή,
Εἶτα διὰ τοῦτο τοῖς γυναικωνίτισιν
Σφραγίδας ἐνιβάλλουσιν, ἤδη καὶ μοχλὸς
Τιρουῦτες ἡμᾶς, καὶ προσέτι μηλοπικὸς
Τρέφουσι μορμολύκεια τοῖς μοιχοῖς κυνᾶς,
Καὶ ταῦτα μὴν ξύγνωθ' ἅδ' ἡμῖν πρότερα
Αὐτοῖς παμβούλευσαι προαιρούσαις λαβεῖν,
Ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, ἃ δὲ τούτ' ἔτι
Ἔξεστιν, οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ καινοπρεπέστατα,
Λαικωνικὰ πέλτα φρεῖς ἔχοντα γομφίους.
Γροτῶν μὴν οὖν ἔγωγ', ἀλλ' ὑποίξαι τὴν θύραν
Γοινοκομίσασι δακτύλιον χαλκοῦν,
Νῷν δ' ἔστος αὐτὴ φῶ' κἀγὼ βουλεύσομαι,
Ἐδίδαξε θεμπίδεσα ἔχειν σφραγίδα
Ἐξαμενούς, νῷν οὖν ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ
Ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρανικὴ ἀμωσγέπως
Ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μία γέτη τέχνῃ
Ὅπως ἀπολεῖται, ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω,
Τὰ δ' ἄλλα μὴ τ' γραμματέως συγγράψομαι.

Χο. Οὐ πώποτε ταύτης
Ἤνθυσα πολυπλοκωτέρας
Γυναικὸς, οὐδὲ δεινοτέρου λεγούσης,
Ῥᾴστα γὰρ λέγει δίκαια, πάσας δ' ἰδέας
Ἐξήπασεν, πάντα δ' ἐβάσανεν φρενί.

Ρυκνῶς τε ποικίλας λόγους
Ἀνδρῶν δι' ἐζητημένους,
Ὥστ' αὖ εἰ λέγοι παρ' αὐτῆς ξυνοκλῆς ὁ κριός 450
Δοκεῖν αὖ αὐτόν
Ὡς ἐγὼ μὰ τοὺς θεοὺς ὑμῖν οὐ πικρὸς μηδὲν λέγειν.

Ἐπ. γ. Ὀλίγων σ' ἕνεκ' αὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ', αὕτη κατηγόρησεν δι',
Ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα ταῦτα λέξαι βούλομαι,
Ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν οὐ κύπρῳ
Ῥαδίαι πέντε καταλιπών, ἃς ἐγὼ μόλις
Στεφανηπλοκοῦσ' ἐβόσκον σὺν τοκίσι μυρρίναις,
Τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἠμυκάτως ἐβοσκόμην,
Νῷν δ' ἔτος σὺν τοκίσι φαγῴδίας ποῶν
Τὰς αὐδὰς ἀναπέπεικεν ἤδη εἶναι θεάς,
Ὥστ' ἀκέτ' ἐμπολῶμεν ἀδ' ἀσήμου.
Νῷν οὖν ἅπασι παραινῶ κἀγὼ λέγω,
Τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν ἕνεκα,
Ἄγριαι γὰρ ἡμᾶς ὡς γυναῖκ' οὐδρᾷ κακῇ,
Ἄτ' σὺ ἀγρίοισι λαχνίοις αὐλὸς ῥαφείς,
Ἀλλ' ἰὼ ἀγορὴ δεῖπέ μοι, δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
Ῥλέξαι σεφανίους, σωθιμαπαίους εἴκοσιν.

Χο. Ἕτερον αὖτι λῆμα τοῦτο
Κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφυκεν, 470
Οἷα κατεσωμύλατο
Οὐκ ἄκαιρα φρονίας ἔχουσα,
Καὶ πολύπλοκον νόημα, δἀσωτ' ἀλλὰ
Ῥιθανὰ πάντα, δεῖ δὲ ταύτης
Τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα πεφανῶς δοῦναι δίκην.

Κηδ. Τὸ μὲν γυναῖκ' ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα

Εὐελπίδη τοιαῦτ' ἀηδύσας κακά
Οὐ θαυμάσιον ἔς', ὅστις ἀθλίζειν τιὼ χολῶ,
Καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', ὅτως ὀνοίμην τἀτέκνων,
Μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ἁμὴ μαίνομαι,
Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλοισι χρὴ λοιδορεῖσθαι λόγον,
Αὐταὶ γὰρ ἐσμὲν κἀδεμί' ἔνφορος λόγου,
Τί ταῦτ' ἔχασκε κεῖνον αἰτιώμεθα,
Βαρέως τε φέρομεν, ἰὼ δι' ἡμῶν ἡ ῥίζα
Κακὰ ξυνειδὼς, εἶπε δ' ὡσάς μυρίας;
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ, πρῶτον ἵνα μὴ ἄλλων λέγω
Ξυνοιδ' ἐμαυτῇ πόλλ' ἐκεῖνο δ' οὖν
Δεινότατον ὅτε νύμφη μοὶ ἰὼ δεῦρ' ἡμέρας,
Οὐδ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ κάθευδεν, ἰὼ δέ μοι φίλος.
Ὅπως με διεκόρευσεν ἐπέτην ὅσαν,
Οὗτος πόθῳ μ' ἔκνυσεν ἐλθὼν τιὼ θύρᾳ,
Κατ' οὖθις ἔγωων, εἶτα καταβαίνω λάθρᾳ,
Οὐδ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; ὅποι;
Σκότος μ' ἔχει τιὼ γαστέρ' ὦ γεραιὰ δῆτα,
Ἐς τὸν κηπεῶν ἵν' ἔρχομαι, βάδιζε νυῶ,
Καθ' ὃ μὲ ἔδυσεν κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκην,
Ἐγὼ δ' ὅκα τάχιστα τᾶς σκοφέως ὕδωρ,
Ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχὸν, εἶτ' ἔρεισμα μὶν
Παρὰ τὸν ἀγγάσιμόν δ' ἐχομένη τᾶς δάφνης,
Ταῦτ' οὐδέποτ' ἐφωράθ' ὑπ' ἐμοῦ, οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν ἄλλων τεκωρεοκθμων
Σποδούμεθ' ἰὼ μὴ ἔχωμεν ἕτερον, ἃ λέγει,
Οὐδ' ὡς ὅτ' αὖ μάλιθ' ὑπὸ τᾶς κινώμεθα
Τιὼ νύχθ', ἕως θεν σκορόδια μασώμεθα,
Γυνὴ σφραγιζόμενος ἀνὴρ χἀτὸ τᾶς εἰσιών

Μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται, ταῦθ' ὁρᾷς·
Οὐ πώποτ' εἶπεν, εἰ δὲ φαίδραν λοιδορεῖ,
Ἢ μὴν τί τοῦτ' ἔστ', οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέπω,
Ὡς ἡ γυνὴ δεικνύσατ' ἀνδρεῖτ' ὄγκυκλον
Ὑπ' αὐλὰς οἷόν ὄζιν ἐμπεκαλυμμένον
Τὸν μοιχὸν ὄξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέπω.
Ἑτέραν δὲγ' ὡδὶ φασιν ὠδίνειν γυνὴ
Δέχ' ἡμέρας ἕως ἐπρίατο παιδίον,
Ὁ δ' ἀνὴρ πεδήρχετ' ὠκυτόκει ὠνούμενος
Τὸ δεῖσέφερε γραῦς σὺ χήρᾳ τὸ παιδίον.
Ἵνα μὴ βοᾷ τοκρείῳ βεβυσμένον
Εἴθ' ὡς σύβυσεν ἡ φέρουσ' ὀδὺς βοᾷ,
Ἄπελθ' ἄπελθε, ἤδη γὰρ ὦ 'νερ μοι δοκῶ
Τέξειν, τὸ γὰρ ἦρον τ' ὠδῖνας ἐλάκτισεν,
Χ' ὁ μὲν γενναῖος ἔρρεχεν, ἡ δ' ὄξέπασεν
Ἐκ τοῦ σώματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν,
Εἴθ' ἡ μαμὰ γραῦς ἡ 'φερε τὸ παιδίον
Θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει,
Λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτοῦ εἰμασόν,
Τἆλλ' ἅπαξάπαντα, καὶ τὸ πόδιον
Τῷ σῷ προσόμοιον σφρεβλὸν ὥσπερ κύπαρον,
Ταῦτ' οὖν ποιῶμεν τἀκακὰ νὴ τὴν Ἄρτεμιν;
Ἢ μεῖσγε; καὶ τί δ' ἐλπίδι θυμούμεθα
Οὐδὲν παθόσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν.

Χο. Τοῦτὶ μὲν τοι θαυμαστόν
Ὅ πόθεν δύρέθη τὸ χρῆμα,
Χὔπις ὄξέθρεψε χώρα
Τὴνδε τὴν θρασείαν ὄτω,
Τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον

Κατὰ τὸ φανερὸν ὡδ' αὐθαδῶς,
Οὐκ ἂν φόβῳ σὺ ἡμῖν ὧδε τολμῆσαι ποτ' ἄν.
Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' αὖ ἤδη
Τῇ παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
Τῇ παλαιᾷ, ὑπὸ λίθῳ γάρ
Γαντί πᾳ χρὴ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν,
Ἀλλ' ὅ γάρ ὄφις τῶν ἀναιμώτων φύσει γυναικῶν
Οὐδὲν κακὸν ὡς ἅπαντα πλὴν ἔρ' ἢ γυναῖκός.
Γυ. Οὔτοι μὰ τὴν ἄγραυλον ὦ γυναῖκός οὔ φρονεῖτε,
Ἀλλ' ἢ πεφαρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
Ταύτῃ ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα πλημμελεῖν
Ἡμᾶς ἁπάσας, εἰ μηδ' οὗ τίς ὄφις, ὡδεμὴ ἡμεῖς
Αὐτοίγε καὶ τὰ δηλαίτια τέφραν πόθεν λαβόσαι
Ταύτης ἀποφιλώσομεν τὸν χοῖρον ἵνα διδαχθῇ,
Γυνὴ γυναῖκας ὅσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
Κή. Μὴ δῆτα τόνγε χοῖρον ὦ γυναῖκός, ἣ γὰρ ὅσης
Παῤῥησίας κἀξὸν λέγειν ὅσα πάρεσμεν αὐταί
Εἶτ' εἶπον ἄ γίγνωσκον ὑπὲρ ἐμοῦ δικαίως,
Διὰ τοῦτο πῶλόμενόν με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
Γυ. Οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην, ἥτις μόνη τετλήκας,
Ὑπὲρ ἀνδρὸς αὐτὰ πεῖν ὅ ἡμᾶς πολλὰ κἀκὰ δεδράκει
Ἐξεπίτηδες δυσίσκων λόγους ὅπᾳ γυνὴ πονηρά
Ἐγένετο μυναλίπτας ποιῶς φαίδρ' τε πηνελόπην δέ
Οὐ πώποτ' ἐποίησεν ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
Κή. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τ' αἴτιον, μίαν γὰρ δὴ ἄρ' εἶπαις,
Τῶν νῦν γυναικῶν πηνελόπην, φαίδρας
Ἀπαξαπάσας.
Γυ. Ἀκούετ' ὦ γυναῖκός οἵ' εἴρηκεν ὁ πανοῦργος
Ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. Κή. κἀνὴ δί' ὀδέπω γε,

Εἴρηχ' ὅσα ξυνοίσει· ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἰπεῖν.

Γυ. Ἀλλ' οὐκ ἀνέξει τοῦτ' ἔχοις, ὅσα γ' ἡμεῖς δεήσεις ἅπαντα.

Κή. Μὰ Δί' οὐδὲ τἀμὼ μυελοσυλῶ μοῖραν ὧν ποιοῦμεν,

Εἴπερ γ' οὐχ εἴρηχ' ὁρᾷς ὡς στεργίδας λαβοῦσαι

Εἶτα σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. Γυ. ἀθυμοβίητος.

Κή. Ὥστ' αὐτὰ κρέα ξ' ἀπατυρίων τ' μαζοποιοῖς διδοῦσαι

520 Εἶτα τ' γαλῶ φαμέν. Γυ. τάλαιν' ἐγὼ φλυαρεῖς.

Κή. Οὐδ' ὡς τ' ἀνδρα τῷ πελέκει γωνὴ κατεσώδησεν,

Οὐκ εἶπον, οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τ' ἀνδρ' ἔμιωσεν

Οὐδ' ὡς ὑπὸ τὴν πύελον κατώρυξέν ποτε. Γυ. ὀξόλοιο,

Κή. Ἀχαρνικὴ τ' πατέρα. Γυ. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκοῦειν.

Κή. Οὐδ' ὡς σὺ τ' δάλης τεκοῦσης ἄρρεν, εἶτα σαυτῇ

Τοῦθ' ὑπεβάλλε, τὸν σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.

Γυ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ κατα πεῖξει λέγουσα ταυτί,

Ἀλλ' ἐκποιῶ σε τὰς ποκάδας.

Κή. Οὐ δῆτα μὰ δῖα σύ γ' ἄψει.

Γυ. Καὶ μὴν ἰδού, κἀμὴν ἰδού, λάβε θοιμάτιον φίλη.

Κή. Ῥόδης μόνον, κἀγώ σε νὴ τ' ἀπέτεμον. Γυ. τί δράσεις;

Κή. Τὸν σησαμοῦν θ' ὃν κατέφαγον τοῦτον χεσεῖν ποήσω.

Χο. Παύσασθε λοιδορούμεναι, μὴ γάρ τις ἡμᾶς

Ἐπιτυδακῦα προσρέχει, πρὶν οὗ ὁμοῦ γενέσθαι,

Σιγᾶθ' ἵν' αὐτῆς ἡδέως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.

Κλ. Φίλαι γυναῖκες, συγγενεῖς τἀμοῦ τρόπου,

Ὅτι μὲν φίλος εἰμὶ ὑμῖν, ὠδήλος τοῖς γνάθοις,

Γυναικομανῶ γάρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί,

Καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα

Ὀλίγῳ τι πρότερον, κατ' ἀγορὰν λαλούμενον

Ἧκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα

Σκοπεῖτε, καὶ τηρεῖτε, καὶ μὴ προῶσιν

Ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
Χο. Τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ, παῖ δὲ γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν
Ἕως ἂν ὅτου, τὰς γνάθους φιλὰς ἔχῃς.
Κλ. Εὐριπίδην φασ' ἄνδρα κιδεστὴν τινα
Αὐτῇ γέροντα, δεῦρ' ἀνὰ πέμψαι τάμερον.
Χο. Πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν;
Κλ. Ἵν' ἅττα βυλεύοισθε, καὶ μέλλοιτε δρᾶν
Ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος. 600
Χο. Καὶ πῶς λέληθεν, εἰ γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
Κλ. Ἄφρυσεν αὐτὸν καὶ περίλλ' εὐριπίδης,
Καὶ τἄλλ' ἅπαντ' ὤσπερ γυναικὶ ἐσκεύασεν.
Κή. Ῥᾴδιόν ἐστι τοῦτο τοῦτο, τίς δ' ὅστις ἀνήρ;
Ἠλίθιος, ὅστις πλησίον ἐλθὼν ἐκεῖ;
Οὐκ οἶδ' ἐγώ γ', ὦ πολυτιμήτω θεώ.
Κλ. Λυπεῖς, ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν
Εἰ μὴ πεπύσμην, ταυτὶ τ' σάφ' εἰδότων.
Χο. Τὸ πρᾶγμα τοῦτ' εἰ δεινὸν ἀπαγγέλλεται,
Ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἐχρὴν,
Ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
Λέληθεν ὑμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος,
καὶ συνεξευρεῖν αὐτὸν, ὡς ἂν τιὼ χάριν
Ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
Κλ. Φέρ' ἴδω τίς εἶ πρώτιστ' σύ; Κλ. ποῖ τις τρέψεται.
Κλ. Ζητητέα γάρ ἐστε. Κή. κακοδαίμων ἐγώ.
Γυ. Ἐμοῦ ἅπτῃ πρὸς κλεωνύμης γυνή;
Κλ. Γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἅττ' ἐσθ' ἥδ' ἡ γυνή.
Χο. Γιγνώσκομεν δῆτ' ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
Κλ. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἣ τὸ παιδίον 620
Ἔχουσα; Γυ. πίτθη ἥδὶ ἐμή. Κή. διοίχομαι.

Κλ. Αὕτη σὺ ποῖ ϛρέφει μεὐ' αὐτ᾽ τί ϗκηθόν;
Κή. Ἔ'ασον ἁρῆσαί μ' ἀναίχωτος εἶ,
Κλ. Σὶδ' οὖ ποεῖ τᾶτ', χἀχμεύω γὰρ ἐνθάδε.
Χο. Ἀνάμενε δῆτα καὶ σκόπει γ' αὐτὼ σφόδρα,
Μόνω γὰρ αὐτὼ ὦ 'νερ ἀγνώσομεν.
Κλ. Ρολύγε χρόνον ἁρᾶς σύ. Μν. νὴ δί' ὦ μέλε,
Σφαγγάζω γὰρ, ἐχθὲς ἔφαγον ϗκάρδαμα.
Κλ. Τί ϗκαρδαμίζεις; ἁ βασιλεῦ δᾶδ' ὡς ἐμέ;
Μν. Τί δῆτα μ' ἔλκεις ἀθυνᾶσαν; Κλ. εἶπέ μοι, 630
Τίς ἔς' ἀνήρ σοι; Μν. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
Τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ἐκηθωκιδῶν;
Κλ. Τὸν δεῖνα ποῖον ἔθ' ὁ δεῖν' ὃς καί ποτε.
Μν. Τὸν δεῖνα τὸν τᾶ δεῖνα. Κλ. λιρεῖν μοι δοκεῖς
Ἀνῆλθᾶν ἤδη δᾶρο, πρότερον. Μν. νὴ δία.
Κλ. Ὅ'σ' ἔπηγε, καὶ τίς σοῦ 'στιν συσκιωρίχ.
Μν. Ἡ δεῖν' ἔμοιγε. Κλ. οἴ μοι τάλας ἁδὲν λέγεις.
Γυ. Ἄ'πελθ' ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτᾳ ϗκάλως
Ἐκ τ' ἱερῶν τ' πέρυσι, σὺ δ' ἀπόσκηθί μοι
Ἵ'να μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνὴρ, σὺ δ' εἶπέ μοι,
Ὅ'τι πρῶτον ἡμῖν τ' ἱερῶν ἐδείκνυτο,
Μν. Φέρ' ἴδω τί πρῶτον ὦ; ὠδίνομεν.
Γυ. Τί δὲ μᾶ τᾶτο δᾶτερον; Μν. πρᾶπίνομεν.
Γυ. Ταυτὶ μᾶν ἤκουσάς τινος, τί δὲ, τρίτον;
Μν. Σκάφιον ξενίμ' ἤτησεν, ἁ γὰρ ὦ ἀμάς.
Γυ. Οὐδὲν λέγεις; δᾶρ' ἐλθὲ, δᾶρ' ὦ κλεάθενδᾶ;
Ὅ'δ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. Κλ. τί οὖ ποῶ;
Γυ. Ἀπώδυσον αὐτὸν, ἁδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
Μν. Κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα.
Γυ. Χάλα ταχέως τὸ ϗκάφιον ὥ 'ναίχωτε σύ

Ὡς καὶ βαρύ τις φαίνεται, καὶ καρτερά,
Καὶ νὴ Δία πιθήκῳ γ' ὥσπερ ἡμεῖς ὐκ ἔχει.
Μν. Στερρὰ γάρ εἶμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
Γυ. Νῶν τότε δὴ μήτηρ ἦθα παίδων σύνεα,
Ἀνίστασ' ὀρθὸς, ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
Τοσὶ δὴ ἔκυψε, καὶ μάλ' οὐ χρῶν ὥ πάλαι.
Κλ. Καὶ πῶς; Γυ. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
Κλ. Οὐκ οἶγε ταυθί. Γυ. ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.
Κλ. Τὸ πέος δέλκεις πυκνότερον κηρυθίων.
Γυ. Ὁ μαρὸς ὅτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ βδελυπόλα
Ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ,
Εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσκύλησα πράγματα.
Γυ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν, τουτονὶ φυλάττετε
Καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἴχεται,
Ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ. (χρὴ
Χο. Ἡμᾶς τοίνυν μὴ ταῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀφαμένας
Ξυζωσαμένας δὴ κἀνδρείως, τοὐθ' ἱματίων ἀποδυσάσας
Ζητεῖν εἴ που κἄλλός τις ἀνὴρ εἰσελήλυθεν ἢ πεθρέξαι
Τῶν πύλας πᾶσαν, ἢ τὰς σιλωὰς ἢ τὰς διόδους
Ἀθρῆσαι. Ἡμιχ. γυναικῶν,
Εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κῶφον ὄρμαῖν πόδα,
Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ, μόνον δὲ χρὴ παντάχῃ
Μὴ βραδύνειν ὡς ὁ καιρὸς ὅστις μὴ μέλλειν ἔτι,
Ἀλλὰ τὸ πρῶτον φέρειν χρὴ ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
Εἶα νῶν ἴχνευε, μὴ μάτευε ταχὺ πανὶ
Τἄν τις ἐν τόποις ἔδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν,
Παντάχῃ διάρριφον ὄμμα,
Καὶ τὰ τῇδε, μὴ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς·
Ἦν γὰρ μὴ λάθῃ, δράσας ἀνόσια,

Δώσειτε δίκλω, καὶ πρὸς τοῦτῳ
Τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσαι
Παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκωντ' ἔργων,
Ἀθέωντε τρόπων.
Φήσει δ' εἶναί τε θεὺς φανερῶς,
Δείξει τ' ἤδη
Πᾶσιν ἀνθρώποις, σεβίζειν δαίμονας
Δικαίως τ' ἐφέποντας
Ὅσια καὶ νόμιμα μηδομενίδης
Ποιεῖν, ὅτι καλῶς ἔχει,
Κἢν μὴ ποιῶσιν ταῦτα τοιάδ' ἔσαι,
Αὖτ' ὅτ' ἂν λιφθῇ τις ἀνόσια δρῶν,
Μανίαις φλέγων
Λύσσῃ παράκοπος,
Εἴτι δρᾷ πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
Ἐστὶν γυναιξὶν καὶ βροτοῖς
Ὅτι τὰ παράνομα ταῦτ' ἀνόσια θεὸς
Ἀποτίνεται,
Ψυχαχρῆμά τε τίνεται.

Χο. Ἀλλ' εἴ οἱ χ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσπέφθαι καλῶς,
Οὐχ ὁρῶ μενύγ' ὃν ἔτ' ἄλλον ὑδὲν ἐγκαθήμενον.

Ἑρ.

Γυ. Ἑρ. ποῖ σὺ φεύγεις, ὅπος ὅπος ὑ μενεῖς,
Τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα καὶ τὸ παιδίον,
Ἐξαρπάσας μοι φρυάλος ἀπὸ τῆς πτθίας.

Μν. Κέκραχθι, τῆτο δ' ὐδέποτε σὺ φωμεῖς,
Ἢν μή μ' ἀφείητ', ἀλλ' ἐνθάδε αὐτὴ τ' μηείων
Πλυνεῖν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
Καθαιματώσει βωμόν. Γυ. ὦ τάλαιν' ἐγώ,

γυναῖκ' ὃν ἁρπάξετ', ὃ πολλὼ βολὼ
Στήσεσθε καὶ φοπαῖον, ἀλλὰ τᾷ μόνᾳ
Τέκνα με πεδόψεσθ' ἀποστερομένην;

Χο. Ἔα ἔα
Ὦ πόθια μοῖρα, τί δεδέρημαι
Νεοχμὸν οὖ τέρας,
Ὡς ἅπαν γάρ ὄδιν, τόλμης ἔργα καὶ ναιχωτίας
Οἷον οὐ δέδρακεν ἔργον οἷον οὐ φίλαι τόδε.

Μν. Οἷον ὑμῶν ὄξαρξω τὼ ἄγαν αὐθαδίαν.

Χο. Ταῦτα δῆτ' ὦ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω.

Γυ. Δεινὰ δῆθ' ὅπᾳ ἔχει μ' ἁρπάσας τὸ παιδίον.

Χο. Τί ἂν ὄν εἴποι πρὸς ταῦτα τὶς, ὅτε
Τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' αὐναιχωτεῖ.

Μν. καὔπω μέντοιγε πέπαυμαι.

Γυ. Ἀλλ' ὃν ἥκεισθ' ὅθεν ἥκεις,
Φαύλως τ' ἀποδρᾶς ὃ λέξεις
Οἷον δράσας δεῦρο ἔργον.
Λήψει δὲ κακόν.

Μν. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι.

Χο. Τίς οὖν σοι τὶς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
Ἀθανάτων ἔλθοι ξυναιδίκοις ἔργοις;

Μν. Μάτην λαλεῖτε, τὼ δ' ἐγὼ ὃν ἀφήσω,

Γυ. Ἀλλ' ὃ μὰ τὼ θεὼ τάχ' ὃ
Χαίρων ἴσως σὺ βρείεις,
Λόγοις τε λέξεις αὐσίοις
Ἀθέοις ἔργοις γὰρ αὖτα·
μεταμέλεσθά σ' ὥσπερ ἤδη ἀντὶ τῶνδε
Τάχα δήσει μεταβαλών·
σ' αὖθι κακὸν ἑτερότροπον

Ἐπέχει τίς τύχη,
Ἀλλὰ πάδε μὴν λαβεῖν χρή σ' ἐκφέραντε τῶν ξύλων,
Καὶ κατοίθειν τὸν πανδργον πυρποληθ' ὅσον τάχος.
Ἴωμεν ὦδὶ τὰς κλιματίδας ὦ μανία,
Κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τὴμερον.

Γυ. Ὑφάπε, καὶ κάτοιθε σὺ τόδε τὸ κριτηρίον
Ἀπόδυθι ταχέως, τὸ θανάτου δ' ὦ παιδίον,
Μόνῳ γυναικῶν αὐτῷ τῷ μητέρα,

Μν. Τυτὶ τί ὄδιν, ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡμῖν
Οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα πρῶτα ἔχων
Ὡς θερμότατον γυναῖκόν, ὡς ποτίτατον,
Κἀκ παντὸς ὑμᾶς μυχανόμενον πιεῖν,
Ὡς μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
Κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκυταρείοις, καὶ τῇ κρόκῃ.

Γυ. Γαράβαλε πολλὰς κλιματίδας ὦ μανία
Γαράβαλε δῆτα; Μν. σὺ δ' ἀπόκειναι μοι τοδί,
Τυτὶ τεκεῖν φῇς; Γυ. δέκα μιᾶς αὐτ' ἐγώ
Ἤνεγκον. Μν. ἰὼ γύναι σύ; Γυ. νὴ τὴν ἀρτεμιν.

Μν. Τεκοῦσαν ἢ πῶς; εἰπέ μοι. Γυ. τί μ' εἰργάσω
Ἀπέδυσας ὡς ναίχωτέ μου τὸ παιδίον

Μν, Τωὐτὸ ὂν. τωὐτό; Γυ. μικρὸν νὴ δία.

Μν. Ὁσονὶ δὲ γέγονεν; ῥεῖς χοᾶς, ἢ τέτταρας;

Γυ. Σχεδὸν τοσοῦτον καὶ ὅσον ἐκ διονυσίων.
Ἀλλ' ἀπόδος αὐτός. Μν. μὰ τὸν ἀπόλλω τουτονί.

Γυ. Ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. Μν. πάνυ γ' ἐμπιπρᾶτε.
Αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.

Γυ. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἐμόν τι χρήζεις ποεῖ,
Ὑπέργε τούτου. Μν. φιλότεκνός τις εἶ φύσει,
Ἀλλ' ὅδε ἦν ἦπλουν ἵν' ἀποσφαγήσεται.

Γυ. Οἴ μοι τέκνον, δός μοι τὸ σφαγεῖον μανίκ.
Ἵν' οὗ τὸν αἷμα τῆς τέκνης τοῦμοῦ λάβω.
Μν. Ὑπέχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ σ' ἔγε τῆτό σοι.
Γυ. Κακῶς ἀπόλοι' ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενὸς,
Μν. Τυτὶ τὸ δέρμα τ' ἱερείας γίγνεται.
Γυ. Τί τ' ἱερείας γίγνεται; Μν. τυτὶ λαβέ.
Ἀλ.γ. Ταλαντάτη, μίκα, τίς ὄξε ἐθρισέ σε,
Τίς τλὼ ἀγαπητὼ παῖδά σ' ἐξηρίσατο;
Γυ. Ὁ πανοῦργος ὅτος, ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει
Φύλαξον αὐτὸν ἵνα λαβοῦσα κλειαθείη,
Τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεπόηχ' ὅτος φράσω.
Μν. Ἄγε δὴ τίς ἔσαι μηχανὴ σωτηρίας,
Τίς πεῖρα, τίς ὠδίνοια, ὁ μῶν γὰρ αἶπος
Κἀμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
Οἰ φαίνετ' ὄπω, φέρε τίν' οὗ ἄγγελον
Ῥέμψαι μ' ἐπ' αὐτὸν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον,
Ἐκ τῆ παλαμήδους ὡς ἐκεῖνον τὰς πλάτας
Ῥίψω γράφων, ἀλλ' ὅ πάρεισιν αἱ πλάτου,
Ῥόθεν οὗ γένοιτ' ἄν μοι πλάτου πόθεν,
Τί δ' ἄν ἥ τάδε τ' ἀγάλματ' αὐτὶ τ' πλατῶν
Γράφων διαῤῥίπτοιμι, βέλτιον πολύ,
Ξύλον γέτοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ὦ ξύλον,
Ὡς χεῖρον ἐμοί,
Ἐγχερεῖν χρὴ ἔργω ποείμῳ
Ἄγε δὴ πινάκων ξεσῶν δέλτοι
Δέξασθε σμιλῆς ὀλκάς
Κήρυκας, ἐμῶν μόχθων οἵ μοι
Τυτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν,
Χώρει, χώρει, ποίαν αὔλακα

Βάσιετ' ἐπείγετε, πάσας κἀθόδους
Κεἰσαῦτα ταχέως χρή.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χο. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς βούλεσθαι παραβᾶσαι
τετραμετρία μέντοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κἀκαὶ πόλλ' ἀγορεύει,
Ὧ παῖ ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, καθ' ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
Ἔστ' εἰδες, νείκη, σάσεις, ἁρπαλέα λύπη, πόλεμος,
Φέρε δὴ νῷν
Εἰ κακὸν ἐσμὲν, τί μαθοῦσ' ἡμᾶς; εἶτ' ἀληθῶς κακὸν ἐσμέν;
Καὶ παγορεύετε μήτ' ὀφελεῖν, μήτ' ἐπικουφίσασαι ἀλῶναι;
Ἀλλ' ὅτῳ σὶ πολλῇ τῷ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
Κἂν ὀφέλῃ τὸ γυναικεῖόν τι, καθ' οὗτοι αὐτὸ θύρασιν,
Μανίας μανίνθ' ὅς χρὴ σῶσαι καὶ χαίρειν,
Εἶτ' ἀληθῶς
Ἔνδοθεν οὗτε φρέσκον τὸ κακὸν, καὶ μὴ καταλαμβάνετ' εὐθύς.
Κἂν καταδαρθῶμεν σὺν ἀλλοτρίων παίζουσαι,
καὶ ληπτῶσαι,
Τίς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, πλὴν τὰς κλίνας πλύνουσῶν.
Κἂν ἐκ θυείδος παρακύπτωμεν ζητεῖ τὸ κακόν τε θεᾶσθαι,
Κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ὠθυμεῖ,
Αὖθις παρακύψασαν ἰδεῖν τὸ κακὸν, ὅτως ἡμεῖς
Ἐπιδήλως,
Ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πάρεστιν
Ἰδέσθαι,
Βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους, ἡμεῖς μὲν γὰρ
Φαμὲν ὑμᾶς
Ὑμεῖς δ' ἡμᾶς σκεψώμεσθα δὴ κἀντιθῶμεν πρὸς
Ἕκαστον,

Γαρχβάλλεσθαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τ' ἀνδρός
Τἄνομ' ἑκάστου,
Ναυμάχης μ' ἥπτων ἐς τὸ χαρμόνος. σκληρὸν τ' ἄρμα,
καὶ μὴν δὴ καὶ κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου
Σαλαβακχᾶς,
Πρὸς ἄνδρα μάχιμον ὄντα πολλοῦ πρὸς ἐκείνην
νῦν τὴν μαραθῶνι,
μὴ στρατονίκην ὑμῶν δόλοις δ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν,
Ἀλλ' ὑβρίλης, τ' πέρυσιν τὶς βουλυτὴς
Ἐστὶν ἀμείνων,
Γαραδὸς ἑτέρῳ τὴν βουλεύων δ' αὐτὸς τοῦτόγε
φήσεις,
Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τ' ἀνδρῶν ὑχόμεθ' εἶναι.
δ' αὖ κλέψασα γυνὴ φύγῃ, κατα πεντήκοντα τάλαντα = τεθ/ει
Εἰς πόλιν ἔλθοι τ' δημοσίων, ἀλλ' ὦ τὰ μέγιστα
Ὑφέληται,
Φορμὸν πυρῶντ' ἀνδρὸς κλέψασα αὐθημερόν
Αὖτ' ἀπέδωκεν,
Ἀλλ' ἡμεῖς αὖ πολὺς τούτων
Ἀποδείξομεν ταῦτα ποιοῦντας,
καὶ πρὸς τούτοις, μαστρίδας ἡμῶν
Ὄντας μᾶλλον, καὶ λωποδύτας,
καὶ βωμολόχους, καὶ ἀνδραποδιστάς,
καὶ μὴν δήπου καὶ παρῴδάγε
Χείρους ἡμῶν ἆρ' ἐστὶ σώζειν,
Ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
Ταὐτίον, ὃ καινὸν, οἱ καλαθίσκοι,
Τὸ σκιάδειον,
Τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσιν τούτοις,

Ἀπόλωλε μᾶν, πολλοῖς ὁ κανών
Ἐκ τ' οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
Πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τ' ὤμων
Ἐν ταῖς στρατιαῖς
Ἐρρίπται τὸ σκιάδειον. 829

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Πόλλ' αὖ γυναῖκὸν ἡμᾶς εὖ δίκη μεμψαίμεθ' ἄν
Τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, εὖ δ' ὑπερφυέστατον,
Χρὴ γὰρ ἡμῶν εἴ τέκοι τις αὖ δρα χρηστὸν τῇ πόλει,
Ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμὴ τινα,
Προεδρείαν ταυτῇ δίδοσθαι, τιμίοισι, καὶ σκίροις
Ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.
Ἢν δ' ὄφελον καὶ πονηρὸν αὖ δρά τις τέκοι γυνή,
Ἢ ῥιήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτιν κακὴν,
Ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
Τῆς γὰν ἀνδρεῖον τεκούσης, τῷ γὰρ ἂν δῆτ' ὦ πόλεις,
Τὴν ὑπερβολὴν καθῆσθαι μητέρ' ἢ μισοῦμεν μᾶλλον,
Λύκην καὶ νόμας καθεῖσαν πλησίον τ' λαμάχην,
Καὶ δανείζειν χρήματα τῇ χρῶ ἢ δανείσειέ τινι,
Ἢ τὸν πρᾶτ' οἰτοῦσαι μηδὲν ἀνθρώπων τὸν
Ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματα τ' ἀπόντας τοῦ,
Ἄξια γοῦν εἰ τοῦ τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον. 865

Μν. Ἰλὸς γεγέννημαι προσλοκῶν, οὐδὲ δέ πω
Τί δῆτ' ἂν εἴη τὰμπολῶν, σκέψασθ' ὅπως
Οὐ γὰν παλαμήσω φυχρὸν ὄντ' αἰχμώσεται,
Τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι,
Ἐγὼ δὲ τὴν καινὴν ἑλένην μιμήσομαι,
Ῥάκια ὑπάρχει μοι γυναικεῖα σολή.

Γυ. Τί αὖ σὺ κυρκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων,

Γικρὰν

Ρικρὰν ἐλεύσω ὄψει τάχ' ἐμὴ κασμίως
Ἔξεις ἕως ἂν ἔτ' πρυτανέων τὶς φανῇ.
Μν. Νείλα μὲν αὖδε κἀλιπάρθενοι ῥοχί
Ὅς ἀντὶ δίας ψεκάδος αἰγύπτου πέδον
Λιβυκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
Γυ. Ραιδίως εἰ νὴ τὼ ἑκάτω τὼ φωσφόρον.
Μν. Ἐμοὶ ὄ γῆ μὲν πατρὶς ἔκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ τῶν δάρεως. Γυ. σοίτ' ὤλεθρε,
Ραδίως ἐκεῖνός ὄδιν, φρυαγάνδας μὲν οὖν.
Μν. Ἑλεύσομ' ἐκκλήθω. Γυ. αὖθις αὖ γίγνῃ γυνή,
Ρεῖν τ' ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.
Μν. Υυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ὠδὶ σκαμανδρίαις
Ῥοαῖσιν ἔθανον. Γυ. ὤφελόν δὲ κἀὐ σύγε.
Μν. Κἀγὼ μὲν εὐθάδ' εἶμ' ὅδ' ἄθλιος πόσις
Οὐμὸς μενέλαος ὐδέπω προσέρχεται,
Τί οὖν ἔτι ζῶ τ' κἀράκων πονηρίχ,
Ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τί κἀρδίαν ἐμήν,
Μὴ φθῦσον ὡς ζῶ τ' ἐλπίδος.

Εὐ. ΩΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Τίς τ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
Ὅστις ξένος δέξαιτο πουτίφ σάλῳ
Κάμνοντας εὐ χειμῶνι κἀὐ ναυαγίαις.
Μν. Ῥωτέως τάδ' ἐστὶ μέλχθρα.
Εὐ. Ῥοῖα πρωτέως,
Γυ. Ὡς ῥισκακόδαιμον φθύδεται νὴ τὼ θεώ,
Ἐπὶ τέθνηκε πρωτέας, ἔτη δέκα.
Εὐ. Ῥοίαν δὲ χώραν, εἰσκέλσαμεν σκάφει;
Μν. Αἴγυπτον; Εὐ. ὦ δύστλωος οἵ πεπλώκαμεν;
Γυ. Ῥάθει τί πῷ κακῶς ἀπολύμεθ',

Λιροῶπι λῆρον; θεσμοφόριον τουτογί.

Εὐ. Αὐτὸς ὁ πρωτεὺς σῦλον ἐς ἡξώπιος;

Γυ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἀναυπὰς ἔτ' ὦ ξένε,
Ὅστις ἀκούσας ὅτι τέθνηκε πρωτέας,
Εἶτ' ἐρωτᾷς σῦλον ἐς ἡξώπιος.

Εὐ. Αἰαῖ, τέθνηκεν, πῶς ἐτυμβεύθη τάφῳ;

Μν. Τόδ' ἔστιν αὐτῷ σῆμ' ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

Γυ. Κακῶς ἄρ' ὄξολοιο καὶ ξολεῖ γέτοι
Ὅστις γε τολμᾷς, σῆμα χὐ βωμὸν καλεῖν.

Εὐ. Τί δὲ σὺ θάσεις, τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
Φαρέα καλυπτὸς ὦ ξένη. Μν. βιάζομαι,
Γάμοισι πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος.

Γυ. Τί ὦ κακόλαιμον ὄξαπατᾷς σῦλον ξένον,
Οὗτος πανοῦργων δεῦρ' ἀνῆλθεν ὦ ξένε,
Ὡς τὰς γυναῖκας, ὠδὶ κλοπῇ τῷ χρυσίῳ.

Μν. Βαῦζε τὸν σῶμα βάλλουσα φόγῳ.

Εὐ. Ξένη, τίς ἦ γραῦς ἦ κακηρόθους σέ.

Μν. Αὕτη θεοῦσα πρωτέως; Γυ. μὰ τὼ θεώ.
Εἰ μὴ κεῖτ' ὄλα γ' αὐτὶ θεᾶ χαργηπόθεν,
Σὺ δ' εἶ πανοῦργος. Μν. ὁπόσα τοι βούλει λέγε,
Οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτέ
Προδοῦσα μενέλαον τὸν ἐμὸν σὺ φοίᾳ πόσιν.

Εὐ. Γυναῖ τί εἶπας, στρέφον αὐταυγεῖς κόρας.

Μν. Αἰχυῶμαί σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

Εὐ. Τυπὶ τί δῆτα, ἀφασία τίς τοι μ' ἔχει,
Ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορῶ, τίς εἶ γυναῖ;

Μν. Σὺ δ' εἶ τις, ὄλως μέρος σε κἀμ' ἔχει λόγος.

Εὐ. Ἑλληνὶς εἶ τις, ἢ βαρβάρα γυνή;

Μν. Ἑλληνὶς, ἀλλὰ μὴ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

Εὐ. Ἐλεύθ' ὁμοίαν δὴ μάλιθ' ἵλον γυναῖκα.
Μν. Ἐγὼ ὔ μενέλαον, ὅσαγ' ἐκ τῶν ἀφύων.
Εὐ. Ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἀνδρα δυσυχέστατον.
Μν. Ὡς χρόνιος ἐλθὼν σῆς δέμαρτος ἐς χέρας,
Λαβέ με, λαβέ με πόσι,
Περίβαλλε δὲ χέρας,
Φέρε σε κύσω, ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγέ με,
Λαβὼν ταχὺ πάνυ. Γυ. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεώ
Ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
Εὐ. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ.
Τὴν τῶν δέρειον παῖδ' ἀνδὶ ὠαρτὶ ἄγειν;
Γυ. Οἵμ' ὡς πανοῦργος κἀνὸς εἶναί μοι δοκεῖς,
Καὶ τῶδέ τις ξύμβουλος. ἀκέτος πάλαι
Ἠγυπιάζετ' ἄλλ' ὅδε μὴν δώσει δίκην,
Προσέρχεται γὰρ ὁ πρυτάνις χὠ τοξότης.
Εὐ. Τουτὶ πονηρόν, ἀλλ' ὑπαποκνητέον.
Μν. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ; Εὐ. μεὶν ἥσυχος.
Οὐ γὰρ προδώσω, δὲ ποτ' ἢν περ ἐκπνέω,
Ἢν μὴ προλείπωσ' αἱ μυελοὶ με μηροῦ.
Γυ. Αὕτη μὴν ἡ μέλισσα δῆτ' ἐπάσατο.

Πρύτανις.

Οὗτος ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγεν ἡμῖν κλεισθένης,
Οὗτος τί κύπτεις; δεῦρο σὸν αὐτὸν εἰσάγων
Ὡς τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
Στήσας φύλαττε, καὶ προσεύχου μηδενὶ
Ἐᾶν πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάχην ἔχων
Ταῖν ἰὼ προσίη τις. Γυ. νὴ δί' ὡς νεωστὶ δῆτ' ἀνὴρ,
Ὀλίγον μ' ἀφελεῖ τοῦτον,
Ἱπποβράφος.

Ὦ πρύτανι, πρὸς τ' ἀξιᾶς ὧν πῶ φιλεῖς
Κοίλῳ ποτείνειν ἀργύριον ὧ τις δίδῳ,
Χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ,
Πρυ. Τί σοι χαρίσομαι; Μυ. γυμνὸν ἀποδύσαντά με,
Κέλευε πρὸς τὴν σανίδ' ἰδεῖν τὸν τοξότην
Ἵνα μὴ προκωτοῖς μ' ἡμέρας γέρων ἀνὴρ
Γέλωτα παρέχω τοῖς θεαταῖς ὄπιθεν.
Πρ. Ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξεν τῇ βουλῇ σε δεῖν,
Ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ἧς πανοῦργος ὤν.
Μυ. Ἰὴ παπαιάξ, ὦ προκωθωνίδαι ἐργάσασθε,
Κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν, ἅπερ νόμος σὺν ᾠδαῖς
Ταῖς γυναιξὶν
Ὅτ' αὖ ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχω-
μεν, ἅπερ καὶ
Ῥαιδίως σέβεται καὶ νεοδύει,
Γαλλάκης αὐτοῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
Εἰς τὰς ὥρας ἐλθὺ χόμενος
Τοιαῦτα μέλειν θαμὲ ἑαυτῷ.
Ὄρμα, χώρει,
Κῶφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον,
Χειρὶ σώιζε χεῖρα ῥυθμὸν χορείας,
Ὕπαγε πᾶσα, βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν
Ἐπισπεῖν δὲ παντᾳχῇ
Κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χορὸν καπάσασιν
Ἅμα δὲ καί
Γοῦς ὀλυμπίων θεῶν
Μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.

Εἰδέ τις
Προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν,
Ἐν ἱερῷ γυναῖκα μὴ δόσαν κύδρας
Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ,
Ἀλλὰ χρὴ
Ὥσπερ ἔργον αὐτὶ καινόν,
Πρῶτον δὺκύκλῳ χορείας, δὺφυῆ σῆσαι βάσιν.
Πρόβαινε ποσὶν τὸν δὺλύραν
Μέλπουσα, καὶ τῷ τοξοφόρον
Ἄρτεμιν αὔνασαν ἀγνῷ,
Χαῖρ' ὦ ἐκάεργε, ὅπαζε δὲ νίκαν,
Ἤραντε τῷ τελείαν
Μέλψομεν ὥσπερ εἰκός,
Ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
παίζετε, καὶ κλείδας χάμου φυλάττει,
Ἑρμῶ τε νόμον αὔτομαι,
Καὶ πᾶνα, καὶ νύμφας φύλας,
Ἐπιγελᾶσαι προθύμως
Ταῖς ἡμετέραις χαρεύσας χορείαις,
Ἔξαιρε δὴ προθύμως
Διπλῷ χερσὶν χορείαν
Ῥαίσωμεν ὦ γυναῖκες οἱ-
άπερ, νόμος, νησθύωμεν δὲ πάντως,
Ἀλλ' εἰ ἐπ' ἄλλ' αὐάσχρεφ' δὺρύθμῳ ποδί,
Τόρβιε πᾶσαν ὠδῷ,
Ἢ γὰ δέγ' ὦδ' αὐτός,
Σὺ μασοφόρε βάκχειε δέσποτ', ἐγὼ δὲ κώμοις
Σὲ φιλοχόροισιν μέλψω
Ἐνίσιον ὦ διόνυσε

Βρόμιε, καὶ σε μέλας παῖ
Χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα νυμφῶν
Ἐρατοῖς σὺν ὕμνοις
Εὐΐον, δύϊον, δυὸῖ σὺν ἀχορδύων
Ἀμφὶ ἐμοὶ κτυπεῖται
Κιθαιρώνιος ἠχώ
Μελάμφυλλά τ' ὄρη θύσκια, καὶ νάπαι
Γεφυρώδεις βρέμονται.
Κύκλῳ δὲ πᾶσι σὲ κισσὸς
Εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

Τοξότης.

Ἐνταῦτα νῶϊν οἰμώξει πρὸς τὴν αἰθέρα.

Μν. Ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε. Τοξ. μή μ' ἱκέτευε σύ.

Μν. Χάλασον τὸν ἴλον. Τοξ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.

Μν. Οἴ μοι κακοδαίμων, μᾶλλον ὑπερῴσεις σύγε.

Τοξ. Ἔπι μᾶλλον βύλις. Μν. ἀπόλλυμαι, παπαπαῖ
Κακῶς ἀπόλοιο. Τοξ. σίγα κακοδαίμων γέρον
πρὸς ἐγὼ ξυνίημι πορμὸς ἵνα πυλάξῃ σοι.

Μν. Ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' ὀρθῶς ἐλπίδων
Ἔα θεοί, ζῶν σωτὴρ ἔσθ' ἐλπίδων,
Ἀνὴρ ἔοικεν ὀρθῶσειν, ἀλλά μοι
Σημεῖον ὑπεδήλωσεν περσοῦς ἐνδραμών
Ὅπ δεῖ με γίγνεσθ' αὐδρομέδαν πάντως δέμας
Τὰ δ' ἐμὰ σύ πάρχει, δῆλον οὖν ἔσθ' ὅπ
Ἥξειμε σώσων, ὃ γὰρ ἂν παρέπαχτε.

Εὐρι. ΩΣ ΗΧΩ.

Φίλαι παρθένοι φίλαι
Ῥῶς ἂν ἀπέλθοιμι κακᾶς
Τὸν σκύθλων λάβοιμι

Κλύοις ὦ
Προσεδοῦσα τὰς ἐν ἀέρι
Καπάνδυσον ἔασον ὡς
Τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
Μν. Ἀνοικτὸς ὅσ μ' ἔδησε τὸν
Πολυπονώτατον βροτῶν,
Μόλις ὑγρᾶν ἁποφυγών
Σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως,
Οὐδὲ γὰρ ὁ σινύθης φύλαξ
Πάλαι ἐφέζηκ' ὄλοον
Ἄφιλον ἐκρέμασε κἠράξι
Δεῖπνον ὁρᾷς, ὃ χοροῖσιν
Οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
Τήφων κημὸν ἔσηκ' ἔχουσ'
σ' ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐκπεπλεγμένη,
Κίτει βορὰ, πλακέτῃ πρόκειμαι,
Γαμηλίῳ μὴν ὀξὺ
Ῥαιῶνι, δεσμίῳ δέ
Γοᾶδέ μ' ὦ γυναῖκες ὡς
Μέλεα μὴν πέπονθα μέλεος
Ὢ πάλας ἐχὼ πάλας,
Ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἄν'
Ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομοίραν,
Πολυδάκετον αἰὶ δακόον φθίζουσαν,
Αἰ αἰ αἰ αἰ
Ὅς ἐμ' ἀπεξύρισε πρῶτον,
Ὅς ἐμὲ κρανήσας ἐνέδυσεν,
Ἐπὶ δὲ τοῖσδε, τόδ' αὖ ἔπεμψεν
Ἱερὸν σὺθα γυναῖκες

Ἰὼ μοι μοίρας ἀνάτεγητε δαίμων
Ὢ κατάρατος ἐγώ, τίς ἐμὸν δὴ ἐπόψεται
ῥάθος ἀμέλαρτον ὠδὴ κακῶν παρουσία
Εἴ δέ με πυρφόρος αἰθὴρ ἀζὴρ
Τὸν βαρβαρον ὄξολέσειεν,
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λύσειν
Ἐστὶν ἐμοὶ φίλον ὡς ἐκρεμάθω
Λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων αὐόλων
Νέκυσιν ὠδὶ πορείαν.

Εὐ. Χαῖρ' ὦ φίλη παῖ, τὸν δὲ πατέρα κιφέα
Ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαι οἱ θεοί.

Μν. Σὺ δ' εἶ τις ἵππις τὸ μὸν ὦ ἠτειρας πάθος.

Ἠχ. Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ὠδὴ κακάζρια,
Ἣ περ πέρυσιν σὺν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ
Εὐελπίδῃ κἀὐτὴ ξυνηγωνιζόμην,
Ἀλλ' ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρὴ ποεῖν
Κλαίειν ἐλεεινῶς. Μν. σὲ δ' ὠδὶ κλαίειν ὕστερον.

Ἠχ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἀλλ' ἄρχου λόγων.

Μν. Ὢ νὺξ ἱερά,
Ὡς μακρὸν ἵππιον δίωκεις,
Ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
σὰ αἰθὴρ ἱερᾶς,
Τὸ σεμνοπάτου δι' ὀλύμπου. Ἠχ. δι' ὀλύμπου.

Μν. Τί ποτ' ἀνδρομέδας πὲρι ἄλλων κακῶν,
Μέρος ὄξέλαχον. Ἠχ. Μέρος ὄξέλαχον.

Μν. Θανάτου τλήμων. Ἠχ. Θανάσου τλήμων.

Μν. Ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦς σωμυλωμενη.

Ἠχ. Σωμυλωμενη.

Μν. Νὴ δία, ὀχληρὰ γ' ἁσπὴρ ἥκεις

Λίαν. Ηχ. Λίαν.

Μν. Ὡς ἀληθῶς ἔασόν με μονῳδῆσαι,
Καὶ χαρεῖ μοι,
Ραῦσαι. Ηχ. Ραῦσαι.

Μν. Βάλλ' ἐς ἠθρακας. Ηχ. Βάλλ' ἐς ἠθρακας.

Μν. Τί τὸ κακόν. Ηχ. Τί τὸ κακόν.

Μν. Λυρεῖς. Ηχ. Λυρεῖς.

Μν. Οἴμωζε. Ηχ. Οἴμωζε.

Μν. Ὀτότυζε. Ηχ. Ὀτότυζε.

Σκ. Οὗτος τί λαλεῖς. Ηχ. Οὗτος τί λαλεῖς.

Σκ. Ρυτάνεις καλέσω. Ηχ. Ρυτάνεις καλέσω.

Σκ. Σὶ κακόν. Ηχ. Σὶ κακόν.

Σκ. Ρωτετοπωνή. Ηχ. Ρωτετοπωνή.

Σκ. Σὺ λαλεῖς. Ηχ. Σὺ λαλεῖς.

Σκ. Κλαύσαιμι. Ηχ. Κλαύσαιμι.

Σκ. Κακκάσιμοι. Ηχ. Κακκάσιμοι.

Μν. Μὰ δί' ἀλλὰ γωὴ πλησίον αὕτη.

Ηχ. Πλησίον αὕτη.

Σκ. Ρᾶθ' ἡ μακρά,

Μν. Καὶ δὴ φεύγει,

Σκ. Ποῖ ποῖ φεύγεις δὴ αἰρήσεις;
Ἐπὶ γὰρ γρύζεις. Ηχ. Ἐπὶ γὰρ γρύζεις.

Σκ. Λάβε τῆ μακρᾷ. Ηχ. Λάβε τῆ μακρᾷ,

Σκ. Λαλοκαμακαταγωάκης.

Εὐ. ΩΣ ΠΕΡΣΕΥΣ.

Ὡς θεοὶ τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφθίγμεθα,
Ταχεῖ πεδίλῳ, διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
Τέμνων κέλευθον πόδα τίθημι ὑπόπτερον,
Περσῶν πρὸς ἄστυ ναυσολῶν, ὁ γοργόνος

Καρα κημίζων. Σκ. τί λέγι τῇ γοργόνος πέρι
Τὸ γραμματεῖο σὺ τῇ κεφαλῇ τιὼ γοργόνος.
Εὐ. Ἔγωγε φημί. Σκ. γοργότοι κἀγὼ λέγω.
Εὐ. Ἔα. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
Θεοῖς ὁμοίαν, ναιὼ ὅπως ὡρμισμένην.
Κή. ΩΣ ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.
Ὦ ξεῖνε κατοίκτιρόν με τιὼ παναθλίαν,
Λύσον με δεσμῶν. Σκ. ἀπιμιλαλῆς σύ
Κατάρατο τολμᾶς, ἀεὶ στανυμένη λαλᾶς.
Εὐ. Ὦ παρθέν' οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.
Σκ. Οὐ παρτέν' ἐστὶν ἀλλὰ ἁμαρτωλὴ γέρων
Καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. Εὐ. λιρεῖς ὦ σκύθρε,
Αὕτη γάρ ὄστιν ἀνδρομέδα παῖς κηφέως,
Σκ. Σκέψαι τὸ σκῦτο μήτι μικὸν παίνεται,
Εὐ. Φέρε δᾶδυρο, δᾶδυρό μοι τιὼ χεῖρ' ἵν' ἅψωμαι κόρης,
Φέρε σκύθ' ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
Ἅπασιν ἐστὶν, ἐμὲ δὲ καὐτὸν τ' κόρης
Ταύτης ἔρως εἵλησεν. Σκ. ἀζηλῶ τί σε,
Ἀτὰρ εἰ τῷ πρωκτῷ, δᾶδυρο πεδιεσγραμμένον,
Οὐκ ἐπόνησας αὐτὸ πυγίζεις ἄγων.
Εὐ. Τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτιὼ ὦ σκύθα
Ρεσεῖν, ἔς' ὑγιὼ καὶ γαμήλιον λέχος.
Σκ. Εἰ σοὶ δοκῶ ὠδὶ τυμεῖς τῇ γερόντο πύγισο
Τῇ σανισορήσας ὄξοπαθοπρώκτισον.
Εὐ. Μὰ δῖ' ἀλλὰ λύσω δέμας. Σκ. μαπιγῶσ' αὖθ' ἅ.
Εὐ. Καὶ μιὼ ποήσω τοῦτο. Σκ. ὀκιπαλῆς αὖθ' ἅ.
Τὸ ξιπομάκιραν ἀποκεκόψοι τυτοί.
Εὐ. Αἰ' αἰ τί δράσω πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους
Ἀλλ' ὅτι αὐ δείξαιτο βαρβάρος φύσις,

Σκαιῶσι χάρτοι καινὰ προσφέρων σοφά,
Μάτην ἀναλίσκοις αὖ ἀλλ' ἄλλα πνά,
Τούτῳ πρέπουσαν, μηχανὴν προσοιστέον.

Σκ. Μικρὸς ἀλώπηξ οἷον ὠδῖνάς μοι.

Μν. Μέμνησο περσοῦ μ' ὡς ἀπαλλαπεῖς ἀθλίαν.

Σκ. Ἐπὶ γὰρ σὺ τὴν μάγγανα ὠδῖνας λαβεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ραλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
Δοῦρο καλεῖν νόμος ἐς
Χορὸν παρθένων.
Ἄζυγα κόρμα,
Ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
Καὶ κράτος φανερὸν μόνη
Κλεινοῦχός τε καλεῖται,
Φεύγω σ' ὦ τυράννους
Συμβὰς ὥστε εἰκός,
Δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν, ἔχουσα δέ μοι μόλοις
Εἰρωνίαν φιλέορτον.
Ἦκετ' οὖν φρονοῦσ', ἵλαοι
Ῥώτινι ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
Οὗ δὴ κἀσπράσιν ὃ
Θεμιτὸν ἄσυρᾶν
Ὄργια σεμνὰ θεᾶν,
Ἵνα λαμπάσι φαεί-
νετον ἄμβροτον ὄψιν
Μόλετον, ἔλθετον, αὖ τόμεθ' ὧδε
Θεσμοφόρω πολὺ πότνια,
Εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπῄνω

Ἦλθετον, νυῶ ἀφίκε-
σθον, ἵνετθύομεν σὺθαδὶ ἡμῖν.

Εὐ. Γυναῖκὸν ἢ βδέλεθε, τὸν λοιπὸν χρόνον
Σπονδὰς ποήσαθε, πρὸς ἐμὲ νυὶ πάρα,
Ἐφ' ᾧ τακῆσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμᾷ
Κακὸν τὸ λοιπὸν ταῦτ' ἀθικηρυκθύομαι.

Χο. Χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;

Εὐ. Ὃ δ' ἐστὶν οὐ τῇ σανίδι κινδυνεύσεις ἐμοῦ,
Ἢν οὐ κομίσωμαι τῆτον ὀδὸν μή ποτε
Κακῶς ἀκηύσαιτ', ἰὼ δὲ μὴ πείθηθέ μοι,
Ἃ νυῶ ὑποικρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
Ἀπὸ τῆς γραπτῆς παρθῶν ὑμῶν διαβαλῶ.

Χο. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα,
Τὸν βαρβαρον δὲ τῆτον αὐτὸς πεῖσαι σύ.

Εὐ. Ἐμοὶ γ' ἔργον ἐστὶν καὶ σὸν ὦ λάφιον ἃ σοι
Καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆθαι ποεῖν,
Πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπασον,
Σὺ δ' ὦ τερίστων ἐπαναφύσα περσικόν.

Σκ. Τί τὸ βόμβο τῆτο, κωμοτίσ' ἀνεγείρει μοι.

Εὐ. Ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα,
Ὀρχησομένη γὰρ ἔρχετ' ὡς αἰδρᾶς πινάς,

Σκ. Ὀρκῶσι, καὶ μελετῶσι. δ' κωλύσ' ἐγώ,
Ὡς ἐλαφρὸς ὥσπερ φιλοκατὰ τὸ κώδιο.

ΕΥ. ΩΣ ΓΡΑΥΣ.

Φέρεθι μάπον αἶψα θεν ὦ τέκνον τοδί
Καθιζομένη δ' ἁδὶ τοῖς γόνασι τῆτ σκύθε
Τὼ πόδε πρότεινον ἴν' ὑπολύσω. Σκ. ναίκι, ναί
Κάτησο, κάτησο, ναίκι, ναὶ τυγάριον,
Οἵμ' ὡς πεπὸ τὸ πλίον ὥσπερ γογγύλη.

Εὐ. Αἴλει γὰ θᾶττον, ἔτι δέδοικας τὸν σκύθλων.
Σκ. Καλόγε τὸ πυγή. Εὐ. κλαυσεῖ γ' αὖ μὴ 'νδον μενῆς,
Ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεφωλιμένος.
Σκ. Εἶεν καλὴ τὸ σκῆμα πρὸς τὸ πρόσον.
Εὐ. Καλῶς ἔχει, λαβὲ θοιμάτιον ὥρα 'στιν νῷν
Ἤδη βαδίζειν. Σκ. τί δῆτ' ἀῤῥιλήσει πρῶτά με;
Εὐ. Ραίνυε, φίλησον αὐτόν. Σκ. παπαπαπαῖ,
Ὡς γλυκερὸ τὸ πλῶας ὥσπερ ἀπὶ κηθὸς μέλις
Τί δῆτα βούλει παρ' ἐμέ; Εὐ. χαῖρε τοξότα,
Οἰ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦτο; Σκ. ναὶ γράδιον
Ἐμοὶ κάθισος ταῦτο. Εὐ. δῶσεις οὖν δραχμάν;
Σκ. Ναὶ ναίμα δῶ σοι. Εὐ. ταργύριον τοίνυν φέρε.
Σκ. Ἀλλ' ἔχε ὡδί. Εὐ. ἀλλὰ τὸ συμβολὴν λάβε.
Εἶπε τα κομίζεις αὐτήν. Σκ. ἀκόλαπτέκνον,
Σὺ δ' ἦ ταῦτο πήρει, τῇ γεροντογράδιο,
Ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν. Εὐ. ἀρτεμισία.
Σκ. Μεμνῆσι τοίνυν τὄνομ' ἀρτομυξία.
Εὐ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὴν ἔτι καλῶς ποεῖς,
Σὺ μὴν οὖν ἀπόφερε, παιδάριον ταυτὶ λαβών,
Ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε, σὺ δ' ὅπως αὐδρικῶς,
Ὅτ' αὖ λυθῇς πάχνα φθύξει καὶ τενεῖς
Ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
Κή. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ' ἐγὼ ἅπαξ λυθῶ.
Εὐ. Λέλυσο σὸν ἔργον, φθῦγε πρὶν τὸν τοξότην
Ἥκοντα καταλαβεῖν. Κή. ἐγὼ δὴ ταῦτο δρῶ.
Σκ. Ὦ γράδι' ὡς καείνητό σοι τὸ τυράφριον
Κἀθύσιολλ' ἀλλὰ πρᾶο πᾶ τὸ γράδιο,
Οἴ μ' ὡς ἀπόλωλον, πᾶ τὸ γέροντ' εὐτυθενί,
Ὦ γράδι' ὦ γρᾶο, δῆτ' ἐπαινῶ γράδιο,

Ἀρταμυξία
Διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς, ἀπόφευ' ὡς τάχιστα σύ,
Ὀρτῶς δὲ σὺ βλώπ' ἐστι, καταβλωπᾶσι γάρ
Οἴμοι, τί δράσει, ποῖ τὸ γράδιο,
Ἀρταμυξία.

Χο. Τὼ γραὼ ἐρωτᾷς, ἣ φέρουσα τὰς πηκτίδας,

Σκ. Ναὶ ναί, εἶδες αὐτό. Χο. ταύτην οἰχέται.
Αὐτὴ τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἵπετο.

Σκ. Κροκωτὸ τ' ἔφορτο τῇ γέροντι. Χο. φήμ' ἐγώ,
Ἔτ' ἂν καταλάβοις, ἢ διώκοις ταυτί.

Σκ. Ὦ μακρὸ γραῦ, πότερα φέξι τὼ ὁδό;
Ἀρταμυξία;

Χο. Ὀρθὼ κἄνω δίωκε, ποῖ θεῖς; ἢ πάλιν,
Τηδὶ διώξεις, τἄμπαλιν φέχεις σύγε.

Σκ. Καὶ δὴ δεδραμηκ' ἀλλὰ φέξι Ἀρταμυξία

Χο. Τρέχε νὼ κἀγὼ τὰς ὥρακας ἐπορεῖσας,
Ἀλλὰ πέπαυσαι μερίως ἡμῖν, ὥσθ' ὥρα δὴ στρατεύειν
Οἵκαδ' ἐκάστῃ
Τῷ θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθῷ
Τἄπων χάριν ἀπηλλάχθαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΡΡΟΣΩΡΑ.

Λυσιζράτη.
Μυρρίνη,
Χορὸς ανδρῶν γερόντων.
Στυμφόδωρος.
Σφατυλλίς.
Ἄγγελος γερόντων.
Ἄλλη τις γυνή.
Ἀθηναῖος.
Θεράπων.
Κλεονίκη.
Λαμπιτώ.
Δράκης.
Χορὸς γυναικῶν.
Ρρόβυλος.
Ὑπηρέτης.
Κινησίας.
Λάκων.
Χορὸς λακεδαιμονίων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΡΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ καλέσασα τὰς πολίτιδας.

Ἀλλ' εἴ τις βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
Ἢ 'ς πανὸς ἢ 'πὶ κωλιάδ' ἢ 'ς γενέτυλλίδος,
Οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τ' τυμπάνων.
Νῦν δ' ἀθρόαι πάρεσιν ἐν ταυθοῖ γυναῖ,
Ἅλιὼ ἦν ἐμὴ κωμῆτις ἣδ' ὄξέρχεται,

Χαῖρ' ὦ καλονίκη. Καλ. καὶ σύ γ' ὦ λυσιστράτη.
Τί σωτετάραξαι, μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον,
Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
Λυ. Ἀλλ' ὦ καλονίκη καί μοι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
Ὅτι μὲν παρὰ μοῦ τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι. Καλ. καὶ γὰρ ἐσμὲν νὴ δία.
Λυ. Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἁπάντων ἐνθάδε
βουλευσομένοισιν ἡδὲ φαύλης πράγματος
εὑρεῖν, κἀκ ἧκουσιν. Καλ. ἀλλ' ὦ φιλτάτη
ἥξουσι, χαλεπὴ γὰρ γυναικῶν ἔξοδος,
ἢ μοῦ γὰρ ἡμῶν πρὸς τὸν ἀνδρ' ἐκύπασεν,
ἢ δ' οἰκέτιν ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐφώμισεν.
Λυ. Ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε πράγματα μείζονα
αὐταῖς. Καλ. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη λυσιστράτη,
ἐφ' ὅτι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς,
τί τὸ πρᾶγμα πηλίκον τι; Λυ. μέγα. Καλ. μῶν καὶ παχύ;
Λυ. καὶ νὴ δία παχύ. Καλ. κἄπειτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
Λυ. Οὐχ ἕτοιμος ὁ τρόπος; ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν,
Ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον.
Πολλαῖσιτ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπασμένον;
Καλ. Ἦ που τί λεπτὸν ὄφι τυρεμπασμένον;
Λυ. Οὕτως γε λεπτόν, ὥστ' ὅλης τῆς ἑλλάδος,
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
Καλ. Ἐν ταῖς γυναιξίν, ἐπ' ὀλίγον γὰρ οἴχετο.
Λυ. Ὡς ἐσ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
Ἢ μηκέτ' εἶναι μηδὲ πελοποννησίους.
Καλ. Βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ δία.

Λυ. Βοιωτίους τε

Λυ. Βοιωτίους τε πάντας, ὄξολωλεύαι.
Κα. Μὴ δῆτα πάντας, ἀλλ' ἄφελε τὰ ἐγχέλεις.
Λυ. Περὶ τῶν ἀθλίων δ' ὅτι ἂν ἁπλῶ πήσομαι
Τοιοῦτον οὐδέν, ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι,
Ἢν δὲ ξυμέλθωσ' αἱ γυναῖκες αὖθις ἐνθάδε,
Αἵτ' ἐκ Βοιωτῶν, αἵτε Πελοποννησίων,
Ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
Κα. Τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
Ἢ λαμπρὸν, αἳ καθήμεθ' ὀξυθυμούμεναι,
Κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ περιβαρίδας
Καὶ κἀμβερεῖν κ' ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας
Χ' ἥγχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
Λυ. Ταῦτ' αὐτὰ μάρτοι, κἀς ἃ σώσειν προσδοκῶ,
Τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρίδας.
Κα. Τίνα δὴ φόπον πότ'; Λυ. ὥστε τῶν νεῶν μηδεύαι
Ἀνδρῶν ἐπαλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ.
Κα. Κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ γὼ βάψομαι.
Λυ. Μὴ δ' ἀστίδα λαβεῖν. Κα. κἀμβερεικὸν σύδυσομαι
Λυ. Μὴ ὄξιφίστιον. Κα. κτήσομαι περιβαρίδας.
Λυ. Ἆρ' ἂν παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
Κα. Οὐ γὰρ μὰ δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
Λυ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει σφόδρ' αὐτὰς ἀπτικάς,
Ἅπαντα δρώσας τἄδεοντος ὕστερον,
Ἀλλ' ὧδε παράλων ὧδε μίαν γυνὴ πάρα
Οὐδ' ἐκ σαλαμῖνος. Καλ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
Ἐπὶ τ' κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθιαι.
Λυ. Οὐδ' ἂς προσδοκῶν καλογιζόμην ἐγών
Γρῶτας παρέσεσθ' ὧδε τὰς ἀχαρνέων
Γυναῖκας, ἧχ ἥκουσιν. Καλ. ἦ γ' οὗ θεαγένης

Ὡς δοῦρ' ἰδοσα τἀνδρίον ἥρετο,
Αὐτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονται πόθῳ
Αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι δορδοπτίνδυ, ἰὼ ἰώ,
Πόθεν ἦσιν. Λυ, αὐαγυρυντόθεν. Καλ. νὴ τὸν δία
Οὔ γ' ὧν αὐαγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
Μυ. Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ λυσιστράτη;
Τί φής, τι σιγᾷς. Λυ. ἀπεπαινῶ μυρρίνῃ
Ἤκουσαν αὖ τι περὶ τοιούτου πράγματος,
Μυ. Μόλις γὰρ οὖρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον,
Ἀλλ' εἴτι πάνυ δεῖ ταῖς παρούσαισιν λέγε,
Λυ. Μὰ δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγον' εἶνεκα
Τάστ' ἐκ βιωτῶν, τάς τε πελοποννησίων,
Γυναῖκας ἐλθεῖν. Μυ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις,
Ἥδι δὲ καὶ δὴ λαμπτὼ προσέρχεται.
Λυ. Ὦ φιλτάτη λάκαινα χαῖρε λαμπτοῖ,
Οἷον τὸ κάλλος ὦ γλυκυτάτη σοῦ φαίνεται,
Ὡς δ' οὐ χροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου,
Καὶ ταῦρον ἄγχοις. Λαμ. μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιῶ
Γυμνάδδομαί γε καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.
Λυ. Ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τῶν τιτθίων ἔχεις.
Λαμ. Ἀπερίερεον τί μ' ὑποφαλάσετε.
Λυ. Ἥδι δὲ ποδαπή 'στ' ἡ νεανὶς ἥτερα.
Λαμ. Ῥρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ βιωτία,
Ἰ'κει πόθ' ὑμέ. Λυ. νὴ δί' ὦ βοιωτία
Κεκλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. Λαμ. καὶ νὴ δίκ
Κομψότατα τὰν βλιχώσε παρατετιλμένη.
Λυ. Τίς δ' ἥτερα παῖς. Λαμ. χαία μὲν ναὶ τὼ σιὼ
Κορινθία δ' αὖ. Λυ. χαία νὴ τὸν δία
Δήλη γ' ἰν ὅσα ταὐτὰ γὰ τἀντιβδενί.

Λαμ. Τίς δ' αὖ ξυναλιάζετόνδε τὸν σόλον
Τὸν τῶν γυναικῶν. Λυ. ἄδ' ἐγώ. Λαμ. μύσι δὲ τω
Ὅ τι λῆς πόθ' ἁμέ. Λυ. νὴ δί' ὦ φίλη γυναῖ.
Μυ. Λέγε δὴ τάχ' ὡς ἀναλαῖον ὅτι τῦτ' ὄδι σοι.
Λυ. Λέγοιμ' ἄν ἤδη, πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδί,
Ἐπερήσωμαί τι μικρόν. Μυ. ὅτι βούλει σύ.
Λυ. Τὰς πατέρας ἀ ποθεῖτε τῆ τῶν παιδίων
Ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας. Μυ. οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
Ῥάσαιμιν ἡμῖν ὄδιν ἀποδημῶν ἀνήρ.
Λυ. Οὐ γ' ἔνι ἐμοὶ ἀνὴρ πέντε μηνῶν ὦ τάλαν
Ἀφ' ἧς ἀπῆλθε θρᾴκης φυλάττων βυκράτην.
Μυ. Οὐ δ' ἐμόγε τελέους ἐπὰ μῆνας εὐπύλῳ.
Λαμ. Οὐ δ' ἐμός γε κἀν ἐκ τᾶς ταχᾶν ἔλσῃ πόκας
Πορπατισάμενον φρῦδος ἀμπάμενος ἔβω.
Λυ. Ἀλλ' ὄδε μοιχὸς κατελέλειπτ' ἀφ' ἑστίας,
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς πρῶτ' ἔλοσαν μιλήσιοι,
Οὐκ εἶδον ὄδ' ὀλίσβον ὀκτωδάκτυλον,
Ὅς μοι ἂν ἡμῖν συνάνῃ πιθυείᾳ
Ἐθέλοιτ' ἄν ὃν ἁ μηχανὰ βούροι ἐγώ
Μετ' ἐμοῦ κατάλυσαι τὸν πόλεμον; Μυ. νὴ τὼ θεώ
Ἐγὼ γ' ἄν καὶ εἰ με χρή, ἢ τοὔγκυκλον
Τυτὶ καταθεῖσαν ἐκπεῖν αὐθημερόν.
Καλ. Ἐγὼ δέκ' ἄν καὶ ὥσπερεὶ ἧπταν δοκῶ
Δῦναι ἄν ἐμαυτῆς παρταμοῦσαθ' ἡμισυ.
Λαμ. Ἐγὼ δὲ καίκα ποτὸ ταὔγετον γ' ἄνω
Ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' ἀρανὰν ἰδεῖν.
Λυ. Λέγοιμ' ἄν, ἃ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον,
Ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν
Ἀναγκάσειν τὼ ἀνδρὰς ἁρμόλω ἄγφν,

Ἀφεκτέ' ὄδιν. Καλ. τῦ φράσον. Λυ. ποήσετ' οὖν;
Καλ. Ροιήσομεν καὶ ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
Λυ. Ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ὄδιν τῦ πέους,
Τί μοι μεταῤῥιφεῖσθε, ποῖ βαδίζετε,
Αὖ πάλι τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε,
Τί χρὼς πέφακται, τί δάκρυον κατείβεται
Ροήσετ' ἢ ὃ ποήσετ' ἢ τί μέλλετε;
Μυ. Οὐκ ἂν ποιῆσαμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Καλ. Μὰ δί' ὃδ' ἐγὼ γὰρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Λυ. Ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ φίτατα, καὶ μὴ αὖτίγε,
Ἐφάνθα σαυτῆς καὶ παρκτεμεῖν θ' ἥμισυ.
Καλ. Ἀλλ' ὅπι βούλει καί με χρὴ διὰ τῦ πυρὸς
Ἐθέλω βαδίζειν, τῦτο μᾶλλον τῦ πέους
Οὐδὲν γὰρ οἷον ὦ φίλη λυσιῤῥάτη.
Λυ. Τί δὴ σύ. Λαμ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τῦ πυρός.
Λυ. Ὦ πᾶν κατὰ πύγον θ' ἡμέτερον ἅπαν γένος,
Οὐκ ἐῶς ἀφ' ἡμῶν ἅδιν αἱ γραγῳδίαι,
Οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν ποσειδῶν καὶ σκάφη,
Ἀλλ' ὦ φίλη λάκαινα, σὺ γὰρ ἐκὶ γένη,
Μόνη μετ' ἐμῦ τὸ πρᾶγμ' ἂν σώσαιμεθ' ἔτι
Ξυμφήσαί μοι. Λαμ. χαλεπὰ μὲν καὶ τὼ σιώ,
Γυναῖκας ὑπνῶν ἐς ἀνύδρους φωλεᾶς μόνας,
Ὅμως γέ μ' ἂν δέοι, τὰς γὰρ εἰρήνας μάλ' αὖ.
Λυ. Ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τύπων γυνή.
Καλ. Εἰδ' ὡς μάλις' ἀπεχόμεθ' ἃ σὺ δὴ λέγεις,
Ὅμοι γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τῦτο γί,
Λυ. Γένοιτ' ἂν εἰρήνη. Καλ. πολίγε νὴ τὼ θεώ.
Λυ. Εἰ γὰρ καθήμεθ' εὐδὸν εὐτερημένα
Καὶ τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις,

Γυναὶ παρέσομεν δέλτα παρατετιλμένα,
Στύοιντ' ἀνὴρ ἀνδρὸς καὶ θυμοῖσιν ὠσεκλοῶ,
Ἢ μεῖς δὲ μὴ πρόσοιμεν, ἀλλ' ἀπεχόμεθα,
Σπονδὰς ποιήσαντ' ἀνὴρ ταχέως δι' ὅ τι.

Λαμ. Οὐγὼν μενέλαος τὰς ἑλένας τὰ μάλα πόθι
Γυμνὰς παρδὺς ἰδὼν ὄξέβαλ' οἰῶ τὸ ξίφος.

Καλ. Τί δῆτ' ἀφίως' ἀνδρὸς ἡμᾶς ὦ μέλε.

Λυ. Τὸ τῦ φερεκράτους, ἡνίκα δέρειν δεδάρμενον.

Καλ. Φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
Ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
Ἕλκωσιν ἡμᾶς. Λυ. ἀντέχω σὺ τῶν θυρῶν.

Καλ. Ἐὰν δὲ σύπτωσιν. Λυ. παρέχειν χρὴ κακῶς,
Οὐ γὰρ σὺν τούτοις ἥδονή τοῖς πρὸς βίαν,
Κἄλλως ὀδυνᾶν χρή, καὶ μέλει ταχέως πάνυ
Ἀπερῶσιν, ὃ γὰρ ἄνδρ' ὀδύνης ἀφανίσεται
Ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.

Καλ. Εἴ τοι δοκεῖ σοφῶν ταῦτα χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.

Λαμ. Καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἀνδρας ἅμβυ πείσομβυ,
Ῥᾴτα δικαίως, ἄδολον εἰράνην ἄγειν,
Τὸν τ' ἀσπαλίων λαμπὰν ῥυγχάχετον
Ῥᾷ καὶ τίς ἀν πείσειεν αὖ μὴ πλακδῆ χῶ.

Λυ. Ἡμεῖς ἀμέλει σοι τάγε παρ' ἡμῖν πείσομεν.

Λαμ. Οὐχ' ὡς σὺ δὰς ἔχοντι τοὶ φρίρεβυ
Καὶτ' ἀργύριον τῶβυσον ἢ παρὰ τᾷ σιῷ

Λυ. Ἀλλ' ἔστι καὶ τῦτ' ὀῦ παρεσκβυασμένον,
Καταλιφόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον,
Ταῖς πρόβυπάταις γὰρ προστέτακται τῦτο δρᾶν,
Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα σπυτίζωμεν
Θύειν δοκάσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

Λαμ. Γαῖπα κ' ἔχοι καὶ ταῦτα γὰρ λέγεις καλῶς.
Λυ. Τί δῆτα ταῦτ' ὀχ' ὡς τάχιστα λαμπτοῖ
Ξυνωμόσαμεν, ὅπως κἀναρρήκτως ἔχῃ;
λαμ. Γαῖρφαινε μὰν τὸν ὅρκον ὡς ὀμώμεθα.
λυ. καλῶς λέγεις, πῦθ' ἥσυθαινα, ποῖ βλέπεις,
Θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπῆιαν τὴν ἀσπίδα,
Καίμοι δότω τὰ τομία τις. καλ. λυσιςράτη,
Τίν' ὅρκον ὁρκώσεις πόθ' ἡμᾶς. λυ. ὁντινα;
Εἰς ἀσπίδ' ὥσπερ φάσ' σὺ ἀλκύλῳ ποτέ,
Μιλοσφαγήσας. καλ. μὴ σύγ' ὦ λυσιςράτη
Εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς, μηδὲν ἀρρώιης πέρι.
λυ. Τίς ἂν γένοιτ' ἂν ὅρκος. καλ. ἢ λύκην ποθὲν
Ἴτωσον λαβόσαι τόμον ἐκτεμοίμεθα.
λυ. Ποῖ λύκην ἴτωσον; καλ. ἀλλὰ πῶς ὀμόμεθα
Ἡμεῖς; λυ. ἐγώ σοι νὴ δί' ὧ βούλει φράσω
Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλῳ ὑπῆιαν,
Μιλοσφαγήσαι θάσιον οἴνου σαμνίον,
Ὀμόσομεν ἐς τὴν κύλικα μὴ πιχεῖν ὕδωρ.
λαμ. Φθῦδα γὰρ ὅρκον ἄφατον ὧν ἐπαινιῶ,
λυ. Φερέτω κύλικά τις σὺν δόρατον καὶ σαμνίον.
Ὦ φίλτατοι γυναῖκες ἡμετέρων ὅσοι,
Ταύτην μὲν ἂν τις βύθιος ἁδεῖν λαβὼν
Καταθεῖσα ταύτην, πρόσλαβε μου τὸν κάπρον,
Δέσποινα πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησίας
Τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
Καλ. Εὐφρώνγε θαῖμα, κἀποπτίζει καλῶς.
λαμ. Καὶ μὰν ποτόσδλειγ' ἁδὺ καὶ τὸν κάσορα.
λυ. Ἐάτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.
Καλ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην δῆτ' ἐκεῖνε μὴ λάχῃς.

λυ. λάζοισθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ λαμπιτοῖ,
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω,
ὑμεῖς δ' ἑπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε
Οὐκ ἔστιν ἀλλεὶς ἀδὲ μοιχὸς ἀλλ' ἀνήρ.

κλ. Οὐκ ἔστιν ἀλλεὶς ἀδὲ μοιχὸς ἀλλ' ἀνήρ.

λυ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐσκηκώς, λέγε.

κλ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐσκηκὼς πάτταλε,
ὑπολύεταί μ' τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη,

λυ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

κλ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

λυ. Κρωκωτοφορῦσα κἀκεκλωπισμένη.

κλ. Κρωκωτοφορῦσα, κἀκεκλωπισμένη.

λυ. Ὅπως ἂν ἀνὴρ ὧδι τυφῇ μάλιστά μου.

κλ. Ὅπως ἂν ἀνὴρ ὧδι τυφῇ μάλιστά μ'.

λυ. Κὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.

κλ. Κὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.

λυ. Ἐὰν δέμ' ἄκοντα βιάζηται βίᾳ.

κλ. Ἐὰν δέμ' ἄκοντα βιάζηται βίᾳ.

λυ. Κακῶς παρέξω, κὐχὶ προσκινήσομαι.

κλ. Κακῶς παρέξω, κὐχὶ προσκινήσομαι.

λυ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὸ πρόσωπόν.

κλ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὸ πρόσωπόν.

λυ. Οὐ στήσομαι λέαιν', ὡδὶ τυροκνήστιδος.

κλ. Οὐ στήσομαι λέαιν', ὡδὶ τυροκνήστιδος.

λυ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὴν, πίοιμ' οἰνύτευδενί.

κλ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὴν, πίοιμ' οἰνύθυδενί.

λυ. Εἰ δὲ παραβαίην ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.

κλ. Εἰ δὲ παραβαίην ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ,

λυ. Σωεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι. Μυ. νὴ δία.

Λυ. Φέρ' ἐγὼ καθαίσω τιώδε. Καλ. ὦ μέρος γ' ὦ φίλη,
Ὅπως ἂν ὦμεν δύθις ἀλλήλων φίλαι.
Λαμ. Τίς ἀόλολυγά. Λυ. ταῦτ' ἐκεῖν' ἦν ἐγ' ὤλεγον
Αἱ γὰρ γυναῖκδ' τὴν ἀκρόπολιν τ' θεδ
Ἤδη κατειλήφασιν, ἀλλ' ὦ λαμπτοῖ
Σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν δ' τίθει,
Ταῦθ' ἡμῖν δ' ὁμήρας κατάλειφ' ἡμῖν σὺ θάδε,
Ἡμεῖς δ' ταῖς ἄλλαισιν ταῖσιν σὺν πόλει,
Ξυμβάλλωμεν οἱσιδσαι τὴ μοχλάς.
Καλ. Οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει,
Τὰς ἄνδρας δύθις; Λυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει
Οὐ γὰρ τοσαύτας δ' ἀπειλὰς δδὲ πῦρ
Ἤξασ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
Ταύτας, ἐὰν μὴ φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
Καλ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην δδέποτέγ', ἄλλως γὰρ ἄν.
Ἀμαχοι γυναῖκδ' καὶ μαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

Χώρει δρακης, ἡγ' βάδιζε, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς,
Κορμῦ τοσουτονὶ φέρων βαρὸς χλωρᾶς ἐλαίας.
Δρα. Ἦ πολλ' ἄελπτ' ἔστιν σὺ
Τῷ μακρῷ βίῳ φδῦ,
Ἐ πεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ' ὦ
Στυμφδωρ' ἀκδσαι,
Γυναῖκας ἃς ἐβόσκομεν
Κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
Κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
Κατάτ' ἀκρόπολιν ἐμὴν λαβεῖν,
Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλήθροισιν,
Τὰ πρ πύλαια πακτοῦν.

Στρ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν ὦ βύσωμεν ὦ φιλτάτη,
Ὅπως ἂν αὐτοῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
Ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἀνεστήσαντο μὴ μετῆλθον
Μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσομεν αὐτόχειρον
Ῥάστας, ὑπὸ φήφου μιᾶς, πρώτιστα δὲ τὴν λήκωνος,
Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμὲ
Ζῶντος ἐγχανόντα,
Ἐπεὶ δὲ Κλεομένης ὃς αὖ
τὴν ἀκρόπολιν κατέσχε πρῶτος,
Ἀπῆλθεν ἀφύλακτος, ἀλλ'
ὅμως λακωνικὴν πνέων
ὠμὸν χέτ' ὅπλα παρασβὰς ἐμοί
σμικρὸν ἔχων πάνυ δριβώνιον.
Ῥινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράπλυτος,
ἐξ ἐτῶν ἄλουτος,
Οὕτω δ' ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, ὅμως
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίσων πρὸς τὰς πύλας καθεύδων,
Τασδὶ δὲ τὰς βλεπίδας θεοῖστε πᾶσιν ἐχθράς
Ἐγὼ δῆτ' ἀρ' ἀφήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου
Μιῶ ἔτ' ἐν τῇ πόλει τρόπαιον εἶναι,
Ἀλλ' αὐτὸ μάρμαιρ' ὅλον
Λοιπὸν ὄζει χαλκεῖον
Τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμὸν οἱ ἀσπίδιον ἔχω,
Ὅπως ποτ' ὄξ' ἀμπρύσωμεν
Τοῦτ' αὖθις ἀνθηλίσκον,
Ὡς ἐμοῦγε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ὄξεπώκατον,
Ἀλλ' ὅμως βαστέον,
Καὶ τὸ πῦρ φυσητέον
Μὴ μ' ἀκόσμως βεβαθὺ λάθῃ πρὸς τὴν πλευτὴν,

Φῦ, φῦ.
Ἰὼ ἰὼ τὸ καπνό
Ὡς δεινὸν ὦ νὴ Ἡράκλεις
Προσωτέρω μ' ἐκ τῆς χύτρας
Ὥσπερ κύων λυπῶσα τὼ φθαλμὼ δάκνει,
Κἄστιν λήμνιον τὸ πῦρ
Τοῦτο πάσῃ μηχανῇ,
Οὐδὲ γάρ ποθ' ὧδ' ὁ δᾷξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ
Σπουδῇ πρόσθεν ἐς πόλιν
Καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
Εἴποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νεὼ ὦ λάχης ἀρήξομεν,
Φῦ, φῦ,
Ἰοὺ ἰοὺ τὸ καπνό.
Τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν ἔτι καὶ ζῇ,
Οὐκ οὖν ἀνοῦ, τὼ μὰ ξύλω θώμεσθα πρῶτον αὐτό,
Τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
Ἅψαντες, εἶτ' ἐς τὴν θύραν κειμηλὸν ἐμπέσοιμεν,
Καὶ μὴ καλοῦντων τῆς μοχλὸς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες
Ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν,
Θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον, φοῦ τὸ καπνό βαβαιάξ,
Τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τὸ ξύλον τῶν σὺν σάμῳ ξρατηγῶν,
Ταυτὶ μὰ Δί' ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται,
Σὸν δ' ἐστὶν ἔργον ὦ χύτρα τὸν ἀνθρακ' ὀξεγείρειν
Τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσεις.
Δέσποινα νίκη ξυγγενοῦ, πῶς τ' ἂν πόλει γυναικῶν
Τὸν νεὼ παρεσώσατος θράσος δόσθαι πρόπαιον ἡμᾶς.
Χ.γ. Ὡς πυρὸς καομένου σοβυσέον ἐστὶ θᾶττον
Λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες.
Ἡ μ.γ. Ῥέτω πέτυνι θολίκη,

Ρεῖν ἐμπεπρῆσθαι καλύκιον
Τὲ καὶ κειτύλλιον πδιφυσήτω
Ὕπτε νόμων ἀρχαλέων,
Ὕπτε μερόντων ὀλέθρων.

Ήμ. Ἀ̓λλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὕστερόπους βοηθῶ;
Νεῶ δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κεφαλᾶς,
Μόγις ἀνὼ κρωβύλης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
Καὶ παταγοῦ χυτρείου,
Δύλησιν ὡσιζομένη
Στιγματίσασθ' ἀρχαλέως
Ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
Δεμόσιον καλομένοις
Φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ,
Ήκουσα γὰρ τυφογέροντας
Ἄνδρας ἔρρειν σελέχη
Φέροντας ὥσπερ βαλανοβύσοντας
Ἐς πόλιν ὡς φιτάλαντον βαρύς,
Δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
Ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακοῦσθαι,
Ἃς ὦ θεοὶ μή ποτ' ἐγὼ πιμπρημένας ἴδοιμι,
Ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
Ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσόλοφε
Ῥολιδόκε σὰς ἔχον ἕδρας,
Καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον ὦ
Τεπογενεῖ, ὧπερ ἐκείνας
Ὑποπίλνησιν χνόῃ,
Φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Σῤ. Ἔχουσ' ὦ, τυτί λω, ὦ ἄνδρες πονοπόνηροι,

Οὐ γαρ ποτ' ἂν χρησοίγ' ἐλθὼν δικαίως τὰδικ' ἀνδρὸς.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων,

Τὰτὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἀπροσδόκητον ἥκει,
Ξυμὸς γυναικῶν, οὐποσὶ θυρᾶσιν αὖ βοηθεῖ.

Χ.γυ. Τί βούλεσθ' ἡμᾶς, ὅτι πᾶ πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι,
Καὶ μὴ μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' ὅπου τὸ μυελοσόν.

Χ.γε. Ὦ παιδιά, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαῦτας;
Οὐ πεισόμεσθα τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐν χρῷ τιν' αὐτάς;

Χ.γυ. Θαρρεῖτε δὴ τὰς κάλπιδας γ' ἡμεῖς, ὅπως ἂν
Ἢν προσφέρῃ τις χεῖρά τιν, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

Χ.γε. Εἰ νὴ δία τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
Ἔκοψεν ὥσπερ βυπάλῃ, φωνὴ αὖ οὐκ ἂν εἶχον.

Σρ. Καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις, κἀγὼ παρέξω
Κοὐ μή ποτ' ἄλλη σοὶ κύων τὸ ὄρχεων λάβηται.

Χο. Εἰ μὴ σιωπήσει θοἰόν ἐκκοκκιῶ γε χἠράς σου.

Σρ. Ἄπει μόνον σὺ τυλλίδιος τῷ δακτύλῳ προσελθών.

Χο. Τί δ' ἂ σοδῶ τοῖς δακτύλοις, τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν;

Σρ. Βρύκουσά σου τὴν πυδίμονας καὶ τἀντιρόξαμήσω.

Χο. Οὐκ ἔστ' ἀνὴρ δυσπίδιος σοφώτερος ποιητὴς,
Οὐδὲν γὰρ ὧδι θρέμμ' ἀνιδές ὄζιν, ὡς γυναῖκός.

Σρ. Αἰρώμεθ' ἡμεῖς ὕδατος τὴν κάλπιν ὡς ῥοδίαν.

Χο. Τί δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου.

Σρ. Τί δὲ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων.

Χο. Ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.

Σρ. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.

Χο. Τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; Σρ. τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.

Χο. Οὐκ οἶσθας εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σεσβύσω.

Σρ. Εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λαβὼν ἐγὼ παρέξω.

Χο. Ἐμοὶ σὺ λαβὼν ὡς σαπρά. Σρ. μὴ ταῦτα νυμφικήγε.

Χο. Ἤκουσας αὐτὰ τὰ θράσους. Σφ. ἐλευθέρα γάρ ἐμι.
Χο. Σχήσω σ' ἐγὼ τὰ νῦν βοῆς. Σφ. ἀλλ' οὐκ ἐθ' ἡλιάξεις.
Χο. Ἐμπρήσουν αὐτὰ τὰς κόμας. Σφ. σὺν ἔργον ὦ 'χελῶε.
Χο. Οἴ μοι τἄλλας.
Σφ. Μῶν θερμὸν λῦ.
Χο. Ποῖ θερμόν, ὃ παύσει; τί δρᾷς;
Σφ. Ἄρδω σ' ὅπως οὐκ αβλαστάνῃς.
Χο. Ἀλλ' οὐδὲ εἰμὴ δὴ φέμων.
Σφ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
Γρ. Ἆρ' ὀξέλαμψε τ' γυναικῶν ἡ φυφή
Χὠ τυμπανισμὸς χοἱ πυκνοὶ σαβάζιοι,
Οὗ, τ' ἀδωνισμὸς ὃ τος οὐπὶ τ' τειχῶν,
Οὗ γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τῇ κκλησίᾳ,
Ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥραισι μᾶν δημόσρατος
Ρλεῖν εἰς σκελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχεμένη
Αἰ' αὖ ἄδωνιν φησὶν, ὁ δὲ δημόσρατος
Ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν ζακυνθίων,
Ἡ δ' ὑποπεπωκυῖα, ἡ γυνὴ 'πὶ τὸ τέγος,
Κόπεσθ' ἄδωνιν φησὶν, ὃ δ' ἐβιάζετο
Οἳ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μακρὸς χολοζύγης,
Τοιαῦτ' ὑπ' αὐτῶν δῆτ' ἀπήλας ἄσματα.
Ἀγ.γ. Τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὰ τῶν δ' ἔνδειν,
Αἱ τἄλλαθ' ὑβείκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
Ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θ' ἁμαρτίδια
Σείειν πάρεσιν, ὥσπερ ἐνεχρημένας.
Γρ. Νὴ τὸν ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαια γε
Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρεύωμεθα
Ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν φυφᾶν,
Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βυλεύματα,

Οἱ λέγομεν ἐκ τ δημιργῶν τοιαδί,
Ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον ὃν ἐποιήσας
Ὀρχιμένης μου τ γυναικὸς ἑταίρας,
Ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ ῥήματος,
Ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς σαλαμῖνα πλοῦτέα,
Σὺ δ' ἐν σχολάσῃς πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑταίραν
Ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον δὸς ἁρμόσαι.
Ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον τινὶ λέγει
Νεανίαν, καὶ πέος ἔχοντ' ὀρθιαῖον,
Ὦ σκυτοτόμε, τ μου γυναικὸς τῆς πόλας
Τὸ δακτυλίδιον πίεζει τὸ ζυγόν,
Ἀθ' ἁπαλὸν ὄν, τοῦτ' οὖν σὺ τ μισημβρίας
Ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ,
Τοιοῦτ' ἀπλοῦτον εἰς τοιοῦτ' πράγματα
Ὅτ' ἐγ' ὢν ἐγὼ πρόβολος ἐκπορίσας ὅπως
Κωπῆς ἔσονται ταῖργυρίου μοι δέον,
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλισμαι τ πυλῶν,
Ἀλλ' ὀδὴν ἔργον ἐστίν, φέρε τὴν μοχλόν
Ὅπως ἂν αὐτὰς τ ὕβρεως ἐγὼ κἀθῶ,
Ποῖ κέφαλλας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις;
Οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ κακὸν πλεῖον σκοπῶν,
Οὐχ ὑποβαλόντε τὴν μοχλὸν ὑπὸ τὰς πύλας
Ἐντοῦθεν ἐκμοχλεύσετ', κἀντοῦθεν δ' ἐγὼ
Σωεκμοχλεύσω. Λυ. μηδὲν ἐκμοχλεύσετε,
Ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη, τί δεῖ μοχλῶν,
Οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
Υπ. Ἀληθὲς ὦ μακαρία σύ, πρόσθ' ὁ τοξότης
Ξυλλαμβανέτω αὐτὴν κ' ὀπίσω τὼ χεῖρε δεσάτω.
Λυ. Εἶτ' ἆρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι

Ἄ̓ρα̃ν πρ̣οσοίσει, δημόσιος ὢν κλαύσεται.
Ὑπ. Ἔ̓δεισας ὅ̓τος, ὃ ξωναρπάσει μέσην;
Καὶ σὺ μετὰ τοῦτο κἀνύσαντε δήσετον;
Σῤ. Εἶτ᾽ ἀ̓ρ᾽ ἀνὴ τὼ πάνδροσον ταύτῃ μόνον
Τὼ χεῖρ᾽ ἀϖιβαλεῖς, ἀϖιχεσεῖ πατούμενος.
Ὑπ. Ἰδοὺ γ᾽ ἀϖιχεσεῖ, ποῦ ̓στιν ἕ̓τερος τοξότης
Ταύτην πρ̣οτέραν ξωύδησον ὁπὶ κἀὐ λαλεῖ.
Σῤ. Εἶτ᾽ ἀ̓ρ᾽ ἀνὴ τὼ φωσφόρον τὼ χεῖρ᾽ ἄ̓κραν
Ταύτῃ πρ̣οσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
Ὑπ. Τοὶ τὶ ὦ, ποῦ τοξότης, ταύτης ἔ̓χω,
Ῥαύσω τίν᾽ ὑμῶν τῆσδ᾽ ἐγὼ τῆς ὀξύδος,
Σῤ. Εἶτ᾽ ἀ̓ρ᾽ ἀνὴ τὼ ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
Ἐκηκιῶ σου τὰς σενοκωκύτους ῥίχας.
Ὑπ. Οἴμοι κακοδαίμων ὠδιλέλοιπ᾽ ὁ τοξότης,
Ἀ̓πὰρ γ᾽ γυναικῶν ὀδέποτ᾽ ἐς ἴππιτέα
Ἡμῖν, ὁμόσε χωρῶμεν ὡσπερεῖ ὦ σκύθαι,
Ξωνταξάμενοι. λυ. νὴ τὼ θεὼ γώσεσθ᾽ ἀ̓ρ᾽ ἄρα
Ὅ̓τι κἀὐ παρ᾽ ἡμῖν ἐσὶ τέτταρσιν λόχοι
Μαχίμων γυναικῶν σύνδον ὡπλισμένων.
Ὑπ. Ἀ̓ποχρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ σκύθαι.
λυ. Ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐνθεῖτ᾽ σύνδοθεν,
Ὦ θερμαγορα κολεμιθολαχανοπώλιδες,
Ὦ σκοροδοπανδοκεύτριαρτοπώλιδες,
Οὐκ ὄ̓ξελθετ᾽; ὃ παιήσετ᾽, ὃκ ἀρήξετε,
Οὐ λοιδορήσετ᾽, ὃκ ἀναχωτήσετε;
Ῥαύσεσθ᾽ ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
Ὑπ. Οἴμοι κακῶς πέπραγέ μου τὸ τυχηρόν.
λυ. Ἀ̓λλὰ τί χρῆν ὦ, πότερον ὠδὶ δόλας τινὰς
Ἦκων σὺ ὤμοσας, ἢ γυναῖξιν ὃκ ἄ̓ϊε

χολὴν σὲ ἔναι; Υ. π. μὰ τὸν ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλὴν ἐάν γε πλησίον καθῆται.

Χο. Ὦ πόλλ' ἀνήλωσας ἔπη πρόβαλε τῆσδε γῆς
Τί τοῖσδε σαυτὸν εἰς λόγον τοῖς θηρίοις σωκάπεις
Οὐκ οἶσθα λυκρὸν οἷον αὖθ' ἡμᾶς ἔλαθεν αὖ τι
Ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἀνδρὸς κονίας.

Χ. γυ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὃ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
Τὴν χεῖρ', ἐὰν δὲ τοῦτο δράσῃς, κοιλιδιᾷν ἀνάγκη.
Ἐπὶ θέλω γὰ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι
Λυπῶσα μηδὲν σύθαδι κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
Ἢν μή τις ὥσπερ σφῆκα βλίττῃ με καὶ ρεθίζῃ.

Χ. αν. Ὦ ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα
Τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις,
Οὐ γὰρ ἔστ' ἀνεκτὰ πάσ' ἄλλα βασανιστέον
Τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
Ὅτι βυλόμεναί ποτε τὴν κρανάαν
Κατέλαβον, ἐφ' ὅπερ τε
Μεγαλόπεδον ἄβατον
Ἀκρόπολιν ἱερὸν τέμενος,
Ἀλλ' ἀνερώτα μὴ μή πῃ θῇ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
Ὡς αὐχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τοιοῦτο πρᾶγμα μεθύντας.

Γρ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἀθυμῶν νὴ τὸν δία πρῶτα πυθέσθαι,
Ὅτι βυλόμεναι, τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
Τοῖς μοχλοῖς.

Λυ. Ἵνα τ' ἀργύριον σῶν παρέχοιμεν μὴ μὴ πολεμοῖτε δι' αὖθις.

Γρ. Διὰ τ' ἀργύριον πολεμοῦμεν; λυ. μὴ τἄλλά τε πάντ' ἐκινήθη
Ἵνα γὰρ πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χ' οἱ τὰ ἀρχαῖς ἐπέχοντες
Ἀεί τινα κορυθρυλλῶ ἐκύκων, ὅτ' ἂν τὰ σύνεκα δρώντων,
Ὅτι βυλόμεθα, τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' ἀκέπι μὴ καθέλωσιν.

Γρ. Ἀλλὰ

Ρρ. Ἀλλὰ τί δράσεις; Λυ. τὸν ἔρωτα; ἡμεῖς ταμιεύσομαι πάλαι.
Ρρ. Ὑμεῖς ταμιεύσεσθε τἀργύριον; Λυ. τί δεινὸν τοῦτο νομίζεις,
Οὐχὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
Ρρ. Ἀλλ' ὅταν τί. Λυ. πῶς ὅταν τί; Ρρ. πολεμητέον ἐς ἀπὸ τούτου
Λ. Ἀλλ' ἤν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. Ρ. πῶς δ' ἀπαθησόμεθ' ἄλλως;
Λ. Ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. Ρ. ὑμεῖς. Λ. ἡμεῖς μέντοι. Ρ. ἀτεχνόλιόν γε
Λ. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. Ρ. νὴ τὸν δῆμον ἄδικόν γε,
Λ. Σωστέον ὦ τᾶν. Ρ. κἀμὲ δέομαι. Λ. τὸ δ' εἶνεκα πολὺ μᾶλλον.
Ρρ. Ὑμῖν δ' ὁπόθεν περὶ τοῦ πολέμου τἀργύριον ἐμέλησεν; (δὴ
Λ. Ἡμεῖς φράσομεν. Ρ. λέγε δὴ ταχέως ἵνα μὴ κλάῃς. Λ. ἀκροῶ
νυν τὰς χεῖρ' ἐπειρῶ κατέχειν. Ρ. ἀλλ' ὀδύναμαι, χαλεπὸν δῆτ'
Ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἀλγὰς ἴσχειν. Λ. κλαίειν τοίνυν πολὺ μᾶλλον
Ρρ. Τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξεις, σὺ δέ μοι λέγε.
Λυ. Ταῦτα ποιήσω,
Ἡμεῖς τὸ μὲν πρότερον πόλεμον μὴ τὸν χρόνον ἰωμεχόμεθα
Ὑπὸ σωφροσύνης δ' ἡμετέρας τἀνδρῶν ἅττ' ἂν ποιῆτε
Οὐ γὰρ γρύζειν ἐᾶθ' ἡμᾶς, κἄτ' ὀκ ἠρέσκεθ' ἡμᾶς,
Ἀλλ' ἠθανόμεθα κἀλλ' ὑμῶν, μὴ πολλάκις σὺν δόλον ἄνδρας
Ἤκουσαμεν ἄττ' ἀκόντως ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα
Εἶτ' ἀλγοῦσαιτ' ἄνδροιν ὑμᾶς ἐπανορθόμεθ' ἂν γελάσασαι,
Τὶ βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν σὺν τῇ στήλῃ παραγράψαι
Ἐν τῷ δήμῳ τὴμέρον ὑμῖν; τί δέδοι ταῦτ' ἦ δ' ὅς ἀνὴρ
Οὐ σιγήσει; κἀγὼ σιγῶν. Αλ. γυ. ἀλλ' ὀκ ἂν ἐγὼ ποτ' ἐσίγων.
λυ. Καὶ ὅμοιόν γ' ἐμὲ σίγας, τοὶ γὰρ ἔγωγ' ἐσίγων,
Ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν
Εἶτ' ἠρόμεθ' ἂν πῶς ταῦτ' ὤνερ διαπράττεσθ' ὦ δ' ἀνόητος;
Ὃς δ' ἐμβύθους ὑποβλέψας ἤφασκε, κἀμὲ τὴν σμόνα νήσω
Ὃ τοὐξέσθω μακρὰν τῆς κεφαλῆς, πόλεμος δ' ἀνδράσι μελήσει
Ρ. Ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. Λ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον

Εἰ μὴ δὲ κακῶς βουλευομένοις ὄξιῶ ὑμῖν ὑποθέσθ,
Ὅ τε δῆθ' ἡμῶν σὺ ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἥκομεν ἤδη,
Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ σὺ τῇ χώρᾳ μᾶλλ' ὃ δῆθ' ἕτερός τις,
Μετὰ ταῦθ' ἡμῖν βύθις ἔδοξεν σῶσαι τὴν ἑλλάδα κοινῇ
Ταῖς γυναιξὶν συλλεχθίσαις, ποῖ γὰρ κἦ χρὴ ἀναμεῖναι;
Ἠν' ἦν ἡμῶν χρησὰ λεγόντων, ἐθελήσητ' αὖ ἀκροᾶσθαι
Καὐπισωπᾶθ' ὥσπ' χ' ἡμεῖς ἐπανορθώσαιμεν ὑμᾶς.

Πρ. Σ' ἡμᾶς ἡμᾶς; σμανόν γε λέγεις κἄτλην ὃν ἔμοιγε.

Λυ. Σιώπα, (ματτε φέρε.
Σίγ' ὦ κατάρατε. Πρ. σιωπῶ γώ; Λυ. κἦ ταῦτα καλύμμα
Περὶ τ' κεφαλῶ. Πρ. μήνω. Λυ. ἀλλ' εἴ τ' ἐπόλιόν σοι
Γὰρ ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβών
Ἔχε καὶ πείθου περὶ τῶ κεφαλῶ,
Κᾆτα σιώπα,
Καὶ τουτονὶ τὸν κάλαθίσκον,
Κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος
Κυάμους φώγων,
Πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Χο. Ἄϊρεσθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν κάλπίδων ὅπως ἂν
Ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τε ταῖς φίλαισι ξυλάβωμεν,
Ἐγὼ γὰρ ὅποτε κάμοιμ' ἀνορχουμένη,
Οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἐλεῖ μου κἀματηρός,
Ἐθέλω δ' αὖθι πᾶν ἰέναι
Μετὰ τῶν δ' ἀρετῆ; σὺ ἔχ' ἄϊς
Ἔνι φύσις, σὺνι χάρις,
Ἔνι δὲ θράσος, σὺνι δὲ
Σοφὸν, σὺνι φιλόπολις Ἀρετὴ φρόνιμος,
Ἀλλ' ὦ τιθῶν ἀνδρειοτάτων κἦ μιᾶς ἀκαλήφων,
Χωρεῖτ' ὀρχῆ, κἦ μὴ τέγγεσθ', ἐπὶ γὰρ νῶ ἄεθλα θεῖτε.

Λυ. Ἀλλ' ὥσπερ ὁ πλυκύθυμος ἔρως χἡ κυπρογένεια ἀφροδίτη
Ἵμερον ἡμῶν κἀπὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν μηρῶν καταπτύσῃ,
Κἄπειτ' ἐπὶ τέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι κἠροπαλινὰς,
Οἵμαί ποτε λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς ἕλκεσι καλεῖσθαι.
Πρ. Τί ποιήσασ'; Λυ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μέν ξυν ὅπλοισιν
Ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους, νὴ τὴν παφίαν ἀφροδίτην,
Νῶν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοις ὁμοίως
Περιέρχονται κἀπὶ τὴν ἀγορὰν ξυν ὅπλοις ὥσπερ κορύβαντες
Πρ. Νὴ δία, χρὴ γὰρ τἀνδρείως. Λ. κἠμὴν τόγε πρᾶγμα γελοῖον
Ὅτ' ἀνὴρ ἀστὶς ἔχων κἠγοργονάτις, κατ' ὀνεῖτον κορακίνας,
Α. Νὴ δί' ἔγωγ' ἄν κἄνδρα κημήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
Ἐς τὸν χαλκῆν ἐμβαλλόμενον πίλον λέπαθον πὰρ γραός,
Ἕτερος δὲ θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ τηρεὺς
Ἐδεδίσκετο τὴν ἰχαδόπωλιν, κἠς τὰς δρυπέπεις κατέπιπτεν
Πρ. Ὡς δ' ὑμεῖς δίκαιόν ἐστε παῦσαι τεταραγμένα πράγματα
πολλὰ,
Ἐν τῇ χώρᾳ κἠς διαλύσαι; φαύλως πάνυ, πῶς ἀπόλειξον.
Χ. γ. Ὥσπερ ἡλωσὶν ὅτ' ἀνὴρ ἡμῖν ἢ πεταραγμένῃ ὧδε λαβέσθαι
Ὑπενεγκέσθαι τοῖσιν ἀρᾴκτοις τὸ μὲν ἐνταυθὶ τὸ δ' ἐκεῖσε,
Οὕτως κἠς πόλεμον τὸν διαλύσαιμεν ὅπως ἐάσῃ,
Διενεγκέσθαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐκεῖσε.
Πρ. Ἐξ ἐρίων δὴ κἠ κλωσκήρων κἠ ἀρᾴκτων πράγματα δεινὰ
Ῥᾴσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι; Λυ. καὶν ὑμῖν γ' ἔτις ἐνθωνεῖ
Ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
Π. Πῶς δὴ φέρ' ἴδω; Λ. πρῶτα μὲν χλιὼ ὥσπερ πόπανον ξυμβαλανείῳ
Ἐκπλύναντας τὴν οἰκοτόπην ἐκ τῆς πόλεως ὠδὶ κλίνειν
Ἐκραβδίζειν τὴν μοχθηρὰν, καὶ τὴν φιβόλας κατολέσασαι,
Καὶ τὰς γε συνισαμένας τούτοις κἠ τὴν θλίβοντας ἑαυτῆς
Ἐπὶ τὰς ἀρχεῖα διακάθαιρε, κἠς τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι,

Εἴ τε ξαίνειν ἂς καλαθίσκον ἡδίω δύνοιαν ἅπαντας,
Καταμιγνύτας τὴ μετοίκους κἄτις ξεῖνος ἢ φίλος ἡμῖν,
Κἄτις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ κἠ τούτους ἐγκαταμίξαι,
Καὶ νὴ δία τάς τε πόλεις ὁπόσαι τῆς γῆς τῆς δ' ἄρχειν ἄποικοι,
Διαμνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ κατάγματα κεῖται,
Χωρὶς ἕκαστον, κἄτ' ἀπὸ τούτου πάντ' ἂν κάταγμα λαβόντ'
Δοῦρο ξυνάγειν κἠ συναθροίζειν ἂς σύ, κἄπειτα ποῆσαι
Τολύπην μεγάλην, κἄτ' ἐκ ταύτης ὧ δῆμε κλαίειν ὑφῆναι.
Πρ. Οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν κἀτολυπεύειν
αἷς οὐδὲ μετῆν πώποτε πολέμου. Λυ. κἠ μὰ τὼ παγκράτα
Πλεῖν ἥγε διπλοῦν αὖτε φέρομεν, πρώτιστον μέγε τεκοῦσαι
Κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. Π. σίγα μὴ μνησικάκησης
Λυ. Εἶθ' ἡνίκα χρὴ δυφρανθῶμεν κἠ τῆς ἤρης ἀσχολοῦσαι,
Μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατείας, κἀθ' ὑμέτερον μὲν ἐᾶτε,
Περὶ τὴν ἠρῶν σὺν τοῖς θαλάμοις γυναικυσῶν αὐλιῶμαι.
Πρ. Οὔκουν αὖ δρᾶν γυράσκουσι. Λ. μὰ δί' ἀλλ' ὅκ εἶπας ὅμοιον,
Οὐ μὲν γὰρ ἦκων καὐτὴ πολιὸς ταχὺ παῖδα κἠρῶ μεγάλην,
Τῆς δ' ἀνδρὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, καὐτὸ μὴ πλάβιτον
Οὐδεὶς θέλει γῆμαι ταύτην, ὀπτυομένη δὲ κἀθίτου.
Πρ. Ἀλλ' ὅστις ἐστὶ σύσσιτος;
Αλ.γ. Σὺ δ' δὴ τί μαθὼν ὅκ ἀσπασάμενος,
Καιρόν ὄντ', σορὸν ὠνήσει
Μελιτοῦττα, ἐγὼ καὶ δὴ μάσω
Λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι,
Καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ,
Καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον,
Τοῦ δέη; τί πόθεις;
Χώρει δὴ πρὸ τῶν ναῶν,
Ὁ χάρων σε καλεῖ,

Σὺ δ' κωλύεις ἀνάγεσθαι.

Γρ. Εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἐς ἐμέ,
Νὴ τὸν δι' ἀλλὰ τοῖς πρωβύλοις αὖτιρις
Ἐμαυτὸν ὠθισθείξω βαδίζων ὡς ἔχω.

Λυ. Μῶν ἐμαλοῖς ὅτι οὐχὶ πρὸς θέμεσθά σε,
Ἀλλ' ἐς ῥίτλων' ὃν ἡμέραν πρωΐ πάνυ
Ἕξει παρ' ἡμῶν τὰ ῥίτ' ἐσιβυχομένα.

Χ.γε. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐμαθβύλειν ὅστις ἐς' ἐλβύθερος,
Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνθρωποι τυτωὶ τῷ πράγματι,
Ἤδη γὰρ ὄζειν τασὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
Γραμμάτων μοι δοκεῖ,
Καί μάλις' ὀσφραίνομαι τ' ἱππίᾳ τυραννίδος,
Καὶ πάνυ δέδοικα μή
Τῶν λακώνων τινὲς
Δοῦρο σωελκυσθότβυ,
Ἄνδρβυ ἐκ κλεισθενύς
Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ὄξε παίρωσιν δόλῳ
Καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν
Τόντε μαθὸν σὔθεν ἔζων ἐγώ,
Δειναὶ γάρτοι τάσδε γ' ἤδη τὴ πολίτας νυθετεῖν,
Καὶ λαλεῖν γυναῖκας ὅσας ἀωτίδος χαλκῆς πέρι,
Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν λακωνικοῖς
Οἵ σιν πιδὸν ὄδὲν, εἰ μήπερ λύκῳ κεχλωότι,
Ἀλλὰ ταῦτ' ὔφλωκεν ἡμῖν ἄνδρβυ ὠδὶ τυραννίδι,
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δὴ τυραννβύσουσιν, ἐπεὶ φυλάξομαι,
Καὶ φορήσω ξίφος δ' λοιπὸν σὺν μύρτυ κλάδῳ
Ἀγοράσω τ' σὺν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς ἀριστογείτονι,
Ὧδε θέτ' ἐστήξω παρ' ἀνδρὸν, ἀνδρὸς μέρ μοι γίνεται
Τοῖσι θεοῖσιν ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

Οὐ γὰρ ἀσπόντας οἰκαδ' ἡ τιμωρία σώσειτον,

Χο. γυ. Ἀλλὰ θώμεθ' ὦ φίλαι γράδυ πασὶ πρῶτον χαμαὶ,
Ἡμεῖς γὰρ ὦ πάντες ἀσοὶ λόγων κατάρχομεν
Τῇ πόλει χρησίμων
Εἰκότως ἐπεὶ χλιδῶσαν ἁπλαῶς ἔθρεψέ με,
Εἶπὰ μὴν ἔπι γεγῶσα
Εὐθὺς ἡρῥηφόροιν,
Εἶτ' ἀλεφὶς ἡ δεκέτις
Οὖσα τ' ἀρχηγέτις
Καταχέουσα κροκωτὸν ἁβρὸς ὢν βραυρωνίοις,
Κἀκανηφόροιν πότ' ὄσα
Ῥαῖς καλὴ ἔχουσ' ἰαχάδων ὅρμαθον.
Ἆρα πρόφειλω τὶ χρηστὸν τῇ πόλει παρανέσαι;
Εἰδ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι
Ἢν αὖ ἀμείνων ἁσενέγκω τ' παρόντων πραγμάτων,
Τὠρανύν γάρ μοι μέτεστι κοὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀσφέρω,
Τοῖς δὲ δυσήνοις γέρουσιν ἁ μέτες ὑμῖν, ἐπεὶ
Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶον ἐκ τῶν μυσικῶν
Εἶτ' ἀναλώσαντες ἁκ ἀνέτισφέρετε τὰς ἀσφοράς,
Ἀλλ' ὑφ' ἡμῶν διαλυθεῖσα πρόσεστι κινδυνεύομεν,
Ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν, ἁ δὲ λυπήσεις τίμε,
Τῷ δέγ' ἀψύκτῳ κατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

Γρ. Ταῦτ' ἁχ ὕβρεις τὰ πράγματ' ἐστί·
Ῥᾳδὴ καὶ πιθώσειν μοι δοκεῖ
Τὸ χρῆμα μᾶλλον,
Ἀλλ' ἀμωτέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' εἰσόρχης ἐς' ἀνήρ.

Χ. γε. Ἀλλὰ τὴν ὄξωμίδ' ἐκδυώμεθ' ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
Ἀνδρὸς ὄζειν βύθιν, ἀλλ' ἁκ εὐτρεπιῶδαι πρέπει,
Ἀλλ' ἄγετε λυκόποδες

Οἵπερ ἀθλεφύσμιον
Ἤλθομεν ὅτ' ἦ μὴν ἔτι,
Νωῖν δεῖ
Νωῖν αὐηβῆσαι πάλιν.
Καὐχπερῶσαι
Ῥᾳῖν τὸ σῶμα, κἀχτοσείσα-
σθαι τὸ γῆρας τόδε,
Εἰ γὰρ σὺ δώσει τις ἡμῶν τοῖσδε καὐσμικρὸν λαβὼν
Οὐδὲν ἐλείψομεν αὖτοι λιπαρὰς χειρὸς ἀγάς,
Ἀλλὰ καὶ ναῦς πεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσομεν ἔτι
Ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὥσπερ ἀρτεμισίᾳ,
Ἢν δ' ἐφ' ἵππικῷ φάπωνται διαγράψω τὰς ἱππέας,
Ἱππικώτατον γὰρ ὄζει χρῆμα κἀπόχον γυνὴ
Κὐκ αὐαπολεῖται φέχοντος, τὰς δ' ἀμαζόνας σκόπει,
Ἃς μίκων ἔγραψεν ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι,
Ἀλλὰ τούτων χρὼς ἁπασῶν ἐς τερμινθίνον ξύλον
Ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τοὐτονὶ χὠ αὐχενία,

Χο. γυ. Εἰ νὴ τὼ θεώ με ζῶ πυρήσεις
Λύσω τηνὶ ἐμαυτῆς ὦ ἐγὼ δή, καὶ
Ῥοήσω τἠμερον
Τὰς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον,
Ἀλλ' ἡμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
Ὡς αὖ ὄζωμεν γυναικῶν ἀλοδὰξ ὠργισμένων,
Νωῖν προσειμ' ἵππω τις ἵνα
Μήποτε φάγῃ σκόροδα,
Μὴ δὲ κυάμους μέλανας
Ὡς ἁ
Καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
Ὑπὸ χολῶ γὰρ,

Αἰεὶ τὸν πίκτοντα κανθάρ-
ρός σε μαιβύσομαι.

Α'λ. Οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαι μ' ἀνὴ λῶ ἐμοὶ ζῆν λαμπτώ
Ἥ τε θυβαία φίλη πᾶς δύγενὴς ἰσμηνία,
Οὐ γὰρ ἔσται σὺ ἀμύναμις ὅσ' ἐγὼ ἐπάνις σὺ ψηφίσῃ
Ὅστις ὦ δύσλω' ἀπέχθεσθαι καὶ τοῖς γείτοσιν,
Ὥστε κἀχθὲς τῇ κάτῃ ποιῦσα παιγνίαν ἐγὼ
Τᾶσι παισὶ τὼ ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τ' γειτόνων
Ραῦδα χρυσὼ καμπτὼ ἐκ βιωτῶν ἔγχελυ,
Οἱ δὲ πέμψειν δή ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα,
Κὐχὶ μὴ παύσασθε τ' ψηφισμάτων πρὶν ἄν'
Τὸ σκέλος λαβὼν ὑμᾶς τὶς ἐκφαγκλίσῃ φέρων
Ἄναξ πράγος τῦδε καὶ βυλεύματος,
Τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

λυ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θύλεια φρλῶ
Ροιεῖ μ' ἄθυμον, πλατεῖντ' ἄνω κάτω.

Α'λ.γ. Τί φῄς, τί φῄς;

λυ. Ἀληθῆ, ἀληθῆ.

Α'λ.γ. Τί δ' ἐστὶ δεινὸν φράζε τοῖς σαυτῆς φίλαις.

λυ. Ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

Α'λ γ. Μὴ νῶ με κρύψῃς, τί πεπόνθαμεν κακόν;

λυ. Βινητιῶμεν ἢ βράχιον τὸ λόγου.

Α'λ.γ. Ἰὼ ζλῦ;

λυ. Τί ζλῶ σὺ τᾶς, ταῦτα δ' οὐ δῆτ' ἔχει,
Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀπέχειν οὐκέτι
Οἷόν τ' ἀπὸ τ' ἀνδρῶν, ἀπὸ δὲ δράσειν γάρ
Τὼ μὲν γε πρώτω διαλέγουσαν τὼ ὁπλῶ
Κατέλαβον, ἢ τᾶς πανὸς ὄϊν τοὐλίον,
Τὼ δ' ἐκ φοχλίας οὖ κατειλυσωμένω,

τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ὠδὶ σχοινοβατοῦσαν
Ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κἀπτῶ
Εἰς ὀρνιλόχους χθές, τ' ῥιχῶν κατέστασας
Ῥάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε,
Ἐλθοῦσιν, ἤδη γοῦν τις αὐτῇ ἔρχεται,
Αὕτη σὺ ποῖ θεῖς. Γυ. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι,
Οἴκοι γὰρ ὄϊν ἔρια μοι μιλήσια
Ὑπὸ τ' σέων κατατηκόμενα. λυ. ποίων σέων;
Οὐκ εἰ πάλιν; Γυ. ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεώ
Ὅσον διαπετάσασα τὴν κλίνης μόνον.
λυ. Μὴ διαπετάννυε μὴ δ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ,
Ἀλλ' ἔα πολέσθαι τ' ἄρια, λῶ τούτω δέῃ.
Ἀλ.γ. Τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, τ' ἀμοργίδος,
Ἣν ἄλοπον οἴκοι κατελέλοιπ'. λυ. αὖθ' ἥπερα
Ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἔξέρχεται
Χώρει πάλιν δᾶδυρο. Γυ. ἀλλὰ νὴ τὴν φωσφόρον
Ἐγὼ δ' ἀποστείρας αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
λυ. Μὴ μὴ ἀποστείρῃς, λῶ γὰρ ἄρξῃ τούτου σύ,
Ἑτέρα γυνὴ ταὐτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
Ἀλ.γ Ὡς πότνι' εἰλήθυ ὠδίχου τοῦ τόκου,
Ἕως ἂν ἔξ ὅσον μόλω 'γὼ χωρίον.
λυ. Τί ταῦτα λιρεῖς; Γυ. αὐτίκα μάλα πέξομαι.
λυ. Ἀλλ' ἢν ἐκδείς σύγε χθές. Γυ. ἀλλὰ τήμερον
Ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ λυσιστράτη
Ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. λυ. τίνα μόγον λέγεις,
Τί τοῦτ' ἔχεις δ σιλφιόν; Γυ. ἄῤῥεν παιδίον.
λυ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην δ' οὐ σύγ' ἀλλὰ χάλκεον,
Ἔχειν τί φαίνει κοῖλον, εἴσομαι δ' ἐγώ,
Ὡς κατάγελας ἔχωσι τὴν ἱερὰν πωλῶ

Κυεῖν ἔφασκόν; Γυ. καὶ κυῶγε νὴ Δία.
Λυ. Τὶ δῆτα ταύτην ἔχεις; Γυ. ἵνα μὴ καταλάβοι
Ὁ τόκος ἐν πόλει, τέκοιμ' ἂς τὴν κοιλίαν
Ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ πρέσβεραί.
Λυ. Τὶ λέγεις, προφάσῃ πρόφασιν τὰ πράγματα,
Οὔτ' ἀμφιλόγως τῆς κοιλίας αὐτὸν μενεῖς;
Ἀλ.γ. Ἀλλ' ὦ Δημήτερ ἔγωγ' ὅδε ᾠκημαι θ' ἐν πόλει,
Ἐξ οὗ γὰρ ὄψιν ἴδιον ἦν οἰκουρόν ποτε.
Ἀλ.γ. Ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι,
Ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβίζουσῶν ἀεί.
Λυ. Ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων
Ῥοθεῖτ' ἴσως τὴν αὖραν, ἡμᾶς δ' ἂν οἴει
Ῥοθεῖν ἐκοίνας γ' ἁρμάλεας τοὐμοῦ πατρὸς
Ἄγουσι νύκτας, ἀλλ' ἀνάσχεσθε ὦ γαθαί,
Καὶ προσταλαιπωρήσατ' ὀλίγον χρόνον,
Ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ὠφελεῖν, ἐὰν
Μὴ σασιῶμεν, ἔστι δ' ὁ χρησμὸς ὅτου.
Αλ. Λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅτι λέγει. Λυ. σιγᾶτε δή.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν πήξωσι χελιδόνες ἐς σφᾶς χῶρον,
Τὰς ἔποπας φεύγουσαι, ἀποχωροῦσί τε φαλήνωρ,
Ῥαῖλαι κακῶν ἔσαι, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρθερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. Γυ. ἐπάνω καταχεισόμεθ' ἡμεῖς.
Λυ. Ἢν δὲ χἀτέρωσε πη ἀναπτῶνται περύγεσιν
Ἐξ ἱερᾶς ναοῖο χελιδόνες, ἔνθεν δόξει
Ὄρνεον ἄθ' ὁπόσον καταπυγονέστερον εἶναι.
Χ.γυ. Σαφὴς ὁ χρησμὸς νὴ Δί' ὦ πάντες θεοὶ
Μὴ νῶϊν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμενοι,
Ἀλλ' ἰόντες, καὶ γὰρ αὐχρὸν τοὐντεῦθεν
Ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν ἡμῖν πρόσλυσόμεν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ.αὐ. Μῦθον βούλομαι λέξαι
Τίν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκουσ-
σ' αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν
Οὕτως
Ην νεανίσκος μελανίων τὶς, ὃς
φεύγων μάχην
Ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, καὶ
Τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
Κἄτ' ἐλαγωθήροι
Πλεξάμενος ἄκρις
Καὶ κώας τίν' εἶχεν,
Κὐκέτι κατῆλθεν πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους
Οὕτω,
Τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
Κεῖνος, ἡμεῖς τ' ὐδὲν ἧττον
Τὰ μελανίωνος οἱ σώφρονες.
Βούλοισθε γραῦ κύσαι;
Κρόμμυον γὰρ οὐκ ἔστι.
Καὶ κατεινὰς τὸ σκέλος λακτίσαι;

Χ.γυ. Τιὼ λοχμιὼ πολλιὼ φορεῖς.

Χ.αὐ. Καὶ μυρωνίδης γὰρ ἰὼ
Τραχὺς αὐτεῦθεν, μελχμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
Ὡς δὲ καὶ φορμίων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χ.γυ. Κἀγὼ βούλομαι
Μῦθόν τιν' ὑμῖν αὐτιλέξαι,
Τῷ μελανίωνι,

Τίμων τις
Ἦν ἀΐδριτος ἀβάτοισιν οὐ-
σιώλοις,
ὃς τὸ πρόσωπον πεδιεργμένος,
Ἐρινύων ἀπορρώξ.
Οὗτος οὖν ὁ τίμων
Ὃν χθὲς ὑπὸ μίσους
Πολλὰ κατηρασάμενος ἀνδράσιν πονηροῖς,
Οὕτω,
Κεῖνος ὑμῶν αὖ τε μίσει
Τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
Ταῖσι δ' γυναιξὶν ὦ φίλτατος,
Τἰ ὦ γνάθον βάλει ἥνω;

Χ. αὖ. Μηδαμῶς σ' ἔτ' ἐλεισάγε.

Χ. γυ. Ἀλλὰ κρούσω τῷ σπέλει.

Χ. αὖ. Τὸν σάκκανδρ' ἐκφανεῖς;

Χ. γυ. Ἀλλ' ὅμως αὖ θἠ ἴδοις
Καίπερ ὄσης γροὺς ὄντ' οὖν-
τὸν ἡμήτιν, ἀλλ' ἀπεφι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

λυ. Ἰοὺ, ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμέ
Ταχέως. γυ. τί δ' ἔστιν εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;

λυ. Ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπλιγμένον,
Τοῖς δ' ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλιμμένον.

Ἀλ. γ. Ὦ πότνια κύπρι, καὶ κυθήρων καὶ πάφου
Μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ὧπερ ἔρχη τὴν ὁδόν.

γυ. Ῥᾴδιον ἔστιν ὅστις. λυ. ἔστι; παρὰ τὸ τὰ χλόης,
Ὦ νὴ δία, ἔστι δῆτα τίς καὶ ἔστιν ποτέ,
Ὁρᾶτε, γνώσεται τις ὑμῶν. Μυ. νὴ δία

Ἔγωγε καί σιν ἀνὴρ κινησίας.
Λυ. Σὸν ἔργον εἶη τοῦτον ὀπαυῆ καὶ σρέφειν,
Καὶ ξυπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν
Καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σωίσιδεν ἡ κύλιξ.
Μυ. Ἀμέλει ποήσω ταῦτ' ἐγώ. Λυ. καὶ μὴν ἐγώ
Σωυπροπεύσω παραμενῶσ' ἐνθαδί,
Καὶ ξυσαθεύσω τοῦτον ἀλλ' ἀπέλθετε.
Κι. Οἵ μοι κακοδαίμων οἷος ὁ σασμὸς μ' ἔχει,
Χὠ τέτανος ὥσπερ ὠθισροχὸς σρεβλούμενον.
Λυ. Τίς ἔσος οὑνὸς τ' φυλάκων ἐσώς; Κι. ἐγώ.
Λυ. Ἀνὴρ; Κι. ἀνὴρ δῆτ'. Λυ. ἦ κἄπει δῆτ' ἐκ ποδῶν;
Κι. Σύδ' εἴ τις ἢ 'κβαίλλοσά μ'. Λυ. ἡμεροσκόπος.
Κι. Ῥῳῶς τ' θεῶν νυῶ ἐκκάλεσόν μοι μυῤῥίνην.
Λυ. Ἰδού, καλέσω 'γὼ τὴν μυῤῥίνην σοι, σὺ δὲ τίς εἶ;
Κι. Ἀνὴρ ἐκείνης, προνοίδης κινησίας.
Λυ. Ὦ χαῖρε φίλτατ', ὃ γὰρ ἀκλεὲς τὄνομα
Τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ὄσιν ὐδ' ἀνώνυμον,
Ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει δι' σόμα,
Κοὐδὲν ἢ μῖλον λάβῃ, κινησίᾳ
Τοῦτ' γένοιτο, φησίν. Κι. ὦ πρὸς τ' θεῶν.
Λυ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην καὶ πρὸς ἀνδρῶν γ' ἐμπίσῃ
Λόγος τις, εἴρηκ' δὐθέως ἡ σὴ γυνή,
Ὅτι λῆρός ὄσι πᾶλαι πρὸς κινησίαν.
Κι. Ἴθι νυῶ κάλεσον αὐτήν. Λυ. τί οὖ δώσεις τί μοι;
Κι. Ἔγωγε νὴ τὸν δί' ὃν βούλῃ σύ,
Ἔχω ὃ τοῦθ', ὅπερ δὴν ἔχω δίδωμί σοι.
Λυ. φέρε νυῶ καλέσω, καταβᾶσα σοι. Κι. ταχὺ νυῶ πάνυ
Ὡς δέδεμέαν ἔχωγε τῷ βίῳ χάριν,
Ἐξ ὅπερ αὕτη ξυνῆλθεν ἐκ τ' οἰκίας.

Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν ὑμῶν, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σπίοις
χαίρειν ἀδεμίαν οἶδ' ἐλθίων, ἔσυκα γάρ.

Μυ. Φιλῶ φιλῶ γὰ τᾶτον, ἀλλ' ὃ βούλεται
ὑπ' ἐμᾶ φιλεῖσθαι, σὺ δέ με τύτῳ μὴ κάλει.

Κι. Ὦ γλυκύτατον μυρρινίδιον, τὶ ταῦτα δρᾷς;
Καταβηθὶ δεῦρο. Μυ. μὰ δί' ἐγὼ μὲν ὦλόσ', ὅ.

Κι. Ἐ μοῦ καλᾶντος ὃ καταβήσει μυρρίνη;

Μυ. Οὐ γὰρ δεόμενος ἄδεν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

Κι. Ἐγὼ δ' δεόμενος; ἀδιτεριμμένος μὲν ὄν.

Μυ. Ἄπειμι. Κι. μὴ δῆτ' ἀλλὰ τῷγ' ὄν παιδίῳ,
ὑπάκουσον ὄτος, ὃ καλεῖς τὶν μαμμίαν;

Ραῖ. Μαμμία, μαμμία, μαμμία.

κι. Αὕτη τὶ πάσχεις, δεῖ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον,
Ἄλυτον ὂν κἀθιλον ἑκτὴν ἡμέραν;

Μυ. Ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ', ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
Ἐστιν. κι. καταβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.

Μυ. Οἷον τὸ τεκεῖν, καταβατέον. κι. τὶ γὰρ πάθω,
Ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀμανώτερον βλέπειν,
κἀκ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται
ταὐτὰ δὴθ' ἃ κἀμ' ἀδιρίβα τῷ πόθῳ,

Μυ. Ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον καὶ μοῦ πατρὸς,
φέρεσε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.

Λυ. Τὶ ὦ πόνηρα ταῦτα ποιεῖς, χἀτέρας
ῥᾴθεα γυναῖξιν, κἀμέτ' ἄχθεσθαι ποιεῖς.

κι. Αὐτή με λυπεῖ. Μυ. μὴ πρόσαγε τὶν χεῖρά μοι,
Τὰ δ' ὐδὸν ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
Χεῖρον διαπεθεῖσ'. κι. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

Μυ. Ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορυμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; κι. ἔμοιγε νὴ δία
Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱερ' ἀνόργαστά σοι
Χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν, ὃ βαδιεῖ πάλιν;
Μυ. Μὰ δί' ὅτι ἔγωγ', ὦ μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
Καὶ τὸν πόλεμον παύσασθε. κι. τοὶ γὰρ αὖ δοκῇ
Κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε, νῷν δ' ἀπομώμοκα,
Σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθητι μετ' ἐμοῦ δι' ὀλίγου.
Μυ. Οὐ δῆτα, καίτοι σ' ὅτι ἐρῶ γ' ὡς ὀ φιλῶ.
κι. Φιλεῖς τί δῆτα κατεκλίνης ὦ μυρρίνιον.
Μυ. Ὦ καταγέλαστ' αὐτίον τὸν παιδίον;
κι. Μὰ δί' ἀλλὰ τοῦτο δ' εἵνεκα δ' ὦ μανῆ φέρε.
Ἰδοὺ γὰρ μέ σοι παιδίος καὶ δὴ 'κ ποδῶν,
Σὺ δ' ὀ κατακλίνῃ. Μυ. ποῦ γὰρ κεῖτις καὶ πάλαι
Δράσειε τοῦτο. κι. ὅπου τοῦτο πανὸς καλόν.
Μυ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἀνέλθοιμ' ἐς πόλιν.
κι. καθαίσατ' ἐκπου λουσαμένη τῇ κλεψύδρᾳ.
Μυ. Εἶτ' ὀμόσασα δῆτ' ἀθιορκήσω πάλαι;
κι. Εἰς ἐμὲ γράποιτο, μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.
Μυ. Φέρε νῷν συνέγκω κλινίδιον νεῷν. κι. μηδαμῶς,
Ἀρκεῖ χαμαὶ νεῷν. Μυ. μὰ τὸν ἀπόλλω μήσ' ἐγὼ
καί πῃ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.
κι. Ἡ δὴ γυνὴ φιλεῖ με, δῆλα δῆ καλῶς.
Μυ. Ἰδοὺ κατάκεισ' αὐτίσας τι, κἀγὼ κλύομαι,
καίτοι τὸ δεῖνα φίεθός ἐς ὄξος ἐᾶ.
κι. Ροῖα φίεθος, μή μοι γε. Μυ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
Αἰχρὸν γὰρ ἐπ' ὠδὶ τόνγε. κι. δός μοι νῶ κῦσαι.
Μυ. Ἰδού. κι. παπαπαῖ, ἥκει νῶ ταχέως πάνυ.
Μυ. Ἰδοὺ φίεθος, κατάκεισο καὶ δὴ 'κλύομαι,

καί τοι τὸ λεῖναι προσεφάλαιον ὐκ ἔχεις.
κι. Ἀλλ' ὐδέομ' ὐδ' ἓν ἔγωγε. Μυ. νὴ δί' ἀλλ' ἐγώ.
κι. Ἀλλ' ἴθι, τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται,
Ἀνίστασ' ἀνάπαυσον. Μυ. ἤδη πάντ' ἔχω.
κι. Ἅπαντα δῆτα; δοῦρον ὡς χρύσιον.
Μυ. Τὸ σχοῖνον ἤδη λύομαι, μέμνησο νῦν,
Μή μ' ὀξαπατήσῃς τὰ περὶ τὴν διαλλαγήν.
κι. Νὴ δί' ἀσχολοίμην ἄρα. Μυ. σισύραν ὐκ ἔχεις;
κι. Μὰ δί' ὐδέμιαν, ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Μυ. Ἀμέλει ποήσεις τοῦτο, ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
κι. Ἄνθρωπος ἀθυρίζει με διὰ τὰ σχοινία,
Μυ. Ἔπαιρε σαυτόν. κι. ἀλλ' ἐπῆρται τοὔγε.
Μυ. Βούλει μυείσω σε; κι. μὰ τὸν ἀπόλλω μὴ μέγε.
Μυ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ἴωμέν γ' ἴωμεν μή.
κι. Εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὡς ζοῦ δέοντα.
Μυ. Ῥύτευε δὴ τὴν χεῖρα καὶ λείφ' λαβών.
κι. Οὐχ ἥδυ τὸ μύρον μὰ τὸν ἀπόλλω τουτονί,
Εἰ μὴ διαρριπτηθέντε κἀκ ὄζον χαμαί.
Μυ. Τάλαιν' ἐγὼ τὸ ῥόδινον ἰὼ ἐμὸν μύρον.
κι. Ἀγαθόν, ἃ αὐτὼ δαιμονία. Μυ. λιρεῖς ἔχων.
κι. καὶ σ' ἀπόλοιθ' ὃς πρῶτον εὗρέ σ' ἥσας μύρον.
Μυ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστρον. κι. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
Ἀλλ' ὦ ζυρά κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
Μηδέν. Μυ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν ἄρτεμιν,
Ὑπολύομαι γοῦν, ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
Σπονδὰς ποιεῖσθαι φιφιεῖ. κι. βαλβύσομαι
Ἀπολώλεκέν με καὶ πιτέφικεν ἡ γωή,
Τἄτ' ἄλλα πάντα, καὶ ποδείρασ' οἴχεται,
Οἴμοι τί πάθω, τίνα βινήσω

Τῆς

Τῆς καλλίσης πασῶν φθυαθεὶς,
Ρῶς ταύτην παιδοροφήσω,
Ρου χηναλώπηξ,
Μίαθωσόν μοι τὴν κύαθλω.

Χ.γε. Εὖ δ' ἀνῳγ' ὦ δύσηνε καὶ ῳ
Τείρει ψυχὴ ὀξαπατηθείς,
Κἄγωγ' οἰκτείρωσ', αἰ αἰ,
Ροῖος γὰρ αἰὴ νεφρὸς ἀντίαχοι
Ροίαν ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
Ρέαν δ' ὀσφὺς, ποῖος δ' ἀὴρ ὄρρος
Κατατεινόμενος
Καὶ μὴ κινῶν τῇ ὄρθροις.

Κι. Ὢ ζοῦ δεινῶν ἀντιωχομῶν.

Χ.γε. Ταυτὶ μ' ἐποίνωί σ' ἐποίη;
σ' ἢ πανβδελυρὰ καὶ πανμυσαρά.

Κι. Μὰ δὶ ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.

Χ.γε. Ροίαν γλυκερά; μαρὰ, μαρὰ,
Δῆτ' ὢ ζοῦ, ὢ ζοῦ,
εἰθ ἀπόλῳ ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
Μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρησθεὶς
Ξωσρέψας, καὶ ξυγγογγυλίσας
Οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
Ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
Κἆτ' ὀξαίφνης
Ρεὶ τὴν ψωλὴν πδιβαίη.

Κή. Ῥᾷ τῶν ἀσταναῦ ἔστιν ἀγερωχία
Ἢ τοι πρυτανίου, λῷ τὶ μυθίξαι νέον.

Πρ. Σὺ δ' εἶ τίς; πότερον ἄνθρωπος, ἢ κονίσαλος.

Κή. Κήρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνδρε καὶ τῷ σιῷ

Ε"μολον ἀπὸ σπαρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
Γρ. Κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
Κή. Οὐ γὰρ δί' ὄκ ἔγωγε. Γρ. ποῖ μεταγρέφει;
Τὶ δὴ προβάλλει τὼ χλαμύδ' ἡ βυβωνιᾶς
Ὑπὸ τ' ὀδῶ; Κή. πάλαι ὀργᾶναί γὰρ κάετο.
Γρ. Ἄνθρωπος, ἀλλ' ἔσυκας ὦ μιαρώτατε.
Κή. Οὐ γὰρ δί' ὄκ ἔγωγε, μὴ δαὺ πλαδδία.
Γρ. Τίδ' ὄδί σοι τοδί. Κή. σκυτάλα λακωνικά.
Γρ. Εἶπερ γε χαὔτη 'στι σκυτάλη λακωνική.
Ἀλλ' ὡς πρὸς ἄλλοτα με σὺ τἀληθῆ λέγε,
Τί τὰ πράγματ' ὑμῖν ὄδί τὰν λακεδαίμονι.
Κή. Ὁρσὰ λακεδαίμων πᾶσα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
Ἅπαντες ἐσύκαντι, πελλαίας δὲ δεῖ.
Γρ. Ἀπὸ τοῦδε τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἔπεσεν,
Ἀπὸ πανός; Κή. ὄκ ἀλλ' ἀρχαῖ μοίω λαμπιτώ,
Εἶπειτα δ' ἄλλαι τακὶ κἠ σπαρτᾶν ἅμα
Γυναῖκες, αἵπερ χἀπὸ μιᾶς ὑπαλάτιδος
Ἀπήλασαν τὴν ἀνδρας χἀπὸ τῶν ὑπαράκων.
Γρ. Πῶς δ' ἔχετε; Κή. μοχθοῦμεν, αἱ γὰρ τὰν πόλιν
Αἵπερ λυχοφοροῦντες ἀπωκεκύφαμεν,
Ταὶ γὰρ γυναῖκες ὧδε τῷ μύρτῳ θιγοῦν
Ἐῶντι, πρὶν ἅπαντες ὄξ συὸς λόγω
Σπονδὰς ποιησόμεσθα ποππαῖ ἐλάδας.
Ἀθ. Τυτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἄρτι νυνὶ μανθάνω,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
Αὐτοκράτορας πρέσβεις πέμπειν σύθαδε,
Ἐγὼ δ' ἑτέρους σύνθενδε τῇ βουλῇ φράσω
Πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ὑπολείξαντας τοδί.

Χ.γυ. Ρωτάομαι, κράτιστα γὰρ πάντα λέγεις.
Χ.αν. Οὐδέν ἐστι θηλίον γυναικὸς ἄμαχώτερον
Οὐδὲ πῦρ, ἀλλ' ὧδ' ἀνάπτεις ἀδεμία πάρδαλις.
Χ.γυ. Ταῦτα μέντοι ξυνιεὶς, εἶτα πολεμεῖς ἐμοί;
Ἐξὸν ὦ πόνηρε σὺ βεβαίαν μ' ἔχειν φίλην.
Χ.αν. Ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
Χ.γυ. Ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ, νυνὶ δ' ὅσον πεδάσομαι
Γυμνὸν ὄνθ' ὅπως, ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ,
Ἀλλὰ τὴν ὁδὸν μέλλουσαν πορεύσῃ ἐγώ.
Χ.αν. Τοῦτο μὲν μὰ τὸν οὐ δῆτ' ἐποίησάς τε,
Ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὐτὸ τοῦτ' ἀπέδυν' ἐγώ.
Χ.γυ. Ῥᾳδίως μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ εἶ καταγέλαστον εἶ,
Κἂν μή με λυπῇς, ἐγὼ σοῦ γ' αὖ τόδε τὸ θηρίον
Τύψω τῷ φθαλμῷ λαβὼν σ' ὄξειλον ἂν ὃ νυνὶ σύ.
Χ.αν. Τοῦτ' ἄρ' ἐμοὶ μὲν τοὐμπρόσθεν ὁ δακτύλιος οὗτοσὶ
Ἐκκαλύψων ἦλθ', ἵνα τὰ σκεῖξον ἀφελοῦσά μοι
Ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι σβέννυσι.
Χ.γυ. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα καί τοι σύμβολος γ' ἔφυ' ἀνὴρ
Ἢ μέγ' ὠζοῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίλου σὺ ἔσῃσοι,
Οὐχ ὁρᾷς, ὅτι ἐμπίς ἐστιν ἥδε φρυγανισία;
Χ.γε. Νὴ δί' ὤνησας γέ μ' ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
Ὥστ' ἐπειδὴ ξυῤῥάθη, ῥᾷόν μου τὸ δάκρυον πολύ.
Χ.γυ. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καί τοιγε πάνυ πόνηρος εἶ.
ἀφιλήσω. Χ.γε. μὴ φιλήσῃς. Χ.γυ. ἦντε βούλῃ γ' ἦντε μή.
Χ.γε. Ἀλλὰ μὴν ὥρας ἴσθι δ', ὡς ἐστὶ θωπικὴ φύσει
Κἀς ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς καὐ καλῶς ἀρημένον,
Οὔτε σὺν πανοπλίᾳσιν οὐδ' αὖ πανοπλίᾳ πανοπλίᾳ.
Ἀλλὰ νυνὶ σοι ξυσσύλομαί σοι καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
Οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὐδ' ὑφ' ἡμῶν πείσεσθαι,

Ἀλλὰ κθινῆ συσκλεύτες τᾶ μέλοις ἀρξώμεθα.

Χ. χ. Οὐ παρασκευαζόμεθα τῶν πολιτῶν ἁδέν' ὤ"ν
ἁρδυ φλαῦρον ἐπεῖν ἁδέν,
Ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
Ραΐτ' ἀγαθὰ κὰι λέγειν
Καὶ ἁρᾶν, ἱκαναὶ γὰρ τὰ κακὰ
Καὶ τὰ παρακείμενα,
Ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
Ρᾶς ἀνὴρ κὰι γυνή,
Εἴτις ἀργυρείδιον
Δεῖται λαβοῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ
Τρεῖς, ὡς πόλλ' ἐστῖν
Κἄχομεν βαλλάντια,
Καὶ ποτ' ἁρπὼν φανῇ
Ὅστις ἀνὴρ γυνὶ δανείσηται
Ραρ' ἡμῶν ἀν' λάβῃ
Μηκέτ' ἀποδιδῶ,
Ἐστιᾶν ἃ μέλλομεν ξενίας τινὰς καρυστίας
Ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς,
Κἄστιν ἑτνός τι, κὰι
Δελφάκιον ὠῖ τί μοι,
Καὶ τᾶτο τέθυχ' ὥστε τὰ κρέα
Ἑξεὰθ' ἁπαλὰ κὰι καλά,
Ἥκετ' ὖν ἁς ἐμοῦ,
Τήμερον, πρωΐ δὲ χρὴ
Τᾶτο ἁρᾶν λελουμένους,
Αὐτούς τε κὰι τὰ παιδί' εἶ
τα ἔσω βαδίζειν.
Μὴ δ' ἔρεσθαι μηδένα

Ἀλλὰ χωρεῖν αὖ πικρὸς
Ὥσπερ οἰκάδ' ἄς
Ἑαυτῶν γενικῶς,
Ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

Χ.γε. Ἡ μὰ τὸν ἀπὸ τ' ἀστράπτης οἰδὶ πρέσβεις ἐλθόντες ὑπὲρ,
Χωρεῖν ὥσπερ χοιροκτόνον πρὸς τοὺς μυρσίνας
Ἔχοντες
Ἄνδρες λάκωνες, πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
Εἶτ' εἴ πάθοι ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

Λα. Τί δῆτα θύμε, πολλὰ μυσάττειν ἔπη,
Ὁρῶ γὰρ ἔξεστ' ὡς ἔχοντες ἥκομεν.

Χ.γε. Βαβαί, νενεύρωται μὰ τὴν ἥδε συμφορὰ
Δεινῶς, τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται

Λα. Ἄφατα, τί καὶ λέγοι τις, ἀλλ' ὅπᾳ θέλει
Ῥαίτᾳ τις ἐλθὼν ἀμὲ ἀφανίσαι σέτω.

Χ.γε. Καὶ μὰ τὸν ὁρῶ καὶ τοὺς δὲ τῇ αὐτόχθονας
Ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τ' ἀσπίδων
Θαμβάτ' ἀποστέλλοντας, ὥστε φαίνεται
Ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τὸ νοσήματος.

Ἀθ. Τὶς ἂν φράσαι ποθ' ἥν ὁ λυσιστράτη,
Ὡς ἀνδρὸς ἡμεῖς ὄντοιϊ τοιούτοιϊ.

Χ.γε. Κἀὐτὴ ξυνάλγει κἀτέρα ταὐτὴ νόσῳ,
Ἢ πρωΐθεν ὄρθρου σασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

Ἀθ. Μὰ δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ὡδιτερίμεθα
Ὥστ' εἴτις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλειαθσόμεθα βινήσομεν.

Χ.γε. Εἰ σωφρονεῖτε θαιμάτια λήψεσθ' ὅπως
Τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

Ἀθ. Νὴ τὸν δί' οὔ μ' οἴτοι λέγοις. Λα. ναὶ τὼ σιὼ

ταῦτά γε, φέρε χἄθος ἐμβαλώμεθα.

Αθ. Ὦ χαῖρετ' ὦ λάκωνες, αἰαχραί γ' ἐπάθομεν.

Λα. Ὦ πολιαχεῖς, δεινά γ' αὖ πεπόνθαμεν,
Αἰαῖ ἰδοὺ ἀμὲς ἄνδρες ἀναπεφλασμένως.

Αθ. Ἄγε δὴ λάκωνες αὖθ' ἕνεκα τοῦ χρὴ λέγειν,
Ἐπὶ τί πάρεσθε δεῦρο. Λα. πρὶν διαλλαγῆν
Γρέσβυς. Αθ. καλῶς δὴ λέγετε χἡμεῖς τοῦτο γὰ
Τί γὰρ καλέσομεν δῆτα τὴν λυσιστράτην,
Ἢ 'πὶ διαλλάξειν ἡμᾶς αὖ μόνη.

Λα. Ναὶ τὼ σιὼ καὶ λῆτε γὰν λυσίστρατον.

Χ.γυ. Ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς ὡς ἔοικε δεῖ καλεῖν,
Αὕτη γὰρ ὡς ἤκουσεν ἡδὺ ἐξέρχεται,
Χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη, δεῖ δὴ νῷσι γενέσθαι
Δρῆνυ, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγαυὴν, πολύπειρον
Ὡς οἱ πρῶτοι τ' ἐλλώων τῇ σῇ λιφθέντες ἴυγγι,
Σωεχώρησάν σοι κἠκινῆτ' ἀγκλίματα πάντων
Ἐπέρεψαν.

Λυ. Ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον ἦ λάβοι γέ τις
Ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους,
Τάχα δ' εἴσομαι γὼ ποῦ 'στιν ἡ διαλλαγή,
Γρόσα γε λαβοῦσα πρῶτα τῆς λακωνικῆς,
Καὶ λὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μὴ δ' αὐθαδικῇ,
Μηθ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
Ἀλλ' ὡς γυναῖκας ἧκες οἰκείως πάνυ,
Ἵν' μὴ δίδω τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε,
Ἴθι κἀὺ σὺ τούτους τῆς ἀθλωαίους ἄγε,
Οὗ δ' αὖ δίδωσι, πρόσα γε τούτους λαβομένη.
Ἄνδρες λάκωνες, ἤτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
Ἐνθένδε τ' ὑμεῖς κἀὺ λόγων ἀκούσατε,

Ἐγὼ γυνὴ μὲν ἄμι, νῦς δ' ἐνέστι μοι,
Αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
Τὰς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους,
Πολλὰς ἀκούσας οὐ μεμούσωμαι κακῶς,
Λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι,
Κοινῇ δικαίως, οἱ μάστε χέρνιβος
Βωμοὺς περῤῥαίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπίασιν ἐν πύλαις, πυθοῖ, πόσοις,
Εἴ ποι μ' ἄλλας, εἴ με μνησθεὶν δέοι,
Ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
Ἕλλησας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλυτε,
Εἷς μοὶ λόγος μοι δοῦρ' ἀεὶ πεπαίνεται.

Αθ. Ἐγὼ δ' ἀπόλυμαί γ' ἀπεφωλιμένος.

Λυ. Εἶτ' ὦ λάκωνδυ, πρὸς σὲ τοῦμὸν ῥέψομαι,
Οὐκ οἶσθ' ὅτ' ἐλθὼν δοῦρο πεισελεύσεις ποτὲ
Ὁ λάκων ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο,
Ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι
Σφαπιὰν προσαιτῶν, ἣ δὲ μεσημβρία τότε,
Ὑμῖν ἐπέκειτο χὠ θεὸς σείων ἄμα,
Ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλως ἔσωσε τὴν λακεδαίμονα,
Ταυτὶ παθόντες τῶν ἀθηναίων ὕπο
Δηῦτε χώραν ἧς ὕπ' οὖ πεπόνθατε.

Αθ. Ἀδικοῦσιν ὅτοι νὴ δί', ὦ λυσιστράτη.

Λα. Ἀδικοῦμεν, ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος καὶ κακός.

Λυ. Ὑμᾶς δ' ἀφῆσειν τὴν ἀθηναίας οἴει,
Οὐκ οἶσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ λάκωνες αὖθις αὖ
Κατωνάκας φορουῦντας, ἐλθόντες δορὶ
Πολλὰς μὲν ἀνδρας θετταλῶν ἀπώλεσαν,

Ρολλὸς δ' ἑταίρας ἱππέας καὶ ξυμμάχους
Ξυνεκμαχουμένους τῇ τοῦδ' ἡμέρᾳ μόνοι
Καλλυθέρωσαν, καὶ τι τῆς κατωνάκης
Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπιαζον πάλιν.

Λα. Οὔπω γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.

Αθ. Ἐγὼ δὲ κύαθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

Λυ. Τί δῆθ' ὑπηργμένων τε πολλῶν κἀγαθῶν
Μάχεσθε, κ' οὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας,
Τί δ' οὐ διαλλάγητε, φέρε τί τοὐμποδών.

Λα. Ἀμέσως γε λώμεθ' αἵτις ἀμὴν τοὔγκυκλον
Λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν. Λυ. ποῖον ὦ πρὸς τῶν; Λα. τὸν πύλον.
Ὥσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομεν.

Αθ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν οὐ δράσετε.

Λυ. Ἄφετ' ὦ 'γαθ' αὐτοῖς. Αθ. κἄπειτα τίνα κινήσομεν;

Λυ. Ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου τοῦ χωρίου.

Αθ. Τὸ δεῖνα τοίνυν παραλαβὼν ἡμῖν τουτονὶ
Ῥῴπησον τὸν ἐχινοῦντα καὶ τὸν μιλιᾶ
Κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ μεγαρικὰ σκέλη.

Λυ. Οὐ τῶ σιῶ δῆτ' ἀλλὰ πάντά γε ὦ λυσασκίε.

Λα. Εἴτε μηδὲν διαφέρει περὶ σκελοῖν.

Αθ. Ἢ δι' ἀγρυπνεῖν γυμνὸς ἄποδος βούλομαι.

Λα. Ἐγὼ δὲ τὴν προαγωγὴν γε πρῶτα ναὶ τὼ σιώ.

Λυ. Ἐπὴν διαλλαγῆτε ταῦτα δράσετε,
Ἀλλ' ἦ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα βουλεύσασθε, καὶ
Τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀναθοινάσατε.

Αθ. Ποίοισιν ὦ πρὸς τῶν ξυμμάχοις; ἐξύμαμεν
Οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῶν;
Βινεῖν ἅπασιν. Λα. τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιὼ
Ἀμοῖσι. Αθ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ δία καρυστίοις.

Λυ. Καλῶς λέγετε, νυῶ ὄν ὅπως ἀγωβύσετε,
Ὅπως αὖ αἱ γυναῖκὸν ὑμᾶς σὺν πόλει
Ξυνίσωμεν ὧν σὺν ταῖσι μίσαις εἴχομεν,
Ὄρθους δ' ἐκεῖ κἀὐτὶν ἀλλήλοις δότε,
Κἄπειτα τὼ αὐτῷ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
Ἀπεισ' ἔκαστος. Ἀθ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
Λα. Ἄγ' ὅπα τυ λῆς. Ἀθ. νὴ τὸν δί' ὡς τάχιστά γε.
Λυ. Σφωμμάτων δὲ ποικίλων καὶ χλανιδίων τ' ξυστίδων
Καὶ χρυσίων ὅσ' ἐστὶν ἐμοὶ
Οὐ φθόνος σύνεστί μοι
Ῥᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς
Ῥαιστὶν, ὁπότ' ἄν τε θυγάτηρ
Τινὶ κανηφορῇ,
Ῥᾶσιν ὑμῖν λέγω,
Λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
Χρημάτων νυῶ σὺν δόσει,
Καὶ μηδὲν ὄπως
Εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ ὄχι τὴν τύπους ἀναπάσασαι
Χ' ἅτ' σὺν δόλῳ φορεῖν.
Ὄψεται δ' ὀδὲν σκοπῶν εἴ μή τις
Ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει,
Εἰδέτω μὴ σίτος ὑμῶν ὄδι, βόσκει δ' οἰκέτας
Καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
Ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
Ῥυμίδια λεπτὰ μόνον,
Ὄφρ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος
Ἰδεῖν μέλανεανίας,
Ὅστις ὃν βούλεται
Τῶν πενήτων ἴτω

Εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ κωρύκους, ὡς
Λήψεται πυρὸς, ὁ μανὴς δ' ἀλλοῖς ὑμὰς ἐμβαλοῖ
Προσχέτω μοι τὴν θύραν
Προσαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν,
Ἀλλὰ βύλαβεῖσθαι τὴν κώμην.

Θερ. Ἄνοι γε τὴν θύραν, ὃ παραχωρεῖν θέλεις
Ὑμεῖς τι κἀδικοῦμεν ἐγὼ τῇ λαμπάδι;
Ὑμᾶς κατακαύσω, φορητὸν τὸ χωρίον,
Ὅπ' ἂν ποήσαιμ', ἢ ὑπάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
Ὑμῖν χαρίζεσθ' προσταλαιπορήσαιμεν.

Χο. Χὠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυταλαιπορήσομεν.

Θερ. Οὐκ ἄπτε, κωκύσετε τὰς ῥίχας μακρὰ,
Οὐκ ἄπτε; ὅπως ἂν οἱ λακωνοβυσσινοῦν
Καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν βουβημένοι.

Ἀθ. Οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγὼ,
Ἢ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ λακωνικοὶ,
Ἢ μεῖς ἢ ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
Ὀρθῶς γ' ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν,
Ἵν' τῇ ἀθλιαίᾳ ἐγὼ πείσω λέγων,
Μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ πρόβυβύσομεν,
Νῷν μὲν γὰρ ὅτ' ἂν ἔλθομεν ἐς λακεδαίμονα
Νήφοντες, βύθους βλέπομεν ὅπη παράξομεν.
Ὥστ' ὅπι μὲν ἂν λέγωσιν ὑμᾶς ἀνύομεν
Ἃ δ' ὑμᾶς λέγουσιν ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν,
Ἀγγέλλομεν δ' ὑμᾶς ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι,
Νωὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν. ὥστ' ἐμοί γε τὶς
Ἄλλοι τελαμῶνος κλειταγόρας ἄλλην δέον,
Ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπωρκήσαμεν.

Θερ. Ἀλλ' ὅτοιῖ γὰρ αὖθις, ἔρχονται πάλιν

Ἐς ταυτὸν, ὦ κὴ ἐρρήσετ' ὦ μαστιγίαι,
Νὴ τὸν Δί' ὡς ἤδη γε χωρὸς εἴσοθεν.

Λα, Ὦ πολυχαίτα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,
Ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γε κἀΐσω καλὸν
Ἐς τὴν ἀσανάϊς τε τὴν ἡμᾶς ἅμα,

Αθ. Λαβέδηπα τὰς φυσαλίδ' πρὸς τ' θεῶν
Ὡς ἥδομαί γ' ὁρῶν ἡμᾶς ὀρχουμένας.

Λα. Ὅρμαον
Τὼς κυρσανίως ὦ μναμόνα
Ταὶ τειὰ μῶαν, ἅ τις
Οἶδεν ἀμὲ τοὺς τ' ἀσαναίους
Ὁκατοὶ μὴ ἐπ' ἀρταμιτίῳ
Γρόκροον θέκελοι
Ροπὰ κάλα, τὴ μάλιστ' εἰκών.
Ἀ μὲ δ' αὖ λεωνίδας
Ἄγεν αἴπ' τὼς κάπρως
Θαγόντας οἰῶ τὸν ὀδόντα, πολὺς
Δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἰῶσει
Ρολύς τ' ἄμα
Καὶ κἠ τῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο,
Ἠΰ γὰρ τ' ὦ ἤνδρου κὴ ἐλάας ὡς
Τὰς φάμμας τοὶ πέρσαι,
Ἀγροτέρ' ἄρτεμι, σηροκτόνε
Μόλε δεῦρο παρσένε, σὰ
Ροπὰς στονδὰς, ὡς
Σωέχης πολλὼ ἀμὲ χρόνον.
Νῶ δ' αὖ
Φιλία δ' αἰὲς βὔποροι εἶη
Ταῖσιν συνθήκαις

Καὶ τὰν αὐμυλαῖ ἀλωπέκων
Ραυσαίμεθ᾽ ὦ
Δεῦρ᾽ ἴθι δεῦρ᾽ ὦ
Κωχὲ παρσένε.

Λυ. Ἄ᾽γε νυῶ ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς
Ἀπάγεσθε ταύτας ὦ λάκαινα, τὰς δέ τε
Ὑμεῖς, ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνὴ
Στήτω παρ᾽ ἄνδρα, κἄτ᾽ ἐπ᾽ ἀγαθαῖς συμφοραῖς
Ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα,
Τὸ λοιπὸν αὖτις μὴ ξαμαρτάνειν ἔτι
Ῥόσιν γε χορὸν, ἔπαγε χάριτας.
Ἐπὶ δὲ καλέσον ἄρτεμιν,
Ἐπὶ δὲ δίδυμον ἄγε χορὸν ἰκεῖον
Εὔφρον, ἀδὲ δὲ νύσιον
Ὃς μετὰ μαινάσι βάκχειος ὄμμασι
Δαίεται.
Διά τε πυρὶ φλεγόμενον
Ἔπειτε ποτνίαν ἄλοχον ὀλβίαν,
Εἶτα δὲ δαίμονας εἰς ἀθανάτους
Χρησόμεθ᾽ ὅκα ἀθλήσομεν
Ἡσυχίας πέρι τᾶς μεγαλόφρονος,
Ἣν ἔποισε θεὰ κύπρις,
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων,
Ἄϊρεθ᾽ ἄνω ἰαὶ,
Ὡς ἀθηνίκη ἰαὶ,
Εὐοὶ βοῖ, βοὰ βοᾶ,
Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
Ἐπὶ νέα νέαν.

Χ.λ. Ταῦγετον αὖτ᾽ ἐρανὸν ἐκλιποῦσα μῶσα

Μόλε λάκαινα, πρεπτὸν ἀμὶν
Κλεῶχ᾽ ὃν ἀμύκλαις ἀπόλλωσιὸν
Καὶ χαλκίοικον ἀσπάναν,
Τὼσδεκέσδας τἀγασὼς,
Τοὶ δὴ παρ᾽ δὔρώταν ψιάδδοντι
Εἴα μάλα ἐμβᾶ,
εἴα κῦφα πάλλων,
Ὡς ὥραν ὑμνείωμεν,
Τᾷ σιῶν χοροὶ μέλονται
Καὶ ποδῶν κτύπος
Αἵτε πῶλοι ταὶ κώραι,
Παρὰ ὃν δὔρώταν
Ἀμπάλλονται πυκνὰ ποδοῖν
Ἀγμονδύσασαι,
Ταὶ δὲ κόμαι σείονται᾽ αἴπερ βακχᾶν
Θυρσοδδόκαν, καὶ παδδόκαν,
Ἄγητον δ᾽ ἀλίδας παῖς
Ἀγὰ χοραγὸς δὔπρεπὴς,
Ἀλλ᾽ ἄγε κόμαν
Παραμπυίδδετε,
Χερὶ ποδοῖν τε πᾶ δὴ
Αἴ τις ἔλαφος
Κρότον δ᾽ ἅμα ποᾷ
ἢ χορῶ φελέταν,
Καὶ τὰν σὰν δ᾽ αὐλὰν κρατίσαν
Χαλκίοικον ὕμνει
Τὰν παμμάχον.

Ἀριστοφάνους Λυσιστράτης τέλος.

Typographus lectori.

Emendationum rationes, candide lector hic, ut in operis titulo pollicitus sum, subnectere cupiebam, atq; id quidẽ præstitissem, nisi ille qui hæc suppeditaturus erat, multis, maximisq; negociis distractus, hinc per aliquot menses peregre abesse coactus fuisset, id quod in causa fuit, ne ipse, ea, quæ pollicitus fuerat præstaret. Hoc tamen te admonitum uelim, cum ille reuersus fuerit, quod quidem hinc ad paucos menses fore spero, me, & illa, & pleraque alia, quæ ad Aristoph. comœdiarum cognitionem non minus necessaria sunt editurum. Tu interim uale, atque ceptis nostris bene precare.

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ DE PARIS